

# Cao Lãnh Sư Huynh Chìu Khổ Ký

## Contents

|                                      |          |
|--------------------------------------|----------|
| <b>Cao Lãnh Sư Huynh Chìu Khổ Ký</b> | <b>2</b> |
| 1. Chương 31: Tổ Hòì                 | 2        |
| 2. Chương 32: Tổ Hòì                 | 4        |
| 3. Chương 33: Tổ Hòì                 | 6        |
| 4. Chương 34: Tổ Hòì                 | 9        |
| 5. Chương 35: Tổ Hòì                 | 13       |
| 6. Chương 36: Bí Mật                 | 16       |
| 7. Chương 37: Bí Mật                 | 19       |
| 8. Chương 38: Bí Mật                 | 22       |
| 9. Chương 39: Bí Mật                 | 24       |
| 10. Chương 40: Bí Mật                | 28       |
| 11. Chương 41: Bí Mật                | 31       |
| 12. Chương 42: Bí Mật                | 34       |
| 13. Chương 43: Luận Kiếm             | 37       |
| 14. Chương 44: Luận Kiếm             | 41       |
| 15. Chương 45: Luận Kiếm             | 44       |
| 16. Chương 46: Luận Kiếm             | 47       |
| 17. Chương 47: Luận Kiếm             | 50       |
| 18. Chương 48: Luận Kiếm             | 54       |
| 19. Chương 49: Luận Kiếm             | 57       |
| 20. Chương 50: Luận Kiếm             | 60       |
| 21. Chương 51: Luận Kiếm             | 63       |
| 22. Chương 52: Luận Kiếm             | 66       |
| 23. Chương 53: Luận Kiếm             | 69       |
| 24. Chương 54: Luận Kiếm             | 72       |
| 25. Chương 55: Luận Kiếm             | 75       |
| 26. Chương 56: Luận Kiếm             | 78       |
| 27. Chương 57: Luận Kiếm             | 80       |
| 28. Chương 58: Luận Kiếm             | 82       |
| 29. Chương 59: Luận Kiếm             | 85       |
| 30. Chương 60: Luận Kiếm             | 87       |
| 31. Chương 61: Luận Kiếm             | 90       |
| 32. Chương 62: Luận Kiếm             | 92       |
| 33. Chương 63: Luận Kiếm             | 95       |
| 34. Chương 64: Luận Kiếm             | 99       |
| 35. Chương 65: 65-66-67 ( Luận Kiếm) | 101      |
| 36. Chương 66: Luận Kiếm - 68        | 109      |
| 37. Chương 67: Luận Kiếm 69-70-71    | 111      |
| 38. Chương 68: 72-73-74 (luận Kiếm)  | 118      |
| 39. Chương 69: 75-76-77              | 124      |
| 40. Chương 70: 78-79-80              | 130      |
| 41. Chương 71: 81-82-83              | 137      |

|                                   |     |
|-----------------------------------|-----|
| 42. Chương 72: 84-85-86 . . . . . | 143 |
| 43. Chương 73: 87-88-89 . . . . . | 150 |
| 44. Chương 74: 90-94 . . . . .    | 155 |
| 45. Chương 75: 95-100 . . . . .   | 165 |
| 46. Chương 76: 101-111 . . . . .  | 181 |

## Cao Lãnh Sư Huynh Chịu Khổ Kỳ

### Giới thiệu

Cao lãnh sư huynh thụ nạn kỳ Mẹ đẻ ( tác giả ^^): Lililicat Số đo ba vòng ( thể loại ^^): Tiên hiệp tu chân, tàn tật gây

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cao-lanh-su-huynh-chiu-kho-ky>

### 1. Chương 31: Tổ Hôi

Lý Hạc Thần đâm thủng cánh tay của chính mình, dùng máu tươi của mình dung hợp luyện linh văn trận, ý đồ tại cùng ngày đêm trăng tròn luyện hóa Đàm Ảnh kiếm linh, Lăng Hàn bất đắc dĩ, chỉ có phối hợp.

Bởi vì mất máu, Lý Hạc Thần có chút choáng váng đầu hoa mắt, dựa cả vào Lăng Hàn cho hắn ăn ăn bổ dưỡng viên thuốc mới miễn cưỡng khôi phục một ít tinh thần, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng Lý Hạc Thần ăn cơm tối khẩu vị —— Lăng Hàn vì bổ dưỡng Lý Hạc Thần, cơm tối làm một đồng ăn ngon, Lý Toàn Hắc đều chủ động lại đây quýt cơm —— thần kỳ Lý Toàn Hắc luôn có thể tại Vân tông bên trong tìm tới có ăn ngon địa phương.

Ai bảo hắn tại mười năm sau từ lâu lên vào Vân tông, đối Vân tông địa hình rõ như lòng bàn tay rồi đó.

“Lý Hạc Thần người sắc mặt sao lại như vậy khó coi, có phải là mất máu quá nhiều? Người lại làm cái gì dẫn vật lung tung sự tình?” Lý Toàn Hắc một bên gặm xương sườn một bên hỏi. Bổ dưỡng thanh đạm canh sườn cấp Lý Hạc Thần uống, xương sườn đều cấp Lý Toàn Hắc gặm.

“Không muốn người hỏi nhiều.” Lý Hạc Thần cánh tay đã bị Lăng Hàn băng bó kỹ, ăn cơm đều dựa vào Lăng Hàn một muỗng muỗng uy —— tuy rằng hắn không phải là không thể động, thế nhưng Lăng Hàn không phải kiên trì cho hắn ăn.

Mặc Nguyệt thì lại ôm Đàm Ảnh thần kiếm đứng ở một bên chờ đợi, hắn biết đến đêm nay đối với chủ người mà nói là liều mạng thời khắc, nhưng mà hắn làm kiếm linh, luyện hóa phương thức cùng cái khác kiếm linh hoàn toàn không giống nhau —— thậm chí còn có Lý Hạc Thần chính mình cũng không biết bí mật, năm đó Sơ Trần chân nhân luyện hóa hắn thời điểm, lấy Lý Hạc Thần hồn nguyên tâm huyết mới luyện thành Mặc Nguyệt kiếm linh, cần phải thời điểm, Mặc Nguyệt có thể thay thế Lý Hạc Thần chịu chết, lấy kiếm linh mệnh nguyên, vì Lý Hạc Thần chặn ách một lần.

Cho nên, đêm nay nếu là luyện linh thất bại, cũng là hắn cùng chủ nhân thời khắc phân ly, Mặc Nguyệt nghĩ đến đây, không chỉ có chút phiền muộn —— hắn là kiếm linh, đi theo chủ nhân, vì chủ nhân chịu chết là nghĩa vụ cùng trách nhiệm, không biết mình vỡ vụn sau, chủ nhân tương lai hay không còn sẽ tạo ngộ nguy hiểm, có hay không có tân kiếm linh đi theo chủ nhân, cũng dường như chính mình này giống như hết chức trách?

Nếu như khả năng, hắn thật sự rất muốn làm bạn chủ nhân thiên trường địa cửu. Hắn biết mình chủ nhân tuyệt đối không phải buồn ngủ ngồi ghế lẩn, tán gẫu độ cả đời kẻ đầu đường xó chợ.

Nếu như khả năng, hắn tưởng tận mắt chứng kiến chủ nhân Hóa Long nhảy ngày một khắc kia.

Nếu như khả năng, hắn càng muốn đuổi theo hơn theo chủ nhân tiêu dao thiên địa, không bị ràng buộc, kiến công lập nghiệp cũng được, kinh thiên động địa cũng được.

Mà, chủ nhân tử kiếp trước mặt, hẳn chắc chắn sẽ không lùi về sau né tránh.

Mặc Nguyệt kiểm hồn, chính là Lý Hạc Thần tâm huyết biến thành, đã như vậy, trả cho hắn lại có làm sao?

Mặc Nguyệt suy nghĩ đến đây, rộng rãi sáng sủa.

Đảo mắt đã là vào buổi tối, vì luyện hóa Đàm Ảnh kiếm linh, cần thiết đến u tĩnh hơn nữa giàu có thiên địa linh khí chi địa.

Lăng Hàn trong lòng hiểu rõ, hẳn dứt Lý Hạc Thần uống bổ dưỡng được thang sau, liền mệnh Mặc Nguyệt đem Lý Hạc Thần đẩy lên phòng ngủ của hắn bên trong.

Chỉ thấy hắn che giấu cửa sổ, tại bên ngoài bố trí phòng thủ trận pháp, liền kích thích chân giường thượng cơ quan, chỉ thấy giường lớn chậm rãi dời, phía dưới dĩ nhiên lộ ra một cái cơ quan sàn nhà che giấu chuyển về bậc thang đến!

“Sư đệ, không nghĩ tới bên trong phòng của người cư nhiên còn có như vậy cơ quan.” Lý Hạc Thần nói.

“Hàn Mai hiên là sư tôn tuổi thơ cư, cơ quan này cũng là hắn chế ra.” Lăng Hàn giải thích.

Dứt lời hắn đem Lý Hạc Thần từ xe lăn ôm tiến vào địa đạo, Mặc Nguyệt cũng ôm kiểm đuổi tới ——

Trong địa đạo mới vào thời điểm cực kỳ hắc ám, mà dài dằng dặc cực kỳ, hai bên trên hành lang cũng có một ít gian phòng nhỏ, tựa hồ là cất giữ tác dụng, thậm chí còn có rượu vị phát ra, tựa hồ cất giữ chút năm xưa rượu lâu năm.

Sơ Trần chân nhân thiện uống, hơn nữa có sưu tập tên rượu ham mê, xem ra hắn đời này sưu tập rượu ngon đều giấu ở chỗ này.

Kia địa đạo liền đi về lòng đất, Lăng Hàn đi một trận, nhưng cũng không thuận địa đạo tiến lên, mà là quẹo vào một cái phòng chứa, liền tại phòng chứa trên vách tường nhấn cơ quan, liền liền hiện ra một con đường đến.

“Sư tôn cơ quan, tổng là như vậy ngoài dự đoán mọi người.” Lý Hạc Thần nói. Ai có thể nghĩ tới, thuận mật đạo đi thẳng cũng là đi về càng sâu xa hơn hầm rượu mà thôi, còn chân chính con đường thì lại giấu ở này kho bên trong?

Xuống chút nữa đi ước chừng một phút, chỉ thấy nguyên bản dựa vào trên vách tường yếu ớt dạ minh châu chiếu sáng hang động rộng rãi sáng sủa, xoắn ốc dưới bậc thang có tia sáng phát ra —— mãi đến tận cuối cùng đi đến mật đạo tầng chót, chỉ thấy cuối cùng mật thất, dĩ nhiên là một cái thiên nhiên tinh khoáng động quật, bốn phía mặt đất, không khỏi là lờ lờ toả sáng tinh thạch, mà ở hình tròn tinh động ở giữa, thì lại có một cái tinh tọa dùng điêu khắc đài sen, nơi đây chính là Sơ Trần chân nhân tinh tu chi —— tinh thạch ẩn chứa địa mạch linh khí, hào quang chính là linh khí tản ra gây nên, đối tu luyện chữa thương đều có nhiều chỗ tốt!

“Đây là sư tôn năm đó tu luyện chi, dùng để luyện hóa kiếm linh, không thể tốt hơn.” Lăng Hàn nói.

Lẽ nào nơi này không phải lén lút uống rượu địa phương ? Xem trong động này đó không biết thả bao nhiêu năm rượu bình liền biết. Lý Hạc Thần suy nghĩ nói.

“Mặc Nguyệt, người đi bên ngoài làm hộ pháp cho ta, Lăng Hàn, người tới giúp ta khắc hoạ trận pháp.” Lý Hạc Thần đạo, vốn là trận pháp cần phải từ tự tay hắn hoàn thành, chỉ là trận pháp về cực kỳ phức tạp khổng lồ, hẳn hai chân bất tiện, cũng chỉ có thể mượn tay người khác với người.

Luyện linh trận pháp không phải chuyện nhỏ, phóng tầm mắt thiên hạ, có thể luyện linh người thành công lác đác không có mấy, càng không cần phải nói luyện hóa Đàm Ảnh như vậy hiểm thế thần binh, cần thiết dùng hoàng kim chế thành kim thủy, phối hợp nhiều loại tài liệu quý giá làm ra về trận pháp vật dẫn, có thể nói, luyện linh một lần, chính là táng gia bại sản.

Lăng Hàn vì có thể đêm nay luyện linh, buổi chiều hoàn cố ý đi Vân tông trần bảo các, lén ra giá trị liên thành vật liệu đi ra.

Nhưng mà Lý Hạc Thần chung quy xem thường sư đệ của chính mình, hấn cho là chỉ là vẽ trận pháp, liền cần hơn nửa đêm thời gian, không nghĩ tới Lăng Hàn một canh giờ liền đem cơ hồ bao trùm toàn bộ động phòng trận pháp hội họa hoàn thành —— đi qua đặc thù màu vàng mực nước hội chế trận pháp chú linh sau, liền hiện ra lồng lẩy ánh sáng màu vàng óng, có thể đồ sộ!

Lý Hạc Thần lúc này ngồi xếp bằng ngồi ngay ngắn ở lớn như vậy sen trên đài, trên đài phóng ra khỏi vỏ Đàm Ảnh thần kiếm.

“Sư đệ, ngồi ở ta đối diện, cùng ta đồng thời thôi thúc tâm pháp.” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn theo lời ngồi trên vừa vặn có thể chứa đựng hai người đài sen, hai người mặt đối mặt, chỉ thấy Lý Hạc Thần lấy tay phật hạ lưỡi kiếm, Đàm Ảnh thần kiếm liền lơ lửng giữa trời mà lên, dừng đứng tại giữa hai người.

Dùng hai người niên kỷ tu vi, như vậy tự ý luyện linh quả thực là muốn chết, nhưng mà Lý Hạc Thần lại cũng không phải là cái kia năm đó trẻ con miệng còn hôi sữa, hấn có mười năm kinh nghiệm —— tại Mặc Nguyệt sau, Lý Hạc Thần chính mình liền luyện linh mấy lần, tuy rằng luyện hóa bất quá là một ít không bằng Mặc Nguyệt bảo kiếm, mà cũng có thể coi là luyện linh phương diện tuyệt thế Hành gia —— khắp thiên hạ cũng chỉ có hấn, nắm giữ đồng thời điều động mấy kiếm linh độc môn tuyệt kỹ!

“Luyện linh quyết khiếu, không ở tu vi cao thấp, mà ở dẫn linh đạo linh chi tinh chuẩn, cùng với cùng thần kiếm thần hồn phù hợp trình độ, đại gian đại ác chi nhân, vĩnh viễn không thể luyện hóa xuất thần binh trung hồn, đồng lý, tâm địa thuần lương chi nhân, cũng không có thể điều động tà võ chi khí cụ.” Lý Hạc Thần nói lấy tay kết ấn.

Lăng Hàn cũng theo hấn cùng kết ấn, hai người đồng thời thôi thúc công thể, trong lúc nhất thời, đồng khí đồng điệu, tâm hồn tụ hợp, như lúc đó cùng nhau tu luyện giống nhau, tái không có bất luận cái gì ngăn cách tạp niệm, trong nháy mắt hai người liền tiến nhập ý niệm tinh khiết không hoàn cảnh, tại Mặc Nguyệt xem ra, hai người bị phốt-gen bao phủ, song song nhắm mắt, dường như nhập định. Bốn phía trận pháp cũng biến ảo ra từng tia từng tia kim quang, quán quanh Đàm Ảnh thần kiếm, luyện linh nghi thức chính thức mở ra, chính khi tiến vào đan linh quá trình! !

Bắt đầu từ bây giờ, chỉ cần có một tia một hào sai lầm, hoặc là chịu đến quấy nhiễu, như vậy Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn hai người sẽ vạn kiếp bất phục, song song mất mạng! Đăng bởi: LenNiNi

## 2. Chương 32: Tổ Hối

Cái gọi là đan linh, chính là làm kiếm linh hoàn thành ra đời tại cõi đời này là tối trọng yếu chuẩn bị, đắp nặn kiếm linh bề ngoài cùng nhân cách, cùng với truyền vào kiếm linh tâm trí cùng trách nhiệm, đều là bước đi này hoàn thành. Kiếm linh tương mạo, dựa vào với chủ nhân đan linh thời điểm nội tâm hoàn cảnh —— Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn không ngừng tăng lên công thể, tâm tư bài trừ tạp niệm, mắt thấy Đàm Ảnh thần kiếm ngoại hình dần dần bắt đầu tản mát, kiếm linh phong thái, liền muốn mặt thế rồi! !

Ai biết! Liền tại thời khắc mấu chốt này, vô số đạo tà dị kiếm khí, đột nhiên ở bên ngoài thạch đạo bên trong chung quanh quét ngang, kiếm khí gõ vách tường, tựa hồ tại tìm kiếm thông đạo, thần bí tiếng bước chân kèm theo kiếm khí, càng ngày càng gần! !

Có người xông vào! ! Mặc Nguyệt trong lòng cả kinh, trong tay chuyển hóa ra thân kiếm của chính mình, cầm kiếm ngăn ở cửa động, nhưng mà trong chớp mắt! Một đạo hồng y thân ảnh, uy nghiêm đáng sợ xông vào!

Người tới cũng cầm trong tay bảo kiếm, thân kiếm có phiến phức huyết hoa văn, chính là tam đại danh kiếm chỉ nhất ma kiếm Trảm Tuyết! ! !

“Người cũng là kiếm linh! ! !” Mặc Nguyệt trợn mắt trừng kia cầm kiếm hồng y nam tử! Hồng y nam tử lộ liễu tà mị, hai người ánh mắt va chạm gian, liền biết đến lẫn nhau đồng loại thân phận!

“Người là Trảm Tuyết kiếm linh!” Mặc Nguyệt cầm trong tay huyền kiếm, sát khí đột ngột tăng!

“Ha ha ha a... Mặc Nguyệt, người có tư cách gì cùng ta nổi danh?” Trầm Tuyết kiếm linh tà song nở nụ cười, bỗng nhiên một kiếm đâm tới, mang ra vạn ngàn Xích Huyết Kiếm khí đánh mạnh!

Kiếm linh uy lực, ngoại trừ tự thân ẩn chứa sát phạt lực lượng, cũng dựa vào với chủ nhân tu vi, Mặc Nguyệt dùng Vân tông kiếm thế đỡ lấy chiêu này, liền cảm giác vất vả cực kỳ —— hẳn rõ ràng chủ nhân của chính mình Lý Hạc Thần, đã là thể gian ít có bất thể kiếm tu, nhưng mà Trầm Tuyết chủ nhân uy năng, càng tại chính mình bên trên!

Trừ phi chủ nhân tự mình cầm kiếm chinh phạt, dùng Vân tông tâm pháp bao hàm hóa Mặc Nguyệt sắc bén kiếm thế, hóa ra gấp mười lần uy lực, có lẽ có thể cùng này tà khí Trầm Tuyết kiếm linh một trận chiến! Nhưng mà! Chính mình chủ nhân không có hai chân, không có cách nào đứng thẳng, phải như thế nào xuất chiến!

Chính mình lùi về sau nửa bước! Chủ nhân chính là bất trắc!

“Thần kiếm chỉ có bị chủ nhân tự mình vận dụng, mới có thể hóa ra chém nứt thiên địa uy năng, nhưng đáng tiếc, Mặc Nguyệt, chủ nhân của người là người tàn phế, hẳn đời này đều không thể cầm kiếm đi?” Trầm Tuyết cười to.

“Người câm miệng! Không cho người sỉ nhục chủ nhân của ta! ! !” Mặc Nguyệt cắn răng một cái, bắn ra chính mình hết thảy kiếm khí, ý muốn liều mạng một trận chiến!

“Ha ha ha ha! Đáng thương người, liền bị chủ nhân mang ra chiến trường cơ hội cũng không có! Người liền vĩnh viễn làm một khối sắt vụn đi!” Trầm Tuyết một tay cầm kiếm, một loại khác tay dĩ nhiên hóa ra sắc bén màu đỏ thẫm móng tay, kiếm thế chưởng phong, hai bút cùng vẽ!

Trong nháy mắt toàn bộ địa đạo, dĩ nhiên bởi vì hắn uy lực to lớn mà bị kiếm khí cắt chém tàn phá, bắt đầu sụp đổ! !

“Có người xông vào... Không ổn... Sư huynh a...” Lăng Hàn nghe phía bên ngoài nổ vang, sinh ra tạp niệm, trong nháy mắt liền phá hủy hai người vừa mới nhập định đồng điệu cảnh giới, đan linh trận pháp bắt đầu xuất hiện hỗn loạn rồi! !

Bởi trận pháp khuấy động, Lăng Hàn, Lý Hạc Thần nhị tâm hồn người nhiễu loạn, khóe miệng song song chảy ra máu tươi, nhất thời rơi vào nguy cơ!

Mà trong đống đao đánh nhau, càng là càng ngày càng kịch liệt! Liên quan hang đá liên tục chấn động! Tinh khoáng thạch dồn dập sụp đổ!

“Như vậy không được! Sư huynh! Chúng ta đều sẽ chết!” Lăng Hàn càng ngày càng hoảng loạn —— hoảng hốt bên trong, hắn và Lý Hạc Thần lòng của hai người niệm tương thông triệt để hỏng mất! Lăng Hàn nội tức khuấy động khó giải thích được, chân nguyên tán loạn, một ngụm máu tươi nhất thời nôn ra!

“Ha ha ha ha ha ha ha!” Trầm Tuyết dĩ nhiên chậm rãi đi vào trong hang đá, hắn một tay chấp Trầm Tuyết kiếm, một cái tay khác dĩ nhiên cầm Mặc Nguyệt kiếm!

Mặc Nguyệt kiếm linh thất bại!

Lăng Hàn bị chấn động mạnh, hắn che ngực, dĩ nhiên bị nghịch chuyển đan linh trận trọng thương hắn nhưng lại không có lực di động, mà Lý Hạc Thần hai mắt nhắm nghiền, cả người cứng ngắc, cũng không nhúc nhích, hiển nhiên ý thức bị vây ở đan linh trong trận rồi!

“Lần này, Tam Đại Thần Kiếm, đều thuộc về chủ nhân của ta, ha ha ha ha ha ha ha ha!” Trầm Tuyết kiếm linh cười đến đặc biệt vui vẻ, hắn bay người lên, đi bắt kia lơ lửng giữa trời Đàm Ảnh thần kiếm, ai biết Đàm Ảnh thần kiếm dĩ nhiên vẫn không nhúc nhích! Hiển nhiên còn bị cố định tại đan linh trong trận! !

Trầm Tuyết hé mắt, chỉ thấy Lý Hạc Thần nhắm mắt bất động, mà Lăng Hàn thì lại đang giãy dụa, hiển nhiên Lý Hạc Thần tâm hồn hỗn loạn phách dĩ nhiên thất ở Đàm Ảnh bên trên, chỉ có giết Lý Hạc Thần, mới có thể triệt để chém phá trận pháp, mang đi Đàm Ảnh!

Lý Hạc Thần chính là mắt trận!

Trầm Tuyết tâm niệm quyết tuyệt, cười lạnh nói: “Lý Hạc Thần, liền để ta dùng người yêu kiếm, tiễn người về tây thiên!”

“Dừng tay! ! ! Không nên thương tổn sư huynh của ta! ! !” Lăng Hàn đau thương kêu gào, nhưng mà vô lực di động hẳn chỉ có thể trơ mắt nhìn Mặc Nguyệt lưỡi kiếm trong nháy mắt đâm về phía không còn sức đánh trả chút nào Lý Hạc Thần trong lòng!

---

Nói chuyện, tại hơi từ lâu trước,

Toàn Hắc Ma quân chính tại lưỡi biếng nằm ở trên giường lớn ngủ gà ngủ gật, mấy người kia đi mật thất làm cái gì luyện linh, nó liền đơn giản ở trên giường ăn uống no đủ đuổi người.

Nhưng mà nãi mèo thất lưng mệt mỏi còn không có đuổi xong, đột nhiên một đạo màu đỏ thẫm ma ảnh liền từ bên ngoài đột phá kết giới, thành linh xuất hiện ở trong phòng ngủ rồi! !

Toàn Hắc Ma quân sợ ngây người! !

Này cả người hồng y ma vật là thế nào xông vào! !

Dĩ nhiên lại lớn như vậy cười toe toét xông vào chuyên môn khắc chế ma vật, che kín kết giới Vân tông! !

Nhất định là Yên Phù Quang kia hàng phái tới! !

Không xong! Chính mình không muốn bại lộ! Yên Phù Quang nhưng là tàn nhẫn giả dối vô cùng gia hỏa!

Không muốn không muốn không muốn bại lộ! !

Đúng rồi!

Chính mình có trang miêu đại pháp!

Chóp mũi đều là mồ hôi lạnh Lý Toàn Hắc vội vã nhắc lên chân sau, bắt đầu liếm cái miệng! ! !

Phi phi phi!

Yên Phù Quang người nhớ kỹ cho ta! !

Cuối cùng sẽ có một ngày!

Lão tử hội ngồi trên người cái kia Ma tôn vị trí! ! !

---

Lưỡi kiếm đâm vào Lý Hạc Thần trong lòng chớp mắt, Trầm Tuyết trong nháy mắt cảm giác khác thường, chỉ thấy Mặc Nguyệt kiếm dĩ nhiên dần dần bị Lý Hạc Thần trong lòng hút vào! Lưỡi kiếm vào cơ thể, nhưng không có lộ ra phía sau lưng!

Đây là!

Hắn tay theo cán kiếm một đạo tiếp cận Lý Hạc Thần, hai người khoảng cách rút ngắn,

Kinh biến trong nháy mắt, Trầm Tuyết không khỏi nở nụ cười: “Ngược lại là cái có khí khái mỹ nam tử!” Dứt lời giơ lên một cái tay khác Trầm Tuyết kiếm chém liên, không ngờ Lý Hạc Thần càng đột nhiên mở mắt, Trầm Tuyết kinh hãi đồng thời, Lý Hạc Thần một chương cũng rắn chắc vỗ ở trên lồng ngực của hắn, làm cho cả người hắn về sau đánh bay!

muốn biết chuyện tiếp theo làm sao, kính xin mong đợi ngày mai đổi mới Đăng bởi: LenNiNi

### 3. Chương 33: Tổ Hài

Kiểm linh cũng sẽ không dường như người phạm giống nhau chảy máu, coi như Trầm Tuyết bị Lý Hạc Thần một chương vỗ bay, hẳn như trước lần thứ hai nhảy lên, thề phải lấy Lý Hạc Thần tính mạng!

Nhưng mà nhất kiếm nữa, thương song chói tai! Càng là đối chọi gay gắt!

Trầm Tuyết lưỡi kiếm cùng Lý Hạc Thần trong tay Mặc Nguyệt lưỡi kiếm hàng đầu giăng co! Nhất thời dĩ nhiên giăng co!

Huyền không bên trong Trầm Tuyết, đem hết toàn lực, ý muốn dùng vạn quân lực áp chế Lý Hạc Thần, nhưng mà Lý Hạc Thần mũi kiếm lại vẫn không nhúc nhích —— nôn nóng Trầm Tuyết toàn xoay người, kéo vô số sắc bén kiếm khí cuồng cuốn tới, trong nháy mắt đã cùng ngồi xếp bằng Lý Hạc Thần hủy đi không biết bao nhiêu chiêu nhưng là ——

Một phen kiếm tiếng va chạm sau, hai người tinh chuẩn nhanh chóng kiếm thế, liền khôi phục được nguyên lai mũi kiếm chỉ đối nông nổi rồi!

“Không hổ là Vân tông đứng đầu kiếm tu!” Trầm Tuyết kiến thức đến Lý Hạc Thần tinh tuyệt kiếm thế, tuy rằng cực kỳ phần nộ, nhưng cũng cực kỳ hưng phấn, trên mặt dĩ nhiên lộ ra sợi nổi thần sắc, “Nguyên lai vừa mới Mặc Nguyệt kiếm linh bất quá là giả bộ thất bại, giả ý tấn đi thân hình, mà cố ý cho ta mượn tay đem kiếm còn tới trong tay người! Lý Hạc Thần, ta thừa nhận kiếm pháp của người, người liền mang theo này lớn lao vinh dự đi chết đi!”

“Há mồm ngậm miệng đi chết, cũng không nhìn một chút chính mình, bất quá là một giới kiếm linh, có tư cách gì tại trước mặt ta càn rỡ?” Lý Hạc Thần khẽ mỉm cười.

“Người đi chết! ! ! !” Trầm Tuyết nổi giận, bỗng nhiên dịch ra mũi kiếm, một kiếm quét về phía Lăng Hàn, ai biết kiếm lại phách không, rơi vào sen trên đài, đem đài sen phách làm hai nửa, Lăng Hàn dĩ nhiên chẳng biết đi đâu! Lý Hạc Thần nhân cơ hội vỗ một cái đài sen nhảy lên một cái —— mà khác một bóng người thì lại bay người lên, vững vàng tiếp nhận Lý Hạc Thần thân thể, người này dĩ nhiên là vừa này không thể động đây Lăng Hàn!

“Các người! !” Trầm Tuyết kinh ngạc kêu to.

Lăng Hàn cười cười, đem Lý Hạc Thần để dưới đất, hấn dùng cánh tay vòng qua Lý Hạc Thần eo thân, nhượng Lý Hạc Thần dựa vào bờ vai của chính mình đứng thẳng, hai người tư thế, mặc dù là vì để cho hành động bất tiện Lý Hạc Thần đứng vững, nhìn qua lại thật là ám muội.

“Các người dĩ nhiên bố trí cạm bẫy gạt ta!” Trầm Tuyết cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, cái gọi là luyện linh nghi thức bất quá là một hồi gạt ông đập lưng ông âm mưu!

“Lừa gạt đến là không xưng được, luyện linh cũng là thật, bất quá khả năng không phải các hạ trong tưởng tượng như vậy.” Lý Hạc Thần giơ kiếm với ngực, một tay lau chùi Mặc Nguyệt thân kiếm, lấy kiếm nhận cắt ra ngón tay, đổ tươi huyết châu theo hấn lần sau vung kiếm mà ở trong hang đá tứ tán tung toé, cảm nhận được Lý Hạc Thần nhiệt huyết dung nhập, bốn phía kiếm trận nhất thời bắt đầu dị thường réo vang! !

“Vừa mới căn bản không có bắt đầu chân chính đan linh nghi thức, hiện tại mới phải!” Lý Hạc Thần nói.

“Đáng ghét! Ta quản người giở trò quỷ gì! Đi chết đi!” Trầm Tuyết ý muốn lần thứ hai vung kiếm, không ngờ ánh vàng kiếm trận dĩ nhiên hóa ra vạn ngàn màu vàng quang tia, trong nháy mắt đem hấn vững vàng trối buộc!

Một giọt tung toé huyết châu, cũng bắt thiên bất ý va vào mi tâm của hấn, trong nháy mắt dung nhập trán của hấn chỉ trong đó rồi!

“Lý Hạc Thần! ! Người muốn làm gì! Người muốn làm gì! ! !” Trầm Tuyết rốt cục kinh hoảng, lớn tiếng kêu to không thôi.

“Luyện người!” Lý Hạc Thần nói đơn giản rõ ràng nói tóm tắt, “Mặc Nguyệt! ! Thay thế ta hành sử đan linh thuật!”

Hấn tiếng nói vừa dứt, Mặc Nguyệt kiếm linh lần thứ hai hiển hiện thân hình —— hấn trên người chịu người tu tiên một hồn một phách một đạo tâm huyết, cùng một giống như kiếm linh liền là bất đồng! Chỉ thấy Mặc Nguyệt ngồi xuống đất tĩnh tọa, xúc động trận pháp, đem tâm hồn của chính mình cùng kiếm trận đan dệt, dĩ nhiên dường như vừa mới Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn giống nhau, tiến vào đan linh giai đoạn!

Lăng Hàn dĩ nhiên kinh hãi —— tuy rằng trước hắn và sư huynh thương lượng qua, liệu định đêm nay tất nhiên có trong bóng tối nhìn trộm chi người biết được luyện linh bí thuật, đến đây phá hoại, cho nên hắn và sư huynh giả bộ luyện linh, dẫn quân vào cuộc, thế nhưng vạn vạn không nghĩ tới sư huynh tâm tư dĩ nhiên như vậy dã!

Dĩ nhiên nhượng kiếm linh đi luyện hóa một con khác đã bị luyện hóa kiếm linh! !

Chuyện này quả thật là trực tiếp khiêu chiến pháp thuật cơ bản pháp tắc! Hội được đến hiệu quả như thế nào hắn hoàn toàn không có cách nào nghĩ đến rồi!

“Sư đệ, việc này không nên chậm trễ, bắt đầu chúng ta chân chính đan linh nghi thức đi!” Lý Hạc Thần dứt lời có chút gian nan ngồi xếp bằng xuống, Lăng Hàn gật gật đầu, chuyện này hoàn toàn vượt ra khỏi sự tưởng tượng của hắn, hắn cũng chỉ có thể bị Lý Hạc Thần nắm mũi dẫn đi.

Lăng Hàn tại Lý Hạc Thần dưới sự hướng dẫn, tập trung tinh thần, chuyên tâm vừa đọc, đem hết thủy linh thức, đều trút xuống tại vẫn còn còn tại kiếm trận bên trong huyền không Đàm Ảnh thần kiếm bên trên.

Vào giờ phút này, thiên hạ Tam Đại Thần Kiếm, cùng ra nhất mạch Mặc Nguyệt, Đàm Ảnh, Trảm Tuyết, dĩ nhiên hết mức tiến vào đồng nhất luyện linh kiếm trong trận, trong truyền thuyết, tam kiếm hội tụ, đem khơi ra kinh thiên kích biến, không biết vào giờ phút này, có phải là... hay không thiên hạ cự đại biến cục mở ra thời khắc đâu?

Chân chính luyện linh nghi thức rốt cục mở ra!

Mặc Nguyệt nhị độ luyện hóa Trảm Tuyết kiếm linh, Lăng Hàn Lý Hạc Thần liên thủ luyện hóa Đàm Ảnh thần kiếm, chưa tới một canh giờ, dưới nền đất mật thất truyền đến không ngừng chấn động chi thanh.

Lưu lại trong phòng ngủ Lý Toàn Hắc, càng ngày càng cảm giác được không tốt bầu không khí, nó trốn ở dưới cái bàn suy đi nghĩ lại, quyết định hay là trước chuồn xa một chút hảo, luôn cảm giác nơi này yếu địa rung sụp rơi bộ dáng.

Liên tại hắn nhếch lên đuôi chuẩn bị đường chạy thời điểm, đột nhiên thiên ngoại một tiếng vang thật lớn, dĩ nhiên sẽ tới cửa sổ toàn bộ tường nổ nát! Lập tức một đạo mang theo mặt nạ bóng người, mang theo cầm giạn ngút trời vọt tới rồi!

Oa sát! ! ! Lý Toàn Hắc tạc mao rồi!

Luồng hơi thở này! ! Không phải là trước đây Ma tôn kia hàng à! Đêm nay đây là thế nào! Lý Hạc Thần cái này thiên sát cấp bậc gây rắc rối cận kề nguồn ở phía dưới đã làm gì!

Mắt thấy trước đây ma Tôn đại nhân lại một chớp đánh bay ngăn trở địa đạo nhập khẩu giường chiếu, Lý Toàn Hắc dùng móng vuốt ôm đầu, nghĩ thầm này ra thông báo Lý Hạc Thần cũng không kịp, người què hạc người tự cầu phúc đi!

Yêu kiếm bị cướp, phần nô thượng lông mày sơn Ma tôn Yên Phù Quang cảm ứng được mình và Trảm Tuyết linh thức liên hệ bị chặt đứt, liền lập tức tới rồi, tự mình đoạt kiếm rồi!

Hắn chỉ phần nô không có cách nào áp chế, một đường thấy tường oanh tường, tái một chớp âm âm quán đánh mặt đất, dĩ nhiên đem nổi thẳng lòng đất tinh khoáng thạch động con đường trực tiếp rung sụp!

Toàn bộ Hàn Mai hiên cũng thuận theo bắt đầu sụp xuống rồi!

Lý Toàn Hắc từ lâu chạy ra Hàn Mai hiên, núp ở trong sân, may là Hàn Mai hiên buổi tối cũng không có người hầu cư trú, mắt thấy cả tòa kiến trúc âm âm sụp đổ, Lý Toàn Hắc không khỏi vì bị chôn sống Lý Hạc Thần mặc niệm một chút.

Liên tại nó đem hai cái móng vuốt ôm chặt tay trước ngực thời điểm, từ kia phế tích bên trong bỗng nhiên bốc lên nổ vang rung trời! Chỉ thấy một đạo to lớn hào quang phá tan phế tích, từ dưới nền đất xông thẳng tới chân trời!

Mấy bóng người cũng tùy theo lao ra!

Đàm Ảnh kiếm linh cầm trong tay Đàm Ảnh thần kiếm, chân đạp hư không, như Hạc Trùng Tiêu, mà ở bên người hắn, Mặc Nguyệt kiếm linh, một tay cầm thân kiếm của chính mình, một cái tay khác thì lại điều động Trảm Tuyết xích kiếm —— song kiếm linh tam kiếm hợp chiêu, tạo thành uy lực kinh người kiếm khí, đem truy ra tới Ma tôn miễn cưỡng từ trời cao đánh rơi xuống mặt đất!

Ma tôn ầm ầm rơi xuống đất, chính rơi vào trong bụi cỏ Lý Toàn Hắc cách đó không xa, khơi dậy không nhỏ bụi mù. Lý Toàn Hắc ngơ ngác nhìn Mặc Nguyệt từ trên trời giáng xuống, một cước dẫm nát Ma tôn trên lòng ngực!

“Người dĩ nhiên nhượng Trảm Tuyết kiếm linh ý đồ mưu hại chủ nhân của ta! Vậy ta liền để người chân chính ném thử, bị bội kiếm của mình gây thương tích tự vị!” Mặc Nguyệt ánh mắt lãnh tuyệt, hắn đương nhiên nhớ tới vừa mới Trảm Tuyết dùng thân kiếm của chính mình ý đồ sát hại Lý Hạc Thần một màn, dù cho hắn lúc đó dùng linh thể hình thái ẩn nấp trong kiếm, này vô cùng nhục nhã thế phải đòi lại! !

Tay nâng kiếm sót, mang theo một vòi máu tươi, Ma tôn vai phải bị Trảm Tuyết đâm thủng, nỗ lực giãy dụa thân thể cũng bị đóng ở trên mặt đất!

“Cầu người! Không được! ! Không nên thương tổn chủ nhân của ta!” Trảm Tuyết kiếm linh bỗng nhiên thoáng hiện, dĩ nhiên phù phù quỳ trên mặt đất.

“Chủ nhân của người? A, là ai?” Mặc Nguyệt cái trán hiện ra điều khiển linh khế ước hoa văn.

“Là..... Người!” Trảm Tuyết cắn răng nói, “Ta cùng với hắn đã làm bạn nhiều năm, cầu người không nên giết hắn! Nhượng ta quán triệt ta đổi chủ nhân đời trước trung nghĩa!”

“Trảm Tuyết! Người lại bị kiếm linh luyện hóa! Người lại bị luyện hóa!” Ma tôn phát ra không cam lòng gầm nhẹ.

“Tôn chủ... Lý Hạc Thần... Phải.. Luyện linh bất thể kỳ tài... Ta không có cách nào... Ta thất bại...” Trảm Tuyết đau thương tuyệt vọng nói. Đăng bởi: LenNiNi

#### 4. Chương 34: Tổ Hài

“Tôn chủ? Nha! Ta ngược lại muốn xem xem người bí ẩn này rốt cuộc là ai!” Mặc Nguyệt dùng một thanh khác kiếm đi thiêu Ma tôn mặt nạ, Ma tôn quanh thân lại vào lúc này nhấc lên một đoàn đoàn đường như sóng biển bóng đen, đem hắn toàn bộ thân thể bao khóa, theo bóng đen co rút lại, Ma tôn cũng biến mất theo rồi!

“Là ảnh động thuật, người này đã đem tà ảnh thuật dùng xuất thần nhập hóa.” Lý Hạc Thần âm thanh rất cực vang lên, chỉ thấy Lăng Hàn ôm ngang Lý Hạc Thần, hai người dựa vào quanh thân hộ thể kết giới bảo vệ, từ giữa không trung chậm rãi hạ xuống.

“Vừa mới lần này náo loạn, phỏng chừng đã kinh động môn phái, Xích Tùng trưởng lão tất nhiên sẽ có hành động, sư đệ, người nghĩ cách khắc phục hậu quả đi.” Lý Hạc Thần tinh thần xem ra không phải rất tốt, nói xong mấy câu nói này liền nhắm hai mắt lại.

Dùng sức lực của một người đạo linh, thành tựu hai đại thần binh luyện linh nghi thức, mở ra lối riêng, lấy kiếm linh luyện luyện linh, hoàn thành này một loạt kỳ tích Lý Hạc Thần, rốt cực cũng bởi thể lực không chống đỡ nổi, chân khí hao tổn nghiêm trọng, mà ở Lăng Hàn trong lòng nặng nề đã ngủ mê man rồi.

“Chúng ta đi Hạc Vân tiên đi, đến tiếp sau sự tình, ta sẽ đến quản lý.” Lăng Hàn nói. Vừa mới luyện linh nghi thức hưng hiểm vạn phần, nhưng mà sư huynh luyện linh kiếm trận mở ra lối riêng, đem luyện linh phần lớn gánh vác đều chịu ở trên người chính mình, cho nên giờ khắc này Lăng Hàn bị lan đến trái lại rất nhỏ.

“Miêu gào gào! Mang tới ta! Ta cũng với các người trở lại!” Lý Toàn Hắc vội vã từ trong bụi cỏ xông tới.

Trảm Tuyết đứng lên, nhìn trên đất Ma tôn vết máu thất vọng mất mát, Mặc Nguyệt không hảo giọng nói hướng hắn nói: “Nhìn cái gì vậy! Đi Hạc Vân tiên!”

“Người dữ dội như vậy làm cái gì, ta lại đây ám sát Lý Hạc Thần cũng là chịu đến chủ nhân đòi trước mệnh lệnh. Hừ.” Trầm Tuyết miết miệng nhỏ giọng nói.

“Cái gì Lý Hạc Thần! Sau đó phải gọi tiên trưởng! Ta là chủ nhân của ngươi, hần là chủ nhân của ta, chính là người chủ nhân chủ nhân! Hần nói chuyện to lớn nhất! Hiểu không!” Mặc Nguyệt hung ba ba giáo huấn Trầm Tuyết.

“Mặc Nguyệt huynh, cãi nhau sự tình trở về rồi hãy nói đi, Lý tiên trưởng tình huống không quá hảo, chúng ta kiếm linh cùng chủ tâm hồn người cùng hệ, nói không chắc có thể trợ giúp tiên trưởng chữa thương.” Đàm Ảnh tính cách rất là hiền hoà bình tĩnh, ngược lại là cực kỳ giống Lăng Hàn.

---

Lý Hạc Thần hôn hôn trầm trầm ngủ một đêm, ngày thứ hai buổi chiều mới đứng dậy, như trước cảm thấy được một mỗi cực kỳ, làm sau khi chết cảm giác quả nhiên không dễ chịu. Hần mở mắt ra sau, phát hiện quần áo của mình đều bị đổi qua, tóc cùng thân thể cũng bị rửa sạch, không khỏi cảm khái chính mình dĩ nhiên ngủ như chết đến bị người thao túng cũng không cảm giác.

Lúc này Mặc Nguyệt vẫn trông coi ở bên giường, thấy hần có động tĩnh kinh hãi cực kỳ, liền vội vàng hỏi: “Chủ nhân, ngươi có đói bụng hay không? Khát không khát?”

Lý Hạc Thần bị hần vừa nói như thế, đột nhiên cảm thấy đói bụng đến phải phía sau lưng thiếp cái bụng, nói: “Lăng Hàn để lại bữa trưa đi?”

“Lăng Hàn tiên trưởng không có không trở lại làm cơm, là Đàm Ảnh làm cơm, hần dùng rất tốt.” Mặc Nguyệt đạo, “Làm cơm ăn thật ngon, Lý Toàn Hắc ăn no rồi, vừa ăn một bên kéo còn muốn ăn.”

Lý Hạc Thần: “.....” Con mèo kia thực sự là không biết ghi nhớ.

“Chủ nhân, ngươi nói chuyện thật thiếu thốn, nói cẩn thận ăn còn muốn nêu ví dụ miêu tả phân, thật không biết ngươi kiếm này linh qua nhiều năm như vậy đều là làm kiểu gì.” Trầm Tuyết dĩ nhiên cũng tại, nói đến nói mất.

“Ngươi câm miệng!” Mặc Nguyệt quát lớn.

Xem ra bọn họ tại chính mình mê man thời điểm không ít đầu vô mồm, Lý Hạc Thần nghĩ thầm.

“Mang ta đi bàn ăn kia dùng cơm đi.” Lý Hạc Thần đạo, hần sở dĩ không thể tự mình luyện hóa Trầm Tuyết, mà nhượng Mặc Nguyệt trở thành Trầm Tuyết chủ nhân, là vì hần tu luyện là tinh khiết nguyên chính đạo tâm pháp, mà Trầm Tuyết là tà kiếm, chỉ có ma tu mới có thể điều động —— kiếm linh thì lại khác, không có chính tà tâm pháp trói buộc, liền lấy muốn thuận phục Trầm Tuyết, chỉ có nhượng Mặc Nguyệt làm giúp.

Mặc Nguyệt cẩn thận đem Lý Hạc Thần từ trên giường ôm, Trầm Tuyết nhìn Lý Hạc Thần vô lực dựa vào Mặc Nguyệt trong ngực bộ dáng, chỉ cảm thấy người này thật sự là ngoài dự đoán mọi người —— rõ ràng thân tàn phế thể yếu, lại có thể sử dụng tinh diệu tuyệt luân kiếm pháp ngăn cản kiếm thể của chính mình; nhìn như chính trực, lại lén lút tính kế chính mình kia khôn khéo vô cùng chủ nhân trước, làm cho chủ nhân trước ăn đại xẹp; hai chân đều không thể hành động, nhưng có thể điều động tam đại thần binh kiếm linh.

Người này, quả nhiên là cái kỳ tài! Trầm Tuyết tuy rằng cá tính cuồng ngạo, nhưng cũng âm thầm không khỏi bội phục Lý Hạc Thần bảy tám phần.

Mặc Nguyệt đem Lý Hạc Thần ôm đến thả nhuyển lót chỗ tựa lưng xe lăn, bởi vì lo lắng Lý Hạc Thần thân thể quá mức suy yếu chính mình ngồi không yên, lại dùng xe lăn vốn là trang bị đại lưng đem hông của hần trói lại, làm cho thân thể của hần có thể cố định.

“Tiên trưởng, ngươi suy yếu như vậy, có phải là còn cần người đút?” Trầm Tuyết liền miệng tiện nói.

“Hảo a, ta không ngại ngươi đút ta ăn cơm.” Lý Hạc Thần bình tĩnh nói. Lý Toàn Hắc lúc này đã bị rửa sạch sẽ cái móng bị bao bọc tiểu chân nằm ở trong ổ mèo, nghĩ thầm, ngu xuẩn Trầm Tuyết, người tưởng tại đâm đầu chỉ vương Lý Hạc Thần trước mặt đương đâm đầu, vẫn là quá non rồi!

Bất quá Trầm Tuyết hàng này làm sao sớm đã bị Yên Phù Quang tên kia luyện hóa! Giấc mộng của chính mình bị tước đoạt nha nha!

Trầm Tuyết biến sắc mặt, không nghĩ tới Lý Hạc Thần cái tên này dĩ nhiên thuận cái đòn treo lên trên, Mặc Nguyệt dĩ nhiên còn nói giúp vào: “Trầm Tuyết, nếu người muốn uy chủ nhân ăn cơm, vậy ta liền giao cho người.”

“Tiên trưởng nguyên khí đại thương, uy cơm cũng là ta phải làm.” Trầm Tuyết bĩu môi, bưng lên bát cơm.

“Trầm Tuyết có hay không tiết lộ hắc dùng chủ nhân trước tin tức?” Lý Hạc Thần tại Trầm Tuyết đĩa rau thời điểm bất thành linh hỏi một câu, sợ đến Trầm Tuyết tay run một cái.

“Không có, hắc nói mình bây giờ tuy rằng đối chủ, thế nhưng đối với chủ nhân trước nên tận trung sẽ không biến, hắc nói hắc sẽ không bán ra chủ nhân trước bất kỳ tin tức. Ngược lại là có chút cốt khí.” Mặc Nguyệt nói.

“Hảo, vậy ta cũng không cưỡng bức hắc.” Lý Hạc Thần rất không thích làm uống công vô ích sự tình, hắc lúc này không có chải lên trong ngày thường kia cẩn thận tỉ mỉ búi tóc, mái tóc dài chỉ là đơn giản dùng dây cột tóc trói chặt, liền bằng thêm mấy phần ốm yếu cảm giác, Trầm Tuyết đem một muỗng cơm nước đưa đến mép hắc, liền thưởng thức lên môi của hắc hình dáng đến.

Sớm tại hắc bị Ma tôn phái đi giết Lý Hạc Thần đoạt kiếm thời điểm, hắc liền bị Lý Hạc Thần hảo bề ngoài hấp dẫn, đại khái kiếm linh tính nét đều sẽ phải chịu vị trí đầu não chủ nhân ít nhiều gì ảnh hưởng, Lý Hạc Thần tướng mạo chính là nhượng Trầm Tuyết cảm thấy được thoải mái loại hình, lúc này càng là càn rỡ thưởng thức lên Lý Hạc Thần mặt mày đến.

Nhưng mà Lý Hạc Thần vừa nhắc mắt, không biết có phải hay không là bởi vì hắc là Mặc Nguyệt chủ nhân duyên cố, đối với mình có uy hiếp khí tràng, ánh mắt liền như vậy ác liệt sắc bén, gọi hắc tâm thấy sợ hãi.

Cái cảm giác này thực sự là kỳ diệu, cùng Ma tôn cùng nhau thời điểm liền là tuyệt nhiên cảm thụ bất đồng.

“Trầm Tuyết, người bây giờ cũng coi như là ta môn nhân, ta không biết trước người chủ nhân trước dạy như thế nào người, nếu vào môn hạ của ta, liền muốn tuân thủ quy củ của ta. Cho nên, ta muốn đối với các người tiến hành kiếm linh huấn đạo cùng chỉ dẫn.” Lý Hạc Thần ăn xong cơm, bắt đầu huấn đạo kiếm của mình linh nhóm.

Kiểm linh chủ nhân vì có thể dẫn dắt kiếm linh càng tốt hơn phục vụ chính mình, thích ứng hiện thế, thường thường sẽ đối với kiếm linh dường như đệ tử của mình thậm chí nữ giống nhau tiến hành giáo dục, chưa bao giờ bị chủ nhân dạy qua kiếm linh, là kiếm linh giới bên trong thấp kém tồn tại, biểu không chiếm được chủ nhân coi trọng.

“Tiên trưởng.” Đàm Ảnh vẫn luôn trốn ở chéch phòng chờ đợi, nghe đến Lý Hạc Thần nói như vậy, vội vã đứng ra, hắc là Lý Hạc Thần một tay luyện hóa mà thành, tuy nói là Lăng Hàn kiếm linh, nhưng cũng đem Lý Hạc Thần xem là chính mình một vị khác chủ nhân, cũng cùng cái khác kiếm linh giống nhau, sâu sắc sùng bái ngưỡng mộ Lý Hạc Thần luyện linh thuật, hướng chỉ chủ nhân Lăng Hàn đã thông báo hắc, phải tốt sinh bảo vệ chăm sóc Lý Hạc Thần, cho nên Lý Hạc Thần vừa nói như thế, hắc liền cảm thấy loại này tiếp thu kiếm linh giáo dục cơ hội nhất định không thể bỏ qua, thậm chí tước được, trên mặt lại cực lực bảo trì trấn định.

Dù sao, đây chính là hắc ra đời đến trên đời này, lần thứ nhất tiếp thu chủ nhân giáo dục!

Thời khắc này Đàm Ảnh, sâu trong nội tâm đã kích động không được.

“Tâm pháp của ta, đi thanh tịnh con đường, làm ta luyện hóa kiếm linh nhóm, các người cũng phải làm tuân theo ta thanh tịnh lý niệm, dù cho Trầm Tuyết được gọi là ma kiếm, cũng có thể thánh tà song tu, thần binh bản không chính tà, chỉ có điều lấy dính người sử dụng tà niệm, nếu như địch thanh tịnh lực, cũng có thể tỏa ra càng thêm hào quang rực rỡ.” Lý Hạc Thần ân cần giáo dục nói.

“Tiên trưởng nói thật tốt...” Đàm Ảnh trong mắt tràn đầy đều là sùng bái ánh mắt, trong lòng vui mừng đã rất cuộc không che giấu nổi, nhưng mà liền có một tia đồ kị, vì sao tiên trưởng chỉ nói Trầm Tuyết? Chỉ vì hắc đã từng là ma giả bội kiếm, cho nên nên được đến càng nhiều hơn giáo dục ?

Coi như vậy, muốn dùng phản nghịch tư thái được đến chủ nhân để ý, chuyện như vậy hẳn làm không được... Đàm Ảnh oan ức hể hể nghĩ. Hắn liếc mắt nhìn Trầm Tuyết, chỉ thấy Trầm Tuyết cứ nhiên ở kia khu móng tay, một bộ lười nghe biểu tình, Đàm Ảnh liền nhất thời sinh ra một luồng mơ hồ lửa giận —— quả nhiên là ma tu cầm qua kiếm, chính là không có giáo dục!

Mặc Nguyệt thì lại một mặt không chút biểu tình.

“Tiên trưởng, ta chỉ là kiếm linh, người kêu ta làm cái gì, ta thì làm cái đó, gọi ta giết người, ta liền giết người, gọi ta phóng hỏa, ta liền để hỏa, còn có thể thế nào? Người chỉ cần dặn dò ta chính là, như vậy đạo lý lớn, ta có thể nghe không hiểu.” Trầm Tuyết cố ý thở dài nói.

“Người lời nói này nói rất hay, rất nhiều kiếm linh cho là, chính mình là chủ nhân công cụ thôi, nhưng mà cũng không biết, tại hữu tâm chủ trong mắt người, kiếm linh cũng không chỉ là nô bộc tạp dịch, mà là đồng sinh cộng tử đồng bọn. Ba vị, ta chưa từng có đem các người cho rằng vật chết, cho rằng giết người kiếm, các người đều là ta tiêu hao tâm huyết luyện hóa, đối với các người phụ trách, là ta cần phải, cũng chuyện phải làm!” Lý Hạc Thần lại nói.

“Tiên trưởng... Đàm Ảnh nguyện ý vĩnh viễn đi theo ngài và Lăng Hàn chủ nhân!” Đàm Ảnh cảm động cực kỳ, không nhận được liền một đầu gối quỳ xuống, trong lồng ngực hùng hồn cực kỳ!

“A

~~” Trầm Tuyết thì lại ngáp một cái, “Tiên trưởng, thật không tiện, ta tại ma tu bên trong ở lâu rồi, loại này thu mua lòng người tiết mục, thấy nhiều hơn, người liền trực tiếp dặn dò ta làm việc là tốt rồi, ta sợ ta tiếp tục nghe, hội ngủ.”

“Trầm Tuyết! Người câm miệng! ! Người quá vô lễ!” Đàm Ảnh rốt cục nhận không nổi, nổi giận nói.

Mà thân là Trầm Tuyết chủ nhân Mặc Nguyệt, như trước mặt không thay đổi đứng ở đó, tựa hồ là tại gác bảo tiêu.

“Hảo, nếu người không thích ta thao thao bất tuyệt, vậy ta liền trực tiếp đối với các người hạ lệnh hảo —— các người đã vào môn hạ ta, còn nói muốn nghe ta dặn dò, như vậy lập tức, ta sẽ vì các người thanh tẩy thân kiếm, chọn lựa võ kiếm kiếm tuệ, còn muốn thêm hương. Để cho các người toả sáng trên bảo quý hiếm phải có khí thế!” Lý Hạc Thần duỗi ra năm cái ngón tay, từng cây từng cây cúi xuống, đếm kỹ kiếm linh mỹ dung hạng mục.

“Ta liền biết meo! Người này cổ quái...” Chịu qua đầu độc Lý Toàn Hắc xen mồm.

“Thêm hương?” Trầm Tuyết toàn bộ kiếm đều ngây dại, đây là cái gì? !

Chờ chút! Hắn rốt cuộc hiểu rõ, tại sao Mặc Nguyệt cái kia thoát nhìn rất khốc gia hỏa trên người sẽ có như vậy mê hoặc hương thơm của hoa mai mùi!

Không muốn a a a a a a a a a! Hắn không muốn thêm hương! Hắn là kiếm! Không phải hương phiến a! ! Trầm Tuyết nhất thời biến thành mướt đắng mặt.

“Người là kiếm linh, ta gọi người thế nào, người liền muốn như thế nào, ta liền không gọi người giết người phóng hỏa, liền gọi người tắm, thêm thêm hương, còn có thể thế nào? Ta cũng không phải với người giảng người nghe không hiểu đạo lý lớn.” Lý Hạc Thần cái này đâm đầu chi vương lợi dụng vừa mới Trầm Tuyết đã nói, nhượng Trầm Tuyết triệt để hồng mắt.

Cùng đại đâm đầu tìm không thoải mái thực sự là dùng bút cực kỳ! Mặc Nguyệt cùng Lý Toàn Hắc dùng ánh mắt bất nạt nhìn hồng mắt Trầm Tuyết.

Mà Đàm Ảnh thì lại một mặt ép mộng.

Cuối cùng, Đàm Ảnh bị bỏ thêm hoa quỳnh hương liệu, dùng phấn thoa mặt chủy đá thân kiếm, vẫn xứng thượng đẳng bạch ngọc phỉ thúy tua rua kiếm tuệ, cùng với đồng bộ phỉ thúy bạch ngọc điểm nam điều khác chỉ bạch hoa văn long cây đàn hương võ kiếm.

Đàm Ảnh kiểm linh đột nhiên có loại chính mình hình như là hoàng đế truyền quốc bảo kiểm loại kia quốc bảo cảm giác, tuy rằng Lý tiên trưởng ham muốn có chút kỳ quái bất quá hẳn xác thực thật sự rất tôn trọng kiểm linh đây! Coi như thế đi... Luôn cảm giác này đó phối sức so với bản thân mình còn đắt hơn trùng...

Ít nhất... So với Mặc Nguyệt cái kia tràn ngập mộng ảo hơi thở kiểm thủy tinh bao tới nói...

Cùng với...

“A a a ta không muốn thêm hoa tường vi mùi thơm!” Trầm Tuyết kêu thảm thiết.

“Nói đến, người cho ta thêm hương vị là cái gì vị?” Lý Toàn Hắc ngồi xổm ở Lý Hạc Thần bên cạnh trên bàn hỏi. Nó đổi hương liệu và vân vân hoàn toàn ngớ ngẩn lạp.

“Hoa đào ý vị hương liệu, cùng miêu xứng nhất.” Lý Hạc Thần nhàn nhạt nói.

Nơi nào phổi? ! ! ! Tại sao là hoa đào? ! ! Lý Toàn Hắc ( ) Đăng bởi: LenNiNi

## 5. Chương 35: Tổ Hài

Cùng Trầm Tuyết một trận chiến một đêm huyền não động tĩnh quá lớn, coi như Lăng Hàn Hàn Mai hiên vị trí yên lặng, kiểm khí trùng thiên mang tới động đất như trước ảnh hưởng tới toàn bộ môn phái.

Lăng Hàn vì thế gặp mặt trưởng lão hội, bẩm báo ban đêm phát sinh sự tình —— có ma tu xâm lấn, xung kích kết giới, ý đồ cướp đoạt thánh kiểm Đàm Ảnh. Mà tứ đại trưởng lão bên trong, Xích Tùng trưởng lão dẫn đầu làm khó dễ, nói Lăng Hàn miệng đầy nói bậy, rõ ràng là chính mình ý đồ phát động tà thuật, thực hành tà ma ngoại đạo âm tu việc, nói Vân tông kết giới vững chắc, làm sao có khả năng có ma tu lấn vào vân vân, cũng bị cắn ngược lại một cái, tổ giác tối hôm qua có mỡ vị đệ tử phát hiện Lăng Hàn dĩ nhiên từ tàng ma kiểm Trầm Tuyết.

Xích Tùng trưởng lão đổi trắng thay đen, hiển nhiên cùng chuyện này không tránh khỏi có quan hệ, Lăng Hàn rõ ràng trong lòng, vì vậy nói: “Nếu trưởng lão không tín nhiệm ta, còn dùng không biết cái nào hạng giá áo túi cơm không hề chứng cứ lời gièm pha hãm hại ta, vậy ta để tổ lòng thuần khiết, đơn giản liền đem Đàm Ảnh kiểm tạm thời giao cho môn phái bảo quản.”

Dứt lời hẳn thật hai tay dâng tặng chính mình thần binh Đàm Ảnh kiểm.

“Giao ra thần kiểm có thể chứng minh sự trong sạch của người? Lăng Hàn, đã có người tổ giác người trong bóng tối tu luyện tà thuật, hoàn nhắc tới Trầm Tuyết ma kiểm, người nếu là không then với lương tâm, có dám hay không nhượng môn phái phái người sư tra chỗ ở của người cùng với người người sư huynh kia Lý Hạc Thần nơi ở?” Xích Tùng trưởng lão lại nói.

“Kia lại có gì sợ?” Lăng Hàn đạo, “Chỉ là ta không có làm chuyện đuối lý, trưởng lão như vậy ỏi chao cùng bức, nếu là không có chứng cứ, chẳng phải là hủy thanh danh của ta?”

“Chỉ người? Còn muốn danh tiếng? Tối hôm qua chấn động, đến từ Hàn Mai hiên, trong môn phái tất cả mọi người cảm ứng được! Đây là bằng chứng như núi! Người dĩ nhiên còn dùng có tà ma xông vào Vân tông loại này hoang đường mượn cố qua loa lấy lệ! Yêu ma ở nơi nào? Vì sao chỉ cần quấy rầy Hàn Mai hiên? !” Xích Tùng trưởng lão vỗ bàn quát lên.

Lúc này, xưa nay thận trọng ôm huyền trưởng lão nói: “Xích Tùng sư huynh, Lăng Hàn xưa nay biểu hiện xuất chúng, vẫn là Đại sư huynh đồ đệ, nhân phẩm đoan chính, ta tin tưởng hẳn không có tu luyện tà thuật cử chỉ, Lăng Hàn, chỉ cần người có thể chứng minh lời người nói tối hôm qua chấn động căn nguyên, là có thể miễn thoát chịu tội, người nói, cái gọi là xông vào ma tu, ở nơi nào?”

Lăng Hàn nhìn Xích Tùng trưởng lão liếc mắt một cái, nói: “Đệ tử không biết, kia ma tu đột nhiên đột kích, lại đột nhiên rời đi, hơn nữa cầm trong tay Trầm Tuyết ma kiểm, không biết ý muốn như thế nào, thế nhưng hẳn bị âm mưu trúng vai, nghĩ đến người này nguy trang thành người trong môn phái bí mật thân phận, chỉ cần tra rõ trên vai có thương tích chỉ nhân, liền có thể chỉ ra và xác nhận!”

“Hoàn toàn là nói bậy! Rõ ràng là người vì chạy trốn chịu tội bịa chuyện!” Xích Tùng trưởng lão giận tím mặt, “Cũng bởi vì Lăng Hàn là tông chủ đồ đệ, các người trưởng lão hội liền bao che họa thủy !”

“Sư huynh, lời không thể nói như vậy, không bằng trước tiên phái người đi sưu tra Lăng Hàn nơi ở, trở lại tra rõ trên vai có thương tích chi nhân, Lăng Hàn nói tới không giả tạo, hoặc là hắn đang nói sáo, cũng có thể tại chúng cứ hạ vừa xem hiểu ngay rồi!” Đan nam trưởng lão nói.

“Cũng bởi vì hắn một câu nói! Liền muốn đem toàn bộ Vân tông trên dưới quấy nhiễu long trời lở đất ? Hắn nói ai là ma tu người đó chính là ma tu, tỏ rõ Hàn Mai hiên ra động tĩnh lớn như vậy các người lại làm như không thấy! Hừ! Chuyện này các người quá bất công rồi! Chính các người thẩm tra đi thôi!

Chỉ có một cái, Lăng Hàn tại đây Vân tông bên trong, cũng không phải một tay che trời! Ta Xích Tùng môn hạ đệ tử, không ăn hắn cái trò này!” Xích Tùng trưởng lão dứt lời phất tay áo rời đi.

Đãi Xích Tùng trưởng lão rời đi, Lăng Hàn mới nói: “Chư vị sư thúc, vừa mới Xích Tùng sư thúc tại, ta bất tiện nhiều lời, kia ma tu chỉ sợ cũng hóa thành Xích Tùng sư thúc đệ tử!”

“Lăng Hàn! Không được ăn nói linh tinh! !” Mấy tên trưởng lão nhất thời bắt đầu trao đổi ánh mắt, ôm huyền trưởng lão nói: “Lăng Hàn, tối hôm qua việc, chúng ta sẽ phái người điều tra, người và Lý Hạc Thần vì tẩy thoát hiềm nghi, chỉ có phối hợp môn phái điều tra —— người thân là đệ tử, cư nhiên ở không có chứng cứ tình huống hạ, lung tung chỉ ra và xác nhận trưởng bối, thực tại đại nghịch bất đạo, chỉ bằng vào điều này, người phải bị phạt!”

“Đệ tử có chứng cứ! Cái kia trên vai mang thương tích nhân, liền tại Xích Tùng trong viện!” Lăng Hàn cố ý còn muốn khiếu nại, kia mấy trưởng lão vội vã ngăn lại hắn nói: “Được rồi! Lăng Hàn! Người không muốn vọng ngôn! Xích Tùng trưởng lão là tứ đại trưởng lão đứng đầu, nói như người vậy, tương đương với trực tiếp tuyên án môn phái tiền bối là kẻ phản bội nội gian, thực tại đại nghịch bất đạo! Phạt người đến hậu sơn hối lỗi nhai diện bích ba ngày! Người phụ trách xuất hành luận kiếm đại hội các loại chức trách, tạm thời do những đệ tử khác đại lý!”

Từ mười năm sau các loại đến xem, mấy cái này trưởng đã sớm kết bè kết cánh, ước gì chính ngã đối phương, Xích Tùng trưởng lão nhược điểm đối với bọn hắn tới nói là cái cơ hội lớn, thế nhưng ai cũng không muốn biểu hiện nóng bỏng, bọn họ đều là cáo già, đều đang đợi thời cơ tốt nhất.

Lý Hạc Thần chính là lợi dụng điểm này, gọi Lăng Hàn làm bộ thẳng thắn, đem sự tình bê ra đến thất thất bát bát, nhượng những trưởng lão này lẫn nhau bắt đầu câu tâm đấu giác, thúc đẩy bọn họ trên mặt đài hạ ám đấu, vừa vận hình thành lẫn nhau hạn chế cục diện, không đến nỗi hai người đi luận kiếm đại hội thời điểm, môn phái bị Xích Tùng trưởng lão một nhà độc đại, không tưởng quyền lực.

Hiện tại, Lăng Hàn nhìn như chính thức cùng Xích Tùng trưởng lão cắt đứt, liền nắm giữ một ít quan hệ Xích Tùng trưởng lão cùng Trảm Tuyết kiếm bí mật, cũng đã thành vi các trưởng lão khác lôi kéo đối tượng.

Mấy Đại trưởng lão đều trong lòng hiểu rõ, Xích Tùng làm người càn quấy quen rồi, ý vào chính mình quyền cao chức trọng, nhiều năm qua vẫn luôn hoành hành bá đạo, đối với cái này ba vị trưởng lão khác vẫn luôn lấy khoan dung cùng cô tức dưỡng gian thái độ. Ai cũng không muốn ra mặt.

Coi như Lăng Hàn chọc ra Xích Tùng trưởng lão cấu kết ma tu chuyện lớn như vậy, cuối cùng vẫn là bị dùng duy trì môn phái an ổn lý do cưỡng ép đè xuống, điều tra người xác thực đến lục soát Hạc Vân hiên, mà là nơi nào có thể lục soát Trảm Tuyết, Lý Hạc Thần chỉ cần dùng nho nhỏ phép che mắt, có thể đem Trảm Tuyết ẩn giấu, còn điều tra cái gọi là vai có thương tích chi nhân, càng là qua loa ứng đối.

Nghĩ đến các trưởng lão khác đều rõ ràng, ma tu nói không chắc thật sự tại Xích Tùng nơi đó, điều tra cùng không điều tra, cũng mất đi ý nghĩa.

Đàm Ảnh thân kiếm tuy rằng bị giao cho trưởng lão hội, kiếm linh lại lưu tại Lý Hạc Thần nơi này, nói như vậy, kiếm linh cùng thân kiếm không thể rời đi quá xa, đại để cũng sẽ không vượt quá mười mấy trượng khoảng cách. Mà Đàm Ảnh kiếm lại thiên phú dị bẩm, hoặc là nói Lý Hạc Thần luyện linh thuật thật sự là xuất thân nhập hóa, Đàm Ảnh thành đặc thù kiếm linh, coi như thân kiếm cùng kiếm linh cách xa nhau trăm dặm, như trước có thể hành động tự nhiên.

Đàm Ảnh kiếm linh bị luyện hóa thành công sự tình, phỏng chừng thông qua Ma tôn Yên Phù Quang đã bị hồi trình diện Xích Tùng trưởng lão nơi đó —— Lý Hạc Thần lời lệ phong hành một loạt bố cục, từ Xích Tùng trưởng lão biểu thị tưởng muốn lấy được Đàm Ảnh kiếm thời điểm cũng đã ở trong lòng phác họa,

hắn tuyệt đối không cho phép Đàm Ảnh bởi vì này loại người mơ ước, liền như vậy mất đi trở thành Lăng Hàn kiếm linh cơ hội, cho nên tiên phát chế nhân, thừa dịp Xích Tùng trưởng lão đoạt kiếm bố cục còn chưa triển khai, liền trước một bước luyện linh!

Mà là cứ như vậy, cũng bằng cùng Xích Tùng trưởng lão quyết liệt.

Phỏng chừng Xích Tùng trưởng lão lớn hơn trả thù cũng sẽ lũ lượt kéo đến.

Lý Hạc Thần một bên suy nghĩ, một bên vuốt ve trong tay bạch ngọc quân cờ, nhìn chăm chú bàn cờ xuất thần.

“Sư tôn! Không xong! Sư thúc bị phạt đến hối lỗi nhai ăn năn rồi!” Trịnh Phi Vũ vội vã tiến vào bẩm báo.

“Ân, ta tự có quyết đoán.” Lý Hạc Thần nói.

“Các người tới hôm qua đến cùng làm cho cái quỷ gì? Đem sư thúc phòng ở đều làm sụp! Trong môn phái đều đang đồn nói người cùng sư thúc tại luyện tà công!” Trịnh Phi Vũ lại nói.

“Là Xích Tùng trưởng lão âm mưu, cố ý bại hoại thanh danh của chúng ta, tới hôm qua cũng là hắn phái ma tu đi vào ám sát ta và Lăng Hàn.” Lý Hạc Thần nói chuyện ngược lại là cũng không vòng vo, trực tiếp nói cho Trịnh Phi Vũ —— Trịnh Phi Vũ tuy rằng nhìn như hấp tấp, cũng không ngốc.

“Các người dĩ nhiên gạt ta đại sự như vậy?!” Trịnh Phi Vũ sinh ở quyền quý chi gia, loại này tranh quyền đoạt lợi âm mưu quỷ kế có thể nói cũng nhìn nhiều lắm rồi, nhất thời ánh mắt sáng lên, sau đó cẩn thận đóng cửa lại cửa sổ.

“Sư tôn, Xích Tùng trưởng lão có phải là cùng ma tu cấu kết? Đây chính là chấn động toàn bộ vô lâm sự kiện lớn a! Chỉ cần có thể bắt được chứng cứ có thể trực tiếp đẩy đổ hắn! Trong môn phái đệ tử đều rất chán ghét hắn!” Trịnh Phi Vũ nói.

“Hắn không phải kẻ ngu dốt, chứng cứ tự nhiên sẽ không lưu lại, làm sao tìm chứng cứ, là cái vấn đề. Thế nhưng chỉ phải không ngừng kích hắn, sơ hở của hắn tổng hội lộ ra.” Lý Hạc Thần giọng điệu tương đối thành thực lão luyện.

“Kia, nếu không ta và Mặc Nguyệt, đêm thăm dò hắn dinh thự, nhất định có thể tìm tới chứng cứ!” Trịnh Phi Vũ nói.

“Không thể, Xích Tùng dinh thự nếu có thể ẩn giấu ma tu, kết giới tất nhiên tương đương lợi hại, dùng tu vi của người, coi như thêm vào Mặc Nguyệt, như trước không thể thành công, nói không chắc còn có thể uống đưa tính mạng.”

“Vậy chúng ta lẽ nào vẫn luôn nằm ở bị động địa vị?”

“Cũng không phải, có lúc, bất động có thể phản lại. Ta tại đợi một người, một cái không thể chờ đợi được nữa muốn cùng gặp mặt ta người.” Lý Hạc Thần nói rơi xuống quân cờ.

Hắn lời nói này xong không bao lâu, Trịnh Phi Vũ ánh mắt nhìn phía ngoài cửa sổ vũ cảnh, chỉ thấy một người che dù, từ đằng xa rừng trúc đường mòn chậm rãi đi tới.

“Sư tôn, người phải đợi người, có phải là cái người kia?” Trịnh Phi Vũ nói.

“Có lẽ là, e rằng không phải.” Lý Hạc Thần cười cười.

Người tới một bộ thanh y, nhìn như tiêu sái, kì thực nên bước có chút phù phiếm. Không phải là Xích Tùng cao đồ Yên Phù Quang?

Lý Hạc Thần ánh mắt xoay một cái, nhân tiện nói: “Phi Vũ, người này cực kỳ giả dối, người không thể cùng hắn tiếp xúc va chạm, người từ cửa sau rời đi, gọi Mặc Nguyệt mở cửa cho hắn.”

“Sư tôn! Lẽ nào hắn chính là cái kia ma...” Trịnh Phi Vũ nói.

Lý Hạc Thần đột nhiên liếc mắt nhìn hắn, Trịnh Phi Vũ thu thanh, hắn dù sao cũng bắt quá là cái mười mấy tuổi thiếu niên, lúc thường chơi nháo nghịch ngợm có gan, nhưng đối với này đó chấn động môn phái thậm chí vô lâm bí ẩn, cuối cùng là có kiêng kỵ, chỉ dễ nghe Lý Hạc Thần. Lặng yên xuống lầu rời đi.

Trầm Tuyết lúc này mới hiện ra thân hình, biểu tình rất là phức tạp, hắc tướng hướng Lý Hạc Thần nói cái gì, thế nhưng chỉ gọi câu “Lý tiên trưởng...” Liền cũng không biết nói cái gì cho phải.

Hắn là kiếm linh, không có cách nào rò rỉ trước chủ bí mật của người, cũng phải cố gắng cho đương nhiệm chủ nhân, này tình cảnh lưỡng nan, làm cho hắn như người phạm giống nhau nội tâm quay đi quay lại trăm ngàn lần, không biết làm sao tự xử.

Lý Hạc Thần nhìn hắn nói: “Đây là ta cùng Yên Phù Quang chi gian sự tình, không cần người quan tâm, cũng không dùng lộ diện.”

“Là.” Trầm Tuyết tuy nói trong ngày thường tổng là cố ý phản nghịch, kì thực nội tâm vẫn là sợ hãi Lý Hạc Thần, Lý Hạc Thần hạ lệnh, hắn chung quy không dám không tuân theo. Đăng bởi: LenNiNi

## 6. Chương 36: Bí Mật

Mặc Nguyệt cấp Yên Phù Quang mở cửa, tuy rằng lúc này Yên Phù Quang không có mang mặt nạ, hoàn toàn làm bộ một bộ dụ ngoạn bộ dáng, thế nhưng Mặc Nguyệt đương nhiên nhận được hơi thở của hắn —— hắn dùng kiếm xuyên qua Ma tôn thân thể, tương đương với để lại biểu thị, tự nhiên nhận được hắn. Bất quá chủ nhân tựa hồ có tính toán khác, cho nên hắn cũng chỉ có thể giả ngu, đem Yên Phù Quang dẫn tới Lý Hạc Thần trước mặt.

Lý Hạc Thần khoác áo khoác, tóc cũng không có buộc lên, thoạt nhìn lười biếng liền ôm yếu, Yên Phù Quang nói: “Tiên trưởng xem ra khí sắc không tốt a!”

“Nói thẳng đi, người ta lẫn nhau rõ ràng trong lòng, vòng vo nói chuyện không là sở trường của ta.” Lý Hạc Thần lấy tay chống đỡ đầu đạo, “Người và Xích Tùng trưởng lão có giao dịch, hiện tại tới tìm ta, là Xích Tùng phái người tới, cũng là người lên lút có ý định đối với ta nói cái gì?”

“Người ta đều biết, Xích Tùng trưởng lão không phải có thể tại tông chủ vị trí ngồi đáng kể người, Lý Hạc Thần, người tương đương tông chủ. Ảnh hưởng của người bại lộ ý nghĩ của người!” Yên Phù Quang đạo, “Tư chất của người, đương tông chủ thừa sức, mà ta thì lại có thể giúp người xưng bá thiên hạ!”

“Vậy người yêu cầu thù lao đây?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ta chiếm được một cái bí ẩn, Văn tông có một việc bảo vật, ta cần muốn chiếm được kia kiện bảo vật. Chỉ cần là vì kia kiện bảo vật, ta làm cái gì đều sẽ không tiếc!” Yên Phù Quang hai mắt lập lòe nóng bỏng ánh sáng.

“Vạn tiên đồ... Thật không?” Lý Hạc Thần thử dò xét hỏi.

“Làm sao người biết! ? Bí mật này người tuyệt đối không thể biết đến! Người là từ làm sao biết! Lẽ nào người...” Yên Phù Quang lộ ra biểu tình kinh hãi, “Vật kia tên cũng không nên tồn tại ở thế gian, người làm sao sẽ biết đến? Người có biết hay không, chỉ cần người một khi biết đến tên của nó, liền tiêu chí người bị nó quán lấy ? ! Nói cho ta! Người là làm sao biết tên của nó? !”

“Đây không phải là bảo vật, mà là triệt đầu triệt đuôi ma vật tà vật! Thậm chí...” Lý Hạc Thần đột nhiên cảm giác thấy cánh tay đau nhức, cả người run rẩy.

“Chủ nhân! !” Mặc Nguyệt muốn đi dìu hắn kiểm tra tình hình, lại bị Yên Phù Quang giành trước —— hắn một phát bắt được Lý Hạc Thần tay run rẩy cánh tay, xóc lên tay áo của hắn —— chỉ thấy Lý Hạc Thần trên cánh tay cái kia thập tự hình xăm, cư nhiên ở biến hóa hoa văn dạng, dường như hỗn độn.

“Người bị vật kia chọn trúng! Làm sao có khả năng! Thế nào lại là người! ! Người thế nào lại là bị tuyển chọn mở ra bức tranh chi nhân? !” Yên Phù Quang thất thố rít gào.

“Vạn tiên đồ đến cùng có bí mật gì? ! Yên Phù Quang! Đến cùng kia phúc đồ bên trong có cái gì hấp dẫn người!” Lý Hạc Thần mờ mờ lạnh trên trán chảy ròng ròng.

“Chủ nhân! Yên Phù Quang! Người đến cùng làm cái gì!” Mặc Nguyệt đẩy ra Yên Phù Quang, che ở Lý Hạc Thần.

“Ta cái gì đều không đối với hấn làm, hấn bị ma chú quần thân mà thôi.” Yên Phù Quang đạo, “Lý Hạc Thần, ta sẽ nói cho người biết ta biết có liên quan ‘Vật kia’ tất cả, đối lập, người cũng phải chia sẻ cho ta người biết tất cả, chỉ có hai người chúng ta liên thủ, mới có thể thành sự —— người không đến nỗi bị ma chú nuốt chửng, mà ta cũng sẽ được đến ta muốn.”

Lý Hạc Thần tại Mặc Nguyệt khuỷu tay thở hổn hển, trên cánh tay đau đớn rút cục dần dần yên tĩnh, hấn mở ra ống tay áo vừa nhìn —— hình xăm dĩ nhiên biến thành chín chữ.

“Yên Phù Quang! Người cũng bị vạn tiên đồ chọn trúng... Người khác không nhìn thấy cái này hình xăm!” Lý Hạc Thần giơ cánh tay lên nói.

“Người trạng thái không hảo, ta xem người tốt nhất nằm một hồi lại nói. Nếu người cùng vật kia có liên quan, ta liền sẽ không dễ dàng cho người chết đi.” Yên Phù Quang đạo, “Trầm Tuyết, ta biết người tại, đem hấn mang tới trên giường, ta phải cho hấn bắt mạch, một thể luyện tam linh, Lý Hạc Thần, người cũng là không sợ chết!”

“Tôn chủ...” Trầm Tuyết hiện ra thân hình.

“Các người đều không cho chạm vào hấn!” Mặc Nguyệt quát lên.

“Mặc Nguyệt kiếm linh, Lý Hạc Thần tối hôm qua hao tổn cự đại, ba năm năm năm cũng chưa chắc có thể khôi phục, ta muốn dùng ta biện pháp vì hấn tu bổ nguyên thần, để ngừa hấn tha ta chân sau, người muốn trở ngại người chủ nhân trở lại bình thường ?” Yên Phù Quang nói.

“Ấn hấn nói làm.” Lý Hạc Thần một lả dựa vào Mặc Nguyệt nói.

Mặc Nguyệt đành phải ôm lấy Lý Hạc Thần, đuổi về trên giường.

Yên Phù Quang thì lại ngồi ở bên giường, tự mình bắt mạch cho hấn.

Đem một hồi, Yên Phù Quang sắc mặt lộ ra kinh ngạc.

“Chủ nhân hấn ra sao? !” Mặc Nguyệt lo lắng hỏi.

Yên Phù Quang nhìn Lý Hạc Thần, không nhịn được bĩu môi nói: “Hấn không như thế nào, hấn xảo diệu tái giá luyện linh thời điểm xung kích, hiện tại nội tức bình thường. Nhìn người vừa mới bộ dáng, ta còn tưởng rằng người thật muốn chết!”

“Chủ nhân đối cảm giác đau phi thường mẫn cảm, không có cách nào nặng nề.” Mặc Nguyệt giải thích.

“Không nghĩ tới người dĩ nhiên sợ đau!” Yên Phù Quang lộ ra ánh mắt khinh bỉ.

“Người câm miệng! Yên Phù Quang, nếu người muốn tuyển chọn hợp tác với ta, tựu ít đi nhếch nhếch.” Lý Hạc Thần vung khai hấn tay.

“Hừ! Ta không cùng tàn phế tính toán.” Yên Phù Quang kéo xuống ôn văn nhĩ nhĩ nguyệt trang, tính cách quả nhiên cùng Trầm Tuyết giống nhau như đúc.

“Lý Hạc Thần, hiện tại Xích Tùng trưởng lão đối với người giám thị đến mức rất nghiêm mật, nơi đây không phải nói chuyện tràng, ta cũng không có thể lưu lại quá lâu, sau ba ngày, ta sẽ nói cho người biết mật đàm địa điểm.” Yên Phù Quang dứt lời đứng dậy, “Trầm Tuyết việc, ta tạm thời không truy cứu người, người cũng đừng vội làm khó dễ Trầm Tuyết kiếm linh!”

“Tôn chủ! Lý tiên trưởng hấn dĩ nhiên cho ta thêm hương! Trả lại cho ta thay đổi đặc biệt mị tằm thường kiếm tuệ cùng vô kiếm! Tôn chủ người phải làm chủ cho ta!” Trầm Tuyết vội vã nhân cơ hội cáo trạng.

“Câm miệng! Người cái này tiểu tiện kiếm!” Mặc Nguyệt mắng.

“Bọn họ hoàn hung ác ta!” Trầm Tuyết ủy khuất nói.

Yên Phù Quang hừ một tiếng, phát tay áo rời đi.

“Cái kia... Lập tức sẽ ăn cơm tối.” Đàm Ảnh kiếm linh lúc này từ bên ngoài ngoài cửa nhô đầu ra, trong tay hoàn giơ một cái xẻng cơm tử.

“Người cấp Lãng Hàn chuẩn bị một phần, buổi tối ta phải cho hắn đi hối lỗi nhai đũa cơm.” Lý Hạc Thần nói.

“Lý tiên trưởng, hối lỗi nhai cao như vậy, người làm sao vượt qua?” Trầm Tuyết tò mò hỏi.

“Người công ta đi.” Lý Hạc Thần chuyện đương nhiên nói.

Hối lỗi bên dưới vách núi mặt kỳ thực có cái sơn động, bên trong thiết bị đơn sơ, chỉ có mấy cái đệm hương bồ cùng thủy bình, tại hối lỗi nhai ăn năn, liền cùng ngồi tù giống nhau.

Lãng Hàn vụn vụn không nghĩ tới sư huynh dĩ nhiên tự mình lên lút đến hối lỗi nhai đũa cơm cấp chính mình, nhất thời cảm thấy đặc biệt ấm lòng.

“Sư huynh, gần nhất ngày mưa dầm liên tục, người cũng không cần như thế bôn ba.” Lãng Hàn đau lòng nói.

“Ta cũng không phiền hà, chủ yếu là Mặc Nguyệt, Trầm Tuyết thay ta chân chạy.” Lý Hạc Thần ngồi ở mang tới chiếu thượng nói.

“Không phải là. Chúng ta chính là cho Lý tiên trưởng đương chân dùng.” Trầm Tuyết rầm rì nói.

“Kỳ thực chúng ta là có chuyện quan trọng muốn thương lượng với người.” Lý Toàn Hắc dĩ nhiên cũng cùng đi, đương nhiên là giấu ở Mặc Nguyệt mang tới trong bao quần áo —— Lý Hạc Thần đi tới nơi này loại gian khổ chi địa tự nhiên không thể đứng, khiến người ôm cũng không tiện, liền dùng bao quần áo mang đến phủ mà dùng chiếu cùng cái đệm.

“Ngày hôm nay Yên Phù Quang tới tìm ta, ý đồ lôi kéo ta, ta vì vậy tương kế tựu kế, đáp ứng hắn, quyết định cùng hắn một đạo lật đổ Xích Tùng trưởng lão, cho nên, hiện tại chúng ta cùng Yên Phù Quang, cũng coi như là nửa cái minh hữu quan hệ.” Lý Hạc Thần nói.

“Liền là hắn.” Lãng Hàn khá là không thích Yên Phù Quang.

“Nói chung sự tình chính là như vậy, ta hi vọng người trong lòng hiểu rõ. Người ở nơi này đói bụng một ngày, tới dùng cơm đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Hảo!” Lãng Hàn nghĩ đến Lý Hạc Thần vì chính mình đưa cơm, Yên Phù Quang chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không được đến loại đãi ngộ này, liền cảm thấy một tia mừng rỡ, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, hắn tại sao muốn nghĩ ra loại này không giải thích được ví dụ đến a!

Đàm Ảnh trừ nghệ thực sự là nhất tuyệt, mấy người ôm lấy bát cơm liền lại khó thả xuống, trong khoảng thời gian ngắn chỉ lo vui đùa ăn.

Mặc Nguyệt ở bên ngoài canh gác, Trầm Tuyết thì lại ngồi xổm ở một bên chơi cục đá, bỗng nhiên, Mặc Nguyệt đột xuất vào núi động nói: “Có người hướng tới bên này! Là ôm huyền trưởng lão!”

“Vậy các người không muốn xảy ra sơn động, bị hắn nhìn thấy các người ở đây cũng là không hảo, ta ra sẽ đi gặp hắn.” Lãng Hàn nói.

“Chủ nhân, người phải cẩn thận.” Đàm Ảnh kiểm linh từ khi xuất thế tới nay, còn không có như thế nào cùng chủ nhân ở chung, hắn xem Lãng Hàn thân ảnh ánh mắt đều có một luồng quyến luyến.

Lý Hạc Thần thì lại làm một đạo phép che mắt, che ở cửa động, làm cho từ bên ngoài xem ra, bên trong động trống tuếch, mà người ở bên trong thì lại có thể xem đến cảnh tượng bên ngoài.

Từ cửa động nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy ôm huyền trưởng lão tìm tới Lãng Hàn sau, hai người liền tại ngoài động hàn huyền, ôm huyền trưởng lão lời nói đơn giản là lên lút lôi kéo Lãng Hàn, gọi hắn lợi dụng luận kiếm đại hội cơ hội, tìm tới Nghiêm Thư kê hở, cùng với Xích Tùng trưởng lão cấu kết ma giáo chứng cứ vân vân, lôi kéo ngôn từ, cùng lúc đó Xích Tùng trưởng lão lôi kéo Lý Hạc Thần cũng lớn để tương đồng.

Nghĩ đến những người này trong lòng, dĩ nhiên đều là chỉ có một tông chủ vị trí.

Đưa đi ôm huyền trưởng lão, Lãng Hàn trở lại trong động, lại cùng Lý Hạc Thần tán gẫu đối ẩm một phen, kiểm linh nhóm dồn dập thức thời đi đến bên ngoài.

Lý Hạc Thần không uống được rượu, mang tới đều là ngọt ngào rượu trái cây, Lăng Hàn uống mấy chén, đột nhiên hỏi: “Sư huynh, trước đây trong chính đạo, cũng không thiếu có chút ngút trời anh tài, cuối cùng bị ma tu mê hoặc tâm thần, rơi vào ma đạo, ngươi và Yên Phù Quang giao dịch, gọt cần cẩn thận không muốn hấn đạo a!”

“Ta có chừng mực.” Lý Hạc Thần âm thầm ấn xuống một cái cánh tay của chính mình, hấn nghĩ tới cánh tay hình xăm từ mười biến thành chín, lẽ nào mang ý nghĩa chính mình nắm giữ thời gian biến quá ít à?

Vẫn là nói, có khác ý hấn?

Lăng Hàn nghe hấn không cho là đúng khẩu khí, không biết vì sao chính mình đột nhiên cảm thấy buồn bực mất tập trung, lập tức dựa vào thật mỏng cảm giác say, bỗng nhiên để sát vào Lý Hạc Thần hai má, nhanh chóng tại trên mặt hấn hôn một cái.

Chợt, Lăng Hàn hai gò má so với thiêu hà hoàn hồng, thấp giọng nói:

“Sư huynh, ngươi ngàn vạn không thể đem tâm giao cho kia ma tu! Không phải ta... Không bao giờ vì ngươi chế tác tay chân giả rồi!”

“Ngươi! !” Lý Hạc Thần bị hấn thân không biết làm sao, nhất thời dĩ nhiên nói không ra lời.

Lý Hạc Thần trở về Hạc Vân hiên thời điểm, hoàn ở phía xa liền thấy ánh lửa ngút trời, Mặc Nguyệt công lấy Lý Hạc Thần vội vã bước nhanh nhằm phía Hạc Vân hiên, phát hiện bốc cháy đúng là bọn họ cư !

“Sư tôn! Ngươi đi nơi nào! Chúng ta phòng ở bị Nghiêm Thư kia cầu vật đốt!” Trịnh Phi Vũ đứng ở đám cháy ngoại vi nói. Đăng bởi: LenNiNi

## 7. Chương 37: Bí Mật

“Ta xem các ngươi không ở liền đi bên dưới ngọn núi đi dạo một chút, kết quả sau khi trở lại, có người nói cho ta chúng ta sân bị Nghiêm Thư dẫn người đốt! Kia cầu vật quá ý thế hiệp người rồi!” Trịnh Phi Vũ cả giận nói.

“Bình tĩnh đừng nóng, Nghiêm Thư tìm chết, sớm muộn có báo ứng.” Lý Hạc Thần khiến cho cái khẩu quyết, đưa tới phạm vi nhỏ nước mưa tưới tắt đại hỏa, để tránh khỏi hỏa thể lan tràn.

“Đêm nay chúng ta tìm một chỗ ngủ đi.” Lý Hạc Thần lại nói.

“Ta có thể an bài, ta ở bên trong môn phái có không ít muốn bạn thân!” Trịnh Phi Vũ nói.

“Đều là hồ bằng cầu hữu đi, ngươi bây giờ bị Nghiêm Thư cô lập, những người kia không hấn dám để ý đến ngươi, cầm ngọc của ta bài, đi ngươi đan Hà sư thúc kia đòi nơi ở.” Lý Hạc Thần đạo, “Hấn là quản kho sách cổ giả, chưa bao giờ đúc kết những quyền lực này việc.”

“Sư phụ ngươi thay đổi, ngươi trước đây không phải như thế kinh sợ!” Trịnh Phi Vũ cất một tiếng.

“Câm miệng, khoái đi làm việc.” Lý Hạc Thần nói.

Liền như vậy, Lý Hạc Thần cùng Trịnh Phi Vũ tại kho sách ngả ra đất nghỉ ngủ một đêm.

Nghiêm Thư dùng tra rõ ma tu chi danh đốt Lý Hạc Thần dinh thự, ngày thứ hai tự giác chính mình phong quang cực kỳ, rốt cục xả được cơn giận, ở bên trong môn phái như cua đồng giống nhau, hấn không thể nghênh ngang mà đi, tự nhiên, các đệ tử cũng đều lo sợ hấn phi thường —— có Xích Tùng trưởng lão chỗ dựa, xuất thân hào môn Đại thiếu gia Nghiêm Thư, hiện tại liền duy nhất có thể cùng hấn đối kháng Lý Hạc Thần sân đều đốt, Lăng Hàn cũng bị phạt đi diện bích, còn có ai có thể cùng hấn tranh danh tiếng?

Trên mặt của hấn còn kém không viết “Hạ Nhâm Tông chủ” bốn chữ.

Nhưng mà Nghiêm Thư vền vẹn như vậy còn chưa đủ, hoàn nhất định phải tìm đến tìm Lý Hạc Thần phiền phức giải sầu tẻ nhạt.

Lý Hạc Thần sáng sớm vẫn không có từ trong chăn bò ra ngoài, Trịnh Phi Vũ thì lại rất sớm liền chạy ra khỏi đi rèn luyện thân thể.

Liền tại Lý Hạc Thần tưởng vờn mình ngủ cái hồi lưng giác thời điểm, kho sách này gian phòng trống đại môn liền bị người đá một cái bay ra ngoài, chỉ thấy Nghiêm Thư mang theo mấy cái chó săn đệ tử khí thế hung hăng xông tới, chắp tay sau lưng nói: “Lý Hạc Thần! Tối hôm qua chúng ta tại phòng của người bên trong lục ra được cầu kết ma tu chúng cứ phạm tội! Người hoàn không nhận tội!”

Dứt lời đem một cái lưng tung về lên tà phù tử kê ném vào Lý Hạc Thần trước mặt, kia tử kê còn bị chặt rơi mất chân. Rõ ràng cho thấy dùng vụng về phương pháp hãm hại cùng nhục nhã Lý Hạc Thần.

“Lý sư huynh, không nghĩ tới người lúc thường giả bộ ra vẻ đạo mạo, sau lưng lại làm loại này chuyện xấu xa, chuyện này có thể làm lớn phát ra! Nếu là bẩm báo sư thúc nơi đó, người phải chết chắc!” Chó săn đáp lời nói.

“Là a, nếu là người không nghĩ thân bại danh liệt, bị phế đi võ công trục xuất sư môn, cũng nhanh chút cho chúng ta Nghiêm sư huynh liêm để giày, liêm đến sạch sẽ đây, liền có thể tha cho người một cái mạng!” Chó săn sổ hai nói.

Lý Hạc Thần khẽ mỉm cười nói: “Cũng là khó vì mấy người các người, tối hôm qua nháo đến quá nửa đêm mệt muốn chết muốn sống cấp giúp người phóng hỏa, lại muốn đi giết gà gọi huyết, sáng sớm như vậy sẽ bị xem là cấp ba cầu lôi ra đến rèn luyện, chỉ sợ các người Nghiêm sư huynh chẳng hề làm gì cả, lấy mấy người các người đương culi sai khiến đi? Dứt lời, Nghiêm Thư cho các người chỗ tốt gì? Chỉ sợ các người mấy cái này nịnh hót trong lòng đã đem hấn tổ tông mười tám đời đều mắng đi!”

“Lý Hạc Thần! Người nghĩ người muốn nói những lời nhảm nhí này! Chúng ta là chân tâm hướng về Nghiêm sư huynh!” Chó săn kêu lên.

“Là a đúng đấy! Người bớt ở chỗ này ly gián chúng ta cùng Nghiêm sư huynh tình cảm!”

“Câm miệng! Mấy người các người không phải là quỷ liêm chúng ta Nghiêm gia cấp ba cầu ! Gọi các người cho ta xách giày cũng không xứng! ! Gọi các người nhiều lời!” Nghiêm Thư quả nhiên mũi vểnh lên trời, liền đối với mình chó săn đều không hảo giọng nói. Kia mấy tên đệ tử vội vã cười làm lạnh nói: “Sư huynh không nên trúng kia người què quỵ kè!”

“Là a đúng đấy! Đây Lý Hạc Thần xưa nay nhượng chúng ta chịu nhục! Ngày hôm nay cũng là cho hấn điểm màu sắc nhìn một chút!”

Nghiêm Thư vung lên nụ cười dữ tợn đến: “Đem Lý Hạc Thần dựng lên, treo đến trong sân trên cây! Ngày hôm nay hấn nếu không phải thừa nhận chính mình cầu kết ma tu, liền để hấn đi rơi đại nửa cái mạng!”

Dứt lời hấn rút ra bản thân chủ thủ bên hông, tại Lý Hạc Thần trước mặt quơ quơ nói: “Lý sư đệ, ta ngày hôm nay không ngại nhượng trên người người ít hơn chút nữa đồ vật, người nói, là đào tròng mắt của người, vẫn là cắt người dẫn dẫn?”

“Ta xem người loại này có mắt không tròng đồ vật ngược lại là thích hợp bị thiến.” Một cái lạnh như băng huyền kiếm đột nhiên gác ở Nghiêm Thư trên cổ, Mặc Nguyệt lạnh lùng nói.

Kia mấy chó săn đệ tử thậm chí đều không thấy rõ đến cùng cái gì thời điểm Mặc Nguyệt kiếm linh xuất hiện, mấy người nhất thời sợ đến âm ỉ lên.

“Quỷ xuống cùng chủ nhân ta nhận sai!” Mặc Nguyệt từ trước đến giờ sẽ không dễ dàng ở trước mặt người hiện thân, đây là lần đầu tiên nhìn thấy chủ nhân bị như vậy nhục nhã, lửa giận ngút trời, chỉ lát nữa là phải trực tiếp tức mất Nghiêm Thư đầu.

“Người người người người là ai! ! !” Nghiêm Thư cũng kinh ngạc sững sờ —— thân binh Mặc Nguyệt thượng lưu chuyển uy nghiêm đáng sợ sát khí thậm chí đâm đến hấn da dẻ đau nhức dường như kim đâm. Hấn hai chân mềm nhũn liền phù phù quỵ trên mặt đất —— hấn lớn như vậy, nghĩ đến bị mọi người vờn quanh, này vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được như vậy thân cận tử vong uy hiếp! Mặc Nguyệt tán phát khủng bố sát khí, thật sự là quá kinh người!

Một luồng mùi tanh tươi mùi vị phát tán ra, Lý Hạc Thần thấp mắt vừa nhìn, chỉ thấy Nghiêm Thư đứng quần dĩ nhiên thấm ướt một mảnh!

“Nghiêm Thư, người tè ra quần.” Lý Hạc Thần cười cười, như thực chất nói.

Mấy cái khác chó sấn thấy thế, thậm chí ngay cả tới khuyên can đừng khiêu khích đều không có, sợ đến nhanh chóng tề ra quần chạy mất.

“Quả nhiên là một bầy chó chân, Nghiêm Thư, người thật là biết nhận thức người.” Lý Hạc Thần châm chọc nói.

“Đừng có giết ta! ! Đừng có giết ta!” Nghiêm Thư nơi nào lo lắng rất nhiều, chỉ là tại kia khàn cả giọng gào thét xin tha.

Lý Hạc Thần hừ một tiếng, đối Mặc Nguyệt nói: “Thả hắn đi đi!”

Mặc Nguyệt này mới thu hồi kiếm, Nghiêm Thư lập tức liên tục lặn lội chạy ra ngoài, nhìn hắn kia trò hề tấ ra bộ dáng, Lý Hạc Thần nói: “Xích Tùng tuy rằng bị lợi ích làm mê muội, thế nhưng cũng coi như có chút đầu óc, làm sao sẽ trọng dụng loại phế vật này?”

“Có lẽ là nhìn trúng Nghiêm gia quyền thế.” Mặc Nguyệt nói.

Trận này đại hỏa xuống dưới, liền Lý Hạc Thần hết thấy gia sản đều đốt rụi, thay đi bộ ghế lặn tự nhiên cũng khó trốn kiếp nạn. Lý Hạc Thần muốn đi môn phái cố mất, lĩnh một ít tân nhật dụng phẩm, chỉ có thể dựa vào Mặc Nguyệt hành động.

Mặc Nguyệt kiếm linh tồn tại tuy rằng không phải bí mật, thế nhưng công khai xuất hiện nhưng là lần thứ nhất, hắn ôm Lý Hạc Thần tại Vân tông bên trong hành tẩu, đi tới chỗ nào đều gây nên vây xem —— dù sao kiếm linh cao cấp như vậy tu tiên luyện thành phẩm hiếm thế hiếm thấy, liền liếc mắt nhìn đều là không được cơ duyên.

Lãnh tức Mặc Nguyệt bị người vây xem, cảm giác vô cùng không dễ chịu, có chút bướng bỉnh đệ tử thậm chí còn lạng lẽ mò tóc của hắn cùng quần áo, bị hắn quay đầu lại trừng liếc mắt một cái, liền sợ đến quỳ kêu một mảnh.

Bản đến một cái nam tử ôm một nam tử khác đi tới đi lui, là kiện rất đột ngột sự tình, thế nhưng nghĩ đến người kia là kiếm linh, tựa hồ liền nói còn nghe được.

Lại qua một ngày, Lăng Hàn rốt cục bị từ hồi lỗi nhai phóng ra, luận kiếm đại hội lễ trình cũng sắp muốn khởi hành.

---

Sống nhờ tại môn phái an bài một cái nào đó đồng môn trong sân Lý Hạc Thần nằm ở trên ghế nằm tắm nắng, hôm nay là hắn sắp xuống núi đi tới luận kiếm ngày đại hội.

Vì vui vẻ đưa tiễn Nghiêm Thư, các đệ tử không tình nguyện cấp Nghiêm Thư khai một cái thịnh đại vui vẻ đưa tiễn hội, Xích Tùng đệ tử liền nhân cơ hội thu một bút cường bách tính “Lộ phí quyền tiền”.

Mà Lăng Hàn bên này ngược lại là yên tĩnh.

Lý Hạc Thần tề nhật đến độ tại trên ghế nằm tiểu thụ một hồi, Lăng Hàn mới đến đón hắn.

Chỉ thấy trong tay hắn cầm một cái hộp lại đây, cười nói: “Sư huynh, ta mấy ngày nay không chuyện làm, liền đem người tay chân giả tu hảo.”

Nói tự mình cấp Lý Hạc Thần đeo lên tay chân giả.

“Chủ nhân, xe ngựa cũng chuẩn bị xong.” Mặc Nguyệt lúc này cũng lại đây báo cáo.

Vốn là người tu tiên có thể dùng ngự kiếm thuật bay trên trời, thế nhưng lần này luận kiếm đại hội tổ chức thời gian vẫn còn có đoạn thời gian, Vân tông cũng phải lợi dụng lần này hình thành kết giao bên dưới ngọn núi rất nhiều hào môn thế gia, cho nên cùng với nói là đi so đo võ, chẳng bằng nói là đi ngoại giao.

Mà hành trình bên trong trọng yếu một khâu, chính là báiphong Cửu Châu nhà giàu có —— Nghiêm gia, cũng chính là Nghiêm Thư bốn gia!

Nghiêm Thư từ lần trước bị Mặc Nguyệt dọa nước tiểu, nín một bụng ý nghĩ xấu, có thể tưởng tượng được thì như thế nào càng thêm tìm chết làm yêu. Thế nhưng lần này lễ trình, đã cùng Lý Hạc Thần trong ký

ức cái kia mười năm trước rất khác nhau, tại trong trí nhớ của hắn, hắn căn bản không có từng trải Yên Phù Quang một chuyện, Hạc Vân hiên cũng không có bị thiêu, tất cả lịch sử tiến trình, tựa hồ đã bắt đầu chệch đường ray rồi!

Nghiêm Thư tự nhiên có chính mình xa hoa toà kéo xe ngựa, tại một đám tiền đưa đệ tử chen chúc hạ, trước thời gian liền đi ở phía trước, mà Lý Hạc Thần đoàn người xe ngựa theo ở phía sau.

Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần cùng xe, tựa hồ tâm tình rất tốt, một lên xe liền lấy ra hạt dưa đồ ăn vặt đi ra.

“Lý Hạc Thần, ta rốt cục có thể rời đi Vân tông cái địa phương quỷ quái kia.” Lý Toàn Hắc đột nhiên từ xe ngựa trong buồng xe bên trong góc lộ đầu ra đến —— khôn khéo Lý Toàn Hắc sớm tại chằm lửa thời điểm liền chạy ra ngoài!

Hắn vừa dứt lời, liền bị Lăng Hàn đeo lên một cái lục lạc vòng cổ.

“Miêu ha! Đây là làm gì! Ta không phải cầu! Ta không muốn vòng cổ!” Lý Toàn Hắc bất mãn dùng móng vuốt cào nói.

“Tiểu Hắc Miêu, ngươi cùng chúng ta xuống núi, vạn nhất bị người xem là mèo hoang làm sao bây giờ? Đây chính là thân phận người biểu thị!” Lăng Hàn nói.

Liền như vậy, xe ngựa mang theo Lý Hạc Thần thuận sơn đạo ly khai Vân tông cái này chi chút quá nhiều ân oán tình cừu gút mắc chi địa, đi tới không biết lữ đồ.

Xe ngựa hành trình rất nhanh, đại khái Nghiêm Thư vội vã hồi chính mình quê nhà điều vô dương oai, thời gian một ngày liền vượt qua bên dưới ngọn núi thành trấn, đến trời tối thời điểm đã kinh tại dã trong rừng, không thể không ngủ ngoài trời dã ngoại.

Đưa Nghiêm Thư ra tới đệ tử cũng phần lớn quay lại, lần này Nghiêm Thư bên kia cũng chỉ còn lại một cái Yên Phù Quang, Yên Phù Quang bị thôi thành Nghiêm Thư đây tớ, làm tất cả chuyện vặt.

Nghiêm Thư thì lại cùng Lý Hạc Thần giống nhau, thoải mái nằm ở trong xe ngựa chờ ăn ngồi uống. Hai đội nhân sinh hai đồng hỏa, gặp nhau không tới mấy trượng, hàng rào rõ ràng.

So sánh với đó, Lý Hạc Thần bên này đồng lửa liền ấm áp nhiều hơn, có Lăng Hàn cao siêu trù nghệ làm ra thơm nức cá nướng, còn có Mặc Nguyệt vì Lý Hạc Thần bày sẵn xấp chăn đệm nằm dưới đất.

Mà Nghiêm Thư bên kia, Yên Phù Quang trực tiếp luộc ra than đen giống nhau đồ ăn, nhượng Nghiêm Thư nổi trận lôi đình. Đăng bởi: LenNiNi

## 8. Chương 38: Bí Mật

Mắt thấy Lý Hạc Thần bên này mấy người hữu tư hữu vị ăn, liền miêu đều ăn miệng đầy nước mỡ, hoàn toàn không có cách nào nuốt xuống than cốc giống nhau thức ăn Nghiêm Thư không tiếp tục chờ được nữa, hắn không phải là loại kia có thể ôn tồn đi cầu ăn chủ nhân, cũng không phải có thể cao lãnh xem thường, cam nguyện nhẫn đói bụng một đêm chủ nhân.

Chỉ thấy hắn đứng lên, trực tiếp đi tới Lý Hạc Thần bên này, một cước đưa bọn họ vĩ nướng tử đá ngã lăn, nói: “Lại đây cấp tiểu gia cá nướng! Lăng Hàn!”

Hắn lúc này, dường như ngày đó phát sinh tè ra quần sự kiện hoàn toàn không tồn tại giống nhau hung hăng.

Lý Hạc Thần nhìn một chút hắn, chỉ thấy cầm trong tay của hắn bội kiếm chính là Đàm Ảnh —— Xích Tùng trưởng lão làm việc thiên tư trái pháp luật, dĩ nhiên đem hiền Đàm Ảnh đưa cho Nghiêm Thư! Mà ngu xuẩn Nghiêm Thư dĩ nhiên cho là, có thanh kiếm thần này che chở, coi như là Mặc Nguyệt cũng không có thể đem hắn ra sao. Huống chi, hắn còn có Xích Tùng trưởng lão cho trưởng lão kim bài, là lần này luận kiếm đoàn đội chính thức mang đội, chỉ cần những người này dám ngỗ nghịch hắn, hắn liền lấy ra kim bài, có kim bài, tựa như cùng trưởng lão đích thân tới, chỉ cần Lăng Hàn chờ người dám nói cái “Không” chữ, vừa vặn thảo mấy người này một cái khi sư diệt tổ tội danh!

“Sư đệ, người đi cho hẩn cá nường đi.” Lý Hạc Thần sóng lớn không hưng nói.

“Vâng, sư huynh.” Lăng Hàn cũng không tức giận, hai người thái độ, nhượng Nghiêm Thư như một quyền đánh vào cây bông thượng, nhất thời không nơi xi.

Hẩn đành phải trừng Lý Hạc Thần vài lần.

Nhưng mà, Nghiêm Thư con mắt hơi chuyển động, độc kể lại để bụng đầu, nói: “Lý Hạc Thần, ngày ấy kiếm linh của ngươi lại dám bất kính với ta! Hoàn muốn giết ta! Ta hiện tại dùng kim bài mệnh lệnh ngươi! Bể gãy Mặc Nguyệt kiếm! Bằng không liền xử ngươi cái khi sư diệt tổ!”

Hẩn nghĩ thầm, chính mình đến Đàm Ảnh, nếu là Lý Hạc Thần nắm giữ Mặc Nguyệt, kiếm của mình liền không phải là đệ nhất thiên hạ thần kiếm, vì vậy ích kỷ độc ác yêu cầu Lý Hạc Thần chiết kiếm.

“Mặc Nguyệt chính là ta hai chân, bể gãy Mặc Nguyệt, Nghiêm sư huynh chẳng lẽ muốn công lấy ta đi ?” Lý Hạc Thần ngồi đang đệm chân thượng không chút hoang mang nói.

“Ta quản ngươi! Phế vật! Mau đưa kiếm bể gãy! Ngươi không động thủ ta đến động thủ! Không phải ta liền dùng phản nghịch tội hiện tại đưa ngươi chính pháp!” Nghiêm Thư nói liền rút ra Đàm Ảnh kiếm, nhưng mà thần kiếm tự mang khí sát phạt, hẩn vừa kéo xuất kiếm, hai tay liền cảm giác đâm nhói phi thường, thân kiếm tựa hồ cũng trong nháy mắt biến thành nặng dị thường —— chỉ nghe thương song một tiếng, danh kiếm rơi xuống đất, mà Nghiêm Thư thì lại đảo lộn trên mặt đất kêu to.

Nguyên lai Đàm Ảnh bài xích Nghiêm Thư, lưỡi kiếm sát khí đâm bị thương hai tay của hẩn, máu chảy như suối!

“Lý Hạc Thần! Ngươi muốn hại ta! Ta muốn giết ngươi! Giết ngươi!” Nghiêm Thư quỷ kêu nói.

“Sư huynh! Để ta xem một chút thương thế của ngươi.” Yên Phù Quang rút cục đi tới, không nói lời gì điểm Nghiêm Thư huyết đạo, nhượng Nghiêm Thư không thể động dậy.

“Ta phế bỏ! Ta phế bỏ! Lý Hạc Thần chém đứt tay của ta!” Nghiêm Thư khóc lóc gào thét.

“Chỉ là rách da mà thôi, sư huynh ta cho ngươi tốt nhất thuốc đi.” Yên Phù Quang nhìn hai tay của hẩn nói.

“Lý Hạc Thần... Ta muốn báo thù... Ngươi chờ ta... Ngươi chờ ta! !” Nghiêm Thư mang theo tiếng khóc nức nở ụy hiếp.

Mặc Nguyệt đem Đàm Ảnh kiếm thu, đưa đến Lý Hạc Thần trước mặt

Lý Hạc Thần nói: “Đây là nghiêm kiếm của sư huynh, giao còn cho hẩn đi, chỉ là Nghiêm sư huynh ngươi phải nhớ kỹ, không nghĩ chính mình tìm ngược đây, cũng không cần rút ra thanh kiếm này.”

“Lý Hạc Thần! Ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh! Là ngươi tại trên thân kiếm làm tà thuật! Ta phải nói cho Xích Tùng trưởng lão!” Nghiêm Thư bị bắt đến hẩn lửa trại bên kia, còn tại gào thét không thôi.

Khả năng Yên Phù Quang đang cho hẩn thang bên trong yên giấc thuốc, còn muốn sanh sự Nghiêm Thư tại gào sau một lúc, rút cục truyền đến ngủ tiếng ngáy, nghĩ đến sau mấy ngày đều phải cùng loại này heo đồng thời vượt qua, Lý Hạc Thần liền nhú mày.

Xe ngựa có thể chứa đựng hành lý có hạn, Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn lưng tựa lưng ngủ ở một tấm chăn đệm nằm dưới đất thượng.

Trời tối người yên, chỉ có côn trùng kêu vang chim muông chỉ thanh thỉnh thoảng vang lên, Lăng Hàn tâm tư chập trùng, khó có thể ngủ, chỉ cảm thấy cùng sư huynh cùng nắp một ra giường, vạn ngàn ý nghĩ, mãnh liệt không dứt, có lúc đó hồi ức, cũng có không nói ra được các loại vọng tưởng.

Song mà rút cục không chống đỡ được cơn buồn ngủ, tại Lý Hạc Thần bên cạnh, tựa hồ so với bất cứ lúc nào đều càng thêm an tâm dễ dàng ngủ, hôn hôn trầm trầm bên trong, dường như về tới lúc đó, hẩn vừa tới Vân tông, chính là vào đông hàn thiên, sư huynh cùng hẩn liền là như thế này tiến vào một cái ổ chăn chơi đùa, không buồn không lo.

Cũng không biết lại qua bao lâu, ngủ say Lăng Hàn không tự chủ được trở mình, vừa vặn quay mắt về phía Lý Hạc Thần phía sau lưng, cánh tay khoát lên Lý Hạc Thần trên eo, hô hấp lâu dài.

Lý Hạc Thần khe khẽ thở dài, tùy ý hắt ôm.

---

Mắt thấy các chủ nhân đều đang ngủ,

Ba con kiếm linh bắt đầu chính mình sống về đêm.

Kiểm linh không cần ngủ, Trảm Tuyết, Đàm Ảnh, Mặc Nguyệt, ba thanh tuyệt thế thần binh, bắt đầu tính toán dài dằng dặc ban đêm làm sao vượt qua, khó cho bọn họ từ môn phái ra kiến thức hoa hoa thảo thảo rộng rãi Đại thế giới, này buổi tối nếu là chỉ là gác thủ vệ cũng thực tế nhạt.

Vì vậy Trảm Tuyết lấy ra một cái bát, cộng thêm mấy cái xúc xích.

Kiểm linh chỉ gian giao lưu, tự nhiên có kiếm hồn dẫn âm, cho nên bọn họ mấy cái có thể hoàn toàn không lên tiếng liên lẫn nhau dựa vào tâm ngữ truyền lời.

“Chúng ta đi chơi đánh cược xúc xích, làm sao?” Trảm Tuyết cười xấu xa nói.

“Lẽ nào ngươi muốn thắng tiền sao? Kiểm linh liền không cần tiền.” Đàm Ảnh nói.

“Mặc Nguyệt ngươi dẫn theo mặt nạ đúng không, chúng ta liền đánh cược ngày mai ai đi ôm Lý tiên trưởng ứng cử viên. Người nào thắng, liền mang theo mặt nạ ôm hắt. Kiểm linh thích nhất cùng chủ nhân thân cận, đặc biệt là trời sinh có điều động thần binh khả năng chủ nhân, Đàm Ảnh, người cũng khát vọng được đến cơ hội này đi? Chủ nhân của ngươi mặc dù là Lăng Hàn, thế nhưng Lăng Hàn yêu thích Lý Hạc Thần, người và Lăng Hàn tâm ý tương thông, người cũng cực kỳ yêu thích Lý Hạc Thần đi!” Trảm Tuyết nói.

“Đánh cược gì đánh cược! Mê muội mất cả ý chí! Chủ nhân là ta chính quy chủ nhân! Khi nào đến phiên ngươi này tiểu tiện kiếm nhúng tay hỏi đến!” Mặc Nguyệt một cước đem bát đá bay.

Mà lúc này, Yên Phù Quang thì lại không có ngủ, hắt đứng lên lặng yên đi vào sâu đậm lâm, Mặc Nguyệt hướng Đàm Ảnh liếc mắt ra hiệu, ra hiệu hắt và Trảm Tuyết lưu lại trại bảo vệ, mình thì lặng yên đuổi tới Yên Phù Quang.

Chỉ thấy Yên Phù Quang đi tới dưới ánh trăng bên giòng suối nhỏ, cởi áo, lộ ra quần lấy băng gạc vai, băng gạc thượng còn có một chút vết máu, tựa hồ vết thương tại thẩm huyết.

Hắt dường như biết đến Mặc Nguyệt đang theo dõi chính mình, hơi nghiêng đầu cười lạnh hạ, liền tiếp làm động tác của chính mình, chỉ thấy hắt mở ra băng gạc, bắt đầu liền thanh thủy thanh tẩy trên bả vai khùng bố vai thương tổn, hắt đối với mình cực kỳ tàn nhẫn, băng gạc cùng huyết già dính nối liền cùng nhau, hắt liền mạnh mẽ kéo xuống, dường như không biết đau dường như.

“Ngươi xem được rồi ? Lẽ nào Lý Hạc Thần kiểm linh có nhìn trộm người khác tắm mê ?” Cảm nhận được sau lưng ánh mắt vẫn luôn không có rời đi, Yên Phù Quang không nhịn được nói. Đăng bởi: LenNiNi

## 9. Chương 39: Bí Mật

“Ta chỉ là nhìn ngươi đến cùng tại lén lút lút lút làm cái gì, căn bản không phải cái gì nhìn trộm mê, người cho rằng ta sẽ đối với người sản sinh tính dục ?” Mặc Nguyệt giọng điệu cùng Lý Hạc Thần giống nhau như đúc, quả thực có thể ghen chết người.

“Quả nhiên không hổ là Lý Hạc Thần kiểm linh, vừa mở miệng cũng làm người ta sinh chán ghét!” Yên Phù Quang nắm lên bên bờ trên tảng đá áo khoác phủ thêm, xoay người lại, tại dưới ánh trăng, thân thể của hắt khoác thật mỏng bạch y, tóc dài cúi xuống tán, giống như ma mị yêu linh, rồi lại có mấy phần không dính khói bụi trần gian mùi vị, thậm chí có mấy phần um tùm khùng bố khí tức.

“Yên Phù Quang, ta không quản ngươi có âm mưu gì, thế nhưng ngươi nghe kỹ cho ta! Chỉ cần ngươi rất nhiều hại chủ nhân ta ý xấu, ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi!” Mặc Nguyệt nói.

“Ha ha ha a... Mặc Nguyệt, người và chủ nhân của người Lý Hạc Thần, đều quá tự tin.” Yên Phù Quang cười đến thâm, hất duỗi ra một cái tay, móng tay dị thường sắc bén đen kịt.

“Kiếm linh, người có biết, ở trước mặt ta người liền cùng một khối sắt vụn không khác biệt gì, chỉ bằng người hoàn toàn mềm mại miện bảo vệ chủ nhân?” Yên Phù Quang nói chuyện trong nháy mắt, dĩ nhiên mất đi hình bóng, Mặc Nguyệt rất là kinh hãi —— bất quá là thiểm thần trong nháy mắt, Yên Phù Quang ngón tay dĩ nhiên liền bóp lấy cổ của hắn! Móng tay dùng sức cơ hồ muốn đâm thủng hân cổ!

“Người! ! !” Mặc Nguyệt trợn to hai mắt, hân rõ ràng cảm giác được, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Yên Phù Quang ma công dĩ nhiên so với tại Vân tông Hàn Mai hiên đại chiến thời điểm, còn muốn nâng lên gấp mấy chục lần! Chẳng lẽ là bởi vì Vân tông kết giới, cho nên này ma vật mới không có phát huy toàn lực ? !

“Ta bây giờ cùng Lý Hạc Thần là quan hệ hợp tác, cho nên ta lưu người một con chó mệnh!” Yên Phù Quang cười lạnh buông lỏng tay ra, “Cút! Nhưng ta lại nhìn tới người! Ta liền đem người và chủ nhân của người đồng thời, chém thành muôn mảnh!”

Mặc Nguyệt trong lòng biết hân vũ lực lúc này biến đến cường đại dị thường, không thích hợp cứng đối cứng, nhận thức kinh sợ hừ một tiếng liền đi trở về.

Đãi hân đi ra kia mảnh bên dòng suối rừng hoang, Trầm Tuyết cười hì hì ôm cánh tay dựa vào trên một cái cây chờ hân, nói: “Chủ nhân, ta xem người là không cần tìm ta chủ nhân trước phiền toái hảo, hân nhưng là mãi mãi cũng có thể cho người ngạc nhiên người!”

“Hân liền cấp chủ nhân ta xách giày cũng không đủ! Cái gì kinh ngạc! Ta phi!” Mặc Nguyệt không phục nói.

“Nhưng là, mới vừa rồi là ai bị bóp lấy cái cổ uy hiếp?” Trầm Tuyết hiển nhiên cũng thấu thấy được vừa mới tình cảnh đó.

“Là người! !” Mặc Nguyệt đột nhiên hai tay kẹp lại Trầm Tuyết cái cổ.

“Các người không nên đánh nhau a! Như thế nào hảo hảo liền đánh nhau!” Tại cách đó không xa gác Đàm Ảnh vội vã lại đây can ngăn, ba con kiếm linh xoay đánh làm một đoàn.

Nhưng vào lúc này, vừa mới cường ép nâng lên công lực, đe dọa Mặc Nguyệt Yên Phù Quang đột nhiên không chống đỡ nổi ngã xuống đất, hân quỳ gối dòng suối bên trong, trong miệng không ngừng nôn ra máu.

“Yên Phù Quang... Hừ hừ hừ hừ hừ... Nhớ kỹ chúng ta khế ước... Thân thể của người sớm muộn là của ta... Đây chính là người được đến sức mạnh đánh đổi!” Một đạo người khác không nghe được âm thanh, truyền vào Yên Phù Quang trong tai.

Coi như Yên Phù Quang ly khai Vân tông kết giới, sức mạnh không thể nâng lên mấy nhiều gấp mười, tựa hồ, hân đối với mình tiến hành rồi một loại nào đó đáng sợ tà thuật khế ước. E rằng điểm xuất phát, là bởi vì thân là Ma tôn phần kiêu ngạo kia cùng tự tôn. Cũng là, là có càng thêm cố chấp nguyên nhân!

---

Sáng sớm ngày thứ hai, Lăng Hàn sau khi tỉnh lại, phát hiện mình và Lý Hạc Thần tư thế ngủ, nhất thời đỏ cả mặt, hân rất sớm liền bò lên bắt đầu làm điểm tâm. Mà rốt cục thanh tĩnh Nghiêm Thư vừa tỉnh lại liền bắt đầu làm yêu, tiếng mắng không dứt, mà là vì hân hai tay bị thương, lại một thiên không ăn đồ ăn, cuối cùng cũng mất khí lực, tiếng mắng cũng phải từ không sống, dường như rên rỉ.

“Yên Phù Quang! Ta chết đói... Ta dùng trường lão kim bài mệnh lệnh người... Cho ta cơm... Ta muốn ăn...”

Nghiêm Thư oa oa kêu lên.

“Nghiêm sư huynh, đây là các người phần.” Lăng Hàn rất tri kỷ tới đưa cá cháo cho bọn họ. Tuy rằng nội tâm hân với Nghiêm Thư hận muốn chết, thế nhưng giờ khắc này vẫn là muốn nhân.

Nghiêm Thư như quỷ chết đói bùng lên bát liền uống, tiếp liền phát ra tiếng kêu thảm thanh: “Lăng Hàn người muốn chết! Người tương bồng chết bổn đại gia a! Đồ chó!”

Tiếp liền là tiếng mắng không dứt.

Lý Hạc Thần lữ đồ, liền tại Nghiêm Thư tạp âm bên trong liền khởi hành.

Nghiêm Thư một lòng tưởng phải nhanh trở lại Nghiêm gia, dọc theo đường đi liều mạng gấp rút lên đường, dựa theo kế của hần tính, tái lần lượt mấy ngày, liền có thể trở lại chính mình quê nhà, vừa đến Nghiêm gia, đó chính là hần địa bàn, nhất định muốn mạnh mẽ cấp Lý Hạc Thần Lăng Hàn những thứ cần này hảo nhìn!

Vì vậy ở trong lòng bố họa làm sao chính tử Lý Hạc Thần chờ người, thành Nghiêm Thư mấy ngày nay duy nhất lạc thú.

Như vậy liền đuổi hai ngày lộ, mọi người đi tới tương đương phồn hoa đa số hội —— hoa thành.

Luôn luôn vội vã người đi đường Nghiêm Thư vừa đến này nổi tiếng thiên hạ phồn hoa đô thị, đột nhiên liền thay đổi thái độ, nói phải ở chỗ này dừng lại ba ngày tu sửa. Vừa vặn bọn họ tiếp tế cũng dùng không sai biệt lắm, không quản Nghiêm Thư có tâm tư gì, mọi người cũng quyết định ở đây tạm làm tu sửa.

Mà Nghiêm Thư tâm tư, rất rõ ràng nhược ý —— hoa thành không chỉ là thương mại đa số, cũng là nổi tiếng thiên hạ oanh ca yến vũ chi, hai mươi dặm hồng phổ vòng lạc thiên hạ tên linh danh kỹ, nhiều ít nam nhân trong mộng tiêu kim ổ. Nghiêm Thư háo sắc, có thể nào buông tha như vậy một cái hưởng thụ cơ hội?

Lăng Hàn định rồi phòng khách sau, Nghiêm Thư liền chạy mất dạng, Lý Hạc Thần ngồi ở trong khách phòng nói: “Vân tông đệ tử, nghiêm cấm chơi gái, Nghiêm Thư ngược lại là chưa bao giờ giữ cửa quy để ở trong mắt.”

“Ai bảo hần thân phận đặc thù, môn quy đối với hần mà nói thùng rỗng kêu to.” Lăng Hàn một bên chỉnh lý hành lý vừa nói, “Sư huynh, hoa thành thợ thủ công cũng là nổi tiếng thiên hạ, chúng ta vừa vặn nhân cơ hội đi đi dạo, làm cho người cái ghế lắn hảo hành động. Nghiêm Thư háo sắc, khẳng định phải ở chỗ này ngồi không ngừng ba ngày.”

“Cũng hảo.” Lý Hạc Thần gật gật đầu.

Sau khi ăn xong cơm tối, Lăng Hàn cũng không vội trước tiên mang Lý Hạc Thần ra đi dạo phố, mà là đem tiền túi mở ra, bắt đầu đếm tiền.

Tiền của hần túi là găm vóc làm, mặt trên còn dùng sợi vàng thêu một cái tiền hạc, cúi xuống ngọc châu, xem ra tinh mỹ cực kỳ, Lăng Hàn am hiểu thủ công, tiền này túi không cần thiết nói cũng là hần chính mình làm.

Túi tiền mặc dù tốt xem, tiền bên trong cũng không nhiều.

Lăng Hàn đếm đếm, thở dài nói: “Sư huynh, lần này đi ra, môn phái cho quyền chúng ta lộ phí tiền đều bị Nghiêm Thư tên kia cầm giữ, số tiền này đều là ta thường ngày tích góp xuống dưới, cũng không biết có đủ hay không làm một chiếc ghế lắn. Sư huynh người có thể hay không mượn ít tiền cho ta?”

“Nếu không đem Trầm Tuyết làm đi!” Mặc Nguyệt đề nghị.

“Tại sao là ta? !” Trầm Tuyết bỗng nhiên hiển hiện thân hình, không phục nói: “Người và Đàm Ảnh vô kiếm cùng kiếm tuệ như vậy hoa lệ đáng giá, tại sao không coi người nhóm! Rõ ràng Lý tiên trưởng dùng đến lên nhiều như vậy quý báu đồ vật, hần rất nghèo sao?”

“Câm miệng!” Mặc Nguyệt đập một chút Trầm Tuyết chân, lườm hần một cái.

Chỉ thấy Lý Hạc Thần từ y phục của chính mình bên trong móc ra một tấm nóng ắn vàng, xăm ngân long đồ án ngân phiếu, Trầm Tuyết ngay lập tức liền há to miệng, nguyên lai đó là cả thế gian đáng giá tiền nhất ngân phiếu —— -- -- vạn lượng mặt trăng một tấm hoàng gia ngân phôi làm được đăng long ngân phiếu!

“Đây ngân phiếu người là thế nào thu vào tay? Nghe nói chỉ có hoàng thất dòng họ mới có thể nắm giữ!” Trầm Tuyết kiến thức còn rất rộng rãi.

“Sư huynh là Vương gia.” Lăng Hàn đạo, “Chuyện này chỉ có ta và sư tôn biết đến.”

“Vương gia? ! !” Trầm Tuyết cùng Đàm Ảnh cùng Lý Toàn Hắc đều  $\Sigma(^{\circ} \circ |||)$  “Là bỏ không thể tập tước vị, cũng không thực quyền. Chỉ là ăn ăn quốc gia bổng lộc mà thôi.” Lý Hạc Thần xem thường nói.

— không phải hấn dùng như thế nào nổi nhiều như vậy quý báu hương liệu đâu? Ngu xuẩn! Mặc Nguyệt sử dụng kiếm ngữ âm thầm mắng Trầm Tuyết.

— gọt! Hấn nếu là Vương gia như vậy tại sao không đi hưởng thanh phúc chạy tới tu tiên còn tại Vân tông tìm khí thụ? Trầm Tuyết trả lời.

— bởi vì nghe nói hấn về nhà một lần liền bị bức hôn, cho nên hấn chưa bao giờ hồi vương phủ. Mặc Nguyệt lặng yên bắt quái chủ nhân của chính mình.

— bức hôn a? ! Hấn không phải Vương gia lẽ nào cha mẹ hấn rất lợi hại? Trầm Tuyết tại bắt quái điểm này cùng Mặc Nguyệt ăn nhip với nhau. Đàm Ảnh cũng vênh tai lên nghe.

— chủ nhân thân sinh mẫu phi đã qua đời, lão Vương gia cũng đã chết, bây giờ là tiểu thiếp Vương phi nắm giữ vương phủ quyền to, nàng liền không sinh được nhi tử, nếu như chủ nhân lại không đón dâu nối dõi tông đường, vương phủ vô hậu nói, kia dựa vào vương phủ nâng lên nhà mẹ đẻ của nàng quyền thế rất khoẻ cũng sẽ điêu tàn, bởi vì dựa theo luật pháp, chủ nhân sau khi trưởng thành, triều đình ban cho cung phụng liền trực tiếp giao cho chủ nhân, không trải qua nàng tay, thế nhưng nếu là Tiểu vương gia ra đời, làm tổ mẫu, nàng cũng có thể dùng nuôi nấng dòng họ danh hào tiếp tục nắm giữ quyền lực tài chính.

Cho nên nàng rất bức thiết yêu cầu chủ nhân nối dõi tông đường.

Chủ nhân tổ tiên là mở mang bờ cõi khai quốc công thần, bị phong vi khác họ vương, cho nên chỉ cần chủ nhân mạch này huyết thống kéo dài, có thể vĩnh viễn được hưởng triều đình cung phụng vinh hoa phú quý.

— kia Lý tiên trưởng hiện tại ở đây tu tiên, người Vương phi kia chẳng phải là rất thất vọng?

— chủ nhân cùng nàng có ước hẹn, nói mười tám tuổi sau, thì sẽ hồi vương phủ thực hiện chính mình nghĩa vụ, đón dâu sinh tử, tính tính nhật tử, tiếp tục qua mấy tháng, chủ nhân phải trở về vương phủ làm chuyện.

— làm cái gì sự? Đàng hoàng kết hôn sinh tử ?

— người cảm thấy được chủ nhân là loại này bé ngoan nghe lời người ?

— ( \_ ) không, hấn là đại đâm đầu.

— vậy được rồi. o( o#) hừ hừ

“Đa tạ sư huynh! Chỉ là lớn như vậy mặt đáng giá ngân phiếu, chúng ta trước tiên muốn đi phiếu hành đổi khai có khả năng sử dụng a!” Lăng Hàn cầm ngân phiếu đạo, “May là nơi này là đại thương hội, nhất định có thể đổi khai, không phải đến thâm sơn cùng cốc, chỉ sợ đều khiến không dùng đến. Ta đây liền đi trả tiền lại!”

Hấn dứt lời liền mang theo túi tiền cùng ngân phiếu, hào hứng ra cửa.

“Oa! Lý Hạc Thần! Người thật có tiền, người có muốn hay không cân nhắc tài trợ hạ ma giáo a? Nếu như người tài trợ ma giáo một vạn lượng bạc, ta có thể mang tới cho người phát miễn tử bài.” Lý Toàn Hắc dùng vuốt mèo giật nhẹ Lý Hạc Thần áo choàng nói.

Trên thực tế, ma giáo tài chính vẫn luôn đã vào được thì không ra được a! Không phải hấn cũng sẽ không vì giảm bớt nhân thủ chỉ ra chi, mà tự mình lên vào Vân tông.

Thoạt nhìn rất ngăn nắp ma giáo, kỳ thực đưa vào hoạt động tài chính là cái vấn đề lớn.

“Không, ta đối với đầu tư không thể kiếm tiền tổ chức không có hứng thú.” Lý Hạc Thần kiên quyết từ chối.

Lý Toàn Hắc bị hiểu ý một đòn. Đăng bởi: LenNiNi

## 10. Chương 40: Bí Mật

Vân tông trên núi đã tuyết rơi, đó là bởi vì Vân tông quanh năm lạnh giá. Mà lúc này bên dưới ngọn núi bắt quá là mùa thu.

Lý Hạc Thần thay đổi thu quần áo, nằm ở bên cửa sổ trên ghế nằm một bên quan sát phố cảnh một vừa uống trà, hoa thành hết sức phồn hoa, chợ đêm muốn tới hừng đông mới coi như kết thúc.

Bây giờ là mới vừa ăn xong cơm tối thời gian, chính là hoa thành chợ đêm khai mạc, ngựa xe như nước náo nhiệt thời điểm.

Lý Hạc Thần nhìn tình hình bên ngoài, thậm chí có dường như đang mơ cảm giác, hẳn tuy rằng nhớ tới mười năm trước kia tràng luận kiếm đại hội sự tình, lại một đường chưa bao giờ giống như vậy tỉ mỉ dừng lại nhìn quanh thân phong cảnh, tổng là vội vàng quay về, lúc này lắng xuống, dĩ nhiên cảm thấy được chính mình cùng nhân thế gian, dường như tách rời quá lâu.

“Sư huynh! Sư huynh! Người xem ta mang đến cái gì!” Lăng Hàn nhảy nhót âm thanh kèm theo hân dầy cửa ra liền truyền vào, lúc này Lăng Hàn còn không có từng trải nhiều ít nhấp nhô đau khổ, thậm chí còn không có từng trải rất nhiều liền Lý Hạc Thần cũng không biết có thể lo sự tình, ở trước mặt hân liền cùng Trịnh Phi Vũ giống nhau, là cái tinh lực dồi dào thiếu niên.

Chỉ thấy Đàm Ảnh hỗ trợ đem một tấm trúc chế đơn giản ghế lặn nhấc đến trong phòng —— nguyên lai hoa thành thợ thủ công kiến thức rộng rãi, trong thành không thiếu có nằm trên giường nhà của ông lão người đặt hàng loại này vật, cho nên cầm tiền tới chỗ liền trực tiếp mua được.

“Sư huynh chúng ta có thể cùng đi đi dạo phố rồi!” Lăng Hàn hào hứng nói.

“Hảo, nếu chúng ta hiếm thấy xuống núi một chuyến, liền thừa dịp Nghiêm Thư không ở, hảo hảo đi dạo.” Lý Hạc Thần dĩ nhiên từ trên ghế nằm trực tiếp đứng lên —— hẳn hiện tại sử dụng tay chân giả là Lăng Hàn tỉ mỉ chế luyện, cùng nguyên lai ném hồng kia một đôi không cũng không khác biệt gì, hơn nữa tính năng rất tốt, vốn là mặc vào chi giả sau hẳn cũng có thể tự mình bước đi, dáng đi cũng cùng người thường không khác, chỉ là không thể đứng thẳng quá thời gian dài thôi.

“Sư huynh, người hay là dùng ghế lặn đi, hoa thành chợ đêm rất lớn, người hội mệt.” Lăng Hàn một phát bắt được cánh tay của hân nói.

Lăng Hàn chiều cao vốn là bị mặc vào tay chân giả sau Lý Hạc Thần muốn thấp một ít, hướng hồ hân liền phóng chừng thêm cao hơn một chút Lý Hạc Thần tay chân giả, làm cho Lý Hạc Thần nhìn qua càng cao hơn.

Mặc Nguyệt đẩy chủ nhân cùng Lăng Hàn đồng thời đi dạo phố, hoa thành phồn hoa quả nhiên không phải chuyện nhỏ, coi như là thân là kiếm linh, hẳn đều không tự chủ được bị này đó đủ loại bán hàng rong hấp dẫn, mà Đàm Ảnh cùng Trầm Tuyết thì lại càng bị nhiều đến hoa cả mắt, rất khoái trong tay bọn họ là hơn rất nhiều đồ chơi nhỏ —— hào phóng Lý Hạc Thần vì đi dạo phố, hoàn chuyên môn cấp kiếm linh phát ra tiền tiêu vật.

Trầm Tuyết dọc theo đường đi miệng đều không yên tĩnh quá, không ngừng mà ăn ăn ăn.

Mà Lý Hạc Thần càng yêu thích đi đi dạo người có tiền đi dạo hàng xa xỉ cửa hàng, vì mình yêu kiếm chọn lựa càng thêm hoa lệ vật trang sức.

Tối làm người giận sôi chính là, hẳn dĩ nhiên vùng tiền như rác, cấp Lăng Hàn mua một thân hoa lệ trang phục, ngân hoa văn tuyết sa, tối tắm thêu mây hạc, làm cho Lăng Hàn sau khi mặc vào như là hoàng thân quý tộc, luôn luôn chỉ thích xuyên mặc bạch y Lăng Hàn, dĩ nhiên còn thỏa mãn Lý Hạc Thần thú vị, thân xuyên hạc hoa văn hoa phục, cầm trong tay Lý Hạc Thần đưa ngọc cốt phiến, nhìn qua phong lưu phóng khoáng.

“Sư huynh, quý trọng như vậy quần áo, dọc theo đường đi ta chỉ sợ cấp quất bỏ ra, không bằng trước tiên thu, chờ luận kiếm đại hội kết thúc sau mặc nữa.” Thí mặc quần áo Lăng Hàn nói.

“Đây chính là vì ngươi tại luận kiếm trong đại hội chọn lựa quần áo, ngươi đại biểu Vân tông xuất chiến, mặc quá phổ thông, liền bị thiên hạ vô lâm chuyệ cười.” Lý Hạc Thần khẽ mỉm cười.

Lăng Hàn nhìn Lý Hạc Thần cười, liền như bị đổ thuốc mê giống nhau, cũng cười theo, không tự chủ được nói: “Hảo, ta nghe lời của sư huynh.”

Lý Hạc Thần từ chính mình trong ống tay áo lấy ra một bàn tay lớn hộp gấm, mở ra đưa tới Lăng Hàn trước mặt, chỉ thấy bên trong để hai viên ngọc thạch chiếc nhẫn, hoa văn tựa hồ là một đôi.

“Đây là ta luyện chế pháp bảo, thời khắc nguy cấp có thể hộ thân, đúng lúc là một đôi, ta tặng cùng ngươi một cái.” Lý Hạc Thần nói.

“Cái này chiếc nhẫn, sư huynh cũng sẽ mang theo ?” Lăng Hàn hỏi.

“Đương nhiên.” Lý Hạc Thần gật gật đầu.

“Vậy ta cả đời này cũng sẽ không lại dùng cái khác chiếc nhẫn pháp bảo.” Lăng Hàn dứt lời cùng Lý Hạc Thần đồng thời, đồng thời mang theo chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn này tuy nói là pháp bảo, lại là một đôi, mang theo sau, hùng giới người sử dụng có thể cảm ứng thư giới người sử dụng tình hình, vừa đòi Lăng Hàn niềm vui, vừa tối ngấm lấy Lý Hạc Thần tâm tư —— trên cánh tay của hắn hình xăm từ mười biến thành chín, nhưng là đang cùng Yên Phù Quang nói rõ vạn tiên đồ việc sau, trước đó hắn gặp phải Yên Phù Quang, hình xăm cũng không có gì thay đổi.

Cho nên hắn cũng thiết tưởng, chẳng lẽ này hình xăm báo trước, cũng không phải là niên hạn, mà là nhân vật, mà chỉ có đang cùng vạn tiên đồ có liên quan thời điểm, này hình xăm mới có thể sản sinh biến hóa —— Lăng Hàn trong tương lai mười năm sau, là được đến vạn tiên đồ người, kia nói không chắc cuối cùng sẽ có một ngày, hắn cũng sẽ cùng vạn tiên đồ sản sinh liên quan. Này đối chiếc nhẫn, nói không chắc có thể giúp chính mình mở ra bí ẩn.

“Sư huynh, cái kia Yên Phù Quang là ma tu, cá tính giả dối, vô luận hắn thế nào mê hoặc ngươi, ngươi ngàn vạn không thể bị lừa!” Lăng Hàn đến chiếc nhẫn tuy rằng vui mừng, nhưng là vừa không nhịn được nghĩ đến chính mình trong lòng một cái bóng tối, vì vậy không nhịn được thấp giọng nói.

“Ngươi không cần nghi vấn lý trí của ta.” Lý Hạc Thần nói.

Lúc này, trong điểm khách nhân bỗng nhiên cũng bắt đầu đồng thời đi ra ngoài, trong miệng đều nói: “Tiểu Phi tiên lập tức sẽ quảng tú cầu! Chúng ta đi mau! Nói không chắc có thể bị tiểu Phi tiên tuyển chọn!”

Trong nháy mắt, lớn như vậy trong điểm, nguyên bản cực kỳ náo nhiệt, lúc này cũng chỉ còn sót lại Lý Hạc Thần chờ người.

“Chủ quán, tiểu Phi tiên là ai?” Mặc Nguyệt hướng hầu bàn tìm hiểu nói.

“Tiểu Phi tiên là hoa thành người thứ nhất kỹ nữ, bán nghệ không bán thân, nàng phát xuống thẻ nguyện, nói muốn tại mười tám tuổi sinh nhật ngày đó tổ chức quảng tú cầu tuyển vị hôn phu điển lễ, cũng chính là đêm nay, cho nên rất nhiều người đều đi xem trò vui, mong chờ bị tiểu Phi tiên quảng bên trong tú cầu!” Hầu bàn đạo, “Ta tuy rằng chưa từng thấy nàng, thế nhưng nghe nói nàng đẹp như thiên tiên, sắc nghệ song tuyệt, coi như không bán mình lập hàng năm vì thanh lâu kiếm bạc cũng có sơn giống nhau cao, nàng nói lần này tú cầu đập trúng ai, nàng liền mang theo nàng này đồ đếm không hết tài sản gả cho, cũng không biết đêm nay ai có cái này phúc phận lạc!”

“Đường như rất thú vị!” Trầm Tuyết đạo, “Tiên... A công tử, chúng ta đi xem thấy thế nào?”

“Nếu là đập trúng người, người muốn thú nàng sao?” Mặc Nguyệt bĩu môi nói.

“Gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, gả kiếm đương nhiên theo kiếm!” Trầm Tuyết ôm lấy cánh tay nói.

“Không nhìn ra người vẫn là đem tiểu sắc kiếm!” Mặc Nguyệt khinh bỉ nói.

“Không phải cho ta loạn lên biệt hiệu! Người cái gốc kiếm! Ngu xuẩn kiếm!” Trầm Tuyết tặc mao.

“Cấm nói lệnh! !” Mặc Nguyệt lấy ra chủ nhân quyền uy, Trầm Tuyết miệng tại lệnh pháp ảnh hưởng, nhất thời dính vào nhau, nói không ra lời!

“Nghiêm Thư kia hàng tất nhiên cũng đi tham gia trò vui, đã như vậy, chúng ta liền đi xem xem, miễn cho Nghiêm Thư đoạt tú cầu, cưỡng đoạt dân nữ.” Lý Hạc Thần đạo, dựa theo Nghiêm Thư bá đạo tính cách, cho dù có người đến tú cầu, hẳn nhất định sẽ đi cướp đến, ý vào Nghiêm gia quyền thế, hẳn chuyện xấu gì không làm được.

Liền như vậy, mấy người ly mở cửa hàng, cũng hướng về người nhiều nhất hoa phố đi đến —— hoa trên đường cao nhất tú lầu chính là thanh lâu tên uyển Bách hoa các Bách hoa lầu, tối nay danh kỹ tiểu Phi tiên liền muốn từ bảy tầng trên lầu bỏ xuống tú cầu, hiện ở dưới lầu trên đất trống đã đầy áp người.

Mặc Nguyệt cùng Đàm Ảnh hai người ý vào chính mình khí lực đại, đem chen chúc đám người cưỡng ép đẩy ra, cấp Lý Hạc Thần ghé lẫn đằng ra trống rỗng.

“Sư huynh, nơi này như thế chen chúc, Nghiêm Thư thật sự sẽ ở trong đám người này ?” Lăng Hàn hỏi.

“Người cảm thấy được Nghiêm Thư sẽ là chạy nơi như thế này đến chịu tội người ? Hẳn khẳng định trước một bước cưỡng ép tiến vào Bách hoa lầu bên trong.” Lý Hạc Thần đạo, “Ta bấm ngón tay tính toán, Nghiêm Thư đêm nay không có số đào hoa.”

Chỉ thấy Lăng Hàn tuyệt tay áo vung lên, một đoàn hoa tuyết huyễn ảnh bay lả tả bốn phía, mọi người xung quanh liền đột nhiên từng cái từng cái an ổn sinh ra đến, ánh mắt đờ đẫn, dồn dập vì Lý Hạc Thần nhường ra một con đường.

Đương Lý Hạc Thần bị đẩy lên Bách hoa lầu bên trong thời điểm, này đó đam mê thần chi nhân, liền khôi phục thần trí, dường như cái gì đều không phát sinh giống nhau, ai cũng không có chú ý tới mình vừa mới bị pháp thuật ổn định.

“Sư đệ, sau đó không muốn tại phạm trên thân thể người dùng này đó tiểu kế hai.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh ta có chừng mực!” Lăng Hàn cười cười nói. Giờ khắc này hai người bọn họ đã đang ở Vạn hoa lầu bên trong, lầu bên trong tiếng người huyền ảo, trong đại sảnh đã có người gây sự, căn bản không có người lo lắng hai người bọn họ —— bởi vì đến gây sự chi nhân, đã chuẩn bị đập tràng tử, mấy cái Bách hoa lầu lý trông coi đều bị gây sự chi nhân đánh ngã xuống đất, hừ hừ không thôi.

Mà tú bà chờ người, càng là sợ đến oa oa kêu to.

“Vô cùng rồi! Vô cùng rồi! Có người cướp người đến!” Tú bà kinh ngạc thốt lên, bọn nha hoàn sợ đến chạy tứ phía, ai cũng không đoái hoài tới ai.

Cái kia gây sự chi nhân, không cần thiết nói, chính là Nghiêm Thư. Lý Hạc Thần hoàn ở phòng khách nhập môn bức bình phong mặt sau, liền nghe đến bên trong Nghiêm Thư ngông cuồng tiếng kêu: “Gọi tiểu Phi tiên tự mình đến hầu hạ tiểu gia! Không phải tiểu gia liền hủy đi người này Bách hoa lầu! Có biết hay không tiểu gia là ai? ! Tiểu gia nhưng là Nghiêm gia thiếu gia! Vân tông đời tiếp theo tông chủ!”

“Vân tông không có như ngươi vậy cuồng đồ!” Lý Hạc Thần rốt cục không nhịn được lên tiếng. Này không biết xấu hổ đồ vật, đến thanh lâu gây sự còn muốn mang tới Vân tông danh hào.

Đương Mặc Nguyệt đẩy Lý Hạc Thần vòng qua bức bình phong, chỉ thấy Nghiêm Thư hai mắt đỏ chót, một thân mùi rượu, cầm kiếm chỉ Lý Hạc Thần nói:

“Lý Hạc Thần! Lại là ngươi đến phá hoại chuyện tốt của ta! Cũng được! Ngày hôm nay lão tử liền một kiếm kết quả ngươi! Cho ngươi cái sáng khoái!”

“Cũng không nhìn một chút chính mình có bao nhiêu cân lượng trùng liền nói bức này cuồng ngữ?” Lý Hạc Thần nghĩ đến Nghiêm Thư tương hội tại luận kiếm trong đại hội vi phạm pháp lệnh, nhất thời dĩ nhiên sinh ra hiện tại liền đem cái tên này giải quyết tại chỗ ý nghĩ.

“Chuyện gì như thế huyền ảo?” Một cái dễ nghe tiếng nói từ trên lầu truyền ra, chỉ thấy một tên hồng y mỹ nữ tại thị nữ tùy tùng hạ khoản khoản đi xuống bậc thang, phong độ đáng vẻ không giống như là phong trần nữ tử, cũng như tức đại gia khuê tú.

“Tiên nhi! Tiên nhi người rớt cuộc đã tới! Người khoái mau cứu mẹ đi! Người này muốn dỡ bỏ chúng ta nơi này!” Tú bà liên tục không ngừng quá khứ khóc lóc kể lể.

Kia hồng y mỹ nữ quét mắt liếc mắt một cái bên trong đại sảnh tình cảnh, một đôi tú mục liền đình lưu tại Lý Hạc Thần trên người, trùng lặp lại nhìn một chút Lăng Hàn, liền nở nụ cười, nói: “Không nghĩ tới đêm nay dĩ nhiên có nhiều như vậy thanh niên tuấn kiệt, vì ta tiểu Phi tiên mà đến, tiểu Phi tiên quả nhiên là vinh hạnh a!”

“Không, ta là vì hân mà tới.” Lý Hạc Thần nhìn một chút Nghiêm Thư đạo, “Đến Vu cô nương, thỉnh bình thường chọn rể, không cần để ý ta cái này không có lễ nghi đồng môn, ta đây liền đem hân mang đi.”

“Vị công tử này hảo tuấn tú a, nói chuyện cũng xuôi tai cực kỳ, quả nhiên là rồng phượng trong loài người, chỉ tiếc chân của người chân... Có phải là tổn thương?” Tiểu Phi tiên cũng không để ý Lý Hạc Thần nói, trái lại đối Lý Hạc Thần đánh giá không ngừng.

Về phần Nghiêm Thư, tại nhìn thấy tiểu Phi tiên thời điểm, đôi mắt liền đăm đăm, giờ khắc này nơi nào lo lắng người khác nói cái gì, toàn tâm toàn ý chỉ thấy tiểu Phi tiên, phát hiện tiểu Phi tiên để ý Lý Hạc Thần, hân liền tức giận, nói: “Người kia là cái không có chân người què! Cô nương người để ý đến hân làm chi? !”

“Đáng tiếc.” Tiểu Phi tiên dịu dàng nở nụ cười, chuyển hướng Nghiêm Thư nói: “Vị công tử này, ta xem hôm nay tú cầu tuyển phu đã có kết quả, ta vừa ý người, người cưới ta hảo không?”

Dứt lời dĩ nhiên đem thị nữ trong tay nâng tú cầu, đưa đến Nghiêm Thư trong lòng ngực.

“Sư huynh, xem ra người tính sai rồi đây, ngày hôm nay Nghiêm Thư số đào hoa thực sự là tà môn.” Lăng Hàn nói. Đẳng bởi: LenNiNi

## 11. Chương 41: Bí Mật

Nghiêm Thư bị tiểu Phi tiên đột nhiên ném tú cầu, lập tức cả kinh miệng đều không khép lại được.

“Người người người... !” Hân thậm chí ngay cả lời nói đều nói không hoàn toàn.

“Ta đối này vị Nghiêm công tử nhất kiến chung tình, không biết công tử có thể vừa ý ta? Nếu là công tử vừa ý ta, ta liền dẫn đồ cưới gả cho công tử, nếu là công tử không thích, kia ta không thể làm gì khác hơn là ở tại hân hai vị bên trong, khác chọn vị hôn phu rồi!” Tiểu Phi tiên kiều tích tích nói.

“Vừa ý! Đương nhiên vừa ý! Ta liền chưa từng thấy người mỹ nhân đẹp như vậy !” Nghiêm Thư vội vàng nói, thế nhưng tâm lý lại nghĩ thầm nói thầm, hân cố nhiên không muốn từ bỏ thưởng thức này đại mỹ nữ cơ hội, nhưng mà hân thân là Nghiêm gia Đại thiếu gia, cha mẹ tất nhiên sẽ không cho phép hân thú một cái kỹ nữ làm vợ, huống chi chính mình thân phận làm sao có thể thú loại nữ nhân này xuất giá đâu? Hân suy nghĩ một vòng, quyết định hay là trước ổn định tiểu Phi tiên, thỏa mãn chính mình làm đầu.

“Vậy ta tất nhiên đời này kiếp này, tận tâm phụng dưỡng công tử!” Tiểu Phi tiên cười rộ lên câu không người nào so với, quả thực đem Nghiêm Thư linh hồn nhỏ bé đều câu dẫn, Nghiêm Thư vui rạo rục nói: “Đã như vậy, cô nương có bằng lòng hay không đêm nay cùng ta cùng phòng? Chúng ta trước tiên chu toàn phòng lại nói!”

“Công tử, ta phát xuống thẻ nguyện, phải gả đi vào phu gia mới có thể viên phòng, thế nhưng, nếu công tử cấp thiết, không bây giờ muộn liền tại ta mua trong nhà trước tiên nâng cốc bữa ăn làm, người thấy có được không?” Tiểu Phi Tiên đạo.

“Được được được! Đương nhiên được!” Nghiêm Thư dứt lời nắm lấy tiểu Phi tiên tay, bị tiểu Phi tiên hất ra nói: “Ta còn muốn đi xử lý một chút đồ cưới sự tình, công tử có thể trước tiên cùng ta thị nữ đi tới nhà riêng.”

“Cái này gả cho?” Lý Hạc Thần sờ sờ cằm, “Nghiêm sư huynh, người đêm nay đại hôn, không bằng mời ta nhóm uống một chén tiệc cưới?”

“Cút ngay! Ta kết hôn cùng người có quan hệ gì? !” Nghiêm Thư mắng, “Lý Hạc Thần, người này người què cả đời liền nữ nhân đều không có cách nào thân cận, người liền bỏ mắt đi thôi!”

“Ta đổ mắt cái gì? Đổ mắt tương lai người tam thê tứ thiếp bị trá thành người khô ? Nghiêm sư huynh, có muốn hay không bồi bổ thận a, sư đệ ta nhưng là rất am hiểu đan dược thuật.” Lý Hạc Thần không chút hoang mang nói.

“Cút! Người mới thận hư!” Nghiêm Thư vốn còn muốn chửi đến khó nghe hơn, nhưng nghĩ tới Lý Hạc Thần người này miệng rất độc, mắng hấn nhạ được bản thân không cao hứng, đêm nay có thể là của mình đêm động phòng hoa chúc, không thể để cho tiểu tử này phá hoại chính mình tâm tình, vì vậy sửa lời nói: “Cút nhanh lên! Không phải lão tử tương lai nhìn thấy trưởng lão gọi các người hảo nhìn!”

“Hảo đi, sư đệ, chúng ta đi thôi.” Lý Hạc Thần đối Lăng Hàn nói.

“Vậy thì chúc Nghiêm sư huynh hảo hảo hưởng thụ.” Lăng Hàn cười lạnh một chút, sau đó đẩy Lý Hạc Thần ghế lăn rời đi.

Hảo hảo quăng tú cầu, cứ như vậy bị Nghiêm Thư quấy nhiễu. Tiểu Phi tiên thị nữ thượng cao lầu, tuyên bố tú cầu đã tung, làm cho trên quảng trường này đỏ si nam tiếng mắng im lặng một mảnh, trên quảng trường người rất nhanh liền tan tác như chim muông, Lăng Hàn đem Lý Hạc Thần đẩy đi ra bên ngoài, Lý Hạc Thần nói: “Sư đệ, người làm sao xem chuyện này?”

“Kia tiểu Phi tiên không phải người lương thiện, không phải giống nhau nữ nhân, trên người nàng không có ma khí, không phải ma tu, thế nhưng ta xem ánh mắt của nàng, tuyệt đối không phải là người bình thường!” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, Nghiêm Thư đêm nay nhất định phải xui xẻo.”

“Hắn là Xích Tùng trưởng lão xem trọng người, nếu là hắn xảy ra điều gì sự cố, Xích Tùng tất nhiên liền muốn tại môn phái nhắc lên sóng lớn, nói không chắc còn có thể nguy hại đến sư tôn, chúng ta vẫn là muốn nhìn hắn điểm hảo.” Lý Hạc Thần nói.

Hắn bây giờ muốn pháp, đã so với năm đó thành thực không ít, năm đó hắn giận dữ trừng trị Nghiêm Thư, dẫn đến Xích Tùng trưởng lão sau đó quả nhiên đại náo môn phái, sư tôn cũng bởi vì chuyện này không thể không xuất quan, cùng Xích Tùng trưởng lão trở mặt, mấy năm sau, tại Xích Tùng trưởng lão gây xích mích hạ, sư tôn đang cùng tà phái tranh đấu bên trong bị nội thương, vạn bất đắc dĩ sớm ẩn lui, mà sư tôn bị thương một chuyện, cũng là rất nhiều kỳ lạ, tựa hồ có nội gian trong bóng tối mấy chuyện xấu.

Bây giờ nghĩ lại, hay là trước không muốn đánh rần động cỏ hảo.

“Sư huynh nói là! Sư huynh người nghĩ so với ta chu toàn! Vậy tối nay liền để ta tự mình đi tìm hiểu một phen.” Lăng Hàn nói.

“Ta cùng đi với người!” Lý Hạc Thần nói.

“Nhưng là sư huynh người không mệt ? Đều đã trễ thế này...”

“Người thật sự đã cho ta rất yếu đuối ?” Lý Hạc Thần hỏi ngược lại.

“Không, ta chỉ là không nghĩ sư huynh chịu khổ —— sư huynh đi đứng mặc tay chân giả thời gian quá dài cũng sẽ không thoải mái đi, giao cho ta không có chuyện gì! Người tại phòng khách chờ ta là tốt rồi!” Lăng Hàn cũng có sự kiên trì của chính mình.

“... Hảo đi, người mang tới Đàm Ảnh kiếm linh.” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn gật gật đầu, bởi vì trước Lý Hạc Thần vẫn đối với hắn cực kỳ lạnh nhạt, cho nên hắn cũng không dám bắt nạt gần, cũng may Lý Hạc Thần cũng không phải là loại kia yêu thích ngược đãi chính mình người, đứng lâu sẽ tìm địa phương ngồi xuống nghỉ ngơi, bởi vậy Lăng Hàn lợi dụng cái thiện đệ tử đãi ngộ làm tên, tham ô công khoản, tại Lý Hạc Thần thường thường xuất hiện địa phương an trí rất nhiều ghế dựa, thậm chí tại Vân tông trên sơn đạo xếp vào tay vịn.

Song mà từ sư huynh té xuống vách núi sau, thái độ dĩ nhiên dường như thoát thai hoá cốt, làm cho hắn vừa mừng vừa sợ, tuy là có chút kỳ quái, thế nhưng hắn càng yêu thích bây giờ sư huynh —— không chỉ có chủ động thân thiết nhiều hơn, hơn nữa làm việc cũng càng thêm chừng mực.

Việc này không nên chậm trễ, Lăng Hàn tại trên quảng trường liền cùng Lý Hạc Thần tách ra, mang theo Đàm Ảnh đi vào điều tra Nghiêm Thư, mà Mặc Nguyệt thì lại đem Lý Hạc Thần mang về khách sạn.

Ngay tại lúc cùng Lý Hạc Thần sau khi tách ra, Lăng Hàn liền hỏi Đàm Ảnh: “Đàm Ảnh, sư huynh cùng Yên Phù Quang chi gian, tựa hồ có gặp nhau, tuy rằng sư huynh tại tận lực che giấu, thế nhưng ta từ nhỏ cùng với hắn lớn lên, hắn tâm tư không che giấu nổi ta, người ngày ấy cùng hắn, Yên Phù Quang đến cùng cùng sư huynh nói cái gì? !”

“Lý tiên trưởng gọi ta không cần nói cho người. Hắn nói, chuyện này dính đến an nguy của người, là cái bí mật động trời, hắn không nghĩ tiết lộ bí mật, đưa tới phiền phức không tất yếu! Cho nên, hắn và ta nhất định huyết khế, không phải vạn bất đắc dĩ, chuyện này ta tuyệt đối không thể nói cho người, dù cho người là chủ nhân của ta.” Đàm Ảnh như thực chất nói.

“Hừ, sư huynh thực sự là không hiểu ra sao! Ta sớm muộn cũng sẽ điều tra rõ ràng! Đàm Ảnh, người biết tình huống thân thể của hắn, hắn hai chân bất tiện, không phải Yên Phù Quang đối thủ, ta sẽ nghĩ cách mở ra trên người người huyết khế, cho người đem thật đem nói cho ta!” Lăng Hàn nói.

“Hắn hai chân bất tiện, không có nghĩa là hắn là người yếu, chủ nhân, ta xem người vẫn là nghe Lý tiên trưởng an bài tương đối tốt.” Đàm Ảnh nói.

“Người cũng không biết rốt cuộc là ai kiểm linh! Ai thôi thôi! Sư huynh loại kia cá tính, không dám rắc rối đâm đến chính mình không chịu nổi, hắn là kiên quyết sẽ không nói cho người khác. Ai!” Lăng Hàn thở dài.

---

Lý Hạc Thần bị đẩy lên khách sạn phía dưới trường nhai thời điểm, từ xa nhìn lại, náo động đêm phố đã dần dần yên tĩnh lại, trên đường cửa hàng nhà lầu cũng đều tắt đèn. Ngược lại là kia khách sạn phòng hảo hạng có một gian phòng vẫn sáng, có một người ngồi ở bên cửa sổ, tựa hồ tại quan sát cảnh đêm.

Kia phòng khách hắn là Lý Hạc Thần chính mình phòng khách, này thời điểm người ở bên trong, từ xa nhìn lại như là Yên Phù Quang.

Yên Phù Quang quả nhiên đang chờ mình. Lý Hạc Thần nghĩ thầm, thế nhưng như vậy dĩ nhiên lén xông vào gian phòng của người khác, diễn xuất nhượng Lý Hạc Thần có chút bất mãn.

“Lăng Hàn có phải là đuổi theo Nghiêm Thư?” Trong khách phòng Yên Phù Quang vừa thấy được Lý Hạc Thần nhân tiện nói.

“Người thông qua Trầm Tuyết biết chuyện của chúng ta, quả nhiên người và Trầm Tuyết chi gian còn có liên hệ!” Lý Hạc Thần cũng phát hiện chính mình đánh giá thấp Yên Phù Quang.

“Ha ha, người thật sự cho là ma giáo giáo chủ là ngồi không hay sao?” Yên Phù Quang cười nói, Trầm Tuyết tại Lý Hạc Thần bên người, chẳng khác nào chính mình nhiều hơn một cái giám thị Lý Hạc Thần cơ sở ngầm, phạm là Trầm Tuyết thấy, hắn đồng dạng có thể nhìn thấy.

“Thế nhưng ta cũng không có cái gì càng nhiều đối với người có lợi phương diện đáng giá người như vậy giám thị ta.” Lý Hạc Thần khôi phục trấn định, “Người là muốn nói cùng : với ta cái kia đồ sự tình thật không?”

“Không sai.” Yên Phù Quang giơ lên cốc trà, phẩm một cái, nói: “Nơi này nước trà có thể thật là khó uống.”

“Người có thể chờ hay không ta một phút?” Lý Hạc Thần nói.

“Người muốn làm gì?” Yên Phù Quang tuy rằng thái độ nhìn như thanh thản ngạo mạn, kì thực đối Lý Hạc Thần nhiều hơn một phần cảnh giác —— ở trong lòng hắn, đã đem Lý Hạc Thần cho rằng có thể mang đến cho hắn kinh ngạc cùng uy hiếp đối tượng.

“Ta muốn trước tiên thoát tay chân giả.” Lý Hạc Thần nói.

Yên Phù Quang tự chuốc nhục nhả giật giật khóe miệng, đem mặt lưng quá khứ uống trà.

Mặc Nguyệt giúp Lý Hạc Thần đỡ xuống tay chân giả, Lý Hạc Thần nhất thời cảm giác mình như giải phóng giống nhau, thoải mái không ít, dù sao xuyên tay chân giả giống như là xuyên nặng nề ủng.

Yên Phù Quang ở một bên phẩm trà, ngẫu nhiên cũng thoáng nhìn Lý Hạc Thần tay chân giả,

Vì duy trì cố định, tay chân giả độ dài muốn vẫn luôn làm được đầu gối phía dưới, cặp kia làm chân thực tay chân giả ngược lại là so với hắn tưởng tượng đến dài hơn nhiều.

Tan mất tay chân giả, Lý Hạc Thần thay đổi cái tư thế thoải mái dựa vào ghế lắn, chân trái khoát lên đùi phải thượng, dù bận vẫn ung dung nói: “Tôn chủ, hiện tại người có lời gì có thể nói.”

“Kia phúc đồ là ma đồ, chắc chắn người đã biết rồi, thế nhưng người e rằng không biết, kia phúc Ma đồ bên trong hội họa nội dung, cũng không phải là đồ họa, mà là tầm bảo đồ. Thế nhưng người bình thường không mở ra kia phúc đồ, coi như đụng tới cũng sẽ bị nguyên rửa mà hủy diệt, chỉ có tranh người được chọn, mới có thể mở ra tầm bảo đồ.” Yên Phù Quang nói.

“Tầm bảo? Có thể tìm tới thế nào bảo tàng?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Có thể cho người thực hiện bức thiết nhất tâm nguyện bảo tàng. Nội dung cụ thể ta cũng là không rõ ràng, thế nhưng bảo tàng uy lực, đủ để thay đổi tất cả, thậm chí vận mệnh!” Yên Phù Quang trong mắt bốc lên quang đến, “Cho dù người không muốn tính mạng cũng muốn thực hiện nguyện vọng, cũng có thể được đến thỏa mãn! Lý Hạc Thần, người, ta, đều là một trong những người được lựa chọn.”

“Cho nên? Người muốn lôi kéo ta đi mở ra kia phúc đồ?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Người cũng có không đạt thành không thể mục đích đi?” Yên Phù Quang hỏi.

“Người lúc đó chẳng phải đồng dạng?” Lý Hạc Thần nhìn thấu Yên Phù Quang trong mắt cuồng nhiệt cùng chấp nhất.

“Thế nhưng chỉ có người ta, hoàn toàn không thể mở ra kia phúc đồ, thậm chí, chúng ta liền kia phúc đồ ở nơi nào cũng không biết.” Yên Phù Quang đạo, “Chỉ có Ma đồ người được chọn sổ đạt đến nhất định con số, nó mới có thể trên thế gian hiện thân! Người muốn chuẩn bị sẵn sàng, Lý Hạc Thần, hiện tại, người là một người duy nhất cảm ứng được đồ người, cũng là có khả năng nhất mở ra đồ người!”

Hơn nữa, người giống vô cùng một người. Một cái tuyệt đối không nên trên thế gian tồn tại người!”

Lý Hạc Thần sững sờ, cái kia hắc vụ, cũng đã nói chính mình như một người!

Cái người kia là ai?

“Cái kia rất giống ta người, là ai?” Lý Hạc Thần trên mặt rốt cục lộ ra động dung thần sắc.

“Ta nói như, không phải tướng mạo, mà là hồn nguyên sắc thái —— ở trong mắt ta, từ xưa tới nay chưa từng có ai, nắm giữ người như vậy mỹ lệ hồn nguyên hào quang, giống như là ‘Hắn’ mảnh vỡ! Không, ta thậm chí có thể xác định, người là ‘Hắn’ tái thể chi nhất, đây là chỉ có hai mắt của ta, mới có thể thấy bí mật!” Yên Phù Quang lấy tay nâng lên Lý Hạc Thần cằm, hai mắt nơi sâu xa hiện ra bất khả tư nghị cầu vòng. Đăng bởi: LenNiNi

## 12. Chương 42: Bí Mật

“Tại ngàn năm trước, Ma giới cùng tiên giới bạo phát một lần dài dằng dặc mà kéo dài chiến tranh. Vào lúc ấy, thiên địa tối tăm, đại địa bên trên có chính chính tam thời gian mười năm, đều không có nhìn thấy mặt trời, dài dằng dặc nhất thực mang đến hỗn loạn cùng giết chóc, chiến tranh nổi lên bốn phía, sinh linh đồ thần. Tại trong loạn thế, Ma giới tạo ra được không gì sánh được ác ma, nhưng mà không có điều động hấn năng lực.” Yên Phù Quang nói đến đây lời nói thời điểm, trong mắt dị quang càng tăng lên, trong thanh âm cũng xen lẫn một tia yêu dị, tựa hồ người nói chuyện cũng không phải là Yên Phù Quang, mà là một người khác!

“Ta biết lịch sử bên trong, cũng không có quãng lịch sử này!” Lý Hạc Thần cũng có thể nói là học phú năm xe, nhưng là cho tới nay không nghe nói có bất kỳ một đoạn văn hiến, ghi chép quá đoạn này khó bề tin tưởng lịch sử.

“Đó là đương nhiên, bởi vì tại thế gian, có liên quan với đoạn lịch sử này ký ức cùng ghi chép đều bị xóa đi —— nhưng mà đoạn này cấm kỵ ký ức, vẫn như cũ bảo tồn tại Ma giới, chỉ có cực kỳ số ít người, còn nhớ cái đoạn kia máu tanh quá khứ, đoạn lịch sử kia quá mức cấm kỵ, cho nên coi như nhắc lên, đều biến thành một loại nguyên rửa ——” Yên Phù Quang gợi lên một vệt mỉm cười, “Người còn muốn nghe tiếp sao?”

“Ta đương nhiên muốn nghe tiếp! !” Lý Hạc Thần nói.

Yên Phù Quang dường như đối với mình trong đôi mắt vẻ kinh dị ánh sáng chút nào đều không thêm để ý, hần lông mày giờ giờ lên nói: “Lúc đó, tên ác ma kia giáng thế, vốn là mang ý nghĩa hết thấy diệt, bởi vì sứ mạng của hần, nhất định là phá hoại vạn vật. Nhưng mà ma xui quỷ khiến, ác ma lại bị một cái thánh nhân thu phục. Không có ai biết thánh nhân kia đến cùng dùng phương pháp gì, nói chung, ác ma kia từ đó về sau, đối thánh nhân nói gì nghe nấy, nhưng là cái kia thánh nhân lại lừa gạt ác ma, hần vì thế gian này, cuối cùng cùng với ác ma đồng quy vu tận, mà hần cũng bị sắp chết ác ma tối ác độc nguyên rửa, từ đây vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh, không có cách nào tái thế.

Thánh nhân đệ tử, tuần hoàn thánh nhân nguyện vọng, đem hần hồn nguyên đánh nát, tiêu trừ thế gian mù mịt, làm cho dương quang một lần nữa hồi đến đại địa, thế nhưng loại hành vi này, cũng mang đến một ít tác dụng không tưởng tượng nổi —— thánh nhân hồn nguyên có một phần không có trừ khử, rơi vào minh hà, cùng người phạm hồn phách lẫn lộn, dĩ nhiên bởi vậy phá trừ nguyên rửa, có thể tái thế.

Thế nhưng, thánh nhân hồn nguyên quá mức tàn tạ, phân tán quá nhiều, tái thế sau dĩ nhiên là không chỉ một người —— phạm là nắm giữ thánh nhân hồn nguyên mảnh vỡ tái thế giả, hồn nguyên đều sẽ tỏa ra dị thường chói mắt ánh sáng óng ánh huy, cũng tỷ như người, Lý Hạc Thần. Người là thế gian trần bảo! Ha ha ha ha ha! Ta thu hoạch, thật sự là quá lớn! Ha ha ha ha ha!” Yên Phù Quang dùng hai tay dâng Lý Hạc Thần mặt cười to không thôi, lúc này hần đã hoàn toàn biến thành một người khác! Liên tiếng cười đều hoàn toàn không phải chính hần tiếng nói, mà là giống như rất nhiều tạp âm hỗn hợp!

Lý Hạc Thần vội vã chuyển động ghế lăn lùi về sau tránh né hần, Mặc Nguyệt cũng cảnh giác ngăn ở Lý Hạc Thần trước mặt.

“Người đến cùng muốn như thế nào? !” Mặc Nguyệt lạnh lùng nói.

“Lý Hạc Thần, người e rằng cung cấp một cái liên quan với Ma đồ trọng yếu bí mật, một cái toàn thế giới cũng không biết bí mật!” Yên Phù Quang cười nói, “Nắm giữ người, ta liền so với biệt nhiều người một cái phần thắng! Mà người, tối thật là thành thật nghe lời của ta, không phải, người, Lăng Hàn, thậm chí Yên Phù Quang, ai đều không chết tử tế được!”

Lúc này người nói chuyện, đã hoàn toàn không phải Yên Phù Quang rồi! ! Mà là phụ thân tại Yên Phù Quang trên người một người khác!

“Người rút cuộc là ai? ! Người thao túng Yên Phù Quang!” Lý Hạc Thần quát lên.

“Người còn chưa có tư cách biết đến thân phận của ta.” Yên Phù Quang đứng lên, đột nhiên cả người ma hơi thở bắn ra! Trong cả căn phòng nhất thời màu tím hào quang bắn ra, Lý Hạc Thần lúc này bị chấn động đến mức liền người mang ghế lăn lùi về sau không thôi, coi như là có Mặc Nguyệt ở trước mặt hần chống đối, cũng chịu đến lớn lao xung kích, nôn ra một cái huyết đến —— nhất thời liền ngồi không vững ghế lăn, rơi xuống trên đất!

“Chủ nhân!” Mặc Nguyệt kinh hãi, dù cho hần lập tức mở ra kết giới, này đáng sợ ma lực lại có thể xuyên qua chính mình, trực tiếp chấn thương chủ nhân! Đây rốt cuộc là đáng sợ đường nào ma hơi thở a!

“Hiểu chưa? Lý Hạc Thần, người cũng có thể chấn thương Yên Phù Quang, thế nhưng người tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!” Phụ thân tại Yên Phù Quang trên người ma vật lợi dụng Yên Phù Quang mặt lộ ra cười gằn, “Người tối quý trọng Lăng Hàn, hần mệnh ta cũng có thể bất cứ lúc nào lấy đi!”

“Minh bạch... Ta sẽ hợp tác với người...” Lý Hạc Thần gian nan chỉ đứng thẳng người nói.

Yên Phù Quang rốt cuộc hài lòng rồi đi.

Mặc Nguyệt vội vã đi thăm dò xem Lý Hạc Thần thương thế.

Lý Hạc Thần nói: “Ta không sao, chỉ là ta chân vừa mới kia một suất té bị thương, đi tìm điểm thuốc mỡ đến.”

“Ta xem một chút Lý tiên trưởng tình huống.” Trầm Tuyết đột nhiên hiện ra thân hình, giữ lại Lý Hạc Thần thủ đoạn bắt mạch, lại bị Lý Hạc Thần hắt ra nói: “Ta thổ huyết chỉ là bởi vì đột nhiên bị ma khí vũ bờ, nhất thời khí huyết nghịch hành, cũng không lo ngại.”

“Lý tiên trưởng... Ta không phải gian tế...” Trầm Tuyết có chút bị thương nói.

“Người đi ra!” Mặc Nguyệt đẩy hắn ra, đem Lý Hạc Thần ôm đến trên giường, chỉ thấy Lý Hạc Thần vừa mới quăng xuống ghế lần thời điểm trầy phần còn lại của chân tay đã bị cụt, áo choàng vạt áo nhuộm vết máu loang lổ.

“Kia Yên Phù Quang làm sao sẽ đột nhiên như hai người khác nhau? Ma lực quả thực gia tăng rồi gấp trăm lần!” Mặc Nguyệt một bên giúp Lý Hạc Thần xử lý thương thế vừa nói.

Lý Hạc Thần lắc đầu một cái, nhắm hai mắt lại.

“Ta không phải nội gian... Ta căn bản không có tiết lộ Lý tiên trưởng sự tình cấp tôn chủ...” Trầm Tuyết thì lại ở một bên oan ức hề hề nói.

“Yên Phù Quang bị thứ gì phụ thân rồi!” Lý Toàn Hắc lúc này mới từ trong chăn chui ra nói.

“Là... Ta sớm đã có phát giác... Chủ nhân trước liền bắt đầu lén lút luyện một loại ma công... Nửa đêm cũng thường thường lằm bằm lầu bầu, như có hai người đang nói chuyện... Ta cùng chủ nhân thời gian cũng không dài, chuyện lúc trước ta cũng không rõ lắm... Đây chính là ta biết đến hết thấy... Ta cũng không nghĩ tới hắn lại đột nhiên biến thành tốt như vậy như mất đi bản thân!” Trầm Tuyết cúi đầu xoa tay nói.

“Hắn luyện không phải ma công, mà là vì có được sức mạnh, bỏ ra giá cả to lớn, bị người đoạt xác.” Lý Hạc Thần nhắm mắt đạo, “Có càng thêm tà ác cường đại ma vật, chiếm cứ thân thể của hắn, còn tiếp tục như vậy, hắn hội hoàn toàn bị đoạt xác, hồn phách của chính mình cũng sẽ hồn bay dập tắt!”

“Lý tiên trưởng! Người nghĩ biện pháp mau cứu tôn chủ a! Dù sao hắn đã từng là chủ nhân của ta! Ta không hy vọng hắn cứ như vậy đột tử a!” Trầm Tuyết phù phù cấp Lý Hạc Thần quỳ xuống nói.

“Ta chính mình còn bị hắn dễ dàng gây thương tích, ta làm sao đi cứu hắn đâu? Nhượng ta suy nghĩ thật kỹ đi.” Lý Hạc Thần đạo, “Các người không cho đem chuyện này nói cho Lăng Hàn, làm cho hắn lo lắng.”

“Không thể đem chuyện gì nói cho ta? Sư huynh, người gạt ta cái gì?” Lăng Hàn đột nhiên từ bệ cửa sổ đẩy cửa sổ nhảy vào, hắn dĩ nhiên ẩn tàng khí tức, cho nên Mặc Nguyệt đều không có phát hiện!

“Sư huynh! Người làm sao bị thương!” Nhìn thấy trên đất huyết cùng Lý Hạc Thần bị băng bó trát gãy chân, Lăng Hàn cả kinh nói.

“Là ta chính mình không cẩn thận quăng xuống ghế lần.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh! Người cứ như vậy không tín nhiệm ta, xem thường ta ? Ta biết người và Yên Phù Quang chỉ gian khăng định có giao dịch gì! Người tại sao không chịu nói cho ta, nhất định phải tự mình một người gánh chịu tất cả? !” Lăng Hàn rốt cục sinh khí, “Người đến cùng đang giấu giếm chút gì? ! Ta chỉ là muốn nói cho người, có chút trọng trách người không cần thiết tự mình một người chịu đựng! Ta không phải người nghĩ như vậy không chịu nổi gánh nặng! Lúc cần thiết! Lúc cần thiết... Ta có thể làm sư huynh đi chết! Người cái gọi là che giấu cùng bảo vệ, đối với ta mà nói, chính là xem thường cùng lừa dối! Sư huynh! Người quá tự cho là!”

Nghe đến Lăng Hàn đau thấu tim gan chỉ trích, Lý Hạc Thần đột nhiên mở mắt ra,

“Ta liền không nói cho người.”

Nhất thời, bên trong cả gian phòng bầu không khí cứng đờ.

“Kỳ thực chính là Yên Phù Quang bị đoạt đoạt đoạt! Hắn trên người ký sinh một cái lớn hơn ác ma! Hắn muốn lợi dụng sư huynh người được đến hắn mong muốn bảo tàng! Bởi vì người sư huynh hồn phách nghe nói là một cái nào đó thánh nhân tái thế! Có vẻ như có thể dẫn hắn tìm tới bảo tàng bộ đáng!” Lý Toàn Hắc mấy câu nói giải thích tất cả mọi chuyện, “Xin gọi ta khổ tình hiểu lắm kẻ huỷ diệt miếu.”

Đùng!

Lý Hạc Thần mạnh mẽ liếc Lý Toàn Hắc liếc mắt một cái, nhượng Lý Toàn Hắc không tự chủ được tặc mao.

Bất quá Lý Toàn Hắc thông minh che giấu vận tiên đồ sự tình, kia phúc đồ quá mức tà môn, Lý Toàn Hắc cũng không dám dễ dàng nhắc lên.

“Sư huynh hồn phách là thánh nhân tái thế? !” Lăng Hàn bị này một loạt thông tin chấn động. Thế nhưng hần lập tức phản ứng lại: “Hay là trước xử lý sư huynh thương thế nói sau đi!”

“Sau đó sư huynh mạo hiểm thời điểm, dừng lại muốn tránh né ta.” Lăng Hàn lưu loát cấp Lý Hạc Thần đổi lại áo ngủ, gói kỹ vết thương, “Tuy rằng chúng ta cùng Yên Phù Quang đồng hành, bị hần quản chế, thế nhưng tà bất thắng chính, thế gian này đều sẽ có biện pháp khắc chế hần!”

Lý Hạc Thần kéo qua chăn, đem chính mình khóa đang chắn bên trong, ban đêm không khí trở nên lạnh, hần đem mình bao thành một cái đại tằm giống nhau co rúc ở trên giường, tư thế có chút buồn cười, thế nhưng vẻ mặt vẫn như vậy bình tĩnh lạnh lùng.

“Người đi giám thị Nghiêm Thư, có thu hoạch gì?” Lý Hạc Thần bao bọc chắn hỏi ngồi ở đầu giường Lăng Hàn, “Người nhanh tắm một cái ngủ, chúng ta ở trên giường nói đi!”

Nguyên lai Lăng Hàn vì tiết kiệm tiền, định là phòng hai người giường lớn phòng.

Kỳ thực, cũng là có điểm nho nhỏ tư tâm.

Nghe Lý Hạc Thần nói như vậy, hần hai má đỏ lên nói: “Vậy ta đây liền đi tẩy một chút, tới ngay! Sư huynh ta có đại bát quái phải nói cho người!”

Chờ Lăng Hàn thổi cây nến, tiến vào chính mình ổ chăn, nằm ở Lý Hạc Thần bên cạnh, hần mặt đỏ hỏi: “Sư huynh, thương tổn còn đau không đau?”

“Hoàn hảo.” Lý Hạc Thần rút lại tại trong ổ chăn nói.

“Ừm...” Lăng Hàn nhắm mắt hút một cái sư huynh trên người nhàn nhạt hương vị, nghĩ thầm, may mà hiện ở trong phòng Toàn Hắc, sư huynh không thấy mình sắc mặt, không phải liền khó chịu.

“Sư huynh, kỳ thực... Cái kia tiểu Phi tiên nhưng thật ra là cái nữ phi tặc, nàng vẫn luôn lợi dụng chính mình nghệ kỹ nữ thân phận hành ăn trộm, bất quá có vẻ như là cái nghĩa tặc, chỉ thu làm giàu bất nhân mặt hàng. Nàng trước kia liền nhận ra Nghiêm Thư, cho nên giả ý đem Nghiêm Thư dẫn tới ngoài thành dinh thự, cấp trói lại rồi! Nàng hiểu chút phép thuật, Nghiêm Thư cái kia người ngu ngốc bây giờ bị bắt!” Lăng Hàn nói.

“Ha, Nghiêm Thư này đầu heo, bất quá hần bị kèm hai bên vợ vết thành công, nhất định phải tại về môn phái sau đem tội quá đẩy lên trên đầu chúng ta, người khác biết chuyện này, cũng sẽ coi thường chúng ta Vân tông, vẫn là nghĩ biện pháp đem hần làm ra hảo.” Lý Hạc Thần nói.

“Vậy hãy để cho hần ăn chịu khổ, ngày mai lại đi cứu hần cũng không muộn.” Lăng Hàn đạo, “So với hần, Yên Phù Quang mới là thật gọi người lo lắng... Cũng không biết sư tôn có thể đánh bại hay không loại này đại yêu ma...”

“Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, ngủ đi.” Lý Hạc Thần đạo, hần càng ngày càng cảm thấy, vận mệnh biến hoá thất thường cùng với khó có thể chống đỡ, vạn vạn không nghĩ tới, chính mình năm đó dĩ nhiên cũng bỏ lỡ nhiều chuyện như vậy, như vậy sau đó vì sao ma giáo giáo chủ biến thành Lý Toàn Hắc? Yên Phù Quang đi nơi nào đâu?

Hần hội không phải là về sau hắc vụ chi nhân? Đăng bởi: LenNiNi

### 13. Chương 43: Luận Kiếm

Sơn bắc sâm châu, là khai quốc người có công lớn Sâm vương lý một sâm đất phong, bách mười năm trước, lý một sâm tại khai quốc cuộc chiến bên trong công lao to lớn nhất, tay nắm trọng binh, khai quốc hoàng đế ngồi trên ngôi vị hoàng đế sau lo lắng hần tạo phản, ý muốn tước quyền, nhưng mà lý một sâm lại thông minh trước đó giao ra binh quyền, cũng nói rõ hi vọng có một vùng an tâm dưỡng lão liền hài lòng, khai quốc hoàng đế cảm động và nhớ nhung hần lập được công lao hần mã, đồng ý làm cho hần bộ tộc đời đời kiếp kiếp được hưởng vinh hoa phú quý, liền đem vi châu ban thưởng cho hần, cũng đem vi châu đổi tên là sâm châu.

Sâm châu tuy rằng xa tại trung nguyên Kỳ Lân sơn mạch chi bắc, bốn bề toàn núi, vị trí xa xôi, lại cực kỳ giàu có và đông đúc, hơn nữa sâm châu là nổi danh mỏ vàng chi thôn, Sâm vương được đến đặc quyền, vương phủ danh nghĩa có mấy chục toà địa phương hoàng kim bảo thạch khoáng sản.

Sâm vương cam kết, hậu thế tuyệt không nắm giữ bất kỳ binh quyền, cũng không nuôi người nào, mà hoàng đế cũng phải trọng binh bảo vệ sâm châu, tên vì bảo vệ, kì thực là trông giữ, bởi vì sâm châu là quốc gia kho bạc.

Cho nên hậu thế, đối với Sâm vương cùng hoàng đế quan hệ, đều cảm thấy phi thường khó hiểu, một mặt, hoàng đế kiêng kỵ Sâm vương danh vọng cùng binh quyền, mặt khác, cái khác khai quốc công thần sau đó đều gặp phải tru diệt, chỉ có Sâm vương một mạch, vĩnh viễn hưởng phú quý, tuy rằng chịu đến triều đình quản chế, lại cũng không có bị bất kỳ tội danh liên lụy, cũng coi như là một cọc chuyện lạ.

Có một ít dân gian truyền lưu bí sử bên trong thậm chí cho là, hoàng đế thích nam sắc, nói không chắc chính là bởi vì nguyên nhân này, mới hậu đãi lúc đó được gọi là mỹ nam tử Sâm vương.

Không quản thế nào truyền thuyết, thiên hạ tài phú tại sâm gia, đã trở thành dân gian tục ngữ, Sâm vương một mạch nắm trong tay tiền tài nhiều vô số kể, nói là đệ nhất thiên hạ phú quý gia tộc cũng chưa chắc không thể.

“Cho nên, người đại sáng sớm giảng cổ sự này, là vì đánh thức ta rời giường ?” Trầm Tuyết kiểm linh đầu khoát lên khách sạn trên bàn nói.

“Không, ta là tưởng nói cho các người, thế hệ này Sâm vương gia, chính là ta chủ nhân Lý Hạc Thần.” Mặc Nguyệt uống trà nói.

“Lý tiên trưởng rất có tiền?” Đàm Ảnh đối với nhân loại tiền khái niệm còn không có gì nhận thức.

“Không, là phi thường có tiền.” Mặc Nguyệt nói lấy ra một cái phình bao quần áo nhỏ.

“Đây là ta sáng sớm hôm nay chạy khắp toàn bộ thành hối đoái ngân phiếu, chỉ là lấy ra chủ nhân Vương gia ấn vàng, nhân gia liền cho ta mượn tiền. Ngày hôm nay chúng ta muốn đóng vai đi chuộc người Nghiêm gia gia đình, các người đều phải cẩn thận phối hợp, biết không! Đàm Ảnh, người tới bảo quản này đó ngân phiếu, Trầm Tuyết, người đóng vai thành ta chó săn, ta muốn đóng vai thành Nghiêm gia tổng quản.” Mặc Nguyệt ôm lấy cánh tay nói.

“Tại sao không trực tiếp đem Nghiêm Thư làm ra đến là tốt rồi? Ba người chúng ta, có thể trời đất xoay vần, còn sợ một nhóm giặc cướp hay sao?” Trầm Tuyết nói.”Tại sao ta là chó săn? !” Hắc bất mãn quyết miệng.

“Gọi người làm cái gì người thì làm cái đó từ đâu tới nhiều như vậy phí lời! Ngược lại đây đều là chủ nhân an bài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện! Bất quá này giặc cướp muốn còn thật nhiều, một triệu lượng bạc! Nghiêm Thư đầu kia heo một lượng bạc cũng không giá trị! Hừ! Hại ta còn muốn đại phí trức trở thu thập ngân phiếu!”

“Lý tiên trưởng thật sự rất có tiền a!” Đàm Ảnh áng chừng kia dày đặc một bao ngân phiếu nói.

“Hiện tại ta muốn bố trí một chút kế hoạch hành động, các người đều phải nghe ta chỉ huy, biết không!” Mặc Nguyệt nói.

“Kia ba người chúng ta đi, Lý tiên trưởng làm sao bây giờ?” Đàm Ảnh hỏi.

“Ngày hôm nay Lăng Hàn muốn cùng chủ nhân đơn độc cùng nhau, ta xem chúng ta liền không nên quấy rầy hai người bọn họ.” Mặc Nguyệt rất hiểu nói.

“Người nói hai người bọn họ tương lai ai áp ai?” Trầm Tuyết nói thẳng ra.

“Câm miệng! Tiểu tiện kiểm!” Mặc Nguyệt ba ba tấn công hai bên vỗ Trầm Tuyết mặt.

Liền như vậy, tam đại kiểm linh đi mua gia đình quần áo đổi, công lấy dày đặc ngân phiếu đi chuộc Nghiêm Thư.

Lăng Hàn thì lại dãi ở trong khách sạn giặt quần áo, hắn không yên lòng trong khách sạn giặt quần áo công, cho là giặt quần áo công đem có khách quần áo thả cùng nhau tắm quá bẩn, vì vậy tự mình động thủ, nhưng mà vẫn chưa yên tâm rồi đi Lý Hạc Thần, tỉnh Yên Phù Quang đến gây phiền phức, vì vậy bỏ ra tiền gọi hầu bàn đem một thùng thùng nước bưng lên phòng khách, chính mình liền tại trong khách phòng xoa quần áo.

“Sư đệ, người gọi công nhân tẩy là tốt rồi, hà tất chính mình mệt nhọc.” Lý Hạc Thần ngồi ở xe lăn đạo, hắn chính tại bàn tròn trước ăn đặc sản địa phương rót thang gạch cua tiểu lung bao.

“Ta cảm thấy được làm như vậy sạch sẽ.” Lăng Hàn tự đắc nói.

“Sư đệ người tới ăn một cái đi.” Tiểu lung bao là Lý Hạc Thần thừa dịp tiểu nhị đưa nước thời điểm điểm, tại ăn phương diện, Lý Hạc Thần không có chút nào ủy khuất chính mình.

“Sư huynh người ăn đi, ta còn đang bận... Hảo đi! Ta liền ném thử một cái!” Lăng Hàn nghĩ đến sư huynh lời mời chính mình ăn đồ ăn, là không cần phụ ý tốt của hắn.

Vì vậy Lăng Hàn lại gần, Lý Hạc Thần lại cấp lên một cái bánh bao đưa đến bên miệng hắn nói: “Thừa dịp nhiệt ăn, nguội liền ăn không ngon.”

Lăng Hàn trong lòng một ngọt, vội vã ngồi xuống, chỉ cảm thấy này bánh bao đặc biệt ăn ngon, hai người vì vậy vừa ăn bánh bao một bên tán gẫu, tán gẫu lên không ít trong môn phái bát quái, dĩ nhiên càng tán gẫu càng có lực, bất tri bất giác liền đem lương lồng bánh bao giết chết.

“Chiếu sư huynh từng nói, nguyên lai kia Xích Tùng trưởng lão, dĩ nhiên trải qua nhiều như vậy chuyện thương thiên hại lý!” Lăng Hàn ợ một tiếng no nê nói.

“Ta đột nhiên nhớ tới, nghe nói, năm đó Xích Tùng trưởng lão cùng Nghiêm gia giao du gì mật, thậm chí tại nghiêm nhà ở rồi thời gian hai, ba năm, kia sau không bao lâu, Nghiêm Thư liền ra đời. Người có cảm thấy hay không, Nghiêm Thư mặt mày, đảo khá giống Xích Tùng?” Lý Hạc Thần bỗng nhiên nói. Liên quan với Nghiêm Thư, hắn sau đó cũng từng suy đoán quá, thậm chí rất nhiều manh mối tỏ rõ, Nghiêm Thư cùng Xích Tùng chi gian quan hệ, tuyệt đối không phải thầy trò đơn giản như vậy.

“Sư huynh, người thật bát quái, không có chứng cứ sự tình là không cần nói lung tung hảo, dù sao Xích Tùng trưởng lão vẫn là chúng ta trưởng bối.” Lăng Hàn đạo, “Ta còn tưởng rằng người không thích mấy lời đồn đại nhảm nhí này. Không nghĩ tới người cũng dường như người phạm...”

“Người thất vọng rồi ?” Lý Hạc Thần lông mày giương lên.

“Ta chẳng qua là cảm thấy sư huynh như vậy mới như một người, trước cũng giống như khối băng giống nhau!” Lăng Hàn nhếch miệng nở nụ cười.

Lý Hạc Thần ngăn người, hắn cũng cảm thấy, thời khắc này Lăng Hàn cũng thực sự là như cái đại hài tử, mà không phải mười năm sau như vậy trăm phương ngàn kế, sống ngọt ngào cực kỳ, thậm chí đều không giống người sống.

Chỉ mong, nụ cười như thế, Lăng Hàn không bao giờ muốn mất đi.

Hắn vươn ngón tay, tại Lăng Hàn bên môi vuốt ve một chút, Lăng Hàn thân thể cứng đờ, hai gò má toả nhiệt: “Sư huynh người đây là? !”

“Miệng của người sừng có cặn dầu.” Lý Hạc Thần ngón tay lau đi quần áo dính dầu mỡ, lại không rời đi, mà là dùng ngón tay trở tại Lăng Hàn đôi môi chỗ lõm xuống nhẹ nhàng ấn xuống một cái, cười nói: “Ta nhớ tới người khi còn bé nhưng là cái tiểu thèm miêu đây!”

Lăng Hàn không biết tại sao, liền bị hắn nụ cười mê hoặc, dĩ nhiên hơi hé miệng, thừa dịp ngón tay của hắn vẫn không có rời đi, dùng đầu lưỡi liếm liếm Lý Hạc Thần ngón tay.

Lý Hạc Thần hơi kinh ngạc.

“A!” Bỗng nhiên đánh thức Lăng Hàn lập tức ý thức được sự thất thố của mình, vội vã giải thích: “Ta... Ta cảm thấy được này cái bánh bao ăn thật ngon...”

“Tử minh! Đây cái bánh bao ăn thật ngon nha!” Một người thiếu niên âm thanh đột nhiên tại Lý Hạc Thần trong đầu vang vọng, trong nháy mắt một cái hình ảnh thoáng hiện —— như có cái tóc trắng thiếu niên tại gặm bánh bao, lộ ra nụ cười thật thà, nhưng mà khuôn mặt lại không thấy rõ.

Đây là cái gì kỳ ức? ! Chính mình căn bản không nhận thức cái gì gọi là tử minh người! Thiếu niên tóc trắng này là ai? ! Tại sao trong đầu hội hiện lên như vậy đoạn ngắn!

Lý Hạc Thần hơi trợn to hai mắt, này không giải thích được kỳ ức, rõ ràng không thuộc về mình!

“Sư huynh, làm sao vậy?” Lăng Hàn nhận ra được sắc mặt hắn khác thường.

“Không có gì, ta xem con đường này tựa hồ là phổ mỹ thực, có rất nhiều đồ ăn ngon, chờ sau đó gọi hầu bàn đi mua.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh, kỳ thực ta có chút không hiểu, tại sao người phóng hảo hảo Vương gia không làm, nhất định phải đến tu tiên đâu?” Lăng Hàn hỏi.

“Người có chí riêng, nếu ta không tu tiên, chẳng phải là không gặp được người?” Lý Hạc Thần cười nói.

“Sư huynh người bây giờ cười số lần so với trước đây nhiều nhiều lắm, thật tốt.” Lăng Hàn vui vẻ nói.

“Kỳ thực, ta phụ vương là cái có chút cổ quái người.” Lý Hạc Thần hồi ức đạo, “Ta lúc sinh ra, cha mẹ đều sắp bảy mươi. Phụ vương ta không biết đợi tin cái gì mê tín chuyện ma quỷ, cho là lão làm đến tử là bất nạt thiên chiếm được phúc phận, không thể đem ta đặt ở trong vương phủ nuôi, liền đem ta gửi nuôi tại người bình thường gia, sau đó ta trường đến sáu, bảy tuổi mới tiếp hồi vương phủ, không hai năm liền đưa đến Vân tông, hi vọng ta vượt qua thiên kiếp, bình yên lớn lên.”

“Thì ra là như vậy!” Lăng Hàn phát hiện Lý Hạc Thần dĩ nhiên cam lòng đem thân thể của chính mình đều nói cùng mình nghe, càng thêm cảm thấy được mừng rỡ.

Lý Hạc Thần nói tới chỗ này, không nhịn được nghĩ đến lúc đó, phụ vương cả ngày lo lắng cho mình gặp bất trắc chết trẻ, nói mình là không nên ra đời hài tử, tóm lại cũng bị trời cao thu đi, kính xin không ít thuật sĩ cách làm, sau đó có cái điên điên khùng khùng đạo sĩ tới quá trong nhà, cùng phụ vương nói cái gì, làm cái gì nghi thức sau, phụ vương liền đem chính mình đưa đến Vân tông.

Lúc gần đi, phụ vương than thở, nói ta tóm lại cũng bị trời cao mang đi một vài thứ, chỉ sợ không được là cái toàn bộ người.

Lý Hạc Thần ánh mắt liếc nhìn hai chân của chính mình —— không được là cái... Toàn bộ người ?

Chẳng lẽ mình thối tàn, thật sự cũng là thượng trời chú định?

“Ta cũng muốn ăn rớt thang bao!” Lý Toàn Hắc rốt cục phát ra bất mãn tiếng kêu.

“Ăn cái gì rớt thang bao, buổi trưa mang bọn người đi ăn bản địa nổi danh con cua lớn đi!” Lý Hạc Thần bỗng nhiên nói.

“Vạn tuế! !” Lý Toàn Hắc vùng lên vuốt mèo hoan hô!

---

Dán vào giả râu mép Mặc Nguyệt rốt cục đem ngân phiếu đưa đến tiểu Phi tiên trong tay.

Tiểu Phi tiên từng cái từng cái đếm ngân phiếu, không chỉ có cười nói: “Công tử nhà họ Nghiêm thật đúng là dùng tốt a! Ta đây mới vừa truyền lời đi ra ngoài đời tiên, Nghiêm gia liền đưa tới tiền, làm cho ta đều không đành lòng thả hắn!”

“Cô nương, người có thể muốn nói chuyện giữ lời a!” Mặc Nguyệt đạo, “Nếu là mang không trở về Nghiêm công tử, mấy người chúng ta liền mất mạng, người đáng thương đáng thương chúng ta những người này đi!”

“Là nha, nếu là ta nói không giữ lời, ngày sau ở trên giang hồ cũng khó có thể đặt chân, thế nhưng, ta cũng không có ý định đặt chân a! Làm đủ này một phiếu, ta liền tiêu dao khoái hoạt đi rồi!” Tiểu Phi tiên cười nói.

“Cô nương! Người đáng thương đáng thương chúng ta đi!” Đàm Ảnh nói giúp vào.

“Hơn nữa theo chúng ta biết, còn có một cái nhân vật càng lợi hại tại trong thành, so với Nghiêm công tử giá trị tiền nhiều hơn!” Trầm Tuyết dựa theo trước lập khẩu từ nói.

“Ồ? Còn có người so với Nghiêm công tử đáng giá ?” Tiểu Phi tiên nhãn con người thoáng nhìn.

“Người kia chính là sơn bá phú quý Sâm vương —— lý thần!” Mặc Nguyệt nói ra Lý Hạc Thần tục gia tên thật —— sau đó tâm lý liền thầm nói, chủ nhân làm sao lấy chính mình làm mối ?

“Lý vương gia? !” Tiểu Phi tiên quả song trong mắt lấp lánh hào quang, xem ra là động tâm! Đăng bởi: LenNiNi

## 14. Chương 44: Luận Kiếm

“Các người đã biết đến lý thần tung tích, còn lấy này đến dụ dỗ ta, nói rõ nhất định có đề phòng không phải sao? Người cho rằng ta ngốc?” Tiểu Phi tiên cũng là vô cùng giảo hoạt.

“Cô nương, chúng ta thật không có lừa người! Chúng ta chỉ muốn chuộc đồ Nghiêm công tử, nếu người thật sự cảm tiền cũng không thả người, vậy thì quá bất địa đạo.” Mặc Nguyệt nói.

“Nghiêm công tử cũng không phải vật gì tốt, ta bắt quá nhỏ nhỏ dùng điểm mê hoặc thuật, hắc hắc không được, tại kia đem động phòng hoa chúc bên trong tự mình tiết đến không được, có thể thấy được lúc thường cũng làm tức hắc âm bổ dương nghề —— ta nếu như là làm hắc, cũng coi như là thay trời hành đạo, ha ha ha! Các người cần bản cũng không phải là cái gì Nghiêm gia phái người tới đi!” Tiểu Phi tiên cười nói.

Mặc Nguyệt ba người hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới tiểu Phi tiên dĩ nhiên như vậy khôn khéo.

“Ta mặc dù nói muốn dùng Nghiêm Thư vợ vết Nghiêm gia, thế nhưng ta ngày đó liền ngờ tới có người theo dõi ta, cho nên cố ý thả ra tin tức giả, vợ vết Nghiêm Thư thư tín, ta vẫn không có đưa ra.” Tiểu Phi tiên đứng lên ôm lấy cánh tay đạo, không hổ là người từng trải, một chút liền che lại Lăng Hàn cái kia mới ra đời người trẻ tuổi, truyền giả tình báo trở lại.

“Các người mới phải Sâm vương người! Hơn nữa, nếu là ta đoán không sai, ngày đó cái kia ngồi ghế lán công tử, chính là Sâm vương bản thân đi!” Tiểu Phi tiên lời kể tiếp càng thêm kinh người, “Người cho rằng người dấn râu mép, ta cũng không nhận ra người sao? Người chính là ngày đó què chân công tử tuyền tuyền!”

“Oa nha!” Mặc Nguyệt lúng túng kêu một tiếng.

“Xem ra chủ nhân người nguy trang thực sự là kém cỏi!” Trầm Tuyết ở một bên nói nói mát.

“Ta liếc mắt là đã nhìn ra đến, người kia khí chất cùng giống nhau phạm phu tục tử không bình thường, chỉ là không nghĩ tới hắc là Vương gia, hơn nữa, ta khả năng còn biết điểm bí mật gì, Vân tông đệ tử dĩ nhiên là Vương gia, mà Nghiêm Thư nhìn dáng dấp cũng không biết chuyện này. Cái này rất thú vị rồi!” Tiểu Phi tiên lại nói, “Các người có thể lấy được nhiều tiền như vậy, nói rõ hắc đích xác có bỏ tiền năng lực, hắc phái các người tới, là muốn chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, không muốn gây chuyện, thôi, ta cũng không muốn chọc tới vương phủ, cũng không muốn chọc tới Vân tông, cho nên, lại cho ta một triệu lưỡng, ta liền thay hắc bảo thủ bí mật, hơn nữa đem Nghiêm Thư giao cho các người.”

Không nghĩ tới tiểu Phi tiên như vậy bát diện linh lung, tâm tư kín đáo, Mặc Nguyệt suy nghĩ một chút nói: “Tiền chúng ta chỉ có thể lấy được nhiều như vậy, người lại muốn nhiều tiền, chỉ có tự mình hỏi chủ nhân ta muốn. Hơn nữa ta không hiểu, người muốn nhiều tiền như vậy làm cái gì? một triệu lượng bạc, đầy đủ người tiêu dao mấy đời rồi!”

Lúc này, Mặc Nguyệt trong tay áo đột nhiên bay ra một cái hạc giấy, lại có thể tự chủ phi hành, cũng phát ra Lý Hạc Thần lời nói: “Không nghĩ tới tiểu Phi tiên cô nương còn có tâm tư như thế, là Lý mỗ đánh giá thấp cô nương. Thế nhưng vị cô nương này tiền cũng không phải dùng để kỷ dụng đi.”

“Ngàn dặm dẫn âm thuật, thật sự có tài mà!” Tiểu Phi Tiên đạo.

“Nghĩa tặc bay phượng tại thế hệ này cực kỳ có tiếng, nhưng mà bay phượng mỗi lần giết tiền, đều phải cứu tế cùng khổ, gần nhất phụ cận tràn vào không ít đến từ tây nam nạn dân, ta nghĩ cô nương muốn nhiều

tiền như vậy, đại khái là vì giúp nạn thiên tai — giúp nạn thiên tai chi khoản, ta sẽ dùng vương phủ danh nghĩa thả ra, cô nương không cần phải hỏa bên trong lấy tức.” Lý Hạc Thần mượn hạc giấy nói.

“Lý vương gia, người thật không hổ là ta nhìn trúng nam nhân! Hảo đi, ta biết người lợi hại hơn ta, này một triệu lượng bạc, ta đúng là muốn bắt đi giúp nạn thiên tai, nếu như người có thể giải túi giúp đỡ, trợ giúp nạn dân vượt qua cửa ải khó, vậy thì không thể tốt hơn! Ta thay nạn dân cảm ơn người!” Tiểu Phi tiên nói chuyện tiêu sái gọn gàng, “Hảo đi, mấy người các người gia đình, có thể mang đi cái kia Nghiêm Thư rồi!”

“Làm nửa ngày, ba người chúng ta chính là cái chân chạy mà!” Trầm Tuyết thở dài.

Tiểu Phi tiên lại nói: “Quên mất nói, cái kia Nghiêm công tử tối hôm qua trúng ta mê hoặc thuật, liền ăn thật nhiều ta độc môn viên thuốc, bây giờ còn co quắp ở trên giường, ở trong mộng làm mộng đẹp của hắn, làm phiền các người đem hắn nhắc trở lại lạc!”

Vì vậy ba con kiếm linh liền thành miễn phí lao lực, đem Nghiêm Thư mang ra ngoài.

Nhưng mà Nghiêm Thư dọc theo đường đi nói mớ không ngừng, rên rĩ không thôi, hơn nữa không ngừng bắn tinh, rất khoái quần vậy thì phát ra một luồng kỳ quái mùi vị.

“Oa! Giống như là tè ra quần giống nhau, các người nói, hắn có thể hay không tinh tặn người tuyệt?” Trầm Tuyết nói.

“Người bình thường như vậy không ngừng bắn tinh là không bình thường, ta cảm thấy được hắn viên thuốc.” Đàm Ảnh nói.

“Thế nhưng tiểu Phi tiên nói hắn không chết được, chính là có thể phải không giương một quãng thời gian.” Mặc Nguyệt nói.

“Mặc kệ nó. Ngược lại không chết được.”

Liền như vậy, ba con kiếm linh đem Nghiêm Thư cứu trở về, vứt đến khách sạn trên giường.

Mà Lý Hạc Thần thì tại trong phòng của mình điểm rất bao lớn của đồng cùng gạch của đặc sắc đồ ăn khao kiếm linh, tuy rằng kiếm linh không cần ăn đồ ăn, thế nhưng —

Từng cái từng cái ăn được chống đỡ.

Liền tại Lý Hạc Thần tại chính mình trong khách phòng một bên xuyên món lẩu, một bên bày hải sản tươi yền thời điểm, Yên Phù Quang đột nhiên đến.

“Người không thể nhượng ta gặm xong cái này của đồng?” Chính cầm con của lớn Lý Hạc Thần hỏi.

Người cả phòng đều nhìn Yên Phù Quang.

“Ta chỉ là muốn nhắc nhở người, ta báo trước pháp khí bên trong xuất hiện một ít dị biến, chúng ta tất trải qua con đường — Nghiêm gia, có thể sẽ có ‘Cái kia’ manh mối trọng yếu!” Yên Phù Quang đạo, “Đến lúc đó không quản tra được cái gì, ta đều cần người toàn lực phối hợp, không sau đó quả người hiểu được!”

“Ta rõ ràng.” Lý Hạc Thần nói.

“Vậy thì tốt.” Yên Phù Quang vác lên tay xoay người rời đi.

“Chờ chút!” Lý Hạc Thần liền gọi hắn lại.

“Chuyện gì?” Yên Phù Quang hỏi.

Lý Hạc Thần nhìn Lăng Hàn liếc mắt một cái, mới nói: “Nếu nhất cử nhất động của chúng ta đều tại người dưới sự giám thị, vậy ta liền trực tiếp nói xong rồi.”

“Người muốn nói gì nói mau! Không muốn lãng phí thời gian của ta!” Yên Phù Quang lạnh lùng nói.

“Người bây giờ dầu gì cũng là dùng Vân tông đệ tử thân phận nguy trang, nếu muốn ta giúp người tìm kiếm bảo tàng, liền muốn liên hệ tin tức, hơn nữa còn phải giúp ta nhóm hoàn thành lần này luận kiếm đại hội. Người cũng không thể dùng thái độ hiện tại, cùng chúng ta cùng đi luận kiếm đại hội đi!” Lý Hạc Thần nói.

“Ha ha, liên hệ tin tức là xây dựng ở lẫn nhau đối đẳng cơ sở thượng, các người này đó giun dế, hoàn đi vào không được mắt của ta. Bất quá, nếu ta phải hoàn thành mục đích của ta, xác thực còn cần dùng Vân tông đệ tử thân phận hành động một quãng thời gian —— Lý Hạc Thần, người đến cùng muốn nói cái gì?” Yên Phù Quang hỏi.

“Cùng nhau ăn cơm, tạo nên đệ tử gian hoà thuận bầu không khí —— ta cũng muốn nhân cơ hội cùng Ma tôn cải thiện quan hệ, không phải dọc theo đường đi, tất cả mọi người muốn căn cứ mặt, chẳng phải là thật là làm cho người ta khả nghi?” Lý Hạc Thần cười cười nói.

“Lý Hạc Thần, người cho rằng ta không nhìn ra người chơi cái gì tiểu kế hai? Người muốn lợi dụng thời gian này, hảo hảo dò hỏi ta hư thực thật không?” Yên Phù Quang nói.

“Ta chỉ là muốn cùng tôn chủ hảo hảo cải thiện quan hệ thôi. Người không đáp ứng, ta cũng không bắt buộc. Đừng lại muốn vén màn của ta.” Lý Hạc Thần nói xong hút một hơi gạch cua.

“Hừ hừ, ta chẳng lẽ lại sợ người?” Yên Phù Quang dĩ nhiên thật sự trở lại, ngồi xuống bàn tròn chỗ trống, bắt đầu ăn.

Đều nói vật theo chủ nhân hình dáng.

Xem Trảm Tuyết như vậy tham ăn, liền biết Yên Phù Quang vậy...

Lý Hạc Thần đã sớm ngờ tới điểm này, thế nhưng không nghĩ tới, Yên Phù Quang so với hắc tướng tượng có thể ăn nhiều.

Đương Lý Hạc Thần chống đỡ nằm ở xe lăn không nghĩ động thời điểm, toàn bộ trên bàn còn có Yên Phù Quang một người tại phần đầu.

“Không ăn cái gì, gọi hầu bàn thu thập một chút đi...” Lý Hạc Thần chống đỡ méo mó nói.

“Tốt như vậy món lẩu nguồn liệu dĩ nhiên không ăn, thực sự là lãng phí.” Yên Phù Quang lăm bằm lẩu bầu liền đem còn dư lại món lẩu nguồn liệu thang đều rót vào trong bát của chính mình, cùng cơm tẻ ăn hết!

Ma giáo thật sự rất nghèo a. Lý Toàn Hắc nghĩ thầm.

---

Buổi tối, liền là Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần hai người cùng giường cùng gối.

Lăng Hàn điểm Lý Hạc Thần thích yên giấc huân hương sau bò đến Lý Hạc Thần bên cạnh nằm xuống. Xem Lý Hạc Thần đã ngủ được quen, liền tự ý hôn một cái Lý Hạc Thần tóc mới nằm xuống.

Chưa đến, hai người liền đều phát ra ngủ say lâu dài tiếng hít thở.

Nhìn như bọn họ đều ngủ say, kì thực tại kia thần kỳ huân hương ảnh hưởng, hai người chính tại cộng hưởng cùng một giấc mơ.

Lưu giấc mộng hương, một loại hi hữu hương liệu, tại đặc thù phép thuật hạ có thể để cho hai cái có mặt thiết liên lạc người tiến vào giống nhau mộng cảnh câu thông, mà Lý Hạc Thần trước đưa Lăng Hàn nhẫn, vừa vắn thành câu thông hai người mộng cảnh môi giới.

Không nghĩ tới chiếc nhẫn này, dĩ nhiên thành hai người bí mật trao đổi pháp bảo!

Mà ở trong mơ giao lưu, hoàn toàn có thể tránh Yên Phù Quang giám thị!

Lăng Hàn đi vào giấc mộng sau, chỉ thấy thân ở chi địa, còn tại Vân tông từng nhai bên trên, Lý Hạc Thần chính tại bên cạnh vách núi đánh đàn, tiếng đàn ưu mỹ, hắc dĩ nhiên nhất thời quên đây là mộng cảnh, dĩ nhiên không đành lòng đi quấy nhiễu sư huynh.

“Sư đệ, người đã đến rồi ?” Lý Hạc Thần rốt cục nhận ra được Lăng Hàn tồn tại.

“Sư huynh, đây là người thích nhất đến địa phương. Cảnh sắc vẫn là như vậy u nhã, thật hy vọng chúng ta có thể trở lại, đồng thời lại đi nơi này phẩm trà ngắm phong cảnh.” Lăng Hàn nói.

Lý Hạc Thần nghe vậy, nội tâm than nhẹ một tiếng, hần đứng lên, hướng hần đi tới nói: “Xem ra lần này chủ giấc mộng là ta giấc mộng. Sư đệ, người ngày hôm nay đang dùng cơm thời điểm lặng lẽ mở ra coi linh tinh thạch, nhìn ra gì đó?”

Lăng Hàn theo bản năng nhìn Lý Hạc Thần hai chân liếc mắt một cái. Nguyên lai ở trong mơ, sư huynh hai chân vẫn là kiện toàn.

Lăng Hàn cũng có chính mình luyện thành độc môn pháp bảo, tên là coi linh tinh thạch, có thể thị sát tất cả sự vật chân thực, thế nhưng sử dụng số lần chịu đến ánh trăng tinh khí ảnh hưởng, một tháng chỉ có thể sử dụng một lần.

Lý Hạc Thần cố ý lưu lại Yên Phù Quang ăn cơm, chính là vì nhượng Lăng Hàn sử dụng pháp bảo, nhìn thấu Yên Phù Quang phụ thân đồ vật rốt cuộc là cái gì!

Hai người trước cũng không trao đổi qua bất kỳ chuyện này kế hoạch, lại tại lẫn nhau một cái ánh mắt, một câu nói hạ, liền rõ ràng trong lòng, hiểu ngầm độ cũng có thể gọi là không ai bằng.

“Sư huynh, Yên Phù Quang trên người phụ thân đồ vật, phi thường khủng bố!” Lăng Hàn sắc mặt nghiêm túc nói.

Cùng lúc đó, rốt cục tỉnh lại Nghiêm Thư, hôn hôn trầm trầm tắm rửa sạch sẽ, lại tại bồn tắm bên trong phát ra giết lợn giống như rít gào.

“A a a a a a a a a a a! Bảo bối của ta! ! Bảo bối của ta làm sao không động dậy được nữa! Nó giường không đứng lên rồi! !” Nghiêm Thư kia vẫn lấy làm kiêu ngạo, một đêm mười mấy lần vận mệnh, lúc này dĩ nhiên mềm oặt, tử khí trầm trầm. Đăng bởi: LenNiNi

## 15. Chương 45: Luận Kiếm

Lăng Hàn vốn là muốn đem thật đem nói cho Lý Hạc Thần, vậy mà lúc này ở trong giấc mộng cũng không đoạn truyền đến Nghiêm Thư tiếng kêu thảm thiết.

“Sư huynh! Không được! Nếu như chúng ta giờ khắc này không tỉnh táo lời nói, giám thị chúng ta Yên Phù Quang tất nhiên cảm thấy được khác thường, chúng ta trong mộng trao đổi kế hoạch có thể sẽ bị nhìn thấu!” Lăng Hàn nói.

“Cái này chuyện xấu đồ vật.” Lý Hạc Thần la rầy nhẹ rằng, chỉ thấy hần ổng tay áo phát một cái, toàn bộ từng nhai mộng cảnh tựa như cùng ảo ảnh trong mơ giống nhau bắt đầu tan rã.

Đột nhiên gian, Lăng Hàn từ trong giấc mộng tỉnh lại.

Nghiêm Thư tiếng kêu thảm thiết cực kỳ sắc nhọn, đem toàn bộ khách sạn người đều đánh thức, vật này thật sự một điểm thu liễm cũng không biết.

“Bảo bối của ta bất động! Hần không động dậy được nữa! Lý Hạc Thần! Lăng Hàn! Các người hại ta! Ta muốn các người chém thành muôn mảnh!” Nghiêm Thư khóc làm lớn gọi.

Lăng Hàn khoác quần áo đi đến hành lang thời điểm, một đám bị đánh thức khách trọ đều chen tại Nghiêm Thư cửa kiểm tra, Lăng Hàn đẩy ra đoàn người, đẩy cửa tiến vào, chỉ thấy Nghiêm Thư quang mông ngồi ở trong chậu gỗ lớn, chính hầy còn phát rồ khóc lớn.

“Nghiêm sư huynh, này quần chúng ta chuyện gì, là chính người nhất định phải cùng kia tiểu Phi tiên kết hôn, kết quả nhân gia đạo nhi. Bất quá ta nhìn người không cần phải hốt hoảng như vậy, ta đã vì người phối tốt biết rõ thuốc, chỉ cần đúng hạn ăn, một tháng có thể khôi phục người ‘Bảo bối.’” Lăng Hàn nói. Nói đến bảo bối hai chữ, hần nhất thời cảm thấy buồn nôn —— Nghiêm Thư đoàn kia thật đồ vật còn không bằng cất tốt, tỉnh gieo vạ cái khác cô nương gia.

“Người nói! Người nếu là dám hại ta ta nhất định song không tha cho người! Lăng Hàn người này cẩu vật! Người đồ chó này đồ vật!” Nghiêm Thư một bên khóc vừa mắng, Lăng Hàn nghĩ tới đây hàng hồng mình và sư huynh hảo sự, lúc này hoàn như vậy miệng phun ác nói, không nhin được phần nộ từ tâm đến, nghĩ

thâm, sư huynh là sợ Xích Tùng trưởng lão trả thù chúng ta cùng sư tôn, mới đổi cái này Nghiêm Thư không ngừng nhường nhịn, lại cổ vũ vật này hung hăng kiêu ngạo.

Vì vậy hắn không nhịn được nói: “Nghiêm Thư, người nếu là không hãy tôn trọng một chút, mạng của người gốc rễ đời này cũng đừng muốn đứng lên rồi!”

Lúc này phía ngoài người vây xem phát ra từng trận cười vang, cuối cùng từ bi phần bên trong hồi phục điểm thần trí Nghiêm Thư lúc này mới cảm thấy trên mặt tối tăm, hét lớn: “Các người những người này nhìn cái gì vậy! Có biết hay không ta là ai! Ta là Nghiêm gia Đại thiếu gia! Cười nữa cắt các người đầu lưỡi! Lãng Hàn! Người chờ ta nhìn!”

Ngu xuẩn Nghiêm Thư vì uy hiếp người khác, dĩ nhiên đem danh hiệu của chính mình đều tuôn ra, lần này càng là bê bối truyền ngàn dặm. Lãng Hàn trong lòng cười lạnh, quả thật là thằng ngu! E rằng thật sự dường như sư huynh từng nói, Nghiêm Thư nói không chắc là Xích Tùng con riêng, không phải Xích Tùng như vậy người sáng suốt, làm sao sẽ khắp nơi che chở như vậy một cái không biết điều phé vật?

Nếu như, có thể tìm ra Nghiêm Thư là Xích Tùng con riêng chứng cứ, hơn nữa Xích Tùng trưởng lão cầu kết ma tu chứng cứ, dường như các trưởng lão khác hy vọng như vậy, nói không chắc có thể đẩy đổ Xích Tùng, làm cho hắn không thể vượt mình!

Lãng Hàn tâm lý mơ hồ có chút kế hoạch sinh ra đến.

Trở lại chính mình phòng khách sau, Lãng Hàn phát hiện lưu giắc mộng hương đã đốt sạch, loại này hương cực kỳ hi hữu, sư huynh chỉ mang đến ba cái, mỗi cái đều là có giá trị không nhỏ, hơn nữa trong vòng bảy ngày chỉ có thể sử dụng một lần, xem ra phải nói cho sư huynh chân tướng, lại phải đợi thượng bảy ngày.

Lần này hoa thành lữ trình, Nghiêm Thư vốn là muốn ngồi mà hưởng thụ một trận, không nghĩ không có hưởng đến diễm phúc, trái lại làm hại chính mình không giường, hắn đem hết thấy oán hận đều ghi vào Lý Hạc Thần trên đầu, nghĩ ngợi đãi Lãng Hàn trị hảo chính mình sau, trở lại môn phái dành cho bọn họ sư huynh đệ lớn hơn trả thù.

Không biết, Lãng Hàn đã nghĩ biện pháp bắt tay đối phó hắn.

Bốn người lần thứ hai bước lên đi tới luận kiếm đại hội lữ trình, trạm tiếp theo chính là Nghiêm gia, Nghiêm Thư mắt thấy cách mình gia càng ngày càng gần, đặc ý cười ngựa trước tiên một đường lao nhanh mà đi.

Nghiêm gia là Trung Nguyên nghe tên hào môn thế gia, từ khi Nghiêm gia đời trước gia chủ nữ nhi bị tuyển làm hoàng phi, sau đó lại làm hoàng hậu, bây giờ Nghiêm gia thực sự là một tay che trời, nguyên bản toàn bộ Bách Hưng cốc là một cái rất lớn phần hoa trong cốc thành trấn, bởi Nghiêm gia tùy ý mở rộng, hiện tại toàn bộ Bách Hưng bữu môi là Nghiêm gia sản nghiệp cùng địa bàn, địa phương hết thấy bách tính gia nghiệp đều xếp vào Nghiêm gia danh nghĩa, dựa vào Nghiêm gia sống qua, mà trong cốc ngoài cốc, cơ hồ mệnh mang thổ địa, cũng thuộc về với Nghiêm gia, không chỉ có như vậy, Nghiêm gia thượng thông hoàng gia, hạ thông đủ loại quan lại, hoàng thân quốc thích, bốn phía mấy cái châu bên trong chỉ cần có người đọc sách đi vào sĩ, vì cầu hoạn lộ bình an đều phải đi tới Nghiêm gia cúi chào, bái làm Nghiêm gia môn sinh.

Cũng khó trách Nghiêm Thư hội đuôi ngẩng đầu đến bầu trời, cô cô của hắn chính là đương triều hoàng hậu!

Sơn đạo bên trên, Lãng Hàn ở trong xe ngựa đối Lý Hạc Thần nói:

“Sư huynh, Nghiêm gia hiện tại quyền thế như mặt trời ban trưa, gia chủ vị trí này tranh đoạt không thua gì ngôi vị hoàng đế chỉ tranh. Thế hệ này chủ nhà họ Nghiêm chỉ có Nghiêm Thư một cái con trai độc nhất, thế nhưng ta nghe nói, hắn nạp rất nhiều thê thiếp, lại đều không sinh được hài tử, chỉ có một thiếp thất bởi vì sinh ra Nghiêm Thư, bị đề làm chính thất.”

“Sư đệ, người cũng như vậy bát quái.” Lý Hạc Thần cười nói.

“Ta là nghĩ, là không phải có thể tìm tới một cơ hội nhỏ nhoi, đẩy đổ Nghiêm Thư cùng Xích Tùng trưởng lão, giẫm bót bên trong môn phái gian nan khổ cực?” Lãng Hàn ngược lại là thần nhiên đem ý nghĩ của chính mình nói cho Lý Hạc Thần, hơn nữa chuyện như vậy, Yên Phù Quang không hẳn cảm thấy hứng thú, cho nên hắn có thể công nhiên nói ra.

“Nghiêm Thư còn có cái biểu ca, là gia chủ cháu trai, tên là Nghiêm Dực, từ khi cha mẹ qua đời sau vẫn luôn sống nhờ tại Nghiêm gia, bị chủ nhà họ Nghiêm cho rằng nhĩ tử nuôi, nếu là Nghiêm Thư xảy ra chuyện gì, khả năng đời kế tiếp gia chủ chính là hắn.” Lý Hạc Thần trải qua mười năm gió nổi mây vần, tự nhiên biết đến những bí ẩn này — tại trong trí nhớ của hắn, Nghiêm Thư bị phế sau, chính là cái này Nghiêm gia biểu ca nắm quyền, có thể thấy được biểu ca đối Nghiêm gia quyền thế cũng đã sớm tha thiết ước mơ.

“Hi vọng nhìn chúng ta đến Nghiêm gia sau, có thể tra ra một ít manh mối.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, người xem xe ngựa ở ngoài, có rất nhiều lưu dân hướng chúng ta hướng ngược lại đi, những người này không phải tây nam thiên tai khu vực lại đây, cũng như là từ Bách Hưng cốc bên kia lại đây, kỳ quái, Bách Hưng cốc là một cái phi thường giàu có và đông đúc địa phương, vì sao lại có lưu dân hướng bên ngoài trốn đâu? Không bằng chúng ta đi hỏi một chút?”

“Ừm.” Lý Hạc Thần gật gật đầu, “Đàm Ảnh, người đi.”

Đàm Ảnh kiểm linh lập tức hiện ra thân hình lĩnh mệnh. Một lát sau, Đàm Ảnh lần thứ hai trở lại trên xe ngựa nói: “Lý tiên trưởng, chủ nhân, vẫn an, nguyên lai là Nghiêm gia nhiều lần tăng cao thuế thuê, bách tính chưa đóng nổi thuế đất, cùng với, gần nhất Bách Hưng cốc có vẻ như đang nháo hung ác quỷ, cho nên dân chúng đều tại chạy!”

“Hung ác quỷ? Cái này kỳ, năm đó ta làm sao không biết Nghiêm gia náo loạn hung ác quỷ? Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là bởi vì duyên cớ của ta, lịch sử cải biến quỹ tích?” Lý Hạc Thần thầm nghĩ.

“Vừa vặn, chúng ta đi gặp gỡ Bách Hưng cốc hung ác quỷ, thay địa phương giải quyết cái này mối họa!” Lăng Hàn ngược lại là thiếu niên khí phách, thoả thuê mãn nguyện.

“Vẫn là muốn cẩn thận hảo.” Lý Hạc Thần nghĩ đến Yên Phù Quang nói Bách Hưng trong cốc khả năng có cùng Ma đồ tương quan sự vật, liền cảm thấy được có chút không đơn giản.

“Sư huynh, không nói cái này, chúng ta lập tức liền muốn đến nổi tiếng thiên hạ cửu khúc bờ sông, không như sau tới xem một chút phong cảnh a! Ngược lại Nghiêm Thư phỏng chừng đều chạy xa.” Lăng Hàn nói.

“Hảo a, hiếm thấy tới một lần.” Lý Hạc Thần dứt lời gọi Mặc Nguyệt dừng ngựa xe, cùng Lăng Hàn đồng thời xuống xe, đi phụ cận bờ sông ngắm cảnh, hiện tại bốn bề vắng lặng, hắn đơn giản xuyên tay chân giả, cầm trong tay gậy chống tại bãi sông chạy về thủ đô đi, Lý Hạc Thần huấn luyện chính mình nhiều năm, khiến được bản thân dáng đi cùng người thường cơ hồ không hề khác gì nhau. Thế nhưng bãi sông thượng to to nhỏ nhỏ cục đá rất nhiều, chậm rãi từng bước, Lăng Hàn liền nắm hắn tay, cởi giày tử, cuốn quần, đi chân trần đạp ở đã sớm bị nước sông mài đến tròn trịa đá cuội thượng.

Nơi này một gặp phải dãy núi phập phồng thung lũng, một mặt là róc rách lưu động sông dài, cảnh sắc cực kỳ hợp lòng người, này đó núi nhỏ cũng không hiểm trở, tú sắc khả xan, Lăng Hàn không nhịn được nói: “Như thế chỗ tốt, lại bị Nghiêm gia đám kia quỷ hút máu chiếm, thực sự là đáng tiếc.”

“Trên đời luôn có quá nhiều chuyện bất bình.” Lý Hạc Thần nhìn sắp chậm rãi hạ xuống tà dương đạo, “E rằng, đối với người ta người tu tiên tới nói, tìm một chỗ không người quấy nhiễu đào nguyên, tiêu dao đời này, ngược lại là kết quả tốt nhất.”

“Ta tin tưởng sư huynh nói ra, đều nhất định sẽ thực hiện!” Lăng Hàn quay đầu lại, hướng về phía Lý Hạc Thần cười nói, những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều đem hắn nụ cười nhuộm thành màu vàng, cùng nhu hòa chiều quang hòa vào nhau, khiến người cảm thấy ấm áp mà quang minh.

—— sư huynh, vô luận xảy ra chuyện gì, đều tuyệt đối không nên mở ra kia phúc Ma đồ. Vô luận xảy ra chuyện gì.

Mười năm sau Lăng Hàn nhắc nhở đột nhiên không biết thế nào tại Lý Hạc Thần trong đầu vang lên.

Hắn đột nhiên nhớ tới khi đó Lăng Hàn ánh mắt, dường như xem thấu tất cả, liền dường như che giấu vô số bí mật.

Đến cùng, mười năm sau Lăng Hàn trải qua cái gì, mới từ thuần mỹ thiếu niên, biến thành như vậy tối tăm? Lăng Hàn sau cùng nhắc nhở, liền đại biểu cái gì? Lăng Hàn đem chính mình vây ở kết giới trong tiểu viện mấy ngày đó, ngoại giới xảy ra chuyện gì?

Lần này tuyệt đối không thể để cho bị kịch lần thứ hai đã xảy ra!

Lý Hạc Thần âm thầm nắm chặt nắm đấm.

Lưu giác mộng hương còn sót lại hai cái, không thể lãng phí nữa.

Bách Hưng cốc vào cốc con đường cực kỳ dài lâu, coi như Nghiêm Thư cố gắng càng nhanh càng tốt, Lý Hạc Thần chờ người vẫn là tại cốc đạo nửa đường trạm dịch thượng tìm được Nghiêm Thư.

“Này! Các người nghe kỹ cho ta! Đêm nay cũng không chấp nhận ngủ, muốn cố gắng càng nhanh càng tốt đi vào cốc!” Nghiêm Thư thay ngựa thốt, đối Lý Hạc Thần chờ người hét năm uống sáu.

Vốn là đêm nay khoảng cách lần trước hai người đi vào giấc mộng giao lưu đúng lúc là ngày thứ bảy, là có thể sử dụng lưu giác mộng hương, Nghiêm Thư dĩ nhiên liền làm ra như thế vừa ra, nếu không phải đáp ứng cường ép tại trạm dịch ngủ lại nói, nhất định sẽ gây nên Yên Phù Quang hoài nghi. Lăng Hàn chỉ có thể âm thầm sinh khí, ngược lại là Lý Hạc Thần nói: “Ta nói Nghiêm sư huynh, người không nghe địa phương dân chúng nói, buổi tối nơi này nháo hung ác quỷ, người không muốn nửa đường bị quỷ ăn!”

“Cái quỷ gì không quỷ! Kia đều là này đó quỷ nghèo chưa đóng nổi địa tô mượn cớ! Bọn họ đi cho phải đây!” Nghiêm Thư mới không quan tâm những chuyện đó, hắn chỉ cho rằng là điều dân biên lời đồn. Đăng bởi: LenNiNi

## 16. Chương 46: Luận Kiếm

Tiến vào Bách Hưng cốc cần đi qua một đoạn thật dài uốn lượn cốc đạo, ước chừng muốn cưỡi ngựa đi mấy canh giờ, nhưng mà Nghiêm Thư gấp gấp, cố gắng càng nhanh càng tốt, đã sớm chạy không kịp Ảnh nhi, Lăng Hàn chỉ có thể đánh xe ngựa đuổi theo hắn.

Nhưng mà hắn vừa muốn đi, trạm dịch lão bản liền khuyên nhủ: “Vị khách nhân này, vừa nãy vị kia Nghiêm gia Đại thiếu gia chính mình tìm chết, ngăn cũng ngăn không được, người cũng muốn đi theo tìm chết?”

Lăng Hàn ngồi ở lái xe vị trí ngay nhiên nói: “Tìm chết? Lời này nói thế nào?”

Lão bản nói: “Từ khi trong cốc bắt đầu nháo hung ác quỷ, nghe đâu trời vừa tối sẽ chết người, hiện tại cũng không ai dám ở buổi tối đi ra khỏi nhà rồi! Ta là lòng tốt nhắc nhở các người, các người không nên đi chịu chết a!”

“Chúng ta là người tu tiên, chính là đến trị quỷ.” Lý Hạc Thần xốc lên xe ngựa màn xe đạo, “Sư đệ, xe ngựa quá mức cồng kềnh, chúng ta cùng kỵ một con ngựa đuổi theo hắn đi!”

“Oa! Các người là tiên trưởng a!” Lão bản cả kinh nói, “Nghe nói chủ nhà họ Nghiêm mời rất nhiều người tu đạo, đều bị sát hại rồi! Các người thật sự có thể trị quỷ?”

“Sư huynh của ta chính là Văn tông tông chủ thủ tịch đệ tử, nếu là sư huynh không thể trị quỷ, chỉ sợ thiên hạ này liền không ai có thể trị con này ác quỷ rồi!” Lăng Hàn lòng mày giương lên nói.

Lý Hạc Thần tại Lăng Hàn ôm diu hạ nghiêng người ngồi ở ngựa thượng, Lăng Hàn lập tức ngồi ở phía sau hắn, đem Lý Hạc Thần vây quanh tại trước ngực mình, này tư thế cực kỳ ám muội, Lăng Hàn cũng không đoái hoài tới trạm dịch người làm sao nhìn chính mình, dùng roi vừa kéo ngựa liền nhanh chóng đi.

Mà hắn tâm, nhảy so với này tuần mã còn nhanh hơn.

Dù sao sư huynh trong ngực, cùng kỵ một con ngựa, là trước nay chưa có da thịt tiếp xúc!

Xe ngựa lưu lại trạm dịch, mấy cái kiếm linh thấy thế, đơn giản cũng bỏ quên xe ngựa, hóa thành kiếm hồn tùy tùng. Ngược lại là Yên Phù Quang, căn bản không có ý tứ đuổi theo bọn họ, mà là một thân một mình ngủ lại ở trạm dịch.

Không biết vì sao, ngựa tiến vào một đoạn yên tĩnh rừng rậm cốc chỗ rẽ thời điểm, đột nhiên bắt đầu nóng nóng phát điên, hí lên nóng nảy không thôi, nếu không phải Lăng Hàn ôm Lý Hạc Thần đúng lúc vươn mình xuống đất, chỉ sợ cũng bị hất tung ở mặt đất thượng.

Lăng Hàn vừa rơi xuống đất, con ngựa kia liền khùng hoảng quay đầu lại phát tức bay nhanh, rất nhanh liền mất tung ảnh.

“Làm sao sẽ như vậy? ! Rõ ràng bốn phía không có thứ gì, ngựa làm sao sẽ chấn kinh?” Lăng Hàn ôm ngang Lý Hạc Thần nói.

“Nơi này cũng không khỏi quá mức yên tĩnh, liền chim muông tiếng côn trùng kêu vang đều không có.” Lý Hạc Thần thì lại phát hiện càng thêm tình huống dị thường.

Đàm Ảnh Mặc Nguyệt cùng Trầm Tuyết ba người cũng vào lúc này hiện thân.

“Kỳ quái, làm sao cũng chưa thấy Nghiêm Thư thân ảnh? Theo lý thuyết, mã tới đây liền phát rồ, vậy hẳn nhất định cũng bị quăng xuống mã mới đúng?” Mặc Nguyệt nói.

“Nơi này trước cũng không có mảnh này cánh rừng mới đúng.” Lý Hạc Thần tự nhủ.

“Sư huynh, người đã tới nơi này ?” Lăng Hàn hỏi.

“Không, ta chỉ là ngẫu nhiên từ trong miệng người khác nghe qua có liên quan Bách Hưng cốc đất đai mạo.” Lý Hạc Thần vội vã tìm cái lý do lấp liếm cho qua. Tại trong trí nhớ của hắn, Bách Hưng cốc nhập khẩu xác thực không có như vậy một mảnh cánh rừng.

“Lẽ nào cây này lâm là phép che mắt? Nhưng là, liền không có gì phép thuật khí tức, không giống như là phép che mắt.” Đàm Ảnh nói.

“Trước tiên thả ta xuống đây đi, ta chính mình có thể đi.” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn đem hắn buông ra, Lý Hạc Thần liền ngồi chồm hổm xuống, Lăng Hàn không nhịn được muốn đi lùi, hắn vội vàng nói: “Ta chỉ là điều tra nhìn một chút mặt đường này!” Hắn dùng tay gõ gõ trên đất tảng đá xanh, cảm giác đúng là chân thật con đường, không giống như là biển ảo mà thành ma chướng.

Bỗng nhiên, một bên ven đường rừng cây phát ra phù phù tiếng vang.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên một cái cây dĩ nhiên giắt một cái trụ đoạn dây thừng, mà dưới tảng cây thì lại nằm úp sấp một cái trên cổ mang theo thắt cổ dây thừng thi thể.

“Thi thể này là cái gì thời điểm có? Vừa mới căn bản không có!” Trầm Tuyết đạo, coi như kiếm linh cũng không có nhận ra được quỷ dị này thắt cổ giả tồn tại. Mà liền tại bọn họ chăm chú xem thi thể kia thời điểm, phía sau bọn họ một bên khác rừng cây liền phát ra hai tiếng phù phù âm thanh.

Xoay người vừa nhìn, cư nhiên ở một bên khác lại xuất hiện hai tên thắt cổ giả, cũng đều là trụ đứt đoạn mất dây thừng, rơi trên mặt đất.

Lý Hạc Thần quay đầu nhìn chung quanh, liền tại bọn họ ánh mắt chuyển đổi cái này chốc lát, chu vi cánh rừng cơ hồ mỗi cây thượng, đều treo một bộ thắt cổ thi thể!

Theo những thi thể này lần lượt rơi xuống, thi thể rơi tại tầng tầng lá rụng thượng âm thanh không dứt bên tai.

Đỉnh đầu trên bầu trời đêm minh nguyệt, đem tất cả những thứ này quang cảnh, chiếu đặc biệt rõ ràng.

“Đây là cái gì ma trận? ! Tại sao vẫn không cảm giác được bất kỳ pháp lực? !” Lăng Hàn có chút hoang mang nói.

Rớt xuống đất thi thể, dần dần bắt đầu nhúc nhích, hình dáng của bọn họ huyền hóa thành hình người lớn nhỏ nhuyển trùng, hướng về Lăng Hàn chờ người chăm chậm tự lại.

“Quái vật gì!” Trầm Tuyết triệu hoán ra thân kiếm của chính mình, cách không một đạo kiếm khí cắt ra mấy con nhuyển trùng, này đó cự đại nhuyển trùng thân thể tựa như đồng khí cầu giống nhau theo tiếng mà phá, từ chỗ vỡ nơi phun ra vô số hoàng hắc giao nhau đại con thiêu thân.

Cùng lúc đó, cái khác nhuyển trùng không đợi chịu đến công kích, dồn dập vỡ phá, trong khoảng thời gian ngắn, con thiêu thân che ngập bầu trời! Giống như xoáy, đem mấy người cuốn vào trong đó!

Lý Hạc Thần dùng tay áo ngăn trở mặt —— này đó con thiêu thân nhào tới trên người hắn, liền lập tức hóa thành bọt nước, lúc này hắn mới hiểu được —— cây này lâm phải..

Ác mộng ma trận! !

Một loại giống như tâm ma tra hỏi thất truyền ma chú! Có thể đem người đẩy vào kinh khủng nhất tâm ma vực sâu!

Hiện tại, này hiểm ác nguyên rửa trận, cư nhiên ở nơi này sống lại!

---

Là tâm ma trận pháp!

Lăng Hàn tại bị nga quần vây quanh sau lập tức phát giác ra dị dạng, nhưng mà hắn lại trong nháy mắt liền cùng Lý Hạc Thần chia lìa, bị đưa vào lại một cái hư huyền cảnh tượng, tuy rằng biết rõ là tâm ma trận pháp quỷ phá, song khi hắn mở hai mắt ra, thấy rõ cảnh tượng trước mắt thời điểm, dĩ nhiên kinh hãi đến ngã quỵ ở mặt đất.

Đó là ——

Sư huynh mất đi hai chân kia mảnh tuyết lâm...

Ầy ầy đất ngói vỡ tường đổ, máu tươi từ bức tường đổ trong đồng vắng luôn kéo dài tới dưới chân của hắn, tại trên mặt tuyết tạo thành máu tươi rờn rờn con đường, dường như nghênh tiếp hắn tới gần.

“Sư đệ... Tại sao là ta... Tại sao người muốn tới nơi này... Nếu như người không giận hờn chạy đến nơi đây... Ta liền sẽ không bị đập đoạn hai chân!” Tuổi thơ Lý Hạc Thần giọng non nớt theo gió núi truyền đến.

“Sư huynh... Xin lỗi... Xin lỗi...” Lăng Hàn nghe vậy, giọt nước mắt một chút liền tràn mi mà ra, đây là hắn sâu trong nội tâm sợ hãi nhất áy náy nhất sợ hãi nhất nghe được! Tuy rằng Lý Hạc Thần xưa nay không từng nói như vậy, thế nhưng hắn là cỡ nào sợ sệt Lý Hạc Thần tự nhủ ra lời nói như vậy!

“Xin lỗi... Xin lỗi...” Lăng Hàn che miệng mình, nhưng mà lời giải thích nhưng không cách nào khắc chế, một lần lại một lần từ trong miệng hắn nghẹn ngào truyền ra, coi như biết rõ đây là tâm ma, nhưng cũng không cách nào khắc chế!

Chỉ vì... Hắn không có cách nào chống cự đối sư huynh áy náy... Chỉ cần một câu nói... Có thể làm cho hắn vạn kiếp bất phục!

Hắn hai đầu gối rơi xuống đất, quỳ gối huyết thương, hắn liền tới gần kia bức tường đổ dừng khí đều không có... Hắn không có cách nào lại đi xem sư huynh thăm trạng... Không có cách nào! Không có cách nào!

“Sư đệ... Cứu giúp ta... Ta không muốn gãy chân!” Bức tường đổ dưới, ấu niên Lý Hạc Thần hướng về hắn đưa cánh tay ra, dĩ nhiên một chút bỏ tới!

Hai chân của hắn bị đặt ở đá vụn dưới, mà hắn bò bò, làm cho chỉ có một tia da thịt liên kết đứt chân triệt để tránh ra thân thể, lộ ra bạch cốt cùng thịt nát, kéo tàn tạ thân thể Lý Hạc Thần từ từ đến gần Lăng Hàn!

“Sư đệ... Sư đệ... Sư đệ...” Hắn từng lần từng lần một hãm, “Đều tại người... Đều tại người... Đều là người sai...”

Hắn thanh âm dần dần thay đổi âm điệu.

Lăng Hàn bưng lỗ tai nhắm mắt lại kêu to, gọi cái gì chính hắn cũng đã phân không phân rõ được —— hắn đã bị áy náy hối hận nhấn chìm, cơ hồ hồng mắt!

“Sư đệ, người hi vọng ta biến thành như vậy có đúng không?” Thành niên Lý Hạc Thần tiếng nói đột nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên, hai cái tay cánh tay vòng lấy cổ của hắn, Lăng Hàn ngơ ngác mở mắt, phát hiện chu vi dĩ nhiên biến thành ngày ấy ôn tuyên ao, chính mình quỳ gối bên cạnh ao, mà Lý Hạc Thần thì lại thân thể trần truồng, từ trong ao nước đưa cánh tay ra, ôm lấy chính mình.

Như vậy mê hoặc biểu tình, là sư huynh chưa bao giờ có.

Nhưng mà xác xác thực thực là sư huynh mặt, sư huynh âm thanh.

“Ta không thể bước đi, sư đệ, người cả đời ôm ta hảo không? Là người đoạt đi chân của ta, người muốn vì ta phụ trách.” Lý Hạc Thần cười để sát vào mặt của hắn, “Ôm ta a, sư đệ.”

Hắn ghé vào lỗ tai hắn thổi nhiệt khí.

“Người không phải sư huynh! Người không phải! Sư huynh hắn sẽ không như vậy!” Lăng Hàn kinh hoảng đẩy hắn ra, ngồi ngã xuống đất.

“Sư đệ, người thật vô tình.” Lý Hạc Thần lấy tay cánh tay chống đỡ chính mình ướp nhẹp thân thể từ trong nước bò đến trên bờ, không có cẳng chân hai chân giống như mất đi thủy không thể động đậy đuôi cá, mềm mại vô lực tha tại hắn dưới thân.

“Ta biến thành như vậy là ai tạo thành?” Trần như nhộng Lý Hạc Thần lấy ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve chính mình phần còn lại của chân tay đã bị cụt, chất vấn Lăng Hàn.

Hắn bỗng nhiên thay đổi cái tư thế, ngẩng mặt nằm tại trên nham thạch, cũng duỗi ra chân của mình, dùng phần còn lại của chân tay đã bị cụt vuốt nhẹp Lăng Hàn đã sớm bị nước ao thấm ướt cái đùi lớn.

“Người vẫn muốn ta làm như vậy, không phải sao? Ta mỗi một tác thân thể đối với người mà nói, đều rất đẹp, thật không?” Lý Hạc Thần tư thế cực kỳ mê hoặc, “Liên tính cho ta tàn phế chân, người đều rất yêu thích, không phải sao?”

“Không phải như thế... Không phải...” Lăng Hàn hai gò má đỏ đậm, tim đập nhanh chóng, khô nóng làm cho hắn cơ hồ khó có thể nhẫn nại.

“Sư đệ, ta cả đời cho người chăm sóc, hảo không?” Lý Hạc Thần nheo mắt lại, “Sư đệ... Ta sợ đau... Người muốn nhẹp nhàng tiến vào ta nha...”

“A a a a a a a a a a!” Lăng Hàn che mũi miệng của chính mình, mặc dù như thế, máu tươi vẫn là thuận khe hở đi xuống tích.

Hắn đã... Hoàn toàn bị tâm ma... Bắt được.

---

Hắn là tại rơi ?

Lý Hạc Thần mở mắt ra thời điểm, chỉ cảm thấy mình tựa hồ tại hướng về một cái cự đại vực sâu không đáy rơi, cũng không biết rốt cuộc muốn rơi vào khi nào, khi hắn rốt cục lúc rơi xuống đất, nhưng là rơi xuống tại một mảnh trong tuyết.

Đây chính là ta tâm ma chi địa ? Lý Hạc Thần giãy dụa bò lên, lại phát hiện, đây không phải là hắn trong ký ức bất luận cái nào địa điểm.

Tại sao? Nơi này rõ ràng không phải ta đi qua địa phương, vì sao lại biến thành trái tim của ta ma?

Vẫn là nói, nơi này là ta quên trong ký ức địa phương? Lúc đó bị kinh sợ địa phương?

Không đúng, nơi này cũng không phải sâm châu.

Đây là nơi nào? !

Lý Hạc Thần ngẩng đầu lên, nhìn thấy mệnh môn màu xám tuyết mà bên trong, một cái sáng lên ánh đèn tinh xảo nhà gỗ tiểu viện. Đăng bởi: LenNiNi

## 17. Chương 47: Luận Kiếm

Bốn phía đều là tuyết mà, sắc trời tối tăm không rõ, còn thỉnh thoảng có màu xám trắng hoa tuyết bay xuống, ngoại trừ cái kia tại một mảnh cây cối thấp thoáng bên trong tiểu viện, chu vi tựa hồ lại không có cái gì khác kiến trúc, thiên địa mệnh môn, đều bị phong tuyết vùi lấp, không có cách nào phân rõ biên giới.

“Đây là nơi nào?” Lý Hạc Thần chậm rãi từng bước tiếp cận khu nhà nhỏ kia, còn chưa tới ly ba tường cửa, liền nghe thấy sân trúc trong lầu phát xảy ra điều gì người tiếng rống giận dữ.

“Tại sao muốn gạt ta! Tại sao! ! Lang Hiên... Ta là như vậy tín nhiệm ngươi...” Trong tiếng gầm rống tức giận xen lẫn bị thống gào khóc.

Nhưng mà máu tươi cũng không đoạn bay văng đến giấy trên cửa sổ, nhìn thấy mà gạt mình.

Trong phòng tạp âm cùng gào lớn thanh đan xen vào nhau, tựa hồ đã xảy ra giết người, nhưng mà cấp Lý Hạc Thần cảm giác khó giải thích được ngọt ngào, Lý Hạc Thần dĩ nhiên không có cách nào tiến vào trong viện, bước chân cũng tại từng bước lùi về sau.

Lang Hiên là ai? Chính mình căn bản cũng không nhận thức người này! Cái kia gào thét người âm thanh, nghe tới liền như là thiếu niên làn điệu, đồng dạng là thanh âm xa lạ.

Vô luận thế nào, đây cũng là ảo cảnh!

Lý Hạc Thần chính suy tư nên làm gì đột phá tầng này ảo cảnh, từ dưới chân hần trong tuyết dĩ nhiên duỗi ra một cái tay khô héo một phát bắt được mắt cá chân hần!

Chỉ là trong giây lát này, bốn phía trong tuyết liền toát ra vô số bàn tay, trong khoảng thời gian ngắn, ngoại trừ khu nhà nhỏ kia, chung quanh đều là rậm rạp chằng chịt quỷ thủ!

Tất cả pháp lực lúc này tựa hồ cũng không có cách nào điều động —— Lý Hạc Thần ra sức tránh thoát, rốt cục hướng về tiểu viện nhảy một cái mà vào, thế nhưng hai chân tay chân giả lại bị quỷ thủ chụp tới, bị tạo thành mảnh vỡ.

Hần từ dưới đất bò dậy, dùng còn sót lại phần còn lại của chân tay đã bị cụt làm điểm tựa, dùng quỳ tư thế bật người dậy, quay đầu nhìn lại này đó vô tận quỷ thủ, chỉ thấy này đó khô tay lẫn nhau đan dệt, lay động, liền đang không ngừng tăng sinh tăng trưởng, rất khoái tạo thành một mảnh “Tùng lâm”.

Này tựa hồ là thượng cổ trong truyền thuyết một loại nào đó tà thuật, từ lâu thất truyền quỷ thủ sát trận, bị quỷ tay nắm lấy người, liền bị lôi kéo thành mảnh vỡ, hồn phách cũng sẽ bị nuốt chửng hầu như không còn, nhưng mà, cũng chỉ có khu nhà nhỏ này không có bị quỷ thủ tập kích, nói rõ trong viện này có một loại nào đó lực lượng kỳ lạ, đang đối kháng với tà lực.

Nhưng mà, trong phòng đến cùng xảy ra chuyện gì?

Này đó gào thét cùng hỗn độn thanh cũng dần dần ngừng lại, hóa thành khanh khách quái dị tiếng vang cùng với tiếng thở dốc.

“Cùng chết đi, Lang Hiên.” Trong phòng thiếu niên lần thứ hai mở lời ngữ, “Ta nguyện rửa ngươi, Lang Hiên, ngươi phải bồi ta đồng thời —— vĩnh viễn không được siêu sinh.

Một khi ngươi tái thế siêu sinh, như vậy ta cũng sẽ tùy theo phục sinh! Ngươi đừng hòng! Thoát khỏi ta!”

Kèm theo những lời nói này, dòng máu từ cửa phòng khâu may phía dưới không khô ra, vẫn luôn thuận làm bằng gỗ bậc thang chảy xuống chảy.

“Lang Hiên là tuyệt đối sẽ không lần thứ hai cùng ngươi gặp gỡ. Đây cũng là của ta nguyện rửa.” Thanh âm một nữ nhân từ quỷ thủ trong rừng rậm đi ra, quỷ thủ tự động vì nàng nhường ra một con đường, nàng xuyên xinh đẹp, quần đỏ như máu, nùng trang điểm mặt mặt thậm chí không thấy được vốn là mắt.

Thế nhưng đây lỗi tại lại tỏ rõ nàng cũng không phải là Nhân tộc.

“Lang Hiên tuyệt đối sẽ không cùng ngươi gặp gỡ, vĩnh viễn. Coi như linh hồn của hần mảnh vỡ lần thứ hai chuyển sinh, các ngươi cũng chú định vĩnh viễn còn lâu mới có thể quen biết nhau! Các ngươi hội đời đời kiếp kiếp tự giết lẫn nhau! Liền giống như hiện tại giống nhau! Bị lẫn nhau biến thành xấu xí nhất thịt bằm! Đây chính là ta đối với các ngươi nguyện rửa! Là đối với các ngươi phản bội ta trừng phạt!” Cô gái áo đỏ hung tợn nói.

Nàng đỏ tươi đôi môi lộ ra nụ cười: “Có người ở nhìn lên ta, dĩ nhiên vượt qua này cửu viễn thời không nhìn lên này cấm kỵ tất cả! Ta cảm thấy! Ta nguyện rửa tội cửu viễn tương lai ứng nghiệm! Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha! Ha ha ha ha ha ha ha!”

Lý Hạc Thần nhìn nữ tử kia, nàng tựa hồ hoàn toàn không có nhận ra được sự tồn tại của chính mình, chẳng lẽ nói, nơi này căn bản không phải cái gì tâm ma ảo cảnh, mà là một đoạn trong ký ức? !

Một đoạn ẩn sâu tại Yên Phù Quang trong miệng cái gọi là mảnh vụn linh hồn bên trong ký ức? !

Khối này hình thành chính mình hồn nguyên mảnh vụn linh hồn, chính là này trong ký ức cái kia gọi là “Lang Hiên” người sao?

Coi như hết thấy trước mắt bất quá là ký ức tàn tượng, nữ tử tiếng cười như trước có chứa lớn lao ma lực, toàn bộ ảo cảnh vì vậy mà run run phá vụn, tất cả xung quanh đều hóa thành con thiêu thân, tại từ từ tan rã!

Cô gái này bất quá là ngàn năm trước ký ức ảo ảnh, mà nàng đáng sợ ma lực lại có thể xuyên qua thời không, đập vỡ tan tâm ma ảo cảnh! !

Nàng rốt cuộc là ai? !

Lý Hạc Thần che lỗ tai của chính mình, mãi đến tận toàn bộ tâm ma ảo cảnh hoàn toàn phá vụn, hắn mới phát giác, chính mình dĩ nhiên quỳ gối một mảnh lá rụng cỏ dại bên trên, mà hắn một đôi tay chân giả cũng không có vỡ vụn, còn rất tốt xuyên tại trên đùi của hắn.

Thực sự là khó mà tin nổi, cái đoạn kia ký ức mảnh vỡ, dĩ nhiên trợ giúp hắn ly khai tối hiểm ác tâm ma ảo ảnh!

Thế nhưng, Lăng Hàn đi nơi nào? Lẽ nào hắn cũng lâm vào tâm ma ảo cảnh ?

---

Vào giờ phút này, Lăng Hàn chính tại đối mặt tối khảo nghiệm nghiêm trọng!

Hắn biết rõ nằm dưới đất cũng không phải là chân chính sư huynh mà là tâm ma chọn đọc nội tâm của chính mình ký ức cùng dục vọng, hình thành ma chướng, là chuyên môn đến mê hoặc chính mình trầm luân, nhưng mà không có cách nào chống đỡ chủng ma này chướng kịch liệt dụ dỗ!

Hắn hoàn toàn không có cách nào chống đối sư huynh một cái nhíu mày một nụ cười, thậm chí kia dụ người tư thế!

“Ta cảm thấy người nơi này đều phòng đi lên đây, sư đệ.” Tâm ma Lý Hạc Thần mỉm cười, dùng phần còn lại của chân tay đã bị chặt đứt tại Lăng Hàn nơi bụng cọ sát, cái đoạn kia phần còn lại của chân tay đã bị chặt vốn là cắt đứt xương gãy sau một lần nữa khâu trường hảo đồng thịt, rất là mềm mại, bởi vì Lý Hạc Thần thường thường huấn luyện bước đi, vừa tựa hồ hiện ra cực kỳ linh hoạt, cấp Lăng Hàn mang đến phải chết xúc cảm.

Lăng Hàn một cái tay che mũi, một cái tay rốt cục không nhận được nắm lấy tại trên người mình cọ nửa đoạn tàn phế chân.

Kia chỉ còn lại một đoạn ngắn tinh tế cẳng chân, một cái tay có thể toàn bộ nắm giữ, nhưng mà tâm ma Lý Hạc Thần lại dùng một con khác phần còn lại của chân tay đã bị chặt khoát lên trên bả vai của hắn, khinh nhẹ vỗ về hai gò má của hắn cùng tóc.

“Ngắm nghía cẩn thận, sư đệ, đây chính là ta vì ngươi trả giá cao. Nhìn ta một chút chân, vì ngươi biến thành hình dáng gì!” Tâm ma Lý Hạc Thần hai chân lúc này đã hiện ra tách ra giá thể.

“Nguyên lai sư đệ ngươi cứ như vậy yêu thích ta tàn phế chân ?” Lý Hạc Thần dường như băng suốt tiếng nói đột nhiên vang lên —— chỉ thấy một đạo hàn quang thoáng hiện, tâm ma Lý Hạc Thần hai chân từ bắp đùi bị cùng nhau chặt đứt, phun ra chất lỏng màu xanh lục!

Hai đoạn gãy chân nhất thời biến thành hai đoạn nhuyễn trùng trùng khu, sợ đến Lăng Hàn liền vội vàng đứng lên, chỉ thấy chân chính Lý Hạc Thần đã cầm kiếm xông vào trong ảo cảnh rồi!

“Sư huynh! Sao ngươi lại tới đây!” Lãng Hàn thất kinh. Bỗng nhiên nghĩ đến vừa mới cảnh tượng, nhất thời đầu óc cũng nổ dường như!

Mà giả Lý Hạc Thần bị chặt đứt hai chân sau dĩ nhiên huyền hóa ra nửa người nửa trùng hình thái. Nửa người trên vẫn là Lý Hạc Thần bộ dáng, phần eo trở xuống nhưng là đứt rời nhuyển trùng thân thể, còn tại đánh động không ngừng, la rầy la rầy phún ra ngoài màu xanh biếc chất lỏng!

“Lý Hạc Thần! Ngươi dĩ nhiên hồng chuyện tốt của ta!” Trùng ma phát ra không cam lòng gào thét.

“Sư đệ, ta đưa cho ngươi chiếc nhẫn, có thể để cho chúng ta tâm hồn tương thông chớp mắt, chỉ cần trong chớp mắt này thời gian, liền đem ta dẫn độ đến tâm ma của ngươi trong ảo cảnh rồi!” Lý Hạc Thần giải thích, “Cái này biến thành ta bộ dáng ma vật, xem ra chính là nơi đây quấy phá ma vật bản thể rồi!”

“Lý Hạc Thần! Ngươi cao hứng quá sớm!” Trùng ma hiệp hạ bỗng nhiên sinh ra mấy chục con tay nhỏ cánh tay, mang theo thân thể của hắn cấp tốc thoát đi hang động.

Lý Hạc Thần lập tức lại một kiếm chém phá ảo ảnh, hai người liền thân ở một mảnh cỏ dại mà bên trong, nào có cái gì rừng cây?

Cũng không phải xa xa có người bị tơ nhện giống nhau đồ vật khóa thành kén tằm, không ngừng phát ra tiếng hừ hừ.

“Là Nghiêm Thư!” Lý Hạc Thần nói.

Nghiêm Thư lại bị trùng kén nhốt lại, xem ra cái kia có thể khống chế tâm ma ma vật vốn là tướng hóa thân thể của hắn, hút hắn tinh nguyên, ai biết Nghiêm Thư trên người có Lý Hạc Thần trước lặng yên đặt ở hắn eo khép lại pháp bảo, này mới bảo vệ được Nghiêm Thư một con chó mệnh.

“Ta liền biết hắn phải ngã môi.” Lý Hạc Thần bỏ ra trùng kén, từ Nghiêm Thư thất lưng là kéo xuống tiền của hắn túi, trong túi tiền thậm chí có thặng nha hình ngọc bội.

“Đây là chủ nhân cho ta kiểm tuệ. Ta còn tưởng rằng bị ta không cẩn thận làm mất rồi, nguyên lai là bị chủ nhân cầm đi, không nghĩ tới cái này mặt dây chuyền dĩ nhiên là pháp bảo!” Mặc Nguyệt kiểm linh lúc này hiển hiện thân hình —— nguyên lai kiểm linh cũng không chân chính tâm hồn, bởi vậy không thể rơi vào tâm ma ảo cảnh, nhưng là Lý Hạc Thần cùng Lãng Hàn đột nhiên biến mất, bọn họ cũng không tìm được chủ nhân, cũng không cảm giác được hai người khí tức, chỉ có thể ở trong sương mù tìm lung tung, không được phương hướng.

Về phần Nghiêm Thư tâm ma, tưởng cũng không cần tưởng cũng biết là cái gì.

Bởi vì giờ khắc này hắn nói mới đã nói lên tất cả:

“Ta kỹ kỹ... Nha nha nha nha... Không nên rời bỏ ta... Đản đản... Ngươi cũng không cần đi!”

“Ta nói các ngươi! Dĩ nhiên đem bốn đại gia đều quên hết! Các ngươi có biết hay không ta vì tránh né cái kia Yên Phù Quang, cố ý đi vòng đường xa chạy tới, ta móng vuốt đều phải mài ra hỏa tới rồi!” Lý Toàn Hắc lúc này ở chân chính ven đường phát ra miêu miêu tiếng gào to.

“Thao túng tâm ma gia hỏa, tựa hồ là một cái trùng ma.” Lý Hạc Thần lúc này mới đạo, “Bản thể của hắn khẳng định liền trốn ở trong cốc, trong cốc thẩm án tần phát, cùng này chỉ trùng ma không tránh khỏi có quan hệ!”

Lãng Hàn không nói một lời, hắn cúi đầu, đã sắp hận tìm không được một cái lỗ để chui vào rồi!

Lý Hạc Thần cũng có chút bất ngờ, hắn cho là dựa vào Lãng Hàn tu vi, thêm vào Lãng Hàn trong ngày thường tâm tư đơn thuần, vốn là có thể dựa vào tu vi của chính mình thoát khỏi tâm ma trói buộc, không nghĩ tới Lãng Hàn chẳng những không có thoát khỏi, hoàn hãm sâu trong đó, chính mình tiến vào vừa nhìn, mới phát giác Lãng Hàn tâm ma dĩ nhiên là chính mình!

“Sư đệ, cái này cho ngươi đi, ta sợ trùng ma lần sau trở lại quấy rầy ngươi.” Lý Hạc Thần đem trăng lưỡi liềm ngọc bội đưa đến Lãng Hàn trên tay.

“Sư huynh... Cái kia... Mới vừa...” Lãng Hàn đã xấu hổ phải nói đều không lưu loát.

“Mới vừa ta cái gì cũng không thấy.” Lý Hạc Thần nói như đinh chém sắt.

“Lăng Hàn khẳng định ảo tưởng ra siêu cấp xấu hổ thẹn thùng cảnh tượng là không?” Lý Toàn Hắc liền lại đây nói lời nói thật.

Đùng!

Lăng Hàn đột nhiên lạnh lùng trừng Lý Toàn Hắc liếc mắt một cái.

Lý Toàn Hắc đột nhiên ý thức được chính mình có vẻ như tìm chết —— Lăng Hàn cùng Đàm Ảnh, nhưng là hân mỹ thực khởi nguồn! ! Đăng bởi: LenNiNi

## 18. Chương 48: Luận Kiếm

Yên Phù Quang rốt cục đánh xe ngựa đến. Bất quá con ngựa kia xe là Nghiêm Thư, Lăng Hàn chờ người đem Nghiêm Thư vút lên xe ngựa, bởi chán ghét Nghiêm Thư, Lăng Hàn đơn giản công lấy Lý Hạc Thần bộ hành đi vào Bách Hưng cốc, ngược lại nơi này khoảng cách Bách Hưng cốc cũng không phải rất xa.

Bách Hưng cốc Nghiêm gia đại trạch cực kỳ xa hoa xa xỉ, còn không có tiến vào Bách Hưng trấn có thể nhìn thấy, vây quanh biệt thự chính là ngày xưa đã từng phần hoa thôn trấn, bất quá bây giờ bởi náo loạn hung ác quý, cửa hàng đồn dập đóng cửa, dân chúng càng ngày càng ít, có thể chạy đều chạy, còn dư lại đều là một ít người già trẻ em.

Đại khái là cảm nhận được Bách Hưng trấn càng ngày càng khó khăn, gần nhất liền ngay cả Nghiêm gia cũng bắt đầu chuẩn bị đi nhăm —— ngược lại Nghiêm gia sản nghiệp tại toàn quốc các nơi nhiều đến là, đã sớm suy nghĩ rồi đi mảnh này tổ trạch, tìm kiếm càng thêm phần hoa hương lạc địa phương an cư.

“Sư đệ, người công ta đi rất lâu, có muốn hay không tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút?” Lý Hạc Thần nói. Bọn họ sau khi vào đêm liền bắt đầu gấp rút lên đường, lập tức gặp tâm ma ảo cảnh, nhưng mà tâm ma ảo cảnh thời gian hao phí ở trong hiện thực tựa hồ cực kỳ ngắn ngủi, bây giờ còn bất quá là quá nửa đêm mà thôi.

“Nơi này cửa hàng đều đóng cửa, ta xem chúng ta vẫn là trực tiếp đi Nghiêm gia hảo. Kỳ quái, làm sao nơi này từng nhà đều mang theo vải trắng miếng vải đen, chẳng lẽ là vì trừ tà?” Lăng Hàn nhìn chung quanh đường phố nói.

“Ta xem cũng như là tại treo niệm người nào.” Lý Hạc Thần nói.

“Chủ nhân! Chủ nhân! Người xem chúng ta mang đến cái gì!” Mặc Nguyệt chờ kiếm linh rốt cục đuổi theo, chỉ thấy Mặc Nguyệt gánh một chiếc ghế lắn, Đàm Ảnh cùng Trầm Tuyết thì lại ôm bao quần áo của bọn họ hành lý.

Nguyên lai bọn họ liền đi trở về trạm dịch, đem ra những thứ đồ này. Bởi vì ngựa chạy không kiếm linh bay nhanh, cho nên trực tiếp chạy tới.

Lý Hạc Thần ngồi lên rồi ghé lắn, bị mấy người một đường đẩy lên Nghiêm gia biệt thự cửa, chỉ thấy Nghiêm gia môn đình cái đặc so với Vương tước gia còn hùng vĩ hơn, rõ ràng cho thấy tiềm việt lễ pháp, thật coi chính mình là làm hoàng tộc.

Mà làm người kinh ngạc chính là, nghiêm cửa nhà cũng là bị màu trắng tơ lụa trang điểm, liền cửa mở cửa người hầu đều là mặc đồ tang.

“Mấy vị nhưng là từ đông tông tới khách nhân?” Mở cửa người hầu hỏi.

“Chính là.” Lăng Hàn ôm quyền nói.

“Vừa nãy có người mang theo chúng ta Đại thiếu gia trở về, Đại thiếu gia giao phó qua, các người liền từ cửa hông vào đi, đại môn này đều là người có thân phận đi.” Người hầu chỉ chỉ xa xa tường vây làm bên trong ẩn sâu cửa nhỏ.

“Nguyên lai chúng ta không tính là người có thân phận, ha ha.” Lăng Hàn cười lạnh một tiếng, “Vậy xin hỏi, quý quý phủ là ai chết rồi? Làm sao khắp nơi đều mang theo tang trắng?”

“Là Nghiêm gia Đại lão gia đương gia về cõi tiên.” Người hầu kia dứt lời liền đóng cửa lại.

“Chúng ta đi cửa hông đi, bọn họ ngưỡng cửa đều có cao bằng nửa người, phỏng chừng ta đây song tàn phế chân cũng không tiện bước vào.” Lý Hạc Thần châm chọc nói.

“Mắt chó coi thường người khác.” Mặc Nguyệt mắng.

Mấy người tiến vào cửa hông, có thủ vệ nha hoàn dẫn đường. Chỉ thấy này Nghiêm gia đại trong nhà khắp nơi dán vào các loại bùa chú, bên ngoài lại không nhìn thấy một tấm bùa chú, tựa hồ là vì phòng quỷ, nhưng mà cố ý kê sát ở trong tường, là sợ bốn phía dân chúng xé ra đi ở làm kỷ dụng, có thể thấy được cũng là ích kỷ cực kỳ.

Không biết có phải hay không là này đó số tiền lớn mua được bùa chú thật sự có tác dụng, toàn bộ Nghiêm gia bên trong ngược lại là vẫn là đèn đuốc sáng choang, khắp nơi lộ ra một luồng xa xỉ mùi vị, lại không nói trang trí và vân vân, coi như tại đây Nghiêm gia Đại lão gia đại tang trong lúc, trải qua một ít thiên về viện thời điểm, còn có thể thỉnh thoảng nghe đến trong sân truyền đến rên rỉ hưởng lạc tiếng vang.

Nghe đâu Nghiêm gia thân thích cùng dính mưa, mấy cái nhà giàu có con cháu đều cũng tại đây một cái trong nhà, đương thật là quý nhân hưởng lạc ồ.

Nha hoàn đem Lý Hạc Thần chờ người an bài vào một chỗ đơn giản trong tiểu viện cư trú, thái độ cũng rất lạnh nhạt, bất quá Lăng Hàn chờ người tự dẫn theo đem chặn, rải ở vốn là không có thứ gì giường gỗ trên bàn, mấy cái kiếm linh cũng phát huy cần lao hiền lành ưu điểm, chỉ chốc lát sau liền đem tiểu viện bên trong gian phòng ở ngoài dọn dẹp sạch sành sanh, đốt nến sau, cả phòng biến đến mức dị thường ấm áp ——

Ít nhất Lăng Hàn là cảm thấy như vậy, trải qua phen này biến cố, rốt cục có thể hảo hảo cùng sư huynh cùng nhau tạm thời dàn xếp lại.

“Chúng ta liền cơm tối cũng không kịp ăn.” Từ trong bao quần áo thò đầu ra Lý Toàn Hắc nhảy ra, tại trên bàn chậm rãi xoay người nói.

“Cơm tối ta tự nhiên sẽ đi chuẩn bị, bất quá không phần của ngươi, ngươi đêm nay liền chính mình nắm bắt con chuột ăn đi thôi!” Lăng Hàn còn tại ghi hận Lý Toàn Hắc không giữ mồm giữ miệng.

“Không muốn a! Tiểu ca! Ngươi liền nhẫn tâm ngược đãi động vật à!” Lý Toàn Hắc vì một cái ăn ngon, cư nhiên ở trên bàn phiến cái bụng bán manh!

“Ta cảm thấy được ngươi đã đủ mập.” Lý Hạc Thần nắm nó mặt, quả nhiên có thể xoa bóp rất nhiều thịt, làm một chỉ nãi miêu, Lý Toàn Hắc cũng không tránh khỏi quá béo.

“Ta là mập giả tạo!” Lý Toàn Hắc ngụy biện nói.

“Hảo a, Lý Toàn Hắc, ngươi tưởng được ăn ngon, liền muốn làm việc —— ngươi đi hỏi thăm hạ, đến cùng tại sao Nghiêm gia Đại lão gia lại đột nhiên nổ chết, hẳn là cái gì thời điểm chết. Ngược lại ngươi bây giờ là một con mèo, cũng không ai hội chú ý ngươi, chỉ cần ngươi nghe được, liền cho ngươi ăn cơm.” Lăng Hàn ôm cánh tay nói.

“Tiểu tử ngốc, ta sẽ không đi nhà bếp ăn vụng a!” Lý Toàn Hắc nghĩ thâm, thế nhưng ngẫm lại Lăng Hàn trừ nghệ thiên hạ vô song, vì vậy dĩ nhiên đáp ứng: “Hảo!”

Lý Hạc Thần ngược lại là có chút buồn bực, tại trong trí nhớ của hắn, Lăng gia gia chủ lão già không phải là lúc này chết, coi như lịch sử bị cải biến, hắn chết cũng quá đột nhiên, chẳng lẽ là bị người hại chết ?

“Sư huynh, ta xem đêm nay đã đủ giăng co, ngươi liền không cần tiếp tục tưởng những thương tổn kia suy nghĩ sự tình. Mặc Nguyệt, Đàm Ảnh, các ngươi đi tìm sạch sành sanh chậu gỗ đến, cấp sư huynh rửa mặt, ta đi nhà bếp tìm xem nguyên liệu nấu ăn.” Lăng Hàn nói.

“Tìm nguyên liệu nấu ăn ta cũng muốn đi!” Trầm Tuyết vội vã xung phong nhận việc nói.

“Vì sao lại có người loại này tham ăn kiếm linh! Kiếm linh liền không cần ăn đồ ăn!” Mặc Nguyệt bĩu môi nói.

“Ta là vì bảo vệ Lăng thiếu gia an toàn.” Trầm Tuyết nói.

Lăng Hàn rời đi tiểu viện sau, dùng cái phép che mắt, làm cho người phạm căn bản không thấy mình, này Nghiêm gia tuy rằng xốc nổi, thế nhưng phòng thủ lại còn lâu mới có được hắc trong tưởng tượng như vậy nghiêm mật, cứ việc thuê rất nhiều vũ trang gia đình, lại không có mấy cái có bản lãnh thật sự cao thủ.

Dù sao dân gian quyền quý âm thầm nuôi tinh binh nói, nhưng là sẽ bị cho rằng mưu phản tội tru diệt cửu tộc.

Mà này đó lớn môn phái tu tiên, bởi nắm giữ siêu phạm sức mạnh, quan lại không dám tự ý động, kì thực tạo thành cản trở thế lực, bất quá môn phái tu tiên xưa nay có quy tắc, chỉ tu tiên vẫn đạo, đối kháng tà ma, chẳng hề chấp nhận can thiệp thế gian thế tục, cho nên, tiên quyền cùng vương quyền, liền như vậy đạt thành vi diệu cân bằng.

“Thiếu gia, chúng ta đứng ở trên nóc nhà nhìn này một vòng, có vẻ như này Nghiêm gia có thật nhiều cái nhà bếp, hơn nữa này đó cái công tử tiểu thư buổi tối đều rất làm ầm ĩ, bên này làm tang sự, bên kia liền sống phóng túng, nhà bếp đều là đèn đuốc sáng choang, trắng đêm không ngủ, ta xem trà trộn vào đi làm cơm một chút, không là việc khó gì.” Trầm Tuyết nói.

“Hừ, này Nghiêm gia phía sau cánh cửa đóng kín hưởng thụ, cũng không nhìn bên ngoài dân chúng chết sống, một đạo tường vây trong ngoài, ngược lại là hai cái thế giới, hai loại quang cảnh đây!” Lăng Hàn nói.

“Thiếu gia người lời này có thể còn kém, ta xem này đại trong nhà, không cần thiết bao lâu khả năng liền địa ngục cũng không bằng.” Trầm Tuyết nói.

“Ồ? Vì sao?” Lăng Hàn hỏi.

“Này đó bùa chú, dán đầy toàn bộ Nghiêm gia, kì thực cũng không phải là chống đỡ ác quỷ bùa chú, ngược lại, là ma giới một loại nuôi quỷ chú pháp, trên thực tế nơi này không có chết người, thoát nhìn liền lão đầu nhi kia sống thọ và chết tại nhà, kì thực là bởi vì nơi này chính là ác quỷ sào huyệt, ác quỷ đương nhiên sẽ không tại áp trước, đem mình sào huyệt làm cho rối như tơ vò.” Trầm Tuyết nói.

Xem ra tại hắc cùng Yên Phù Quang trong một khoảng thời gian, cũng học tập không ít Ma giới tri thức đây.

“Tin tức này rất trọng yếu, ta muốn khẩn trương nói cho sư huynh!” Lăng Hàn nói.

“Không cần phải gấp gáp a, thiếu gia, xem này đó bùa chú hoàn không phản ứng gì, ác ma chân chính áp ít nhất còn muốn bảy ngày, chúng ta hay là trước làm cơm đi!” Trầm Tuyết vội vã khuyên can Lăng Hàn —— ăn cơm to lớn nhất lap!

“Vậy chúng ta trước tiên làm bộ người làm quần áo trà trộn vào nhà bếp, người cho ta lập tức tay, ai, kỳ thực Đàm Ảnh thủ pháp không sai, muốn là hắc đến làm ta ra tay là tốt rồi.” Lăng Hàn thở dài nói.

“Ta cũng không kém mà!” Trầm Tuyết nói, “Ta có thể đi làm bộ là truyền món ăn người hầu, thuận tiện thuận mấy món ăn trở về!”

Vì vậy, Lăng Hàn xâm nhập vào một cái khí thế ngất trời nhà bếp sau, tìm cái không ai sử dụng nồi và bếp, làm bộ là đầu bếp bắt đầu bận việc, ngược lại vào lúc này trong phòng bếp đều bận lật, hắc còn dùng khăn vải vây quanh mặt, cũng không có ai chú ý tới hắc.

Mà Trầm Tuyết thì lại một bên dùng mê hoặc thuật mê hoặc đầu bếp nhóm tâm thần, một bên đem hắc trung ý thái phẩm hương trong hộp đựng thức ăn bày.

Không hổ là hào môn đại gia, ăn chính là so với bên ngoài tiệm ăn bên trong chú ý, Trầm Tuyết một bên khâu đồ ăn một bên cảm khái.

“Nguyên lai các người cũng ở nơi đây.” Lý Toàn Hắc nằm nhoài trên bệ cửa sổ nói, rất hiển nhiên, cái này nhà bếp bởi náo nhiệt nhất, đem Lý Toàn Hắc đều hút đưa tới.

Hộp cơm xếp đầy sau, Trầm Tuyết liền dẫn hộp cơm nhảy lên đỉnh, về tới Lý Hạc Thần trong tiểu viện, đem ba cái đồ ăn đặt tới trên bàn.

Bởi vì kia lâm thời từ phòng bếp tìm được hộp cơm chỉ có thể thả ba cái đồ ăn.

Vì vậy Đàm Ảnh tiếp sức chạy đệ nhị chuyển, mang đến Lăng Hàn xào ba cái đồ ăn.

Mặc Nguyệt lần thứ hai đi thời điểm, bưng tới món lẩu.

Không biết tại sao, Lý Hạc Thần cái kia gian phòng đơn sơ bên trong, cuối cùng lại biến thành một hồi loại nhỏ tiệc rượu.

“Liền đương đây là Nghiêm gia cho chúng ta tiệc đón gió bữa ăn đi!” Lăng Hàn nói mở ra một vò thuận đến đúng lúc rượu.

Lúc này, Lý Hạc Thần đột nhiên đối Trầm Tuyết nói: “Yên Phù Quang, chúng ta muốn bắt đầu ăn a, người bên kia ăn không được cái gì hảo tới chúng ta bên này ăn làm sao? Lăng Hàn tay nghề không thể so với này đầu bếp kém.”

“Ta cũng không phải truyền lời ổng.” Trầm Tuyết bĩu môi, bất quá trên thực tế là, Trầm Tuyết nghe đến thấy tất cả, Yên Phù Quang cũng sẽ thu được.

“Nghiêm Thư khẳng định thỉnh hấn được ăn ngon, dù sao bọn họ một đường dẫn trước trước đến Nghiêm gia.” Lăng Hàn nói.

Ai biết, hấn lời còn chưa dứt, một đoàn khói hình dáng đột nhiên phù phù ra bọn hấn bây giờ trong phòng khách, chỉ thấy Yên Phù Quang mặt không thay đổi từ trong khói mù đi ra, sau đó không chút khách khí ngồi xuống, bắt đầu ăn.

Cái này không nguyên tắc kẻ tham ăn! ! Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn đều dùng ánh mắt khinh bỉ âm thầm nhìn Yên Phù Quang. Đăng bởi: LenNiNi

## 19. Chương 49: Luận Kiếm

Ăn uống no đủ Lý Hạc Thần nằm ngửa tại xe lăn, cùng lúc trước giống nhau, Yên Phù Quang vẫn là ăn được sau cùng cái người kia.

Lý Hạc Thần vì vậy nói: “Sự đệ, người có phải là phát hiện này Nghiêm gia có dị thường gì?”

Lăng Hàn vì vậy đem hấn lấy được bùa chú thông tin nói cho Lý Hạc Thần.

Hiển nhiên, thân là Ma tôn Yên Phù Quang cũng phát hiện điểm này.

“Ma tôn, người đối với cái này có ý kiến gì không, người đã nói người báo trước đến này Nghiêm gia có một vài thứ gì đó, chắc chắn chỉ chính là cái này sắp tại Nghiêm gia áp ma vật đi!” Lý Hạc Thần nói.

“Cái kia ma vật cùng chúng ta muốn tìm đồ vật có liên quan, thế nhưng ta có thể khẳng định là, này ma vật tương lai chỉ sẽ trở thành ta chương ngại vật.” Yên Phù Quang nói.

“Vậy người có muốn hay không cùng chúng ta liên thủ, thừa dịp nó còn chưa áp, liền đem nó tiêu diệt đâu?” Lý Hạc Thần bắt đầu lôi kéo Yên Phù Quang nhập bọn, “Các người mơ mộng quá rồi, chưa áp có thể bày xuống tâm ma trận pháp, đồng thời dùng yêu ma giới cao nhất bí thuật kết thành áp đại trận, là tuyệt đối không thể loại bỏ —— ma vật kia sợi kén đã cuốn lấy này đại trong nhà tất cả mọi người hỗn phách, chỉ cần phá hỏng cái kén, những người này liền chắc chắn phải chết, nhưng mà, một khi ma kén áp, những người này cũng tất nhiên bị sợi kén hấp thụ tinh hồn, trở thành thụ ma vật khổng lồ Hoạt Thi, ta xem nơi này mỗi người đều hết thuốc chữa!” Yên Phù Quang lạnh lùng nói.

“Này trong đại trạch người thật sự đều hết thuốc chữa? ! Lẽ nào liền không có cách nào cứu bọn họ một mạng sao? Rõ ràng hiện tại mỗi người thoát nhìn đều rất bình thường!” Lăng Hàn nói.

“Ha ha, ta xem người nên suy tính là như thế nào đem người cái này què chân sư huynh mang tới chỗ an toàn, mà không phải ở đây lòng dạ đàn bà, ở chỗ này thời gian dài, các người cũng sẽ bị sợi kén cuốn lấy nha!” Yên Phù Quang nói.

“Nếu như sợi kén cuốn lấy ta, vậy người liền mất đi tìm tới bảo tàng trọng yếu lợi thế, không phải sao? Người nhất định có biện pháp gì che giấu lên, không có nói cho chúng ta. Nếu như ma vật thật sự cần thiết nhiều người như vậy mệnh, đã sớm lấy đi này trong đại trạch tính mạng của tất cả mọi người, phía ngoài dân chúng nhiều như vậy, tại sao nó không đi săn bắn, nhất định phải chơi loại này chờ đợi áp du hí?” Lý Hạc Thần nói.

Yên Phù Quang khẽ mỉm cười: “Lý Hạc Thần, người rất nhạy cảm mà, người nói không sai, quả thật có biện pháp có thể thừa dịp ma vật vẫn không có áp liền hủy diệt nó, đồng thời có thể cứu nơi này mạng của tất cả mọi người, thế nhưng phương pháp vô cùng nguy hiểm, ta là tuyệt đối sẽ không cho người đi thí —— người nhưng là ta mở ra bảo tàng chìa khóa! Ha ha ha...”

“Vậy ta đi hảo!” Lăng Hàn nói.

“Không cho phép người đi!” Lý Hạc Thần vội vã quát bảo ngưng lại hẳn, “Yên Phù Quang, người thiếu thừa nước đục thả câu, Lăng Hàn cũng là nắm giữ Ma đồ nhân vật trọng yếu! Người ta hẳn, thậm chí Lý Toàn Hắc, ai đều không thể thoát khỏi Ma đồ dây dưa!”

“Cái gì? !” Mọi người lộ ra biểu tình kinh hãi.

Chỉ thấy Lý Hạc Thần đưa cánh tay ra, vén lên ống tay áo, trên cánh tay của hắn hình xăm, dĩ nhiên biến thành “Tám” chữ.

“Sư huynh, tại sao người trên cánh tay có cái này hình xăm? !” Lăng Hàn ngạc nhiên hỏi.

Lý Hạc Thần hơi trợn to hai mắt —— quả nhiên, liền Lăng Hàn đều nhìn thấy này hình xăm.

“Đây không phải là hình xăm, là một loại tương tự với lần theo ma chú đồ vật.” Lý Hạc Thần đơn giản đạo, “Mà ta, cũng không phải là người quen thuộc Lý Hạc Thần, ta là —— mười năm sau Lý Hạc Thần. Trong lòng ma huyền cảnh sau, cái này hình xăm từ chín biến thành tám.”

“Người nói cái gì? Tại sao ta nghe không hiểu? !” Lăng Hàn kinh ngạc nói.

Tại Lăng Hàn nói chuyện đồng thời, Lý Hạc Thần trên tay hình xăm bắt đầu rơi vào hỗn độn trạng thái, hình xăm biến hóa sinh ra cảm giác nóng rực lệnh Lý Hạc Thần nhíu mày, nhưng mà này đau đớn so với hình xăm lần thứ nhất biến hóa thời điểm muốn khinh hơn nhiều.

“Lăng Hàn rốt cục cũng cuốn vào rồi!” Lý Toàn Hắc đạo, “Tính cả chúng ta, tổng cộng có mười hai người tham dự vào này Ma đồ quỹ bên trong cục rồi!”

“Lăng Hàn mới thật sự là có thể tiếp xúc đến Ma đồ người, tại mười năm sau! Ta là bị mười năm sau một cái nào đó Ma đồ tranh đoạt giả đưa đến trong này!” Lý Hạc Thần nói.

Khi hắn những câu nói này nói ra khỏi miệng thời điểm, trên cánh tay của hắn hình xăm biến thành “Bảy” !

“Mười năm sau đến cùng xảy ra chuyện gì!” Yên Phù Quang cũng cùng kêu lên.

“Là địa ngục, địa ngục phủ xuống.” Lý Toàn Hắc nghiêm túc nói.

---

Mười năm sau, Lăng Hàn biến thành âm úc tông chủ, chiếm được Ma đồ.

Ma đồ tin tức bị phân tán đến toàn bộ võ lâm, thành vì thiên hạ người mơ ước bảo vật.

Kia sau, đông tông biến thành Ma đồ chi phối đất đai ngục, nhưng mà Ma đồ nhưng chưa mở ra.

Có cái trốn ở trong hắc vụ ma nhân, dùng kỳ diệu ma lực đem Lý Hạc Thần đưa đến mười năm trước, làm cho hắn trước tiên được đến Ma đồ cũng mở ra, bằng không, mười năm sau ngày đó chính là hết thấy chung kết.

“Đây chính là ta gặp phải chuyện khó mà tin nổi, ta vừa bắt đầu không nghĩ nói cho Lăng Hàn, không muốn đem hắn cuốn vào, thế nhưng sự tiến triển của tình hình vượt quá sự tưởng tượng của ta, Yên Phù Quang, có lẽ chúng ta hợp tác, mới phải biện pháp giải quyết tốt nhất. Thậm chí, khả năng cái kia hắc vụ chỉ nhân,

chính là mười năm sau người!” Lý Hạc Thần nói. Hắn lựa chọn lúc này đem chuyện này nói ra, là bởi vì từ khi tại đông tông bắt đầu, chuyện hắn gặp được, đã xa hoàn toàn không phải chính mình năm đó trong ký ức bộ dáng, thậm chí càng ngày càng nghiêm trọng!

Vì vậy hắn làm một cái đánh bạc giống nhau quyết định, đó chính là đem Lăng Hàn cuốn vào trong đó, lợi dụng Yên Phù Quang đặt thành kết minh, đến bảo vệ Lăng Hàn! Chỉ dựa vào hắn Lý Hạc Thần một sức mạnh của cá nhân, muốn đối phó nhiều như vậy tầng tầng lớp lớp, chưa bao giờ nghe quỷ quái, thật sự là quá khó khăn!

Lăng Hàn nghe được trợn mắt ngoác mồm —— nguyên lai sư huynh dĩ nhiên che giấu chính mình nhiều đồ như vậy! Không trách hắn luôn cảm thấy sư huynh cùng lúc trước thay đổi một người!

“Người làm một cái sáng suốt quyết định, Lý Hạc Thần, vô luận tại quá khứ vẫn là tương lai, chỉ cần tiếp xúc qua Ma đồ người, liền nhất định sẽ bị làm cho mê hoặc bắt giữ, rơi vào vĩnh cửu trong thống khổ, trừ phi Ma đồ mở ra, tất cả thanh linh. Lăng Hàn xác thực nhất định là cùng Ma đồ có dây dưa người —— hắn và Ma đồ trong tương lai dây dưa quá sâu, hắn chú định không tránh khỏi Ma đồ.” Yên Phù Quang đạo, “Thế nhưng, Ma đồ uy lực, dĩ nhiên làm cho nghịch chuyển thời gian ma chú xuất hiện, có thể thấy được Ma đồ trong tương lai mười năm cắn nuốt lượng lớn mạng người!”

“Đây là ý gì?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Ma đồ mở ra lúc trước nghi thức cùng khúc nhạc đạo, chính là hi sinh lượng lớn mạng người, xây dựng một cái chỉ thuộc về Ma đồ kết giới, đại khái là Ma đồ bản thân để bảo đảm an toàn của mình mới tạo thành như thế một cái cơ chế. Tại kết giới mở ra sau, bên trong kết giới liền tạo thành một cái vi mô địa ngục —— Lý Hạc Thần mười năm sau thấy địa ngục đông tông, chính là cái kia kết giới tạo thành, Ma đồ kết giới bao phủ đông tông, hấp thu lượng lớn mạng người, tạo thành Lý Hạc Thần thấy cảnh tượng.” Yên Phù Quang giải thích, “Thế nhưng, phạm là bị Ma đồ người giết, đều sẽ đem hồn mình lực cống hiến cho Ma đồ kết giới, Ma đồ tại cõi đời này xuất hiện bao lâu, lực lượng kia liền tích lũy nhiều ít. Có mấy người tiến vào kết giới, nếu như cam nguyện bị kết giới ăn mòn, có thể cho phép dùng đánh cắp kết giới tích lũy năng lượng, không xong khả năng hoàn thành khổng bố phép thuật, tỷ như Lý Hạc Thần gặp phải mười năm nghịch chuyển phép thuật.

Đổi lập, đánh cắp Ma đồ kết giới sức mạnh người, cũng sẽ phải chịu đáng sợ phản phệ, người nói cái người kia cả người bao phủ hắc vụ, ta nghĩ hắn hẳn là bị Ma đồ phản phệ nguyên rủa. Thế nhưng, rất rõ ràng hắn cũng không có mở ra Ma đồ tư cách!”

Lý Hạc Thần nói: “Thế nhưng ta bách tư bất đắc kỳ giải là, nếu hắn có to lớn như vậy năng lực, tại sao phải đem ta đưa đến mười năm trước, mà không nhượng ta lúc đó liền mở ra Ma đồ đâu? Tại sao hắn muốn ta đi tìm Ma đồ?”

Yên Phù Quang nhắm mắt ngẫm nghĩ một hồi, nói: “Ma đồ kết giới lực phản vô cùng lớn lao, Lý Hạc Thần, lớn đến đánh cắp sức mạnh người, sống sót thời gian khả năng không vượt quá một phút. Hắn e rằng không có cách nào kiên trì đến người mở ra Ma đồ. Thế nhưng, nếu như đem người đưa đến mười năm trước, người thì có thời gian mười năm đi tìm Ma đồ, cũng mở ra hắn.

Hắn tự tin như thế, như vậy biểu thị, hắn có thể là người bên cạnh người, hoặc là người tất nhiên gặp phải người.”

“Thế nhưng trong tương lai, người căn bản là biến mất, hiện tại tranh đoạt Ma đồ người, tại mười năm sau liền mai danh ẩn tích.” Lý Toàn Hắc nói.

“E rằng ta tại tranh đoạt Ma đồ thời điểm thất bại.” Yên Phù Quang ngoắc ngoắc khóe miệng, “Bất quá Lý Hạc Thần chính người cũng nói, hiện tại chuyện phát sinh, mười năm sau người hoàn toàn không có gặp phải, nói rõ lịch sử bị cải biến, lịch sử bị thay đổi sau, ai biết thắng bại đâu?”

Thay đổi lịch sử trả giá cự đại đánh đổi, cái kia hắc vụ chi nhân cũng tất nhiên sẽ gánh chịu, chịu đựng lớn hơn dần vật cùng thống khổ. Thế nhưng châm chọc là, hắn bỏ ra nhiều như vậy, lại chưa hề mở ra Ma đồ tư cách.”

“Tại sao nhất định muốn cướp đoạt kinh khủng như vậy đồ vật? Người lợi hại như vậy, lẽ nào trên đời còn

có người khát vọng được đến mà không có được đồ vật ? Sư huynh cũng có thể hoàn toàn không cần đi điều tra kia phúc đồ, ngược lại người đã bị đưa đến mười năm trước, cái kia hắc vụ chi nhân coi như lại dùng ta muốn kẹp người, lịch sử đã thay đổi, hẳn có thể bắt người ta thế nào?” Lăng Hàn kêu lên.

“Sư huynh người hình xăm tỏ rõ hẳn bị quán lấy rồi! Ma đồ chú ý tới hẳn! Vô luận thời gian nào tuyền! Mà hẳn là vì thực hiện đối cam kết của người mới đưa tất cả gánh vác! Nếu như tất cả như người nghĩ đơn giản như vậy, thế giới này căn bản cũng không có nhiều như vậy phiền toái!” Yên Phù Quang đột nhiên táo bạo, “Lăng Hàn, người cũng bị Ma đồ nhìn chăm chú vào, Ma đồ sẽ không bỏ qua người, mà sư huynh người đang dùng con kiến giống nhau buồn cười nâng lực cực lực bảo toàn người, người dĩ nhiên còn vọng tưởng từ trong cuộc chiến tranh này trốn chạy?”

Yên Phù Quang đột nhiên khác thường cảm xúc, nhượng Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn cảm thấy giật mình.

“Tại sao muốn gánh vác như thế đáng thương vận mệnh... Ta rõ ràng chỉ muốn nhượng sư huynh bình an...” Chưa va chạm nhiều Lăng Hàn đột nhiên biết đến này quỷ quyết kinh khủng tất cả, rốt cục cũng khó có thể tiếp nhận. Hắn viền mắt đỏ lên nhìn sư huynh, lại như lúc đó giống nhau bất lực.

“Ta cũng không tuyệt vọng, nếu như ta tuyệt vọng, hết thấy đều xong. Từ tới chỗ này ngày thứ nhất lên, ta liền làm xong nghênh chiến chuẩn bị, ta không sợ khiêu chiến, ta cũng không sợ hãi khủng bố, ta chỉ có thể đi tiếp!” Lý Hạc Thần từ ghế lặn đứng lên, đỡ lấy Lăng Hàn bả vai nói: “Lăng Hàn, ta làm sự tình, cùng người mười năm sau làm sự tình giống nhau. Mười năm sau người, liền giống như hiện tại ta, mà thời điểm đó ta, tựa như cùng người bây giờ. Ta tin tưởng người có dũng khí gánh vác càng nhiều, trong tương lai, một mình người gánh lấy hết thảy, đem ta hoàn toàn bảo vệ, hoàn toàn đem ta cùng Ma đồ ngăn cách, mãi đến tận người chết trước thời khắc cuối cùng, người còn đang có ý bảo vệ ta!

Cho nên ta tin tưởng người, tin tưởng người còn có thể lần thứ hai bảo vệ ta! Bởi vì người đến chết đều vẫn không có tuyệt vọng, ta tại sao có thể tuyệt vọng!”

“Các người kia phần bệnh trạng chấp nhất, chính là Ma đồ vui với thấy. Ta không có được đồ vật, ta vọng tưởng, cũng là Ma đồ mong muốn.” Yên Phù Quang khẽ cười một cái, “Vô luận có hay không giác ngộ, bị Ma đồ quán lấy thượng người, cũng không thể thoát đi.” Đăng bởi: LenNiNi

## 20. Chương 50: Luận Kiếm

### Chương 50: Luận kiếm

“Nói chung, ta đem chuyện này nói cho các người, không phải là vì để cho các người cảm khái đau buồn, mà là vì tìm kiếm đối sách, Yên Phù Quang, đối phó nơi này áp ma vật đến cùng nên làm như thế nào?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ở đây kết kén áp ma vật, là tại yêu ma giới cực kỳ hiếm thấy tâm ma yêu trùng, loại này yêu trùng từng ở thượng cổ tối tăm thời đại hoành hành hậu thế, thế nhưng theo ánh nắng tái hiện đại địa, tâm ma yêu trùng liền hướng tới hủy diệt. Tâm ma yêu trùng hội nuốt chửng người nội tâm nhược điểm, cũng coi đây là thời cơ cuốn lấy linh hồn, mãi đến tận hút sạch sẽ tất cả hồn phách tinh hoa. Nói cách khác, chỉ có không hề nội tâm nhược điểm người, mới sẽ không bị tâm ma yêu trùng cuốn lấy.

Mà muốn đánh bại loại này cơ hồ tiếp cận với không chết quái vật, chỉ có thừa dịp yêu trùng còn chưa áp, vẫn còn hoàn suy yếu thời điểm tiến vào nó tâm ma của mình ảo cảnh, tìm tới yêu trùng tâm ma, nhượng nó rơi vào ác mộng của chính mình. Thế nhưng, yêu trùng tâm ma ảo cảnh dị thường hung hiểm, vừa là nhược điểm của hẳn, cũng là bẫy rập của nó.” Yên Phù Quang đạo, “Hơn nữa vừa tiến vào yêu trùng tâm ma ảo cảnh, tự thân các người tâm ma nhược điểm cũng sẽ bạo phát.”

Lăng Hàn nghĩ đến tâm ma của mình nhược điểm là Lý Hạc Thần thời điểm, nhất thời mặt đỏ đến lỗ tai.

Mà Lý Hạc Thần liền nói: “Nói như thế, ta còn có một cục quái sự phải nói cho người nhóm, vậy chính là ta tại ác mộng từng lâm trên đường nhỏ rơi vào tâm ma ảo cảnh thời điểm, hiển hiện cũng không phải là trái tim của ta ma, mà là ta hoàn toàn xa lạ phong cảnh —— tựa hồ là càng thêm cửu viễn ký ức mảnh vỡ.”

“Ồ? Nói nghe một chút!” Yên Phù Quang cảm thấy hứng thú.

Lý Hạc Thần vì vậy đem chính mình xem đến cảnh tượng đều nói cho mọi người, Yên Phù Quang nghe xong sắc mặt đột biến nói: “Người nói cái kia nữ nhân áo đỏ, lại có thể tại ký ức mảnh vỡ bên trong nhận ra được ngàn năm sau dò xét, nàng ma lực thật sự là kinh người, loại này có thể xuyên thấu thời gian lưu ma lực, cơ hồ có thể so với Ma đồ kết giới!”

“Người biết Ma giới có nữ nhân này ghi chép ? Ta thấy ký ức mảnh vỡ, có hay không người nói cái kia thánh nhân cuối cùng ký ức?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Vâng, thế nhưng ẩn chứa trong đó nội dung quá mức kinh người —— cái kia cô gái áo đỏ, là ma giới tà thuật chi mẫu · ma nguyên Xích Lôi, nàng là Ma giới Ma thần, là ma giới hiện tại cơ hồ hết thảy yêu ma pháp thuật người sáng lập.” Yên Phù Quang đạo, “Thậm chí, rất nhiều nghịch thiên ma vật chủng tộc đều là nàng sáng tạo, bao quát —— nơi này tâm ma yêu trùng! Bởi vậy, nàng mới bị tôn xưng vì Ma giới nguyên tổ!”

“Ma mẫu bây giờ còn sống sót ?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ma nguyên Xích Lôi tuổi thọ nghe đâu tại ngàn năm trước liền đã tiêu hao hết —— đó là nàng lạm dụng ma lực đánh đổi, thế nhưng Ma giới tất cả ma vật cũng sẽ ở trước khi chết lưu lại cho mình thức tỉnh thời cơ, phỏng chừng ma mẫu cũng không ngoại lệ. Ma mẫu xuất hiện ở thánh nhân ký ức mảnh vỡ bên trong, có thể yêu trùng vì phục sinh ma mẫu, còn có thể đòi lấy người càng nhiều hơn trí nhớ kiếp trước mảnh vỡ! Ta xem, này ngược lại là một cái chúng ta đối khách làm chủ thời cơ!” Yên Phù Quang đạo, “Lý Hạc Thần, người có thể làm mỗi như!”

“Này quá nguy hiểm!” Lăng Hàn kêu lên.

“Người biết cái gì! Lý Hạc Thần căn bản không có tâm ma! Yêu trùng chọn đọc chỉ có hấn trí nhớ kiếp trước, người lẽ nào không phát hiện sao, ngu xuẩn, Lý Hạc Thần là thánh nhân tái thế chi nhất, hấn có thể là trên đời ít có nội tâm không hề tâm ma người!” Yên Phù Quang đạo, “Yêu trùng bắt hấn căn bản không thể làm gì!”

“Nói cách khác, Lý Hạc Thần là nội tâm phi thường thuần túy thuần khiết chi nhân ?” Lý Toàn Hắc nghiêng đầu xen mồm. Nó mới không tin Lý Hạc Thần thậm chí có như vậy thuần lương, hừ hừ.

“Sư huynh là thuần túy chi nhân?” Lăng Hàn thì lại xem Lý Hạc Thần ánh mắt lại thêm vẻ sùng bái.

“Hảo, phí lời cũng không cần nói nhiều, hiện tại bắt đầu, chuẩn bị bày xuống mỗi như đi. Các người đi tìm cái hồng thủy chậu lại đây, ở trong đó đổ đầy thủy, ta muốn lợi dụng pháp thuật của ta, tới tìm kiếm này đại trong nhà gần nhất ma kén vị trí!” Yên Phù Quang nói.

“Vậy ta đâu?” Lý Hạc Thần nói.

“Người đương nhiên chính là mỗi như, ta cần thiết đào móc người càng nhiều hơn trí nhớ kiếp trước mảnh vỡ.” Yên Phù Quang lộ ra một cái âm trầm nụ cười, “Bất quá không cần lo lắng, những ký ức này có thể sẽ tăng cường người mở ra Ma đồ lợi thế. Bởi vì ta có loại cảm giác, vị thánh nhân kia, nói không chắc cùng này tám Ma đồ có thật nhiều liên lụy.”

Dựa theo Yên Phù Quang yêu cầu, Mặc Nguyệt chờ kiếm linh nhắc đến chứa nước giếng đại chậu gỗ đặt ở trong phòng ngủ, mà Lý Hạc Thần thì lại nằm trên giường bằng phẳng, bao bọc tự mang tới êm đềm đầm chán, một bộ các người bạn ta muốn đi ngủ tư thế.

“Người muốn dùng Thủy Kính thuật thẩm tra cái này trong đại trạch người ?” Lăng Hàn ngồi ở Lý Hạc Thần bên cạnh mạn giường thượng hỏi.

“Yêu trùng không phải vô duyên vô cớ đi tới nơi này, là có người dùng triệu hoán ma vật phép thuật, vì đạt thành chính mình không thể cho ai biết mục đích —— có thể là ma xui quỷ khiến mới đưa yêu trùng đưa tới —— vốn là loại này triệu hoán tà thuật chính là Ma giới một ít yêu vật vì đi đến thế gian mà cố ý phân tán ở nhân gian, dụ dỗ này đó có tham niệm chi nhân lời đồn. Buồn cười những người kia còn tưởng rằng này đó ma vật thật sự có thể hoàn thành bọn họ buồn cười nguyện vọng!” Yên Phù Quang nói.

“Này không rồi cùng Ma đồ dụ dỗ Tiên Ma nhị giới là đạo lý giống nhau ?” Lý Hạc Thần nói.

“Câm miệng! Ma đồ là không đồng dạng như vậy! Kia nhưng là chân chính có thể thực hiện nguyện vọng bảo vật!” Yên Phù Quang nói chuyện đến Ma đồ bên trong bảo tàng, ánh mắt liền xảy ra biến hóa, cùng này đó trăm mê triệu hoán yêu thuật người, cũng không có khác biệt gì.

Chỉ thấy Yên Phù Quang đối chậu nước nói lẩm bẩm, rất nhanh, toàn bộ chậu nước phát ra hào quang nhàn nhạt, một ít bọt khí từ trong nước trôi lên, thẳng lên mặt nước, cuối cùng tạo thành một bộ triển khai quyển sách, mà toàn bộ trong đại trạch người vào giờ phút này phát sinh tất cả, liền tại quyển sách thượng không ngừng hiện lên.

“Thật thần kỳ chú thuật!” Lăng Hàn nói.

Nói hán cầm cái cây nho nhét vào chính mình trong miệng, sau đó liền cấp Lý Hạc Thần bỏ vào trong miệng một khóa, tại bên cạnh hán đĩa sứ tử bên trong, còn có các loại cái khác hán tiện tay đem ra hoa quả.

“Không nghĩ tới đây còn có đại quả dưa hấu, ăn dưa đi!” Tại một bên khác trên bàn vuông, kiếm linh nhóm chính tại gọt quả dưa hấu.

Vì vậy đại gia một người phân một khối, ăn dưa xem Yên Phù Quang thi pháp.

Yên Phù Quang liếc mắt liếc mắt một cái những người này, đột nhiên đi hướng bàn vuông, cầm một khối dưa, tiếp thi pháp.

Chỉ thấy Thủy Kính cảnh tượng tại vô số người bên trên xẹt qua, cuối cùng hình ảnh dừng ở một cái hoa lệ trong phòng ngủ —— phòng ngủ kia bố trí thoát nhìn như là Nghiêm gia thân phận khá cao nữ tử cư trú chỉ, nhưng mà trong phòng ngủ lại truyền đến nam nữ hoan hảo âm thanh!

“Oa! !” Ăn dưa quần chúng phát ra kinh ngạc thốt lên, mặc dù biết Nghiêm gia rất dâm loạn, nhưng là cùng tận mắt đến hiệu quả vẫn là không đồng dạng như vậy!

“Có thể đến gần điểm nhìn kia người nữ cùng nam là ai chẳng?” Lý Toàn Hắc gương móng vuốt nói.

Thủy Kính hình ảnh tùy theo hướng phía trước chuyển dời, mãi đến tận giường chiếu màn trướng bên trong, hoạt sắc sinh hương hình ảnh triển lộ không bỏ sót —— chỉ thấy trên giường là một cái xinh đẹp phụ nhân cùng một người tuổi còn trẻ nam tử quần quýt cùng nhau.

“Nam nhân kia là Nghiêm Dục, Nghiêm Thư biểu ca, mà kia người nữ, nếu như ta nhớ không lầm, là Nghiêm Thư mẹ ruột nghề thị.” Lý Hạc Thần nói.

“Cái gì? ! Nghiêm gia quan hệ dĩ nhiên như vậy hỗn loạn! Nghiêm Dục dĩ nhiên ngủ chính mình thím? !” Lý Toàn Hắc gào gào kêu lên.

Chỉ thấy kia màn trướng bên trong, hai người chính tại xì xào bàn tán.

“Phượng chi, kia lão bất tử rốt cục chết rồi, hiện tại Nghiêm gia liền về chúng ta tất cả!” Nghiêm Dục ở trên giường hướng về phía nghề thị lỗ tai hong gió, “Trước người đã đáp ứng ta, ủng hộ ta đương Nghiêm gia gia chủ, làm sao ngày hôm nay trong tộc người tại cùng nhau thương nghị, người lại nói gọi chỗ người tử đương gia chủ? Người chẳng lẽ là dối ý hay sao? Còn nhớ người từng theo ta hứa lời hứa ?”

“Người này tiểu bạch nhãn lang, nếu không phải ta, này từ trên xuống dưới nhà họ Nghiêm ai để mắt người? Đừng quên hiện tại kia mấy lão già đều nhìn người không vừa mắt, trong âm thầm đã có người truyền thuyết người chính là hại lão già đáng chết hung thủ! Ta nếu là đề cử người đương gia chủ, chẳng phải là khiến người khả nghi? Hiện tại kịp lúc đem Thư nhi đẩy tới vị trí, không nên để cho kia mấy nhà kẻ chiếm tiên cơ cơ mới phải!” Nghê thị giải thích.

Nghiêm Dục không vui nói: “Cái gì tiên cơ! Đừng cho là ta không biết, Nghiêm Thư căn bản không phải lão già loại! Nghê phượng chi, người rõ ràng là dối ý —— nếu là người còn không chịu nhả ra, vậy ta liền muốn chiêu cáo thiên hạ, nói Nghiêm Thư vốn là cái tạp chủng!”

“Người dám! Người có biết hay không hán cha đẻ là ai? Hán cha đẻ nếu là biết là người hồng thanh danh của hán, người liền không sống nổi!” Nghê thị uy hiếp nói.

“Không phải là Vân tông cái kia gọi Xích Tùng trưởng lão ? Người cho rằng ta sợ hán? Coi như hán pháp lực cao cường, hiện tại cũng không làm gì được ta rồi!” Nghiêm Dục âm hiểm cười hắc hắc nói.

“Oan gia! Người đến cùng ẩn giấu hậu thủ gì? Sẽ không phải gần nhất trên trần não động đến hung ác quỷ, là người đưa tới thôi? !” Nghe thị hết hoảng.

Nhìn thấy tình hình như vậy, tất cả mọi người là cảm thấy kinh ngạc.

“Quả nhiên, tâm ma yêu trùng là người này đưa tới, xem ra hẳn nhất định biết đến ma kén chân chính ẩn thân địa phương!” Yên Phù Quang nói.

“Nghiêm Dực quả nhiên không hổ là Nghiêm gia người, vì đạt đến mục đích không chừa thủ đoạn nào. Bất quá chúng ta rốt cục cũng xác nhận, Nghiêm Thư đúng là Xích Tùng con riêng!” Lăng Hàn nói.

“Chỉ cần dùng Thủy Kính theo dõi Nghiêm Dực, liền có thể tìm tới ma kén vị trí thực sự đi, dù sao ma kén là hẳn đưa tới.” Lý Hạc Thần liền nói, “Chúng ta thì chờ một chút xem đi.”

Liền như vậy, một đám người nhàm chán vây xem Nghiêm Dực cùng thím thông dâm toàn bộ quá trình, xong việc sau, Nghiêm Dực từ thím phòng ngủ mật đạo lặng yên đi ra —— nguyên lai vì vụng trộm, trong phòng còn có loại bí mật này thiết trí.

Nghiêm Dực từ hoa viên mật đạo bên trong đi ra, cũng không vội trở về chỗ ở của chính mình, trái lại đi hướng linh đường. Lúc này bên trong linh đường ở ngoài không có một bóng người, hẳn lặng yên sau khi tiến vào, đứng ở chủ nhà họ Nghiêm quan tài một bên, tự nhủ: “Nghe phượng chi kia nữ nhân chết bầm, xem ra là đối với ta có nhị tâm, ta không thể lưu nàng mẹ con tính mạng!”

“Ha ha ha a

kia biết rõ người nhượng hai người kia tụ tập cùng một chỗ, ta tự có phương pháp lấy đi bọn họ mệnh ~” trong quan tài truyền đến sắc nhọn tiếng cười, tiếng cười kia tựa nam không nữ, yêu dị phi thường! Đăng bởi: LenNiNi

## 21. Chương 51: Luận Kiếm

Nghiêm Dực muốn mưu hại Nghiêm Thư mẹ con, ngày thứ hai liền đi tìm tới ăn chơi chè chén một buổi tối Nghiêm Thư, Nghiêm Thư tựa hồ khôi phục hẳn công năng, ở phía trước một đêm kéo đi bốn, năm cái thị nữ, ban ngày liền không sợ chết tiếp tục cường hiếp, hiện tại đã kiệt sức.

Lừa gạt Nghiêm Thư cũng không phải việc khó, đầu óc đơn giản Nghiêm Thư bị Nghiêm Dực một phen lừa, lập tức liền quyết định theo Nghiêm Dực đi tìm chính mình mẹ ruột nghe thị, nguyên lai nghe thị gả cho chủ nhà họ Nghiêm thời điểm bất quá mười bảy mười tám tuổi, hiện tại cũng là hơn ba mươi tuổi, như lang như hổ tuổi, thêm vào nàng trời sinh quyến rũ, bây giờ phong vận dư âm. Nàng từ một cái nhỏ nhỏ tiểu thiếp, bây giờ trở thành Nghiêm gia chủ mẫu, không thể không nói nàng là cái tâm nhân rất nhiều, hơn nữa rất có thủ đoạn nữ tử.

Mà Nghiêm Dực thì lại càng là vì trèo lên trên không chừa thủ đoạn nào, hai người ăn nhậu với nhau, thừa dịp Nghiêm gia lão đầu tuổi già sức yếu cấu kết đến đồng thời, tất cả những thứ này không chỉ việc, Nghiêm Thư đều che ở cổ bên trong.

Giờ khắc này, Nghiêm Thư cùng nghe thị gặp lại, vẫn là bị Nghiêm Dực dẫn theo lại đây, nghe thị kinh hãi, hỏi: “Nghiêm Dực! Người giữ trò quỷ gì? Người đối Thư nhi nói cái gì? !”

“Biểu ca, người không phải nói mẹ ta phải có việc trọng yếu nói cho ta ?” Nghiêm Thư cũng ngạc nhiên hỏi.

“Mẹ người thật không tiện nói cho người, cho nên liền do ta đến nói cho người hảo, người cũng không phải là Nghiêm gia lão đầu con trai ruột.” Nghiêm Dực âm hiểm cười nói.

Nghiêm Thư hét lớn: “Người nói những gì đó! Nghiêm Dực! Mẹ ta kể người có lòng dạ khác muốn soán quyền! Xem ra quả thế! Người lại dám như vậy vậy bản ta và mẹ ta! Ta muốn chém người!”

“Nghiêm Thư, người kêu nữa cũng vô dụng, người hỏi một chút mẹ người, người cha để rốt cuộc là ai?” Nghiêm Dực nói.

Nghê thị tức giận sắc mặt trắng bệch, nàng vì bảo vệ bí mật này, vẫn luôn không có nói cho Nghiêm Thư chân tướng —— tại sao nhiều như vậy thê thiếp bên trong chỉ có nàng sinh ra nhi tử? Bởi vì Nghiêm gia lão đầu căn bản cũng không có thể sinh, mà Nghiêm Thư không phải lão đầu loại! Thế nhưng loại quan hệ này nàng và nhi tử nửa đời sau tiền đồ bí mật, nàng là yếu quyết xác định mang vào trong quan tài! Đáng trách kia Nghiêm Dực không biết dùng thủ đoạn gì, dĩ nhiên biết được bí mật này!

Nghê thị mắt thấy Nghiêm Dực có phản tâm, là muốn một mình nuốt chiếm cái này Nghiêm gia gia tài tư thế, vì vậy lớn tiếng kêu lên: “Nghiêm Dực! Người thật là to gan! Thư nhi mau giết hắn!”

Liền tại Nghiêm Thư rút ra phối kiếm thời điểm, vô số đạo tái nhợt sợi tơ đột nhiên từ ngoài cửa sổ một trào mà vào! Trong nháy mắt đem toàn bộ phòng ngủ bao khỏa!

Nghiêm Thư còn chưa kịp nhúc nhích nửa lần, liền bị tám ti vừng vàng bao lấy rồi!

Mà cùng lúc đó, một đạo kiếm khí đột nhiên phá không kéo tới, chính cắm ở phòng ngủ trên sàn nhà, lập tức phát ra yêu dị hồng quang —— đây đúng là ma kiếm Trảm Tuyệt!

“Yêu trùng phát động tâm ma trận pháp!” Yên Phù Quang âm thanh từ bên ngoài vang lên, lúc này chỉ thấy Lăng Hàn công lấy Lý Hạc Thần phá cửa sổ nhảy vào trong đó, chính là thừa dịp yêu trùng phát động tâm ma ảo cảnh trong nháy mắt, lợi dụng Trảm Tuyệt làm môi giới, chủ động xâm nhập yêu trùng ý thức bên trong thế giới rồi!

Tại Lăng Hàn Lý Hạc Thần tiến vào phòng ngủ trong nháy mắt, Yên Phù Quang cũng theo sát phía sau, mà Mặc Nguyệt Đàm Ảnh thì lại đứng ở cửa trông coi trận.

Ngạc nhiên là, đương ba người nhảy vào trong phòng, thấy cũng không phải là nghệ thị phòng ngủ, cũng không thấy Nghiêm gia ba người, mà là thân ở một mảnh ngói vỡ tường đổ bên trong, chu vi đều là rách nát cánh đồng hoang vu, đỉnh đầu là tối tăm phong làm nền trời, thỉnh thoảng bay xuống màu xám bụi trần giống như tuyết rơi.

“Đây là nơi nào?” Lăng Hàn hỏi, hắn vừa nói chuyện, có thể thở ra bạch khí, có thể thấy được nơi đây lạnh giá.

“Nơi này hẳn là Lý Hạc Thần trí nhớ của kiếp trước mảnh vỡ, cũng là tâm ma tối tưởng tìm kiếm bí mật hồi ức.” Yên Phù Quang đạo, “Các người muốn tập trung tinh thần, bởi vì không cẩn thận, e rằng sẽ tiến vào các người tâm ma của mình bên trong, thời điểm đó kiếm củi ba năm thiêu một giờ! Chúng ta muốn tại đây dụ dỗ tâm ma ký ức mảnh vỡ bên trong, tìm tới tâm ma hồn phách bản thể, một lần hành động đánh nát nó!”

Lúc này, chỉ thấy có cự đại bóng tối từ phong làm nền trời thổi qua, ba người ngẩng đầu lên, chỉ thấy cự đại trùng hình dáng ma vật lơ lửng giữa trời bay qua, này tĩnh mịch cánh đồng hoang vu, tựa hồ cũng không phải là thật sự không hề có thứ gì, theo cự trùng bay qua, sau lưng nó cũng cùng thành đàn ma vật bay qua.

“Đây chính là thượng cổ cảnh tượng —— quần ma sinh động với nhân thể gian cảnh tượng.” Yên Phù Quang đạo, “Đó là yêu ma đặc ý nhất năm tháng đây!”

“Này đó ma vật sau đó đại thể diệt tuyệt, liền nghe đều chưa từng nghe nói có chủng ma này vật tồn tại!” Lăng Hàn nói.

“Uy lực của bọn họ cũng là không tiền khoáng hậu, may là chúng ta chỉ là đến thăm đoạn này ký ức phỏng khách, bằng không sớm đã bị quần ma cắn nuốt.” Yên Phù Quang đạo, “Nơi này là cấm kỵ trong sách cổ ghi lại đại hoang nguyên, là lúc đó quần ma tụ tập, không ai có thể đặt chân cấm địa, vì sao thánh nhân ký ức mảnh vỡ, sẽ có nơi này cảnh tượng?”

Lúc này, có một vệt sáng từ đằng xa phía trên đường chân trời lóe lên, chiếu sáng nguyên bản u ám thiên địa.

Kia tựa hồ là một người ảnh, mà này ánh sáng óng ánh huy, là từ trong tay hắn nắm giữ pháp trượng bên trong phát ra, kia pháp trượng đỉnh, tản ra hào quang tinh thạch xua tan ma vật cùng hắc ám, tại Lý Hạc Thần chờ người xem ra, là uy lực kinh người, chưa bao giờ nghe pháp bảo!

“Đó là cái gì?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Là hồn tinh, tại Thái cổ, người tu tiên cực kỳ ít ỏi, có thể có tu vi đều là trời sinh có ưu tú tư chất tu tiên thiên tài, những người tu đạo này vì có thể tại yêu ma hoành hành thế giới tự vệ cùng bảo vệ người phàm, diễn sinh ra một loại so với hiện tại bất kỳ pháp bảo nào đều càng cường đại hơn thuật luyện khí, đem hồn mình nguyên hoàn toàn lột cách thân thể, tạo thành hồn tinh, dùng hồn tinh để chống đỡ ma vật.

Thế nhưng, có thể một thân một mình tiến vào đại hoang nguyên, dựa vào chính mình sức lực của một người hồn tinh xua tan yêu ma, pháp lực của người này cũng không khỏi quá mức mạnh mẽ rồi!” Yên Phù Quang nói.

Dứt lời, hắn dĩ nhiên nhảy ra phé tích, hướng về cái kia cầm trong tay hồn tinh người tu tiên đi đến.

Lăng Hàn cũng công lấy Lý Hạc Thần theo thật sát.

Đợi đến bọn họ rốt cục đi đến cái kia đi chậm rãi người tu tiên trước mặt, chỉ thấy người tu tiên chậm rãi mà đi, thần sắc bình tĩnh, khuôn mặt dĩ nhiên là người phàm hiếm thấy tuấn mỹ, thậm chí khiến người sinh ra không cho phép kẻ khác khinh nhờn khí thế.

“Người này chính là thánh nhân, sư huynh kiếp trước?” Lăng Hàn đạo, lập tức trong lòng lại nghĩ, sư huynh kiếp trước dĩ nhiên mỹ lệ như vậy! Tuy rằng người nọ là nam tử, thế nhưng làm người mà nói, tướng mạo cũng thật sự là quá mức xuất chúng!

“Hắn gọi Lang Hiên?” Lý Hạc Thần nằm nhoài Lăng Hàn trên lưng của hỏi.

“Thánh người có tên chữ đã hoàn toàn tiêu diệt, coi như là ta cũng không biết danh hiệu của hắn, e rằng hắn thật sự gọi Lang Hiên đi —— lúc đó hồn tinh càng cường đại, người nắm giữ dung tư sẽ càng xuất chúng, xem tướng mạo của người này, hắn hồn tinh hẳn là tất cả mọi người bên trong nhất là giáo giáo giả. Thật là khiến người ta động tâm gia hỏa...” Yên Phù Quang đưa tay ra mò người kia hai gò má, nhưng mà ngón tay lại xuyên qua thân thể người nọ, dù sao nơi này hết thảy đều chỉ là ký ức mảnh vỡ bên trong ảo giác.

Cầm trong tay hồn tinh thánh nhân ngược nhìn phong làm nền trời, đột nhiên phát ra âm thanh: “Thái Hoang chi chủ, ta đã đứng hẹn tới chỗ này, ngươi hoàn không hiện thân?”

Hắn thanh tuyến cùng Lý Hạc Thần cơ hồ giống nhau như đúc! Lăng Hàn cả người chấn động một chút.

Thánh nhân ngữ vừa ra, trên phé tích khoảng không hắc vân tập kết, rất khoái liên nằm dày đặc toàn bộ bầu trời, sấm vang chớp giạt cũng thuận theo xuất hiện, gào thét cơn lốc tịch quyển toàn bộ cánh đồng hoang vu.

Chắc chắn lúc đó tất nhiên quất nổi lên có chứa dao giống nhau ác liệt kinh khí ma hơi thở chi phong, mà ngàn năm sau Lý Hạc Thần chờ người, ở chỗ này bất quá là tương tự với u hồn tồn tại, chỉ có thể nhìn hết thảy phát sinh.

Hắc vân bên trong hiển hiện chín cái to nhỏ không đều Hắc Long đầu lâu, quay mắt về phía thánh nhân phát ra thanh âm điếc tai nhức óc: “Ngươi chính là muốn kết thúc toàn bộ thời đại hắc ám thánh nhân Lang Hiên! Ta từ yêu quần nơi đó nghe được ngươi truyền thuyết —— ngươi là toàn bộ Ma giới tai tinh!”

“Ta là tới cùng ngươi làm giao dịch. Ta dùng ta hồn tinh, trao đổi cái người kia tái tinh tảo một cơ hội duy nhất.” Thánh nhân giương từ bản thân pháp trượng, pháp trượng đỉnh, là lộng lẫy màu xanh lam tinh cầu. Nguyên lai đây chính là hồn tinh hình thái.

“Ha ha ha ha ha ha a... Buồn cười dường nào giao dịch! Mỗi cái yêu ma đều khát vọng nhìn đến ngươi bi thảm nhất thống khổ kết cục! Ngươi lại muốn ta thỏa mãn tâm nguyện của ngươi!” Hắc Long cười quái dị, “Muốn ta đáp ứng ngươi điều kiện có thể, thế nhưng ngươi phải bỏ ra càng nhiều! Chỉ là ngươi cái viên này có một không hai hai hồn tinh, hoàn còn thiếu rất nhiều khẩu vị của ta!”

“Chỉ cần ta có, ngươi cũng có thể lấy đi.” Thánh nhân bình tĩnh nói.

“Vậy ta liền muốn ngươi tất cả! Ngươi kia tuyệt thế dung mạo, thân thể của ngươi, ngươi hết thảy!” Đầu rồng nhóm phát ra tham lam tiếng kêu.

Đột nhiên, hắc ám nồng mây bên trong buồng xuống vô số mang theo sắc nhọn đảo câu khớp xương, trong nháy mắt đem thánh nhân tay chân cuốn lấy, hắc hồn tinh bị buồng xuống lợi trảo mang đi, mà kinh khủng tình cảnh cũng biểu diễn tại Lý Hạc Thần đám người trước mặt ——

Thật nhỏ khớp xương lít nha lít nhít buồng xuống, ít nhất tựa hồ chỉ có châm thô to như vậy nhỏ nhắn, chúng nó chen chúc đẩy ra thánh nhân trên mặt, tại một phen không ngừng ngọ nguậy qua đi, một tấm hoàn chỉnh da mặt bị lột đi!

Mà này đó khớp xương tựa hồ không có đánh tính ý bỏ qua cho hắn, vẫn ở chỗ cũ trên mặt của hắn bám vào rung động, nhân cầu rất khoái bị hái được đi ra, liên quan suy nghĩ cầu sau liên với huyết quản —— không biết vì sao, lúc này Lý Hạc Thần chờ người lại bị vô hạn kéo hướng kia bị dẫn vật thánh người trước mặt, hơn nữa không có cách nào rời đi kinh khủng này thâm một màn.

Xé rách âm thanh đột nhiên vào lúc này không ngừng vang lên —— nguyên lai này đó càng to thêm hơn tráng khớp xương thì lại dường như ngũ mã phân thân giống nhau, lột xuống thánh nhân tứ chi!

Rốt cục, đương khớp xương dường như thủy triều thủy triều xuống giống như trở lại nồng mây bên trong thời điểm, nằm dưới đất chỉ còn lại một cái máu thịt be bét thân thể tàn phế, thậm chí đều không thể nhận biết kia là một người.

“Người mong nhớ tên kia, cũng từng hướng ta khẩn cầu, hi vọng ta có thể cho người sống sót, đã như vậy, vậy ta liền ban cho người một khóa sẽ không ngừng đập yêu tâm, người hội vĩnh viễn dùng này tấm xấu xí tư thái sống tiếp. Hừ ha ha ha...” Đầu rồng cười gần —— tại nồng trong mây liền rũ xuống một cái nhỏ nhắn sách giống như khớp xương, treo một khóa giống như vô số mặt quỷ tập hợp nhảy lên tim.

“Đây thực sự là... Quá thâm...” Lăng Hàn bị tình cảnh này kinh ngạc sửng sờ.

“Cái kia đầu rồng là cái gì ma vật? Dường như nó mới phải ma vật chân chính thống trị? Hắn bị kêu là Thái Hoang chi chủ, Ma giới có nó ghi chép?” Lý Hạc Thần thì lại hỏi đồng dạng nằm ở khiếp sợ trạng thái Yên Phù Quang.

“Hoàn toàn không có! Như thế nhân vật lợi hại, so với ma mẫu hoàn còn đáng sợ hơn ma vật! Dĩ nhiên hoàn toàn không có ghi chép! Nó ghi chép cũng bị hoàn toàn mặt tiêu mất! Thế nhưng... Rất rõ ràng thánh nhân căn bản không phải là đối thủ của nó, là ai phong ấn này đáng sợ ma vật?!” Yên Phù Quang tựa hồ là đang lăm lăm lầu bầu.

“Thái Hoang chi chủ, thánh nhân hồn tinh, hừ ha ha ha ha... Các người mang ta nhìn thấy thú vị đồ vật!” Khách không mời mà đến tiếng cười đột nhiên từ phía sau bọn họ vang lên, mọi người quay đầu, nhìn thấy nửa người trên là Lý Hạc Thần, nửa người dưới là nhuyễn trùng quái vật!

“Hắn dĩ nhiên còn dùng sư huynh hình thái!” Lăng Hàn nghiêng răng nghiêng lợi. Đăng bởi: LenNiNi

## 22. Chương 52: Luận Kiếm

Kia ma trùng đoán chắc Lăng Hàn nội tâm nhược điểm, cố ý dùng Lý Hạc Thần tư thái xuất hiện —— quả nhiên, toàn bộ ký ức mảnh vỡ bởi vì Lăng Hàn nội tâm buông lỏng mà bắt đầu hồng mất!

Bốn phía cảnh tượng bắt đầu kịch liệt biến hóa, dường như bọt nước bắt đầu hòa tan —— Yên Phù Quang kêu to: “Không phải gọi các người muốn bảo vệ tâm thần!”

Nhưng mà nói không có thứ gì dùng —— Lăng Hàn đối với Lý Hạc Thần tâm ma rốt cục chiếm thượng phong!

Hắn duy nhất có thể làm, chỉ có thật chặt nắm lấy Lý Hạc Thần tay, hai người liều mạng ôm cùng nhau, theo huyền ảnh dòng lũ không ngừng rơi ——

“Lý Hạc Thần! Người là của ta! Ta muốn cùng người dung hợp! Đào móc càng nhiều thuộc về Thái Hoang thời đại bí mật!” Yêu trùng kêu gào từ bốn phương tám hướng truyền đến, ma âm xõ lũ tai.

Lăng Hàn chẳng biết lúc nào bị Lý Hạc Thần vững vàng ôm, mặc dù như thế, hai người còn tại kịch liệt truy xuống, tại một mảnh bóng tối vô tận bên trong, vô số yêu nga càng tụ càng nhiều, đưa bọn họ bao

khóa, này đó con thiêu thân phần sau đều có gai độc, càng ngày càng chen chúc dày đặc, dường như phải đem hai người dùng độc đâm vùi lấp, Lăng Hàn biết rõ đây là yêu trùng muốn cùng sư huynh dung hợp quỷ kế, mà ở này tâm ma trong không gian, tu vi của chính mình hoàn toàn bị niêm phong lại, hoàn toàn vô kế khả thi!

“Sư huynh a a a a a a a a a! Không được! ! ! ! ! ! ! ! !” Lăng Hàn dụng hết toàn lực kêu to.

Hai người đột nhiên bị Lăng Hàn quanh thân bính phát bạch quang bao phủ, yêu trùng dồn dập bị bạch quang văng ra.

Tung tích tốc độ cũng bởi vậy chậm lại.

Lý Hạc Thần mở mắt ra, nhìn một màn bất khả tư nghị này —— sao có thể có khả năng? Không người nào có thể trong lòng ma huyền cảnh bên trong khiến dùng pháp lực, coi như mình cũng không được, Lăng Hàn tại sao có thể có như vậy năng lực?

Thế nhưng, bọn họ quả thật bị bị Lăng Hàn trong cơ thể đột nhiên bính phát này cổ di năng bảo vệ.

Mà Lăng Hàn tựa hồ bởi vì dùng hết khí lực, ngã xuống Lý Hạc Thần trên người, hôn mê đi.

Hai người chân chính lúc rơi xuống đất, dĩ nhiên là đang ở một chỗ cực kỳ rậm rạp âm trầm trong rừng rậm, rừng rậm cảnh tượng không giống như là Trung Nguyên khu vực, thực vật cây cối mọc dị thường, rậm rạp mà hình thù kỳ quái, thậm chí có thực vật có yêu dị mà xán lạn sắc thái, tỏ rõ có chứa kịch độc, các loại đoạ người độc trùng trường xà tại cây cỏ từng bên trong thỉnh thoảng hiển hiện thân hình du tẩu, nếu không có nơi này là tâm ma ảo cảnh, như vậy khả năng đi không tới ba bước liền sẽ bị những độc vật này nuốt chửng.

Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn nặng nề rơi vào dày đặc trên bãi cỏ, Lăng Hàn đã rơi vào hôn mê, Lý Hạc Thần muốn ôm lên Lăng Hàn, nhưng mà hần xuyên tay chân giả, tự bước đi cũng như cùng đạp cà kheo nỗ lực duy trì cân bằng, thử ôm lấy Lăng Hàn sau, hai con phần còn lại của chân tay đã bị cụt không thể chịu được lực, đi được hai bước liền chống đỡ không được mà ngã xuống đất.

“Đáng ghét...” Hần chi khởi thân thể, lần đầu vì hai chân tàn tật mà cảm thấy ảo não.

“Lăng Hàn! Nhanh lên một chút tỉnh lại!” Lý Hạc Thần bắt đầu đánh Lăng Hàn mặt, trong lòng ma huyền cảnh bên trong hôn mê, hội có rất lớn xác suất ma trùng kéo dài tới càng sâu huyền trong mộng, khả năng rốt cuộc không tỉnh lại nữa!

Tất huyền não tốt tiếng bước chân từ trong bụi cỏ truyền đến, Lý Hạc Thần ngẩng đầu lên, dĩ nhiên thấy được một bóng người —— cái thanh niên nam tử xa lạ, không nghi ngờ chút nào người này cũng là tâm ma tạo nên ảo giác, thế nhưng hần lại đang nhìn mình!

Lẽ nào cái này cũng là yêu trùng sử dụng gian kế, dùng để mê hoặc chính mình sao? !

Cho dù ôm như vậy cảnh giác ý nghĩ, Lý Hạc Thần như trước bị cái kia nam tử xa lạ dung mạo hấp dẫn lấy —— người kia nhìn qua nhiều lắm mười bảy mười tám tuổi, dung mạo tựa hồ có thể dùng óng ánh long lanh để hình dung, như tuyết da thịt, mái tóc dài màu bạc cùng đồng tử, làm cho cả người hần tựa hồ cũng có thể tỏa ra nguyệt quang giống như ánh bạc đến.

Không nghi ngờ chút nào, người này không thuộc về mình ký ức, cũng không thuộc về Lăng Hàn trong ký ức người xuất hiện, chẳng lẽ là Yên Phù Quang tâm ma?

“Người là thế nào?” Cái kia tóc bạc mỹ nam tử đột nhiên mở miệng hỏi, “Tại sao còn tại tâm ma ảo cảnh bồi hồi?”

Đây là tâm ma thăm dò ?

Lý Hạc Thần ngậm miệng không nói, chỉ là nhìn chằm chằm người kia.

“Người là không biết nói chuyện ?” Người kia dĩ nhiên đi tới, đứng ở Lý Hạc Thần trước mặt, ở trên cao nhìn xuống nhìn ngó dưới đất Lý Hạc Thần.

Lý Hạc Thần như trước không nói một lời, bởi vì bất kỳ một câu nói, đều có khả năng trở thành tâm ma thừa lúc vắng mà vào lỗ thủng.

“Lẽ nào người còn là một kẻ ngu si, nghe không hiểu người khác nói chuyện ?” Người kia thanh tuyến càng ngày càng nhường Lý Hạc Thần cảm thấy có một tia quen biết, bỗng dưng, hần đột nhiên nghĩ tới, người này âm thanh, không phải là hần tại cái thứ nhất ký ức mảnh vỡ bên trong nghe được, cái kia trong phòng nhỏ phát điên người âm thanh ?

Tâm ma lẽ nào phục chế cái người kia ảo ảnh đến lừa gạt mình? !

“Ta không phải tâm ma chế tạo ra ảo ảnh. Người không cần lo lắng.” Người kia đột nhiên lại nói.

Đây không phải là càng khả nghi ? Lại có thể biết mình ý nghĩ!

“Ta chỉ là một mượn người khác bộ dáng nhân tạo linh thôi, chỉ có tại nguyên rửa sắp lúc bộc phát, ta mới có thể bị tỉnh lại. Người có thể gọi ta —— Bạch Vũ.” Người kia nói, “Ta đã vì nghênh tiếp thời khắc này, ngủ say ngàn năm. Lang Hiên. Không, hoặc là nói, một phần Lang Hiên.”

Hần tay đặt ở Lý Hạc Thần đỉnh đầu vỗ vỗ, bên cạnh Lăng Hàn đột nhiên hóa thành một chùm sáng, trong nháy mắt tiêu tán!

“Người đối Lăng Hàn làm cái gì? !” Lý Hạc Thần rốt cục kêu lên sợ hãi.

“Ta chính là Lăng Hàn, Lăng Hàn cũng là ta, ta lúc tỉnh lại, Lăng Hàn liền ngủ say. Đồng dạng, Lăng Hàn lúc tỉnh lại, ta cũng sẽ rơi vào trầm miên. Thế nhưng ta tồn tại thời gian cũng không dài lắm, ta chỉ là một dùng để khẩn cấp phép thuật công thức thôi, bởi vì cảm ứng được Lang Hiên mảnh vụn linh hồn, cho nên bám vào tại người người thân cận nhất trên người, chờ đợi Lang Hiên thức tỉnh. Cho nên người không cần lo lắng, Lăng Hàn cũng là người nhận thức Lăng Hàn, chỉ là tạm thời cùng ta cộng hưởng một kẻ thân thể mà thôi.” Bạch Vũ nói rằng.

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?” Lý Hạc Thần dụng cả tay chân bò lên hỏi.

“Ta mới vừa nhìn Lăng Hàn ký ức, không nghĩ tới chân của người dĩ nhiên mất đi... Ai, người kiếp trước đã từng là cơ nào hoàn mỹ con người toàn vẹn a!” Bạch Vũ cảm khái nói.

“Nói cho ta đến cùng là chuyện gì xảy ra?” Lý Hạc Thần nắm lấy cánh tay của hần đạo, người kia lại đem hần đẩy ra, tựa hồ rất chán ghét người khác cùng thân thể của hần tiếp xúc.

“Bây giờ không phải là nói cho người biết thời cơ, ta nói cấm kỵ nội dung, cũng tuyệt đối không thể tại loại này không gian nói cho người. Mà người cũng không phải là chân chính Lang Hiên, chỉ là chia năm xẻ bảy Lang Hiên một phần. Ban đầu ta tiếp nhận mệnh lệnh, là thủ che chở tái thể sau chân chính Lang Hiên —— nếu như Lang Hiên chia làm rất nhiều, như vậy, ta muốn từ bên trong tuyển chọn gần nhất Lang Hiên hồn nguyên hoàn toàn thể người, làm ta phải bảo vệ đối tượng. Lý Hạc Thần, người bây giờ còn chưa có hướng ta chứng minh, người là cùng Lang Hiên tối tương tự chính là tái thể thể, cùng với, linh hồn người bên trong Lang Hiên mảnh vỡ, hoàn phi thường nhỏ bé, hoàn toàn có thể xuất hiện so với người càng tiếp cận Lang Hiên người.” Bạch Vũ nói rằng, “Nhiệm vụ của ta trọng yếu một phần, chính là tìm kiếm Lang Hiên nhóm.”

Hần rõ ràng thái độ ôn nhu, lời nói lại cực kỳ kiên cố, thậm chí có mấy phần cao cao tại thượng.

“Vậy người tổng phải nghĩ biện pháp đem chúng ta mang ra nơi này, đánh bại cái kia yêu trùng đi!” Lý Hạc Thần đạo, “Chúng ta không ra được, người cũng không ra được, càng không cần phải nói đi tìm người muốn tìm này đó Lang Hiên.”

“Người nói không sai. Cho nên, ta muốn khơi ra ra càng nhiều hơn đầy đủ hấp dẫn yêu trùng ký ức mảnh vỡ, thế nhưng những mảnh vỡ này, người tốt nhất không nên đi xem, bởi vì trong đó hội đựng Ma giới Thái Hoang thời đại kinh khủng nhất phép thuật bí mật, thậm chí là người hối hận cả đời thấy ma lực công thức sinh thành hiện trường, tràn ngập thống khổ và tuyệt vọng địa ngục.” Bạch Vũ nói.

“Minh bạch, ta sẽ che đậy đôi mắt đi theo người.” Lý Hạc Thần kéo xuống chính mình áo bào làm thành vải che đậy đôi mắt.

“Nắm cây này vải. Ta sẽ dẫn vải một đầu khác.” Bạch Vũ nói đem một cái vật áo đưa đến Lý Hạc Thần trong tay.

“Người thật sự hội đem thân thể hoàn cấp Lăng Hàn ?” Lý Hạc Thần hỏi.

Bạch Vũ khẽ cười một tiếng, nói: “Coi như ta không trả, người liền có thể đem ta thể nào? Lý Hạc Thần, người thực sự quá tàn tạ cùng nhỏ yếu. Đáng tiếc, người dĩ nhiên là người thứ nhất thức tỉnh Lang Hiên, đem ta hấp dẫn mà đến dĩ nhiên là cái hàng nhái dỏm.”

“Ma họa cùng Lang Hiên, người, cùng với Thái Hoang thời đại, những việc này vật đều có quan hệ ?” Lý Hạc Thần trong lòng hơi động, hỏi.

“Có quan hệ rất lớn. Thế nhưng, ta cũng không lại ở chỗ này nói cho người.” Bạch Vũ nói.

“Không trách bởi vì ma vẽ duyên cớ, nhượng cái gọi là ký ức mảnh vỡ thức tỉnh.” Lý Hạc Thần nói. Hắn cảm thấy mảnh vải tại khe động chính mình, liền lao đảo theo Bạch Vũ đi tới. Bạch Vũ bước chân rất nhẹ, cơ hồ không nghe được tiếng bước chân, Lý Hạc Thần chỉ có thể dựa vào dây lưng khe động để phán đoán tiến lên phương hướng.

Nhưng mà, coi như hắn mang tay chân giả, cũng có thể cảm thấy mình té ngã nhiều lần bò dậy bãi cỏ bụi cây dần dần biến thành bình địa, chu vi cũng bắt đầu xuất hiện ra một chủng loại tựa với tụ quần độc thần chú âm thanh cùng mơ hồ rên rỉ, thậm chí có sền sệt máu tanh mùi thối, uyển nếu là ở trần ngập thành kính tín ngưỡng chùa miếu lớn bên trong, liền dường như tại dẫn vật người cực hình trong phòng.

Mà Lý Hạc Thần bởi vì vô số lần ngã sấp xuống, lúc này mồ hôi trán không ngừng nhỏ xuống, đi lại đều run rẩy. Khi hắn lại một lần nữa thoát lực té ngã thời điểm, mồ hôi trên sàn nhà thậm chí có niêm hồ hồ huyết giống nhau chất lỏng, mang theo mùi tanh gay mũi, thậm chí còn có thịt nát giống nhau vật thể. Nơi này đến cùng là địa phương nào? Tiến nhập thế nào ảo cảnh?

“Người què bước đi thật sự là phiền phức.” Bạch Vũ lời nói càng ngày càng khắc bạc. Thế nhưng hắn cũng không có muốn đi điu Lý Hạc Thần ý tứ, trên thực tế, là một cái linh tới nói, hắn có cùng mình người chế tạo giống nhau phải chết khiết phích.

“Cái kia một đường theo tới cấp thấp ma vật, cũng nhìn đủ rồi chưa? Đây chính là người muốn lấy được nhất bí mật nha! Thái cổ tinh luyện kim loại chân chính bá đạo ma vật sản phẩm địa phương.” Bạch Vũ nói.

“Khà khà ha ha ha ha ha... Không sai... Đây chính là ta muốn lấy được nhất bí mật! Có này đó thất truyền kỹ thuật, ta là có thể quân lâm thiên hạ! Trở thành tam giới chi chủ! !” Yêu trùng cười gằn, hiện thân lần nữa rồi! !

“Lý Hạc Thần, người là ở chỗ đó không nên cử động.” Bạch Vũ hạ lệnh.

Lý Hạc Thần nằm úp sấp ngồi dưới đất, hắn cảm thấy toàn bộ không gian bầu không khí tựa hồ cải biến

---

Không biết Bạch Vũ dùng cách gì, yêu trùng âm thanh từ cuồng tiếu biến thành kêu sợ hãi, tiếng đánh nhau cũng đồng thời truyền đến, cùng lúc đó, nắm hắn cái kia dây lưng cũng cắt đứt. Đẳng bởi: LenNiNi

## 23. Chương 53: Luận Kiếm

Đến cùng ở nơi nào? Là cơn ác mộng nơi sâu xa nhất? Ký ức nơi sâu xa nhất? Hay hoặc là những người khác ký ức chỗ sâu ác mộng?

Lý Hạc Thần nghe đến chung quanh tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng kịch liệt, trên mặt đất tựa hồ bị chất lỏng gì ngấm không, nhấn chìm đến mu bàn tay của hắn.

Vừa tựa hồ có thứ gì, tại đây thiển bơi trong nước đi, giống như hình thể uốn lượn trường xà.

“Lý Hạc Thần, người dẫn ta nhìn cái gì, cảnh tượng đáng sợ này.” Yên Phù Quang như chết âm thanh ghé vào lỗ tai hắn lặng yên vang lên.

“Người cũng đang rình coi tất cả những thứ này ? Người nhìn thấy gì? Ma đồ, vẫn là Thái Hoang cảnh tượng?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ta nhìn thấy so với ta biết ma chú tăng thêm sự kinh khủng cảnh tượng —— Thái Hoang thời đại ma lực tràn lan thời kỳ cường thịnh, khó có thể tin này dĩ nhiên là bây giờ cái kia ngày càng khó khăn Ma giới ngày xưa quang cảnh. Tuy rằng ta thân là Ma tộc một thành viên, nhưng mà coi như là ta, cũng căn bản không dự định đem Ma giới trùng lập hưng đến ngày xưa.

Hết thấy đều quá hỗn loạn quá điên cuồng cũng quá kinh khủng.” Yên Phù Quang tựa hồ liền đứng ở Lý Hạc Thần phía sau, Lý Hạc Thần nhưng không cách nào xác định hẳn cụ thể sở tại, dường như hiện tại nói chuyện với hắn, bất quá là Yên Phù Quang một tia u hồn.

“Ma lực công thức, cái kia gọi Bạch Vũ người xưng hô như vậy Thái Hoang thời đại ma chú. Tựa hồ là so với ma chú cao cấp hơn cái khác chú thuật gọi chung.” Lý Hạc Thần đạo, “Người nếu đang rình coi ta, hẳn phải biết cái người kia xuất hiện, cùng với hắn đối lời của ta nói.”

“Là a, hắn chiếm dụng Lăng Hàn thân thể. Hắn nói hắn là bởi vì cùng Ma đồ, cùng với thánh nhân hồn nguyên mảnh vỡ có liên quan ma chú bị khơi ra mới thu được thức tỉnh.” Lý Hạc Thần đạo, “Bây giờ hắn ở đâu?”

“Hắn đang đuổi giết yêu trùng. Thực sự là khó mà tin nổi, không ai có thể tại yêu trùng tâm ma ảo cảnh bên trong khiến dùng pháp thuật, mà hắn nhưng có thể dễ dàng đem yêu trùng làm cho chạy tứ tán bốn phía!” Yên Phù Quang đạo, “Lý Hạc Thần, Lăng Hàn cùng người nỗ lực dùng lưu giác mộng hương liên hệ, đến nhai ta đầu lưỡi thật không?”

“Người ngược lại là biết tất cả mọi chuyện.” Lý Hạc Thần đạo, “Xem ra chúng ta làm tất cả, đều không gạt được con mắt của người.”

“Ha ha, bởi vì ta vốn là Ma giới yêu đồng bộ tộc cuối cùng truyền nhân, ma nhãn là ta trời sinh dị năng.” Yên Phù Quang đạo, “Liền ngay cả ta bây giờ cùng người trò chuyện, yêu trùng hoặc là Bạch Vũ đều không thể nghe đến, cũng là dùng ta yêu đồng lực lượng truyền đưa tới. Lý Hạc Thần, e rằng mạng của ta hỏa sẽ không thiêu đốt quá lâu, ta vì có thể có được sức mạnh mạnh hơn, cùng càng thêm đáng sợ ma vật làm giao dịch, dùng thân thể của ta làm thành bọn họ sào huyệt.

Mục đích của ta là vì có được Ma đồ bên trong bảo tàng, đến đạt thành tâm nguyện của ta.”

“Người đây là tội gì, dạng gì tâm nguyện, có thể làm cho người không tiếc tính mạng cũng phải đạt thành?” Lý Hạc Thần hỏi.

“E rằng người sẽ cảm thấy kỳ quái, Ma tộc dĩ nhiên cũng sẽ có như vậy chấp niệm, a, tại các người phạm trong lòng người, Ma tộc đều là hung tàn thành tính quái vật... Xác thực ta không phủ nhận ta lãnh huyết... Thế nhưng, ta lớn nhất chấp niệm, là bởi vì một cái nam nhân. Một cái ta dù như thế nào, cũng hi vọng cuộc đời của hắn có thể một lần nữa tới quá, không gặp lại nam nhân của ta. Lý Hạc Thần, người là biết bao may mắn, dĩ nhiên chiếm được cái kia tái đến một cơ hội duy nhất...” Yên Phù Quang sâu xa nói.

“Người rơi vào bẫy tình ? !” Lý Hạc Thần cả kinh nói.

“Dùng các người nhân giới lời giải thích, coi như là đi. Chỉ là phần yêu này quá mức thống khổ, mà cái người kia vì ta bỏ ra hết thấy. Sự tồn tại của ta đối với hắn mà nói, chính là thống khổ nhất đản vật. Cho nên ta hi vọng bảo tàng có thể cho ta một cái xoay xoay qua chỗ khác cơ hội... Đó là ta hy vọng duy nhất, trên đời duy nhất có thể xoay xoay qua chỗ khác bảo vật!” Yên Phù Quang đạo, “Nhưng là liền tại Bạch Vũ xuất hiện một khắc kia, trong thân thể ta ma vật cũng bị hết mức hướng dẫn đi ra, ta cũng không bao giờ có thể tiếp tục khắc chế ma vật, bảo trì ý thức của mình, ta muốn triệt để biến thành 'Trùng sào'.”

“Trùng sào? !”

“Người dọc theo đường đi cũng nhìn thấy đi, từ tây nam bên kia đến không ít chạy nạn bình dân, đó là bởi vì tây nam xuất hiện trăm năm hiếm có nạn sâu bệnh, mà này nạn sâu bệnh, chính là ta trong cơ thể cổ vương đưa tới. Ta vì có được cổ vương sức mạnh, mở ra phong ấn của nó, dùng thân thể của chính mình làm điều kiện trao đổi đến nhượng cổ vương sống nhờ, hiện tại nội tạng của ta đã hoàn toàn bị cổ trùng nuốt chửng, dùng bọn họ màu sắc tự vệ công có thể thay thế nội tạng đến hoạt động thân thể công năng,

lập tức liền liền đầu óc đều sẽ bị cổ trùng ăn đi cũng màu sắc tự vệ, thời điểm đó ta liền hoàn toàn không phải ta.” Yên Phù Quang đạo, “Ta vốn là cho là, ta còn có thể tái chống đỡ một quãng thời gian, ít nhất đợi đến ta chiếm được Ma đồ.”

Sự xuất hiện của người là tất cả dị biến bắt đầu. Cổ vương sinh động trình độ vượt quá dự liệu của ta, ta khả năng liền phải biến mất —— Lý Hạc Thần, nếu như ta không còn là ta bản thân, người thay ta hoàn thành ta tâm nguyện cuối cùng —— nói dùm cho ta nam nhân kia, ta đã về tới Ma giới, hơn nữa tìm tới chính mình người yêu, cũng sẽ không bao giờ đến thế gian, đồng thời đã quên đi rồi hắn.”

“Lẽ nào bên ta mới thấy rừng rậm, nhưng thật ra là tâm ma của người?” Lý Hạc Thần đạo, “Cái người kia là ai? Nói cho ta tên của hắn!”

“Hắn gọi nhìn đông dương, là ngọc đều Cổ gia đại công tử, cũng là tây nam tu tiên tông phái tội nhân, bây giờ bị giam cầm tại luân trong thành. Người nhất định muốn nói cho hắn biết, viêm ánh trắng là trên đời tối xảo trá người vô tình! Không, viêm ánh trắng là ma, không phải là người! Tất cả cũng là vì lợi dụng hắn!” Yên Phù Quang âm thanh càng ngày càng gấp gấp yếu ớt, “Đầu óc của ta... Đây đó cổ trùng tại căn... Ta... Ta... A...”

“Không nghĩ tới đây dĩ nhiên là này đó dơ bẩn sâu tụ tập địa phương!” Bạch Vũ âm thanh đột nhiên xuất hiện.

Bạch Vũ âm thanh kèm theo đột nhiên thổi tới mạnh mẽ gió lạnh —— Lý Hạc Thần trên mặt vải bị trong nháy mắt thổi rách, mà hắn nhìn thấy trước mắt cảnh tượng cũng dung hóa thành một đoàn bọt nước —— chỉ có Bạch Vũ duỗi ra một cánh tay, lòng bàn tay của hắn chính là tất cả cơn lốc căn nguyên điểm!

Không tới chốc lát, toàn bộ tâm ma ảo giác bị đột nhiên phá vỡ!

Hoàn cảnh chung quanh cũng biến thành nghề thị phòng ngủ, chỉ thấy nghề thị, Nghiêm Thư, Nghiêm Dục ba người nằm trên đất, tựa hồ tại ngủ say như chết, mà Lăng Hàn chẳng biết đi đâu, Bạch Vũ thì lại đứng ở Lý Hạc Thần trước mặt.

“Chúng ta từ tâm ma ảo cảnh đi ra? Lăng Hàn đây! Yên Phù Quang đâu? !” Lý Hạc Thần kinh sợ hỏi.

“Không đếm xỉa tới người, hiện tại cái kia yêu trùng không chờ áp liền muốn từ kén bên trong đào thoát, mà cái kia cùng cổ trùng hợp thể người, hiện ở trong người cổ trùng cũng bắt đầu bạo phát, nơi này xem ra cũng bị buồn nôn sâu bao trùm.” Bạch Vũ dứt tiếng, lòng bàn tay chưa tán hân khí dĩ nhiên ngưng tụ thành một cái băng tuyết cung tên.

Chỉ thấy hắn dùng băng khí vi tiễn, kéo ra băng cung, hót tóc thì lại chỉ ra ngoài cửa sổ nơi nào đó.

“Mặc Nguyệt!” Lý Hạc Thần tại lòng bàn tay họa nguyên rửa, triệu ra Mặc Nguyệt thân kiếm nắm trong tay, dựa vào kiếm chống đỡ, hắn nỗ lực đứng lên, Đàm Ảnh kiếm linh thấy thể lập tức nâng lên hân: “Lý tiên trưởng! Xảy ra chuyện gì! Chủ nhân hân? !”

“Bạch Vũ, chúng ta làm cái giao dịch vừa vặn, người có thể hay không cho ta mượn một ít pháp lực, để ta đến giải quyết Yên Phù Quang?” Lý Hạc Thần nói.

“Ồ? Vậy người muốn lấy cái gì đến cùng ta trao đổi?” Bạch Vũ cũng không thèm nhìn hân nói.

“Ta có, người cũng có thể lấy đi.” Bởi vì trong lòng ma huyễn cảnh bên trong té ngã vô số lần, Lý Hạc Thần vết thương chẳng chịt, âm thanh mang theo một tia khàn khàn cùng suy yếu.

Bạch Vũ biểu tình hơi giật giật, lập tức cao ngạo nói: “Người khắp toàn thân từ trên xuống dưới, có thể đều không có ta nhìn trúng đồ vật, bất quá, ta có thể đáp ứng người một lần.”

Chỉ vì hân này thanh âm thanh cùng ngữ khí, cùng năm đó Lang Hiên giống nhau như đúc.

Chỉ thấy hân hướng trời bắn ra đạo thứ nhất băng tiễn, băng tiễn ở trên không đột nhiên tiêu tan, hóa thành bông tuyết kết giới, thoáng chốc, toàn bộ đại trạch tất cả mọi người bị động lại động tác, đại trạch cũng bị kết giới niêm phong lại, khôn trụ yêu trùng.

Đạo thứ hai băng tiễn thẳng vào Nghiêm lão thái gia linh đường, uy lực cự đại băng tiễn trong nháy mắt đem toàn bộ linh đường đập đến mảnh ngói không để lại!

Mà nguyên bản lão thái gia quan tài nát bấy đồng thời, cũng hiện ra cùng lão thái gia thi thể dung hợp trùng khu —— nguyên lai yêu trùng liền ký túc tại lão đầu thi thể bên trong.

Giương nanh múa vuốt yêu trùng nỗ lực phun ra đầy trời trùng ti phản kháng, nhưng mà trùng ti lập tức ngưng băng, toàn bộ yêu trùng cũng trong nháy mắt bị màu lam nhạt hàn băng ngưng lại, rốt cục triệt để cứng ngắc tử hóa.

Mũi tên thứ ba, thì lại chỉ hướng giờ khắc này chính nỗ lực phá tan kết giới Yên Phù Quang —— hoặc là nói đó đã không phải là Yên Phù Quang, hẳn trên người cổ vương hội tụ vạn ngàn cổ trùng, từ hắc thất khiếu không ngừng tuôn ra, cho nên làn da của hắn đều đang không ngừng khô quắt hạn cuối, cổ vương xem ra cũng cảm giác được Bạch Vũ mạnh mẽ, nỗ lực thoát đi!

Dựa theo Yên Phù Quang từng nói, toàn thân hắn tổ chức đều cơ hồ bị cổ trùng thay thế, nhưng mà hắn lưỡng con mắt, nhưng từ khô quắt trong hốc mắt lóe ra, lơ lửng giữa không trung, tỏa ra kỳ lạ quang đến.

“Cổ vương ma lực quá mạnh, thỉnh giúp ta một chút sức lực, đột phá hắc ma lực bình phong!” Lý Hạc Thần nhin xuống đau xót, đem chân khí của chính mình rót vào Mặc Nguyệt kiếm bên trong.

“Lên đi!” Bạch Vũ dây cung kéo đầy, băng tiễn xuất hiện giữa trời —— ở trong nháy mắt này, Lý Hạc Thần cùng hắc đường như tâm thần tương thông, Mặc Nguyệt kiếm khí phối hợp Lý Hạc Thần Văn tông kiếm quyết, cùng băng tiễn một đạo dâng lên mà ra, song nguồn sức mạnh đan dệt, thời gian dĩ nhiên không kém chút nào!

Chỉ nghe âm âm một tiếng vang thật lớn, băng tiễn uy năng trong nháy mắt đánh tan cổ vương quanh thân bình phong kết giới! Mà kiếm khí bén nhọn tùy theo hết mức liền vọt tới!

Vô số cắt chém trong tiếng, Yên Phù Quang thân thể kể cả trùng khu lại bị kiếm khí bổ ra, Lý Hạc Thần tái thức kiếm quyết, dĩ nhiên tinh chuẩn đem Yên Phù Quang đầu óc từ một đoàn thịt nát bên trong hoàn chỉnh chia lìa —— ma nhãn ma não chưa bị cổ trùng ăn mòn, tại Lý Hạc Thần kiếm khí bảo hộ hạ, lại bị ngăn ra. Mà cùng lúc đó, băng tiễn uy lực bạo phát, hết thảy cổ trùng cũng đều bị đóng băng!

Chỉ có đoàn kia đầu óc cùng lưỡng con mắt, bị Bạch Vũ dùng pháp lực triệu hoán mà đến, huyền phù tại trong lòng bàn tay của hắn.

“Người tướng cứu hắn, liền tách ra hắn cuối cùng còn không có bị ăn mòn bộ phận, ngược lại là thông minh cách làm.” Bạch Vũ nói.

“Ta tin tưởng cõi đời này, phải có phương pháp vì hắn tái tạo thân thể.” Lý Hạc Thần nói.

“Thay đổi đầu óc cùng nhãn cầu, cũng không phải là việc khó gì. Ma tộc cùng người phạm bất đồng, đại thể Ma tộc không có ba hồn bảy vía, một khi đầu óc bị đánh tán, liền triệt để hồn phi yên diệt, bất quá may là, đầu óc của người này xem tới vẫn là tốt đẹp.” Bạch Vũ đạo, “Ta có thể vì hắn tìm một bộ thân thể an bài, thể nhưng, ta và Lăng Hàn dùng chung thân thể, còn có một khắc đồng hồ, ta liền muốn biến trở về Lăng Hàn, cho nên người muốn dựa theo ta nói biện pháp, bảo tồn này đầu óc hoạt tính.” Bạch Vũ đạo, “Sau ba ngày, ta mới có thể xuất hiện lần nữa.” Đẳng bối: LenNiNi

## 24. Chương 54: Luận Kiếm

Thần bí Bạch Vũ đóng băng lại toàn bộ Nghiêm gia đại trạch kết giới tại sau một ngày tự nhiên tiêu tan, mà ở này trong vòng một ngày, ký túc tại Yên Phù Quang trong cơ thể, sau đó phá thể mà ra đóng băng cổ vương, cùng ký túc tại chủ nhà họ Nghiêm thi thể lý đóng băng tâm ma yêu trùng, bởi từ trong ra ngoài, mỗi một cái bộ phận đều bị Bạch Vũ đóng băng, hoàn toàn lâm vào tử hóa trạng thái.

Lý Hạc Thần mệnh lệnh ba con kiếm linh đào đất ba mươi thước, đem này hai con ma trùng chôn đi vào sâu dưới lòng đất, lại tăng thêm chính mình độc môn phong ấn, phỏng chừng dựa theo Bạch Vũ đóng băng ma lực trình độ, coi như lại quá mấy ngàn năm, này hai con ma trùng đóng băng cũng chưa chắc có thể được cởi ra.

Mà Bạch Vũ tại nói cho xong Lý Hạc Thần bảo tồn Yên Phù Quang đầu óc phương pháp sau, liền đột nhiên ngã xuống đất, một lần nữa hóa thành Lăng Hàn bộ dáng.

Hôn mê Lăng Hàn bị Lý Hạc Thần an bài kiếm linh đưa đi an dưỡng, mà chính hắn thì lại động thủ đặt mua bảo tồn đầu óc dụng cụ cùng phép thuật. Vốn là ngã sắp xuống rất nhiều lần hắn cảm thấy được đau nhức toàn thân khó nhịn, thế nhưng hiện tại kiếm linh một cái đi đào hầm, một cái phụ trách chăm sóc Lăng Hàn, còn có một cái Trầm Tuyết thay thế hắn tạm thời dùng Bạch Vũ giáo sư thời gian ngắn bắt hủ phép thuật bảo toàn Yên Phù Quang ma não, cho nên chuyện còn lại chỉ có thể chính hắn làm.

Đã một lúc lâu không có tự mình làm việc Lý Hạc Thần dĩ nhiên cảm thấy được có chút không quen.

Dựa theo Bạch Vũ biện pháp, hắn từ phòng bếp tìm tới một ít tựa hồ là nguyên liệu nấu ăn vật liệu, thêm vào nước giếng, xa lạ mà cổ lão chú thuật, cùng với thuốc trong phòng dược liệu, dĩ nhiên sanh thành có thể cung cấp ma não tạm thời bảo trì hoạt tính dịch nuôi cấy.

Mà dùng để chứa đựng ma não bồn chứa, nhưng là Lý Hạc Thần tìm tới đồ sứ vại cá.

Nhìn ma não cùng ma nhân để vào trong dịch nuôi cấy, dần dần lơ lửng, bắt đầu tỏa ra điểm sáng nhàn nhạt, Lý Hạc Thần thở phào nhẹ nhõm.

“Thoạt nhìn ăn ngon lắm bộ dáng.” Lý Toàn Hắc nhìn trong hồ cá ma não nói.

“Đây chính là Yên Phù Quang.” Lý Hạc Thần nói.

“Oa! !” Lý Toàn Hắc không nhịn được nghĩ dùng móng vuốt đi cào một chút kia cơ hồ hiện ra trong suốt trạng thái đầu óc.

“Không nên đụng ta chủ nhân trước!” Trầm Tuyết một cái liền đem Lý Toàn Hắc xách lên.

“Kỳ thực ta cũng cảm thấy xuyên heo não ăn thật ngon, nếu không chúng ta buổi tối ăn heo não đi.” Lý Hạc Thần nhìn chìm nổi không chừng ma não nói.

“Oa

chủ nhân trước thật đáng thương!” Trầm Tuyết oa oa khóc lớn lên.

“Khóc cái gì, người chủ nhân trước suýt chút nữa liền đầu óc đều không còn, bây giờ còn có cơ hội làm cho hắn sống lại, người nên cao hứng mới phải.” Lý Hạc Thần nói.

“Lý tiên trưởng, ta xem chủ nhân tình huống vững vàng xuống, nếu không người nghỉ ngơi trước đi.” Vãn luôn phụ trách chăm sóc Lăng Hàn Đàm Ảnh kiếm linh nói.

Lý Hạc Thần gật gật đầu, có chút gian nan đỡ bàn sừng đứng lên, Lăng Hàn vội vã đỡ lấy hắn, đem hắn dìu đến bên giường ngồi xuống —— giường chiếu không tính chật hẹp, vừa vặn có thể chứa đựng Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn hai người, Lăng Hàn hiện tại ngủ được rất an ổn, tựa hồ hãm tại thơm ngọt trong giấc mộng, khóe miệng hoàn mang theo một tia cười khúc khích. Lý Hạc Thần nhìn thấy hắn, không rõ thở phào nhẹ nhõm.

Cảm thấy được an tâm không ít.

“Trầm Tuyết, đi chuẩn bị thanh thủy lại đây.” Đàm Ảnh dặn dò, nói xong hắn ngồi chồm hổm xuống, giúp Lý Hạc Thần thoát giày, Lý Hạc Thần trên đùi vết máu đã xuyên thấu qua quần loang lổ có thể thấy được, cởi tay chân giả trong nháy mắt càng làm cho hắn hít vào một ngụm khí lạnh, chịu đủ dần vật củi chõ của cùng đầu gối, thậm chí phần còn lại của chân tay đã bị cụt thương chảy da ứ thương tổn, nhưng Đàm Ảnh sâu sắc nhíu mày.

Hắn biết mình chủ nhân quan tâm nhất Lý tiên trưởng thân thể, mà lần này Lý tiên trưởng quả thực là thương tích khắp người, không biết chủ nhân sau khi tỉnh lại biết đến, nên có bao nhiêu lo lắng khổ sở.

“Lý tiên trưởng, người thương thành như vậy, tương lai mấy ngày chỉ sợ là không thể mặc tay chân giả, chân đã sưng lên.” Đàm Ảnh giúp hắn xử lý vết thương nói.

“Không muốn cùng Lăng Hàn nói trạng huống cụ thể, thì nói ta không cẩn thận té ngã.” Lý Hạc Thần nói.

Đàm Ảnh gật gật đầu. Lý Hạc Thần cũng là cực kỳ uể oải, ngã đầu liền ngủ. Ai biết tỉnh lại sau giấc ngủ sau, càng song đã là ngày hôm sau lúc chạng vạng, đỉnh đầu của mình dĩ nhiên còn rơi xuống một tấm ngủ yên phù, mà bên cạnh Lăng Hàn thì lại chẳng biết đi đâu.

Hắn tưởng chống đỡ giường ngồi xuống, nhưng mà khuỷu tay ứ thương tổn nhất thời làm cho hắn hừ nhẹ lên tiếng.

“Sư huynh! Người hoàn không thể tự kiềm chế đứng dậy! Ta tới giúp người!” Lăng Hàn xuyên làm cơm dùng tạp dề từ phòng khách bước nhanh đi tới.

“Người cho ta dán ngủ yên phù? Ta ngủ bao lâu?” Lý Hạc Thần hỏi, hắn nhúc nhích một chút, cảm thấy được cả người so với hôm qua hoàn đau nhức hơn.

“Ta xem sư huynh thương tổn trùng liên để sư huynh ngủ nhiều một hồi, a, ta tại làm heo não thang. Vừa vặn tìm được sẵn có nguyên liệu nấu ăn.” Lăng Hàn ném trong tay cái muôi, diu hắn từ trên giường bán ngồi xuống.

“Heo não thang! ! Người sẽ không đem Yên Phù Quang đầu óc nấu đi!” Lý Hạc Thần cả kinh nói.

“Làm sao có khả năng... Kia đầu óc màu sắc như vậy không bình thường... Ta là dùng nhà bếp nguyên liệu nấu ăn! Ta là nghe Lý Toàn Hắc nói người muốn ăn heo não mới làm!” Lăng Hàn giải thích.

“Vậy thì tốt... Kỳ thực ta không có gì chính là cọ phá chút da.” Lý Hạc Thần đạo, “Cũng không phải cái gì trọng thương...”

“Vậy cũng không được! Không nghỉ ngơi thật tốt cũng không tốt đẹp được!” Lăng Hàn nói nghiêm túc. Tuy rằng hắn muốn nói sư huynh dù sao không phải kiện toàn người, chân sưng lên nói chỉ có thể nằm trên giường không dậy nổi, thế nhưng ngầm lại là không cần đánh như vậy đánh sư huynh lòng tự trọng.

“Ăn cơm đi ăn cơm đi!” Lý Toàn Hắc đã không kịp chờ đợi hét to.

“Sư đệ, trước chuyện phát sinh...” Lý Hạc Thần tưởng giải thích một chút tình hình, không nghĩ Lăng Hàn rất giữ bình tĩnh nói: “Chờ cơm nước xong nói sau đi.”

“Mang ta đi bàn ăn bên kia đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Không cần, sư huynh người nằm ở trên giường là tốt rồi, ta cho người ăn ăn —— tay người khừ tay đều là thương tổn, ăn cơm không tiện.” Lăng Hàn đã đem ăn cơm chi tiết nhỏ đều đã suy nghĩ kỹ.

“Người xem qua thân thể của ta ?” Lý Hạc Thần hỏi.

Lăng Hàn nghe hắn một câu nói như vậy, nhất thời hiểu sai đến không biết cái gì phương diện, nuốt nước miếng một cái không tỏ rõ ý kiến.

Uy Lý Hạc Thần quá trình ăn cơm bên trong, Lăng Hàn toàn bộ hành trình đều tại nhìn lén Lý Hạc Thần đôi môi, cảm thấy được sư huynh môi hình dáng không nói ra được hảo nhìn, nếu như có thể đụng đụng cảm thụ một chút xúc cảm thì tốt hơn, tuy rằng hắn tại cấp Lý Hạc Thần kiểm tra vết thương thời điểm, đã lặng lẽ chạm qua, nhưng là nếu như có thể tại sư huynh tỉnh thời điểm chạm thử, không biết hắn sẽ có thể nào phản ứng?

“Hiện tại Nghiêm gia đại trạch Bằng Phong Kết giới mở ra, sau đó xảy ra chuyện gì?” Lý Hạc Thần ăn no sau hỏi.

“Nghiêm Thư, Nghiêm Dục, nghề thị ba người nháo làm một đoàn, kết quả lão thái gia linh đường nổ, bọn hắn bây giờ chính tại lẫn nhau cắn, hoàn gọi tới từ trên xuống dưới nhà họ Nghiêm thân thuộc, đã náo loạn một ngày, gièm pha đều truyền ra.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, tại ta lúc hôn mê, ta cảm thấy có cá nhân chiếm cứ thân thể của ta, hoàn chọn đọc trí nhớ của ta, theo kiếm linh nói, cái người kia phi thường mạnh mẽ, một lần hành động liền chế phục cổ vương cùng yêu trùng, thế nhưng toàn bộ sự kiện càng thêm mơ hồ rồi!”

“Ân, theo như hắn nói, hắn là đột nhiên thức tỉnh bảo vệ linh, không biết dùng loại nào cơ chế thức tỉnh, cũng không biết dùng cách gì chiếm cứ thân thể của người, thế nhưng hắn tựa hồ đến từ chính Thái Hoang thời đại, đồng thời cùng thánh nhân việc có liên quan, ta nghĩ có thể là ta hồn nguyên bên trong ký ức mảnh vỡ thức tỉnh, đưa đến hắn thức tỉnh, mà hắn sử dụng chú thuật, tựa hồ là Thái Hoang thời đại phép thuật thành quả, bằng vào chúng ta không biết quy tắc vận hành, có uy lực mạnh mẽ.” Lý Hạc Thần đạo,

“Hắn tựa hồ phải tìm chân chính thánh nhân tái thế, nhưng là vừa tựa hồ có cái khác càng thêm không thể cho ai biết mục đích.”

Lăng Hàn nói: “Hắn và ta tâm ý tương thông trong nháy mắt, ta cảm thấy một luồng cự đại bi phẫn, tựa hồ là hắn ẩn tại tâm tình.”

“Nói chung hi vọng hắn có thể dẫn dắt chúng ta, rời đi Ma đồ quỷ cuộc! Hoặc là, hắn khả năng chính là mười năm sau biến thành hắc vụ người!” Lý Hạc Thần nói.

“Hết thấy đều phải chờ tới ba ngày sau hắn xuất hiện lần nữa mới có thể biết. Hi vọng hắn lần này đừng lại muốn thương tổn sư huynh! Thật là! Rõ ràng sư huynh cũng coi như là thánh nhân tái thế, vì sao hắn nhất định phải như vậy dẫn dắt sư huynh!” Lăng Hàn tức giận bất bình nói.

“Ta cho là là không cần cùng loại này Thái Hoang thời đại linh có quá nhiều tiếp xúc, thời đại kia sinh vật cường không quá sức mạnh khổng lồ, nội tâm tất nhiên sản sinh công cuồng cố chấp thậm chí điên cuồng, không thể nói lý, như tai họa. Nói đến, ta ngược lại thật ra rất muốn biết, Nghiêm gia hỗn loạn nên kết thúc như thế nào?” Lý Hạc Thần nói.

Lý Toàn Hắc vội vã mở ra mấy hát: “Theo ta vào một ngày tìm hiểu, ngược lại hiện tại Nghiêm Dực nói nghe thị cùng người ngoài tư thông sanh ra Nghiêm Thư cái này dã chủng, hắn nguyên bản mưu hại Nghiêm Thư kế hoạch rơi vào khoảng không, chỉ có thể lấy ra lá vương bài này; mà nghe thị thì lại nói Nghiêm Dực hại chết lão thái gia, là vu hại người tốt. Bọn họ đều nói đối phương phá hủy lão thái gia linh đường, nói đối phương có âm mưu lớn.

Hiện tại Nghiêm gia đều chia làm vài phái, cãi nhau đều giằng co một ngày lại! Đường sau đó tới ta liền đuổi tới dùng cơm, cũng không biết bọn họ tại tổ tông từ đường đối lập, hiện tại nháo thành dạng gì!”

“Kỳ thực ta còn có chút muốn nhìn một chút, Nghiêm Thư tên kia bị chọc ra là con riêng sau, sẽ có thể nào phản ứng, ha, đường đường quý tộc Đại thiếu gia, biến thành con riêng dã chủng, hoàn thành Xích Tùng trưởng lão chỗ bẩn, không biết hắn sau đó có thể hay không hoàn giống như trước lớn lối như vậy.” Lăng Hàn cười lạnh nói.

“Vậy thì đi nhìn kỹ một chút.” Lý Hạc Thần đạo, “Ngược lại chúng ta còn muốn chờ ba ngày. Mang ta cùng đi.”

“Sư huynh! Người hoàn phải dưỡng thương!”

“Ta thụ đích thực là trọng thương ?” Lý Hạc Thần hỏi ngược lại.

Lăng Hàn ghen lời. Chần chờ một chút mới nói: “Hảo đi, bất quá ngươi muốn nghe ta.”

Liên như vậy, Lý Hạc Thần sư huynh đệ mang theo kiếm linh cùng Lý Toàn Hắc, lại rất bất quá leo tường thượng nóc nhà xem Nghiêm gia xé ép tới.

Ai biết bọn họ lén lén lút lút bò nóc nhà đi tới Nghiêm gia từ đường thời điểm, lại phát hiện Nghiêm gia nô bộc từng cái từng cái thất kinh chạy trốn tứ phía, mà ở từ đường vị trí, dĩ nhiên xuất hiện Vân tông diệt yêu rơi xuống ma pháp trận!

Diệt yêu rơi xuống ma pháp trận uy lực cực lớn, thậm chí có thể tại một mảnh trong phạm vi đưa tới kịch liệt sét đánh, là nghiêm cấm tại bình dân nơi tụ tập sử dụng nguy hiểm phục ma pháp trận pháp, mà Nghiêm Thư tu vi, căn bản không có thể thành thực điều động trận pháp, huống chi hiện tại Nghiêm gia ác ma đã trừ, hắn đột nhiên mở ra trận pháp, này là muốn làm gì?

“Nghiêm Thư liền nháo sự!” Lý Hạc Thần nằm ngoài Lăng Hàn trên lưng của nói. Đăng bởi: LenNiNi

## 25. Chương 55: Luận Kiếm

Trong trận pháp bên trong đã sấm sét đan xen, nhìn từ đằng xa hỗn độn không rõ, rất hiển nhiên, trận pháp không bị khống chế nổ tung!

Lý Hạc Thần nói: “Trình độ như thế này nổi khùng, đối với Nghiêm Thư thứ bất học vô thuật này người mà nói, cũng coi như là vô cùng. Sư đệ, gọi ra kiếm linh, áp chế trận pháp.”

“Minh bạch! Thế nhưng, nếu ta triệu hoán Đàm Ảnh, Mặc Nguyệt, ta và hai người bọn họ liên hợp phá trận, người làm sao bây giờ? Ta cũng không thể đem người vớt tại đỉnh đi! Thương thế của người hoàn sưng đây!” Lăng Hàn lo lắng nói.

“Liên để ta nóc nhà hảo.” Lý Hạc Thần đạo, “Ngược lại cũng đúng là thể nghiệm khó được.”

“Không được! Đàm Ảnh! Đi lấy ít thứ lại đây! Trảm Tuyết! Người đến xem sư huynh!” Lăng Hàn gọi ra kiếm linh hạ lệnh.

Kết quả Đàm Ảnh tâm linh thần hội đưa đến dày đặc đệm chắn, rải ở trên nóc nhà. Lý Hạc Thần liền khoắc chắn cùng Trảm Tuyết ngồi cùng một chỗ, quan sát Lăng Hàn chờ người phá trận.

“Lý tiên trưởng, không nghĩ tới chúng ta thậm chí có một chỗ cơ hội!” Trảm Tuyết hơi nhỏ vui vẻ nói —— phạm là kiếm linh, đều đối có thể đan linh luyện linh cao siêu kiếm giả có mang trời sinh hảo cảm, đặc biệt là xác định chính và phụ quan hệ sau.

Trảm Tuyết đối Lý Hạc Thần kiếm thuật đã sớm ngưỡng mộ không thôi, bị thuần phục sau tuy rằng thường thường ngạo kiều, trên thực tế cùng Đàm Ảnh, Mặc Nguyệt giống nhau, phi thường yêu thích bắt nạt gần Lý Hạc Thần —— kiếm linh cùng chủ nhân chi gian linh khí bổ sung, nhân cách tương hỗ là mặt kính, cho nên kiếm linh đối với chủ nhân trung thành, không chỉ là bởi vì ký kết khế ước, càng là bởi vì sâu trong linh hồn phù hợp.

Trảm Tuyết tuy rằng cùng Lý Hạc Thần là gián tiếp ký hiệp ước, kì thực so với Mặc Nguyệt, hẳn càng đem Lý Hạc Thần coi là tân chủ nhân, dù sao Lý Hạc Thần là cao nhất mệnh lệnh phát ra người.

“Tiểu Trảm Tuyết, người lưng đụng đến ta ?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Không nên gọi ta tiểu Trảm Tuyết! Ta cũng là không thua gì Mặc Nguyệt thần binh! Hừ!” Trảm Tuyết không cao hứng nói.

“Kia chờ Lăng Hàn phá trận kết thúc, người công ta tiến vào trận bên trong kiểm tra, làm sao?” Lý Hạc Thần nói.

“Nhưng là Lăng Hàn nói gọi người ở chỗ này chờ, sợ trong trận có biến, cho người bị thương tổn.” Trảm Tuyết nói.

“Lăng Hàn tuổi còn trẻ, nào có ta kiến thức phong phú, mang ta tới mới phải đường ngay.” Lý Hạc Thần đạo, “Hơn nữa, nếu như người nghe lời của ta, ta có biện pháp cho người chủ nhân trước được đến thân thể mới, nếu như người không cho ta thoả mãn, như vậy ta có thể sẽ cho hắn một cái miêu a, cầu a thân thể, hắn nhưng là hội cảm thấy sống không bằng chết nha!”

“Oa! Người so với ta chủ nhân trước còn có thể áp chế người! Người làm người xấu nhất định so với hắn hoàn dờn sống lấp biển!” Trảm Tuyết bĩu môi.

Lúc này chỉ thấy ba bên chú pháp phát động, Nghiêm Thư phát động lôi trận theo tiếng mà phá, bao phủ toàn bộ từ đường lôi vân rất cực tiêu tán.

Trảm Tuyết công lấy Lý Hạc Thần nhân cơ hội trước tiên nhảy vào từ đường, mới vừa vừa xuống đất, liền nhìn thấy một mảnh kinh khủng cảnh tượng.

“Sư huynh, người làm sao không nghe lời, không muốn đi qua!” Lăng Hàn từ phụ cận nóc nhà nhảy xuống, trách cứ, “Nghiêm Thư trận pháp nổi khùng, nói không chắc hội nhiều lần, người hoàn muốn đi qua mạo hiểm!”

“Kinh nghiệm của người chẳng hề phong phú, ta lại đây là vì giúp người.” Lý Hạc Thần nói.

“Được được được, đều tùy người.” Lăng Hàn tối không am hiểu cùng sư huynh cãi nhau, chỉ có thể cái thứ nhất chịu thua.

Thở dài, Lăng Hàn lúc này mới bắt đầu xem kỹ bốn phía, vừa mới liền nghe thấy được gay mũi mũi khét, nhìn kỹ, sợ đến hần kinh hô thành tiếng —— bởi vì bốn phía đập vào mắt đi tới, đều là thi thể nám đen! Tất cả đều là tại trận pháp bị sét đánh chết!

“Đến từ đường Nghiêm thị dòng họ đều chết hết!” Lăng Hàn đạo, “Nghiêm Thư dĩ nhiên giết nhiều người như vậy! Không nghĩ tới hần trận pháp thậm chí có bực này uy lực!”

“Nghiêm Thư là Xích Tùng nhi tử, trời sinh linh căn bị kích thích ra đến, cũng là nói đến thông, chỉ là hần quá mức hung tàn, sau đó càng thêm khó đối phó.” Lý Hạc Thần nói. Nghiêm Thư nổi khùng, này đồng dạng là hần chưa từng trải qua sự kiện.

“Ha ha ha... Ha ha ha ha... Chết hết đi... Chết hết đi... Chết hết đi... Cái gì bê bối... Cái gì con riêng... Ta mới thật sự là Nghiêm gia chủ nhân!” Bên trong từ đường truyền đến Nghiêm Thư phong điền tiếng cười, cùng với hần chậm rãi đi ra tiếng bước chân.

Lý Hạc Thần trong tay áo lấy ra bùa chú, thôi thúc trận pháp, trong nháy mắt chướng mắt thuật đem mọi người bao phủ, khiến cho bọn họ có thể ẩn thân.

Nghiêm Thư rút cục đi ra từ đường, chỉ thấy hần tả tay cầm Nghiêm Dực đầu người, bên phải tay cầm nghiê thị đầu người, hai người đầu còn tại đi xuống tích huyết, tử trạng thê thảm, mà Nghiêm Thư thì lại đem hai người đầu ném đi ra bên ngoài, hần tóc tai bù xù, nửa tấm mặt lộ ra cháy đen khô lâu tương mạo, tay phải cũng biến thành cháy đen xương cốt của, hiển nhiên lôi trận nổi khùng sau, hần nổi điên lên, kích phát rồi trong huyết mạch linh căn tiềm năng, hần bây giờ, trải qua lôi trận lễ rửa tội, dĩ nhiên không có bị sét đánh tử, trái lại bởi vì hung tàn khát máu mà nhập ma, biến thành tiêu cốt lôi ma rồi!

Mà hướng dẫn hần nổi khùng nhập ma, chỉ sợ sẽ là nghiê thị cùng Nghiêm Dực tranh chấp!

“Nghiêm Thư nhập ma, lưu hần không được! Làm cho hần rời đi từ đường, hần sẽ ăn thịt người uống máu đến tăng cường chính mình ma lực!” Lý Hạc Thần nói.

“Thế nhưng! Sư huynh ngươi đã nói, nếu như diệt Nghiêm Thư, Xích Tùng sẽ đối với sư tôn bất lợi, tương lai hội gây sóng gió, lật đổ toàn bộ Vân tông! Thậm chí... Biến thành người nói loại kia mười năm sau hậu quả!” Lăng Hàn nói.

“Xích Tùng trưởng lão ta có biện pháp đối phó hần!” Lý Hạc Thần đạo, “Việc cấp bách, quyết không thể nhượng này ma vật rời đi nơi này! Một khi hần trốn bắt đầu tu luyện! Liền muốn gieo vạ muôn dân rồi!”

“Để cho ta tới đi! Sư huynh ngươi ở một bên quan chiến hảo.” Lăng Hàn thôi thúc pháp chú triệu hoán ra chính mình thần kiếm Đàm Ảnh, cầm kiếm chắn Lý Hạc Thần trước mặt. Hần lúc này, cả người tỏa ra bén nhọn đấu ý, cùng ngày xưa khí chất tuyệt nhiên bất đồng!

Tại Lăng Hàn đi ra chướng mắt trận pháp trong nháy mắt, Lý Hạc Thần dường như nhìn thấy Lăng Hàn sau lưng có một bóng người bùng tỉnh vừa hiện, đó không phải là ngày ấy gặp phải người bí ẩn Bạch Vũ ?

Chẳng lẽ nói, Lăng Hàn ý chí chiến đấu với Bạch Vũ thức tỉnh có ảnh hưởng?

Bất quá, Lý Hạc Thần đối Vu sư đệ sức chiến đấu hay là có tự tin, coi như là bây giờ Lăng Hàn, đối phó hóa thành lôi ma Nghiêm Thư, cũng là thừa sức.

Hần nhẹ nhàng hô một cái khí, đột nhiên, nửa người trên của chính mình lại bị người kéo lại, bắt đầu lôi kéo!

“Lưng chủ nhân là ta độc quyền! Trả lại cho ta!” Mặc Nguyệt điều khiển Lý Hạc Thần cánh tay hét lên.

“Không được! Là Lý tiên trưởng chính mình nói muốn ta lưng!” Trầm Tuyết nắm lấy Lý Hạc Thần chân không buông tay.

“Buông tay!”

“Sẽ không!”

Hai con kiếm linh dĩ nhiên bởi vì này loại không giải thích được sự tình bắt đầu đại giận dữ rồi!

Ầm ỉ cái gì thế, sư huynh là ta! Bốc lên kiếm quyết Lăng Hàn đại đại bĩu môi. Đăng bởi: LenNiNi

## 26. Chương 56: Luận Kiếm

Nghiêm Thư tuy rằng thành ma, thế nhưng đối với Lăng Hàn tới nói, giải quyết cũng không khó, dù sao hàng này tuy rằng thức tỉnh rồi huyết thống linh căn hoàn nhập ma, nguyên lai hết ăn lại nằm, miễn cưỡng một điểm tu vi thả ở nơi đó, cũng lợi hại không đi nơi nào.

Đàm Ảnh kiếm như gọt dưa giống nhau đem ma vật Nghiêm Thư cắt thành hai nửa, sau Lăng Hàn lại dùng Thiên hỏa đưa tới phương pháp đem hắc đốt không còn một mống, để tránh khỏi hắc ma khu tương lai cảm ứng được ma khí mà thức tỉnh — loại này từ người thành ma đồ vật phiền toái nhất, nếu không nhổ cỏ tận gốc, coi như nhất thời tiêu diệt nó, tương lai cũng sẽ lưu lại mối họa.

Coi như tiêu diệt Nghiêm Thư ma khu, Lăng Hàn hoàn là dựa theo Lý Hạc Thần dẫn dò, để lại Nghiêm Thư hồn nguyên, đựng vào thu hồn trong túi gấm, giữ lại trình cấp Xích Tùng trưởng lão.

Mà bởi Trảm Tuyết cùng Mặc Nguyệt lôi kéo, Lý Hạc Thần quần bị kéo xuống, lộ ra không công cái mông, rất là lúng túng, may là ở đây không phải kiếm linh chính là sư đệ, không phải như vậy liền xong rồi cuộc đời của hắc chỗ bần.

“Sau đó không muốn như thế dắt ta quần!” Hắc nhấc lên quần sau cảm tức nói.

Trảm Tuyết thấy thế, lập tức trốn tránh trách nhiệm vào biến mất thân hình.

Mặc Nguyệt thì lại đành hoàng chờ lần lượt dạy bảo.

“Sư huynh, Nghiêm gia bị hủy. Hiện tại Nghiêm gia dòng họ đều chết hết, cây đổ bầy khỉ tan, Nghiêm gia bạo phát như vậy nội loạn, bọn người hầu tể tán chạy trốn, e sợ không lâu tin tức liền muốn truyền tới Xích Tùng trưởng lão nơi đó, hắc hắc phải biết Nghiêm Thư là của mình con ruột, lần này chúng ta chọc vào mã phong oa.” Lăng Hàn nói.

“Nghiêm gia tuy rằng quyền thế rất lớn, thế nhưng năm gần đây Nghiêm gia bành trướng đã khiến cho hoàng đế kiêng kỵ, Nghiêm gia mấy cái phi tử mặc dù tại trong cung được hưởng hoàng Thái phi đãi ngộ, nhưng mà không bằng năm đó lão hoàng đế tại vị thời điểm được sủng ái phong quang. Nghiêm gia sự tình, ta sẽ bí mật bẩm báo triều đình, nhượng hoàng đế phán quyết.” Lý Hạc Thần đạo, “Về phần Nghiêm gia còn lại người chờ thu xếp, cùng với toàn bộ Bách Hưng cốc tài chính vấn đề, nếu yêu ma đã trừ, liền do ta Sâm vương phủ để giải quyết đi. Trảm Tuyết, ngươi mang theo lệnh bài của ta lập tức chạy tới sâm châu, gọi vương phủ phái người tới đón quản Nghiêm gia.”

“Lý tiên trưởng, người căn bản không yêu thích ta, tại sao đẩy ra ta không để cho kiếm của hắc linh đi?” Trảm Tuyết không phục nói.

“Ta phái người đi, là có nhiệm vụ trọng yếu giao cho người, quan hệ này đến người chủ nhân trước có thể hay không một lần nữa thu được thân thể, cùng với, vương phủ gia yến, cũng là thiên hạ nhất tuyệt. Người là của ta sứ giả, cầm ta kim bài, vương phủ nhất định sẽ long trọng chiêu đãi người.” Lý Hạc Thần nói.

“Oa! Tiên trưởng người quả nhiên thương ta nhất!” Trảm Tuyết vui vẻ hiện ra thân hình, duỗi ra hai tay muốn kim bài.

“Chủ nhân, tại sao không phái ta đi a, ta làm việc so với kia cái tiểu tiện kiếm bần chác.” Mặc Nguyệt liền ghen tị.

“Ta còn cần người bảo hộ.” Lý Hạc Thần động viên nói.

Mặc Nguyệt vì vậy cũng vui vẻ.

Kiếm linh quá nhiều cũng thực sự là không dễ dàng đây. Lăng Hàn không nhận được nghĩ, bắt quá sư huynh là của mình!

“Mặc Nguyệt, Đàm Ảnh, các người bằng vào ta Sâm vương hộ vệ thân phận ổn định bây giờ Nghiêm gia loạn hướng, nghiêm cấm Nghiêm gia người làm tiết lộ phong thanh, cũng dùng Sâm vương chi danh tra rõ Nghiêm gia tài sản, chỉnh đốn trong cốc sự vụ, sư đệ, người cũng đi hỗ trợ.” Lý Hạc Thần liền hạ lệnh, hắc lúc này phát hiệu lệnh, rất có Vương gia phong độ, Lăng Hàn thấy thế không nhận được liến đối sư huynh nhiều hơn mấy phần ngưỡng mộ, ngược lại sư huynh làm cái gì đều là tốt đẹp.

Liên như vậy, Nghiêm gia nô bộc rất khoái bị kiếm linh hạ lệnh không chế lại, Mặc Nguyệt mệnh lệnh người hầu thu thập thi thể, mở ra Nghiêm gia kho hàng, bắt đầu kiểm toán, cũng dựa theo hàng ngày chi ra phân phát phí dụng, duy trì toàn bộ Nghiêm gia vận chuyển.

Hai ngày sau, bởi Lăng Hàn quản lý, toàn bộ Nghiêm gia xem như là ổn định lại. Lấy kiếm linh tốc độ phi hành, phỏng chừng Trầm Tuyết cũng đến Sâm vương phủ, như vậy dẫn người tới đón quân, cũng phải cần mười thiên chuyện sau đó.

Lý Hạc Thần khoác lên hồ cừu, ngồi ở Nghiêm gia một cái nào đó dòng họ trong thư phòng khởi thảo cấp hoàng đế mật thư — thư phòng là Lăng Hàn tại Nghiêm gia trong đại trạch một ngàn người mới chọn được một người, phi thường u tĩnh tràng.

Lăng Hàn nghe nói sư huynh muốn viết mật thư, liền nhanh chóng lại đây, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra mai mực — kỳ thực hẳn chính là muốn nhìn sư huynh viết chữ mà thôi.

Sư huynh viết chữ bộ dáng, cũng xem thật kỹ! Lăng Hàn ( ) nghĩ.

“Sư huynh, nghe nói hiện tại mới vừa đăng cơ tân hoàng đế, dựa theo bối phận tới nói cùng người là anh em họ, hẳn nên nghe lời người đi?” Lăng Hàn hỏi.

“Nghe không nghe lời của ta ta không biết, ta chỉ biết là chính là, hẳn hiện tại cũng là rất phản cảm Nghiêm gia — dù sao hẳn không giống cha hẳn hoàng là cái ham muốn hưởng lạc người. Huống hồ, hẳn vận may rất tốt, bên người có một quần có khả năng thần tử phụ tá hẳn.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh người thật giống như hiểu rất rõ hẳn?”

“Con ta thời điểm tại đại nội trải qua một đoạn thời gian, lúc đó hẳn vẫn là hoàng tử, cũng coi như là bạn thân.” Lý Hạc Thần đạo, “Hẳn khi đó vẫn là tề ra quần niên kỷ, cùng cái tiểu đệ đầu đình đường như.”

“Thì ra là như vậy.” Lăng Hàn nói.

“Sư đệ, chỉ nói lai lịch của ta, ta ngược lại thật ra không làm sao từng nghe người nói việc nhà của người.” Lý Hạc Thần đạo, liên quan với Lăng Hàn lai lịch, nói đến cũng thật là bí mật, vì là sư phụ xưa nay không có nói hẳn Lăng Hàn gia đình bối cảnh, mà Lăng Hàn chính mình cũng từ không nhắc lên. Năm đó hẳn và Lăng Hàn càng chạy càng xa, cho nên cũng không có cơ hội nữa hỏi, trong môn phái càng là không có bất kỳ liên quan với Lăng Hàn thân thể nghe đồn, cho nên tất cả mọi người cho là Lăng Hàn là cái cô nhi, mới nương nhờ vào Văn tông.

Thế nhưng hồi tưởng lại sư phụ tình cờ một ít lời nói đến xem, Lăng Hàn tựa hồ cũng không phải là cô nhi xuất thân.

“Ta? Ta chỉ là người nhà bình thường xuất thân.” Lăng Hàn áp ứng nói.

“Thì ra là như vậy.” Lý Hạc Thần gật gật đầu.

Nếu Lăng Hàn không muốn nhiều lời, Lý Hạc Thần cũng không hỏi tới. Hồi tưởng lại, tựa hồ cũng không làm sao có thấy Lăng Hàn người nhà lên núi thăm người thân quá.

---

Trầm Tuyết rất nhanh liền bay đến Sâm vương phủ, đối với kiếm linh tới nói, ngàn dặm nháy mắt, đều là tiểu ý tứ.

Nhưng mà Sâm vương vương phủ tựa hồ cũng không có hẳn trong tưởng tượng như vậy xa hoa, xem phía ngoài môn đình, tựa hồ vẫn không có Nghiêm gia làm cho hùng vĩ đồ sộ. Tối đa chỉ có thể coi là gia đình giàu có.

Lý tiên trưởng ra tay xa hoa như vậy, vương phủ như thế đơn sơ ?

Trầm Tuyết bắt đầu sinh ra hoài nghi.

Đương Trầm Tuyết gõ đại môn, cấp gia đình lấy ra Lý Hạc Thần kim bài sau, gia đình từ nguyên lai thái độ lãnh đạm lập tức liền sinh ra long trời lở đất chuyển biến lớn, đem hẳn một mực cung kính đón vào trong vương phủ.

Bất quá này vương phủ xem ra cũng là cực kỳ tầm thường, như trước không sánh được Nghiêm gia xa hoa.

Trầm Tuyết đi qua nhà người có tiền chỉ có Nghiêm gia, bởi vậy khắp nơi đều lấy Nghiêm gia làm tham chiếu. Khi hần bị dẫn tới vương phủ tổng quản nơi đó thời điểm, Trầm Tuyết đem Lý Hạc Thần tay tin lấy ra, vương phủ tổng quản dĩ nhiên lập tức hạ lệnh tôi tớ nói: “Truyền Vương gia thủ dụ, gọi người lập tức chạy tới các nơi, mua hết thấy Nghiêm gia tài sản cửa hàng, càng nhanh càng tốt.”

Trầm Tuyết nháy mắt một cái, tuy rằng hần vẫn đi theo Yên Phù Quang, hoàn toàn không thể nào hiểu được có tiền khái niệm, thế nhưng nghe tới thật là lợi hại.

E rằng, Lý Hạc Thần vương phủ chính là trong truyền thuyết khiêm tốn xa hoa?

“Lý tiên trưởng, không, Vương gia nói gọi các người hảo sinh chiêu đãi ta. Ta muốn ăn vương phủ gia yến.” Trầm Tuyết chút nào không làm bộ đưa ra chính mình ngạch yêu cầu.

“Nhỏ bé nhất định hội tận tâm chiêu đãi công tử ngài, mặt khác, Vương phi nương nương còn muốn cùng ngài nói chuyện, hỏi một chút công tử một ít chuyện.” Tổng quản khách khí nói.

“Vương phi, không phải là Lý Hạc Thần mẹ kế? Nàng sẽ hỏi cái gì? Nghe nói nàng rất hi vọng Lý tiên trưởng nhanh chóng kết hôn, chẳng lẽ là có liên quan phương diện này sự tình? Không bằng ta liền bịa chuyện một phen, làm cho nàng thả lỏng tâm tình tốt. Tình nàng ngày sau tìm Lý tiên trưởng phiền phức.” Trầm Tuyết suy nghĩ nói.

Không nghĩ tới hần một cái kiếm linh, tâm nhãn còn rất nhiều. Đăng bởi: LenNiNi

## 27. Chương 57: Luận Kiếm

Ghét bỏ vương phủ không sang trọng Trầm Tuyết bị vương phủ hải Lục gia yến triệt để chinh phục, vẫn luôn ăn ăn ăn, từ giữa ngo ăn vào đêm khuya, mới thật vất vả thưởng thức xong tổng cộng 250 đạo món ăn nguyên bộ gia yến.

Nghe đầu vốn là có 249 đạo món ăn, sau đó thể hệ này Sâm vương, chính là Lý Hạc Thần, đột nhiên quý thân xui khiến hạ lệnh đem một đạo đổi mới thái phẩm —— Lăng Hàn sở trường tuyệt sống Lăng Hàn tiểu xào thêm tiến vào, vì vậy hiện tại liền biến thành 250 đạo đồ ăn.

Nếu như không phải là bởi vì hần tự thân là kiếm linh, chỉ sợ hần sớm đã bị chống đỡ chết.

Ăn uống no đủ kiếm linh Trầm Tuyết ợ một cái thật to, thoải mái cùng tổng quản đi gặp mới vừa thăm viếng trở về Vương phi, Vương phi tuổi cũng không phải rất lớn, nghe nói chỉ có hơn bốn mươi tuổi, nhưng nhìn lại phi thường già nua, hần là lúc thường bận tâm nhiều lắm —— kỳ thực trong vương phủ vốn là cũng không có nhiều chuyện như vậy, chỉ là Vương phi mỗi ngày đều tại lo lắng Lý Hạc Thần vô hậu, quốc gia thu hồi Lý Hạc Thần tước vị, dẫn đến nhà mẹ đẻ suy tàn, bởi vậy cuộc sống rất tốt mười mấy năm qua đều dùng tại cấp Lý Hạc Thần truyền sau tâm tư thượng.

Cho nên, thoát nhìn như là hơn sáu mươi tuổi bà lão.

Mà nhất làm cho nàng lo lắng chính là, Lý Hạc Thần rõ ràng không nghe nàng, Lý Hạc Thần cánh càng ngày càng cứng rồi, căn bản không đem nàng cái này mẫu phi để ở trong mắt, đồng ý quá đã nói mười tám tuổi liền đến vương phủ thành hôn, hiện tại chậm chạp không đến, Vương phi đã quyết định lấy ra đòn sát thủ.

Vừa vặn Lý Hạc Thần sứ giả đến đây, Vương phi đã có một năm nửa năm đều không có nhìn thấy Lý Hạc Thần, coi như Lý Hạc Thần hỏi vương phủ thăm viếng, cũng là vội vã ở một ngày liền đi, nàng vô cùng cần thiết biết đến hiện tại Lý Hạc Thần động thái, để thúc đẩy Lý Hạc Thần việc kết hôn.

Vì vậy vừa thấy được Trầm Tuyết, nàng liền bắt đầu cường bức dụ dỗ Trầm Tuyết nói xuất hiện ở Lý Hạc Thần tình hình.

Nhưng mà nàng chưa kịp đem điều kiện nói, Trầm Tuyết nhân tiện nói: “Lý vương gia hiện tại rất tốt, hần đã tìm được người trong lòng, Vương phi người có thể yên tâm!”

Vương phi kinh hãi đến biến sắc: “Cái gì? ! Người nói Vương gia hẳn có người trong lòng? Người kia là như thế nào nhân gia xuất thân? Vương gia cũng không thể thích một cái bình dân nữ tử a!” Nàng là tuyệt đối không cho phép Lý Hạc Thần tùy ý cùng một cái bình dân nữ tử kết hôn! Nàng tuyệt không thừa nhận như vậy con dâu!

Vì nhà mẹ đẻ vinh quang, Lý Hạc Thần Vương phi phải là nàng xem bên trong môn đăng hộ đối quận chúa hoặc là vương hầu con gái! Tốt nhất là công chúa!

Chỉ có như vậy, mới có thể đi vào một bước củng cố nhà mẹ đẻ quyền thế!

Cái gì? Bình dân nữ tử hoàn toàn không hài lòng? Lão thái bà này làm tâm thực sự là quá rộng. Trầm Tuyết trong lòng hừ một tiếng.

“Vương gia thích không phải giống nhau bình dân!” Trầm Tuyết không thể làm gì khác hơn là tiếp tục bịa chuyện, “Hắn thích phải.. Đến từ Tây Vực đồ nước khác công chúa! Vị công chúa kia bởi vì ngưỡng mộ Trung Nguyên phong thổ đến Trung Nguyên du lịch, sau đó liền cùng Vương gia âm thầm xác định chung thân lập!”

“Tây Vực đồ nước khác? Như vậy sao được! Loại kia chỗ man di mọi rợ có thể ra cái gì tốt nữ nhân!” Vương phi lo lắng cực kỳ đạo, “Xem ra ta không quản chuyện này không được! Vương gia là muốn tươi sống một chết lão thân mới thỏa mãn! Người đến a!”

Vương phi thân tín lập tức vỗ tay một cái, chỉ thấy từ trong bóng tối đi ra một người mặc màu đen trang phục nam tử, nam tử kia dùng mặt nạ che đầy nửa tấm mặt, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt sắc bén hai mắt, dù là như vậy, cả người tháo vát cùng khí tức lạnh như băng như trước khiến người không dám tới gần.

“Đây là vương phủ bỏ ra số tiền lớn, từ cái bóng sơn trang thuê tới cao thủ, nếu như là trong vòng một tháng không hoàn thành nhiệm vụ liền muốn lấy cái chết tạ tội! Nay vị Triền công tử, nếu Vương gia đem bên người kim bài giao cho người, liền mời người mang theo hắn đi thấy Vương gia đi. Bằng không đêm nay người liền không nên nghĩ bước ra vương phủ đại môn!” Vương phi nói.

“Oa! Người này là ai a? Hắn có nhiệm vụ gì? Ta có thể biết một cái?” Trầm Tuyết tò mò hỏi.

“Nói cho người cũng không sao, ngược lại người nhìn thấy Vương gia một ngày kia, cũng là hẳn nhất định phải chấp hành nhiệm vụ thời khắc. Người này gọi là Ảnh Nhị Bát, là cái bóng sơn trang chữ “Thiên” ảnh vệ sát thủ, ta muốn hắn làm sự tình, chính là nhất định muốn mang bả vương gia, mang Vương gia vào kinh gặp vua, từ thánh thượng là vương gia tự mình chủ trì hôn nhân đại sự!” Vương phi ba vỗ bàn một cái đứng lên, “Lần này, dù như thế nào, Vương gia cũng nhất định phải kết hôn!”

Nguyên lai, sớm tại mấy tháng trước, Vương phi liền nghĩ hết tất cả biện pháp, lôi kéo đến bây giờ trong kinh thành hiển hách quý tộc Bình vương gia, cũng dùng Sâm vương phủ tài lực làm lợi thế, làm cho Bình vương gia đáp ứng đem con gái của chính mình bảo quận chúa gả cho Lý Hạc Thần, chuyện này trải qua tầng tầng điều đình, đã đăng báo cho thánh thượng, ít ngày nữa Lý Hạc Thần sẽ bị đến ngự ban cho việc kết hôn rồi!

Quân mệnh ở trên, Lý Hạc Thần không thể không từ!

“A thật là phức tạp bộ dáng... Không quản! Ngược lại ta cố hết trách nhiệm rồi! Cái kia, Vương gia còn gọi ta lấy một thứ trở lại, chính là vương phủ trong bảo khố thu gom một cái gọi là hạ quang bảo kiếm.” Trầm Tuyết nói.

“Vương gia muốn cái gì, lão thân đều sẽ cho hắn đưa đi, chỉ cần hắn đáp ứng cùng quận chúa kết hôn. Ai, vì hắn chuyện đại sự cả đời, lão thân cũng là làm nát tâm, tổng quản, người dẫn hắn đi lấy kia cái gì bảo kiếm đi, lão thân mệt mỏi, muốn an giấc.” Vương phi thở dài nói.

Liền như vậy, Trầm Tuyết bị lộ ra Vương phi được, mà cái kia gọi Ảnh Nhị Bát người, thì lại một tắc cũng không rời cùng hắn.

Liền tại Trầm Tuyết bị mang tới cửa bảo khố thời điểm, cửa bảo khố đột nhiên thoáng hiện một chàng thanh niên thân ảnh, nam tử kia tướng mạo cực kỳ đoan chính, thân xuyên vương phủ thị vệ quan phục,

cấp bậc còn không thấp bộ dáng, chỉ thấy hần ôm quyền nói: “Tại hạ là Vương gia thiếp thân thị vệ đầu lĩnh, tên là Lý Tửu.”

“Lý thị vệ, người là ở đây làm giá trị ?” Tổng quản hỏi.

“Không, tại hạ là nghĩ đến tùy tùng hai vị cùng đi, gặp mặt Vương gia.” Chỉ thấy Lý Tửu khẽ mỉm cười, lấy ra Vương phi tín vật.

“Thì ra là như vậy, là Vương phi nương nương gọi người tới, vậy các người ngày mai sẽ cùng lên đường thôi, việc này không nên chậm trễ, Vương phi nương nương nhưng là rất vội vã a!” Tổng quản nói. Lúc này ai cũng không có chú ý đến, Lý Tửu trong mắt thoáng hiện một tia giảo hoạt.

Nguyên lai Lý Tửu từ nhỏ chịu đến Lý Hạc Thần chăm sóc, mới bị lão Vương gia từ nô lệ con buôn trong tay mua lại, tiến vào vương phủ học võ, bằng vào chính mình trời sinh tuệ căn cùng ngộ tính, tại vương phủ mời tới cao thủ dạy dỗ hạ thành thị Vệ thống lĩnh, chuyên môn phụ trách thiếp thân bảo vệ Tiểu vương gia, sau đó Lý Hạc Thần thượng Vãn tông tu tiên, hần lưu tại trong phủ, phụ trách toàn bộ vương phủ trị an tuần thú, lại cũng không nhớ Lý Hạc Thần cùng lão Vương gia ân tình.

Hần mắt thấy vương phủ bị Vương phi từ từ nắm giữ, dĩ nhiên còn tự tiện chủ trương cấp Vương gia gả việc kết hôn, vừa mới Vương phi nói, hần ở ngoài cửa đều nghe trộm được, cho nên lén ra Vương phi trâm gài tóc làm giả tín vật, muốn tùy tùng Vương gia sử giả Trảm Tuyết đồng thời tìm kiếm Vương gia, trợ giúp Vương gia vượt qua cái cửa ải khó khăn này.

Không nghĩ tới đại gia ta cư nhiên còn có hai cái tùy tùng. Trảm Tuyết nghĩ, vì vậy nói: “Vậy cũng tốt, ta biết Vương gia muốn đi luận kiếm đại hội, chúng ta liền trực tiếp đi vào trong đó chờ hần hảo, không phải chúng ta chạy tới Nghiêm gia bọn họ đã sớm xuất phát đi. Các người nhớ tới phái người đi đón quản Nghiêm gia nha! Oa, sắc trời không còn sớm, ta muốn đi ngủ lập!”

Trảm Tuyết mang theo hạ kiếm quang trở lại phòng ngủ của mình —— tuy rằng vương phủ cho hần an bài phòng ngủ rất xa hoa, thế nhưng kiếm linh nghỉ ngơi chính là thu về vỏ kiếm bên trong mà thôi.

Cho nên sang trọng trên giường lớn, phù phù xuất hiện một thanh kiếm xuyên tại trong ổ chăn.

Mà ở hần rời đi sau, Lý Tửu dùng đao trong tay bao ngăn cản Ảnh Nhị Bát: “Bằng hữu, chúng ta sắp một đường đồng hành, chung quy phải quen biết một chút mới được, có câu nói thật tốt, không đánh nhau thì không quen biết, không như lai thử nghiệm?”

Hần đương nhiên biết đến Ảnh Nhị Bát là Vương phi phái đi tra khảo Vương gia, cho nên quyết định ở đây liền thăm dò hạ Ảnh Nhị Bát thực lực, hảo nửa đường ý nghĩ tiêu diệt hần!

Ảnh Nhị Bát chỉ là hừ lạnh một tiếng, không nghĩ để ý đến hần.

Nhưng mà Lý Tửu từng bước cùng bức, cương đao đột nhiên ra khỏi vỏ, lên tay chính là sát chiêu!

“Đây là người muốn chết.” Ảnh Nhị Bát thấp giọng khàn khàn nói.

Vì vậy hai người đánh một đêm.

Ngày thứ hai, bọn họ sừng mặt sừng mũi cùng Trảm Tuyết lên đường, sự thực chứng minh, hai người kia là lực lượng ngang nhau, kẻ tám lạng người nửa cân.

Đương nhiên, hai người mối thù cũng cứ như vậy kết. Đăng bởi: LenNiNi

## 28. Chương 58: Luận Kiếm

Hôm nay là Bạch Vũ sau khi biến mất ngày thứ ba, dựa theo hần theo như lời nói, hần sẽ ở ngày thứ ba ban đêm xuất hiện, Lý Hạc Thần cố ý tìm yên lặng sân trước ngôi nhà chính, đem phóng Yên Phù Quang đầu óc cái bình đặt ở trên bàn đá.

Trên bàn còn có Trảm Tuyết chạy suốt đêm tới đưa tới hạ quang bảo kiếm —— Sâm vương năm đó sưu tập vật sưu tập, một cái xuất từ Chiến quốc thời đại danh tượng tay thần binh, nhiều năm qua vẫn luôn bị dùng để giữ nhà.

Trảm Tuyết đưa kiếm sau vì để tránh cho hai cái kia ảnh vệ cùng thị vệ sản sinh hoài nghi, rồi lập tức quay trở về bọn họ người đi đường trên đường.

Đương nhiên, những thứ đồ này đều theo chiều Bạch Vũ dặn dò đặt mua.

Lý Hạc Thần ngồi ở xe lăn một vừa uống trà một bên chờ đợi Bạch Vũ đến, Lăng Hàn thì lại đứng ở hắn bên cạnh, hơi sốt sắng. Hắn lo lắng cho mình biến thành Bạch Vũ sau sẽ thương tổn đến Lý Hạc Thần. Dù sao từ Bạch Vũ lời nói đến xem, hắn căn bản cũng không lưu ý Lý Hạc Thần an nguy.

Cũng là bởi vì Bạch Vũ cưỡng ép lời đi, Lý Hạc Thần phần còn lại của chân tay đã bị cụt đến bây giờ còn không có tiêu sưng, cho nên liên tay chân giả không thể mặc.

“Yên tâm, ta không có việc gì.” Lý Hạc Thần nhìn thấu Lăng Hàn bất an.

“Sư huynh, người phải bảo trọng chính người.” Lăng Hàn bỗng nhiên cảm thấy mí mắt đánh nhau, vậy được không được.

Tại hắn hoảng hốt ý thức chớp mắt, ở bên người xem ra, Lăng Hàn quanh thân đã bắt đầu tỏa ra kỳ lạ hào quang, hắn hình thể cũng sinh ra biến hóa kỳ diệu.

Bạch Vũ xuất hiện!

Đứng ở Lý Hạc Thần sau lưng kiếm linh nhóm nhìn thấy Bạch Vũ kinh ngạc không thôi, hai mặt nhìn nhau, sớm đã dùng kiếm ngữ bắt đầu trò chuyện nói tiếng lóng.

“Bạch Vũ, dựa theo người lời giải thích, ta đem đồ vật chuẩn bị xong.” Lý Hạc Thần nói.

“Bộ dáng của người cùng ngày đó nhìn thấy có chút không giống nhau.” Bạch Vũ hé mắt, nhìn Lý Hạc Thần nói.

“Ta không có gì thay đổi.” Lý Hạc Thần đạo, nhưng trong lòng nhớ người nhanh chóng nói chính sự, không muốn mò mẫm!

“Chân của người đâu?” Bạch Vũ lại hỏi. Đồng thời để sát vào Lý Hạc Thần.

“Tháo xuống.” Lý Hạc Thần hơi cau mày nói, “Thế nào nhượng Yên Phù Quang phục sinh?”

“Người tâm gấp cái gì, bất quá là một cái nho nhỏ Ma tộc thôi.” Bạch Vũ ôm lấy cánh tay, một bộ rất lợi hại bộ dáng.

Hảo đi, đối với loại này thời đại Thái cổ linh, vẫn là bảo trì một điểm kính nể, tỉnh hắn lại nhiều chuyện. Lý Hạc Thần đem mình bất mãn cưỡng ép ép xuống.

“Nói cho ta một chút, chuyện của người. Ta muốn biết người là như thế nào tái thế.” Bạch Vũ cầm lấy trên bàn đá Lý Hạc Thần đã dùng qua cốc, đem Lý Hạc Thần uống trà còn sót lại thủy uống một hơi cạn sạch.

“Ta... Cũng không biết là làm sao tái thế, ta làm sao sẽ biết đến chuyện này.” Lý Hạc Thần hơi cắn răng nói. Bạch Vũ bộ dáng thoát nhìn chính là tại nói chuyện phiếm. Hơn nữa hắn nếu có thể chọn đọc Lăng Hàn ký ức, chính mình sự tình hắn làm sao sẽ không biết, rõ ràng chính là tại kéo dài thời gian!

“Người hảo không nhận được bộ dáng, điểm ấy cũng không như Lang Hiên nha! Ta lo lắng ta sau đó hội không cẩn thận, coi người là làm Lang Hiên tái thế dư thừa kết quả xử lý xong đây!” Bạch Vũ dùng ngón tay dài nhọn nắm Lý Hạc Thần cầm, “Người dĩ nhiên thừa kế Lang Hiên âm thanh —— nói cho ta, người vẫn thích tiểu tuyết.”

“Kia là ai? Ta cũng không quen biết cái gì tiểu tuyết.” Lý Hạc Thần vừa dứt lời, Bạch Vũ lại đột nhiên trở tay cho hắn một bạt tai.

“Lang Hiên! Người dĩ nhiên đem tuyết đều quên! !”

“Chủ nhân! !” Kiếm linh nhóm rốt cục không kiềm chế được.

“Các người không nên cử động! Ta không phải từng hạ xuống mệnh lệnh, vô luận phát sinh cái gì, các người cũng không muốn quản.” Lý Hạc Thần thấp giọng nói.

Hắn hoài nghi cái này Bạch Vũ chính là mười năm sau biến thành hắc vụ cái người kia, cái người kia uy lực thậm chí có thể dễ dàng bẻ gãy Mặc Nguyệt! Không thể ở vào thời điểm này làm cho hắn đem mình khổ cực luyện thành kiếm linh hủy diệt!

Bạch Vũ đánh xong Lý Hạc Thần, dĩ nhiên lại nói: “Người có phải là cảm thấy được ta không thể nói lý? Phi thường nhận người chán ghét? Thậm chí hi vọng ta khẩn trương biến mất? Tốt nhất hồn phi phách tán? Lại như khi đó người cảm hận ta cũng như thế! Tại sao muốn thương tổn tuyệt? Lang Hiên! Hắn tuy rằng không phải là người, thế nhưng hắn đem mình hết thảy đều giao cho người! Người muốn cái gì, hắn đều sẽ không chút do dự cho người! Người lại lừa hắn!”

Hắn thấy Lý Hạc Thần ánh mắt, thật giống Lý Hạc Thần hoàn toàn là một người khác.

“Tuyệt chỉ hy vọng người có thể bình an sống tiếp, cùng hắn đồng thời. Người lại một lần lại một lần lừa hắn, thương tổn hắn tâm! Kết quả người xem, người bây giờ biến thành hình dáng gì! Xấu như vậy lậu bất kham! Hoàn toàn cắt đứt tuyệt cùng người ràng buộc!”

“Hảo đi! Coi như ta là Lang Hiên! Ta cầu người, cầu người nhượng ta lại một lần nữa vượt qua cửa ải khó, lần này ta nghĩ bảo vệ ta người trọng yếu! Cầu người tác thành ta! Ta không biết các người kiếp trước cái khúc mắc gì, chỉ hy vọng đời này, có thể tác thành ta! Nhượng ta vạn kiếp bất phục cũng hảo, thế nào đều hảo! Thỉnh nói cho ta! Thế nào mới có thể từ Ma đồ đam mê trong cuộc đi ra! Thế nào mới có thể cứu Lăng Hàn!” Lý Hạc Thần vung khai hắn tóm lấy cổ mình tay, không uly kỳ tí nào nói.

Bạch Vũ ngẩn ngơ, hắn dĩ nhiên lui về sau nửa bước, nhìn chăm chú vào Lý Hạc Thần nửa ngày, mới rốt cục nói: “Bị người xưng là Lăng Hàn người, người biết hắn là ai?”

“Hắn là sư đệ của ta, là ta ở trên đời này, ngoại trừ sư tôn ở ngoài, đối với ta người tốt nhất, là ta phải bảo vệ người!” Lý Hạc Thần nói.

“Người thật sự chuẩn bị vì hắn làm mọi chuyện? Dù cho nghịch thiên, dù cho hi sinh vạn ngàn mạng người cũng không chối từ?” Bạch Vũ nắm chắc ngón tay.

“Phải! Ta nguyện ý! Cái gì ta đều có thể làm! Đừng lại muốn thăm dò ta! Ta chỉ là nhỏ bé đệ tiện sinh linh! Vĩ đại Thái Hoang chi linh! Nói cho ta, ta nên làm như thế nào! Ta nên làm sao lấy lòng người! Ta nên trả giá ra sao!”

“Không! Ai nói người đệ tiện rồi! Hồn phách của người so với ai khác đều cao quý! ! Người nhớ kỹ! Mãi mãi cũng không muốn dùng Lang Hiên thân phận cầu bất luận người nào! Đó là ta ban tặng người tự tôn! Lang Hiên là trên đời này người cao quý nhất! Ai cũng không có thể sỉ nhục hắn! Ai cũng không có thể mệnh lệnh hắn!” Bạch Vũ đột nhiên kích động.

Hắn kịch liệt thổ hống hống, tựa hồ lâm vào cái gì trong ký ức, trên mặt biểu tình cũng biến thành biến ảo không ngừng.

“Người nhận thức Lang Hiên? Còn có... Tuyệt?” Lý Hạc Thần thử dò xét hỏi một câu, cái này Thái Hoang chi linh, thật sự là quá nét mực.

“Lang Hiên... Là tuyệt người yêu... Là tuyệt ở trên đời này duy nhất người yêu... Mà tuyệt... Là chế tạo ta người... Là ta hồn phách một nửa... Không... Ta chính là tuyệt nửa người... Ta có hắn ký ức, hắn tâm, hắn yêu cùng hận... Ta thay hắn tránh né nguyên rủa... Đi tới nơi này cái tuyệt vọng tương lai, tìm kiếm mật mồi Lang Hiên... Tuyệt đã từng có nhiều yêu Lang Hiên, hiện tại thì có nhiều hận hắn!” Bạch Vũ tự lẩm bẩm.

“Vậy người hận người là ta, không nên đem Lăng Hàn liên lụy tiến vào, nhượng ta một người đến gánh chịu Ma đồ cùng cái gọi là Thái Hoang nguyên rủa đi!” Lý Hạc Thần nói.

“Người không xứng! Người căn bản không xứng trở thành Lang Hiên! Ta sẽ tìm được so với người thích hợp hơn trở thành Lang Hiên người. Ta đồng dạng cần thiết kia phúc Ma đồ.” Bạch Vũ rốt cục khôi phục cao lãnh thần thái.

Rốt cục bình thường. Lý Hạc Thần mặt không thay đổi nghĩ.

Chỉ thấy Bạch Vũ chỉ vào trên bàn vật nói: “Tái tạo Yên Phù Quang thân thể cần người luyện linh thiên phú —— người tựa hồ thừa kế Lang Hiên thao túng hồn tinh tài năng, cho nên đối với luyện linh thuật thuận buồm xuôi gió, mà giống nhau người hoặc là động vật thân thể đều không thể chứa đựng Yên Phù Quang Ma tộc chi nào, bởi vì ma nào mang tới ma khí sẽ rất khó phá hoại này đó yếu ớt thân thể.

Cho nên, dùng người luyện linh thuật, làm kiếm linh dẹt thành có thể thực thể hóa thân thể, là Yên Phù Quang tốt nhất ký túc thân thể —— bởi vậy, ta cần người thay đổi người luyện linh công thức, đem thanh kiếm này luyện thành không có tự kiếm của ta linh, dùng thân thể của hắn để chứa đựng ma nào! Đem Yên Phù Quang kiếm linh hóa!”

“Chuyện này quả thật là khó bề tin tưởng! Ma tộc cùng kiếm linh dung hợp!” Lý Hạc Thần nói.

“Hừ, kỳ thực cũng không tồi, có chút đúc kiếm sư si mê đúc kiếm, dùng thân thể bếp lò, tự thân trở thành kiếm linh, cũng là một cái đạo lý.” Bạch Vũ đạo, “Ta sẽ đem luyện thành công thức nói cho người, đón lấy liền nhìn chính người. Vì tích lũy càng nhiều hơn sức mạnh, làm cho ta có thể càng lâu dài tồn tại ở thế gian, ta lần sau xuất hiện thời gian, là một tháng sau. Người có nghi vấn gì, liền thời điểm đó hỏi lại đi.”

Dứt lời, chỉ thấy Bạch Vũ vung tay lên, phốt-gen ngưng tụ thành chữ ở giữa không trung tạo thành hắn nói công thức, biểu thị cấp Lý Hạc Thần xem.

Mà ở này sau, hắn đột nhiên ngã trên mặt đất, hồi phục thành Lăng Hàn.

“Cho nên cái tên này kỳ kỳ méo mó nửa ngày, trên thực tế nói chính sự thời gian cũng chỉ có chốc lát?” Lý Hạc Thần lộ ra ghét bỏ thần sắc.

“Ta xem hắn chính là đi ra vùng làm nũng, phát tiết một chút bất mãn.” Đàm Ảnh nói.

“... Lần sau không thể để cho hắn như thế lãng phí thời gian, xem ra muốn dùng vô cùng thủ đoạn.” Lý Hạc Thần ngẫm nghĩ một chút, “Đàm Ảnh, một tháng sau, coi là tốt thời gian, chúng ta làm một bàn món lẩu chờ người này đi, dùng ăn ngăn chặn cái miệng của hắn! Tỉnh hắn kỳ kỳ méo mó không nói chính sự!”

Kiểm linh nhóm dồn dập gật đầu.

Món lẩu là vạn năng. Đăng bởi: LenNiNi

## 29. Chương 59: Luận Kiếm

Đương Lăng Hàn tỉnh lại lúc sau, phát hiện Lý Hạc Thần đã ngủ say.

Không chỉ có như vậy, lúc này thời gian đã là ngày hôm sau sau giờ Ngọ. Lăng Hàn nhớ tới Lý Hạc Thần không có giấc ngủ trưa quá lâu thói quen, làm sao đột nhiên ngủ? Chẳng lẽ là mình biến thành Bạch Vũ trong lúc liền thương tổn tới hắn ?

Cảm thấy bất an hắn muốn đi Lý Hạc Thần phòng ngủ kiểm tra tình hình, lại bị Mặc Nguyệt ngăn lại, lúc này mới nói cho hắn biết nói, Lý Hạc Thần tối hôm qua đem Yên Phù Quang cùng hạ kiếm quang dung hợp hoàn thành, hao phí không ít pháp lực, hiện tại đang ngủ nghỉ ngơi.

“Sư huynh hắn không bị thương tổn đến đi?” Lăng Hàn hỏi.

“Không có, chỉ là có chút uể oải.” Mặc Nguyệt đạo, “Mặt khác, Yên Phù Quang hắn...”

“Hiện tại tên của ta gọi là hạ hết.” Một cái thanh âm quen thuộc từ phía sau hai người truyền đến, chỉ thấy thân mặc áo xanh Yên Phù Quang đứng tại bọn họ sau lưng trong đình viện, che dù, đắm chìm trong màn mưa bên trong.

“Hiện tại hắn cũng là chủ nhân kiếm linh chi nhất, cùng chủ nhân định ra khế ước kiếm khí cụ chi hồn.” Mặc Nguyệt nói.

“Không sai, thế nhưng ta và Ma đồ nghiệt duyên, cũng không có vì vậy mà chặt đứt, ta ban đầu mục đích, cũng không có thay đổi.” Yên Phù Quang đi tới Lăng Hàn trước mặt nói.

“Người hoàn muốn như thế nào? Người bây giờ nhất định phải dựa theo kiếm khí cụ khế ước tuần hoàn sư huynh mệnh lệnh đi? Muốn gây sóng gió vẫn như cũ không thể! Sư huynh thậm chí có thể mệnh lệnh người bản thân hủy diệt!” Lăng Hàn cảnh giác nói.

Yên Phù Quang bình tĩnh nói: “Xác thực như vậy, ta không tiếc tất cả theo đuổi sức mạnh mạnh mẽ, sự thực chứng minh bất quá là dẫn hỏa tự thiêu. Thế nhưng hiện tại có Lý Hạc Thần, ta tin tưởng mục đích của ta nhất định sẽ đạt thành. Coi như hắn là chủ nhân của ta, ta cũng sẽ ở hắn dưới sự chỉ dẫn đạt được Ma đồ.”

“Người tại sao nhất định muốn được đến Ma đồ! Kia rõ ràng là mang đến tai hoạ ma vật!” Lăng Hàn đối với hắn chấp niệm cảm thấy khó mà tin nổi.

“Nếu như, thay đổi người, người cũng nhất định sẽ cùng ta cũng như thế. Lăng Hàn, nếu có biện pháp nhượng Lý Hạc Thần hai chân lần thứ hai mọc ra, người hội nguyện ý hợp lại thượng tất cả?” Yên Phù Quang khẽ mỉm cười.

“Nếu quả như thật có loại kia biện pháp! Ta nhất định sớm liền tìm đến!” Lăng Hàn trợn to hai mắt.

“Ma đồ có thể.” Yên Phù Quang cười nói, “Người sẽ vì Lý Hạc Thần hai chân đi tìm Ma đồ, có đúng không?”

“Ta sẽ không! So với làm cho hắn được đến hai chân, ta tình nguyện hắn hảo hảo sống sót mà không muốn nhiệm kia mang đến đáng sợ nguyên rửa đồ vật!” Lăng Hàn ngữ khí vô cùng kiên quyết.

Yên Phù Quang ngẩn ngơ, lập tức lẩm bẩm nói: “Lẽ nào làm cho hắn khôi phục kiện toàn không được chứ? Ta đã từng sâu sắc mê luyện một phạm nhân, nhưng mà cái người kia vì ta... Mất đi tất cả, hắn mất đi vinh dự, mất đi gia tộc tín nhiệm, thậm chí vì đem ta từ giết ma trận bên trong lôi ra, bị giết ma sét đánh bên trong, có hơn một nửa thân thể hóa thành than cốc, hiện tại sống không bằng chết sống sót.

Mà hắn còn chưa có chết nguyên nhân... Chỉ là bởi vì ta cam kết nhất định sẽ làm cho hắn khôi phục như lúc ban đầu! Ta không hy vọng đó chỉ là ta dùng để lừa hắn thống khổ sống tiếp lời nói dối! Ta không thể nào tiếp thu được hắn từ trên đời này rời đi ta! Thế nhưng ta cũng không thể nhìn hắn thống khổ sống sót! Cho nên ta nhất định muốn được đến Ma đồ! Chỉ có Ma đồ mới có thể trị hảo hắn!

Nếu như Lý Hạc Thần biến thành như vậy! Người sẽ như thế nào? Nếu như Lý Hạc Thần mất đi tứ chi! Dung mạo bị hủy! Vết thương cả người không có cách nào khép lại! Mỗi ngày chảy ra nước mắt cùng dòng máu! Thân thể như than cốc giống nhau không có cách nào trở lại bình thường! Người phải làm sao? !”

Yên Phù Quang đột nhiên cũng không còn cách nào nói tiếp, hắn che miệng lại, thân thể cũng kịch liệt co quắp, tình cảm kịch liệt trút xuống, đều chỉ hóa thành không tiếng động nghẹn ngào.

Nhưng mà, kiếm linh vô lệ.

Tái tê tâm liệt phẫn cảm xúc, cũng không cách nào hóa thành nước mắt chảy ra.

“Yên Phù Quang... Đây chính là người liều mạng muốn chiếm được Ma đồ lý do...” Lăng Hàn ngây ngẩn cả người.

“Là... Bị thiên sát tử lôi giết ma trận gây thương tích, là chú định y không chữa khỏi... Vết thương vĩnh viễn sẽ không khỏi... Cái người kia chỉ là dựa vào ta đào lên chính mình ma nguyên mới có thể kéo dài hơi tàn, bởi vì ta đã đáp ứng hắn nhất định sẽ chữa khỏi hắn... Mất đi ma nguyên ta, không có sức mạnh lại đi tranh đoạt Ma đồ, chỉ có thể cùng cổ vương hợp tác...” Yên Phù Quang nói.

“Đào ra ma nguyên cực kỳ thống khổ, sống không bằng chết, tương đương với sinh đào trái tim của chính mình, người cũng hạ thủ được!” Lý Toàn Hắc ở một bên thò đầu ra chen miệng nói.

“Ta này điểm thống khổ, so với đồng dương bị dẫn vật tới nói liền tính là cái gì!” Yên Phù Quang khàn khàn nói.

Lăng Hàn chấn kinh đến nhất thời im lặng, không nghĩ tới Yên Phù Quang thậm chí có như vậy khắc cốt minh tâm quá khứ.

“Người quả nhiên có không thể không được đến Ma đồ lý do, hiện tại sư huynh cùng ta đều bị liên lụy tiến nhập Ma đồ quỷ cuộc, chúng ta xác thực cũng thân ở trong đó. Thế nhưng ta và sư huynh đều không muốn

cùng Ma đồ có dính dáng, chúng ta có thể giúp người tìm tới Ma đồ, thế nhưng người phải đáp ứng ta, được đến Ma đồ người, muốn nghĩ cách nhượng sự huynh của ta rời xa Ma đồ sát hại!

Ta giống như người! Vì bảo vệ sự huynh, ta sẽ bỏ lấy hết tất cả cũng sẽ không tiếc! ” Lăng Hàn nắm chặt nắm đấm đạo, “Coi như là làm ra chuyện nghịch thiên, thậm chí giết người, giết người người yêu, ta cũng sẽ không tiếc!”

“Lăng Hàn, ta liền biết, sự ác độc của người lên, không thua gì ta Ma tộc!” Yên Phù Quang ngẩng đầu lên, “Hiện tại bắt đầu, chúng ta xem như là cùng một trận chiến tuyến, ta sẽ tận lực phụ tá Lý Hạc Thần tìm được Ma đồ.”

Lý Hạc Thần thủ dụ rất nhanh liền đưa tới địa phương quan binh, đem toàn bộ Nghiêm gia lâm thời khống chế lại. Dù sao Lý Hạc Thần là cái Vương gia, điều động ngoài cốc huyện thành nhỏ nhân thủ quyền lực vẫn phải có, huống hồ người nhà họ Nghiêm chết hết chuyện này can hệ trọng đại, là cái vụ án lớn, địa phương quan huyện cũng không dám lộ ra ngoài.

Dàn xếp xong xuôi Nghiêm gia tàn cục sau, Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn quyết định dùng kỳ môn thuật chạy tới luận kiếm đại hội vị trí —— ở vào Trung Nguyên trung tâm vô lâm minh hội, nơi đó tức là minh hội, cũng là thành lớn phồn hoa, toàn bộ thành trì vì thiên nhiên Ngũ hành lực lượng huyền phù tại danh sơn đỉnh, là không hơn không kém trong núi chi thành.

Tại cõi đời này, nổi danh Kiếm thần khí cụ, còn có vô số linh thú tồn tại ở núi rừng đầm nước chi gian, trong ngày thường cũng không hiển hiện, chỉ có người có duyên mới có thể có thấy. Tình cờ có cường đại linh thú hiện thế, đưa tới thế nhân mơ ước, thường thường có thể chi nhân, thuần phục linh thú, định ra linh khế, do đó giá ngự linh thú.

Nhưng mà thuần phục linh thú cùng luyện thành kiếm linh giống nhau vô cùng khó khăn, toàn bộ Vân tông bên trong, nắm giữ linh thú linh chủ cũng chỉ có Sơ Trần chân nhân đời này lão tiền bối.

Linh thú có thể ngày đi ngàn dặm, dùng để gấp rút lên đường không thể tốt hơn. Lăng Hàn rất được sư tôn sủng ái, tại sư tôn bế quan trước, đem linh thú linh khế tạm thời giao cho hắn bảo quản, cho nên hắn quyết định triệu hoán sư tôn linh thú, dùng để gấp rút lên đường.

Vì không đưa tới bình dân kinh hoảng, bọn họ rời đi Nghiêm gia, tại trong sơn cốc tìm một chỗ yên lặng địa phương mới bắt đầu triệu hoán.

“Các người muốn triệu hoán là cái gì linh thú?” Yên Phù Quang công lấy hành lý hỏi.

“Thương Thanh Kỳ Lân. Linh thú bên trong nhất là cao ngạo thiên chi thú, trong thiên hạ, cũng chỉ có sư tôn thuần phục Thương Thanh Kỳ Lân.” Lý Hạc Thần nói.

“Thật là lợi hại!” Đàm Ảnh kinh ngạc thốt lên, “Lý tiên trưởng quả nhiên lợi hại, dĩ nhiên nắm giữ mạnh mẽ như vậy sư tôn!”

“Chủ nhân ta vốn là rất lợi hại! Hừ hừ!” Mặc Nguyệt ôm lấy cánh tay.

Vì vậy kiếm linh nhóm liền đắm chìm trong đối Lý Hạc Thần trong sùng bái, tuy rằng có vẻ như không đúng chỗ nào. Đăng bởi: LenNiNi

### 30. Chương 60: Luận Kiếm

Linh thú linh khế cũng không phải là thực vật mà là có thể chuyển giao cấp linh hồn người khác khắc ấn. Lăng Hàn đem điều này khắc ấn giấu ở cổ tay của mình nội trắc, trong ngày thường cũng không hiển hiện, chỉ có đọc chú văn thời điểm mới có thể hiện lên phát sáng Kỳ Lân khắc ấn.

Sở dĩ đem khắc ấn truyền cho Lăng Hàn mà không có truyền cho Lý Hạc Thần, bởi vì Thương Thanh Kỳ Lân là ít có có thể nói tiếng người hóa thành hình người hiếm quý linh thú, tại Lý Hạc Thần khi còn nhỏ, đã từng đại đại đắc tội Thương Thanh Kỳ Lân ——

Nói đến cũng là một đoạn nghiệt duyên, Thương Thanh Kỳ Lân tại hơn mười năm trước mới vừa có thể hóa thành hình người, mặc dù là thọ cùng trời đất linh thú, lại tâm tư đơn thuần rất, phải từ chủ nhân thanh tu

chi địa chạy xuống sơn chơi đùa, bị ngày đó phái đi trông coi cốc khẩu đệ tử nắm lấy, Kỳ Lân không phục, đại náo lên, thậm chí đã thương mấy cái đệ tử, lúc đó tuổi còn có Lý Hạc Thần bởi vì là sư tôn đại đệ tử, sư tôn bế quan thời điểm liền đem linh khế truyền cho hắn, Lý Hạc Thần tuổi tuy nhỏ, lại cực kỳ bình chân như vại, dĩ nhiên dùng sư tôn truyền cho hắn linh khế đại đại dạy dỗ Kỳ Lân một phen.

Linh thú Kỳ Lân ăn lầm Lý Hạc Thần trộn ngóng đậu Kỳ Lân thức ăn gia súc, kết quả kéo đến rối tinh rối mù, từ đây đối Lý Hạc Thần cảm hận không thôi, phát thệ không bao giờ phải bị Lý Hạc Thần điều động. Sư tôn bắt đắc dĩ mới chỉ phải đem linh khế giao cho Lăng Hàn bảo quản.

Thế nhưng sau Kỳ Lân bởi vì đến cõi ra lân trưởng thành kỳ mà lâm vào ngủ say, một ngủ chính là hơn mười năm, cũng không biết hiện tại hắn đến cùng tỉnh chưa.

Lúc này, Lăng Hàn trận pháp rốt cục bạo phát ra kịch liệt ánh sáng, tại trùng thiên hào quang bên trong, uy phong lẫm lẫm Kỳ Lân thân ảnh đột nhiên xuất hiện!

Kiểm linh nhóm đều phát ra tiếng kinh hô. Lý Hạc Thần thì lại bĩu môi.

“Lăng tiểu hàn, là người đem ta triệu hoán ra tới?” Kỳ Lân phát ra nhân ngữ.

“Thương Thanh, chúng ta cần thiết sự hỗ trợ của người! Sư tôn gọi ta thay bảo quản người linh khế, hắn đi bế quan.” Lăng Hàn nói.

“Hắn tổng là đang bế quan, thân là một cái linh thú chi chủ không có chút nào làm hết phận sự. Lý Hạc Thần cái kia tiểu hồn dẫn đâu? !” Kỳ Lân quanh thân hào quang chói mắt tản đi sau, một người mặc bạch y thanh sam anh chàng đẹp trai xuất hiện ở trận pháp ở giữa —— nam tử kia búi tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, nhìn qua chừng hai mươi, cả người tỏa ra tôn quý khí tức, dường như hoàng tộc.

“Ta ở đây.” Lý Hạc Thần lấy tay chống đỡ cằm của chính mình đạo, “Thương Thanh, người ngủ nhiều năm như vậy, xem tới vẫn là đối với ta nhớ mãi không quên a.”

“Lý Hạc Thần!” Thương Thanh Kỳ Lân nheo mắt lại, khi hắn thấy rõ Lý Hạc Thần thời điểm, nhất thời một mặt ghét bỏ. Vốn là muốn tìm Lý Hạc Thần tính năm đó trưởng, thế nhưng hắn bỗng nhiên nghĩ đến chính mình thân phận là nhân đức thánh thú Kỳ Lân, Hừ! Mối thù này chờ chút tái báo!

Đề xuống đối Lý Hạc Thần bất mãn, Thương Thanh hỏi: “Lăng Hàn, tìm ta có chuyện gì?”

“Chúng ta tưởng xin người giúp một tay mang ta cùng sư huynh đi một chỗ.” Lăng Hàn nói.

“Hừ, đi nơi nào cũng có thể, thế nhưng tiền đề thanh minh, ta cũng sẽ không lưng Lý Hạc Thần tên kia!” Kỳ Lân còn tại ghi hận chuyện năm đó.

“Kỳ thực gọi người tới chủ yếu chính là vì mang sư huynh a!” Lăng Hàn suy nghĩ một chút nói, “Nếu như người mang sư huynh đi vô lâm minh, ta mời người ăn bữa tiệc lớn!”

“Thành giao!” Kỳ Lân không hề nghĩ ngợi đáp ứng.

“Thực sự là một điểm trình tiết đều không có Kỳ Lân.” Kiểm linh nhóm bắt đầu sử dụng kiểm ngữ giao lưu nói.

Vì vậy Kỳ Lân rất cao ngạo biến trở về nguyên hình, đại gia lập tức đem chuẩn bị xong đệm chăn rải ở phía sau lưng nó thượng.

“Các người liền cái ra dáng an cụ đều không có hoàn phô đại bao hoa nhục, thật mất mặt.” Kỳ Lân nằm trên mặt đất dề lên móng vuốt oán giận.

“Như vậy tương đối thoải mái.” Lăng Hàn giải thích, tuy rằng đệm chăn là từ Nghiêm gia lấy ra hoa văn rất tươi đẹp tâm thường, thế nhưng dày đặc rất thoải mái.

“Này! Lý Hạc Thần! Ngồi ở ta trên lưng không cho đánh rắm! Ta chính là rất cao quý vật cưỡi!” Kỳ Lân mũi hừ ra khí mới nói.

“Oa miêu Kỳ Lân vật cưỡi! ! Trên đời lợi hại nhất vật cưỡi! Ta muốn ngồi!” Lý Toàn Hắc đột nhiên vọt ra, nhảy lên Kỳ Lân đỉnh đầu gào gào kêu to.

“Này! Tại sao có chỉ tiện miêu nhãi con tại đỉnh đầu của ta! Loại này tiện miêu nhãi con làm sao có thể ky ta!” Kỳ Lân bắt mẫn nói.

“Ta chính là Ma tôn! Không là cái gì tiện miêu nhãi con!” Lý Toàn Hắc không phục nói.

“Hừ, uy, lẳng tiểu hàn, tại sao ngươi còn muốn ôm Lý Hạc Thần, nhượng chính hắc tới thôi!” Kỳ Lân còn nói.

“Thương Thanh, chân của ta đứt đoạn mất.” Lý Hạc Thần đạo, “Tại ngươi ngủ say thời điểm phát sinh bất ngờ.”

“Đứt đoạn mất? ! ! Như thế nào hảo hảo liền đứt chân ? ! Không phải là Sơ Trần vì trừng phạt ngươi trêu đùa ta, mới đem ngươi chân cắt đứt đi? Bây giờ còn chưa có được không?” Kỳ Lân kinh ngạc hỏi, “Ta có thể cống hiến một điểm Kỳ Lân huyết, là chữa thương thánh phẩm...”

“Chân cũng bị mất, liệu cái gì thương tổn.” Lý Hạc Thần nhàn nhạt nói.

“Không còn? !” Kỳ Lân trừng mắt nhìn. Nó nghiêng đầu nhìn một chút Lý Hạc Thần quần áo vạt áo, quả thật là trống rỗng, cũng không có thường nhân hai cái chân xuất hiện.

“Ấy... Khá là đáng tiếc, sư phụ ngươi nói ngươi là tu tiên hạt giống tốt...” Kỳ Lân đạo, “Bất quá, ta có thể giới thiệu đệ ngoan linh thú cho ngươi, sau đó cho ngươi đời đời bước cũng là có thể.”

“Hảo, không cần để ý chuyện như vậy, coi như ta không còn chân, cũng không có cái gì quá mức.” Lý Hạc Thần ngừng lại cái đề tài này, hắc không quá yêu thích người khác đàm luận chính mình không trọn vẹn.

Lẳng Hàn ngồi ở Kỳ Lân trên lưng, nhượng Lý Hạc Thần nghiêng người dựa vào trong ngực của mình, cùng sử dụng hai tay vòng lấy hắc —— Lý Hạc Thần khoác lên đệm chăn, cảm giác ôm hắc rất xốp, liền hắc trên tóc nhàn nhạt hương vị đều có thể rõ ràng nghe thấy được, Lẳng Hàn lại có chút nhỏ nhỏ mừng thầm, thế nhưng hắc liền vội vàng đem chính mình ý nghĩ đè xuống, đối Kỳ Lân nói: “Thương Thanh, mang chúng ta đi vô lâm minh đi!”

---

Quả nhiên linh thú Kỳ Lân chính là nhanh, đến vô lâm minh chỉ dùng một canh giờ không tới, mà ở thường ngày nhưng là phải đi tiếp gần một tháng đường xá.

Vô lâm minh thành hùng vĩ đồ sộ đưa tới Lý Toàn Hắc cùng kiếm linh nhóm kinh ngạc thốt lên —— lơ lửng giữa trời đều trong thành phố, liền ngay cả đường phố, kiến trúc đều là xây dựng ở từng người độc lập lơ lửng giữa trời vách đá bên trên, đường phố giao thông dựa cả vào đặc thù lâm đạo cùng đường cáp treo, ngang dọc toàn thành, cao thấp chằng chịt, mây mù nhiều bên trong vạn gia đèn đuốc, lơ lửng giữa trời lấp lánh, giống như dị vực.

Lý Hạc Thần bỏ ra giá cao định rồi toàn bộ vô lâm minh trong thành phong cảnh tầm nhìn rượu ngon nhất lầu khách sạn gian phòng, vào ở sau mới phát hiện mắc mưu con quay cái bẫy, cái này khách sạn không chỉ có sinh ý không sao thế, vị trí hẻo lánh, liền đồ ăn dùng chân đều cực kỳ kém cỏi.

Kiểm linh nhóm tức giận phi thường, muốn đi tìm chủ quán tính sổ, thế nhưng Lý Hạc Thần không nghĩ lãng phí thời gian, vì vậy lại tốn một bút không nhỏ khoản tiền tại bây giờ vô lâm nhân sĩ hội tụ nhiều nhất nghĩa khí tửu lâu liền định rồi phòng khách.

Đầy tràn nghĩa khí tửu lâu lui tới đều là đến đây tham gia luận kiếm đại hội vô lâm hào kiệt, Vân tông đệ tử đến sau lập tức đưa tới náo động. Bởi Vân tông là thiên hạ tu tiên đại tông, Lý Hạc Thần cùng Lẳng Hàn vừa vào trụ, liền lập tức đưa tới rất nhiều người đến nhà đến thăm, có đến kết giao tình, cũng có tìm đến Lý Hạc Thần cùng Lẳng Hàn lên lút tỷ võ.

Thế nhưng Lẳng Hàn đều dùng sư huynh thân thể ôm bệnh làm lí do khước từ này đó bái phỏng, dù sao, bọn họ tới nơi này, chủ yếu vẫn là vì đại biểu môn phái luận kiếm mà không phải gây chuyện thị phi, huống chi, vô lâm minh trong thành đủ loại mỹ thực nhiều vô số, làm sao có thời giờ cùng những người này lãng phí, đi tới nơi này chuyện thứ nhất đương nhiên là ăn ăn ăn.

Lý Hạc Thần định là tầng cao nhất mười tầng lầu phòng khách, nơi này giá cả đắt đỏ, ở một đêm giá tiền bằng bách tính bình thường một năm thu nhập, một nửa võ lâm nhân sĩ đều không có người hoa loại kia uống tiền xác định như vậy phòng khách, thế nhưng Lý Hạc Thần lại đem toàn bộ mười tầng bao đi, cũng ra hiệu Lăng Hàn đối võ lâm công bố chính mình Vương gia thân phận.

Lần này, hắn tựa hồ không dự định đi khiêm tốn con đường.

“Cùng người có tiền cùng nhau thật thoải mái, Lý Hạc Thần, ngươi thật sự không dự định giúp đỡ ma giáo sao?” Lý Toàn Hắc nằm ở mềm mại trên giường lớn lẩn lộn nói.

“Chúng ta cái gì thời điểm đi ăn vặt phố a!” Kỳ Lâm đã biến trở về hình người, rất chờ mong hỏi.

Lý Hạc Thần ngồi ở ghế lẩn bên trong hai chân tréo nguẩy nghiêng đầu nhìn Kỳ Lâm, hỏi: “Lo lắng của ta là người.”

“Ta có cái gì tốt lo lắng?” Thương Thanh Kỳ Lâm không hiểu hỏi.

“Người muốn là ăn thành bàn tử, còn có thể bay được?” Lý Hạc Thần ngữ khí rất nghiêm túc. Đăng bởi: LenNiNi

### 31. Chương 61: Luận Kiếm

“Người mới ăn thành bàn tử!” Kỳ Lâm sinh khí nói, “Chúng ta linh thú mới sẽ không như vậy dễ dàng ăn thành bàn tử!”

“Chúng ta Ma tộc cũng sẽ không dễ dàng ăn thành bàn tử!” Lý Toàn Hắc phụ họa. Tuy rằng nhìn qua hắn đã sắp ăn thành cầu.

“Kiếm linh cũng sẽ không ăn thành bàn tử.” Mặc Nguyệt không nhịn được cùng phong nói.

“Hảo đi, các người đã đều cho là mình sẽ không ăn thành bàn tử, như vậy đêm nay chúng ta liền đi nơi này.” Chỉ thấy Lý Hạc Thần từ trong tay áo lấy ra đánh vàng chói lọi món ăn khoán —— đó là võ lâm minh trong thành vì nghề tiếp luận kiếm đại hội mà đặt mua đỉnh cấp ăn vặt triển lãm bán hàng một con đường giấy thép vàng tham gia khoán! Nghe nói là limited, bắt được sau là có thể tùy ý đến mỗi cái quầy hàng thưởng ăn!

Hiện tại mỗi trương đã xào đến giá tiền không rẻ rồi!

“Mỗi người một tấm, nhớ kỹ không nên đem nhân gia lão bản sạp hàng ăn hết rồi.” Lý Hạc Thần bắt đầu chia phát cơm phiếu, kiếm linh cùng linh thú cùng Lý Toàn Hắc chủ động có trật tự xếp hàng ngũ, chờ linh

Liền ngay cả Yên Phù Quang cũng đi theo xếp hàng trong hàng ngũ.

Mặc Nguyệt vì phát triển chính mình làm Lý Hạc Thần thân kiếm linh phong cách, chủ động xếp hạng cuối cùng, thế nhưng cuối cùng linh đến tham gia khoán hắn phát hiện, Lý Hạc Thần dĩ nhiên không có cấp chính mình cùng Lăng Hàn chuẩn bị.

“Chủ nhân, chúng ta đều đi ăn, ngươi làm sao bây giờ?” Mặc Nguyệt hỏi.

“Ta và Lăng Hàn muốn đi tham gia võ lâm danh túc tiệc tối, cho nên sẽ không đi ăn vặt phố tham gia nào nhiệt, chính các người chơi đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Đi tham gia võ lâm danh túc tụ hội, không có kiếm linh bảo vệ thật sự được chứ?” Đàm Ảnh hỏi.

“Ân, ta cảm thấy được các người không hẳn lợi hại hơn ta nhiều ít.” Lý Hạc Thần nói.

“Hảo nói khoác không biết ngượng, hừ hừ.” Lý Toàn Hắc nắm cơm phiếu biến thành hình người, dù sao vẫn là dùng người thân phận đi hồ ăn hải nhét tương đối dễ dàng điểm, dùng mèo ngoại hình đi ăn vặt một con đường, nói không chắc nhân gia chỉ làm cho hắn cơm thừa canh cặn.

“Đã như vậy, chúng ta sẽ không cùng chủ nhân ngài lạp, thế nhưng nếu như ngài có nhu cầu gì, triệu hoán ta nói, ta hội lập tức qua.” Mặc Nguyệt nói.

Lý Hạc Thần gật gật đầu, nâng chung trà lên nói: “Thời gian không còn sớm, các người sớm một chút đi thôi, tỉnh nhiều người không chen vào được.”

“Chờ đã! Ta cũng muốn đi! Ta cầm phiếu đây!” Trầm Tuyết lúc này phút chốc từ ngoài cửa sổ bay vào được, vẫn là kiếm hình dáng hắc đụn cắm vào cột cửa bên trong, liền hóa xuất kiếm linh cũng không kịp liền nóng nảy kêu to: “Lý tiên trưởng! Ta chính là vì người chân chạy nhiều nhất kiếm linh! Người không thể đem ta quên mất a! Dựa vào cái gì bọn họ đi được ăn ngon ta không có thứ gì!”

“Đương nhiên sẽ không quên người. Ta nghĩ đến người hội muộn mấy ngày, không nghĩ tới các người gấp rút lên đường đuổi kịp nhanh như vậy.” Lý Hạc Thần từ trong tay áo lấy ra cuối cùng một tấm cơm phiếu nói.

Trầm Tuyết lúc này mới phù phù biến trở về kiếm linh, cái rầm điên tới linh phiếu.

“Chủ nhân trước! Người cũng thay đổi thành kiếm linh! Người sống lại! Quá tốt rồi!” Trầm Tuyết linh đến phiếu sau nhìn thấy Yên Phù Quang, hưng phấn kêu to lên.

“Không muốn kích động như thế.” Yên Phù Quang ôm cánh tay bấu môi nói, “Nói thế nào người cũng đã từng là Ma tôn kiếm linh, cũng có chút thận trọng cùng tôn nghiêm!”

“Ta rất có tôn nghiêm! Ta nhất định không thể so với này đó kẻ tham ăn ăn ít hơn!” Trầm Tuyết hai tay nắm cơm phiếu hai mắt sáng lên nói.

Nhất thời, một đám kẻ tham ăn liếc mắt nhìn hắc.

Rốt cục đợi đến đám này linh thú cùng kiếm linh rời khỏi phòng, Lăng Hàn mới nói: “Sư huynh, bên ta mới đi ra ngoài nghe được tin tức, ta nguyên bản ở bên trong môn phái tìm người giúp ta lưu ý Xích Tùng trưởng lão động thái, hiện tại hắc truyền lời lại đây, nói Xích Tùng trưởng lão đột nhiên ly khai môn phái, đi Nghiêm gia.

Ta nghĩ, nếu Nghiêm Thư là Xích Tùng trưởng lão con trai ruột, Xích Tùng trưởng lão khẳng định tại trên người hắc đặt một loại nào đó pháp thuật, có thể biết được tình huống của hắc, hắc vừa chết, Xích Tùng trưởng lão tất nhiên sẽ biết được. E sợ, lại qua không bao lâu, hắc liền sẽ tìm tới chúng ta, hưng bình vẫn tội rồi!”

“Kia chính cùng ta ý.” Lý Hạc Thần đạo, “Chuyện này ta có suy tính, người không cần phải lo lắng.”

“Ta tin tưởng sư huynh, chỉ là Xích Tùng trưởng lão không phải người lương thiện, sư huynh người nhất định muốn cẩn thận!” Lăng Hàn nói.

Lý Hạc Thần gật gật đầu, nhìn chén trà của chính mình rơi vào trầm tư.

Bọn họ muốn đi dự tiệc địa phương, là võ lâm minh bên trong minh chủ chỉ tử triệu khai tư nhân tiệc tối, đại để cũng là vì cùng trong chốn võ lâm danh môn kết giao, loại này mở rộng giao thiệp cơ hội, tại rất nhiều được mời giả trong mắt bất dung bỏ qua, mà Lý Hạc Thần cũng đáp ứng cái này có thể làm cho hắc và Lăng Hàn ở trong võ lâm lần thứ nhất bị người biết cơ hội.

Chỉ là so với lần trước hắc tới nơi này, Lý Hạc Thần thay đổi tuyệt nhiên thân phận khác nhau ——

Ở cái này trong ký ức mười năm trước, hắc và Lăng Hàn dùng thiếu niên anh hùng dáng người tại luận kiếm trong đại hội rút đến thứ nhất, mỹ dự gia thân, mà lần này, hắc là tàn tật tu tiên Vương gia, Lăng Hàn là Vân tông tông chủ đắc ý ái đồ.

Dứt bỏ tay chân giả, ngồi ở xe lăn Lý Hạc Thần thần nhiên tiếp thu người khác ánh mắt khác thường, đương nhiên, cho dù hắc hai chân tàn tật, vẫn là có không ít người bởi vì vương phủ quyền thế cùng hắc thân phận lại đây vưu giao —— Lý Hạc Thần người mặc hồ cừ, hoàn cố ý dẫn theo tượng trưng thân phận hoàng tộc đại bảo thạch nhẫn, một thân phú quý đến làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng, thế nhưng hắc sắc mặt tái nhợt, mấy ngày trước đây luyện linh đưa đến thể giả tạo hoàn chưa hoàn toàn khỏi hắc, thêm vào lười biếng dựa vào ghế lăn bên trong, thấy thế nào tại sao là một thân ốm yếu bộ dáng.

Tại trong quý tộc, thường thường cũng có rất nhiều quý tộc con cháu bởi vì trời sinh thể yếu nhiều bệnh vì tránh né tảo yếu mệnh trời, mà trốn môn phái tu tiên tu thân dưỡng tính, Lý Hạc Thần lúc này cấp yển hội thượng mọi người cảm giác đúng là như thế.

Tại người minh chủ này chi tử vì mời tiệc khách mời chuyên môn mua hào trong đình, có khác chuyên môn cung cấp say rượu khách mời nghỉ ngơi phòng khách, Lý Hạc Thần tại yến hội thượng lộ một mặt, lợi dụng chịu không nổi tử lực làm lí do, đi tiểu phòng khách bên trong tạm nghỉ ngơi hơi thở.

Lăng Hàn cũng nhân cơ hội đẩy Lý Hạc Thần đi tới, mà tránh thoát từng vòng từng vòng bức rượu, những người vô lâm này sẽ uống không dứt, tựa hồ tình cảm sâu cạn dựa cả vào tử lực bồi dưỡng lên đường như.

“Sư huynh, người xem, ta thu đến hai cái thần bí tờ giấy, phân biệt lời mời chúng ta đi từng chữ phòng khách cùng lan chữ phòng khách mật đàm, cái này từng chữ phòng khách trên tờ giấy mang vào Xích Tùng trưởng lão dấu ấn, mà khác trên một tờ giấy, viết cái dận chữ. Người nói, chúng ta trước đi thấy cái nào?” Lăng Hàn một bên đẩy ghế lăn vừa hướng Lý Hạc Thần nói.

Lý Hạc Thần vừa nghe cái kia dận chữ, liền biết đến là ai —— hiện nay thiếu niên thiên tử Độc Cô Dận, chỉ là vạn vạn không nghĩ tới, Độc Cô Dận dĩ nhiên vì phục tư phóng, tự mình đến đến nơi như thế này, quả nhiên là thiếu niên tâm tính —— làm sao chính mình năm đó tham gia luận kiếm đại hội, sẽ không có nhiều chuyện như vậy?

“Ta nghĩ, cần phải tôn lão làm đầu, hay là trước đi bái phỏng Xích Tùng trưởng lão đi.” Lý Hạc Thần nói. Đăng bởi: LenNiNi

## 32. Chương 62: Luận Kiếm

“Vậy chúng ta trước hết đi gặp Xích Tùng trưởng lão hảo.” Lăng Hàn nói.

Lý Hạc Thần nhú nhú mày lại, nói: “Bên ta mới uống một ít rượu, hiện nay bụng có chút không thoải mái, không bằng người trước đi, ta đi giải cái tay.”

“Sư huynh người hành động không tiện, nếu không ta giúp người...” Lăng Hàn nói.

“Không cần, ta nhượng Mặc Nguyệt tới giúp ta, Xích Tùng trưởng lão bên kia không muốn thất lễ hân, chậm đi hân không biết muốn sinh cái gì biến, nhớ kỹ, lúc trước ta nói với người lời nói, người đem ta nói cho Xích Tùng trưởng lão —— cần phải muốn nói cho hân biết, chỉ có Ma đồ, mới có thể cứu Nghiêm Thư! Đem hân kéo vào Ma đồ tranh đoạt trận doanh!” Lý Hạc Thần nói.

“Ừm!” Lăng Hàn gật gật đầu nói.

Lý Hạc Thần lúc này mới khép lại ngón tay trở cùng ngón tay giữa, nhắm mắt im lặng niệm khẩu quyết triệu hoán kiếm linh —— chỉ thấy Mặc Nguyệt đột nhiên lại đi hành lang hiển hiện, hai cái tay hoàn cầm xuyên, nguyên lai hân chính tại tuốt xuyên.

“Mặc Nguyệt, ta muốn thuận tiện một chút, người hầu hạ ta đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Hảo!” Mặc Nguyệt vội vã ném xuống trong tay xuyên xuyên, tiếp nhận Lý Hạc Thần đưa tới khăn mùi soa xoa một chút miệng, sau đó dựa theo Lý Hạc Thần nói phương vị đẩy hân ghế lăn đi đến.

Đi đến sơn trang nhà vệ sinh cửa, Mặc Nguyệt đem Lý Hạc Thần ôm, lại phát hiện Lý Hạc Thần áo bào phía dưới thậm chí có vật cứng cứng —— dĩ nhiên là một đôi tay chân giả.

“Chủ nhân, chân của người có thể mặc tay chân giả ? Đã tiêu sưng lên ?” Mặc Nguyệt hỏi.

“Àn, gần như khỏi hẳn, tay chân giả là trang sức dùng.” Lý Hạc Thần dựa vào Mặc Nguyệt trên người nói.

“Oa, chủ nhân, nơi này xí đang nhìn đến rất xa hoa, mặc dù là nhiều người dùng, bắt quá rất sạch sẽ còn có chận bằng, người xem cửa sổ còn có chạm trở hoa văn, đại môn còn có xinh đẹp bức bình phong.” Mặc Nguyệt đi vào liền không khỏi cảm khái.

“Dù sao cũng là minh chủ tòa nhà, làm sao sẽ cùng người bình thường gia.” Lý Hạc Thần để sát vào Mặc Nguyệt bên tai thấp giọng nói, “Mặc Nguyệt, nơi như thế này, Xích Tùng pháp lực giám thị sẽ không liên quan đến, chờ sau đó người dựa theo ta nói làm...”

“Rõ ràng.” Mặc Nguyệt lộ ra hiểu rõ thần sắc.

Chỉ chốc lát sau, Mặc Nguyệt đem Lý Hạc Thần đẩy ra xí, đi tới xa hoa phòng khách từng chi gian, mới vừa tới đến từng chi gian phía dưới cửa sổ, liền nghe thấy bên trong truyền đến Xích Tùng trưởng lão tiếng gầm gừ —— e rằng tòa nhà này chủ nhân đã sớm biết lời mời khách nhân trong âm thầm đều có chút bí mật tiểu tụ hội, cho nên này biệt thự bên trong cũng không có gì tới tở trải qua, hết thấy yến hội thượng người hầu cũng đều là lâm thời ở ngoài sảnh mà thôi.

“Lăng Hàn! Ngươi thật là to gan! Ngươi hại con ta! Còn dám nói lời như vậy!” Xích Tùng trưởng lão âm thanh lửa giận ngút trời.

Lý Hạc Thần đưa tay ra ra hiệu Mặc Nguyệt dừng bước lại.

“Trưởng lão, Nghiêm Thư nhập ma, là bởi vì Nghiêm Dực hãm hại, cùng chúng ta không quan hệ!” Lăng Hàn giải thích.

“Mà là các ngươi giết hắn! Các ngươi giết hắn! Nghiêm Thư là ta con trai duy nhất! Ngươi cho rằng ta sẽ tin chuyện hoang đường của ngươi! Cái gì Ma đồ! Đều là ngươi mượn cớ! Đem con ta một hồn một phách giao ra đây! Bằng không ta muốn các ngươi đền mạng! Ta muốn giết ngươi! Còn có Lý Hạc Thần! Còn có Sâm vương phủ cả nhà!” Xích Tùng quát.

“Sư thúc! Ngươi được đến Nghiêm Thư hồn phách, muốn xử trí như thế nào? Trên đời chỉ có Ma tộc có tà môn nuôi hồn thuật, dùng người sống huyết nhục cung dưỡng —— vì phòng ngừa sư thúc ngươi nhập ma, ta nhất định phải để hời rõ ràng!” Lăng Hàn nghiêm chính từ nghiêm nói.

Xích Tùng trưởng lão giận dữ cười, hắn cười lạnh hai tiếng nói: “Coi như vậy, ngươi thì phải làm thế nào đây? Con ta bị các ngươi hại chết, coi như hi sinh ngàn người vạn người, nếu có thể đổi hắc trọng sinh, cũng đáng! Về phần ngươi, Lý Hạc Thần, các ngươi nếu là dám ngỗ nghịch ta, đều sẽ sống không bằng chết, còn có các ngươi sư phụ, ngươi sẽ không hi vọng Lý Hạc Thần cùng hắc đồng thời, gặp phải ta bầy nguyên rửa sạch vật đi?”

“Nguyên rửa? ! Lẽ nào ngươi trước khi tới nơi này? !” Lăng Hàn kinh ngạc thốt lên.

“Không sai, hừ hừ hừ, ta đã sớm cảm ứng được con ta Thư nhi mệnh vận, liền lập tức biết đến ngươi và Lý Hạc Thần hại hắc! Cho nên ta tại sao có thể không ăn miếng trả miếng đâu? Đem con ta hồn phách giao ra đây! Ta sẽ nói cho ngươi biết giải nguyên rửa biện pháp, không phải liền bắt các ngươi sư tôn mệnh để đổi! Xích yểm nguyên rửa, trên đời chỉ có ta mới có thể mở ra, ngươi hắc nghe nói qua nó khủng bố!” Xích Tùng trưởng lão uy hiếp nói.

Xích yểm nguyên rửa, trên đời ác độc nhất nguyên rửa, có thể nhượng cho bên trong nguyên rửa giả dựa theo phóng ra nguyên rửa giả ý nguyện sản sinh bất kỳ trên thân thể biến hóa, hoặc là hóa thành nước lửa, hoặc là hóa thành than cốc, thậm chí biến hình thành một bãi thịt rửa, nhưng mà bên trong nguyên rửa giả nhưng không cách nào chết, vẫn luôn sống sót, trừ phi làm nguyên rửa giả đồng ý, hắc mới có thể chết đi.

Ác độc như vậy nguyên rửa phép thuật, người sáng tạo chính là Xích Tùng trưởng lão. Năm đó Xích Tùng trưởng lão tuổi còn trẻ, liền sáng lập này có một không hai chú thuật, dương dương tự đắc, nhưng mà sư tôn của hắc lại cho rằng điều này chú pháp quá mức ác độc, nghiêm cấm hắc sử dụng, ngay cả như vậy, Xích Tùng trưởng lão như trước trong bóng tối lợi dụng xích yểm nguyên rửa bài trừ dị kỷ.

Này chú thuật cũng là các trưởng lão khác không dám động hắc trọng yếu một trong những nguyên nhân, cũng là Xích Tùng trưởng lão đòn sát thủ cuối cùng.

Kỳ thực, Xích Tùng trưởng lão như vậy nổi giận cũng có chính hắc nguyên do ——

Năm đó Sơ Trần chân nhân cùng Xích Tùng tử cùng ở tại Vân tông đời trước nữa tông chủ môn hạ tu luyện, lão tông chủ am hiểu bói toán, chắc chắn Xích Tùng trưởng lão tuy rằng thiên tư thông tuệ, nhưng bởi vì cá tính quái đản, làm người bá đạo, e sợ ngày sau hội được không pháp việc mà nghịch thiên, bởi vậy số mệnh an bài vô hậu. Nếu là cưỡng cầu dòng dõi, chỉ có chết tai ương.

Xích Tùng tử không phục, hắc niên thiếu lộ liễu, xuất thân danh môn, đối với thanh sắc khuyến mã việc chưa bao giờ bài xích, am hiểu hơn nam nữ song tu vui mừng chỉ đạo, nhưng mà mãi đến tận sư tôn đắc đạo viên tịch, Xích Tùng tử dĩ nhiên đều không có lưu lại một bán nữ loại, từng thử vô số biện pháp đều là

không thành, cho dù có đời sau anh nhi giáng thế, cũng thường thường chết trẻ hoặc là chết oan chết uổng, quả thực đáp lại sự phụ cái kia “Chết tai ương” tiên đoán.

Ai biết, liền tại mười tám năm trước, Xích Tùng tử ngẫu nhiên trải qua Nghiêm gia, chịu đến Nghiêm gia lời mời vào ở nửa năm, dĩ nhiên cùng Nghiêm gia trẻ tuổi thiếp thất nghề thị thông đồng cùng nhau, nghề thị hoài hân nhi tử, Xích Tùng tử vì để cho đứa bé này không đến nỗi chết trẻ, cho hân sửa lại ngày sinh tháng đẻ cùng mệnh số, gọi hân cả đời dùng Nghiêm gia dòng họ, không cùng mình quen biết nhau, đến bảo đảm con trai ruột tính mạng.

Đứa bé này chính là Nghiêm Thư. Nghiêm Thư quả nhiên thuận lợi lớn lên, Xích Tùng tử mừng rỡ, thẳng thắn đem Nghiêm Thư mang tại bên cạnh mình, thậm chí làm bồi dưỡng Nghiêm Thư đương tông chủ đại giác mộng ——

Ai biết, Nghiêm Thư chung quy không sống quá mười tám tuổi, dĩ nhiên miễn cưỡng chiết ở này hai cái hoàng Mao tiểu tử trên tay!

Điều này làm cho hân làm sao không phần nộ nóng ruột đầu, hận không thể đem Lý Hạc Thần Lăng Hàn hai người ăn tươi nuốt sống!

“Sư thúc! Sư tôn là người đồng môn sư huynh đệ, người tại sao có thể đối với hân như vậy!” Lăng Hàn khẩn cầu đạo, “Cầu người không muốn hại sư tôn! Ta nguyện ý gánh chịu tất cả hậu quả!”

“Cái này hậu quả, người không gánh vác được, ta muốn người và Lý Hạc Thần so với ta chết thống khổ gấp trăm lần!” Xích Tùng trưởng lão rốt cục mất kiên trì, “Giao ra con ta hồn phách! Nhanh lên một chút! Không phải ta trước tiên giết chết người! Lại đi tìm Lý Hạc Thần!”

Hân vừa dứt lời, một đạo hàn mang đột nhiên phá cửa sổ thẳng vào!

Lăng Hàn định thần nhìn lại, theo vừa mới một đạo tiếng vang, Xích Tùng trưởng lão đầu người dĩ nhiên lảo đảo tại bàn tròn bên trên! Mặc Nguyệt thần kiếm thì lại sâu sắc cắm ở bàn tròn ở giữa!

Mà hân cổ tiết diện, bởi Mặc Nguyệt nóng rực kiếm khí, dĩ nhiên đều bị đốt cháy khét, không có một giọt máu tươi chảy ra!

“Như vậy ác độc chi nhân, lưu trên đời này chỉ có thể nảy sinh căn kết.” Lý Hạc Thần âm thanh từ ngoài cửa sổ truyền đến nói.

“Sư huynh! Người kêu ta đi tới chính là vì tìm tới thời cơ giết hân? !” Lăng Hàn nhất thời minh bạch Lý Hạc Thần trước tất cả động tác dụng ý.

“Chỉ có tại hân kích động nhất thời điểm, mới phải thích hợp nhất động thủ thời cơ —— chém giết hân, không cần quá quang minh trảng.” Lý Hạc Thần chuyển động ghé lảo đảo đi đến trước cửa, sau đó vỗ một cái ghế lảo đảo đứng lên, bước đi bước qua ngưỡng cửa, đi hướng bàn tròn, đem Mặc Nguyệt bật kiếm ra.

“Ta... Nguyên rửa... Người...” Không nghĩ tới Xích Tùng trưởng lão còn chưa có chết tuyệt, dĩ nhiên còn tại miệng phun ác nói, trong miệng cũng bắt đầu bốc lên từng tia từng tia hắc khí, không dám liền như vậy rơi xuống hồn phách, đang cùng nguyên rửa hòa vào nhau, bắt đầu ngưng tụ rồi!

“Vậy thì đến nguyên rửa ta đi!” Lý Hạc Thần đem Lăng Hàn ngăn ở phía sau, cầm kiếm đối mặt dần dần đứng mẫu oan hồn.

“Sư huynh!” Lăng Hàn kêu một tiếng, lại nhìn thấy đoàn kia hắc khí tạo thành vụn vụn mặt người, hướng về Lý Hạc Thần gào thét mà đến ——

Xích Tùng trưởng lão tại trên người mình bố trí tử nguyên rửa, một khi hân chết oan chết uổng, thì sẽ kéo lên giết chết hân người rơi vào xích yểm nguyên rửa nguyên rửa bên trong, cùng hân cùng rơi xuống địa ngục.

Nhưng mà, đương bám vào xích yểm nguyên rửa oán linh áp sát Lý Hạc Thần thời điểm, Lý Hạc Thần quanh thân đột nhiên xuất hiện một vòng Thái Hoang thời đại quỷ dị chú văn, đem Xích Tùng trưởng lão oán linh chấn động đến mức nát tan, nát bấy oán linh rơi trên mặt đất, hết mức hóa thành vô số vụn vụn màu đen cổ trùng, không ngừng giãy dụa lẫn lộn.

“Người này nắm giữ cực vận lại tâm tính ác độc, chỉ là bởi vì hắn là Thái Hoang chi chủ một chút lưu lại Ma hồn tái thể thôi.” Lăng Hàn âm thanh biến thành Bạch Vũ loại kia lạnh như băng tiếng nói, song lần này Bạch Vũ cũng không có phát hiện hình dáng, chỉ là mượn Lăng Hàn thân thể đang nói chuyện.

“Là người đưa tới Thái Hoang trận pháp?” Lý Hạc Thần hỏi.

Bạch Vũ không hề trả lời, chỉ thấy hắn vươn ngón tay này đỏ cổ trùng, tất cả cổ trùng liền bị lực vô hình ngưng tụ, đang làm việc bên trong hội tụ thành một đoạn vận vẹo dữ tợn long cốt khớp xương, này cùng trong lòng ma trong ảo cảnh thấy tàn hại thánh nhân khớp xương không khác nhau chút nào.

“Thái Hoang chi chủ còn dư lại tại cõi đời này duy nhất một điểm tàn phế cành nhánh cuối, tái thể sau tạo thành hồn phách của nam nhân này, bởi vì là Thái Hoang chi chủ đoạn ngắn hình thành, cho nên có người phạm xem đến không được vận thể cùng tài hoa, đương nhiên, tâm tính của hắn cùng Thái Hoang chi chủ giống nhau như đúc, coi như là xoay chuyển thể, cũng còn tại oán hận đuổi theo thánh nhân, e sợ đương người này mấy chục năm cũng hại không ít người.” Bạch Vũ đạo, “Thế nhưng Thái Hoang chi chủ huyết thống quá mức lợi hại, chú định phạm người không thể chịu đựng, cho nên hắn dòng dõi cũng đều chú định chết trẻ.

Lý Hạc Thần, người và hắn đây đưa là số mệnh an bài.”

“Bạch Vũ, người có biện pháp mở ra sự tôn ta bị xích yểm nguyên rủa?” Lý Hạc Thần liền vội vàng hỏi.

Bạch Vũ lại cũng chưa kịp trả lời, liền lại biến mất.

Lý Hạc Thần bĩu môi, ôm lấy lão đà lão đảo Lăng Hàn —— mỗi lần cái kia Bạch Vũ, vừa đến nói việc trọng yếu liền rơi giây chuyện. Đăng bởi: LenNiNi

### 33. Chương 63: Luận Kiếm

Xích Tùng trưởng lão hồn phách biến thành Độc Long khớp xương chỉ có một ngón tay dài như vậy, Lý Hạc Thần đem đoạn này khớp xương thu nhập thứ hai thu hồn trong túi, từ Bạch Vũ ngữ khí đến xem, vật này cực kỳ ác độc, không biết có cái gì nguy hại, vẫn là tạm thời phong ấn tương đối tốt.

Về phần Xích Tùng trưởng lão thi thể, tại mất đi hồn phách sau, lập tức trở nên héo rút bất kham, chợt liền tạo thành thây khô —— đại khái này hồn phách ly thể sau, hắn thân thể tinh hoa cũng đều đã tiêu hao hết.

“Mặc Nguyệt, người đem thi thể của hắn xử lý, Lăng Hàn, chúng ta đi gặp hoàng đế Độc Cô Dận.” Lý Hạc Thần kéo Lăng Hàn tay nói.

Lăng Hàn còn tại hoảng hốt, vừa mới như trong nháy mắt, hắn đột nhiên cảm thấy mình thân thể không kèm chế được, chẳng lẽ là lại bị Bạch Vũ thao túng?

“Cái này Bạch Vũ xuất hiện tổng là như thế xuất quỷ nhập thần, cũng không biết hắn đến cùng cái gì thời điểm mới có thể từ trong thân thể ta rời đi.” Lăng Hàn bĩu môi nói.

“Chúng ta còn cần hắn cung cấp càng nhiều tin tức hơn đến mở ra sự tôn độc nguyên rủa, xem ra Xích Tùng trưởng lão đã cấp sự tôn hạ nguyên rủa.” Lý Hạc Thần nói.

“Ai, sự tình càng ngày càng phức tạp.” Lăng Hàn thở dài nói.

“Sự tình càng phức tạp càng tốt, nói rõ chúng ta sinh cơ thì càng nhiều một chút, càng ngày càng nhiều ẩn tình nổi lên mặt nước, chúng ta mới có thể từ giữa tìm tới có lợi cho điều kiện của chúng ta.” Lý Hạc Thần lôi kéo Lăng Hàn tay đi tới Độc Cô Dận cửa gian phòng, đẩy ra khep hờ môn trực tiếp tiến vào.

“Ta nói biểu ca, người tới được cũng quá đã muộn chút, nếu là thả ở trong hoàng cung, người đây chính là thất lễ thánh chỉ, là muốn mất đầu nha!” Một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên ngồi ở trên ghế phẩm trà nói.

Thiếu niên kia mặt mày cùng Lý Hạc Thần có tam phần tương tự, lại có được một đôi mắt đậm tà, nhìn quanh sinh tình, vừa nhìn chính là cái phong lưu bại hoại, trên thực tế, mười năm sau này vị thiên tử xác thực cũng dùng phong lưu nổi tiếng.

“Bệ hạ. Ta trên đường có chút việc trì hoãn một chút.” Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn đồng thời hướng thiếu niên thiên tử hành quỳ lạy chỉ lễ.

“Ở bên ngoài không cần khách khí như thế, ta bây giờ là vi phục tư phóng mà!” Độc Cô Dận ra hiệu thị vệ đem hai người đỡ dậy, lại nói: “Tiểu biểu ca, mấy năm không gặp, ngươi làm sao què rồi? Dĩ nhiên cần thiết ngồi ghế lắn, thế nhưng bây giờ nhìn lại liền là hảo hảo bộ dáng.”

“Đi đứng đứt đoạn mất, là vết thương cũ, hiện tại dùng chính là tay chân giả.” Lý Hạc Thần nói.

“A? ! Làm sao không từng nghe ngươi nói? !” Độc Cô Dận bất khả tư nghị nhìn Lý Hạc Thần hai chân.

“Không là việc ghê gớm gì, cho nên không có bẩm báo thánh thượng.”

“Này còn không là chuyện ghê gớm gì! Ngươi khoái ngồi xuống đi, không cần đứng.” Độc Cô Dận nhượng thị vệ cấp Lý Hạc Thần dờn ghế tựa.

Độc Cô Dận phong nhã thao túng trong tay có giá trị không nhỏ quạt xếp, mặc dù bây giờ nhanh đến mùa đông, hắn vẫn là phải cầm cái quạt biểu hiện chính mình cách điệu, chỉ thấy hắn dùng quạt xếp vỗ vỗ lòng bàn tay của chính mình nói: “Kỳ thực ta tới nơi này, chủ yếu là muốn nhìn một chút cái này nổi tiếng thiên hạ luận kiếm đại hội, trong cung nhật tử quá nhàm chán, vừa vận biểu huynh ngươi tới tham gia, cho nên ta có thể hay không đóng vai thành các ngươi Vân tông đệ tử, với các ngươi trải nghiệm một chút loại này võ lâm hào hùng, tiên giới phong vân đâu? Đương nhiên, các ngươi đương hướng đạo của ta, ta sẽ không bạc đãi các ngươi, ngươi có yêu cầu gì đều có thể đề.”

“Vây kính xin bệ hạ thu hồi cho ta tứ hôn.” Lý Hạc Thần đạo, “Vi thần một lòng tu tiên, cũng không hôn phối ý nguyện.” Hắn đã từ Trảm Tuyết nơi đó biết được tứ hôn âm mưu.

“Nhưng là, bằng phẳng thân vương năm lần bảy lượt khẩn cầu, liên thái hậu đều đáp ứng thỉnh cầu của hắn, ta tổng không thể không cấp thái hậu mặt mũi đi!” Độc Cô Dận khéo đưa đẩy nói, dù sao bằng phẳng thân vương cũng là tay cầm quyền cao, hơn nữa còn là thái hậu thân thích, hắn có thể không nghĩ bởi vì chuyện này đắc tội thái hậu ngoại thích.

“Không nghĩ tới ta Lý Hạc Thần dĩ nhiên liền bị bức hôn, xem ra ta lần sau muốn đích thân gặp mặt thái hậu.” Lý Hạc Thần nói.

“Là a, chuyện này ngươi vẫn là tự mình đi hỏi nàng tốt, lại nói trai lớn dựng vợ, ngươi cưới thê cũng có thể như thường phong lưu khoái hoạt, hoàng tộc không đều là tam thê tứ thiếp.” Độc Cô Dận dùng quạt vỗ vỗ Lý Hạc Thần bả vai nói.

“Vi thần đời này kiếp này, cũng không dự định làm loại kia chân chừ nam nhân.” Lý Hạc Thần nói.

“Kia cũng có vẻ trầm là loại nam nhân này, hảo, ngoại trừ yêu cầu này, yêu cầu của hắn ngươi cũng có thể đề, bất quá không cần quá quá phận a!” Độc Cô Dận nói.

“Ngoài ra, vi thần không có yêu cầu gì, nếu bệ hạ phải cùng ta đồng thời tham gia luận kiếm đại hội, ngài là muốn quan chiến, vẫn là xuất chiến?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Đương nhiên là phải ra khỏi chiến! Trảm ít nhất cũng là có tiên sư chỉ đạo quá môn sinh đặc ý, tại sao có thể không thử xem quyền cước đây!” Độc Cô Dận tràn đầy tự tin nói.

Chỉ sợ người loại công phu này đi lên luận võ, không tới một phút liền biến thành đầu heo. Lý Hạc Thần nghĩ thầm.

“Ngươi không nên dùng loại này ánh mắt khinh thị xem trầm! Trảm nói không chắc hoàn sẽ trở thành đệ nhất thiên hạ, được đến này thanh tạc cho luận kiếm đại hội người chiến thắng thần đao đương phần thưởng đây!” Độc Cô Dận nói khoát không biết ngượng, “Vừa vận ngươi đã đến rồi, ta vốn là muốn cho ngươi theo ta diễn luyện mấy chiêu, thử xem trầm thân thủ, bất quá ngươi chân này... Có thể cùng ta so chiêu sao?”

“Bệ hạ, sư huynh của ta hành động khó khăn, vẫn để cho ta thay hấn bồi ngài luyện tập đi.” Lăng Hàn nói. Lý Hạc Thần cùng hấn nhìn nhau liếc mắt một cái, liếc mắt ra hiệu, Lăng Hàn lập tức hiểu ý.

“Không muốn không muốn! Ta biết các người Vân tông bên trong, Lý Hạc Thần kiếm pháp là tốt nhất, ta chỉ cùng cường giả so chiêu, người loại này tiểu sư đệ, ta có thể nhìn không lọt!” Độc Cô Dận còn khinh thường nói.

Gọt. Lăng Hàn bĩu môi.

“Vân tông bên trong, kiếm pháp của sư đệ tại trên ta.” Lý Hạc Thần nói.

“Vậy thì tỷ thí nhìn? Ta chuẩn bị kiếm gỗ, sự đầu tiên nói rõ, điểm đến mới thôi, ta cũng không muốn ngộ thương người a!” Độc Cô Dận lập tức bỏ lại quạt, tinh thần tỉnh táo.

Vì vậy hai người liền tại lớn như vậy trong phòng bắt đầu so chiêu, Lăng Hàn cố ý phóng thủy nhường hấn, đánh mấy chiêu liền thua trận, Độc Cô Dận rất là bất mãn, ồn ào nói không ý tứ.

Mà Lý Hạc Thần thì lại dựa vào ghế ngủ gật.

Đều đêm đã khuya, hàng này còn không cho người yên tĩnh.

“Thật sự đang ngủ?” Cầm kiếm gỗ Độc Cô Dận tiến đến Lý Hạc Thần trước mặt lắc lắc tay thấp giọng nói.

“Ân, sư huynh hôm nay đã rất mệt mỏi, hấn còn mang theo thương tổn bệnh. Rất suy yếu.” Lăng Hàn nói.

“Vậy chúng ta ngày mai tái tỷ thí đi, ta còn muốn làm cho hấn giúp ta luyện kiếm linh.” Độc Cô Dận thấp giọng nói.

“Sư huynh không có cách nào luyện! Hấn rất suy yếu a!” Lăng Hàn có chút gấp.

“Xuyết, không sao hấn.” Độc Cô Dận hướng về thị vệ ngoắc ngoắc ngón tay, nhượng thị vệ đem chính mình áo choàng lấy đưa cho hấn phủ thêm.

“Hai người các người, liền người mang ghế tựa, nhắc hấn hồi đi ngủ đi.” Độc Cô Dận hạ lệnh.

Xem ra người hoàng đế này còn không kém mà. Lăng Hàn nghĩ thầm.

“Người yêu thích hấn?” Độc Cô Dận nhìn Lý Hạc Thần bị ngắc đầu hỏi Lăng Hàn.

“Ta... Cái kia...” Lăng Hàn mặt đỏ nhìn nơi khác không biết trả lời như thế nào.

“Nhìn ra được biểu huynh hấn cũng rất yêu thích người a, nhưng đáng tiếc thái hậu gả, bắt quá cũng không phải là không có cứu vãn chỗ trống. Trong hoàng tộc, cũng có cho phép nam Vương phi tồn tại điều lệnh.” Độc Cô Dận đạo, “Chỉ muốn các người dựa vào lí lẽ biện luận, vẫn còn có cơ hội!”

“Không phải! Cái kia! Vương phi và vân vân!” Lăng Hàn lập tức lời nói không mạch lạc.

---

“Biểu ca, nên rời giường! Mau đến xem nhìn ta cái này hoàng cung tổ truyền bảo kiếm có thể hay không luyện linh!” Sáng sớm Độc Cô Dận sẽ cầm một cái hoa văn long bảo kiếm tại Lý Hạc Thần ổ chăn bên cạnh cần nhần.

Lý Hạc Thần dùng chăn che lại đầu buồn bực nói: “Nhượng ta đưa cái này giấc mộng làm xong!”

“Làm cái gì giấc mộng! Mau đứng lên! Biệt ngủ nướng! Trăm đem sớm một chút đều mang cho người đến! Người nhìn ta một chút thanh bảo kiếm này!”

Lý Toàn Hắc tại trên bàn nằm úp sấp ngáp một cái.

“Ồ! Sư huynh người hoàn nuôi miêu! Chơi vui!” Độc Cô Dận lập tức đi thao túng Lý Toàn Hắc.

“Đừng đụng ta! Ta là Ma tôn!” Lý Toàn Hắc gào gào gọi.

“Mèo này còn biết nói chuyện! Ta có thể mang về hoàng cung nuôi sao?”

“Miêu nói tiếng người là rất khủng bố một chuyện.” Lý Hạc Thần xoay người, từ trong chăn lộ ra một cái đầu, còn buồn ngủ nói.

“Khủng bố cái quỷ!” Lý Toàn Hắc kêu lên.

“Lý tiên trưởng, rửa mặt thủy ta mang đến.” Đàm Ảnh cùng Mặc Nguyệt lúc này đẩy cửa tiến vào, trong tay bọn họ bưng chậu nước cùng khăn mặt, “Vị kia bệ hạ người nhất định phải rời giường.”

“Hai người kia là ai?” Độc Cô Dận ôm Lý Toàn Hắc hỏi.

“Bọn họ chính là kiếm linh.” Lý Toàn Hắc hiển vật quý giống nhau nói.

“Oa! ! Đây chính là kiếm linh à! Thoạt nhìn cùng người phàm giống nhau! Bất quá rất đẹp trai! Ta yêu thích! So với ta hết thấy thị vệ đều trưởng đến chính a!” Độc Cô Dận liền hưng phấn chạy đến hai cái kiếm linh trước mặt nhìn tới nhìn lui, hoàn thân thủ vô vô phía sau lưng bọn họ, sờ sờ tóc.

Mặc Nguyệt cùng Đàm Ảnh liếc mắt nhìn nhau, nghĩ thâm, may mà Trầm Tuyết tên kia không có ở, không phải nơi này càng âm ỉ.

Liền tại Lý Hạc Thần rửa mặt rời giường thời điểm, Độc Cô Dận liền tại thao túng Lý Hạc Thần ném qua một bên tay chân giả.

“Oa, này đôi chân làm hảo giống y như thật! Mới nhìn cùng thật sự giống nhau! Ồ! Này không phải là các người gia truyền bảo kiếm nặng sớm! Lúc trước cha ta hoàng còn muốn mượn tới thưởng thức tới!” Hoàng đế xem cái gì đều mới mẻ.

Ai biết trong tay hắc kiếm đột nhiên biến mất, Yên Phù Quang thì lại đột xuất hiện tại hắc sau lưng, một phát bắt được cổ của hắc, âm trầm nói: “Tiểu tử, người xảo đến ta.”

“Hắc cũng là kiếm linh, bất quá bây giờ gọi Yên Phù Quang.” Lý Toàn Hắc ngồi xổm ở trên bàn thực thời điểm phát báo.

“Oa! Kiếm linh cũng có dữ dội như vậy!” Hoàng đế liền cảm thấy háng hái.

“Kia kiếm của ta đến cùng có thể hay không luyện linh a?” Độc Cô Dận quay đầu hỏi Lý Hạc Thần.

“Kiếm của người luyện quá linh, đây là khai quốc hoàng đế tại vị thời điểm, vì che chở hoàng triều mà mời người chuyên môn luyện quá linh bảo kiếm, ngự kiếm kiếm linh luôn luôn tại bảo vệ người, chỉ là không có hiện hình thôi.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta không tin, người gọi hắc ra gặp ta!” Độc Cô Dận kêu lên.

Lý Hạc Thần ngồi ở bên giường, ngón tay niêm ra pháp quyết, lẳng không hội ra trận pháp, chỉ thấy trận pháp lấp loé thời điểm, trên bàn ngự kiếm cũng cùng lấp loé hào quang.

Độc Cô Dận liền cảm giác thần kỳ kêu to, những ánh sáng kia hội tụ một chỗ, cuối cùng tạo thành một cái hình người.

“Ta vốn là chuẩn bị yên lặng nhìn thế hệ này hoàng đế làm sao sinh lão bệnh tử tới, không nghĩ tới không thể không hiện thân. Con cháu của ta đời sau nhá, người tính là ta dòng dõi bên trong tương đối có bản lĩnh.” Ngự kiếm kiếm linh thân xuyên trang phục quý tộc, bày ra ở trước mặt mọi người.

“Dòng dõi? !” Lý Hạc Thần nhìn cái này mới tới kiếm linh, chỉ thấy hắc mặc quần áo, tựa hồ giống như đã từng quen biết.

Đây không phải là... Tổ tiên Sâm vương chân dung bên trong mặc ngự ban thưởng Giao Long bào !

“Ta chính là tổ tiên của người, lý sâm.” Kiếm linh đạo, “Năm đó ta vì che chở Độc Cô thị khai quốc hoàng đế, tự nguyện dùng thân tế kiếm, trở thành kiếm linh. Hắc cảm động và nhớ nhung hành động của ta, mới đồng ý Lý gia muôn đời vinh hoa.”

“Dĩ nhiên... Là Sâm vương...” Độc Cô Dận há to miệng.

“Ta và Độc Cô thị định ra rồi huyết thống khế ước, chỉ cần thân kiếm vẫn còn, hội đời đời kiếp kiếp bảo vệ hoàng mạch. Cho nên ta là kiếm linh của người, bệ hạ.” Lý sâm nói.

“Chuyện này... Chẳng phải là cùng vĩnh viễn không thể siêu sinh giống nhau?” Độc Cô Dận đạo, “Này, biểu ca, ngươi có thể có biện pháp đem hắn từ nơi này loại cầm cố bên trong giải phóng?”

“Không, đây là ta tự nguyện.” Lý sâm đạo, “Đây là ta cùng mỗi cá nhân cam kết. Chỉ cần thân kiếm bắt hủ, ta sẽ lao thẳng đến cái hứa hẹn này tiếp tục kéo dài.” Đăng bởi: LenNiNi

### 34. Chương 64: Luận Kiếm

Độc Cô Dận cùng mấy cái kiếm linh ra ngoài chơi, toàn bộ trong khách phòng rốt cục thanh tĩnh.

Lý Hạc Thần không khỏi nghĩ, may mà chính mình bao xuống cả tầng lầu, bằng không muốn không chứa được nhiều người như vậy.

Tuy rằng bây giờ trời mưa lớn, thế nhưng Độc Cô Dận xem ra chơi tính không giảm, này cũng làm cho Lý Hạc Thần có một loại hiếm thấy thanh nhàn cảm giác.

Hắn ngồi ở trong khách phòng cùng Lăng Hàn đánh cờ, Lăng Hàn rất là thận trọng, phát hiện lý hạc nắm quân cờ nhú mày, liền biết hắn bởi vì này loại âm lãnh âm ướt khí trời mà có chút không thoải mái.

“Sư huynh, có muốn hay không ta đâm bóp cho ngươi hạ?” Lăng Hàn hỏi.

“Cũng hảo.” Lý Hạc Thần dựa vào giường thượng nửa người dưới hoàn che kín áo gấm, tóc cũng chỉ là đơn giản trói lại, hiện ra cực kỳ lười biếng, hắn kia ung dung mà chây lười thần thái, tổng là vô tình hay cố ý hấp dẫn Lăng Hàn ánh mắt, trong lòng thỉnh thoảng liền muốn nhắc tới một tiếng —— sư huynh đáng đáp kia thật là đẹp mắt.

“Ngày hôm nay khí trời đột nhiên chuyển nguội lạnh, lại đây phía ta bên này đi.” Lý Hạc Thần nhắc lên rộng lớn áo gấm, ra hiệu Lăng Hàn ngồi lại đây.

Lăng Hàn nuốt nước miếng một cái, vì vậy dịch thân ngồi quá khứ, Lý Hạc Thần đem chân đạp một cái, hai người liền giống như là tiến vào một cái ổ chăn.

“Thật là ấm áp.” Lăng Hàn dựa vào Lý Hạc Thần bên cạnh trên gối mềm nói, “Loại khí trời này như vậy ở ở trong phòng cũng không tồi.”

Hắn bắt tay thăm dò vào trong chăn, mò tới Lý Hạc Thần chân, vì giữ ấm Lý Hạc Thần xuyên Lăng Hàn chuyên môn làm phần còn lại của chân tay đã bị cắt bao bít tất, căng mịn bao bít tất cũng dùng để bảo trì làm cho phần còn lại của chân tay đã bị cắt hình dáng không biến hình từng đồ, thuận tiện mặc tay chân giả, Lý Hạc Thần trong ngày thường khí trời chuyển nguội lạnh đều phải xuyên. Ngay cả như vậy, nắm chặt Lý Hạc Thần nửa đoạn căng chân, như trước có thể cảm giác được kia còn sót lại một đoạn ngắn phần còn lại của chân tay đã bị cắt không giống với người bình thường tứ chi mềm mại cùng tĩnh tế.

Lăng Hàn tựa đầu dựa vào Lý Hạc Thần trên đùi, một cái xoa bóp phần còn lại của chân tay đã bị cắt. Có lẽ bởi vì rất thoải mái, Lý Hạc Thần nhắm mắt lại, cũng không lâu lắm liền phát ra lâu dài hơi thở.

Lăng Hàn lặng yên ngừng tay, để sát vào khuôn mặt của hắn, gần liền hắn hơi run run lông mi dài đều từng cây từng cây thấy rõ.

Sư huynh trên người thơm quá. Lăng Hàn nhẹ nhàng hôn một cái Lý Hạc Thần lông mày.

Ai biết Lý Hạc Thần chợt mở mắt ra, dọa hắn nhảy một cái.

“Sư! Sư huynh!” Lăng Hàn bối rối.

Lý Hạc Thần cũng không nói lời nào, mà là đưa tay ra ôm lấy sau gáy của hắn, sau đó ——

Lăng Hàn cảm nhận được trên môi của chính mình kia hơi nóng xúc cảm.

“Cùng ta song tu đi.” Lý Hạc Thần thấp giọng nói.

Lăng Hàn vụn vụn không nghĩ tới sư huynh hội công khai đột nhiên đem lời làm rõ rồi! Hắn còn tưởng rằng còn muốn chờ cực kỳ lâu, hoàn cần trải qua không biết bao nhiêu đau khổ hắn mới có dũng khí nói ra nếu như vậy, ai biết sư huynh dĩ nhiên nói tới thẳng thắn như vậy!

“Ta không nghĩ mất đi người. Nếu như ta không thể xoay chuyển vận mệnh, kia ít nhất có một việc, ta muốn làm thành!” Lý Hạc Thần ánh mắt phi thường kiên định.

Bắt đầu từ khi nào, đối sư huynh ngưỡng mộ biến thành dị thường yêu thích?

Lăng Hàn không biết, hẳn thậm chí không biết khi nào lên, sư huynh đối với mình cũng ôm ấp loại này giống nhau cảm xúc.

Hắn chỉ biết là, dường như hai người kiếp trước cũng đã nhất định phải có vô số dây dưa duyên phận, từ gặp lại bắt đầu, kiếp này liền là không nghĩ ra đi.

“Nếu như ta không thể xoay chuyển đáng thương vận mệnh, vậy thì cùng đi với ta chống lại, mặc dù chết cũng không hối tiếc.” Lý Hạc Thần đem hắn ôm vào trong ngực ——

“Ta không nghĩ sẽ cùng người có ngăn cách cùng kẻ hở, không nghĩ lại có thêm lẫn nhau không có cách nào nói ra khỏi miệng bí mật. Ta lựa chọn đưa người kéo vào Ma đồ quỷ cuộc, chính là muốn cùng người trở thành một thể, hoàn toàn biết đến người tất cả, bảo vệ người, nhìn chăm chú vào người. Tại đây trằng tứ cổ vô thân chống lại bên trong, chỉ có người cùng ta là ở chung với nhau, chỉ có người là của ta cột chống cùng hậu thuẫn.”

“Sư huynh! Vô luận kết quả thế nào! Ta đều hội đi theo người! Ta đều hội...” Lăng Hàn nghe đến Lý Hạc Thần rừng rực lời nói, kích động ngay cả lời đều nói không được, hắn cảm thấy trong ngày thường lãnh nhược băng sương Lý Hạc Thần, giờ khắc này lại giống như dung nham, mà hắn cho dù bị thiêu đến biến thành tro bụi, cũng cam tâm tình nguyện rồi!

---

Song tu qua đi, thoả mãn Lăng Hàn quần áo xốc xếch ngồi ở giường một bên vội vã chỉnh lý quần áo, nhưng mà đầy đầu vẫn là vừa mới kịch liệt cảnh tượng.

Này cự đại mừng rỡ làm đến quá đột nhiên, cho nên một cái nút áo làm cho hắn nửa ngày đều chụp không lên —— hẳn thể mới biết, nguyên lai sư huynh tu vi so với chính mình tưởng tượng càng thêm tinh khiết, trước đây hắn luôn cho là mình tu vi đã cùng sư huynh lực lượng ngang nhau, bây giờ mới biết chính mình là đại đại sai rồi, muốn cùng sư huynh sánh vai, còn muốn càng thêm khắc khổ tu luyện mới được!

“Ta giúp người.” Lý Hạc Thần ngồi xuống, cánh tay từ phía sau vòng lấy hông của hắn, giúp hắn nịt lên nút áo.

“Sư huynh...” Lăng Hàn hai gò má ửng đỏ.

“Đi tẩy một chút đi, ta và người đồng thời.” Lý Hạc Thần thấp giọng nói, “Ta không có kinh nghiệm gì, làm đau người.”

“Không, không ngại sự!” Lăng Hàn che miệng lại, sắc mặt càng thêm đỏ bừng, “Sau đó... Luyện nhiều tập mấy lần... Liền...”

Tuy rằng sư huynh nói như vậy, thế nhưng vừa mới dù cho tại tối cảm xúc mãnh liệt thời khắc, hắn như trước vẫn duy trì ôn nhu phong độ, thỉnh thoảng tuân hồi cảm thụ của mình —— nhưng mà càng như vậy, càng làm cho hắn khó có thể ức chế khát vọng sư huynh càng to thêm hơn đã hành động. Hắn không thể trở về tưởng vừa mới, vừa nghĩ nội tâm liền dời sông lấp biển, cả người đều phải hóa diệu.

Vào giờ phút này, sư huynh nội lực liền tại trong cơ thể hắn tuần hoàn đền đáp lại, mang đến từng trận dòng nước ấm, Lăng Hàn nhắm mắt lại, một lúc lâu mới cam lòng từ nơi này cổ song tu nội lực cảm giác bên trong mở mắt ra.

“Ta đi vùng vẫy đập nước!” Hắn đứng lên, này mới phát giác được eo mỗi đau đớn, bước đi tư thế đều có chút quái dị.

“Ta đi cho.” Lý Hạc Thần cầm qua giường một bên tay chân giả mặc vào, sau đó đứng lên nắm ở hắn eo nói: “Người đi trên giường nằm một hồi.”

“Này tại sao có thể! Sư huynh người tại sao có thể đi vùng vẫy đập nước!”

“Không cần lo lắng, ta gọi trong cửa hàng người hầu bàn đưa nước tới, cũng không phải chính mình nhắc thủy.” Lý Hạc Thần nói.

“Người xuống lầu nhất định muốn cẩn thận!” Lăng Hàn cảm thấy được sư huynh nói cũng đúng, giờ khắc này chính mình đáng đắp đi bộ quá kỳ quái, vẫn là hoãn một chút lại đi nữa tương đối tốt.

“Yên tâm.” Lý Hạc Thần kéo hắn nằm chính mình trên giường lớn, sau đó buông xuống màn.

Sư huynh thật là ôn nhu! Lăng Hàn che kín Lý Hạc Thần chăn cơ hồ muốn lẫn lộn.

Nhưng mà, đương Lý Hạc Thần hạ xuống mấy tầng thang lầu sau, hắn mới nhớ tới, chính mình định phòng khách là cao tầng nhất mười tầng, mà hắn mấy ngày nay trên dưới lầu đều cũng có người giờ lên đi.

Coi như tại Vân tông, hắn cũng không có xuyên tay chân giả một hơi trên dưới nhiều như vậy cầu thang quá.

Thế nhưng nếu như đưa tới kiếm linh —— Độc Cô Dận vì khoe khoang chơi vui, ngày hôm nay đem tất cả kiếm linh đều mang đi ra ngoài. Vạn nhất bị hắn phát hiện cái gì, luôn cảm giác rất thật không tiện.

Thêm vào hiện tại cái này thời gian là bên trong khách sạn tôi tớ ăn cơm lúc nghỉ ngơi, năm tầng trở lên đều không có nhìn thấy cái gì tôi tớ có thể sai khiến.

Lý Hạc Thần đột nhiên cảm nhận được một luồng sâu sắc phùng má giả làm người mập cảm giác.

“... Người kêu ta đi ra chính là vì nhượng ta công người?” Yên Phù Quang bĩu môi hỏi.

“Nói thế nào người cũng coi như là kiếm của ta linh đi.” Lý Hạc Thần nằm nhoài trên lưng hắn nói. Yên Phù Quang là duy nhất không có bị Độc Cô Dận mang đi ra ngoài kiếm linh.

“Kia người tại sao không cho ta trực tiếp công người lên lầu, sau đó đi gọi hầu bàn nấu nước, mà là còn muốn đem người lưng xuống tái trên lưng đến? Người là rồi rãnh đến phát chán đi?” Yên Phù Quang nói.

“Ta đều cùng Lăng Hàn nói ta đi gọi hầu bàn, nếu là bị người lưng trở lại chẳng phải là hiện ra quá vô dụng?” Lý Hạc Thần đam mê mặt tử cảm giác.

“Hừ. Người vốn là không phải là người tàn tật ? Hoàn nói cái gì hữu dụng vô dụng.” Yên Phù Quang không thể làm gì khác hơn là công lấy hắn từ tám tầng lầu tiếp tục đi xuống. Đăng bởi: LenNiNi

### 35. Chương 65: 65-66-67 ( Luận Kiếm)

“Chờ chút xuống ta còn muốn đi đặt cơm.” Lý Hạc Thần nói, “Còn muốn mua một ít nhật dụng phẩm, người không cần vội vã mang ta lên lầu.”

“Minh bạch, ta chính là tới cho người chân chạy.” Yên Phù Quang đạo, “Chờ chút ta sẽ đem người ghế lăn mang cho người xuống dưới. Loại khí trời này người thật sự muốn chính mình xuất môn? Người không phải ngày mưa dầm không thoải mái?”

“Hoàn có thể nhẫn nại.” Lý Hạc Thần nói.

Bọn họ vừa ôn, một bên xuống lầu, bắt tri bắt giác đã bỏ vào bảy tầng lầu thời điểm, tầng trệt nơi sâu xa đột nhiên truyền đến anh nhi khóc nỉ non thanh.

“Người có cảm thấy hay không có chút kỳ quái, thật giống cái này khách sạn năm tầng trở lên, chỉ có ta ở đây trụ, vừa mới chúng ta đi qua kia mấy tầng lầu đều yên tĩnh tựa hồ không có ai bộ dáng.” Lý Hạc Thần nói.

“Bởi vì trên lầu giá cả quý chứ, những người võ lâm kia sẽ không có bao nhiêu tiền cũng không cần thiết hoa uổng tiền, tiểu nhị cho người hướng lên trên đưa nước đều phải dùng nhiều rất nhiều chân chạy phí. Cũng không phải mỗi người cũng giống như người như vậy có tiền.” Yên Phù Quang nói rằng, trong giọng nói có một loại không rõ oán niệm.

“Kia vì sao tầng này sẽ có người trụ?” Lý Hạc Thần lại nói.

“Người quản thật nhiều, có lẽ chỉ có người yêu thích ở nơi này chứ.” Yên Phù Quang nói.

Nguyên lai năm tầng trở lên đều là xa hoa khách gian, tại cửa thang gác đều có chuyên môn màn che chắn, vì bảo đảm khách nhân việc riêng tư. Cho nên Lý Hạc Thần quay đầu đến xem hành lang, cũng chỉ có thể nhìn thấy dày đặc màn che, mặt trên viết cái bầy chữ.

Yên Phù Quang vốn là chỉ là muốn nhanh chóng xuống tới dưới lầu mà thôi, ai biết Lý Hạc Thần tay chân giả lại vào lúc này lách cách một tiếng rớt xuống đất trên băng ——

“Vừa nãy đi vội vàng, không có mặc bảo.” Lý Hạc Thần nói.

“... Người ngồi ở chỗ này, ta đi kiểm.” Yên Phù Quang đem hắc đặt ở trên bậc thang, cúi người xuống đi kiểm cái kia giả chân, song khi hắc cúi người thời điểm, lại chợt phát hiện tại bảy tầng lầu che chắn màn dưới trướng mặt, dĩ nhiên đưa ra một cái anh nhi cánh tay, hơn nữa kỳ lạ chính là, kia anh nhi cánh tay hiện ra cứng ngắc màu xanh tím, căn bản không tựa người sống, lại tại Yên Phù Quang nhìn thấy cánh tay kia thời điểm, liền đột nhiên rụt trở lại.

“Người thấy được ?” Yên Phù Quang mang theo tay chân giả đối Lý Hạc Thần nói.

“Ừm. Chúng ta đi xuống trước đi.” Lý Hạc Thần dựng thẳng lên ngón tay chuyển qua bên môi, “Nơi này không phải nói chuyện địa phương. Có lời linh kết giới.”

Tuy rằng nhẹ nhàng không dễ phát hiện, thế nhưng tại Lý Hạc Thần nhìn thấy cái kia cánh tay trể nít thời điểm, bình tĩnh phát hiện nơi này vẫn luôn để cho mình cảm thấy không khí quái dị là cái gì.

Là một loại nhỏ, ẩn núp, lại cực kỳ nhạy bén nói linh kết giới. Chỉ cần đối kia anh nhi sản sinh quá nhiều kinh ngạc lời nói, phỏng chừng sẽ khơi ra loại này kết giới, kinh động kết giới bên trong người.

Chỉ dùng đến bảo hiểm thiết trí.

Xem ra kết giới này người ở bên trong rất sợ bị người phát hiện đây.

Nhưng mà kết giới này liền cực kỳ vi diệu, hoàn mỹ che giấu bên trong hết thấy “Đồ vật” khí tức, cho nên Lý Hạc Thần cùng nhiều như vậy bắt phạm kiểm linh liền ở tại nơi này trên lầu, dưới lầu đều là các môn phái cao thủ, đều không có phát hiện nơi đây tình huống khác thường.

Nếu không phải cái kia kỳ quái anh nhi vừa mới bởi vì mình xông ra, phỏng chừng không ai hội phát hiện tầng này quái lạ.

Yên Phù Quang cũng là chú thuật đại sư, tự nhiên liếc mắt một cái thấy rõ chuyện gì xảy ra, hắc bất động thanh sắc ôm lấy Lý Hạc Thần, nhắc theo hắc tay chân giả đi xuống lầu dưới.

Khi đi tới phía dưới bốn tầng thời điểm, cảnh tượng đột nhiên trở nên náo nhiệt, tiếng chói tai hỗn tạp hỗn tạp, người đến người đi. Yên Phù Quang đem Lý Hạc Thần đặt ở lầu ba yến khách chính giữa đại sảnh ngắm cảnh liền trên ghế, này liền ghế tựa trình hình nửa vòng tròn lồi ra khách sạn, vừa vặn có thể từ hành lang trụ quan sát phía dưới phong cảnh, lúc này không ít người đều ở đây liền ghế tựa phụ cận tán gẫu xem xét.

Yên Phù Quang ngồi xổm người xuống, giúp Lý Hạc Thần mặc vào tay chân giả —— chuyện như vậy lúc thường đều là Lăng Hàn cùng Mặc Nguyệt bọn họ tại làm, hắc lần thứ nhất đụng chạm Lý Hạc Thần gây chân, bởi vậy có chút cẩn thận từng li từng tí một, động tác thật chậm. Lý Hạc Thần lại cố điểm lúng túng, dù sao nhiều người như vậy đều lén lút nhìn hắc xuyên tay chân giả, làm cho hắc cảm thấy được lúng túng.

Coi như hắc đem đầu biệt qua một bên làm bộ ngắm phong cảnh, bốn phía khẽ bàn luận như trước có thể chui vào lỗ tai hắc bên trong.

“Mặc xong, người ở chỗ này chờ, ta đi gọi hầu bàn nấu nước thuận tiện cho người nhắc ghế lẩn đi.” Yên Phù Quang rút cuộc nói.

“Người nhanh đi mau trở về đi.” Lý Hạc Thần vội ho một tiếng nói.

“Nơi này gió lớn, người không phải không chịu rét, ta mang người chuyển sang nơi khác.” Yên Phù Quang không nói lời gì đem hần liền ôm ngang lên đến, đưa đến yến phòng khách hơi bên trong chút chỗ ngồi xuống.

Tuy rằng Yên Phù Quang chỉ đi một hồi, thế nhưng Lý Hạc Thần cảm thấy đến thời gian trôi qua dị thường dài đằng đặc.

“Đây không phải là Vân tông vị kia gây chân Vương gia Lý Hạc Thần ?” Có người rất khoái nhận ra hần, lại đây khiêu khích —— Vân tông cây lớn thì đón gió to, trong chốn võ lâm không phục Vân tông cường đồ có khối người, mà này luận kiếm đại hội, nói trắng ra là chính là các gia các phái không phục làm ra đại hội, đại hội còn chưa mở mạc, loại này lén lút khiêu khích đã sớm nổi liền không dứt.

Lý Hạc Thần nhìn một chút trước mặt ba cái không biết của môn phái nào đệ tử, lạnh nhạt nói: “Các người tìm tại hạ có việc gì thế?”

“Chúng ta thiên uy môn cũng không quản người có đúng hay không Vương gia, gọi các người Vân tông cái kia Lăng Hàn đi ra cùng chúng ta luận võ!” Khiêu khích thanh niên nói.

“Người cho là ta có thể đi lên lầu đi gọi hần ?” Lý Hạc Thần nói.

“Gọt! Phế vật chính là phế vật!” Ba người bắt đầu trắng trợn trào phúng châm biếm Lý Hạc Thần không tron vẹn, một người trong đó càng là cầm lấy nước trà trên bàn, ngông cuồng giọi về Lý Hạc Thần.

Nước trà nhưng không có giọi đến Lý Hạc Thần trên người, trái lại thần kỳ phản tung toé lại đây, bắn tóe ba người một mặt.

“Từ người què! Người dám trêu chọc chúng ta!” Bọn họ giận tím mặt, một cái nhấc bàn, lúc này trong đại sảnh tất cả mọi người rất hứng thú xem hướng bên này —— loại này gây sự cơ hồ mỗi ngày đều sẽ phát sinh.

“Các người tưởng muốn khiêu chiến Lăng Hàn, trước tiên qua ta cái này hành tẩu bất tiện người cửa ải này lại nói.” Lý Hạc Thần lại không chút hoang mang nói.

Chính tại Lý Hạc Thần chuẩn bị tinh tướng giáo huấn những người này thời điểm, một cái lấy quạt nam tử lại đi tới nói: “Các người tự nhiên bắt nạt tàn phế yếu, còn biết xấu hổ hay không ?”

Nam tử kia hai mươi tuổi trên dưới, tinh thần phấn chấn, một thân mặc quý khí phi phàm, tựa hồ thân phận có lai lịch lớn. Hào hoa phú quý nam tử cười lạnh một tiếng, không đợi kia mấy cường đồ phản ứng lại, một cái quạt giấy liền bay tới, chỉ thấy hần động tác tiêu sái, thân hình pháp phù, tam hạ lưỡng hạ liền đem ba người kia đánh ngã trên đất, tại bốn phía một mảnh tiếng khen bên trong, ba người kia hơi lưu lưu chạy ra.

“Gọi Vương gia ngài bị sợ hãi.” Thấy việc nghĩa hăng hái làm nam tử lúc này mới sửa sang lại quần áo, ôm quyền bái kiến Lý Hạc Thần nói.

“Đa tạ công tử ra tay giúp đỡ.” Lý Hạc Thần ứng phó đạo, Lý Hạc Thần là kiếm thuật cao thủ, tại sao không nhìn ra nam tử này cùng ba người kia rõ ràng là thông đồng một mạch, ba người kia cũng là giả suất giả gọi, xem ra là bị mua được.

“Vương gia danh xưng này nhưng là sai rồi, bản về bối phận, tiểu Vương còn phải gọi người một tiếng cháu họ.” Nam tử kia tự xưng tiểu Vương, vắng trán có vẻ đắc ý.

Chương 66: Luận kiếm

“Thứ cho ta mất vụng về, xin hỏi các hạ là? !” Lý Hạc Thần không dấu vết dùng ôm quyền hất ra người kia muốn thiêu hần cầm tay.

Người kia ha ha cười nói: “Tiểu Vương tên là Độc Cô Minh ngọc, người đưa biệt hiệu tiêu dao vương, thiên hạ hữu vân, tiêu dao phú quý, nhân gian hai cực, chỉ chính là người cùng ta a!”

Tiêu dao vương, một cái có năm không lớn không nhỏ thực quyền Vương gia, bởi vì tổ tiên cùng không biết bao nhiêu đại hoàng đế có nương ngôi quan hệ tình cảm, được ban cho các loại đặc quyền cùng miễn tử

kim bài, mà này vị tiêu dao vương yêu thích rộng rãi kết hào kiệt, ở trong vô lâm danh tiếng, so với hần tại triều chính càng sâu.

Quan trọng nhất là, tiêu dao vương Độc Cô Minh ngọc, phi thường yêu thích nam sắc.

Nghe đầu hần trong vương phủ nam sắc mỹ nhân con số, gộp lại không thua gì hoàng đế tam cung lục viện bảy mươi hai phi.

Này vị đến đây luận kiếm đại hội tham gia trò vui Vương gia, có lẽ bởi vì tại lần trước tiệc tối thượng bị Lý Hạc Thần phong thái hấp dẫn, hần dĩ nhiên một luôn nhớ mãi không quên, liền tại phương mới nhìn đến Lý Hạc Thần hiện thân đại sảnh, dĩ nhiên lâm thời mua được mấy tên côn đồ, tưởng trình diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục đi ra.

“Hạc Thần, người thân thể tựa hồ không quá hảo bộ dáng, nơi này không phải người nên ngồi địa phương, không bằng đi ta ở chỗ này biệt viện nghỉ ngơi làm sao?” Độc Cô Minh ngọc lập tức sửa lại xưng hô, bắt đầu hướng Lý Hạc Thần thấy sang bắt quàng làm họ.

“Không nhọc Vương gia nhọc lòng.” Lý Hạc Thần khéo léo từ chối, nhưng mà Độc Cô Minh ngọc lại thuận thể ngồi ở hần chỗ bên cạnh thượng, cố ý từ từ đến rất gần, làm bộ cấp Lý Hạc Thần rót một chén trà, cũng nói: “Tiểu Vương liền sẽ không ăn người người, chẳng lẽ tiểu Vương nơi đó là đầm rồng hang hổ hay sao? Đến, uống chén trà nóng áp an ủi.”

Hần một mặt đưa trà, vừa dùng một cái tay khác lặng yên sờ lên Lý Hạc Thần cái đùi lớn —— Lý Hạc Thần càng là ẩn nhẫn bất khuất, hần trái lại cảm thấy được rất có mùi vị, liền muốn thuận phục này cao ngạo thanh ngạo cao lĩnh chi hoa, dù là Lý Hạc Thần cũng là Vương gia thì lại làm sao? Hần tự nhận trong thiên hạ vẫn không có hần Độc Cô Minh ngọc không của được tay nam nhân.

“Vương gia! Mời ngài tự trọng!” Lý Hạc Thần không chút lưu tình đẩy hần ra tay.

Độc Cô Minh ngọc không những không giận mà còn cười, không tha thứ lại đưa tay đưa qua đến, đặt ở Lý Hạc Thần bên hông, nói: “Hạc Thần, ta là nhìn người sắc mặt không hảo, muốn mang người tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, không bằng bản vương tự mình ôm người, phía dưới có bản vương BMW hương xa, bảo đảm không cho người thụ một tia khổ sở.”

“Tại hạ đã lòng có tương ứng, e sợ không thể trở về ứng Vương gia ý tốt.” Lý Hạc Thần đơn giản gọn gàng dứt khoát nói.

“Lòng của người ta chắc chắn sẽ trở nên, nói không chắc người cùng với ta một quãng thời gian, liền sẽ phát hiện ta so với trong lòng người người không biết tốt hơn bao nhiêu lần —— chỉ cần người đáp ứng cùng ta, ta nhất định chăm sóc thật tốt bảo vệ người, sẽ không để cho người thụ một tia khổ sở...” Độc Cô Minh ngọc bắt đầu lời ngon tiếng ngọt thể tiến công, mà hần những thị vệ kia, thì lại thanh bãi, hiện tại lớn như vậy trong đại sảnh chỉ có hai người bọn họ ở đây.

“Vương gia! !” Rít lên một tiếng đột nhiên từ cửa thang lầu nơi truyền đến.

Độc Cô Minh ngọc nghe thấy tiếng rít gào kia không khỏi nhíu mày, cả giận nói: “Các người những thị vệ này quản ăn cái gì! Không phải gọi các người ngăn cản bắt luận người nào không cho phép vào đến !”

Thị vệ khúm núm nói: “Nhưng là công tử nói không cho hần tiến vào liền muốn tự sát...”

“Vương gia! Người hôm qua mới đối với ta nói xong lời thề, hôm nay liền đổi ý rồi!” Kia rít gào chỉ nhân không Cố thị vệ ngăn cản xông vào —— nguyên lai là một cái mặt mày ôn nhu xinh đẹp thiếu niên, thiếu niên kia đầy mặt nước mắt, như hoa mang vũ, thê thảm vô cùng kêu lên.

Xem ra là cái này Độc Cô Minh ngọc ngày hôm qua lừa gạt thân mật đây.

“Biết liễu! Ta không phải gọi người hảo hảo đãi ở nhà !” Độc Cô Minh ngọc lúng túng nói.

“Người cái này hồ ly tinh! Ta liếc mắt một cái không nhìn thấy người liền câu dẫn Vương gia! Người điểm nào tốt hơn ta!” Cái kia gọi biết liễu nam sủng một bồn lửa giận, lại không thể hướng về phía Độc Cô Minh ngọc phát, chỉ có thể chỉ vào Lý Hạc Thần chửi ầm lên.

“Lý Hạc Thần, người ghế lắn ta mang đến!” Lúc này Yên Phù Quang giờ lên ghế lắn đi xuống lầu đến, khi hắn nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thời điểm, một mặt ép mộng.

“Thật không tiện, ta không biết hai vị cái khúc mắc gì, ta còn có việc, sẽ không phụng bồi.” Lý Hạc Thần hướng về Yên Phù Quang ngoắc ngoắc ngón tay, dãi ghế lắn đẩy lên trước mặt mình, hắn đem người dịch đến xe lắn, ra hiệu Yên Phù Quang nhanh chóng đẩy chính mình rời đi.

“Hắn dĩ nhiên là người tàn phế! ! Vương gia! Người dĩ nhiên yêu thích một người tàn phế cũng không muốn muốn ta!” Biết liễu càng thêm thụ đả kích, chỉ thấy hắn đột nhiên xốc một cái bàn, tại dưới con mắt mọi người giận dữ nhảy xuống lan can!

“Biết liễu!” Độc Cô Minh ngọc chưa kịp nắm lấy nhảy lầu nam sủng, trơ mắt nhìn hắn rớt xuống.

Kết quả còn lại một hơi minh ngọc bị người từ phía dưới trên đài nhấc đi, mặc dù giữ được mạng thể nhưng chân té gãy.

Mà gặp chính mình yêu mến nhất nam sủng nhảy lầu đả kích Độc Cô Minh ngọc cũng hơi lưu lưu đi.

“Thật là kỳ quái, tại sao cái kia Độc Cô Minh ngọc vừa ra tới trêu hoa ghẹo nguyệt, hắn nam sủng ngay lập tức liền chạy tới?” Lý Hạc Thần nói.

“Ai biết. Nói chuyện người còn muốn hay không đi dạo phố? Ta ngay cả dù cùng áo choàng đều lấy cho người đến.” Yên Phù Quang hỏi.

“Người dẫn ta đi một nơi như vậy.” Lý Hạc Thần đối Yên Phù Quang bày mưu đặt kế nói.

---

“Oa! ! Sư huynh người đều mua cái gì!” Lăng Hàn tỉnh lại sau giấc ngủ, phát hiện Lý Hạc Thần mua một giường đồ chơi kỳ quái.

“Đây là ta từ địa phương nghe đâu chuyên môn kinh doanh xuân sắc đồ dùng cao cấp trong cửa hàng nghịch đổi lại, ta chuẩn bị học tập cho giỏi những thứ đồ này dùng như thế nào. Ta cảm thấy được ta lần đầu tiên kỹ thuật quá kém.” Lý Hạc Thần chỉ vào này đó tình thú vật phẩm nói.

Lăng Hàn mặt xấu hổ đến đỏ bừng, sư huynh thực sự quá ngay thẳng rồi!

“Cây ca-cao là những thứ đồ này cứ như vậy để ở chỗ này thật sự là! Nói chung chúng ta trước tiên thu...” Lăng Hàn luống cuống tay chân nói.

“Chúng ta đã về rồi! Mua thật nhiều ăn ngon hảo đồ chơi!” Độc Cô Dận âm thanh theo đá mở cửa tiếng bước chân truyền vào đến.

“Oa! !” Lăng Hàn càng thêm hốt hoảng, vội vàng dùng chăn che trên giường những thứ đó.

Chỉ thấy Độc Cô Dận mang theo mấy cái kiếm linh cùng Kỳ Lân đi tới, mỗi người đều đề ra thật nhiều đồ vật.

“Này, các người làm sao vậy? Làm sao thần sắc cổ cổ quái quái? Xảy ra chuyện gì?” Độc Cô Dận bèn nhảy phát giác Lăng Hàn sắc mặt không đúng.

“Bọn họ song tu.” Từ chân giường một bên chui ra ngoài Lý Toàn Hắc gọn gàng dứt khoát nói.

Đùng.

Về mặt của mọi người trong nháy mắt hoá đá.

Chương 67: Luận kiếm

“Vậy chúng ta là không phải muốn chuẩn bị hỉ phòng? ! !” Mặc Nguyệt bỗng nhiên hưng phấn.

“Không sai không sai! Muốn chuẩn bị hỉ phòng!” Đàm Ảnh phụ họa.

Còn không đợi Lý Hạc Thần có câu kế tiếp, này hai cái kiếm linh liền hóa quang vèo bay ra ngoài.

“Kia chúng ta chờ uống rượu mừng đi.” Kỳ Lân cũng phản ứng lại.

“Biểu huynh, người hảo cấp tốc! Chúng ta chơi này nửa ngày mà thôi, thoát nhìn rất thận trọng người liền làm chuyện như vậy! Oa! Thực sự là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong!” Tiểu hoàng đế chế nhạo nói.

Lý Hạc Thần đơn giản ngồi ở xe lăn không nói.

Lăng Hàn thở dài, hắn đi tới Lý Hạc Thần trước mặt nói: “Sư huynh, vừa mới người đi xuống lầu sau không bao lâu, Yên Phù Quang lại tới bắt ghế lăn, người là chân đau đi? Ta cho người xem một chút.”

“Không cần, ta không có đi vài bước, đều là Yên Phù Quang sau lưng ta.” Lý Hạc Thần đạo, “Các người đã đều tới, kia đơn giản liền đến ăn bánh kẹo cưới, uống rượu mừng hảo, ta cũng không làm cái gì chuyện đú đối lý, ngày hôm nay ta liền cùng Lăng Hàn ở đây kết hôn hảo!”

“Quả nhiên sáng khoái! Chúc mừng biểu huynh!” Độc Cô Dận vỗ tay nói.

Rất khoái kiếm linh nhóm liền thu xếp một phòng treo đèn kết hoa cùng đồ thắp cây nến tranh dán tường, Lý Hạc Thần hoàn gọi tới phong phú tiệc rượu mở tiệc, thật sự nhiệt nhiệt nháo nháo nâng cốc yến làm lên.

Đương nhiên, Độc Cô Dận này đám người thêm kiếm linh, cũng không có nhàn rỗi, tại ồn ào của bọn họ hạ, Lăng Hàn đỏ mặt cùng Lý Hạc Thần uống rượu giao bôi, bái thiên địa, sau kiếm linh nhóm dùng sào tre chọc lấy roi dài pháo, tại ngoài cửa sổ bùng bùng thả cái liên tục, mặc dù không có khoa chiêng gõ trống, mười dặm trang sức màu đỏ đón dâu đội ngũ, cũng đầy đủ khí thế ngất trời.

Lý Hạc Thần uống qua hai chén rượu, trên mặt liền nổi lên đỏ ửng — không am hiểu uống rượu hắn tửu lượng gì thiếu, Lăng Hàn vội vã ngăn lại Độc Cô Dận chúc rượu, nói rằng: “Đại gia nháo nháo hảo, không nên ép rượu, sư huynh thân thể tình huống người cũng là biết đến.”

“Hảo hảo, vậy thì không miễn cưỡng hắn! Bất quá ta nghe nói dân gian kết hôn đều phải nháo phù dâu, ta cũng muốn làm ồn ào, nhưng là không có phù dâu nhượng ta nháo, hảo sinh quét hưng.” Độc Cô Dận thất vọng nói.

“Không có phù dâu, có thể nháo phù rể!” Lý Hạc Thần đột nhiên khom lưng bắt được chính tại ăn nhiều đường cá dầm chua Lý Toàn Hắc, “Nháo hàng này!”

“Miêu ha? !” Lý Toàn Hắc lộ ra biểu tình kinh hãi.

Cuối cùng nó bị trói gô quán vào trên cây cột, mặc người chà đạp cái bụng.

Dần vật một phen sau, uống rượu Lý Hạc Thần cũng mệt mỏi, nằm ở trên giường mềm ngã đầu liền ngủ, Lăng Hàn lặng lẽ đem hắn mua này đồ đồ ngổn ngang dấu đi.

Tuy rằng tiệc mừng tiếp cận kết thúc, tất cả mọi người các hồi các trong phòng rửa mặt, chuẩn bị vượt qua nhàn nhả lúc chạng vạng, Yên Phù Quang vẫn còn tại trên bàn cơm kết thúc.

Lúc này ngoài cửa sổ mưa rơi càng ngày càng to lớn, ngoại trừ màn mưa, đã xem không đến bất kỳ phong cảnh.

“Này! Yên Phù Quang! Đừng lại muốn ăn! Chúng ta muốn đem bát đĩa đưa về cấp phòng bếp!” Mặc Nguyệt thúc giục.

“Gọt.” Yên Phù Quang mặt lau miệng, rốt cục cam lòng nhượng kiếm linh đem này đồ bát đĩa bỏ chạy.

Yên Phù Quang không hứng thú lắm đi ra phòng khách, hướng về dưới lầu đi đến, tựa hồ muốn đi tái tra xét một phen cái kia thần bí lầu bẩy.

Bất tri bất giác, phòng lớn như thế bên trong, chỉ còn dư lại Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn, tựa hồ là mọi người tận lực vì hai người ở chung chế tạo ra thời cơ.

Lăng Hàn đứng ở Lý Hạc Thần bên người, nhìn Lý Hạc Thần thùy nham suy tư.

Cũng không biết qua bao lâu, Lý Hạc Thần bỗng nhiên thức tỉnh, bởi vì hắn cảm nhận được một luồng ý lạnh tại quanh thân tràn ngập, khi hắn mở mắt ra thời điểm, chỉ thấy trên sàn nhà dĩ nhiên đều bao trùm một tầng sương, tỏ rõ không khí xác thực trở nên lạnh rất nhiều.

Sương hoa làm sao sẽ vào giờ phút như thế này ngưng tụ tại nội thất? Hắn nghi ngờ ngẩng đầu lên, nhìn thấy ngồi ở bàn một bên nhìn mình Lăng Hàn.

Kia mặc dù là Lăng Hàn, lại cũng không phải Lăng Hàn, bởi vì Lý Hạc Thần từ trong ánh mắt của hắn thấy được xa lạ ý tứ hàm xúc, ánh mắt kia thuộc về tên còn lại —— Bạch Vũ.

“Người thức tỉnh rồi?” Lý Hạc Thần ngồi dậy, Bạch Vũ tổng là tại đột nhiên thời khắc xuất hiện, hoặc là nói thoáng hiện càng thêm thích hợp một điểm.

“Ta ký túc này thân thể tựa hồ có trọng đại mà kịch liệt tâm tình biến hóa, cho nên thức tỉnh ta.” Bạch Vũ khẽ mỉm cười.

Lần này cái tên này liền muốn nói cái gì phí lời? Lý Hạc Thần oán thầm nghĩ, nhưng mà khuôn mặt lại vẫn không nhúc nhích, trấn định nói: “Bạch Vũ đại nhân, xin hỏi người có thể có phương pháp mở ra Xích Tùng trường lão thực thi tại sư tôn ta trên người độc nguyên rửa?”

“Loại kia độc nguyên rửa cùng năm đó Thái Hoang chi chủ hại người thủ pháp không sai biệt lắm, vốn là không có cách nào có thể giải, thế nhưng dù sao Xích Tùng chẳng qua là hắn cực kỳ nhỏ bé một chút phốt-gen hóa thành, sức mạnh cũng suy yếu không biết mấy vạn lần, cho nên đối với phó độc kia nguyên rửa, cũng không phải là dường như thời đại thượng cổ như vậy khó giải.”

“Vậy ta nên làm như thế nào?” Lý Hạc Thần bức thiết hỏi.

“Có thể giải nguyên rửa đồ vật, cũng không phải là cõi đời này tồn tại đồ vật, bởi vì Thái Hoang chi chủ cực kỳ ác độc, vạn sự vạn vật đều khắc chế hắn không được độc nguyên rửa. Bất quá, ta có thể cho người một cái kiếp trước giấc mộng, cho người tìm tới giải nguyên rửa manh mối, bởi vì Lang Hiên biết đến giải thích như thế nào nguyên rửa.” Bạch Vũ đạo, “Lang Hiên ký ức ta không có cách nào thăm dò vào quá sâu, thế nhưng người nhưng có thể. Cái này giấc mộng chỉ có tại trăng hạ huyền đêm mới có thể có hiệu lực, cũng chính là sau bảy ngày, người muốn đem nắm thời cơ tốt, tận lực từ cái kia kiếp trước trong giấc mộng được đến có liên quan giải nguyên rửa thông tin.

Hảo, ta muốn lần thứ hai ngủ say. Các người dưới lầu có vẻ như bị nuôi một cái vô cùng đồ vật đây. Nếu như nó thuận lợi sinh ra vào thế nói, này toàn bộ thành trì người đều không đủ nó ăn.”

Nói tới chỗ này, Bạch Vũ đột nhiên nhắm hai mắt lại.

“Chờ đã! Người nói là cái gì? !” Lý Hạc Thần tưởng tiếp truy hỏi, đã thấy Lăng Hàn thân thể nhuyển ngã xuống đất, mơ màng đi ngủ.

“Bạch Vũ tên kia, tổng là lời nói nói phân nửa!” Lý Hạc Thần tự nhủ. Mỗi lần Bạch Vũ rời đi, Lăng Hàn chung quy phải mê man một quãng thời gian, xem ra muốn điều tra lầu dưới cái vật kia cần thiết chính mình tự thân xuất mã.

---

Kiểm linh nhóm bị dồn dập triệu hồi thời điểm, Độc Cô Dận tò mò lại đây tham gia trò vui, hắn còn tưởng rằng Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn lại viên phòng, không nghĩ tới từ khe cửa nhìn lên lại phát hiện Lý Hạc Thần chính tại đối với hắn mấy cái kiểm linh dặn dò chút gì, mà Lăng Hàn thì lại ở trên giường ngủ ngon.

“Biểu huynh, người đang làm cái gì? Có phải là kế hoạch chuyện gì? Ta cũng phải tham dự!” Độc Cô Dận xem trò vui không chê chuyện lớn, nhất định phải tiến vào trộn một cước.

Lý Hạc Thần nói: “Tổ tiên kiểm linh, ta lần này chuyện cần làm không phải chuyện nhỏ, người nếu vâng mệnh che chở Độc Cô thị huyết mạch, thỉnh người không nên để cho bộ hạ mạo hiểm.”

Lúc này Sâm vương kiểm linh thoáng hiện tại Độc Cô Dận phía sau, ôm cánh tay nói: “Người cùng này đó kiểm linh nói, bên ta mới đều nghe được, ta tự nhiên sẽ phối hợp người.”

“Ai? ! Các người đến cùng làm cái gì?” Độc Cô Dận còn chưa nói hết, gáy liền bị Sâm vương kiểm linh một cái con dao đánh xiù, quả nhiên là thẳng thắn dứt khoát tổ tiên.

“Tại chúng ta dưới chân lầu bảy có người ở nuôi một chủng loại tựa anh nhi ác linh, Yên Phù Quang đi thăm dò xem sau dĩ nhiên cùng ta mất đi linh thức thượng liên hệ, ta hoài nghi xảy ra vấn đề, cho nên triệu tập các người chuẩn bị nghênh chiến.” Lý Hạc Thần ngồi ở xe lăn nói.

Mặc Nguyệt cùng Đàm Ảnh sắc mặt nghiêm túc, nghiêm túc lắng nghe Lý Hạc Thần dặn dò.

Trầm Tuyết cũng bị gọi đến mà đến, bất cứ lúc nào đợi mệnh.

Lý Hạc Thần hạ lệnh: “Hiện tại, ta tại chúng ta tầng lầu này bên trong bày ra phòng thủ kết giới, tổ tiên, làm phiền người toàn bộ hành trình trông coi bệ hạ, cái khác kiểm linh không muốn tùy tiện xuống lầu bảy — Yên Phù Quang e sợ kinh động đối phương, chúng ta ôm cây đợi thỏ — các người đem ta cho bùa chú kẻ sát tới bốn phía trên vách tường, tất cả mọi người không nên rời đi gian phòng này.”

“Ân, ngược lại là có mấy phần nắm đó ta phong độ.” Tổ tiên kiểm linh tán thưởng Lý Hạc Thần đại tướng phong độ.

“Nhưng là, không đi cứu chủ nhân trước, chẳng phải là quá vô tình vô nghĩa rồi!” Trầm Tuyết còn đọc Yên Phù Quang.

“Yên Phù Quang tuy rằng cùng ta mất đi linh thức thượng liên hệ, thế nhưng thân kiểm nếu như bị gãy, ta nhất định sẽ có cảm ứng, theo ta suy đoán, hắn tạm thời coi như an toàn.” Lý Hạc Thần nói.

“Người câm miệng! Tất cả nghe chủ nhân dặn dò! Không phải cần người làm gì!” Mặc Nguyệt lại bắt đầu răn dạy Trầm Tuyết.

“Mặc Nguyệt, ta cần thiết thân kiểm của người, truyền vào linh lực của ta bảo vệ kết giới.” Lý Hạc Thần nói hướng Mặc Nguyệt đưa tay ra, Mặc Nguyệt hiểu ý, quỳ gối Lý Hạc Thần trước mặt, chỉ thấy Lý Hạc Thần cắn phá ngón tay trở, Mặc Nguyệt liền đem ngón tay của hắn ngậm, mút vào huyết châu, tiếp thu chủ nhân tinh lực, trán của hắn cũng bởi vậy xuất hiện kỳ lạ màu đỏ khắc ấn.

Liền ngay cả một bên Trầm Tuyết cùng Đàm Ảnh, cũng cảm ứng được Mặc Nguyệt linh lực tại đột nhiên nâng lên — kiểm linh chủ nhân cùng kiểm linh liên hệ linh khí, huyết thống liên kết, thậm chí có thể nâng lên kiểm linh gấp mười lần uy lực, nhưng mà trên đời có thể cùng kiểm linh như vậy phù hợp kiểm chủ, hiếm thấy trên đời, bởi vì vậy cần tới tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau cùng trung thành, không nghĩ tới Lý Hạc Thần dĩ nhiên làm xong!

“Đàm Ảnh, người tới bảo vệ Lăng Hàn.” Lý Hạc Thần chỉ thị nói.

“Vậy ta làm cái gì?” Trầm Tuyết hỏi.

“Ta hành động bất tiện, gặp phải đột phát tình hình khó có thể hoạt động tự nhiên, người tự nhiên tới làm chân của ta chân.” Lý Hạc Thần cũng không phải là triệt để không thể đi động, chỉ là lúc trước gặp Bạch Vũ xuất hiện thời điểm hàn khí xâm, phần còn lại của chân tay đã bị cụt phạm vào đau nhức, có cái Trầm Tuyết đến giúp đỡ chính mình hành động, tóm lại thuận tiện điểm.

“Vậy ta làm cái gì?” Ngồi ở một bên Kỳ Lân hỏi.

Lý Hạc Thần nói: “Người đương nhiên là hợp tác ta tác chiến — ta cảm giác đến phía dưới cái kia ma vật không phải chuyện nhỏ, bởi vì người ta đều không có cảm ứng được hắc ma khí.”

Lý Toàn Hắc nhìn bọn họ nói thật hay nghiêm trọng bộ dáng, đơn giản nhảy lên giường, chui vào trong chăn.

Đối miêu tới nói, trên thế giới không có chỗ nào so với bị ổ an toàn hơn.

Liền như vậy, bố trí xong tất cả công việc sau, tất cả mọi người tại Lý Hạc Thần phòng lớn như thế bên trong lên chăn đệm nằm dưới đất.

Lý Hạc Thần đem mình giường lớn nhượng cho Lăng Hàn ngủ, giường nhượng cho tiểu hoàng đế, mình thì nằm ở rải ra dày đặc đệm chăn đất đai trải lên, chậm đợi lầu dưới ma vật tìm tới cửa.

Mà kiếm linh nhóm trận địa sẵn sàng đón quân địch bán hôm sau, tựa hồ là cảm thấy được có chút tử nhát, kiếm linh dĩ nhiên lấy ra tiểu hoàng để mang tới giải trí đồ dùng, mấy cái kiếm linh vây cùng nhau tha ma lên.

Lý Hạc Thần cũng sẽ không chơi mặt cược, chỉ có thể nằm ở một bên nhàm chán đọc sách —— nhìn hắc ngày hôm nay mua được này đó trong phòng thuật, thế nhưng hắc rất khoái phát hiện, này đó kiếm linh làm sao tha ma đều không nói lời nào, xuất liên tục bài cũng là yên lặng không hề có một tiếng động, có chút khiếp người, đương Lý Hạc Thần thâm nhìn bọn họ thời điểm, phát hiện vẻ mặt của bọn họ cũng rất nghiêm nghị, càng ngày càng quỷ dị.

Kỳ thực kiếm linh nhóm đều tại sử dụng kiếm ngữ trò chuyện, bọn họ tiền đặt cược không phải tiền tài, mà là đánh cược lần sau ai tới ôm Lý Hạc Thần.

Thời gian từng giờ trôi qua, đêm xuống, đương vạn gia đèn đuốc đều đã tắt thời điểm, từ ngoài cửa nơi cửa thang lầu truyền đến kỳ dị lên lầu tiếng bước chân, chậm chậm mà nhịp điệu hỗn độn.

“Đến!” Lý Hạc Thần thấp giọng nói. Đăng bởi: LenNiNi

### 36. Chương 66: Luận Kiếm - 68

“Trầm Tuyết lặng yên đem Lý Hạc Thần từ chần đệm nằm dưới đất thượng ôm —— trước hắc vì đồ thoải mái tan mất tay chân giả, bây giờ nhìn lại cũng không thời gian mặc vào.

Trầm Tuyết đem hắc phóng tới ghế lắn bên trong ngồi xuống, chỉ nghe bên ngoài tiếng bước chân dần dần áp sát —— Mặc Nguyệt thổi tắt trong phòng cây nến, mà trong hành lang lại có sau khi vào đêm hoàn điểm đèn lồng.

Tuy rằng thanh âm kia thùng thùng áp sát, tựa hồ đi tới cửa, nhưng mà cửa sổ linh thượng lại cũng không có chiếu ra thân ảnh của người nọ.

Lý Hạc Thần suy nghĩ một chút, bỗng nhiên nghĩ đến, từ nơi này loại kỳ quái tiếng bước chân đến xem, chẳng lẽ là cái kia tại lầu bảy xuất hiện qua, dụng cả tay chân bò sát quái lạ anh nhi ?

Quả nhiên, không tới chốc lát, làm người ta kinh ngạc run rẩy anh nhi khóc nỉ non vang dội toàn bộ hành lang, đánh cánh cửa âm thanh cũng theo vang lên.

Nó mỗi đánh một lần cánh cửa, trên cửa bùa chú liền bị chấn bể không ít, này anh nhi dĩ nhiên ả chứa lớn lao ma lực, e rằng một hồi sẽ qua, Lý Hạc Thần bày phòng thủ kết giới liền sẽ bị loại này gõ cửa thanh công phá!

Mặc Nguyệt cầm trong tay thân kiếm đứng ở sau cửa, Trầm Tuyết cùng Đàm Ảnh cũng cầm kiếm bảo vệ phía sau mình chỉ nhân —— cái là hôn mê ở trên giường Lăng Hàn, một cái nhưng là buồn ngủ ngồi trên ghế lắn Lý Hạc Thần.

Theo bùa hộ mệnh càng ngày càng ít ỏi, đánh cánh cửa lực đạo tùy theo tăng lớn, một mặt trên tường hết thấy cánh cửa đều bởi vì này đại lực đánh mà chấn động không ngừng, dường như sau một khắc sẽ vỡ vụn.

“Chủ nhân!” Mặc Nguyệt nhìn phía Lý Hạc Thần —— chỉ cần Lý Hạc Thần một cái ra hiệu, hắc liền sẽ lập tức công ra đi!

Lý Hạc Thần lại lắc đầu một cái —— Lăng Hàn cùng Độc Cô Dận đều không hề năng lực tự vệ, hắc không thể tùy tiện mạo hiểm.

Chói tai anh nhi khóc nỉ non thanh đột nhiên im bật đi —— tiếng gõ cửa cũng vào lúc này đình chỉ.

“Đây là anh linh, nuôi tiểu quỷ một loại chi nhánh, bất quá cường lực như vậy anh linh, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.” Tổ tiên kiếm linh nói.

“Kỳ Lân đại nhân, người là trời sinh phần hồn đồ vật, thỉnh người dùng Kỳ Lân khí tức tại cửa tái bày xuống một đạo kết giới.” Lý Hạc Thần đối Kỳ Lân nói.

“Hào!” Kỳ Lân từ chân đệm nằm dưới đất thượng ngồi xuống, tay kết thành trận pháp, dùng màu xanh Kỳ Lân linh khí bày ra kết giới.

Nhưng mà này đạo Kỳ Lân kết giới lại tại làn sóng tiếp theo gõ cửa trong tiếng đột nhiên hồng mắt, Kỳ Lân kết giới nát tan thành mảnh vụn, nhưng Kỳ Lân kinh hãi đến biến sắc.

“Làm sao có khả năng! Rõ ràng là tà vật dĩ nhiên có thể đột phá ta Kỳ Lân linh lực kết giới!” Kỳ Lân ngơ ngác nói.

Vừa dứt lời, nguyên bản cửa lớn đóng chặt môn cái chốt đột nhiên sụp đổ, đại môn một tiếng cọt kẹt khai rồi!

Chỉ thấy một cái nho nhỏ anh nhi, cả người xanh tím, tựa hồ là bị đông cứng ba ngày ba đêm như vậy, một mặt xấu xí tử cùng, đã từ từ dựng cả tay chân bò vào.

Mà theo hần mỗi bò một bước, sau lưng cuống rồn liền theo xé lại đây —— ở phía sau hần liên với dài dằng đặc cuống rồn, vẫn luôn dẫn tới dưới lầu.

Mặc Nguyệt thấy thế, lập tức một kiếm bổ về phía anh nhi —— nhưng mà trong tay lợi kiếm lại dường như chém vào cây bông thượng, dĩ nhiên không có tạo thành bất kỳ tổn thương gì.

“Này anh nhi là không chết ? Bất kỳ công kích đều đối với hần không có hiệu lực !” Trầm Tuyết ngạc nhiên nói. Mặc Nguyệt một kiếm uy lực vạn cân, nhưng mà không có cách nào lay động anh nhi mảy may.

Sau mọi người dồn dập dùng các loại lợi khí cùng phép thuật đối phó này anh nhi, vẫn như cũ không có cách nào đối anh nhi tạo thành bất cứ thương tổn gì. Kia anh nhi vẫn luôn bò đến bàn bên cạnh, đột nhiên nhếch môi, lộ ra một miệng tử mỉ răng nanh, một cái liền cắn rớt cái bàn một chân, hàm răng của hần dĩ nhiên so với bất kỳ thần binh đều phải sắc bén!

“Ta đem hần đề đi hảo!” Mặc Nguyệt làm dáng muốn đi xách kia anh nhi.

“Không thể! Hần hung ác cực kì, người đi xách nói, ta còn muốn tiêu tốn công phu cho người tu bỏ thân kiếm.” Lý Hạc Thần ngăn cản nói.

“Lợi hại như vậy? !” Mặc Nguyệt vội vã đã rời xa kia anh nhi.

“Hần hành động chậm chậm, nhưng là vô địch.” Tổ tiên kiếm linh đạo, “Cứ như vậy chúng ta chỉ có trốn đi một cái biện pháp.”

“Chúng ta nếu là đi, khách sạn này người đều phải xong đời —— Bạch Vũ nói anh linh phát dục sau, thể tất yếu ăn thịt người mà sống. Chờ hần thoát khỏi cuống rồn, tất nhiên càng thêm hung tàn.” Lý Hạc Thần đạo, “Đàm Ảnh, các người mang Lăng Hàn cùng Độc Cô Dận rời đi trước, nơi này từ ta tọa trấn.”

“Lưu một mình người ở đây sao được!” Kỳ Lân đạo, “Phải đi cùng đi đi! Người nếu là đã xảy ra chuyện gì, người sư đệ còn có sư phụ đều phải trách tội ta!”

“Không cần phải để ý đến ta. Huống hồ ta cũng không là một người, Mặc Nguyệt cùng Lý Toàn Hắc hội lưu lại theo ta.” Lý Hạc Thần nói.

“Doạ? ! ! ! Tại sao ta muốn lưu lại! Ta không nên bị ăn đi!” Lý Toàn Hắc từ trong chăn dò ra đầu mèo gào gào.

“Mọi người nghe ta dặn dò, không muốn làm phiền!” Lý Hạc Thần mặt lạnh lẽo, uy nghiêm mười phần, những người khác đành phải nghe hần mệnh lệnh, rút lui lui lại, lưu thủ lưu thủ.

Lăng Hàn cùng Độc Cô Dận bị kiếm linh ôm từ lâm vách núi trước cửa sổ một nhảy ra, nhất thời trong cả căn phòng chỉ còn dư lại Trầm Tuyết, Mặc Nguyệt, cùng với Lý Hạc Thần cùng trong chăn Lý Toàn Hắc —— Lý Toàn Hắc lo lắng cho mình bị anh nhi đột nhiên phản kích ăn đi, đột nhiên từ trong chăn xông tới, sau đó nằm ngoài Lý Hạc Thần trên bả vai, chết cũng không muốn xuống dưới.

Lúc này kia vô địch anh nhi càng ngày càng áp sát Lý Hạc Thần ghé lán bên này, Trầm Tuyết liền vội vàng đem Lý Hạc Thần ghế lán lùi lại.

Lý Hạc Thần đưa tay, cách không lấy vật, đem treo trên tường học đòi văn vẻ đàn dờn đến, nghiêng dựa vào trên đùi của chính mình, một tay dịu dàng, một tay đẩy huyền, cũng như là tại gảy đàn tỳ bà giống nhau

Một tiếng huyền âm thanh rút ra, dĩ nhiên kích động ra một đạo to lớn kiếm khí, giống như cuồng phong, trực tiếp đem anh nhĩ lật tung ——

Mặc Nguyệt cùng Trầm Tuyết đều trong lòng cả kinh —— nguyên tưởng rằng Lý Hạc Thần ngồi ghế lần không có cách nào cầm kiếm, hết thấy xuất chiến việc đều từ kiếm linh làm giúp, không ngờ Lý Hạc Thần vũ lực lại còn là mạnh mẽ như vậy!

Bị lật tung anh nhĩ rốt cục phát ra kịch liệt khóc nỉ non, cứ nhiên ở lúc rơi xuống đất tăng lên mấy lần, khi hẩn ngẩng đầu nhìn Lý Hạc Thần thời điểm, hai mắt đỏ lên, hàm răng cũng cách cách phát ra tiếng vang —— chịu đến cường lực công kích anh nhĩ dĩ nhiên hành động trở nên mãnh liệt, lần thứ hai nhanh chóng bò hướng Lý Hạc Thần.

“Chủ nhân cẩn thận!” Trầm Tuyết cùng Mặc Nguyệt đồng thời xuất kiếm, nhưng mà vô luận bọn họ cỡ nào dùng sức, kiếm đều không thể bỏ ra anh nhĩ dù cho một đạo hơi nhỏ vết thương, chỉ có thể trở mắt nhìn không lồ anh nhĩ nhảy lên một cái, bay nhào ghế lần.

Lý Hạc Thần thì lại bình tĩnh như núi.

Chỉ trong nháy mắt!

Gấp gáp mệnh môn tiếng đàn đột nhiên áp quá ngoài cửa sổ dày đặc mưa rào xối xả chi thanh —— toàn bộ khách sạn bị biến động giống như tiếng đàn quán xuyên, ẩn chứa tại tiếng đàn bên trong kiếm khí bắn nhanh bốn phương tám hướng!

Bay vọt lên cự anh tại nhảy vọt đến điểm cao nhất thời điểm, kèm theo này to lớn âm thanh thủy triều cụt hứng rơi xuống đất, phát ra âm âm tiếng vang.

Lý Hạc Thần trong tay dây đàn thì lại hết mức đứt đoạn, liền đàn bằng cũng vỡ vụn tan vỡ, có thể thấy được này phổ thông đàn quả nhiên không có cách nào gánh chịu hẩn hạo nhiên linh lực.

“A a a a a a a a a! Ta muốn bị chấn động điếc!” Lý Toàn Hắc kêu to. Đẳng bởi: LenNiNi

### 37. Chương 67: Luận Kiếm 69-70-71

Lý Hạc Thần vẫy vẫy tay, bởi vì dây đàn không sự chịu đựng, ngón tay của hẩn bị tứ tán dây đàn nứt ra rất nhiều thật nhỏ miệng máu, tỉ mỉ đâm nhói.

“Người làm như vậy! Chẳng phải là muốn kinh động toàn bộ khách sạn người!” Lý Toàn Hắc kêu to.

“Yên tâm, toàn bộ khách sạn người cần phải đều bị kiếm khí của ta chấn động hôn mê.” Lý Hạc Thần nói.

“Người khác dùng tiếng đàn thi pháp đều là mê hoặc lòng người thôi miên, người là trực tiếp dùng tiếng đàn đem người kén gục xuống! Quá thô bạo!” Lý Toàn Hắc gào gào kêu lên, bất quá này không phải là hàng này tác phong ?

“Chủ nhân, người tay chảy máu!” Mặc Nguyệt cầm kiếm che ở Lý Hạc Thần trước mặt nói.

“Không sao.” Lý Hạc Thần nhìn nằm úp sấp tại trước mặt bọn họ cái kia không nhúc nhích cự đại quái anh thân thể đạo, “Bên ta mới dùng tiếng đàn quán thông toàn bộ khách sạn, trực tiếp tập kích dưới lầu này ma anh ong chúa —— hẩn trên người liền với cuống rốn, phải cùng cơ thể mẹ có liên quan tới. Lý Toàn Hắc, ta lưu lại người, là bởi vì người là trong chúng ta, duy nhất thanh tỉnh Ma tộc, người nên đối loại này tà thuật có hiểu biết.

Ta tạm thời ngăn lại quái anh cơ thể mẹ, thể nhưng trạng huống cụ thể nhưng là không rõ, đón lấy liền dựa vào người dẫn đường cho chúng ta.”

“Cái này là nuôi tiểu quỷ tà thuật, nói đến nguyên lý không phải rất khó lý giải, đó là có thể đem tiểu quỷ nuôi đến trình độ như thế này, xem ra chất liệu không giống người thường.” Lý Toàn Hắc nói, “Loại này vô

địch anh nhi quái thể, cần thiết cực kỳ hà khắc cơ thể mẹ mới có thể dựng dục ra đến, chỉ sợ là tìm ngày sinh tháng đẻ cực kỳ xảo trá tai quái thuần âm thân thể nữ tử, tại nàng sinh nở thời điểm đưa nàng giết chết, rồi lại dùng tà thuật vỡ vụn hồn phách của nàng, bảo trì thân thể của nàng bất hủ không cứng, do đó tiếp tục thai nghén ý đồ xấu.

Sau đó, cơ thể mẹ nửa bộ đầu phân cũng đã hóa thành Thao Thiết ác quỷ, mỗi ngày bị cho ăn các loại quỷ quái cùng thịt thối, do đó thôi hóa trong bụng ý đồ xấu trở nên mạnh mẽ, cho ăn thời gian càng lâu, ý đồ xấu càng mạnh —— xem này chỉ ý đồ xấu triển lộ hiện tượng, hẳn là bị đứt mười mấy năm mới. Cái này nuôi tiểu quỷ người đi tới nơi này, tựa hồ là muốn tìm mạnh hơn nhị liêu —— không phải nó cùng cơ thể mẹ cuống rốn đã sớm cắt đứt.”

“Không hổ là đời kế tiếp Ma tôn.” Lý Hạc Thần đem Lý Toàn Hắc từ trên vai của mình kéo xuống đến, “Vây người dẫn đường cho chúng ta.”

“Ta không được! Cái kia cơ thể mẹ hiện tại khẳng định biến thành siêu cấp ác quỷ! Ta cũng không muốn tại không trở thành chân chính Ma tôn trước liền bị ăn đi!” Lý Toàn Hắc gào gào gọi.

“A, người nếu không phải dẫn đường, hiện tại liền gọi người mãi mãi cũng không đảm đương nổi đời kế tiếp Ma tôn.” Lý Hạc Thần khẩu khí âm trầm.

“Gọt.” Lý Toàn Hắc bĩu môi, miêu ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Thừa dịp ma anh tạm thời hôn mê, Trầm Tuyết công lấy Lý Hạc Thần, cùng Mặc Nguyệt cùng Lý Toàn Hắc đi tới lầu bảy, cái kia cuống rốn quả nhiên là từ nơi này xả ra tới.

Thuận cuống rốn càng hướng phía dưới đi, cuống rốn thượng dính liền chất lỏng càng nhiều, tản ra từng trận tanh tưởi. Mà lầu bảy hành lang, lúc này dĩ nhiên tất cả đều là dính nhơm nhớp, chua thối hủ bại vết máu uế vật.

Lý Hạc Thần vừa mới phong ma lực quá mức mạnh mẽ, đem lầu bảy kết giới đều hết mức đánh nát, làm cho lầu bảy lộ ra vốn là tướng mạo.

Kiểm linh chậm rãi tiến vào lầu bảy hành lang nơi sâu xa, chỉ thấy ở bên trong dĩ nhiên là một gian đả thông hết thấy vách tường thông gian, như quảng trường giống nhau trống trải, một cái kỳ lạ “Quái vật” vắt ngang tại đây thừng, bùa chú, pháp khí kết thành quỷ dị pháp trong trận, quái vật kia mơ hồ có thể từ tứ chi nhìn ra là một cô gái, thể nhưng tư thế giống như lâm bồn, cái bụng cao vót như núi, hạ thể kỳ quái hóa thành quái dị thâm động, nửa người trên thì lại là một cái chỉ còn dư lại cái miệng lớn như chậu máu quái miệng.

“Đây chính là cơ thể mẹ, người xem cơ thể mẹ đã bắt đầu hủ bại, nói rõ cái này ma anh nhi đã không thích hợp lại bị cơ thể mẹ thai nghén, sắp muốn chặt đứt cuống rốn độc lập thành ma.” Lý Toàn Hắc nói.

“Là ai tại chỗ nuôi loại quái vật này? Mục đích vậy là cái gì?” Lý Hạc Thần đạo, “Lục soát một chút xem, bốn phía vừa không có người, e rằng ta phong ma lực duy trì không được bao lâu.”

“Ta xem người đã không muốn tìm, bên kia!” Lý Toàn Hắc chỉ vào cách đó không xa một cái bờ đoàn, chỉ thấy một cái nam tử nằm trên mặt đất, đã bị ăn hết nửa người ——

“Hẳn khả năng không cách nào khống chế chính mình chăn nuôi ma anh, ma anh cần trả.” Lý Toàn Hắc đạo, “Thể nhưng ma anh mới vừa giáng sinh, còn cần cơ thể mẹ cung cấp, cuống rốn vẫn không có xả đoạn. Sức mạnh của người đánh ngất cơ thể mẹ, ma anh cũng cùng bị ảnh hưởng —— nhưng là, ma anh sớm muộn cũng là muốn thoát ra cơ thể mẹ, không dành thời gian nghỉ biện pháp, ma anh sau khi tỉnh lại, liền muốn khắp nơi cật nhân.”

“A! Chủ nhân trước thân kiểm tại kia trên tường!” Trầm Tuyết cũng có phát hiện —— nặng sớm bảo kiểm, Yên Phù Quang phụ thân kiểm bị ma phong trận niêm phong lại, cho nên Yên Phù Quang mới mất đi tất cả liên hệ.

“Ma anh còn cần cơ thể mẹ tạm thời cung cấp hẳn ma lực, vậy chúng ta liền từ cơ thể mẹ bắt tay ——” Lý Hạc Thần dùng ngón tay trở nhẹ chút trán của chính mình, trán của hắn dĩ nhiên toả ra dị quang, hiện ra

ting xảo màu bạc pháp vết —— đó là tu tiên đại thành tiên tôn xác minh, Lý Toàn Hắc thăm giật mình, không nghĩ tới Lý Hạc Thần tuổi còn trẻ, thì có loại này xác minh, tu vi thật sự là kinh người.

“A! Là chủ nhân pháp ấn!” Mặc Nguyệt kinh ngạc thốt lên.

Lý Hạc Thần trong ngày thường ẩn giấu pháp ấn, biết đến hắn đã tu luyện ra pháp ấn cũng không có nhiều người. Pháp ấn có thể lấy ra, đại biểu chí thánh đến trong sạch chí linh năng, có thể dùng đến luyện linh luyện bảo.

Chỉ thấy ngón tay hắn vân vê, pháp ấn liền hóa thành chậm rãi xoay chuyển quang ảnh tại đầu ngón tay lấp lánh ánh bạc, đây là thân là tiên tôn căn cứ chính xác rõ ràng, mất đi pháp ấn, liền bằng bỏ qua tôn vị cùng tu vi. Người tu đạo bên trong, có người vì có được sức mạnh mạnh mẽ, cũng có cướp đoạt pháp ấn hành vi.

Liền lấy Lý Hạc Thần mới suốt ngày ẩn giấu pháp ấn, không nghĩ gây nên tranh cãi.

“Ta muốn làm sạch này năm xưa oán hận chất chứa nữ thi.” Lý Hạc Thần một đầu tóc đen, bởi vì hắn pháp ấn lộ mà bày ra tiên tôn phong thái, dĩ nhiên dần dần biến thành tỏa ra ánh sáng nhạt tóc bạc.

“Biệt cậy mạnh! Loại này nữ thi đã không biết bị dứt nhiều ít thi thể cùng yêu ma, cưỡng ép làm sạch có thể chính người đều bị nàng nuốt lấy!” Lý Toàn Hắc chặn lại nói.

Nhưng mà Lý Hạc Thần lại nhắm hai mắt, tay vân pháp quyết, Lý Toàn Hắc gào gào gọi còn chưa kịp, cả phòng liền bị kịch liệt hào quang che mất!

Mù! Đây là Lý Toàn Hắc ý thức tiêu tan trước sau cùng ý nghĩ.

---

“Tiên tôn, đa tạ người, ta và con trai của ta rốt cục có thể từ nơi này vô tận dần vật bên trong giải thoát, đi đầu thai.”

Một cái ôm đứa nhỏ nữ tử mơ hồ ảo ảnh, tựa hồ tại Lý Toàn Hắc trước mắt thoáng hiện, kèm theo như có như không lời nói.

Nhưng mà Lý Toàn Hắc chỉ cảm thấy mình dường như tại màu trắng trong hư vô phiêu bồng.

Cái gì đều không suy nghĩ một chút, dường như mất đi bản thân, chỉ muốn như thế bay xuống đi.

A

~Bỗng nhiên cảm thấy hảo khoan khoái

Từ thân đến tâm, đều cảm giác thật dễ dàng, thật giống như bị triệt để thanh khiết một phen ni

~~“Thân là ta người nổi nghiệp, dĩ nhiên liền như vậy bị làm sạch rồi! Thực sự là sỉ nhục!” Yên Phù Quang rắn dạy thanh đột nhiên không biết từ nơi nào truyền đến, tiếp Lý Toàn Hắc cảm thấy mình gáy bị người mạnh mẽ kéo lấy, phù phù một tiếng, đưa nó quán ở trên sàn nhà!

Nhất thời, cái gì màu trắng hư vô đều không thấy, trước mắt lại biến thành cái kia đặt nữ thi gian phòng.

Lý Hạc Thần đã khôi phục nguyên bản bộ dáng, chỉ là cái trán có hẹp mặt mồ hôi, thở hồng hộc, ngực đập trùng, xem ra vừa mới làm sạch hao phí hắn không ít tâm lực.

Thế nhưng, làm sạch tựa hồ thành công —— bộ kia kinh khủng nữ thi, hiện tại đã biến thành người bình thường bộ dáng.

Yên Phù Quang thì lại ngồi xổm ở sau người hắn, lạnh lùng nhìn hắn.

Oa! ! Yên Phù Quang! Lý Toàn Hắc nhất thời toàn thân cứng ngắc, giả chết. Thế nhưng tặc mao đuôi bại lộ nó sợ hãi.

Chương 70: Luận kiếm

Lý Hạc Thần ngồi dựa vào tại ghế lắn trên ghế dựa, đơn giản nhắm mắt nghỉ ngơi chốc lát, hắn xưa nay chưa từng thử như thế mất công tốn sức làm sạch thuật, cảm giác thân thể đều bị móc rỗng.

“Không nghĩ tới người dĩ nhiên đã tu thành tiên tôn thân.” Yên Phù Quang đạo, “Mặc Nguyệt, mang Lý Hạc Thần đi nghỉ ngơi, ở bên cạnh hắc kết hảo phòng thủ trận pháp. Nơi này từ ta và Trầm Tuyết đến xử lý đi.”

“Chờ chút, người và Trầm Tuyết? Các người sẽ không gạt chủ nhân làm chuyện xấu gì đi?” Mặc Nguyệt vẫn là không yên lòng hai người kia.

“Ta và Trầm Tuyết hiện tại đều bị Lý Hạc Thần thu phục, chúng ta nếu là có cái gì dị tâm, Lý Hạc Thần cái thứ nhất biết đến.” Yên Phù Quang tỉnh táo nói, “Ta tại bị giam cầm trong khoảng thời gian này, từ cái kia nuôi tiểu quỷ vu thuật sư trên người biết đến một ít bí mật, người này là bị một cái nào đó luận kiếm trong đại hội nhân vật trọng yếu mời tới.”

Hiện tại chỉ có ta đóng vai thành vu thuật sư, tương kế tựu kế, thế nhưng Lý Hạc Thần hao phí quá nhiều chân nguyên, e sợ không thể duy trì phạm nhân tướng mạo, ta mới gọi người dẫn hắc đi nghỉ ngơi.”

Mặc Nguyệt nhìn Lý Hạc Thần uể oải dáng dấp, lo lắng nói: “Vậy người phải như thế nào làm cho đối phương tin tưởng, người chính là vu thuật sư?”

“Kia liền cần Lý Toàn Hắc.” Yên Phù Quang ôm lấy cánh tay.

“Con tôm? ! Ta không nên dính vào chuyện của các người! Ta muốn đi ngủ!” Lý Toàn Hắc dùng móng vuốt vỗ địa đạo.

“Lý Hạc Thần lưu người xuống dưới, chính là cho người phát huy này là tối trọng yếu một cái tác dụng, người nếu không phải đáp ứng, ta liền đem người lột da làm miều da vậy cổ!” Yên Phù Quang nhắc lên Lý Toàn Hắc uy hiếp.

Lý Toàn Hắc nhất thời đành hoàng —— Yên Phù Quang tuyệt đối là nói được làm được gia hỏa!

“Dựa theo hắc nói làm đi.” Lý Hạc Thần không có mở mắt ra, âm thanh cũng có không che giấu được suy yếu. Dù sao hắc vừa mới làm sạch nhưng là bị sâu nặng độc thi oán niệm quần thân hiểm thấy oan chi hồn, nguyên bản hồn phách từ lâu nát tan, là dựa vào làm sạch lực lượng hoàn nguyên nữ thi một hồn một phách, do đó đưa tới anh nhi vậy còn lưu lại một tia sạch sẽ hồn, làm cho mẫu thân mang theo anh nhi cùng tiến vào luân hồi đạo, không hề bị khổ.

Mà này làm sạch cường độ, coi như siêu độ cả tràng khốc liệt chiến tranh oan hồn cũng là thừa sức.

Quang từ góc độ này tới nói, Lý Hạc Thần vừa mới làm sự tình, đúng là chỉ có được gọi là “Thánh nhân” bất phạm tồn tại mới có thể hoàn thành sự tình.

“Vậy ta mang chủ nhân đi lên, các người có bất kỳ tình huống gì, chờ sau đó đều phải hồi báo cho ta.” Mặc Nguyệt dứt lời, đem Lý Hạc Thần đẩy ra cái này mùi hôi tăng trệt.

Yên Phù Quang cùng Trầm Tuyết lưu tại lầu bảy, Yên Phù Quang nói: “Cái kia bị quái anh phản phệ nam nhân, là một cái chuyên môn nuôi tiểu quỷ tàn nhẫn vu thuật sư, hắc tựa hồ đến từ chính vu thôn, chuyên môn làm các loại làm cho người giận sôi hắc ám hoạt động. Cái này nữ thi cùng quái anh, xem như là hắc cao nhất kiệt tác, có người bỏ ra số tiền lớn thuê mượn hắc đi tới nơi này, thậm chí giúp đỡ hắc gia tốc áp quái anh, ý đồ tại luận kiếm trong đại hội tiến hành một loại nào đó âm mưu hoạt động.”

Hiện tại ta muốn nguy trang thành vu thuật sư, tra ra người bí ẩn kia mục đích thật sự —— hắc tựa hồ là muốn hiến tế toàn bộ luận kiếm trong đại hội tất cả mọi người, trực giác của ta nói cho ta, người này e rằng cùng Ma đồ có liên quan.”

“Kia Lý Toàn Hắc có thể làm cái gì?” Trầm Tuyết hỏi.

“Là a. Ta có thể làm cái gì!” Lý Toàn Hắc nói.

“Quái anh loại này tà vật, tại chân chính dựng dục ra đến sau, tương mạo đều sẽ phát sinh thay đổi to lớn, dùng để đạt tới mê hoặc thể nhân tác dụng. Thế nhưng quái anh đã bị Lý Hạc Thần tiêu diệt, ta cần thiết một cái nguy trang thành hoàn toàn thể quái anh nằm vùng, Lý Toàn Hắc, người tới nguy trang không thể tốt hơn. Nếu là ngày mai người bí ẩn kia tới tìm ta muốn hàng, ta liền đem người đưa đi. Người muốn nguy trang đến mức như một điểm.” Yên Phù Quang nói.

“Cái gì? ! Các người lại muốn ta giả trang cái kia xấu đồ vật! !” Lý Toàn Hắc gào gào gọi, “Ta chính là đời kế tiếp Ma tôn!”

“Không có ta trên tay Ma tôn tín vật, người cũng đừng nghĩ thuận lợi lên làm Ma tôn, đây chính là ta đối người là có hay không thích hợp làm Ma tôn thử thách!” Yên Phù Quang nói.

“... Đáng ghét.” Lý Toàn Hắc tiểu nhỏ giọng thăm thì.

Tại Lý Toàn Hắc trong phòng ngủ, từ lâu khắp nơi bừa bộn, gia cụ đều bị kiếm khí đập vỡ tan, mà kia quái anh thân thể dù cho khổng lồ, giờ khắc này cũng không nhúc nhích co quắp trên mặt đất, tỏa ra gay mũi mùi hôi, tựa hồ cấp tốc hủ nát hết rồi.

Lý Hạc Thần từ trong tay áo lấy ra đánh giấy thép vàng bùa chú giao cho Mặc Nguyệt: “Người dùng này đó bùa chú đem thi thể này phong ấn sau xử lý, tìm một chỗ đốt cháy chôn sâu, không phải thi thể này truyền nọc độc hội nhượng thổ địa mấy chục năm đều biến thành hoang vu chi địa, độc trùng bộc phát. Ta đêm nay phải thay đổi khách sạn, chỗ này xem ra không thể ở người, quá bẩn.”

“Chủ nhân, bộ dáng của người...” Mặc Nguyệt nhìn Lý Hạc Thần hơi kinh ngạc, chẳng qua là lên lầu này một hồi, Lý Hạc Thần mái tóc màu đen dĩ nhiên hóa thành chỉ bạc, dường như khoáng như gió cơ hồ bao trùm nửa người trên, hắc màu da cũng càng ngày càng trở nên trắng nõn, giống như Sơ Tuyết giống nhau, thậm chí cả người đều đang phát tán ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt. Trần của hắc pháp ấn tuy rằng biến mất, nhưng lưu lại một điểm tươi đẹp sáng rực rỡ màu son tinh thạch.

Thấy thế nào, bây giờ Lý Hạc Thần đều không giống như là một cái tầm thường người phạm, cũng như là bạch hạc biến ảo mà thành hư huyền tiên linh.

“Dáng dấp của ta bây giờ tất nhiên rất đột ngột. Không quản được nhiều như vậy, ta mệt mỏi, tìm một chỗ nhượng ta nghỉ ngơi đi. Tại ta khôi phục phạm nhân tướng mạo trước, không nên để cho Lăng Hàn thấy ta.” Lý Hạc Thần nói.

“Tại sao không cho Lăng Hàn thấy người? Không thấy được người, hắc hội lo lắng đi!” Mặc Nguyệt nói.

“Dáng dấp của ta bây giờ... Chắc chắn quá mức khó coi.” Lý Hạc Thần nắm lên một bó chính mình tóc bạc nhìn nói. Hắc xưa nay sẽ không dễ dàng bộc lộ ra dáng vẻ hiện tại, tự nhiên cũng không có soi gương xem qua mình rốt cuộc biến thành ra sao.

“Nào có! Ta cảm thấy được rất dễ nhìn! Chủ nhân tiên tôn phong thái thật sự là quá đẹp!” Mặc Nguyệt hưng phấn hề hề nói.

“Đó là bởi vì người là ta kiếm linh! Khoái đi làm việc!” Lý Hạc Thần gai đầu miệng tức ngă là vẫn không thay đổi.

---

Lăng Hàn lúc tỉnh lại, đã thân tại một cái xa lạ trong phòng.

Hắn nhớ mang máng Bạch Vũ liền chiếm cứ thân thể của chính mình, nhưng là mình tại sao lại ở chỗ này đâu? Trên đường liền chuyện gì xảy ra?

“Sư huynh...” Hắn ôm đầu từ trên giường bò lên, lại nhìn thấy một mặt muốn nói lại thôi Đàm Ảnh.

“Chủ nhân, Lý tiên trưởng gọi ta cho người truyền một lời, hắn nói hắn tạm thời không muốn gặp lại người.” Đàm Ảnh nói.

“Cái gì? ! ! ! Ta! ! Ta biến thành Bạch Vũ thời điểm làm cái gì? ! Có phải là thương tổn tới hắn? Làm sao sẽ không gặp ta? !” Lăng Hàn nhất thời cảm giác được giống như bị ngũ lôi oanh.

Chương 71: Luận kiếm

“Sư huynh tại sao không gặp ta...” Lăng Hàn bao bọc chặn rút lại ở trên giường, oan ức hề hề nói.

“Lý tiên trưởng hắn... Cũng không phải chán ghét chủ nhân ngài, mà là... Ta cũng không rõ lắm, đều là Mặc Nguyệt nói với ta, nói hắn tạm thời không tiện thấy người.” Đàm Ảnh nói.

“Các người thực sự là vợ chết ta! !” Lăng Hàn rốt cục cuồng bạo —— hắn ném xuống chần, đột nhiên nhảy dựng lên ôm lấy Đàm Ảnh, chỉ ở điện quang hỏa thạch chớp mắt, hai người liền rơi vào Lăng Hàn chú thuật bên trong —— Lăng Hàn cùng kiếm của mình linh tâm ý tương thông, bởi vậy có thể hồi tưởng kiếm linh ký ức.

Hắn phải hiểu rõ đến cùng tại sao sư huynh không muốn gặp chính mình!

Chỉ thấy tại Đàm Ảnh hơi sớm trong ký ức, Sâm vương kiếm linh mang theo bọn họ tới nơi này cái đã bị bỏ trống nhiều năm để quân nhà chứa, sau đó Mặc Nguyệt đuổi theo, nói cho đại gia quái anh đã bị Lý Hạc Thần giải quyết, thế nhưng Lý Hạc Thần bởi vì hao tổn hết rồi pháp lực làm sạch oán linh, cho nên tướng mạo đã xảy ra kịch liệt biến hóa, cho nên tạm thời không thể cùng mọi người gặp mặt.

“Nguyên lai là như vậy ! Sư huynh đến tột cùng biến thành ra sao? !” Lăng Hàn buông ra ôm lấy Đàm Ảnh tay âm thầm hoảng sợ, sư huynh là cái xưa nay chú trọng dáng vẻ người, có thể làm cho hắn như vậy đóng cửa liền người cũng không thấy, chắc chắn tướng mạo thay đổi đến cực kỳ...

Thế nhưng vô luận sư huynh biến thành ra sao, hắn cũng sẽ không vì vậy mà đối sư huynh sản sinh dù cho từng tia một ghét bỏ, tại sao sư huynh chính là không hiểu trái tim của chính mình đây! Hắn tại sao có thể là loại kia coi trọng tướng mạo nông cạn chỉ nhân?

“Ta muốn đi gặp sư huynh, vô luận sư huynh biến thành ra sao, ta cũng sẽ cùng hắn đồng thời vượt qua cửa ải khó!” Lăng Hàn kiên định nói.

“A...” Đàm Ảnh thì lại hoàn đắm chìm trong đột nhiên bị chủ nhân ôm chặt lấy cảm giác bên trong không có cách nào tự kiềm chế, cả người đều linh hồn xuất khiếu trạng thái.

“Không muốn ngăn người! Đàm Ảnh! Quá đến giúp đỡ ta phải cho sư huynh hàm đồ bổ thang!” Lăng Hàn lung lay Đàm Ảnh nói.

“Bên kia màn cũng treo lên, tại ta không có khôi phục như cũ tướng mạo trước, không nên để cho người tiến vào tử bên trong.” Lý Hạc Thần lúc này đã kinh tại chính mình chọn lựa trong phòng chỉ huy Mặc Nguyệt tiến hành gian phòng cải trang.

“Biểu huynh ngươi quá làm kiêu, ngươi đến cùng biến thành ra sao, ta hảo hảo hiếm thấy nha!” Độc Cô Dận đã tỉnh rồi, tại màn bên ngoài hét lên.

“Bệ hạ, xin người cho ta bảo lưu một điểm tự tôn được chứ? Lẽ nào người hi vọng nhìn thấy ta lão sừ bộ dáng ?” Lý Hạc Thần nói.

“... Lão sừ, ạch, hảo đi, ta là không cần vào xem ngươi hảo, miễn cho phá hoại ngươi tại ta hình tượng trong lòng.” Độc Cô Dận là cái không hơn không kém nhan khổng, “Nghe nói Lăng Hàn ngày hôm nay muốn làm rất nhiều ăn ngon, ngươi thật sự không ra ăn ? Vậy ta trước đi nhà bếp đi dạo, ta đều chết đói.”

Dứt lời hắn liền rời đi.

“Chủ nhân, ngươi thật sự không muốn chiếu soi gương xem xem chính mình ?” Mặc Nguyệt nhỏ giọng nói.

“Không nhìn! Ta biến thành lão già nát rượu mà thôi, có gì đáng xem?” Lý Hạc Thần đạo, “Quả xong màn lại đây chải đầu cho ta, sợi tóc này trở nên so với nữ tử còn dài hơn, thật là phiền phức.”

“Đó là chủ nhân ngài linh lực cụ hóa, kéo cũng là cái kéo không ngừng.” Mặc Nguyệt đi tới giúp chủ nhân chải đầu —— đại khái là bởi vì Lý Hạc Thần thể lực từ từ trở lại bình thường, tóc bạc hào quang cũng càng ngày càng tinh tinh sáng lên, đại khái đi tới chỗ tối đều có thể làm cái di động đèn lồng dùng —— Mặc Nguyệt không từ tế nghi.

“Mấy ngày nay ngươi chuyên môn tới hầu hạ ta đi.” Lý Hạc Thần đối Mặc Nguyệt nói.

“Hảo!” Mặc Nguyệt mở cờ trong bụng đáp ứng nói.

Lý Hạc Thần vì vậy đem ghế lăn trượt tới bên giường, Mặc Nguyệt vợ vả đỡ hắn lên giường, chỉ thấy hắn nằm ở trên giường bao bọc chần nói: “Chờ chút nếu là Lăng Hàn tỉnh rồi, nhất định phải làm rất nhiều ăn ngon, mang cho ta một ít lại đây là tốt rồi.”

Nói hần liền bao bọc chắn xoay người, mặt hướng bên trong vù vù, rất giống một cái đại niên bánh ngọt.

Đương Lăng Hàn đem thập cẩm đại hỏa oa đoan đến màn ngoài trường phòng khách thời điểm, tất cả mọi người cùng vây quanh, chờ bắt đầu ăn.

“Sư huynh, chúng ta muốn chuẩn bị ăn cơm, ngày hôm nay ăn bát bảo tập trung đại hỏa nôi, người thật sự không ra ăn ? Chúng ta thật sự không ngại bộ dáng của người!” Lăng Hàn vừa nói, một bên lặng lẽ cầm một cái quạt giấy, cây đuốc nôi hương vị hương mảnh trường bên kia phiến.

“Các người biết cái gì! Ta chỉ là không nghĩ phá hoại ta tại các người trong lòng ấn tượng!” Lý Hạc Thần hừ lạnh nói.

“Nhưng là ta không để ý sư huynh tướng mạo a! Vô luận sư huynh biến thành ra sao, người vĩnh viễn đều là của ta sư huynh! Ta cả đời đều phải đi theo cùng chăm sóc người!” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh người không nên nháo biệt nữ rồi! Người xem! Ta còn nhượng Đàm Ảnh mua đã đến thì tốt quá tươi mới thịt dê quỳn! Còn có rau hẹ hoa! Heo nào!”

“Minh bạch! Ta đi ra ăn!” Lý Hạc Thần rốt cục để không chế trụ được món lẩu mê hoặc.

“Vậy ta đi đón sư huynh!” Lăng Hàn vội vã bỏ lại quạt đi vào màn trong lều, chỉ thấy Lý Hạc Thần đã dời đến ghế lẩn bên trong, vừa vặn cùng hần bốn mắt nhìn nhau.

Nhất thời, thời gian dường như đọng lại.

Không biết qua bao lâu, Lăng Hàn phát ra rít gào âm thanh:

“Oa a a a a a a a a !”

Lý Hạc Thần không thể không bưng kín lỗ tai.

---

“Sư huynh! ! ! Người xem chỉ dùng màu bạc đồ trang sức hảo nhìn vẫn là màu vàng, hoặc là ngọc thạch! Oa! Sư huynh tóc của người thật là trơn!” Lăng Hàn liền món lẩu đều không để ý tới ăn, vẫn luôn thao túng Lý Hạc Thần tóc bạc.

“Oa! Biểu huynh người có thể đi vào ta hậu cung rồi!” Độc Cô Dận bỏ vào trong miệng đầy đồ ăn, còn không quên lẩm bẩm.

Chỉ có Lý Hạc Thần bình tĩnh kẹp thịt dê mảnh trám rau hẹ hoa.

“Đẹp quá... Làm sao sẽ đẹp như vậy...” Đàm Ảnh vẫn luôn ngơ ngác nhìn Lý Hạc Thần.

“Vị vi chủ nhân bây giờ là tiên tôn dung mạo! Đây là người tu tiên có thể đạt tới địa vị cao nhất đưa!” Mặc Nguyệt đắc ý nói.

“Không, ta cũng không phải là hoàn toàn tiên tôn, chỉ là sửa thành năm, sáu phân mà thôi.” Lý Hạc Thần cải chính nói.

“Sư tôn nói sư huynh thiên phú cực cao, quả thế!” Lăng Hàn đạo, “Coi như là Vân tông, các đời tới nay, cũng chỉ có ba vị tiên sư tu thành tiên tôn!”

“Không nghĩ tới tu vi của người dĩ nhiên tinh tiến đến mức độ này, nếu người đã là bán tiên thân thể, ta có thể vì người giới thiệu linh thú giới bằng hữu, cùng người xác định kết linh khế.” Kỳ Lân đạo, “Thế nhưng, tiên tôn cũng là Ma tộc mơ ước chỉ nhân, nhân giới đã rất nhiều năm không có tiên tôn xuất hiện, người linh khí quá mức lộ nói, có thể sẽ trở thành ma vật rình đối tượng —— ta đem Kỳ Lân thanh ngọc bội tặng cùng người, có thể giúp người che giấu khí tức, cùng với ngăn cản tà khí xâm lấn.”

Dứt lời hần rất hùng hồn đem một viên Kỳ Lân ngọc bội giao cho Lý Hạc Thần.

“Đa tạ Kỳ Lân linh quân, đây là người tử mĩ luyện chế bảo vật, tại sao có thể dễ dàng cho ta?” Lý Hạc Thần hai tay tiếp nhận ngọc bội nói.

“Hiện tại người sư tôn có vẻ như trúng độc nguyên rửa, ta cũng không giúp đỡ được gì, người và Lăng Hàn là Vân tông hy vọng duy nhất, cho nên người không thể tái có cái gì sơ xuất.” Kỳ Lân thần sắc trịnh trọng nói. Đăng bởi: LenNiNi

### 38. Chương 68: 72-73-74 (luận Kiếm)

Lý Hạc Thần tiếp xúc đến ngọc bội kia, Kỳ Lân linh lực liền tự ngọc bội truyền tới lòng bàn tay của hắn, sau đó dâng tới toàn thân.

Hắn tướng mạo cư nhiên ở ngắn ngủi này trong nháy mắt bắt đầu thay đổi, tóc dài biến thành đen, khôi phục thành ngày thường người phạm dáng dấp.

“Linh lực của ta dĩ nhiên khôi phục!” Lý Hạc Thần kinh ngạc nói.

“Đương nhiên, đây chính là ẩn chứa ta nhiều năm tu vi bảo vật.” Kỳ Lân ôm lấy cánh tay nói. Tuy rằng hắn và Lý Hạc Thần bởi vì lúc đó sự tỉnh mà trở mặt, thế nhưng làm nhân thú, Kỳ Lân vẫn là vô cùng hào phóng hùng hồn.

“Đa tạ Kỳ Lân linh quân!” Lăng Hàn vội vàng nói tạ ơn, bất quá khá là đáng tiếc sư huynh biến đi trở về, hắn còn muốn nhìn nhiều một hồi sư huynh một cái khác hình thái.

“Không cần cảm ơn ta, người làm thêm mấy cái đổi mới ngon miệng cơm nước là tốt rồi.” Kỳ Lân nói.

“Không biết Yên Phù Quang cùng Trảm Tuyết bên kia tiến hành như thế nào.” Lý Hạc Thần đạo, “Bọn họ nguy trang thành cái kia thao túng ma anh vụ thuật sư cùng người âm mưu tiến hành giao dịch, sự đệ, ta tại Yên Phù Quang trên người thả lần theo dùng pháp khí, dùng người bí thuật cần phải có thể lần theo đến bọn họ bây giờ động thái.”

Lăng Hàn gật gù đầu nói: “Ta sẽ dùng gương làm vật dẫn, để biểu hiện tình hình của bọn họ.”

“Cảm giác hảo kích thích a!” Độc Cô Dận có chút kích động, hắn vẫn là lần đầu tiên tham dự loại này Tiên Ma đại chiến, trong ngày thường chỉ đối chòng chất như núi tẩu chương tế nhạ cực độ, cùng Lý Hạc Thần chính là vì trải nghiệm phần này kích thích.

“Chuyện này không có quan hệ gì với người, ta không muốn để cho bộ hạ tham dự.” Lý Hạc Thần nói.

“Nói hưu nói vượn! Trong thiên hạ đều là trăm con dân, chúng ma này nghiệt hoành hành, hiển nhiên là yếu hại người, trăm làm sao có thể không quan tâm đây!” Độc Cô Dận nghiêm trang nói.

“Kia tùy người đi, sự nói rõ trước, tương lai vô luận xảy ra chuyện gì, người cũng phải có tự gánh lấy hậu quả giác ngộ, chúng ta tuyệt đối không phải đang chơi đùa gia gia, mà là tiến hành chuyện vô cùng nguy hiểm.” Lý Hạc Thần bĩu môi nói.

“Nguy hiểm đến các người ba ngày hai đầu liền ăn lẩu ?” Độc Cô Dận phản bác.

Lý Hạc Thần nhất thời im lặng.

“Đó là bởi vì sư huynh có tiền...” Lăng Hàn nhỏ giọng nói.

Vì vậy, tại sau khi cơm nước xong, Lăng Hàn cùng kiếm linh đồng thời tìm tới một mặt đại gương đồng lau chùi sạch sẽ, đặt ở gian phòng ngay chính giữa, sau đó trong gương thi pháp.

Lý Hạc Thần thừa dịp thi pháp thời gian đi ra ngoài hoảng đàng một chút, quen thuộc hạ chính mình vị trí — toà này năm đó hành cung biệt viện cực kỳ tinh xảo, kiến trúc ở một tòa loại nhỏ di động khâu bên trên, giống như đảo biệt lập, chu vi tường vây dưới chính là vực sâu vạn trượng — dù sao toàn bộ võ lâm minh đều là như thế này to to nhỏ nhỏ không trung di động khâu tạo thành.

Lúc này đã là vào buổi tối, mưa bụi mờ lung, dãi mắt viễn vọng, các loại dài dằng dặc bay cầu san sát nối tiếp nhau, đem di động khâu cùng di động khâu chi gian liên thông, tạo thành một bộ kỳ diệu thành trì cảnh tượng.

Mấy ngày nữa chính là luận kiếm đại hội chân chính triệu khai cuộc sống.

Tuy rằng cảnh vật vẫn là hấn trong ký ức cảnh tượng, nhưng có loại cảnh còn người mất cách một thế hệ cảm giác. Liền dường như rơi vào đầm lầy, càng ngày càng không có cách nào tự kiềm chế.

Lăng Hàn, Yên Phù Quang, bây giờ xuất hiện hai cái cùng Ma đồ có liên quan người, trên cánh tay hình xăm liệu sẽ có tiếp tục tiến hành biến hóa?

Lúc này, Độc Cô Dận nâng một đồng hoa quả bánh ngọt từ hành lang bên kia đi tới.

“Người lấy những thứ đồ này làm cái gì?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Chờ chút xem trò vui thời điểm ăn a. Ta còn dẫn theo dưa bở đến, người muốn ăn không?” Độc Cô Dận hỏi.

“Ăn dưa xem Yên Phù Quang a?” Lý Hạc Thần luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

Thế nhưng hấn vẫn là nhận lấy dưa bở.

Chờ hai người sau khi vào phòng, chú thuật đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ thấy Lăng Hàn ra hiệu kiểm linh kéo cửa lên trên cửa sổ mảnh, thổi tắt cây nến, cả phòng một mảnh tăm tối.

Mà gương thì lại phát ra quang đến, dần dần xuất hiện quang ảnh.

Mọi người dồn dập tìm một chỗ ngồi ngồi xuống, bắt đầu vây xem trong gương phát sinh sự tình.

“Nếu là ta trong cung có như thế một cái gương, không có chuyện gì nhìn này đó phi tử lập đại thần lập lên lút làm chút gì quỷ, ngược lại cũng không tồi.” Độc Cô Dận vừa ăn dưa vừa nói.

Chỉ thấy trong gương dần dần xuất hiện Yên Phù Quang thân ảnh, hấn tại một cái cực kỳ bí ẩn trong rừng trúc, cùng một cái người áo đen bịt mặt gấp mặt.

Hắc y nhân hỏi: “Người luyện ma vật chuẩn bị xong chưa?”

Yên Phù Quang vì vậy xách ra một cái che lại miếng vải đen lông lớn, nói: “Ma vật đang ở bên trong, ma vật đã luyện thành, bây giờ biến ảo thành phổ thông tẩu thú bộ dáng, dùng để nguy trang không thể tốt hơn.”

“Ha ha ha... Như vậy càng kì diệu.” Người kia nói xốc lên miếng vải đen, chỉ thấy Lý Toàn Hắc chính buồn bực ngồi xổm ở trong lồng.

“Nguyên lai biến thành mèo ? Lần này dễ dàng hơn hành sự!” Hắc y nhân tựa hồ cực kỳ thoả mãn. Chỉ thấy hấn lấy ra một cái hộp gấm giao cho Yên Phù Quang.

Yên Phù Quang ra hiệu nguy trang thành chính mình thủ hạ Trảm Tuyết nhận lấy, sau đó nói: “Ta sẽ từ tầm mắt của người lập tức biến mất, nơi này sẽ không lưu lại bất kỳ ta tới quá vết tích.”

Dứt lời giao dịch hoàn thành, song phương từng người tách ra.

“Phía dưới pháp thuật của ta liền muốn lần theo Lý Toàn Hắc tung tích.” Lăng Hàn tại gương thượng vẽ cái trận pháp, gương hình ảnh liền cắt đổi đến Lý Toàn Hắc kia.

Lý Toàn Hắc bị trang ở trong lồng đưa đến một chỗ trang viên trong thư phòng, kia nơi trang viên nhượng mọi người giật nảy cả mình —— dĩ nhiên là mình chủ trang viên, mà hắc y nhân lấy xuống khăn che mặt thời điểm, lộ ra dĩ nhiên là mình chủ chỉ tử mặt!

“Minh chủ chỉ tử thuê vu thuật sư! ! Đây thật bất khả tư nghị!” Lăng Hàn nói.

Minh chủ chỉ tử đem Lý Toàn Hắc đưa đến trong thư phòng ngồi ngay ngắn chỉ nhân trước mặt, mà người kia nhưng là mình chủ vô lâm —— Liễu trấn nam bản thân!

“Cha, ta đã đem ma vật mang đến.” Minh chủ chỉ tử cung kính nói.

“Rất tốt —— cứ như vậy, chúng ta đại nghiệp là có thể bắt đầu.” Liễu trấn nam vuốt vuốt chòm râu, gật đầu nói.

Lý Hạc Thần bỗng nhiên cảm thấy tay cánh tay nóng lên, hắt lên khai ống tay áo, chỉ thấy mình hình xăm con số dĩ nhiên liền giảm bớt!

Này hai cha con cũng là Ma đồ có liên quan chi nhân! Bọn họ sử dụng ma vật là muốn làm gì!

“Toàn bộ luận kiếm đại hội tất cả mọi người, đều sẽ trở thành cho chúng ta lót đường hòn đá tảng.” Minh chủ chỉ tử lộ ra mỉm cười đắc ý.

Lý Toàn Hắc một mặt ép mộng.

Như vậy vấn đề đến, rốt cuộc muốn lấy cái gì chặn nuôi cái này đến không dễ ma vật đâu?

Minh chủ hai cha con dĩ nhiên quyết định lấy cái gì đồng nam đồng nữ thiếu nữ máu tươi tới dứt Lý Toàn Hắc.

Lý Toàn Hắc càng ngày càng ép mộng.

Nó chỉ có thể dùng móng vuốt đem trong lồng tre Yên Phù Quang nhét vào một phong thư đẩy đi ra ngoài.

Hai cha con mở ra thư tín vừa nhìn, chỉ thấy Yên Phù Quang viết:

Để bảo đảm ma vật không bị người phát hiện, chỉ cần như phổ thông miêu như vậy nuôi thả là tốt rồi, ma vật đã bị trận pháp khống chế, sẽ tự động hoàn thành nhiệm vụ.

Chương 73: Luận kiếm

Đương Lý Toàn Hắc như cái chủ nhân giống nhau hưởng dụng mình chủ phụ tử đưa tới mỹ thực thời điểm, mình chủ phụ tử hoàn lấy ra một cái thật dài danh sách, này đó toàn bộ là bọn hắn hi vọng ma vật Lý Toàn Hắc cắn nuốt hết người.

“Ma linh, này đó chính là người nhất định phải tiêu diệt người, nhớ kỹ tên của bọn họ, ta muốn bọn họ tại sau bảy ngày không còn một mống hết thấy biến mất!” Minh chủ hung tàn nói.

“Hừ hừ hừ hừ hừ ~ chỉ muốn các người có thể phó nổi cái giá tương ứng, ta sẽ hoàn thành các người nguyện vọng ~” Lý Toàn Hắc cố ý cố làm ra vẻ dùng người nói chuyện nói.

Kỳ thực chỉ nhìn cái tên ai biết muốn giết người nào, hơn nữa hắn tối đa bất quá là đến hỗn ăn hỗn uống.

“Cái gì đánh đổi chúng ta cũng có thể phó nổi —— coi như dùng toàn bộ võ lâm mình trong thành mọi người làm điều kiện trao đổi!” Minh chủ chỉ tử nắm chặt nắm đấm nói.

“Hắc ha ha ha ha ha ha ha ha” Lý Toàn Hắc quái tiểu, nhưng trong lòng nói: Các người hảo phiền! Tại sao còn chưa cút! Nhưng ta an tĩnh ăn đường cá dầm chua không được sao!

Rốt cục, đợi đến kia lương phụ tử ly khai, Lý Toàn Hắc rốt cục có thể cùng chính mình đường cá dầm chua hẹn hò, ai biết, lúc này Lý Hạc Thần truyền lời phép thuật lại tới nữa rồi!

A, thực sự là ăn một bữa cơm đều không sống yên ổn.

“Lý Hạc Thần, người muốn làm gì?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Minh chủ khả năng cùng Ma đồ có liên quan, ta muốn người nhân cơ hội tra một chút hắn trong sơn trang, có hay không cùng Ma đồ có liên quan manh mối.” Lý Hạc Thần nói.

“Biết đến biết đến!” Lý Toàn Hắc không nhịn được kết thúc cuộc nói chuyện, bắt đầu vui đầu hưởng dụng đường cá dầm chua.

Lý Hạc Thần cắn một cái lộ bày ra mới vừa mua ăn vật, cùng Lý Toàn Hắc kết thúc cuộc nói chuyện. Hiện tại hắn đang cùng Lăng Hàn đồng thời bụng đi dạo phố bên trong.

“Sư huynh, không cần ghé lẫn thật sự không có chuyện gì ? Ngày hôm nay hoàn mưa rơi lác đác.” Lăng Hàn hỏi.

“Không có chuyện gì, ta tại Vân tông nhiều năm như vậy không đều là dùng tay chân giả bước đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Vậy người đi chậm một chút.” Lăng Hàn kéo cánh tay của hắn nói, “Đêm nay chúng ta đi nơi nào a?”

“Đi nghe nói là trong thành này đỉnh nổi danh rạp hát.” Lý Hạc Thần nói.

“Hảo a!” Lãng Hàn kỳ thực cũng không thể nào yêu thích nghe diễn xem cuộc vui, thế nhưng chỉ cần Lý Hạc Thần nói, hắn đều cảm thấy được có ý tứ.

Mà hôm nay ở này nhà gọi là lưu xuân lâu vở kịch lớn viện diễn xuất tên vở kịch, vẫn là Yên Phù Quang đề cử, bởi vì Yên Phù Quang cư nhiên ở chốn nuôi anh linh vụ thuật sư di vật bên trong phát hiện hắn bản viết tay, bên trong hoàn kịch này rạp hát đêm nay vé xem kịch.

Hắn cho rằng điều này một màn kịch có lẽ có huyền cơ gì, bởi vậy đề cử cho Lý Hạc Thần.

Lý Hạc Thần mượn danh nghĩa cùng Lãng Hàn cùng đi ra đến giải sầu làm mượn cớ, tỉnh Độc Cô Dận cái kia thích tham gia náo nhiệt tiểu tử theo tới thêm phiền, đương nhiên, này đích xác cũng là hắn cùng Lãng Hàn một chỗ cơ hội tốt.

Dọc theo đường đi hai người ăn ăn uống uống vừa đi vừa nghỉ, cực kỳ thích ý.

Mà tại phía sau bọn họ cách đó không xa, lén lút cùng kiếm linh Đàm Ảnh cùng Mặc Nguyệt, cũng đang dùng Lý Hạc Thần cho bọn họ tiền tiêu vật thử trong thành các loại tiểu ăn quà vặt, đương nhiên, bọn họ chính là đi ra cấp chủ nhân đương hậu cần, cho nên hoàn công cái đại bao phục, bên trong chứa cấp Lý Hạc Thần chống lạnh dùng áo choàng cùng thảm.

Lúc này đến đèn rực rỡ mới lên lúc, toàn bộ võ lâm minh trong thành con đường đều bị ban đêm tự chủ phát sáng tinh quang mở đèn đường thấp sáng, mưa bụi mông lung, trong lúc nhất thời cảnh đêm cực kỳ chấn động ưu mỹ, mà toà kia nghe tên Hí Viên, nhưng là một chỗ bị hành lang hồng kiều liên với loại nhỏ di động đảo bên trên đình đài lầu các, lúc này hiện ra không ít thành chuỗi đại đèn lồng màu đỏ, trang điểm vui sướng.

Lý Hạc Thần chờ người xuyên qua lang kiều, cùng tam tam lưỡng lưỡng các khách nhân cùng nhau tiến vào Hí Viên tử bên trong —— bởi vì Hí Viên, không gian bên trong rất lớn, vũ đài cực kỳ rộng rãi, dưới đài chỗ ngồi phỏng chừng có thể chứa đựng mấy trăm người, mà trên lầu lại có ba tầng lô ghế riêng, cực kỳ xa hoa tức giận phái.

Lý Hạc Thần định rồi lầu hai lô ghế riêng, nhưng mà lên lầu đối đã đi dạo nửa ngày phố hắn tới nói có chút khó khăn, Lãng Hàn đơn giản đột nhiên chặn ngang nắm ở hắn hậu vệ, đem hắn ôm ngang lên đến, cũng không nhìn phía trước dẫn đường Hí Viên người hầu ánh mắt khác thường.

Lãng Hàn một đường đem Lý Hạc Thần ôm đến trong phòng khách, trong phòng khách có ba mặt màn che chắn quan đài, một cái bàn bát tiên, mấy cái ghế, trên bàn đã chuẩn bị hảo tinh xảo đồ nhắm rượu, Lãng Hàn lại nói: “Sư huynh người không thể thụ hàn, ta đem áo khoác cởi ra cho người lót cái ghế này.”

“Ta cũng không phải nữ tử, cái gì thụ hàn không thụ hàn, người mặc vào đi, nơi này trống trải, có chút lạnh buốt.” Lý Hạc Thần nói.

“Người xem, người này đều cảm thấy hàn khí.” Lãng Hàn thân thiết nói.

“Chủ nhân! Chúng ta đem thảm mang đến! Người không cần sợ lạnh!” Mặc Nguyệt lúc này đeo túi xách phục đúng lúc chạy đến.

“... Các người đi sát vách phòng riêng đi.” Lý Hạc Thần đối kiếm linh nói.

“Không sao, chúng ta có thể biến trở về kiếm, sẽ không quấy rối đến các người.” Mặc Nguyệt hào hứng nói.

“Nếu kiếm linh đến, không bằng đồng thời xem cuộc vui hảo.” Lãng Hàn đạo, “Sư huynh không cần cảm thấy biệt nữ, kiếm linh cùng chúng ta không phải đã sớm tâm ý tương thông?”

“Ày...” Lý Hạc Thần nghĩ thâm, lời nói mặc dù nói như vậy, chính mình chuẩn bị một ít cùng Lãng Hàn đơn độc cùng nhau thời điểm nói phong nhã thơ câu gì, người một nhiều lần thật không tiện nói ra.

Bất quá kiếm linh nhóm vẫn là thức thời biến trở về bảo kiếm bộ dáng, dựa vào trong góc tường lẳng lẳng vậy xem hai người.

Lý Hạc Thần ngồi ở Lãng Hàn bày sẵn thảm trên ghế sau, Lãng Hàn liền ngồi chồm hõm xuống giúp hắn tạm thời tan mất tay chân giả thả lỏng hạ.

“Ngày hôm nay diễn rối cuộc là cái gì bản nhạc?” Lăng Hàn cầm lấy trên bàn khảo cứu thiếp vàng bản nhạc tờ khai nhìn, lại phát hiện đêm nay diễn xuất hí khúc dĩ nhiên gọi là —— ( khó giải ) Lý Hạc Thần từ mảnh khe hở nhìn xuống đi, chỉ thấy toàn bộ rạp hát bên trong đại sảnh trống rỗng, tới không mấy cái khách nhân.

“Đây là cái gì bản nhạc, làm sao xưa nay chưa từng nghe nói, chẳng lẽ là địa phương đặc sắc diễn?” Lăng Hàn nói rằng.

“Ai biết được, nhìn liền biết.” Lý Hạc Thần nói.

“Món ăn ở đây hoàn ăn thật ngon, sư huynh người ăn ăn xem.” Lăng Hàn gấp đồ ăn đưa đến Lý Hạc Thần bên môi, quần hần diễn cái gì diễn, đối với hần mà nói, cùng sư huynh cùng nhau, coi như là sổ sư huynh lông mi cũng có hứng thú.

“Rượu cũng là hoa quả cát, có chút không sai.” Lý Hạc Thần thì lại rót một chén rượu, đưa đến Lăng Hàn trong tay.

“Oa! Chủ nhân bọn họ cảm giác thật ấm áp a!” Kiếm linh nhóm một bên vây xem một bên sử dụng kiếm ngữ trò chuyện.

Liền tại hai người rơi vào cảnh đẹp thời điểm, toàn bộ Hí Viên đại sảnh đột nhiên rơi vào một mảnh tăm tối!

Nguyên lai cung cấp chiếu sáng dùng tinh đèn mở toàn bộ dập tắt. Mỗi cái cây đèn thượng đều có cơ quan thao túng chao đèn, để bảo đảm tốt nhất diễn xuất hiệu quả, tên vở kịch bắt đầu thời điểm, chỉ có trên sân khấu đèn vẫn còn sáng.

“Hảo thú vị...” Lăng Hàn nâng quai hàm đạo, tay lại ở trong bóng tối lặng lẽ nắm chặt Lý Hạc Thần tay.

Chương 74: Luận kiếm

Lý Hạc Thần ngón tay nhỏ dài mà có chút lạnh cả người, Lăng Hàn không nhịn được đem hần phóng tới y phục của chính mình bên trong bưng, thuận tiện ngồi cùng Lý Hạc Thần càng kề, đầu cơ hồ kề sát tới trên người hần.

Lý Hạc Thần thì lại rút tay lại thuận thế nắm ở Lăng Hàn vai, cũng đem chính mình khoác áo choàng bao lấy hần.

Lăng Hàn cảm thấy mình bị Lý Hạc Thần áo choàng bao vây lấy, ấm áp, mà lại có thể nghe thấy được hần trên người nhàn nhạt huân hương, đột nhiên nghĩ đến, thời điểm như thế này, ai còn quan tâm phía dưới kia vũ đài diễn là cái gì nội dung.

Nhưng mà theo chậm rãi nhịp trống cùng nửa ngày mới đạn một tiếng khàn giọng huyền cầm vang lên, phía dưới vũ đài tên vở kịch đã bắt đầu. Lý Hạc Thần phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy hậu đài chậm rãi đi ra một cái mang theo mặt nạ con hát, không nhìn ra nam nữ, xuyên dày nặng diễn phục, trắng bạch mặt nạ thượng mơ hồ vẽ ra một khuôn mặt người, không chút biểu tình, cực đoan quỷ dị.

Kia con hát cũng không hát hí khúc, chỉ là cầm lấy một cái quạt giấy, theo chậm muốn cho người ngủ nhịp trống bắt đầu khiêu vũ, vũ đạo cũng là cực kỳ chậm chậm, khiến người buồn ngủ. Có vẻ như đây là địa phương đặc sắc diễn, “Này có gì đáng xem?” Lăng Hàn dựa vào Lý Hạc Thần thấp giọng nói.

“Ta cũng không biết.” Lý Hạc Thần nhàm chán lấy tay chống đỡ đầu.

Kia con hát nhảy chậm vũ, đầy đủ nhảy một phút, đơn giản là chậm rãi giơ lên quạt, thả xuống, sau đó từ từ xoay quanh, ngồi xổm xuống, lên.

Lý Hạc Thần đều buồn ngủ hơn, thế nhưng trong lòng hần lại vẫn cứ đang nghĩ, cái kia vu thuật sư vì sao phải có màn diễn này vé xem kịch? Chẳng lẽ nói hần nhưng thật ra là chân tâm thích xem diễn ?

Không —— cái kia vu thuật sư, rõ ràng cho thấy cái vì mục đích của chính mình không chừa thủ đoạn nào, không tiếc tàn hại người khác, phạm vào ngạt trời làm ác đại ác nhân, hần quan tâm, chỉ có này đó hại người chú thuật.

Nguyên rửa?

Lý Hạc Thần đột nhiên trong lòng hơi động.

“Là không cỡi đời này, tồn tại một loại nào đó dựa vào vũ đạo để diễn tả nguyên rửa?” Lý Hạc Thần nói.

“Cổ nhân cúng tế thường thường tiến hành vũ đạo biểu diễn, nói theo một ý nghĩa nào đó, vũ đạo đúng là chiêu linh thuật cùng vu thuật một loại.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, ngươi là nói... ?” Hắc vọng hướng phía dưới cái kia chính tại múa lên linh người, “Hắn là tại làm nguyên rửa ? Thế nhưng ta cũng không có cảm thấy bất kỳ chú thuật thi triển khí tức.”

“Chiêu linh thuật, đem vật gì đó triệu hoán đến thế gian này...” Lý Hạc Thần lẩm bẩm nói, “Có chút chú thuật, e rằng bản thân quá mức tà môn, cho nên chúng ta căn bản là không có cách phát hiện. Sư đệ, ta có một ý tưởng, cần người giúp ta chứng thực.”

“Cái gì?” Lăng Hàn hỏi.

Hắn vừa dứt lời, bọn họ sát vách lô ghế riêng đột nhiên phát xảy ra điều gì tiếng vang.

Lý Hạc Thần cười lạnh một tiếng, để sát vào Lăng Hàn bên tai nói: “Chúng ta đi nhìn, những người này đến cùng làm cho cái quỷ gì.”

Lăng Hàn hiểu ý, ở trong bóng tối lục lợi cấp Lý Hạc Thần mặc vào tay chân giả.

Lý Hạc Thần đỡ Lăng Hàn cánh tay cầm lên Mặc Nguyệt kiếm, đẩy cửa đi ra lô ghế riêng.

Bên ngoài chính là lầu hai hành lang, cùng kịch trường lý đen kịt một màu bất đồng, nơi này còn có trên tường ánh đèn hơi yếu tinh đèn mờ chiếu sáng.

“Cẩn thận dưới chân.” Lăng Hàn đỡ Lý Hạc Thần nói.

Lý Hạc Thần mang theo Lăng Hàn đi đến sát vách cánh cửa phòng riêng khẩu, chỉ thấy môn che hờ, bên trong là hai cái chân nhân lớn nhỏ người rơm, hiện tại đã bị xé đến chia năm xẻ bảy, mà nhưng Lăng Hàn trở mắt ngoác mồm là, người rơm kia trên người dĩ nhiên phân biệt xuyên hắc và Lý Hạc Thần quần áo.

“Này!” Lăng Hàn kinh ngạc nói.

“Ta ra lệnh lệnh kiếm linh trước đem này hai cái người rơm lén lút đưa vào, đổi người ta y phục, dán lên bùa chú, dùng sai vị trận pháp khiến người lầm tưởng nơi này chính là người ta. Quả nhiên, kia vũ đạo bắt đầu không bao lâu, người rơm này liền bị sức mạnh thần bí xé nát, “ Lý Hạc Thần đạo, “Xem ra hai người chúng ta quả nhiên bị người chú ý tới.”

Lúc này, trong hành lang đèn đột nhiên tắt, từng trận kỳ dị âm phong từ lối ra thổi tới. Lý Hạc Thần liền vội vàng đem Lăng Hàn lôi kéo tiến vào kia gian trong bao sương, cũng đóng cửa lại cái chốt.

Mới vừa đóng cửa lại, trong hành lang liền truyền đến cơn lốc diễn tấu cánh cửa tạp âm, từng trận hỗn độn tiếng bước chân ở trong hành lang đi tới đi lui, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, song mà rốt cục cái gì cũng không tìm được, cuối cùng từ từ rời xa.

Lý Hạc Thần nắm chặt Lăng Hàn tay xiết chặt chút, Lăng Hàn liền hiểu hắc ý tứ, hiện tại hai người bọn họ đều bị theo dõi, chớ có lên tiếng.

Bọn họ quay người nhìn phía vũ đài, trên sân khấu nhịp trống đột nhiên trở nên gấp gáp, kia con hát kỹ thuật nhảy cũng thuận theo tăng nhanh chút, hắc bắt đầu điên cuồng xoay quanh, hơn nữa tựa hồ không hề dừng lại tình thế.

Kỳ lạ nhất chính là, theo thân thể của hắn liên tục xoay tròn, kia mặt nạ thì lại động lại ở một phương hướng —— này cũng mang ý nghĩa, tại hắn chuyển động đồng thời, hắc đầu dĩ nhiên là không hề nhúc nhích!

Dưới đài chỗ ngồi cái bàn, thì tại chẳng biết lúc nào đột nhiên dài dòng cùng nhau, giống như cao trụ, toàn bộ rạp hát lộ ra rảnh rỗi đáng mà quỷ dị, này đó xem trò vui khán giả cũng đều đều không thấy.

Dưới đài ánh đèn biến thành màu đỏ sậm.

Kia trên đài linh người hoàn tại liều mạng xoay tròn, không kèm chế được. Mà hần đầu vẫn không có nhúc nhích.

Lý Hạc Thần mật thiết nhìn chăm chú vào dưới đài biến hóa, đột nhiên không kịp chuẩn bị chính là, vẫn luôn kéo cánh tay mình Lăng Hàn đột nhiên xé hần một cái.

“Lý Hạc Thần, Ma đồ muốn hiện thể.” Kia trầm thấp mang theo thanh âm khàn khàn, là Bạch Vũ!

Lý Hạc Thần kinh ngạc quay đầu nhìn Lăng Hàn, chỉ thấy dáng dấp của hần đều biến thành Bạch Vũ, lần này, Bạch Vũ là chân chân thiết thiết xuất hiện ở trên đời rồi!

“Bạch...” Lý Hạc Thần vừa mới nói một chữ, liền bị Bạch Vũ lấy tay che miệng lại, ra hiệu hần nhìn một chút mặt.

Người vũ giả kia giang hai tay ra, đột nhiên ngừng xoay tròn lại.

“Một loại chú thuật, đem Ma đồ mang tới nhân thể gian chú thuật —— Ma đồ cũng không thực thể, thể nhưng mỗi qua một đoạn thời gian, người phạm sẽ bởi vì các loại khát vọng, đưa nó triệu hoán mà đến, biến thành thực thể. Tiếng nói của ta đối với này nguyên rủa tới nói cũng là hư vô, bởi vì ta cũng là không nên tồn tại ở thể gian đồ vật, cho nên âm thanh của ta không có cách nào bị bọn họ phát hiện, mà người có thể, hiểu không?” Bạch Vũ tại Lý Hạc Thần bên tai nói.

“Ma đồ là, nhất định phải kèm theo thống khổ cực độ, mới có thể sinh ra vào thể, cái kia khiêu vũ người tự nguyện đem chính mình xoay tròn, mang theo hần cự đại oán hận, gọi Ma đồ —— kỳ thực này còn thiếu rất nhiều, thể nhưng này một thời đại, thánh người linh hồn mãnh võ tái hiện, đầy đủ hấp dẫn Ma đồ.” Bạch Vũ đạo, “Nói đến, người có thể sẽ cảm thấy được kinh ngạc, trên thực tế Ma đồ chính là thánh nhân Lang Hiên chế luyện. Người kiếp trước, là ma đồ người sáng lập.”

Cái gì? ! Lý Hạc Thần rung động quay đầu, nhìn Bạch Vũ gương mặt. Đăng bởi: LenNiNi

### 39. Chương 69: 75-76-77

Chương 75: Luận kiếm

“Ma đồ đúng là Lang Hiên chế luyện, thể nhưng lại không có ai biết hần tại sao muốn chế tạo Ma đồ, liền ngay cả ta cũng không hiểu, kia phúc đồ bên trong đến cùng ẩn giấu đi thể nào huyền cơ —— ta chỉ biết là, hần cuối cùng hại tuyệt.” Bạch Vũ đạo, “Trăm ngàn năm qua, Ma đồ luôn luôn tại tìm kiếm có thể mở ra nó người, nói cách khác, Lang Hiên hi vọng có người có thể hiểu thấu đáo Ma đồ bí mật. Lý Hạc Thần, người liền là có thể mở ra Ma đồ một trong những người được lựa chọn!”

Lý Hạc Thần nhìn phía dưới kia giống như đọng lại cảnh tượng, chỉ thấy máu tươi dần dần từ vũ giả áo bào vạt áo nơi chảy ra ngoài ra.

Là sinh nở?

Hần vừa bắt đầu là như vậy cho là, thể nhưng một lát sau, Lý Hạc Thần liền đẩy ngã chính mình vừa mới nhận định.

Bởi vì theo máu tươi chậm rãi chảy ra, còn có mơ hồ có thể thấy ruột, và dường như là nội tạng cục máu —— cái kia linh người tựa hồ là từ trong ra ngoài tại chậm rãi tiêu dung.

Một người mặc có thể tha trên đất màu bạc trang phục trường bào nam nhân tóc dài, từng bước một chậm rãi tiến nhập lầu dưới Hí Viên đại sảnh, từng bước một đi hướng vũ đài. Hần long trọng hoa mỹ vạt áo, ở phía sau lòi ra mấy trượng xa, theo hần chậm rãi bước chân, trên đất phô quá, như màu đỏ thảm trải nền.

Nam nhân kia dung mạo, tinh xảo cực kỳ, giống như Lý Hạc Thần tại ảo cảnh bên trong thấy Lang Hiên —— quả thực là giống nhau như đúc dung mạo!

“Lang Hiên một cái khác người thừa kế, xuất hiện.” Bạch Vũ đạo, “Đồng dạng nắm giữ Lang Hiên mảnh vụn linh hồn tái thể giả, xem ra hần thừa kế Lang Hiên tướng mạo.”

Nam tử kia chậm rãi quỳ gối bên dưới sân khấu mặt, lúc này chậm rãi nhịp trống lại vang lên.

“Y

nha

nha

~” linh người rốt cục phát ra âm thanh, âm thanh dường như cực độ thống khổ ngọt ngào thời điểm phát ra, người tàn tật thanh, càng tựa vật chết tạo thành tạp âm.

Quỳ gối trước võ đài nam tử, lúc này nâng lên một quyển bức tranh, giờ cao khỏi đầu.

Mà kia linh người bỗng nhiên đưa tay ra, run rẩy bắt được bức tranh đó một chút gỡ bỏ —— kia cũng không phải là Ma đồ, mà là một bức trống không bức tranh.

Theo linh người động tác, hắc hạ thân phát ra rầm tiếng vang, tựa hồ là nội tạng rơi xuống càng nhiều, chỉ thấy hắc lão đảo nghiêng ngã xoay người đi hướng sau lưng trường hình dáng bàn trà, theo hắc bước chân tiến tới, vũ đài thảm trải sàn thượng quả nhiên trưng bày từng bãi từng bãi vết máu cùng nội tạng.

Linh người lưng hướng về phía phía dưới, tựa hồ tại diên cuồng vẽ tranh.

Đó chính là Ma đồ lai lịch!

Nguyên lai Ma đồ là như thế này xuất hiện ở trên đời sao? Dĩ nhiên là lợi dụng một cái cực đoan chịu khổ người hội chế ra!

Đồ lên tới nguồn vẽ ra thứ gì!

Chính là kia phúc đồ, làm cho mười năm sau Vân tông diệt môn!

Lý Hạc Thần thầm nghĩ,

Hiện tại đồ thì tại dưới con mắt của hắc bị hội chế ra!

Nếu là hiện tại cướp đồ, liệu sẽ có đem toàn bộ võ lâm minh thành biến thành mười năm sau luyện ngục Vân tông? !

Luôn luôn quyết đoán Lý Hạc Thần cũng rất cực đoan.

“Không nên vọng động —— người kia đến có chuẩn bị. Y phục của hắc cũng không phải vẹn vẹn vì trang sức, đó là nguyên rửa dột thành lễ trang, một khi người kích động nhảy xuống, người liền lập tức liền bị kia nguyên rửa quần áo tiêu diệt, hồn phi phách tán, cho ta thành thật đi, ta còn không muốn gặp lại Lang Hiên mảnh vụn linh hồn cũng bởi vì người ngu xuẩn mà bị hủy!” Bạch Vũ nói.

Lý Hạc Thần nhìn một chút Bạch Vũ, lúc này Bạch Vũ đột nhiên hất đi phía sau hắc áo choàng, đem hắc từ đầu bao lấy, nói: “Trốn ở ta phía sau, chớ có lên tiếng.”

Hắc bị Bạch Vũ dùng áo choàng ngăn ở phía sau, chỉ có thể thông qua khe hở nhìn thấy một ít phía dưới đầu mối. Kia linh người rốt cục vẽ xong bức họa kia, họa liền có ma lực giống nhau cuốn lên, tạo thành một cái khép kín quyển sách.

Mà linh nhân ngón tay chớp mắt trở nên khô lão khô cạn, cả người hắc đột nhiên tan vỡ, co quắp ngã xuống đất, dường như hoàn toàn hóa điệu, trên đất chỉ còn dư lại mặt nạ cùng hắc tóc dài, thân thể của hắc biến mất.

Lượng lớn máu tươi, cũng từ hắc áo bào bên trong tuôn trào ra.

“Ma đồ, hiện thế.” Quỳ gối bên dưới sân khấu nam nhân rốt cục mở miệng nói chuyện. Hắc thanh âm có âm nhu cùng băng cảm xúc, sau, hắc đem mặt chuyển hướng bên này lộ ghế riêng, tựa hồ nhìn thấy Bạch Vũ cùng Lý Hạc Thần.

“Tuyệt sứ giả, người đang bảo vệ ai, là trên thế giới một cái khác nắm giữ ‘Mảnh vỡ’ chi nhân?” Người kia hỏi, “Ta thừa kế Lang Hiên dung mạo, linh hồn, cùng pháp lực của hắc, đi đến phía ta bên này đi, tuyệt sứ giả.”

“...” Bạch Vũ cũng không trả lời hắn, mà là đột nhiên mang theo Lý Hạc Thần hướng về cửa phía sau bằng phóng đi, thân thể của bọn họ phá tan đơn bạc môn, đương Lý Hạc Thần cùng hắn một đạo ngã hướng hành lang sàn nhà thời điểm, Lăng Hàn thân thể cũng thuận theo đặt ở Lý Hạc Thần trên người —— Bạch Vũ cùng Lăng Hàn chia lìa!

Lý Hạc Thần rõ ràng thấy được Bạch Vũ dùng linh thể trạng thái, đột nhiên xuất khiếu!

“Lý Hạc Thần! Người kế thừa không chỉ là Lang Hiên âm thanh! Còn có kiếm của hắn! Tìm tới kiếm! Mở ra Ma đồ bí mật! Chỉ có ngươi...”! Bạch Vũ còn chưa nói hết, linh thể liền đột nhiên bị một luồng cực lớn sức mạnh hút vào cửa bao sương bên trong, mà môn cũng âm âm tùy theo đóng.

Lý Hạc Thần ôm Lăng Hàn tưởng bò lên, nhưng mà vừa mới kia tầng tầng một suất, làm cho hắn tay chân giả sớm đã bị quăng bay ra ngoài. Hắn căn bản không có cách nào đứng lên, mà một chuỗi tiếng bước chân cũng từ dưới lầu vang lên, là có thật nhiều người đuổi kịp lâu!

Ngàn cân treo sợi tóc thời điểm, Lý Hạc Thần xả quá kia kiện vừa mới Bạch Vũ dụng chạm quá áo choàng, đem chính mình cùng Lăng Hàn che lại —— lúc này một đám người bịt mắt đi tới sưu tra, tiến nhập bọn họ vừa mới tiến vào phòng riêng, lại không có tìm được bất luận người nào, chỉ có thể phần nộ rời đi.

Này áo choàng xem ra cũng bị Bạch Vũ hạ xuống nguyên rủa, dĩ nhiên có thể ẩn thân!

Đãi những người kia rời đi, Lý Hạc Thần nảy sinh lớn mật ý nghĩ, hắn khoác áo choàng, dùng phần còn lại của chân tay đã bị cụt cùng đầu gối chống đỡ chính mình di chuyển, chậm rãi bò vào lô ghế riêng, xuyên thấu qua lô ghế riêng lan can khe hở, hắn thấy được người phía dưới cùng cảnh tượng, kia trang phục bên người nam tử lúc này đã quỳ đầy rất nhiều người bịt mắt, mà trong tay người kia thì lại nâng đã gối hảo Ma đồ.

“Tông chủ, cũng không có tìm được bất kỳ người nào khác.” Mấy cái vừa tiến tới người bịt mắt bẩm báo nói.

“Ha ha, xem ra sứ giả cũng không phải là hoàn toàn hướng về ta, dĩ nhiên che chở mặt khác nắm giữ mảnh vỡ tái thế giả.” Trang phục nam tử nâng Ma đồ cười nói, “Bất quá, không liên quan, ngày hôm nay nơi này tất cả mọi người, đều muốn trở thành đồ đồ cúng!”

Chỉ thấy nam tử nhẹ nhàng mở ra Ma đồ thượng ti đài, tựa hồ muốn đánh khai Ma đồ rồi! ! !

Chương 76: Luận kiếm

Lý Hạc Thần trở mắt nhìn người kia từ từ mở ra bức tranh, ngay trong nháy mắt này, thân thể của hắn đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, đem hắn lôi vào hành lang một bên, mà ở hắn bị đẩy vào hành lang cánh cửa ở ngoài trong nháy mắt đó, trong đại sảnh kỳ diệu ánh sáng xanh lục mãnh liệt, xuyên thấu qua bán mở cửa khâu may chiếu sáng hành lang vách tường.

Mà tha đi Lý Hạc Thần không là người khác, chính là Lăng Hàn!

Lăng Hàn cầm lấy Lý Hạc Thần thân thể ngã ngồi trên đất, hai người bởi quá mức kinh hãi, đều nhất thời không phát ra được thanh âm gì, chỉ là nhìn lục quang kia từ rừng rực đến dần dần biến mất.

Hí Viên trong đại sảnh xảy ra chuyện gì?

Lý Hạc Thần nhìn một chút Lăng Hàn, hắn ngồi xuống, bò hướng cánh cửa nơi đó, muốn nhìn một chút trong đại sảnh tình hình.

Khi hắn từ khe hở cửa nhìn lại thời điểm, kinh ngạc phát hiện, toàn bộ trong đại sảnh vừa mới quỳ những người kia, giờ khắc này lại bị từ y phục của bọn họ bên trong “Xả” đi ra, bị một luồng không biết từ đâu tới sức mạnh xoắn thành dài nhỏ côn hình dáng, giống như này đó dài dòng lên cái bàn giống nhau, đứng sừng sững ở trong đại sảnh, xem này đó xoắn thành côn trắng thân thể, hắn là chết rồi, máu tươi của bọn họ cũng không phải là tùy ý rải rác, mà là hội tụ đến trên sân khấu, cùng kia linh thi thể của người một đạo, tạo thành cực kỳ quy tắc phát tán hình dáng.

Ma đồ mở ra ? ! Nơi này cũng đã trở thành tương tự với mười năm sau Vân tông luyện ngục ?

Cái kia mở ra Ma đồ nam tử, thì lại ngửa mặt nằm ở vũ đài dưới trên sàn nhà, hắc tựa hồ cũng không có gì thay đổi, Ma đồ liền rơi xuống cách hắc chỗ không xa, chỉ là đồ tự động hồi phục thành đóng lại tới bức tranh.

Ma đồ cũng không có bị mở ra!

Lý Hạc Thần thầm nghĩ.

Không, e rằng chỉ là mở ra một cái khe, sau đó liền khép lại, cho nên mới tạo thành trong đại sảnh này dị biến!

Nam tử kia lúc này chậm rãi mở mắt ra, hắc trang phục bởi vì vừa mới dị biến tựa hồ bị phá hủy, khi hắc ngồi xuống thời điểm, nửa người trên quần áo liền nghe đâu biến thành màu sắc rực rỡ bụi.

“Ta Ma đồ...” Hắc rên rỉ lên, nỗ lực đi tóm lấy cách hắc chỉ có một tay xa Ma đồ, nhưng là —— hai cánh tay của hắc lại hóa thành lưỡng đoạn châu báu ngắn nhỏ đồng thịt.

“Tay của ta... Tay của ta đây...” Hắc rốt cục phát hiện cái này sự thực đáng sợ.

Khi hắc vận vẹo gào thảm thời điểm, nửa người dưới quần áo cũng theo nát tan, lộ ra hắc chặt chẽ vết cùng nhau, như bánh quai chèo giồng nhau không có cách nào chia lìa, bị kéo dài nhỏ hai chân.

“A a a a a a a a ! !” Hắc càng ngày càng hét thảm lên.

“Xem ra ngươi cũng không phải có thể mở ra Ma đồ người.” Một cái nhượng Lý Hạc Thần khắc sâu ấn tượng vô cùng âm thanh xuất hiện!

Là cái xách tay kia hắc vụn người!

Không sai! Chính là hắc!

Chỉ thấy hắc từ máu tươi hội tụ địa phương bò đi ra, dường như Lý Hạc Thần lần thứ nhất nhìn thấy hắc như vậy, cả người bao khóa dừng động hắc vụn!

“Cứu giúp ta! Ta không muốn biến thành như vậy!” Trang phục nam tử giấy dựa xoay chuyển động thân thể.

“Ma đồ bỏ qua ngươi, ngươi không phải mở ra ứng cử viên. Ta đã cho ngươi một cơ hội, ngươi lãng phí đi.” Hắc vụn chỉ nhân cuối cùng từ trong sương mù đưa ra một cái tay, cái tay kia là thật thật tại tại tay, chỉ là, không có da dẻ, mục nát bất kham.

“Ma đồ mang đi ta da, đem ta biến thành như vậy, vĩnh viễn đem ta vây ở Ma đồ tức sắp mở ra, lại vừa không có mở ra một khắc kia. Ta chỉ dẫn này đó có thể mở ra Ma đồ tư cách người —— này đó có thánh nhân mãnh vận linh hồn người, nhưng mà các ngươi lại cũng như này nhượng ta thất vọng. Minh Phách, ta cho ngươi người nhiều đồ như vậy, ngươi nhưng vẫn là nhượng ta thất vọng rồi!” Hắc vụn chỉ nhân dùng mục nát dầu tay kia cầm của nam tử đạo, “Rõ ràng ngươi là hoàn mỹ nhất một cái, ngươi thừa kế thánh nhân dung mạo. Ta thậm chí đem những người khác mảnh vỡ đều cho ngươi, trả lại cho ngươi trở về quá khứ tái đến một cơ hội duy nhất, ngươi hay là đã thất bại.”

Lý Hạc Thần bỗng nhiên hiểu được điều gì —— hắc hiện tại trải qua sự tình cùng trong trí nhớ mình hoàn toàn khác nhau, là bởi vì cũng trong lúc đó, còn có một cái giống như chính mình trở về trở lại quá khứ nỗ lực tìm kiếm Ma đồ cái gọi là thánh nhân tái thể người tồn tại!

Đó chính là trong đại sảnh cái kia đã dị biến, gọi là Minh Phách nam nhân!

“Xem ra ta phải tìm hạ một cái, hạ hạ cái, hạ hạ sau thí sinh.” Hắc vụn chỉ nhân thở dài nói.

“Cứu ta...” Minh Phách khóc ròng nói.

Hắc vụn chỉ nhân cũng không để ý tới hắc cầu xin, một phát bắt được tóc của hắc, đem hắc tha hướng vũ đài.

“Chờ một chút!” Lý Hạc Thần bỗng nhiên đẩy cửa ra, từ trên lầu phát ra âm thanh: “Ta cũng là người dành cho cơ hội trở lại quá khứ lại tới một lần nữa người! Người còn nhớ rõ không! !”

“Lý Hạc Thần, ta đương nhiên nhớ tới ngươi, ngươi là ta đồng đảng người dự bị bên trong một cái.” Hắc vụ chỉ nhân phát ra khanh khách cười quái dị, “Ngươi đã từng sở tại thời gian như vậy bên trong, có người ngu xuẩn trước tiên chiếm được Ma đồ, bỏ lỡ Ma đồ mở ra thời cơ, cho nên ta cho ngươi đồng dạng cơ hội, cho ngươi trở lại quá khứ.”

“Vậy ngươi có thể trả lời ta mấy vấn đề ? !” Lý Hạc Thần dùng đầu gối “Đi tới” rào chắn trước, nhìn chăm chú vào phía dưới hắc vụ nhân đạo, “Nói không chắc ta có thể giúp ngươi lần thứ hai mở ra Ma đồ. Xem xem rốt cục ta có phải là cái kia ngươi vẫn luôn tìm kiếm, có thể mở ra Ma đồ người.”

“Ma đồ mười năm chỉ có thể mở ra một lần.” Hắc vụ nhân đạo, “Minh Phách lãng phí đi cơ hội tốt nhất. Tựa như cùng ngươi mười năm dày thấy Lăng Hàn. Bất quá, ta có thể trả lời vấn đề của ngươi, vì để cho ngươi rõ ràng, ngươi nhất định phải tại mười năm sau cái thứ nhất mở ra Ma đồ, bằng không kết cục tựa như cùng Minh Phách.”

Chương 77: Luận kiếm

Lý Hạc Thần hỏi:

“Ma đồ bên trong đến cùng ẩn giấu đi cái gì? ! Minh Phách, Lang Hiên, ngươi, ta, lại có thể nào liên hệ?”

“Ma đồ là Lang Hiên chế tạo ra, có thể thỏa mãn tất cả nguyện vọng bảo vật. Mà là bởi vì bảo vật này sức mạnh quá mức đáng sợ, từ nó bị chế tác ra bắt đầu từ ngày đó, liền có chứa một loại nào đó phong ấn, cho nên mỗi mười năm mới có thể mở ra một lần —— không phải tất cả mọi người có thể mở ra Ma đồ, có thể mở ra Ma đồ người, chỉ có bị Ma đồ người được chọn.” Hắc vụ chỉ nhân thân hình đột nhiên tăng trưởng, cho nên Lý Hạc Thần không thể không ngửa mặt mới có thể nhìn thấy hắn.

Coi như là vậy mặt đối mặt theo dõi hắn, thấy cũng bất quá là một đoàn hắc vụ thôi.

“Mà nắm giữ Lang Hiên mảnh vụn linh hồn người, là mở ra Ma đồ lựa chọn tốt nhất.” Hắc vụ quan sát Lý Hạc Thần đạo, “Lang Hiên mảnh vụn linh hồn chia làm rất nhiều phần, mỗi cái thời đại đều có thêm cái có chứa mảnh vỡ kia tái thể người, ta vẫn luôn tìm kiếm có thể chân chính mở ra Ma đồ Lang Hiên tái thể giả.”

“Vậy ngươi là ai?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ta là Lang Hiên tái thể giả chỉ nhất, bất quá, ta tại trước đây thật lâu liền tồn tại —— ta cũng không có tư cách mở ra cái kia Ma đồ, ha ha, hoặc là nói, ta căn bản không muốn đi đánh cược ta đến cùng có không có tư cách mở ra Ma đồ, mà ta có biện pháp tốt hơn đi mở ra nó, đó chính là tìm kiếm chân chính biết đánh nhau khai Ma đồ Lang Hiên tái thể giả.”

Ta dùng ta ma lực để dẫn dắt này đó tái thể giả nhóm, một khi bọn họ thất bại, như vậy ta liền lấy đi bọn họ mảnh vỡ, sẽ tìm tìm hạ một cái. Cứ như vậy, coi như là không tìm được biết đánh nhau khai Ma đồ người, cuối cùng sẽ có một ngày, ta cũng sẽ nhượng chân chính Lang Hiên hoàn chỉnh phục sinh. Như vậy vừa đến, ta đồng dạng có thể được đến Ma đồ bên trong ẩn chứa bảo vật.”

Hắc vụ nhân đạo.

Này không phải là, người này cũng bị Ma đồ khốn trụ ! Hơn nữa mỗi tìm tới một cái tái thể giả, đều phải lãng phí thời gian mười năm chờ đợi, một lần lại một lần, cái này hắc vụ chỉ nhân đã không biết bị vậy ở Ma đồ quỷ bên trong cục đã bao nhiêu năm đây! Lý Hạc Thần thâm nghĩ.

“Như ngươi nhìn thấy, thượng một cái tái thể giả —— nắm giữ hoàn toàn Lang Hiên hoàn mỹ dung mạo Minh Phách cũng thất bại. Phía dưới liền còn lại ngươi, Lý Hạc Thần.” Hắc vụ nhân đạo, “Ngươi còn có thời gian chín năm.”

Chỉ thấy hắn đưa tay ra, đem Ma đồ đưa đến Lý Hạc Thần trước mặt.

“Hảo hảo cất giấu bản vẽ này đi, ta đã từng đem bản vẽ này giao cho Lăng Hàn, thế nhưng hắn dĩ nhiên vọng tưởng tại mười năm sau tự ý mở ra đồ.”

“Ta là cái cuối cùng tái thể giả ? Cầm đi linh hồn của ta, Lang Hiên linh hồn liền hoàn chỉnh ?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ha ha ha ha ha... Lý Hạc Thần, người nghĩ quá ngây thơ rồi, Lang Hiên mảnh vụn linh hồn nát tan trình độ so với người tưởng tượng đến còn nghiêm trọng hơn nhiều lắm, coi như ta đã tìm được mấy trăm tái thể giả, nhưng mà, ta có thể bính thâu, bắt quá là Lang Hiên một phần ba linh hồn thôi.” Hắc vụ nhân đạo.

Thậm chí có nhiều người như vậy! Lý Hạc Thần khiếp sợ nghĩ.

“Cầm cẩn thận bản vẽ này. Nhớ kỹ, người không làm được nhiệm vụ, kết cục liền cùng Minh Phách giống nhau, không chỉ là người, Lăng Hàn, người chu vi tất cả mọi người, cũng khó khăn trốn kiếp nạn!” Hắc vụ nhân đạo.

Lý Hạc Thần tiếp nhận đồ, bức tranh đó xem ra là như vậy phổ thông, nhưng mà ẩn hàm trên đời tối hiểm ác ý nghĩa.

“Sư huynh...” Lăng Hàn vẫn đứng tại cánh cửa sau, lúc này mới đi ra.

“Liền không có những phương pháp khác có thể bỏ cứu ? Lẽ nào cần phải sư huynh mở ra Ma đồ ?” Lăng Hàn hỏi hắc vụ chỉ nhân.

“Lý Hạc Thần đã bị Ma đồ tuyển chọn trở thành tiếp theo một cái mười năm sau mở ra giả, không có bất kỳ biện pháp có thể cứu hắc. Trừ phi hắc có thể tại mười năm sau thành công mở ra Ma đồ.” Hắc vụ phát ra tiếng cười quái dị.

“... Ta nhất định sẽ không để cho sư huynh chết!” Lăng Hàn kiên định nói.

“Vô dụng, Lăng Hàn, lần này, Ma đồ cũng không ở đây người trên tay, Ma đồ đã trực tiếp lựa chọn Lý Hạc Thần. Mà hắc vì người, cũng tuyệt đối sẽ không cho người trước tiên hắc một bước được đến Ma đồ, ha ha ha ha ha!” Hắc vụ chỉ nhân tiếng cười cực kỳ càn rỡ, chỉ thấy hắc quay người đánh về phía trên sân khấu chính tại eo giắt Minh Phách, trong nháy mắt toàn bộ rạp hát bên trong quát nổi lên không có cách nào mở mắt âm phong.

“Bạch Vũ ở nơi nào!” Lý Hạc Thần kêu lên.

Nhưng mà cũng không có người trả lời hắc, Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần bị này cổ mạnh mẽ gió thổi đến trên hành lang, phía sau lưng tầng tầng đánh vào tường sau thượng, mà cửa bao sương phi lại một lần nữa tự động đóng lại ——

Lăng Hàn xem Lý Hạc Thần ngã trên mặt đất, hắc giãy dụa bò lên, nắm lấy Lý Hạc Thần trong tay siết Ma đồ, lão đảo nghiêng ngã hướng về nơi thang lầu chạy đi.

“Lăng Hàn! ! Người muốn làm gì! Trở về!” Lý Hạc Thần kêu lên, “Đem đồ trả lại cho ta!”

“Không! Ta không thể để cho người chịu chết! Ta không thể để cho người được đến Ma đồ!” Lăng Hàn kêu lên.

“Người là không thể mở ra đồ! Lần này đồ lựa chọn ta!” Lý Hạc Thần ra sức hướng về Lăng Hàn phương hướng bò qua đi, nhưng là hắc căn bản không đuổi kịp Lăng Hàn, vì vậy hét lớn: “Mặc Nguyệt! Nắm lấy Lăng Hàn!”

Vừa mới kiểm linh đều bị Minh Phách mở ra Ma đồ chớp mắt sinh ra cự đại linh áp phong ấn lại, lúc này Lý Hạc Thần cưỡng ép triệu hoán kiểm linh, dĩ nhiên đột phá thời không bên trong hạn chế —— Mặc Nguyệt đột nhiên hiện thân, một kiểm bổ về phía Lăng Hàn, nhưng mà kiểm lại bị Lăng Hàn triệu ra tới Đàm Ảnh giá ở kiểm.

Có lẽ là trong hành lang vận vẹo linh áp so với Hí Viên trong chính sảnh nhỏ rất nhiều, hai tên kiểm linh cư nhiên ở đây thu hẹp trong hành lang kịch liệt quần lấy đấu.

Lăng Hàn thì lại nhân cơ hội chạy mất.

Lý Hạc Thần trơ mắt nhìn Lăng Hàn chạy mất, bỗng nhiên cảm thấy tâm lực quá mệt mỏi, trong ngực chân khí bốc lên, dĩ nhiên một ngụm máu tươi sắc đi ra.

“Chủ nhân!”

“Hạc Thần tiên trưởng!”

Tại kiếm linh nhóm tiếng kinh hô bên trong, Lý Hạc Thần ngã trên mặt đất, chỉ cảm thấy trước mắt tầm mắt dần dần mờ hồ, rốt cục mất đi ý thức.

Vì sao lại đi đến một bước này?

Hắn chỉ là muốn cứu Lăng Hàn mà thôi.

“Cái trán nóng quá, chủ nhân phát sốt.” Ôm hôn mê Lý Hạc Thần tại đêm tuyết trung đi đường Mặc Nguyệt nói.

“Kia Hí Viên lý linh áp quá dị thường, người bình thường thân thể đều bị xả biến hình, tiên trưởng hắn có thể chống đỡ đến bây giờ đã rất không dễ dàng.” Đàm Ảnh đưa tay sờ mò Lý Hạc Thần cái trán, “Thêm vào hắn thụ kích thích rất lớn, tổn thương tâm thần, lại không tìm địa phương phục chút chén thuốc điều trị, chỉ sợ gặp nguy hiểm.”

“Lăng Hàn đến cùng đi nơi nào! Thời điểm như thế này chủ nhân gặp nguy hiểm hắn phản mà chạy trốn rồi! Vong ân phụ nghĩa!” Mặc Nguyệt cả giận nói, “Đàm Ảnh ngươi biết hắn ở đâu có đúng hay không? !”

“Chủ nhân nhà ta mới không phải như ngươi nghĩ! Hắn chỉ là không nghĩ Lý tiên trưởng sau đó trở thành Ma đồ vật hy sinh!” Đàm Ảnh giải thích.

“Hừ... Ngược lại chủ nhân mệnh lệnh to lớn nhất...” Mặc Nguyệt lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu lại xem toà kia bao phủ tại yêu dị bầu không khí Hí Viên lầu các, mặc dù bọn hắn đã ly khai kia Hí Viên, thế nhưng Hí Viên trong ngoài người đều chết rồi, hơn nữa tử trạng kỳ lạ khủng bố, cái kia hắc vụ chi nhân cùng Minh Phách đều không thấy. Liên ngay cả Hí Viên lý con chuột, con gián, đều sinh ra khủng bố dị biến mà chết.

Mà hết thảy này, đều là Ma đồ bị Minh Phách gỡ bỏ phút chốc sinh ra tai hoạ.

Nếu như Ma đồ mở ra thời gian cùng nó mang tới dị biến phạm vi thành tỉ lệ thuận nói, như vậy Ma đồ chân chính mở ra ngày, có hay không toàn bộ thế gian đều muốn trở thành nó vật hy sinh?

Khi bọn họ chính tại lúc nói chuyện, phía sau lang kiều khác một đoạn di động đảo bỗng nhiên phát ra vang trời nổ vang, Mặc Nguyệt vội vã che chỗ quán rồi Lý Hạc Thần ngã sấp xuống đất, dùng thân thể ngăn lang kiều đổ nát sinh ra mảnh vụn, khi bọn họ quay đầu lại nhìn lại thời điểm mới phát giác, nguyên lai toàn bộ Hí Viên dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi, chỉ còn dư lại trên mặt đất một cái bị nổ ra tới hang lớn rồi!

Lý Hạc Thần bởi vì này nổ vang mà chậm rãi tỉnh dậy, thế nhưng là bởi phát sốt mà không nhìn được đánh mấy cái chiến tranh lạnh, cả người hơi phát run.

Kiểm linh là kiếm hóa thân, cũng không có nhiệt độ. Coi như Mặc Nguyệt đem hắn ôm chặt, hắn cũng không cảm giác được ấm áp.

“Mặc Nguyệt, mang ta trở lại, ta phát sốt, cần thiết giữ ấm.” Lý Hạc Thần đầu óc coi như thanh minh, phân phó nói. Hắn không thể bị bệnh, tại loại thời khắc mấu chốt này một bệnh không nổi, hết thảy đều xong.

“Sư huynh.” Lăng Hàn chợt ôm Ma đồ từ đường phố một chỗ trong hẻm nhỏ đi ra, đứng ở trước mặt bọn họ.

“Lăng Hàn! Ngươi rốt cục chịu đã trở lại!” Mặc Nguyệt ôm Lý Hạc Thần từ dưới đất đứng lên nói.

“Lăng Hàn... Đem Ma đồ cho ta.” Lý Hạc Thần hư nhược nói.

“Ta đương nhiên là tới đem đồ đưa cho ngươi, chủ nhân.” Lăng Hàn đến gần rồi Lý Hạc Thần, “Chủ nhân, ngàn năm đã qua, cảnh còn người mất. Cũng may ta có thể tại nhiều như vậy Lang Hiên tái thể giả bên trong gặp ngươi, hiện tại ta rốt cục có thể mang ta biết tất cả giao phó cho ngươi.” Đăng bởi: LenNiNi

## 40. Chương 70: 78-79-80

Chương 78: Kiếm câu đố

“Các người không phải đi xem cuộc vui ? Làm sao đánh ngã một tên ?” Độc Cô Dận nhìn Lăng Hàn ôm Lý Hạc Thần tiến vào cửa phòng, Lý Hạc Thần bạch y trên cổ áo thậm chí có vết máu, trên người cũng khoác áo choàng, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ thật không tốt.

“Khoái chuẩn bị nước nóng! Sư huynh tình huống thật không tốt! Mặc Nguyệt, Đàm Ảnh, các người nhanh đi sắc thuốc!” Lăng Hàn nói.

“Đây là thế nào? !” Độc Cô Dận ngơ ngác hỏi.

“Ta phát sốt.” Lý Hạc Thần tại Lăng Hàn trong lòng ngực thấp giọng nói một câu, “Đại khái là cảm giác nhiễm phong hàn.”

Hắn tiếng nói đều khàn giọng, nhưng Độc Cô Dận giật mình nói: “Biểu huynh, người thân thể hiện tại kém như vậy, thụ điểm nguội lạnh liền đông rồi! Hoàn học máu! Ta vừa vận mang đến đại nội viên thuốc, bao trị bách bệnh, ta đây liền cho người tìm đi.”

“Nhưng ta lạnh lạnh.” Lý Hạc Thần nói liền ho khan. Lăng Hàn liền vội vàng đem hắn bỏ vào phòng ngủ trên giường lớn.

Theo lý thuyết Lý Hạc Thần đã sửa thành linh tôn thân, vốn cũng sẽ không cảm hoá phong hàn, chỉ là Ma đồ ảnh hưởng thật sự là thật đáng sợ, hắn tại Ma đồ trong lĩnh vực tự ý động dùng pháp lực, rốt cục đưa tới phản phê, dĩ nhiên làm cho hắn suy yếu đến dường như người phạm giống nhau, mà hắn không có đường như Minh Phách giống nhau dị biến, đã là trong bất hạnh rất may.

Lăng Hàn nhìn hắn phát sốt suy yếu, ho khan liên tục, chỉ có thể trước tiên chăm sóc hắn hoãn quá ốm đau.

Như vậy dần vật đến quá nửa đêm, Lý Hạc Thần rốt cục tại phục rồi chén thuốc, đắp khăn mặt, liền che kín dày chăn ôm phích nước nóng tình huống hạ chuyển biến tốt, thiêu dần dần lui, người cũng lâm vào mê man.

Lăng Hàn lại cũng không dám rời đi bên cạnh hắn, không giữ quy tắc quần áo tại hắn giường chiếu rìa ngoài nằm xuống, Đàm Ảnh buông xuống cái màn giường, trong lúc nhất thời, dường như toàn bộ thế giới chỉ còn dư lại hắn và Lý Hạc Thần hai người.

“Sư huynh, hi vọng thân thể của người có thể chịu đựng được.” Lăng Hàn lấy tay sờ sờ Lý Hạc Thần hai má nói. Thiêu tuy rằng lui, sắc mặt lại càng thêm tái nhợt.

“Không nghĩ tới, chúng ta dĩ nhiên là dưới tình huống như vậy tạm biệt.” Lăng Hàn thở dài, dựa vào Lý Hạc Thần nhắm hai mắt lại.

Lý Hạc Thần đã từng biểu tặng Lăng Hàn một chiếc nhẫn, cùng chính hắn nắm có khi là một đôi nhẫn, chiếc nhẫn này là Lý Hạc Thần chính mình luyện thành pháp bảo, có thể để cho hai người tâm thần tương đồng, đồng ý, cũng có thể nhượng hai người ở trong mơ tương thông.

Đương Lý Hạc Thần phát hiện chính mình ở trong giấc mộng dĩ nhiên thấy được Lăng Hàn thời điểm, rất khoái liền phân biệt ra được, kia cũng không phải là chính mình phán đoán ra tới Lăng Hàn, mà là chân chính Lăng Hàn.

“Sư huynh, người bây giờ thân thể rất yếu, ta sử dụng pháp thuật này tiến vào giấc mơ của người bên trong, có thể sẽ tăng cường người gánh vác, người nếu là cảm thấy khó chịu, liền lập tức để cho mình tỉnh lại.” Lăng Hàn nói.

Lý Hạc Thần lùi về sau nửa bước, nói: “Người tại ta hôn mê trước nói là có ý gì?”

Vào giờ phút này, ở trong giấc mộng, hai người thân ở dưới ánh trăng trong một cái rừng trúc, này đó gây trúc đều đều tản ra ánh sáng nhạt, thỉnh thoảng có ánh sáng điệp bay lượn mà qua, cảnh tượng cực kỳ ưu mỹ.

“Ta tiến vào giấc mơ của người bên trong, chính là vì giải thích chuyện này.” Lăng Hàn nói.

“Tại Ma đồ bị Minh Phách nỗ lực mở ra phút chốc, toàn bộ Hí Viên trở thành Ma đồ sức mạnh ô nhiễm dưới luyện ngục, mà ta trong lĩnh hồn ký ức cũng tại một sát na kia bị kích thích mà thức tỉnh —— ta nhớ tới ta đã từng nỗ lực ngăn cản sư huynh người mở ra Ma đồ, đó là tại mười năm sau, ta làm tới môn chủ

thời điểm sự tình. Vân tông cũng bởi vì ta nỗ lực thay thế sư huynh người mở ra Ma đồ, mà biến thành đáng sợ địa ngục.

Xác thực nói, ta trải qua hai lần Ma đồ tức sắp mở ra nghi thức.”

“Nguyên lai, người tuy từng ta và Lý Toàn Hắc đồng thời, từ mười năm sau hồi cho tới bây giờ, chỉ là trí nhớ của người bị phong tồn.” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn nói: “Là cũng có phải là, ta xác thực đi theo sư huynh đồng thời trở về, thế nhưng niêm phong lại ta ký ức cùng với mang ta trở lại quá khứ người, cũng không phải cái kia hắc vụ chi nhân, mà là ta chính mình. Trải qua hai lần Ma đồ mở ra nghi thức, ta ẩn giấu ở sâu trong linh hồn cấm kỵ ký ức, mới chính thức bị tỉnh lại.”

“Lăng Hàn, người rốt cuộc là ai?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Ta là Lang Hiên kiếm, người nên tại mộng ma ảo cảnh bên trong từng thấy ta —— thánh nhân bị Thái Hoang chủ nhân nguyên rửa trước nắm giữ pháp trượng là ta, đó cũng là hắc dùng đến chém ma kiếm. Ta vốn cũng không có tên tuổi, bởi vì là thánh nhân dùng tâm huyết của mình hồn lực luyện chế pháp bảo kết tinh, ngoại hình giống quá màu xanh nhạt tinh thạch mà được gọi là lam tinh kiếm.

Ta là, đời thứ nhất kiếm linh.” Lăng Hàn đạo, “Cho nên sư huynh người tại sao trời sinh nắm giữ bị kiếm linh thanh lân thể chất, cùng với luyện linh tài hoa, đều là bởi vì người là bị ta tuyển chọn Lang Hiên tái thể bên trong một người —— kiếm người thừa kế. Cũng là một người duy nhất có tư cách mở ra Ma đồ tái thể giả.

Bởi vì, kế thừa kiếm người, mới thật sự là kế thừa Lang Hiên ý chí truyền nhân. Dù cho người chỉ lấy được Lang Hiên bé nhỏ không đáng kể mảnh vỡ, người cũng đầy đủ trở thành biết được Lang Hiên tất cả bí mật người thừa kế. Ta muốn đem những bí mật kia, toàn bộ giao phó cho người, từ người để thay thế Lang Hiên tiếp tục bảo vệ thể gian này!”

“Người là sơ đại kiếm linh! ? Như vậy ta nhận thức Lăng Hàn là ai? !” Lý Hạc Thần kinh ngạc thốt lên.

“Lăng Hàn cũng là ta, chỉ có điều ta vì tránh né đời đời kiếp kiếp Lang Hiên chịu nguyên rửa cùng Bạch Vũ, tuyệt, cùng với Ma đồ, cái khác tái thể giả dây dưa, đem chính mình phong ấn tại trong phạm nhân, thậm chí phong tồn trí nhớ của chính mình.

Ta vẫn luôn ở trong nhân thể trần tục, vì để cho chính mình càng tiếp cận người phạm, không đến nỗi bị phát hiện, như người phạm giống nhau tiến nhập tái thể luân hồi, trải qua một ngàn năm không ngừng sinh ra tiêu vong, từ một cái kiếm linh đến đạt được chân chính người phạm thân thể, hoàn toàn quên bản thân, thế nhưng chỉ cần Ma đồ mở ra, ta liền sẽ phải chịu dẫn dắt mà thức tỉnh, bởi ta phong ấn bản thân quá mức thâm trầm, Ma đồ mở ra mấy lần sau, ta mới có thể hoàn toàn nhớ lại ngàn năm trước sự tình.” Lăng Hàn đạo, “Mà là như thế này cũng có một cái chỗ tốt, đó chính là lừa gạt được Ma đồ cùng Bạch Vũ.”

“Ngàn năm trước Ma đồ bị chế tạo ra chân tướng là cái gì?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Chung cực lời nói dối cùng lừa dối.” Lăng Hàn rũ xuống con người.

Chương 79: Kiếm câu đố

“Lời nói dối cùng lừa dối...” Lý Hạc Thần hơi suy nghĩ trong nháy mắt, chung quanh cảnh tượng dĩ nhiên cũng thuận theo chuyển biến, hóa thành mênh mông cánh đồng tuyết cảnh đêm, xa xa thậm chí còn có thể nhìn thấy lấm ta lấm tẩm thôn trang nhà tranh.

“Người còn nhớ một chút bé nhỏ cảnh tượng a.” Lăng Hàn nhìn phía xa đạo, “Cái kia thôn trang, là Lang Hiên ra đời địa phương. Ngàn năm trước đây, phong làm nền trời phá một cái hang lớn, hắc ám trút xuống, vĩnh hằng đêm đen bắt đầu bao phủ đại địa, Lang Hiên liền tại đêm trường bắt đầu đêm đó giáng sinh. Cũng không ai biết hắc ngày sau hội nhắc lên khổng lồ như vậy phong ba.

Hạc Thần, tại thời đại kia, yêu ma hoành hành, ma vật số lượng so với người cùng súc vật muốn nhiều hơn, mọi người chỉ là kéo dài hơi tàn, như vậy làng nhỏ thường thường bất quá thời gian mấy năm liền sẽ bị phá hủy, người phạm đều tụ tập tại có càng thêm vững chắc phong ấn bảo vệ bên trong tòa thành lớn. Nhưng

mà coi như là như vậy Đại Thành, cũng gấn bó không được bao lâu —— coi như không có yêu ma tập kích, mọi người cũng sẽ bởi vì từ từ giảm bớt đồ ăn mà tự giết lẫn nhau.

Nói chung, đó là một Man Hoang mà hỗn loạn thời đại.

Bất quá, như Lang Hiên giống nhau, trời sinh liền có chứa tế thể sức mạnh hải tử lực tục giáng sinh, trưởng thành, khi bọn họ sau khi lớn lên tụ hợp lại, quyết tâm thay đổi cái kia hắc ám thời đại, mà Lang Hiên bởi vì nắm giữ nhất là xuất chúng năng lực, trở thành người người kính ngưỡng thánh giả —— hẳn dùng pháp lực sáng lập hồn tinh, cải tạo thành kiếm, dẫn dắt những người khác sát phạt yêu ma.

Bởi vì bọn họ không ngừng nỗ lực, người phạm tội hắc ám vĩnh viễn đêm thời đại dần dần đạt được vầng sáng sinh hoạt. Nhưng mà Lang Hiên mong muốn không chỉ có như vậy.

Khi đó, yêu ma chia làm sổ phái, sức mạnh cự đại đầu óc thông minh thuần chủng ma vật hợp thành một người tên là Ma Viên tổ chức, nỗ lực chế tạo ra càng cường đại hơn ma vật cùng càng tinh xảo hơn ma chú, mở ra nguyên rửa thời đại. Bạch Vũ sử dụng chú thuật công thức người nên cũng kiến thức đến, đó là so với hiện tại bất kỳ phép thuật đều càng cường đại hơn phép thuật, cũng là năm đó Ma Viên kỹ thuật kết tinh.

Mà chỉ ham muốn ăn uống chi dục yêu ma thì lại phân tán tại rộng lớn không người cánh đồng hoang vu bên trên, bởi vì không tìm được càng ngon miệng đồ ăn, liền bắt đầu lẫn nhau tàn sát giao hợp, tất cả nghe theo dục vọng, dần dần tựa như cùng sâu độc hàm giống nhau, bao hàm hóa ra cực kỳ kinh khủng yêu ma —— cánh đồng hoang vu chi chủ —— Thái Hoang chi chủ, người cũng tại trong ảo cảnh gặp quá hẳn một chút tướng mạo.

Còn có yêu ma mô phỏng theo người phạm, gây dựng chính mình quốc gia, tỷ như đến từ chính Ma Viên sau đó thành là chúa tể một phương quỷ mẫu, người đã từng đồng dạng tại ảo cảnh bên trong nhìn thấy ma nguyên Xích Lô.”

Lý Hạc Thần nghe hẳn kể ra, trong đầu liền mơ hồ hiện ra một ít mơ hồ cảnh tượng, rồi lại chợt lóe lên.

Lăng Hàn nói tiếp: “Ma Viên sáng lập nguyên rửa sau, bắt đầu nghiên cứu cấm kỵ lĩnh vực, bọn họ đã tiêu hao hết hơn nửa ma vật hồn nguyên, chế tạo ra không gì sánh được ma vật —— tuyết. Tuyết là một cái nắm giữ tinh khiết dung mạo cùng tâm linh thiếu niên, hẳn cũng không biết thiện ác, tại trong thân thể của hắn ẩn giấu đi cường đại ma lực, có thể nói, tuyết là vì trở thành ma vật chi chủ mà thành.

Nhưng mà Lang Hiên lại trộm đi sơ sinh tuyết, tuyết tên cũng là hắn lên.”

“Lang Hiên là thế nào mang đi tuyết ? Tại sao hắn hội biết đến tuyết ra đời?” Lý Hạc Thần hỏi.

Lăng Hàn nói: “Bởi vì Lang Hiên đã sớm dùng chú thuật sư thân phận tiềm nhập Ma Viên bên trong —— Ma Viên không chỉ có tiếp nhận này đó ma vật, hoàn tiếp nhận ruộng bỏ người phạm rơi vào hắc ám chú thuật sư, này đạo sĩ bọn họ quân lính tan rã, Lang Hiên thậm chí dùng chú thuật sư thân phận tại Ma Viên lấy được cực cao địa vị, chế tạo tuyết kế hoạch cũng là hắn đề xuất ra.

Ma nguyên Xích Lô cũng là vào lúc đó, sâu sắc mê luyện ngục trang thành chú thuật sư Lang Hiên.

Đem tuyết lộ ra ma quật sau, Lang Hiên bắt đầu dựa theo ý nguyện của chính mình dưỡng dục tuyết, cho dù hắn cấp tuyết quán thân rất nhiều phạm nhân lý niệm, nhưng mà tuyết bản tính vẫn là ma, hắn cố chấp cùng cố chấp không người có thể thay đổi, Lang Hiên cũng không cách nào thay đổi. Tuyết yêu tha thiết Lang Hiên, mà Lang Hiên... Làm chủ nhân của ta, ta kỳ thực cũng không biết ý tưởng chân thật của hắn.

Chỉ là làm kiếm của hắn, tại hắn vẫn không có giao cho ta ý thức tự chủ thời điểm, hắn liền căn dặn ta, không nên tin bất luận người nào, duy nhất có thể tín nhiệm, chỉ có chính hắn. Coi như đến cuối cùng một khắc, hắn hoàn đang cảnh cáo ta, chỉ có ta nhận định tái thể giả, mới phải hắn chân chính người thừa kế, cái khác tất cả người đều không đủ để tin tưởng.”

Lăng Hàn nói tới chỗ này thở dài, tiếp tục nói: “Chủ nhân Lang Hiên vì tuyết làm ra cự đại trả giá, bởi tuyết xuất hiện, hắn đồng nghiệp cho là hắn phản bội Nhân tộc, đem hắn lưu vong. Tuyết ma lực cũng không còn cách nào ức chế, Lang Hiên liền tan hết chính mình hai phần ba sức mạnh đến giúp đỡ tuyết ngột ngạt ma tính.

Nhưng mà tuyết muốn cũng không phải áp chế, hắn là thật sự yêu Lang Hiên, hắn rốt cục không chịu được Lang Hiên áp chế, tại Xích Lô xúi giục hạ trốn ra hắn và Lang Hiên ẩn cư địa phương. Đoạn thời gian đó ta cũng không biết hắn đi nơi nào, từ sau đến phát sinh sự tình xem, tuyết hắn là về tới Ma Viên, sau hắn nổi điên lên, tiêu diệt tất cả trở ngại sự vật của hắn, nhân hòa ma đều chiếu giết.

Không ai có thể ngăn lại tuyết, Nhân tộc đến khẩn cầu Lang Hiên tái nhậm chức, mà Xích Lô bởi vì đồ kị, tại tuyết thân tăng thêm bản thân hủy diệt nguyên rửa. Lang Hiên sức mạnh đã dần dần tản mạn khắp nơi, hắn vì vậy mang theo ta đi đến cánh đồng hoang vu, cùng Thái Hoang chỉ chủ làm giao dịch.

Cầm hận Lang Hiên Thái Hoang chỉ chủ đáp ứng Lang Hiên thỉnh cầu, thế nhưng đem Lang Hiên biến thành sống không bằng chết đáng dấp. Thái Hoang chỉ chủ quả nhiên một lần hành động liền đánh tan tuyết đối nhân tộc hủy diệt thế tiến công, như vậy tuyết cũng miễn với bị Xích Lô ma chú giết chết. Nhưng là Xích Lô cùng Thái Hoang chỉ chủ dồn dập nguyên rửa Lang Hiên cùng tuyết, khiến cho bọn họ hiểu lầm bộc phát, tuyết cho rằng Lang Hiên tưởng hủy diệt chính mình, hắn bởi nguyên rửa ảnh hưởng càng điên cuồng lên.

Thế nhưng ngay cả như vậy điên cuồng, hắn vẫn là thỏa mãn Lang Hiên tâm nguyện.

Lang Hiên đối với hắn nói chính mình hai cái tâm nguyện ——

Bởi chính mình gặp nguyên rửa, không có cách nào chết đi, hi vọng tuyết có thể kết hắn sinh mệnh, cũng đánh nát linh hồn của hắn, làm cho hắn hồn nguyên đi tu bổ thiên mạng lỗ thủng. Nhưng quang minh lại xuất hiện trên thế gian.

Thứ hai tâm nguyện là... Hi vọng tuyết có thể tại sau khi hắn chết, theo hắn mà đi.”

Lý Hạc Thần hơi trợn to hai mắt.

Lăng Hàn tiếp tục nói: “Tuyết thỏa mãn Lang Hiên tâm nguyện, bị giết Lang Hiên, bởi vì chỉ có hắn mới có thể năng lực ban cho Lang Hiên yên giấc. Sau đánh nát Lang Hiên hồn nguyên, Lang Hiên cũng không còn cách nào tiến vào tái thế, tất cả hồn lực đều hóa thành ngôi sao, tu bổ giữa bầu trời phá cái kia hắc ám chi động.

Sau đó hắn chuẩn bị đi theo Lang Hiên chịu chết, Xích Lô lại xuất hiện nói cho tuyết, có cái cấm kỵ biện pháp, có thể để cho Lang Hiên tái thế, làm cho bọn họ có thể tại kiếp sau gặp gỡ. Đó chính là Lang Hiên tại vẫn là Ma Viên chú thuật sư thời điểm, đã từng bí mật tiến hành sau đó lại bị phong tồn Ma đồ nghiên cứu ——

Đó chính là thu gặt thế gian tất cả ma vật, đem thu nhận nhập ma đồ bên trong.

Xích Lô cải tạo Ma đồ kế hoạch, nói cho tuyết nói, có thể lợi dụng mười năm một lần Ma đồ mở ra nghi thức đến tụ tập Lang Hiên mảnh vụn linh hồn, nếu như vậy, một ngày nào đó hội tụ tập đến hoàn chỉnh Lang Hiên linh hồn, lợi dụng Ma đồ chứa đựng ma lực, Lang Hiên là có thể lại xuất hiện ở trước mặt của hắn. Trên thực tế, Xích Lô đã sớm nguyên rửa Lang Hiên cùng tuyết đời đời kiếp kiếp không thể gặp lại. Tất cả những thứ này đều bắt quá là Xích Lô đã tâm cùng tư tâm.

Xích Lô vẫn luôn sâu sắc đồ kị tuyết, nàng cho là mình duy nhất yêu nam nhân Lang Hiên chính là bị tuyết cướp đi.

Tuyết lấy được Ma đồ công thức sau, cầm trong tay Lang Hiên hồn tinh kiếm bắt đầu trắng trợn tàn sát ma vật, Xích Lô rốt cục dẫn hỏa trên người, bị tuyết tru diệt, sau tuyết không biết dùng bao lâu, thậm chí giết chết Thái Hoang chỉ chủ, quét sạch cánh đồng hoang vu, này đó tu bổ bầu trời Lang Hiên hồn nguyên mảnh vỡ, cũng dần dần vì thế gian mang đến quang minh.

Rốt cục có một ngày, tuyết mệt mỏi, hắn cho rằng là nên đạt thành Lang Hiên tâm nguyện lúc, vì vậy lựa chọn dùng hồn tinh kiếm tự sát.

Hắn tự sát sau, hồn phách có một bán bị Ma đồ hấp thu, nửa kia thì lại huyền hóa thành đi theo Lang Hiên tái thế bảo vệ linh —— Bạch Vũ, hắn vẫn tin tưởng có thể có một ngày một lần nữa nhìn thấy Lang Hiên đánh vỡ nguyên rửa, cho nên không ngừng đuổi theo Lang Hiên này đó rơi vào nhân thể gian mảnh vụn linh hồn tái thế.

Nhưng mà Bạch Vũ tùy từng một cái lại một cái tái thể giả, mỗi một lần hần đều cất lực chăm sóc bảo vệ này đó lâm vào người phạm bình thường tái thể giả, vô luận bọn họ có cái gì tâm nguyên đều nỗ lực đi thỏa mãn bọn họ, nhưng mà không có một cái tái thể giả là hần trong lòng Lang Hiên, Ma đồ ảnh hưởng làm cho Bạch Vũ càng ngày càng bất thường —— đương Bạch Vũ phụ thân tại trên người ta thời điểm, ta thiết thực cảm nhận được tâm tình của hần cùng thất lạc.

Tại Bạch Vũ đi theo đông đảo tái thể giả bên trong, có một cái trời sinh có chứa ô đen mảnh vụn linh hồn tái thể giả, người kia lợi dụng Bạch Vũ đối với hần bảo vệ chỉ tâm chiếm được Ma đồ, cũng nỗ lực sưu tập tất cả Lang Hiên mảnh vỡ được đến ngày xưa Lang Hiên sức mạnh mạnh mẽ —— Lang Hiên hồn nguyên mảnh vỡ tại tu bổ phong làm nền trời đồng thời, cũng bị hắc ám ăn mòn, dẫn đến tái thể giả cũng không phải là đều là thuần lương chi nhân.”

“Cái người kia chính là hắc vụ chi nhân!” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn gật gật đầu: “Không sai, hần làm ác kết quả là chính mình trái lại bị Ma đồ nhốt lại, vĩnh viễn chỉ có thể xuất hiện ở Ma đồ tức sắp mở ra mà chưa có thể mở ra kẽ hở chi gian, thế nhưng hần ma lực cự đại, dĩ nhiên lợi dụng Ma đồ quy tắc sưu tập rất nhiều Lang Hiên hồn nguyên mảnh vỡ, Bạch Vũ trở mặt nhìn mình tự tay dưỡng dục tái thể giả cắn nuốt Lang Hiên này đó hồn nguyên mà không thể ra sức, chỉ có thể làm Ma đồ sắp hiện thể thời điểm, tiếp tục tìm kiếm hạ một cái tái thể giả, trông coi bảo vệ bọn họ rồi xa cái này ma vật nuốt chửng.

Mãi đến tận thời khắc cuối cùng, Bạch Vũ đều bảo vệ người, coi như hần bây giờ tâm tính đã đại biến.

Tại mười năm sau, ta cũng ôm ý tưởng giống nhau, nhận thức làm sư huynh người nên tận lực rời xa Ma đồ, không nên bị người kia nuốt chửng. Thế nhưng...

Mãi đến tận ta nghĩ tới này tất cả bí mật, ta mới phát giác, chủ nhân năm đó ý là...

Hần chân chính tái thể cũng không phải là tụ tập hết thấy mảnh vụn linh hồn hắc vụ chi nhân, mà là chân chính thừa kế hần ý chí người. Hần suốt đời mục tiêu, đều là đánh vỡ hắc ám, hần lúc trước chế tác Ma đồ, cũng không phải là vì hại người, mà là vì chung kết tất cả những thứ này hỗn loạn! Chủ con người khi còn sống đều tại một khắc không ngừng mà phấn khởi chiến đấu, ta chứng kiến hần tất cả chống lại! Hần sẽ không bởi vì chỉ là muốn chính mình phục sinh, mới chế tác loại này hại người Ma đồ! Ma đồ chân chính bí mật chìa khóa, tại trong tay người!

Chủ nhân chỉ dối lời ta từng nói là, chỉ có ta nhận định tái thể giả, mới phải mở ra Ma đồ ứng cử viên! Vô luận Ma đồ ở nhân gian lưu lạc bao nhiêu năm, diễn hóa ra nhiều ít vô lý quy tắc, chỉ có kiếm chủ nhân xuất hiện thời điểm, mới phải Ma đồ bí mật chân chính có thể chiêu lộ về thời khắc!

Ta đối sư huynh chân tâm yêu thích là bởi vì... Sư huynh người chính là... Chủ nhân chọn lựa người! ! Lang Hiên chủ nhân hần... Thật sự vào lúc đó liền chết, vô luận Bạch Vũ cố gắng thế nào! Lang Hiên cũng sẽ không tái sống lại! Cái gọi là tái thể giả đều bất quá là... Hần phép che mắt, cũng đã tuyệt đối không phải Lang Hiên bản thân, mà là Lang Hiên 'Hài tử' thôi... Hần chỉ là phải đợi dài sự xuất hiện của người mà thôi! Người là hần tất cả hồn nguyên mảnh vỡ bên trong, duy nhất tu bổ kia hắc ám bản thủ chỗ trống mà không có bị ô nhiễm một khối! Ta không có ở linh hồn của người bên trong nhìn thấy một tia hắc ám! Cái này cũng là Bạch Vũ lựa chọn người nguyên nhân!”

Chương 80: Kiểm câu đố

“Người muốn ta mở ra Ma đồ?” Lý Hạc Thần cuối cùng cũng coi như nghe rõ Lăng Hàn ý tứ, khó có thể tin, chính mình cực lực tưởng phải bảo vệ Lăng Hàn, giờ khắc này dĩ nhiên để cho mình mở ra Ma đồ? !

“Hắc vụ chi nhân tại trên cánh tay của người để lại một cái gai thanh chi nguyên rửa, cái kia chú thuật hội phán định người chu vi có thể đưa tới Ma đồ đám người, đương hình xăm con số càng ngày càng nhỏ thời điểm, liền mang ý nghĩa mở ra Ma đồ thời khắc sắp xảy ra. Bởi thượng một vòng mở ra nghi thức đã thất bại, cho nên hiện tại kia hình xăm liền về vi mười, cùng đợi hạ một cái mười năm đến.” Lăng Hàn đạo, “Thế nhưng ta cho là, sư huynh người có thể tránh cái này cứng nhắc quy tắc —— Ma đồ đã bị ta thu gom tại ổn thỏa địa phương, nếu như sư huynh nguyên ý, có thể bất cứ lúc nào mở ra Ma đồ —— hắc vụ chi nhân đem chính mình vây chết ở mười chú thuật trong luân hồi, Minh Phách mở ra Ma đồ sau, vừa vặn hần cũng theo Ma đồ ngủ say, mà Bạch Vũ thì bị Minh Phách bắt được, e sợ giờ khắc này cũng vậy ở Ma đồ bên trong.

Nếu như mở ra Ma đồ, sẽ không có người tái tới quấy rầy.

Chỉ là, Ma đồ mở ra sau đến cùng sẽ phát sinh cái gì, coi như là ta cũng không cách nào biết được. Ta chỉ biết là, đó là chủ nhân Lang Hiên để lại cho ta khẩu tin, hẳn hi vọng hẳn người thừa kế có thể mở ra Ma đồ, mở ra bí mật trong đó.”

Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, ta tôn trọng Lang Hiên ý nguyện, thế nhưng ta cũng yêu tha thiết người, cho nên ý nguyện của các người ta đều hội tuần hoàn, nếu như người quyết định mười năm sau lần thứ hai nhìn thấy cái kia hắc vụ chi nhân, thậm chí không dự định mở ra Ma đồ, ta đều ủng hộ người quyết định, người là vì ta mới trở lại nơi này, mà ta, nhưng là kiếm của người. Ta có thể bảo vệ người tránh né Ma đồ quấy nhiễu, thậm chí Bạch Vũ, Ma đồ cũng không thể tìm tới người ta, cho nên, ta nghĩ nghe nghe lời người lựa chọn.”

“Lang Hiên tại sao muốn chế tác Ma đồ, mục đích của hắn chẳng lẽ không đúng vì cứu vớt thế gian ? Mà Ma đồ lại hại nhiều người như vậy.” Lý Hạc Thần tự nhủ.

“Điểm này ta cũng không biết. Đó là Lang Hiên chủ nhân tuyệt đối bí mật.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, Ma đồ xác thực ẩn chứa đáng sợ ma lực, nó tại một ngàn năm thời kì hấp thụ tính mạng của vô số người.”

“Ma đồ...” Lý Hạc Thần hơi nghiêng đầu suy nghĩ, mà ở trong chớp nhoáng này, chung quanh cảnh tượng dĩ nhiên tùy theo chuyển đổi, hai người dĩ nhiên thân ở một chỗ bị màu xanh lục mạn đăng thực vật bao trùm trong đại sảnh, cổ điển cực đại sảnh như thánh điện, lại bị các loại nội thất thực vật xâm chiếm, trên mặt đất thậm chí có không quá căng chân nước đọng, bốn phía tựa hồ cực kỳ cổ xưa.

“Đây là... Ma Viên bên trong ?” Lý Hạc Thần bật thốt lên.

Lăng Hàn hơi kinh ngạc, nói: “Nơi này là Ma Viên bên trong Lang Hiên vẫn là thuật sĩ thời điểm cư, hẳn liền ở đây vui đùa nghiên cứu các loại chú thuật công thức. Thế nhưng là chưa bao giờ nhượng ta tiến vào.

Sư huynh, không có bất kỳ tái thể giả nhợt cảnh tượng này ký ức. Ngàn năm qua, ta và Bạch Vũ đều tại truy tìm tái thể giả nhóm, ta hóa thành người phạm mà Bạch Vũ bám vào Ma đồ ngoại vi, chúng ta đều đã từng vô số lần đã tiến vào này đó tái thể giả mang theo mảnh vụn linh hồn trong ký ức. Ta xem thấy qua vô số Lang Hiên vụn vật ký ức, thế nhưng chỉ có thời kỳ này ký ức, chỉ có tại người nơi này mới có thể nhìn thấy.”

“Như vậy nơi này chính là Lang Hiên thư phòng ?” Lý Hạc Thần ngẩng nhìn bốn phía, chỉ thấy chung quanh có thể thấy được rất nhiều giá sách cùng rải rác tàn tạ trang sách.

Che kín tro bụi trên bàn sách thả vài cuốn sách, Lý Hạc Thần đi tới trước bàn đọc sách, nhẹ nhàng đụng vào, này đó viết đầy chữ viết bản thảo liền bắt đầu chuyển động, nhưng mà đập vào mắt đi tới, tràn đầy trang sách thượng đều viết một đồng “Mười” chữ.

Liền là thập tự. Cái này thập tự đến cùng đại biểu cái gì? Lang Hiên tại sao viết nhiều như vậy thập tự?

“Sư huynh, dừng lại muốn thâm nhập tham cứu, này đó viễn cổ ký ức quá tiêu hao tâm thần, mà người bây giờ thân thể rất suy yếu, không bằng chúng ta sau đó trở lại thương thảo đi.” Lăng Hàn phát hiện Lý Hạc Thần ngón tay chợt bắt đầu biến thành hơi trong suốt chi sắc, biết được Lý Hạc Thần thân thể gánh vác quá nặng, cái mộng cảnh này lập tức sắp đổ nát.

“Ta quyết định mở ra Ma đồ.” Lý Hạc Thần bỗng nhiên nắm chặt ngón tay đạo, “Ma đồ hại người mười năm tuần hoàn nên được đến kết thúc! Lăng Hàn, ta muốn đi tới không người cánh đồng hoang vu chi địa mở ra Ma đồ, để đem Ma đồ mang tới tai hoạ khổng lồ chế tại phạm vi nhỏ nhất bên trong!”

“Sư huynh... Mở ra Ma đồ cần thiết hiến tế, Minh Phách, hắc vụ chi nhân đều dâng đi chính mình một phần thân thể mới chiếm được tư cách.” Lăng Hàn sắc mặt ngưng trọng nói, “Bởi vì tái thể giả dù sao không phải chân chính Lang Hiên.”

“Không sao, ta cũng không để ý chuyện như vậy.” Lý Hạc Thần nói.

“... Sư huynh, kỳ thực, người hiến tế phẩm sớm liền chuẩn bị xong.” Lăng Hàn nhìn phía Lý Hạc Thần nửa người dưới, “Hai chân của người cũng không phải là bởi vì sự cố mà là... Sư phụ hẳn năm đó đối với ta làm cam kết, một khi Ma đồ tìm tới người, liền dùng hai chân của người thay thế người tới tránh né tai nạn.

Sư phụ hấn dùng phép che mắt, vẫn luôn nhượng người cho rằng người là bởi vì sự cố mới mất đi hai chân.

Năm đó sư phụ thu dưỡng ta thời điểm, phát giác ta hồn phách bên trong dị dạng, tạm thời câu ra ta chân thân, biết được Ma đồ bí mật. Sở dĩ chặt bỏ hai chân của người, là vì Ma đồ tìm khi đến, một cái chân làm đồ cúng, cái chân còn lại thì lại làm người thể thân, hấn không cho người đương tông chủ, cũng là vì có thể ẩn giấu thân phận của người. Nếu như người cố ý muốn đánh khai Ma đồ, ta cho là nên trở lại Vân tông thu hồi bị sư phụ bảo tồn lại người... Hai chân.”

“Tại sao lại như vậy! !” Lý Hạc Thần kinh ngạc thốt lên, chỉ là này lóe lên thần công phu, hấn liền đột nhiên thức tỉnh.

“Người đã tỉnh? Biểu huynh? Người đều ngủ một ngày một đêm.” Độc Cô Dận cùng mấy cái kiếm linh chính ở bên giường nhìn hấn.

“Chủ nhân người vừa mới quát to một tiếng thật là dọa người, có phải là làm cái gì ác mộng?” Mặc Nguyệt hỏi.

“Lăng Hàn đâu?” Lý Hạc Thần quay đầu nhìn lại, cũng không có ở trên giường nhìn thấy Lăng Hàn.

“Hấn đã sớm đi nhà bếp nấu cơm.” Độc Cô Dận nói.

“Ta muốn đi gặp hấn!” Lý Hạc Thần muốn từ trên giường ngồi xuống.

“Người mới vừa hạ sốt vẫn không thể lộn xộn!” Một đám người vội vã đè lại hấn.

“Ta muốn cười tay! Các người không muốn theo ta!” Lý Hạc Thần giãy giụa nói.

“Sư huynh, người tưởng đi ngoài cũng không cần xuống giường a!” Lăng Hàn lúc này xuyên tạc đề đi tới, trong tay nhắc theo một cái cái bô.

Mọi người thức thời lui ra, lưu Lăng Hàn tại trong phòng.

“Lăng Hàn, ta làm cái bất khả tư nghị giấc mộng!” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn mang theo cái bô đi đến bên giường nói: “Ta đã xin nhờ Kỳ Lân đi lấy ‘Đồ cúng’. Sư huynh, vô luận người làm ra quyết định gì, ta đều ủng hộ người. Người nằm không nên cử động là tốt rồi. Ân, để tốt, người có thể giải thả chính mình lập!”

“Người như vậy nhìn ta ta giải không ra!” Lý Hạc Thần mặt hơi đỏ lên nói.

“Kỳ thực, sư huynh người mê man thời điểm, sợ sư huynh người biết nước tiểu không thoải mái, ta đã giúp sư huynh ‘Giải phóng’ quá mấy lần. Cho nên không ngưng ngưng gì!” Lăng Hàn mỉm cười nói.

Lý Hạc Thần nghe vậy hơi cắn răng, mặt càng đỏ lên. Đăng bởi: LenNiNi

## 41. Chương 71: 81-82-83

### Chương 81: Kiểm câu đố

Nguyên lai Lý Hạc Thần mê man trong hai ngày này, luận kiểm đại hội đã khai mạc, tuy rằng tối hôm nay sẽ ở võ lâm minh đại võ đài tổ chức thịnh đại khai mạc nghi thức cùng khói hoa biểu diễn, bởi vì hấn còn không có khỏi hấn, bị cấm túc. Mà Độc Cô Dận thì lại cùng kiếm linh nhóm đồng thời nghênh ngang đi tham gia luận kiểm đại hội cộng thêm tiếp ứng Lý Toàn Hắc đi.

Lý Hạc Thần buồn bực ngán ngẩm nằm ở trên giường, hấn bây giờ căn bản ngủ không được, đã đổi vô số cái tư thế lần qua lộn lại.

Lăng Hàn ngồi ở một bên nâng quai hàm nhìn hấn lộn, không khỏi nói: “Sư huynh, người thật sự rất muốn đi luận kiểm đại hội xem trò vui sao?”

“Coi như ta ngủ ở nơi này có thể làm cái gì? Mở ra Ma đồ cần thiết đồ cúng cùng trồng trải sân bãi, coi như ta phải làm việc lớn, vẫn là muốn chờ, lại nói ta đây tràng bệnh là bởi vì Ma đồ mà lên, bây giờ ta đã

có thể cảm giác được Ma đồ ma lực dần dần tiêu tan, liền coi như đi luận kiếm đại hội cũng sẽ không thể nào đi?” Lý Hạc Thần nói.

“Ta là có thể dẫn ngươi đi.” Lăng Hàn nhìn hắn nói, “Thế nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện —— không cho chính mình tự ý chạy loạn, kỳ thực ta cũng không biết Bạch Vũ đến cùng có hay không chân chính bị Minh Phách kéo vào Ma đồ bên trong, vạn nhất hắn ra ngoài sau tìm tới ngươi, ta nghĩ chịu đến Ma đồ ma lực ô nhiễm hắn, khẳng định trở nên tính khí càng tệ hơn.”

“Ta hai chân bất tiện, dựa cả vào ngươi mới có thể hành động, ngươi nói ta có thể chạy đi nơi đâu?” Lý Hạc Thần giả vờ đáng thương nói.

“Ta cảm thấy được sư huynh ngươi tâm tư lớn đây.” Lăng Hàn nhếch miệng đạo, “Bất quá tay chân giả bị vứt tại kia rạp hát bên trong bị Ma đồ cùng nhau hút đi, sư huynh ngươi coi như tưởng muốn tự mình đi lộ cũng là không được.”

Nhà kia Hí Viên đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, bây giờ bị võ lâm minh che giấu thành một cái súp xuống sự cố che đậy quá khứ, dân chúng trong thành cũng vẫn tại như thường lệ sinh hoạt, luận kiếm đại hội trong võ đài ở ngoài từ lâu người ta tập nập, coi như là rơi xuống tuyết, mọi người nhiệt tình vẫn như cũ không giảm.

Độc Cô Dận chờ người đã sớm đặt hảo chỗ lôi đài trong một phòng trang nhã —— ở vào phụ cận chuyên môn cung cấp khán giả nghỉ ngơi trà Lâu Quan đài trong một phòng trang nhã, vốn là chuẩn bị vừa ăn món lẩu một bên xem khói hoa diễn xuất cùng với võ lâm hào kiệt thay phiên lên đài làm nổi bật hình ảnh, không nghĩ tới mới vừa chưa ngồi được bao lâu, Lăng Hàn liền ôm Lý Hạc Thần đi vào.

“Biểu huynh thân thể ngươi cốt có thể xuất môn !” Độc Cô Dận kinh ngạc nói.

“Chủ nhân ngươi thực sự là quá không nghe lời!” Mặc Nguyệt cũng nói.

“Không ngại sự, chú ý giữ ấm nói là tốt rồi.” Lăng Hàn đem khóa đến như cái cầu giống nhau Lý Hạc Thần đặt ở trên ghế nói.

“Lý Hạc Thần, ngươi trải qua ma lực kịch liệt ô nhiễm, thân thể đã không lớn bằng lúc trước, ta xem ngươi vẫn là coi chừng một chút chính mình tương đối tốt.” Yên Phù Quang tựa hồ biết đến chút gì. Tuy rằng Lý Hạc Thần cũng không có đối với những người này nói từ bản thân tại rạp hát bên trong trải qua sự tình hơn nữa cũng ra lệnh cho kiếm linh bảo mật.

“Yên Phù Quang, ngươi yên tâm, ta đáp ứng ngươi sự tình nhất định sẽ làm được.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta xem chúng ta vẫn là bắt đầu ăn đi!” Lăng Hàn vội vã chuyển đi đề tài.

“Ta muốn rau hẹ hoa quả ớt muối tương gừng còn có hồ tiêu dấm chua chao tổ hợp trăm muối.” Lý Hạc Thần vội vàng nói.

“... Đều nói thân thể ngươi không được! Ăn nhiều như vậy kích thích gia vị ngươi là muốn làm tử !” Yên Phù Quang không nhịn được kêu lên.

“Ta còn không yếu đuổi đến ngươi nói mức độ đi?” Lý Hạc Thần nói.

“Ta xem sư huynh có thể ăn.” Lăng Hàn phụ họa nói.

“Thực sự là tìm chết, thôi, ta lười quản ngươi.” Yên Phù Quang bĩu môi, “Các ngươi là căn bản không biết đến ma lực ô nhiễm hậu quả có đúng không? Một hồi phong hàn đều có thể muốn hắn mệnh! Các ngươi rõ ràng đêm đó gặp được ma...”

Mặc Nguyệt đột nhiên che cái miệng của hắn nói: “Câm miệng!”

“Ta làm sao có khả năng nhượng sư huynh bởi vì một hồi phong hàn liền vẫn mệnh đâu?” Lăng Hàn cười cấp Yên Phù Quang trong bát gấp miếng thịt đạo, “Hảo hảo ăn cơm của ngươi đi.”

Yên Phù Quang đột nhiên rung mình một cái, không biết tại sao từ khi Lăng Hàn mang theo Lý Hạc Thần sau khi trở lại, liền cảm thấy Lăng Hàn có chút cảm giác đáng sợ.

“Sư huynh là Lang Hiên đích thực chính người thừa kế, bất kể là ý chí, vẫn là sức mạnh.” Đường Lăng Hàn đem bát đưa cho Yên Phù Quang thời điểm, Yên Phù Quang dĩ nhiên dường như nghe được Lăng Hàn nói nhỏ, chỉ là thanh âm kia tựa hồ không ai có thể nghe được, chỉ có hắn nghe được.

Lăng Hàn nhìn hắn, đôi mắt tựa hồ có thể đem người hồn phách đều hút đi vào.

Mà Lý Hạc Thần thì thôi trải qua mò nổi lên một cái heo nảo bắt đầu ăn.

Lúc này, minh chủ cùng nhi tử làm lần này luận kiếm đại hội người chủ trì rốt cục tại lúc mọi người tiếng hoan hô bên trong đi tới võ lâm minh trên lôi đài, chỉ thấy minh chủ chỉ tử trong tay hoàn ôm một cái mang dây chuyền vàng Hắc Miêu. Cùng những năm qua luận kiếm đại hội giống nhau, minh chủ phát biểu một phen đông dạ khai mạc phân trần.

Hai cha con thoát nhìn đều cực kỳ đặc ý.

Mà Lý Toàn Hắc thì lại vèo nhảy lên đến dưới đài, rất nhanh liền ở trong đám người biến mất.

Minh chủ chỉ tử nhìn đi xa Lý Toàn Hắc, trên mặt lộ ra nụ cười như ý.

“Chư vị đều sẽ chứng kiến vinh dự nhất thời khắc, đêm nay, toàn bộ võ lâm minh đều sẽ ghi khắc tại sử sách bên trên!” Minh chủ duỗi hai tay ra cười nói, mà ở phía sau hắn, đầy trời pháo hoa cũng tại trong màn đêm tỏa ra, đoàn người dồn dập vỗ tay reo hò khen hay.

Nhưng mà —————

Không có thứ gì phát sinh.

Lý Toàn Hắc cũng không có cắn nuốt mất tất cả mọi người tại chỗ, mà là lên đến Lý Hạc Thần bên này.

“Món lẩu! Rốt cục có thể ăn được món lẩu rồi!” Lý Toàn Hắc lên đến trên bàn, suýt chút nữa muốn ôm bén lửa nổi khiêu vũ.

“Lý Toàn Hắc, ngươi có hay không phát hiện một chuyện?” Lý Hạc Thần nâng quai hàm hỏi.

“Cái gì?” Lý Toàn Hắc nhìn Lý Hạc Thần không hiểu hỏi.

“Ngươi biến thành chân chính đại mèo mập rồi!” Mặc Nguyệt nói.

“Doạ? !” Lý Toàn Hắc lúc này mới quay đầu xem xem chính mình cái bụng cùng cái mông, nguyên lai Ma đồ mở ra sau, Lý Toàn Hắc cũng bị ảnh hưởng, dĩ nhiên khôi phục thành mười mấy cân đại Hắc Miêu rồi!

“Ta biến đã trở lại! ! miêu ha ha ha!” Lý Toàn Hắc vung lên vuốt mèo cười ha hả, “Ta muốn trở lại Ma tôn bảo tọa!”

Chương 82: Kiếm câu đố

Minh chủ phụ tử vốn là dùng khói hoa làm hiệu, mở ra huyết tinh giết chóc nghi thức để tế điện Ma đồ, ý đồ một mình triệu hoán ra Ma đồ, nhưng mà khói hoa qua đi, cái gì đều không phát sinh.

Nghe nói là đại ma vật Lý Toàn Hắc thì lại biến thành nhân dạng, tại đại ăn lẩu.

“Lão tử rốt cục có thể biến đã trở lại!” Lý Toàn Hắc đem một chân đạp ở trên ghế, đỉnh đạc ăn uống nói.

Bây giờ Lý Toàn Hắc, từ ngoài mạo thượng khán, cùng mười năm sau Lý Hạc Thần đã từng thấy Lý Toàn Hắc bốn tướng giống nhau như đúc, mơ hồ là cái chừng hai mươi tuổi thanh niên tóc đen.

“Sư huynh, xem ra đêm nay rất thái bình, cái gì đều không phát sinh, ngươi náo nhiệt cũng nhìn, tổng nên về rồi đi?” Lăng Hàn đạo, “Dù sao còn chưa khỏe thấu, vẫn là tiếp tục nằm trên giường nghỉ ngơi hảo.”

“Ta chẳng qua là cảm thấy, đêm nay minh chủ xem ra phải thất vọng cực kỳ.” Lý Hạc Thần coi như ngồi ở đây lâu các bên trong, vẫn có thể nhìn ra trên đài đôi kia hai cha con sắc mặt không tốt.

“Đôi kia phụ tử rất là giảo hoạt, bọn họ tại trên người ta làm lần theo nguyên rửa, khả năng lập tức liền phải tìm được ta. Ta cũng không muốn lại về bọn họ nơi đó đương súc sinh, uy, Lý Hạc Thần, đây đều là người trêu ra hỗn loạn, cho nên ngươi nên thu thập!” Lý Toàn Hắc nói.

“Không sao, để cho bọn họ tới tìm người đi.” Lý Hạc Thần nhấp ngụm trà, một đầu tóc đen trong nháy mắt biến thành màu trắng bạc, khiến người trở mắt ngoác mồm.

“Sư huynh đã có thể gọi ra linh tôn hình ảnh ? Quả nhiên là sư huynh, khôi phục thật nhanh!” Lăng Hàn đạo, “Nhưng là vẫn không muốn vọng động chân khí hảo.”

Lý Hạc Thần khẽ mỉm cười, đem vừa mới trà nước trong chén giội về giữa không trung, nước trà dĩ nhiên không có tung tích, mà là hóa thành hoa tuyết, thổi hướng phía dưới vô đài quảng trường nơi, chỉ một thoáng, trong thiên địa đột nhiên tịch quạnh một hồi bay lả tả tuyết lớn, đem tất cả phép thuật khí tức cùng nhau vùi lấp.

“Ta triệu hoán phong tuyết có thể tạm thời che giấu Lý Toàn Hắc tung tích, các người ai dẫn hắn đi tìm một chỗ yên tĩnh, đem mình chủ dẫn quá khứ chọc thủng bọn họ mặt nạ.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta đi cho, dù sao ta cũng coi như là này cộc giao dịch người trung gian.” Yên Phù Quang đứng lên nói, “Lý Hạc Thần, ta đích xác xem thường người, hi vọng người biết người đang làm gì, Ma đồ không là vật gì tốt, người cũng không nên dẫn hỏa trên người.”

“Ta từ trước đến giờ không sợ dẫn hỏa.” Lý Hạc Thần khẽ mỉm cười.

“Không thể nhượng ta ở đây cùng ta món lẩu cùng nhau chờ sao?” Lý Toàn Hắc lưu luyến không rời bị Yên Phù Quang tha đi.

“Ngày mai luận kiếm đại hội chính thức bắt đầu, Lăng Hàn người đại biểu Vân tông có mặt đi.” Lý Hạc Thần nói.

“Vâng, sư huynh, vậy người...”

“Từ hôm nay trở đi, Lý Hạc Thần chỉ là Sâm vương mà thôi, ta muốn lui ra cái này giang hồ, từ nay về sau, bất kể là Vân tông vẫn là vô lâm, cũng sẽ không được nghe lại ta Lý Hạc Thần tên.” Lý Hạc Thần đạo, “Ta muốn Ma đồ nguyên rửa co rút nhanh đến tối phạm vi nhỏ!”

“Tuy rằng không hiểu các người nói cái gì nữa, thế nhưng biểu huynh, ý của người là người muốn trở về triều đình đương Vương gia ?” Độc Cô Dận nói.

“Chính là, ta rời đi vương phủ thời gian cũng quá lâu, không cố gắng làm cái Vương gia, quản lý ta đất phong, làm sao xứng đáng triều đình đối với tộc ta đời đời ân điển đâu?” Lý Hạc Thần nói.

“Luôn có loại cảm giác ta vẫn vô bá quan cũng bị người đối tử một nửa.” Độc Cô Dận đạo, “Người còn không bằng đi tu tiên hảo.”

“Thần hạ tâm ý đã quyết, bệ hạ cũng nói thực tại nói quá lời.” Lý Hạc Thần nói.

“Kỳ thực, ta có chút tưởng trọng dụng người, ta nói thật, biểu huynh, có như người vậy người tài ba tiến vào triều đình nói, ta tin tưởng ta giang sơn hội ngộ vững hơn.” Độc Cô Dận giả hoạt nháy mắt mấy cái, “Không bằng người không muốn hồi sâm châu, đến kinh thành làm sao? Ta có thể ban thưởng người vương phủ dinh thự, hơn nữa người người Vương phi kia mẹ kế cũng rất hi vọng người có thể áp sát trung ương triều đình vòng tròn.”

“Người là thật tâm không sợ ta đối tử người đám kia ngoại thích và thân thuộc quan ? Người biết tính nết của ta.” Lý Hạc Thần nói.

“Chính là bởi vì biết đến người là hạng người gì, ta mới hi vọng người làm việc cho ta, biểu huynh, người rất có tham chính tiềm lực, đây không phải là một điểm liền rõ ràng ? Liên trùng điểm này, ta nên kính biểu huynh một chén rượu. Thân người tử không hảo, liền lấy trà thay tửu đi!” Độc Cô Dận cười nói —— hắn kiêng kỵ nhất, chính là này đó Hoàng thái hậu một tay bồi dưỡng lên ngoại thích.

Trở lại nơi ở sau, Lăng Hàn giúp Lý Hạc Thần tắm rửa sạch sẽ, Lý Hạc Thần đã có thể khôi phục thành ngày thường bộ dáng, tạm thời thu hồi chính mình tóc trắng tự thái, ngửa mặt hướng trời nằm ở trong bồn tắm —— Lăng Hàn dùng khăn vải cho hắn lau chùi thân thể, nói: “Sư huynh, ta nếu đã thức tỉnh, nên đem ta ngàn năm qua bảo quản Lang Hiên sức mạnh cuối cùng giao phó cho người, thế nhưng coi như đó là Lang Hiên còn dư lại không có mấy sức mạnh mảnh vỡ, đối với cái thời đại này người mà nói cũng là vô

cùng to lớn năng lượng, đó cũng là hắc vụ chi nhân vẫn luôn khát vọng lấy được đồ vật, mà ta không thể một lần giao phó cho người, không phải thân thể của người hội không chịu nổi.

Nếu như sư huynh nguyện ý, ta nghĩ...” Lăng Hàn tiến đến Lý Hạc Thần bên tai, nói ra vài chữ.

Lý Hạc Thần đột nhiên liền mặt đỏ bừng má, nói: “Chỉ có này một loại phương pháp ?”

“Đây là nhanh nhất cũng là an toàn nhất biện pháp. Sư huynh đạt đến khoái hoạt đỉnh cao thời điểm, tiếp thu sức mạnh cũng đặc biệt dễ dàng.” Lăng Hàn đạo, “Ta xem sư huynh thân thể trải qua Ma đồ ăn mòn sau, bây giờ đã khôi phục được có thể hóa ra linh tôn thân hình, đêm nay chúng ta là có thể làm một lần —— không đêm dài lắm mộng, mơ ước Ma đồ người còn có thể cuộn cuộn không ngừng xuất hiện...”

“Thế nhưng ta... Còn cần luyện một chút... Lần trước cái kia...” Lý Hạc Thần mặt càng đỏ lên.

“Ta nhận thức làm sư huynh đã làm được đủ tốt.” Lăng Hàn vuốt ve Lý Hạc Thần cái trán, “Ta là kiếm của người, là vĩnh viễn sẽ không phản bội người bạn hữu, ta có hết thảy đều sẽ giao cho chủ nhân người. Tương lai, ta còn sẽ vì người chém giết chinh chiến, chém vào tất cả người chướng ngại.”

---

Diên loan đảo phương một buổi tối Lý Hạc Thần sáng sớm ngủ được mơ mơ màng màng thời điểm, Lăng Hàn liền đứng dậy tham gia luận kiếm đại hội đi, lưu lại một mình hắn ngủ tiếp hồi lung giác.

Lăng Hàn nói tới xác thực không giả, trải qua tối hôm qua một đêm, hắn có thể cảm giác được có tâm linh lực truyền vào kinh mạch của chính mình bên trong, đó là một luồng làm cho hắn cảm thấy quen thuộc linh năng. Theo linh năng truyền vào, trong giấc mộng của hắn bắt đầu xuất hiện thời đại viễn cổ cảnh tượng, một ít ý nghĩa không rõ cảnh tượng, một ít khuôn mặt xa lạ, giống như vụn vặt ký ức tro tàn.

“Lý Hạc Thần! Bản tôn rốt cục đã trở lại!” Một cái mập mập đại Hắc Miêu đột nhiên từ bên ngoài xông vào đến, vèo tiến vào Lý Hạc Thần trong chăn, hưởng thụ ổ chăn ấm áp ——

Nguyên lai bên ngoài tại rơi tuyết lớn, đông yếu mệnh, Lý Toàn Hắc biến về người thời điểm phát hiện không có thay đổi thành miêu thời điểm ấm áp.

Hơn nữa hắn tại Lý Hạc Thần nơi này ở mấy tháng này, đã sinh ra nồng đậm ổ chăn ý lại chứng! Coi như đó là Lý Hạc Thần ổ chăn, Ma tôn Toàn Hắc cũng chiếu xuyên không lầm!

“Người tắm rửa quá không có?” Lý Hạc Thần ghét bỏ đem mập Hắc Miêu nhéo đi ra, sau đó vỗ tay cái đập, gọi tới Mặc Nguyệt.

“Mang Lý Toàn Hắc đi hảo hảo tẩy một chút, thuận tiện thêm điểm hoa nhài hương.” Lý Hạc Thần phân phó nói.

“Miêu ngao! Ta không muốn rửa ráy! Ta không muốn thêm hương! Ta muốn ổ chăn!” Đáng thương Lý Toàn Hắc bây giờ còn chưa có giường của mình cùng ổ chăn, chỉ có thể khắp nơi cọ người khác ổ chăn, Lý Hạc Thần mặc dù không có hai chân, thế nhưng đối lập cũng không có chân thối, cả người hương hương, là xuyên ổ chăn nhất quán ứng cử viên!

“Yên Phù Quang làm sao không trở về?” Lý Hạc Thần nhìn đại mèo mập bị hai con kiếm linh hạn chế, ngồi ở trên giường hỏi.

“Yên Phù Quang cùng người minh chủ kia ngã bài, nói căn bản cũng không có cái gọi là ma vật, trêu đến kia hai cha con giận tím mặt, bọn hắn bây giờ ba người còn tại trong thành khắp nơi truy đuổi đây! Ta liền nhân cơ hội đã trở lại.” Lý Toàn Hắc nói.

“Như vậy nói cách khác, kỳ thực trên người người vẫn là mang theo lần theo chú thuật ?” Lý Hạc Thần nói.

“Hình như là như vậy, bất quá ta xem không có ta chuyện gì a!” Lý Toàn Hắc ngồi xổm ở bồn tắm bên trong ngoẹo cổ nói.

“Ta cảm giác phiền phức muốn tìm tới cửa.” Lý Hạc Thần ôm lấy cánh tay.

Chương 83: Kiếm câu đố

“Chủ nhân, ý của người là, mình chủ hội lần theo Lý Toàn Hắc mà đến?” Mặc Nguyệt nghe vậy lập tức hiểu ý.

“Không sai, mình chủ cũng là năm đó tu tiên giới nổi danh nhân sĩ, có thể được đến mình chủ vị trí tuyệt đối không phải chỉ là hư danh. Mặc Nguyệt, người dựa theo ta nói biện pháp đi tại đây dinh thự bốn phía bày xuống kết giới, may là Độc Cô Dân không ở chạy đi xem luận kiếm đại hội, không phải ta còn muốn cố hấn, hiện tại này dinh thự bên trong chỉ có hai người chúng ta, hành động cũng dễ dàng hơn nhiều.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta không tính người sao?” Lý Toàn Hắc nằm nhoài chậu gỗ lễ sách hỏi.

“Người là sủng vật.” Lý Hạc Thần nhắc lên chặn nói, “Nếu không phải người không thành thật cùng Yên Phù Quang, ta cũng không cần từ trong chậu bò ra ngoài.”

Hắn dứt lời ngồi vào bên giường ghé lẩn bên trong, bắt đầu tự mình động thủ chải đầu mặc quần áo.

“Người mới phải sủng vật!” Lý Toàn Hắc không phục nói, “Cùng Yên Phù Quang khắp thành chạy loạn quá nhàm chán, bản tôn có thể là Ma tôn, tự nhiên là muốn đi nơi nào thì đi nơi đó!”

Lý Hạc Thần liếc mắt nhìn hắn, vỗ tay cái đập, trên bàn này đó chuyên dụng mao cái lược cùng kéo liền tự động bay đến Lý Toàn Hắc trên người chải vuốt cắt, bắt đầu cho hắn toàn bộ phương vị tiến hành sủng vật mỹ dung.

Lý Toàn Hắc bị thao túng đến mức rất thoải mái, đơn giản nằm ở chậu gỗ bên trong tiếp thu phục vụ, chỉ chốc lát sau, hắn liền bị Lý Hạc Thần dùng pháp thuật từ đầu đến chân tẩy sạch sành sanh, lúc này chỉ thấy Lý Hạc Thần lấy ngón tay vẽ một tấm mới vừa viết xong bùa chú, hướng Lý Toàn Hắc trên người ném đi, phịch một tiếng, Lý Toàn Hắc mao liền toàn bộ làm!

Thật nhàm chán bùa chú! Lý Toàn Hắc nội tâm không nhịn được nói.

“Tưởng xem trò vui liền cùng ta đi ra sân.” Lý Hạc Thần đã mặc xong xuôi, nhìn qua như là cái nhỏ nhả người đọc sách, giờ tay nhắc chân đều cực kỳ tao nhã.

“Đi đi đi! Ta muốn xem trò vui!” Lý Toàn Hắc vội vã muốn nhảy đến Lý Toàn Hắc xe lăn —— căn cứ hắn mấy tháng này tích lũy thường thức, đi theo Lý Hạc Thần bên người là an toàn nhất tuyệt đối không sai, liền Ma đồ trận pháp đều có thể chạy trốn ra ngoài Lý Hạc Thần tuyệt đối là thoát thân dùng tốt nhất “Tái cụ”.

Ai biết Lý Hạc Thần một cái tát đem nhảy dựng lên Lý Toàn Hắc vỗ trên đất, nói: “Hiện ở trong phòng chỉ có người cùng ta, bên ngoài bậc thang cùng ngưỡng cửa đông đảo, người muốn ta làm sao đi ra ngoài? Đương nhiên là người đẩy ta đi ra ngoài.”

“Người dĩ nhiên nhượng bản tôn làm cu li!” Lý Toàn Hắc bất mãn gào gào.

“Ta cũng không nói như vậy, chỉ là làm phiền người giúp ta đẩy xuống ghế lẩn mà thôi.” Lý Hạc Thần nói.

“Người tay chân giả đâu?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Lăng Hàn còn chưa giúp ta làm ra tân tay chân giả.” Lý Hạc Thần nói.

“Hừ.” Lý Toàn Hắc hừ lạnh một tiếng, đành phải biến ra hình người, giúp Lý Hạc Thần đẩy ghế lẩn.

Trong đình viện tuyết mịn còn tại sau liên tục, Lý Hạc Thần bỏ kiện áo khoác đi ra, nhìn thấy sân trước ngôi nhà chính bên trên phong làm nền trời đã bị Mặc Nguyệt bày ra kết giới bao phủ trụ, dẹt thành kết giới linh khí sợi tơ thỉnh thoảng phát ra lóe lên quang điểm, chiếu hiện ra chú văn hoa văn.

Mặc Nguyệt thì lại đứng ở trên nóc nhà, cầm trong tay Mặc Nguyệt kiếm, cảnh giác chú ý động tĩnh chung quanh.

Cái này dinh thự bản thân liền ở một tòa độc lập di động đảo bên trên, bỏ đàn sống riêng, khoảng cách chủ thành bộ phận cực xa, bốn phía cũng không có dân cư, liền lấy tâm nhìn cực kỳ trống trải, đối lập, lẩn theo Lý Toàn Hắc người cũng có thể vừa xem hiểu ngay nhìn đến đây.

Quả nhiên Lý Hạc Thần tại đình viện bên trong ngồi không bao lâu, không trung liền truyền đến sắc bén hô khiếu chi thanh, kéo mà gạch cũng hơi rung động. Lý Hạc Thần ngửa mặt lên trời vừa nhìn, chỉ thấy xa xôi trên bầu trời, một đạo kiếm khí khổng lồ chính mang theo ngọn lửa màu đen cường thế kéo tới! Nếu là bị kiếm này khí đập trúng, e sợ cả tòa di động đảo đều phải lập tức hôi phi yện diệt!

“Chủ nhân! Chúng ta kết giới không thể chịu đựng này kiếm khí xung kích! Đây là minh chủ đại tuyệt chiêu đi!” Mặc Nguyệt tại trên nóc nhà kêu lên.

“Nếu trông coi không, vậy liền đi nghênh chiến, Mặc Nguyệt, người đi trực tiếp chính diện đón đánh.” Lý Hạc Thần bình tĩnh nói.

“Phải! Chủ nhân!” Mặc Nguyệt dứt lời nhảy lên một cái, trong nháy mắt trùng vào mây trời, nghênh chiến minh chủ kiếm khí uy thế!

“Trận thế thật to!” Lý Toàn Hắc ngửa mặt đạo, “Lý Hạc Thần! Người Mặc Nguyệt kiếm thật sự là người minh chủ kia cáo già đối thủ à! Hẳn nhưng là tu luyện trăm năm cao thủ!”

Nhưng là hần lời nói bộ phận sau, đều bị trên không truyền tới cự đại tiếng va chạm bao phủ, va chạm mang tới sóng trùng kích chấn động đến mức mặt đất run rẩy đến lợi hại hơn, liền phòng ngói đều bị hất bay rất nhiều!

Lập tức toàn bộ phong làm nền trời đều bị điện quang bao phủ, chói mắt không thôi, làm cho không người nào có thể mở mắt nhìn thẳng.

Đó là Mặc Nguyệt cùng minh chủ ở trên trời mạc thượng kịch liệt giao chiến tạo thành thanh thế, mơ hồ có thể từ song phương quấy động nồng trong mây nhìn thấy hai cái triển đấu không thôi thân hình —— kịch liệt như vậy giao thủ, coi như nơi này yếu không có người ở, e sợ chờ chút cũng sẽ hấp dẫn này đó loạn kiếm trong đại hội võ lâm nhân sĩ.

Tại bên ngoài ba dặm, minh chủ chỉ tử thì lại kéo động Thần khí dây cung, đem màu đỏ thẩm tử nguyên rửa mũi tên nhắm ngay sân trước ngôi nhà chính phương hướng.

“Lại dám bắt nạt gạt chúng ta hai cha con! Lý Hạc Thần! Ta muốn ngươi trả giá thật lớn!” Minh chủ chỉ mục nhỏ bên trong hận ý tràn đầy, Mặc Nguyệt kiếm vừa ra, hần liền biết đến trốn ở trong nhà này người chính là Vân tông Lý Hạc Thần rồi!

Liền tại Mặc Nguyệt cùng minh chủ giao chiến đến kịch liệt nhất thời khắc, minh chủ chỉ tử rốt cục bắn ra hại người đâm sau lưng —— màu đỏ thẩm trên đầu tên dán viết Lý Hạc Thần họ tên bùa chú, này chỉ tiễn tuyệt đối không thể bị bất kỳ chú thuật phá giải, cũng không có sức mạnh có thể thay đổi phương hướng của nó, nó hội bắn thẳng Lý Hạc Thần trái tim! Vì để cho ra này độc ác nhất một chiêu, minh chủ chỉ tử thậm chí tại xích tiễn bí thuật bên trên áp giải một nửa của chính mình tuổi thọ!

Chỉ cần có thể giết chết Lý Hạc Thần, ngăn chặn cái miệng của hần, để cho mình cùng phụ thân bí mật vĩnh viễn bị vùi lấp, bỏ ra cái giá gì hần đều sẽ không tiếc!

Bất quá là chốc lát thời gian trong chớp mắt, xích tiễn liền như mũi kim đâm thẳng giấy trắng giống nhau đâm vào sân trước ngôi nhà chính kết giới, ở nguyên bản phòng thủ nghiêm mật kết giới bên trên khai cái động —— theo ác chiến mang tới sóng linh khí không ngừng tràn vào, thật nhỏ mũi tên cũng cấp tốc đâm về phía Lý Hạc Thần!

Mũi tên lại tại khoảng cách Lý Hạc Thần không tới nửa thước địa phương, bị Lý Hạc Thần vững vàng nắm ở trong tay.

Trong phút chốc, hồng tiễn tại Lý Hạc Thần trong tay biến ảo thành hư vô màu đỏ thẩm yên vụ, thoát ly bàn tay của hần sau lần thứ hai ngưng hình, xông thẳng Lý Hạc Thần trong lòng mà đi! Đăng bởi: LenNiNi

## 42. Chương 72: 84-85-86

Chương 84: Kiếm câu đố

“Lý Hạc Thần!” Lý Toàn Hắc liếc mắt một cái liền nhận ra kia tà môn xích tiễn, nhưng mà mũi tên khoảng cách Lý Hạc Thần gần quá, muốn ngăn cản đã không kịp, hướng hồ kia tiến gần bản không thể tránh khỏi!

Chỉ trong sát na ngăn ngừa, xích tiễn mệnh trung Lý Hạc Thần một khắc, toàn bộ sân trước ngôi nhà chính đều bị ánh sáng chói mắt huy soi sáng, ánh sáng nương theo một tiếng vang thật lớn, đem toàn bộ sân trước ngôi nhà chính san thành bình địa!

Lý Toàn Hắc bản năng nhảy lên một cái, ở giữa không trung bày xuống kết giới đem chính mình bảo vệ —— đợi đến khói bụi tan hết, dưới chân sân trước ngôi nhà chính đã trở thành một mảnh phế tích, nơi nào hoàn toàn nhìn thấy Lý Hạc Thần thân ảnh? !

Liền ngay cả hắc ghế lăn cũng nát tan thành mảnh vụn, nửa cái bánh xe từ trong đồng ngói vụn lộ ra.

Lý Hạc Thần đã chết rồi sao?

Lý Toàn Hắc ngạc nhiên nghi ngờ nghĩ.

Ai biết cơn lốc đột nhiên kéo tới, đem hắc từ giữa không trung thổi ra mấy chục ngoài trượng —— đình tai nhức óc hắc lệ vang vọng cứu tiêu, Lý Toàn Hắc ở giữa không trung bị cụ gió thổi lăn lộn, chỉ kịp nhìn thấy một đạo cự đại màu trắng quang ảnh từ bên người mình vọt qua —— trong nháy mắt, hắc triển lãm ảnh sí, nhìn như vô số cánh chim lượn vòng thiên địa, kì thực mỗi một mảnh cánh chim đều là kiếm khí ngưng tụ, mình chủ chỉ từ còn chưa kịp thấy rõ trước mắt một màn kinh người, liền bị mấy vạn đạo kiếm khí xuyên qua!

“Lý Hạc Thần là người sao!” Lý Toàn Hắc kinh hãi kêu to.

“Không phải ta chẳng lẽ còn có thể là ai?” Hắc ảnh hóa thành từng mảnh từng mảnh trong suốt cánh chim tản đi sau, Lý Hạc Thần chấp tay sau lưng phiêu trên không trung nói.

Kia màu đỏ thắm mũi tên hoàn ở trong tay hắc, tại hư huyền cùng thực thể chi gian biến ảo chấp chờn, cực kỳ kỳ quái.

Lý Toàn Hắc trong nháy mắt minh bạch là chuyện gì xảy ra: “Cái kia xích tiễn căn bản không có tìm tới mục tiêu thực sự! Minh chủ chỉ từ liền ngay cả nguyên rửa đều nguyên rửa sai rồi người! Người không phải ‘Lý Hạc Thần’ ! A không đúng! Lý Hạc Thần không phải người chân chính tên!”

“Lý Hạc Thần chỉ là ta tại tu tiên thời điểm dùng tên giả.” Lý Hạc Thần đạo, hắc vẽ một tấm bùa chú, ngăn lại cái viên này thiêu đốt tà khí mũi tên, chỉ thấy mũi tên đột nhiên bị hút vào bùa chú bên trong, hóa thành một cái phù hiệu màu đỏ.

Mà đâm sau lưng đả thương người minh chủ chỉ từ, thì tại vừa mới bị vô số kiếm khí trong nháy mắt trùng thành một bộ bạch cốt, xem ra là nhất thời bị mất mạng.

Mắt thấy con trai ruột bị chẻ thành bạch cốt, cùng Mặc Nguyệt triển đấu minh chủ ở giữa trời cao bạo phát ra kinh người gào thét, cũng ngay trong sát na này phân thân, đầu của hắc liền bị Mặc Nguyệt chém xuống một kiếm, từ đám mây lăn xuống rất xuống.

“Lý Hạc Thần, người thực sự là sát tinh, ai nhìn thấy người đều không kết quả gì tốt!” Lý Toàn Hắc nói.

“Không phải ta là sát tinh, là bọn hắc nhất định phải tự tìm đường chết, đối Ma đồ lòng mang ý đồ xấu chỉ nhân vốn là không có kết quả gì tốt.” Lý Hạc Thần nói.

“Nguyên thần của người cùng linh tôn đều là dùng hắc vi hình dáng, xem ra người là tu thành hắc tiên. Bị ta biết rồi nguyên thần của người nguyên như, người không sợ ta sau đó lợi dụng cái này tìm ra nhược điểm của người ?” Lý Toàn Hắc bỗng nhiên nghĩ tới vừa mới Lý Hạc Thần dĩ nhiên ở trước mặt mình triển lộ ra đại chiêu, đem võ công của chính mình thuộc tính lộ rõ, đối với người tu tiên tới nói, đây chính là bằng tiết lộ hạng nhất thiên cơ, ngày sau cùng người quyết đấu cũng sẽ bị người bắt được cái đuôi cùng nhược điểm.

“Kia người cho rằng ta không nhìn ra nguyên thần của người nguyên như là báo đen ? Cũng vậy.” Lý Hạc Thần vẫn đạm phong khinh nói, “Mặc Nguyệt, đem thi thể xử lý một chút, cái này luận kiếm đại hội xem ra phiền triệt để loạn điệu. Chúng ta rời khỏi nơi này trước đi. Lý Toàn Hắc, người hoàn đến giúp ta một việc.”

“Làm gì?” Ma tôn Lý Toàn Hắc ôm cánh tay bấu môi hỏi, không biết tại sao, tại Lý Hạc Thần trước mặt, hắn đã dưỡng thành thói quen cảm giác được thấp người một đầu.

“Chúng ta đi tìm Lăng Hàn. Cần người thay đi bộ.” Lý Hạc Thần rơi xuống từ trên không nói.

“Người không phải có thể bay qua !” Lý Toàn Hắc bắt mồm nói.

“Tại phạm nhân trong thành trì không thiện dùng phi hành thuật, là người tu tiên cơ bản thường thức.” Lý Hạc Thần đạo, “Nếu là tất cả mọi người bay tới bay lui, hội nhiều loạn bình dân sinh hoạt.”

“Người chính là tìm lười nhác mượn cớ!”

“Ta có thể giúp đỡ người trùng kiến ma giáo.” Lý Hạc Thần lấy ra đòn sát thủ.

“... Ta muốn một vạn lượng bạc.” Lý Toàn Hắc đột nhiên động tâm, “Tám ngàn lượng cũng được!”

Không có theo đuổi hắc mập miêu.

---

Lăng Hàn chính ôm kiếm tại phía dưới lôi đài chờ đợi tỷ thí, bỗng nhiên hắn hơi suy nghĩ, cảm ứng được Lý Hạc Thần ác chiến.

Nhưng mà hắn cũng không có đi qua thăm dò Lý Hạc Thần tình hình, bởi vì hắn đối Lý Hạc Thần thực lực rất tin tưởng.

Chỉ có điều xa xa truyền tới kịch đấu khí tức quá mức kinh người, đưa tới vô số vô lâm nhân sĩ chú ý, Lăng Hàn lo lắng chính là, lần này toàn bộ gia sản xem ra đều bị hồng, chờ sau đó muốn một lần nữa đi tìm đặt mua tân chỗ ở.

Độc Cô Dận thì lại mang theo chính mình sớm đã chờ đợi tại luận kiếm trong đại hội thị vệ cùng kiếm linh khắp nơi đi dạo, thuận tiện kết giao không ít bằng hữu, cũng nhạ không ít phiền phức, bất quá Lăng Hàn không có chút nào lo lắng hắn, dù sao có cái cao qui cách tổ tiên kiếm linh cùng hắn.

“Chủ nhân, Lý tiên trưởng bên kia tựa hồ tại ác chiến, ta muốn không mau chân đến xem? Tiên trưởng hành động bất tiện, khả năng gặp nguy hiểm.” Đàm Ảnh tại Lăng Hàn bên cạnh hỏi.

“Không cần, sư huynh có thực lực tuyệt đối nghiền ép này đó đến tìm phiền toái người, chúng ta chuẩn bị chờ chút tỷ thí là tốt rồi.” Lăng Hàn đạo, “Bất quá, sư huynh gia sản phỏng chừng đều bị phá hủy, người cầm trên người ta này đó ngân phiếu nhanh đi cho hắn mua chăn đệm tìm nơi ở đi, nơi này trời giá rét mà đông, hắn vừa sợ hàn, chờ sau đó cũng cảm giác cực khổ rồi.”

“Thế nhưng lập tức chủ nhân liền muốn lên đài so kiếm, ta nếu là đi, người há không phải là không có binh khí?” Đàm Ảnh nói.

“Ta xem này đó đối thủ, không cần ta xuất kiếm.” Lăng Hàn đạo, “Lưu lại võ kiếm cho ta là tốt rồi.”

Lý Hạc Thần cấp xứng võ kiếm đều là hoa lệ cực kỳ, tỷ như Đàm Ảnh võ kiếm, gần nhất thẳng cấp thành đất vô cùng vũ tinh võ kiếm, không chỉ có mềm mại, hơn nữa óng ánh long lanh, nạm quý báu bảo thạch tô điểm, bởi vì quá gây chú ý, Lăng Hàn đều không thể không bỏ bao lấy võ kiếm.

Kết quả Lăng Hàn vừa ra sân, liền đưa tới vô số vô lâm đam mê muội tử trợn hoan hô, nguyên lai sớm tại luận kiếm đại hội khai mạc trước, tề nhạ nhân sĩ liền đem hết thấy người dự thi chân dung làm thành sách bán ra, còn lần này đến hạ tiền đặt cược áp chú, Lăng Hàn bởi vì là nhân tài mới xuất hiện, tương mạo tuấn mỹ, sớm đã trở thành vô số thiếu nữ thần tượng.

Chỉ là bởi vì trường đến hảo nhìn mà thôi.

Chương 85: Kiếm câu đố

Lý Toàn Hắc công lấy Lý Hạc Thần tại trên đường phố đi về phía trước, dọc theo đường đi hấp dẫn không ít người quay đầu lại nhìn bọn họ.

Điều này làm cho Ma tôn cảm giác được rất thật không tiện, thế nhưng chỉ có thể liếc mắt đi về phía trước, vì tiền.

“Lý Toàn Hắc, người đình xuống đây một chút.” Lý Hạc Thần nói.

“Bản tôn mới không gọi Lý Toàn Hắc.” Lý Toàn Hắc không phục nói.

“Ngược lại người cũng không muốn tiết lộ họ tên, hơn nữa ta cảm thấy được Lý Toàn Hắc danh tự này tốt vô cùng, tất cả mọi người quen thuộc.” Lý Hạc Thần đạo, “Bên kia có cái bán ăn vặt tiệm, chúng ta đi luận kiếm đại hội xem so tài, cũng không thể làm ngời đi?”

“Người nghĩ thật nhiều.” Lý Toàn Hắc cảm giác không có cách nào phản bác, kỳ thực chính hắn cũng rất yêu thích hạp qua tử, chỉ là biến thành miêu sau không có cơ hội gặm.

Vì vậy hắn thật sự đi mua tam cân ngũ vị hương hạt dưa, nhượng Lý Hạc Thần cầm, chính mình tiếp tục công lấy Lý Hạc Thần đi về phía trước.

“Lý tiên trưởng!” Đi ra tản bộ Đàm Ảnh gọi bọn hắn lại, Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần quan hệ mật thiết, làm Lăng Hàn kiếm linh, tìm tới Lý Hạc Thần đối với Đàm Ảnh tới nói không phải việc khó.

“Chủ nhân gọi ta giúp người tìm tân nơi ở, vừa vặn người đã đến rồi, ta dẫn người đi khách sạn đi.” Đàm Ảnh đạo, “Người không sao chứ?”

“Hắn có thể có chuyện gì? Khoái nhượng ta giải phóng! Ta mệt chết lạp!” Lý Toàn Hắc tả oán nói.

“Chúng ta muốn đi luận kiếm đại hội quan thi đấu.” Lý Hạc Thần đạo, “Coi như trở về khách sạn, ta cũng không có việc gì làm.”

“... Hảo đi, bất quá ta xem có thể hay không cho người tìm cái thay đi bộ công cụ.” Đàm Ảnh gãi đầu một cái nói.

Kết quả Đàm Ảnh tìm một vòng cũng không tìm được có bán ghế lắn cửa hàng, cuối cùng mua cái hai người nhấc đơn giản nhấc ghế tựa, cùng Lý Toàn Hắc đồng thời một trước một sau giờ lên Lý Hạc Thần đi lôi đài tỷ võ bên kia.

Lý Toàn Hắc vẫn không có thoát khỏi làm cu li vận mệnh.

Võ đài bên trong quảng trường ở ngoài người ta tấp nập, Đàm Ảnh cùng Lý Toàn Hắc nâng lên ghế tựa, kéo Lý Hạc Thần ở trong đám người qua lại, cảnh này khiến Lý Hạc Thần rất gây chú ý. Bởi vì Văn tông tiếng tăm, nhận thức Lý Hạc Thần võ lâm nhân sĩ không ít, nghe nói này vị vốn là rất có tiền đồ Văn tông đại đệ tử vì thương tổn trí tàn phế, rất nhiều người đặc biệt lưu ý Lý Hạc Thần hai chân, nhưng mà hắn tại trên đài che kín một cái Đàm Ảnh tìm tới thăm len, cái gì cũng nhìn không ra đến.

Bởi Lý Hạc Thần tướng mạo khí chất thực sự không tầm thường, đối với hắn tiếc hận chi thanh cũng là không dứt bên tai.

Coi như què rồi, người này cũng là hung ác muốn chết! Lý Toàn Hắc nghe thấy này đó cảm khái thanh không khỏi ở trong lòng hừ lạnh.

Đàm Ảnh giúp Lý Hạc Thần tại ngắm cảnh trên lầu tìm cái trong một phòng trang nhã, đây chính là lúc trước bọn họ ăn lẩu vị trí.

“Tiên trưởng, đoạn đường này người chịu khổ, ta đi tìm cái chậu than lại đây.” Đàm Ảnh đem Lý Hạc Thần sắp xếp cẩn thận sau liền lập tức đi ra ngoài.

Lý Toàn Hắc nằm ở rải ra đệm chần trên ghế nằm, kêu lên: “Mệt chết lão tử lạp! Rốt cục có thể nghỉ ngơi một chút! Hạt dưa khoái lấy ra!”

Lý Hạc Thần đem đặt ở trong lồng ngực của mình lá sen giấy mở ra, lộ ra hạt dưa, hai người vì vậy bắt đầu ăn.

Lúc này Lăng Hàn đã kinh tại trên đài cùng người tỷ thí, tay hắn cầm kiếm bao bị cho rằng là cố ý nhục nhã đối phương, trêu đến đối thủ xuất liên tục sát chiêu, gây nên từng trận kinh ngạc thốt lên, nhưng mà Lăng Hàn lại thành thạo điều luyện, thỉnh thoảng mong rằng hướng Lý Hạc Thần ngồi vị trí.

Lăng Hàn thắng lợi hẳn là không có gì hồi hộp, coi như là dùng cành cây cũng có thể dễ dàng thủ thắng, hơn nữa sau khi giác tỉnh Lăng Hàn thực lực tựa hồ càng cao thâm hơn, liền Lý Hạc Thần cũng không biết, bây giờ Lăng Hàn đến cùng lợi hại bao nhiêu.

Tiếng gõ cửa đột nhiên truyền đến, Lý Hạc Thần thuận miệng nói: “Tiến vào.”

Đẩy cửa mà vào không phải Đàm Ảnh, dĩ nhiên là Trầm Tuyết, cùng với phía sau hẳn hai người.

“Vương gia! !” Hai người kia trầm miệng một lời nói.

Hai người kia chính là vương phủ thị vệ Lý Tử cùng lại đây chuyên môn tìm Lý Hạc Thần bức hôn vương phủ ảnh vệ Ảnh Nhị Bát.

Lý Hạc Thần nhất thời cảm thấy đau đầu.

“Vương gia thân người tử xảy ra vấn đề, tại sao cũng không cho vương phủ nói một tiếng!” Lý Tử mới vừa tới đến vô lâm minh, liền nghe đến Lý Hạc Thần trớ trêu nghe đồn, vì vậy lòng như lửa đốt tìm tới.

“Chuyện này đã giải quyết, sau này hãy nói.” Lý Hạc Thần đạo, “Các người đột nhiên lại đây, là muốn làm gì?”

“Vương phi nương nương hi vọng Vương gia có thể trở về vương phủ thành hôn.” Ảnh Nhị Bát đạo, “Nếu là Vương gia không theo, ta chỉ có thể sử dụng thủ đoạn cường ngạnh.”

“Vương gia thân thể của người ra chuyện lớn như vậy, làm sao có thể gọi giải quyết? Thỉnh lập tức trở về vương phủ an dưỡng đi! Ảnh Nhị Bát! Người không muốn làm bừa!” Lý Tử ngăn lại nói.

“Lý Tử, ta chỉ nghe Vương phi mệnh lệnh, không quản sống hay chết, ta đều muốn mang Vương gia đi.” Ảnh Nhị Bát nói chỉ lát nữa là phải động thủ cướp người.

“Các người đều cho ta mau chóng rời đi!” Lý Hạc Thần vỗ bàn một cái quát lên, “Cũng không nhìn một chút nơi này là địa phương nào!”

Một thanh kiếm thì lại vô thanh vô tức gác ở Ảnh Nhị Bát trên cổ: “Ta nói vị tiểu ca này, người muốn mang đi Lý tiên trưởng, có hay không trải qua sự đồng ý của ta?” Ở phía sau hẳn Đàm Ảnh cầm kiếm yếu ớt hỏi.

Ảnh Nhị Bát nhất thời chảy mồ hôi ròng ròng, hẳn xưa nay bất cẩn như vậy quá —— thậm chí có người vô thanh vô tức có thể tiếp cận chính mình!

“Ta cuối cùng coi xong thành nhiệm vụ lập!” Trầm Tuyết thở phào, ngồi xuống cùng Lý Toàn Hắc đồng thời hạp qua tữ.

“Vương gia!” Lý Tử quỳ xuống đến đạo, “Thỉnh Vương gia hồi vương phủ đi! Dù sao vương phủ mới thật sự là chỗ an toàn!”

“Hừ, ngu xuẩn, người nói vương phủ an toàn, vậy người có biết hay không, đi cùng người ba tháng đường xá người này, kỳ thực căn bản không phải người, mà là một cái ma kiếm đâu?” Lý Hạc Thần liếc mắt nhìn Trầm Tuyết đạo, “Không có ta gia trì địa phương, cũng xứng được với gọi an toàn?”

“Lý tiên trưởng là tu tiên giới người tài ba, kiếm khí ngang dọc trăm dặm cũng không tính khuyếch đại, nếu là các người không đánh lại được chúng ta này đó kiếm linh, cũng không cần vọng đàm luận bảo vệ Lý tiên trưởng.” Đàm Ảnh cười lạnh nói.

“Vương gia. Ngài thật sự tu tiên thành công? !” Lý Tử kinh ngạc nói, hẳn vẫn cho là Lý Hạc Thần đi Vân tông bất quá là đi tu thân dưỡng tính.

“Lý tiên trưởng nói mình kiếm thuật thứ hai, thiên hạ không ai dám nói đệ nhất.” Đàm Ảnh cùng chủ nhân của mình một cái ham muốn.

Chương 86: Kiếm câu đố

Vì vậy, bị kèm hai bên Ảnh Nhị Bát cùng Lý Tử không thể không ngồi xuống cùng Lý Hạc Thần cùng uống trà.

Ảnh Nhị Bát là không tin Lý Hạc Thần như vậy vẫn nhược bệnh tàn quý tộc công tử có kiếm pháp gì, hắc chỉ phục cái này Vương gia bên người mấy cái này gọi là kiếm linh nam nhân quả thật có chút tài năng.

Nghĩ đến kiếm linh cũng bất quá là một loại ảnh vệ tổ chức.

Rất khoái Độc Cô Dận cũng tới đây, hắc mang theo càng nhiều hơn ăn vặt đến tìm Lý Hạc Thần, đồng thời có chút kỳ quái làm sao Lý Hạc Thần nói cẩn thận ở nhà dưỡng bệnh, lại đột nhiên chạy tới.

“Biểu huynh, người có phải là không chịu được tịch mịch?” Độc Cô Dận hỏi.

Lý Hạc Thần cười cười, không trả lời.

Nhưng thật ra là hắc đem phòng ở hủy đi.

“Chủ nhân, thân thể của ngài còn không có toàn bộ hảo, Lăng Hàn tiên trưởng việc thi đấu ngày hôm nay cũng so với xong, không bằng kịp lúc trở lại khách sạn nghỉ ngơi đi.” Mặc Nguyệt nói. Hắc đã kinh tại gây nên rối loạn trước đem mình chủ võ lâm phụ tử thi thể vùi lấp, hiện tại phỏng chừng đối với toàn trường tới nói, mình chủ phụ tử chỉ là mất tích mà thôi.

“Vương gia người người ở đây ngược lại là rất nhiều.” Lý Tửu một bên hạp qua tửu vừa nói.

“Lý Tửu, ta đúng là chuẩn bị trở về vương phủ quy ẩn, thế nhưng là ta sắp xếp xong xuôi chuyện bên này sau, các người dùng vì các người là ai? Tùy tiện liền chạy tới trước mặt của ta đến ồn ào, gọi ta làm này làm kia, các người vẫn không có tư cách đó.” Lý Hạc Thần bày ra Vương gia cái giá khiển trách.

“Tiểu nhân biết tội!” Lý Tửu vội vã thức thời quỳ xuống đến.

Ảnh Nhị Bát nhưng là không lên tiếng.

“Lý tiên trưởng, tu tiên giới võ lâm cùng phạm phụ tục tử hạ võ lâm, là hai cái khái niệm bất đồng, này vị nhị Bát tiểu ca xuất thân hạ võ lâm, tựa hồ là làm giết người bán mạng nghề, khả năng bị người dùng một loại nào đó được vật áp chế khống chế, ta nghĩ ta có thể dẫn hắc đi gặp Lăng Hàn chủ nhân, chủ nhân tinh thông được lý, nói không chắc có thể giúp hắc giải độc.” Đàm Ảnh cấp Lý Hạc Thần rót chén trà thủy đạo.

Đàm Ảnh cá tính mười phần mười cực kỳ giống Lăng Hàn, thận trọng nhu hòa, Ảnh Nhị Bát nghe vậy, trong lòng hơi xúc động, không nhịn được chăm chú nhìn thêm Đàm Ảnh, chỉ thấy Đàm Ảnh tướng mạo có mấy phần cùng Lý Hạc Thần tương tự, lại mặt mày ôn nhu, siêu phạm thoát tục, là bình sinh chưa từng thấy mỹ nam tử.

“Người dẫn hắc đi thôi.” Lý Hạc Thần gật đầu, “Lý Tửu, người cũng cùng Đàm Ảnh đi, nhìn có cái gì có thể giúp một tay. Ta gần nhất sẽ cùng sư đệ ta đi giải quyết một điểm trong môn phái sự vụ, xử lý tốt sau sẽ lập tức hồi vương phủ, các người liền như vậy cùng Vương phi báo lại đi.”

“Biểu huynh người muốn đi hồi vương phủ kết hôn ? Liền ngay cả ta đều biết, vương phủ cái kia lão bà chung quanh cho người tìm lão bà kết thân đây!” Độc Cô Dận nói.

“Đây là việc nhà của ta, ta sẽ xử lý tốt.” Lý Hạc Thần nói.

“Kỳ thực đi, nếu Lăng Hàn đều với người tốt như vậy, ta xem không bằng ta tác thành các người, nhưng là cái kia lão bà chưa chắc sẽ buông tha biểu huynh, ta nghĩ, không bằng các người liên hợp diễn một tuồng kịch, ta đến phối hợp các người làm sao?” Độc Cô Dận con người đảo một vòng, liền có nhí nha nhí nhảnh điểm quan trọng (giọt).

“Người muốn như thế nào?” Lý Hạc Thần nhíu mày.

“Trên phố không phải lưu hành nhất cái gì bá đạo Vương gia yêu ta các loại tiết mục ? Không bằng Lăng Hàn theo người hồi vương phủ, đương kia lão bà trước mặt, gạo nấu thành cơm, thời điểm đó người mang Lăng Hàn vào kinh, ta cho các người tứ hôn, cứ như vậy lão bà liền không lời có thể nói.” Độc Cô Dận nói.

“Cũng hảo, Lý Tửu! Người liền trở về nói cho Vương phi, ta ở bên ngoài đã tìm được người trong lòng, trừ hắc ra, đời này không tái nhị thú.” Lý Hạc Thần đạo, “Ít ngày nữa sẽ dẫn hắc tiến vào vương phủ, tự mình gặp mặt Vương phi. Còn có, Vương phi bộ tộc đặc quyền, ta dự định hết thủy tước mất, không quản ta có

hay không đời sau, ta cũng sẽ không dung túng mẹ nàng gia các loại làm ác. Cảm thấy biệt khuất lời nói, liền cứ việc tìm ta Lý Hạc Thần một người phiền phức, ta nhưng lại không sợ người khác gây phiền phức.”

“Vương gia, ngài lời này muốn là cấp Vương phi biết đến, tiểu phổng chừng liền mất mạng!” Lý Tửu nghe rằng đạo, quả nhiên không hổ là Vương gia, tính cách vẫn là lợi hại như vậy!

“Ngược lại ta sẽ viết một phong thư cho người, đưa không tới trong tay nàng, cái mạng nhỏ của người đồng dạng không còn.” Lý Hạc Thần khẩu khí, đây là muốn chính diện giang Vương phi a!

Tất cả mọi người dùng ăn đưa ánh mắt nhìn Lý Hạc Thần.

Vô lâm minh võ đài trên quảng trường cũng có cung cấp thân phận khách nhân tôn quý dùng để nghỉ ngơi gian phòng nhỏ, Lý Hạc Thần rất khoái bị đưa đến như vậy trong căn phòng nhỏ sưởi ấm, gian phòng tuy rằng không lớn, nhưng có thư thích giường cùng chậu than, còn có đơn giản đồ cổ trang trí.

Lăng Hàn so với xong võ liền đi tới Lý Hạc Thần bên người. Còn không đợi Lý Hạc Thần tới kịp nói cái gì, hắn lại đột nhiên tại Lý Hạc Thần trên môi ấn xuống một cái hôn, đến xác nhận chính mình tối hôm qua “Cho làm con nuôi” cấp linh lực của hắn ở trong người vận chuyển tình huống.

Tự như cùng hắn dự liệu như vậy, đến từ Lang Hiên sau cùng còn sót lại linh lực cùng Lý Hạc Thần kinh mạch thiên y vô phù dung hợp lại cùng nhau, hơn nữa Lý Hạc Thần thoát nhìn cũng không có gì thống khổ phản ứng.

“Sư huynh, thân thể của người khôi phục rất tốt.” Lăng Hàn cao hứng nói.

“Nếu là người có thể đem ta tay chân giả làm được, ta cảm thấy được ta hội khá hơn một chút.” Lý Hạc Thần nói. Hai gò má của hắn hơi đỏ lên, cứ việc này bên trong căn phòng nhỏ chỉ có hắn và Lăng Hàn hai người, nhưng mà gần nhất Lăng Hàn cũng thực quá nhiệt tình.

“Phổng chừng sáng ngày mốt liền có thể làm tốt.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, Đàm Ảnh nói người dự định nhượng ta và người đồng thời hồi vương phủ, cùng Vương phi nói rõ quan hệ của chúng ta?”

Kỳ thực khi nghe đến Đàm Ảnh nói như vậy thời điểm, Lăng Hàn liền cảm thấy cao hứng không được, sư huynh làm việc tổng là dứt khoát như vậy, không có chút nào dầy dụa dài dòng.

“Không sai, làm cho nàng hết hy vọng, thuận tiện trừng trị nàng đám kia làm xằng làm bậy người nhà mẹ đẻ.” Lý Hạc Thần nói.

“Như vậy cùng Vương phi cắt đứt tóm lại không hay lắm chứ, ta sẽ tận lực giúp trợ giúp sư huynh cứu vãn.” Lăng Hàn đạo, “Không bằng, chúng ta có thể hoà hoãn một chút, thì nói ta là danh môn đại tộc tiểu thư, cùng sư huynh từ lâu tới kết châu thai, ngược lại Vương phi cũng chỉ là muốn sư huynh nhanh chóng sinh cái đời sau, như vậy nàng liền sẽ không dùng các loại ác độc biện pháp đến hãm hại sư huynh!”

“Người nghĩ thật là phức tạp!” Lý Hạc Thần đối Lăng Hàn có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, “Người có thể sinh con “

“Ta là thủy tổ kiếm linh, làm sao có khả năng sinh con, bất quá ta có thể đi tìm cái thay thế phẩm, cho rằng trong tã lót anh nhi, đã lừa gạt Vương phi —— Vương phi chỉ là không nghĩ gia tộc của nàng thất thế, chỉ cần Vương gia có hài tử là được, nàng mới sẽ không quan tâm đứa bé này là thật là giả.” Lăng Hàn nói mạch lạc rõ ràng.

So với Lý Hạc Thần yêu thích trực tiếp chính diện giang, Lăng Hàn càng yêu thích khéo đưa đẩy giải quyết vấn đề.

“Như vậy trong tã lót anh nhi, lấy cái gì đến thay thế tương đối tốt?” Lý Hạc Thần kinh ngạc hỏi.

“Biến thành mèo mập Lý Toàn Hắc, to nhỏ trọng lượng chính thích hợp!” Lăng Hàn liền điểm này đều nghĩ xong!

“Ha?” Lý Hạc Thần nghĩ thầm, Lý Toàn Hắc cũng thật là nhiều chức năng. Đăng bởi: LenNiNi

## 150

“Ta biết, mà là vì nhượng sư huynh triệt để thoát khỏi Ma đồ, mở ra Ma đồ là cần thiết hành động, chúng ta phải tìm một chỗ có thể ngăn cách Ma đồ mở ra thời điểm tạo thành địa ngục kết giới đất đai vực, vậy làm phiền Kỳ Lân linh quân mang chúng ta đi.” Lăng Hàn nói.

Nguyên lai hai người lần này nói là đến ngăn cản, kì thực là vì tìm kiếm mở ra Ma đồ địa điểm.

“Người nói cái kia địa điểm ta đã tìm được, ta sẽ dẫn các người đi cực bắc chi địa hoang mạc, nơi đó là không người hoang dã, liền chim muông đều cơ hồ không có.” Kỳ Lân đạo, “Mang bọn người đi đảo là có thể, thể nhưng ta không hy vọng ba ngày sau ta đi đón người nhóm, phát hiện là lưỡng bộ thì thể.”

“Sư huynh cùng ta, là tuyệt đối không thể chết ở cái loại địa phương đó!” Lăng Hàn kiên định nói.

“Kia chính các người cẩn thận đi.” Kỳ Lân thở dài nói.

“Chúng ta không thể cùng đi theo ? Vạn nhất chủ nhân gặp nguy hiểm thì làm sao?” Vẫn ẩn núp thân hình Mặc Nguyệt cùng Đàm Ảnh lúc này hiện ra thân hình.

“Các người không thể cùng chúng ta đi, bởi vì tại Ma đồ kết giới bên trong, phổ thông kiếm linh không đỡ nổi một đòn.” Lý Hạc Thần đã từng thấy hắc vụ chi nhân dễ dàng gây Mặc Nguyệt.

“Thể nhưng chủ nhân!” Mặc Nguyệt không cam lòng nói, “Coi như là tan xương nát thịt, ta cũng phải tận cùng bảo vệ người trách nhiệm...”

“Mặc Nguyệt, bảo vệ kiếm của sư huynh linh cũng không phải người, mà là ta.” Lăng Hàn bỗng nhiên nói.

“Cái gì? !” Đàm Ảnh cùng Mặc Nguyệt hai mặt nhìn nhau.

“Đi thôi, thời gian không còn sớm.” Lúc này Kỳ Lân thúc giục.

Từ Kỳ Lân trên lưng của xuống dưới thời điểm, Lý Hạc Thần kéo xuống trên đầu khăn vải, chỉ thấy khăn vải thượng đều là một lớp bụi đất, có thể thấy được này đại hoang mạc bão cát nghiêm trọng.

Đạp vào mắt đi tới, đều là đất hoang cùng hiện ra màu vàng xám phong làm nền trời, quả nhiên nơi này là lớn nhất khu không người, trời cao đất rộng, không hề có thứ gì.

“Ta ba ngày sau tới đón các người, các người chỉ cần bóp nát ta cho các người Kỳ Lân bùa chú, ta sẽ chạy tới các người vị trí.” Biến trở về nguyên hình Kỳ Lân đối hai người nói.

“Làm phiền Kỳ Lân linh quân rồi!” Lăng Hàn ôm hộp nói.

Kỳ Lân vì vậy quay đầu lại bay khỏi, lưu lại hai người đứng ở đất hoang thượng.

Mặt đất đều là đá vụn cùng đất vàng, Lý Hạc Thần có chút không đứng thẳng được, Lăng Hàn vội vã đỡ lấy hắn, đem mang tới một đôi gậy giao cho hắn: “Sư huynh, nơi này mặt đất không giống thành trấn bên trong như vậy bằng phẳng, người dùng gậy tương đối tốt hành động điểm.”

“Hảo đi.” Lý Hạc Thần giá hảo gậy, chậm rãi đi theo Lăng Hàn phía sau.

Chỉ thấy Lăng Hàn nâng hộp, nhìn mặt trời quỹ tích đi về phía trước, tựa hồ là đang tìm kiếm địa điểm nào.

Mà ở Lý Hạc Thần trong mắt, này hoang mạc chung quanh đều là một cái bộ dáng, không hiểu hoàn phải tìm vị trí nào.

“Sư huynh, người biết không? Nơi này đã từng chính là Thái Hoang chủ nhân thống trị đại hoang nguyên để lại mà, Thái Hoang chủ nhân chết rồi, cánh đồng hoang vu dần dần có sinh cơ, mà khu vực này bởi vì ở vào trong cánh đồng hoang vu tâm, vẫn luôn hoàn duy trì quá thời kỳ cổ đất đai mạo.” Lăng Hàn nói.

Chương 88: Kiếm câu đố

“Chúng ta phải ở chỗ này mở ra Ma đồ sao?” Lý Hạc Thần đi theo Lăng Hàn tiến lên, Lăng Hàn trong tay phóng một cái dùng để nhìn xuống đất tức giận la bàn, thỉnh thoảng điều chỉnh phương hướng.

Lăng Hàn vì để cho Lý Hạc Thần có thể đuổi tới, đi được tương đối chậm chậm, ngay cả như vậy, hai người đã đi rồi chỉnh chỉnh hai canh giờ. Tại Lý Hạc Thần xem ra, này trong hoang mạc, đồng nam tây bắc đều

là giống nhau như đúc, mà nơi đây địa khí thiếu thốn, cũng không biết Lăng Hàn đến cùng đang tìm cái gì phương vị.

“Lăng Hàn, ngươi đang tìm cái gì? Nơi này vô luận nơi nào đều là một cái bộ dáng.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh, ngươi tại huyền trong mộng hồi tưởng quá khứ, đã từng thấy thánh nhân Lang Hiên tại cánh đồng hoang vu bị Thái Hoang chi chủ sát hại, ta chính là tại tìm cái kia địa điểm, khi đó Lang Hiên huyết thấm ướt mặt đất, để lại vết tích, cái này vết tích cần phải vẫn không có biến mất.” Lăng Hàn đạo, “Tìm được cái kia vết tích, đối với chúng ta mở ra Ma đồ đều sẽ rất có ích lợi, bởi vì Lang Hiên xem như là Ma đồ đích thực chính người sáng lập, tìm tới vết máu của hắn, có thể chịu đến Lang Hiên sức mạnh còn sót lại bảo vệ.

Sư huynh, ngươi mệt mỏi ? Nếu không chúng ta ngồi xuống nghỉ ngơi trước hạ.”

Lý Hạc Thần gật gật đầu. Vì vậy hai người tìm tới một chỗ bằng phẳng địa phương ngồi xuống, Lăng Hàn giúp Lý Hạc Thần trước tiên tan mất tay chân giả, chỉ thấy hân phần còn lại của chân tay đã bị cụt cũng đã đổ lên, chỉ lát nữa là phải sưng lên, liền giúp hắn xoa bóp, cũng nói: “Sư huynh, ngươi không thể tái đi bộ, nếu không chúng ta liền ở đây đóng trại, nghỉ ngơi một buổi tối ngày mai tái tìm xong rồi, ngược lại nơi này hoàn cảnh ác liệt, địa khí thiếu thốn, liền thực vật cũng không trường, cũng không có thú hoang, có thể an tâm tu sửa.”

“Như vậy cũng hảo, là ta liên lụy ngươi.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh ngàn vạn không nên nói như vậy!” Lăng Hàn đạo, “Ta là kiếm linh của ngươi, tại sao gọi ngươi liên lụy ta?”

Vì vậy Lăng Hàn lấy ra bản thân trong bao quần áo mang tới pháp bảo cùng vật, bắt đầu đóng trại, hắn mang thủy linh châu có thể chứa đựng lượng lớn thủy, liền rửa mặt vấn đề đều nghĩ xong.

“A, ngộp chết ta rồi.” Lý Toàn Hắc từ trong bao quần áo nhô đầu ra nói.

“Lý Toàn Hắc, ngươi làm sao cũng tới!” Lý Hạc Thần ngạc nhiên hỏi.

“Bởi vì ta cũng là chịu đến Ma đồ nguyên rửa mới trở lại quá khứ, cho nên ta đương nhiên cùng chuyện này có liên quan. Ta đều ngủ một giấc.” Lý Toàn Hắc chậm rãi xoay người.

“Lý Toàn Hắc, sắp biến thành người hỗ trợ dựng thẳng lên lều bạt.” Lăng Hàn nói, “Ta đều công ngươi một đường rồi!”

“Hừ, tại sao gọi ta làm lao động không gọi Lý Hạc Thần?” Lý Toàn Hắc bất mãn nói.

“Sư huynh hắn là người tàn tật, ngươi là ?” Lăng Hàn ôm cánh tay hỏi.

“Hừ.” Lý Toàn Hắc phùng phùng một tiếng biến trở về hình người.

Lý Hạc Thần ngồi ở trên thảm nói: “Kỳ thực nếu như chúng ta tại trong hoang mạc đoạn lương, Lý Toàn Hắc cũng có thể đem ra khẩn cấp.”

“Lão tử trước ăn ngươi!” Lý Toàn Hắc ồ ào.

Trong hoang mạc ánh sáng mặt trời thời gian rất ngắn, rất nhanh liền dưới mặt trời núi, ba người đẩy lên đồng lửa, ngồi ở trước lều mặt gặm lương khô.

“Loại này địa phương quý quá rồi cuộc muốn cái gì thời điểm mới có thể rời đi?” Lý Toàn Hắc gặm thit khô đạo, “Các ngươi nói muốn tìm thánh nhân gì vết máu, trải qua một ngàn năm, vết máu kia đã sớm phơi khô đi!”

“Nhất định sẽ có vết tích lưu lại, tin tưởng ta!” Lăng Hàn nói. Cùng Lý Hạc Thần cùng Lý Toàn Hắc bắt đồng, từ khi tiến vào cánh đồng hoang vu, Lăng Hàn liền không có uống nước cùng ăn uống, nhiệt độ của người hắn cũng từ từ giảm xuống, như kiếm linh giống nhau băng lãnh.

“Lý Toàn Hắc, bắt đầu từ ngày mai ngươi liền công lấy sư huynh đi, sư huynh đã không thể nhiều hơn nữa đi bộ.” Lăng Hàn xem Lý Hạc Thần ngồi xếp bằng xoa chân của mình, vì vậy phân phó nói.

“Lại để cho ta làm cu li.” Lý Toàn Hắc nâng quai hàm bĩu môi nói, “Sớm biết lúc trước không lên vào Vân tông, liền không có mặt sau này một loạt oan nghiệt rồi!”

“Người tại sao không nói cũng là bởi vì người lên vào Vân tông, mới kiếm được một số tiền lớn đâu?” Lý Hạc Thần nói.

“Đây đều là lão tử kiếm liều mạng tiền!” Lý Toàn Hắc nói.

“Ta xem người ăn ăn uống uống liền kiếm được tiền a, nhiều lắm giúp sư huynh đẩy đẩy ghế lắn, công hân đi điểm lộ mà thôi.” Lăng Hàn đạo, “Người tiền này cũng kiếm rất dễ dàng!”

Lý Toàn Hắc suy nghĩ một chút, hình như là như vậy.

Mèo mập Ma tôn liền như vậy bị dao động.

Trong lều rải ra thư thích đậm chần, vì tỉnh không gian, Lý Toàn Hắc đến buổi tối liền biến thành miêu tiến vào lều bật, Lý Hạc Thần co vào ổ chần sau, lại phát hiện Lăng Hàn cũng không ngủ, mà là ngồi ở phía ngoài lều.

“Lăng Hàn, người không ngủ ? Người không phải nói này hoang mạc đến buổi tối rất an toàn ?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Sư huynh, vì có thể thuận lợi mở ra Ma đồ, hiện tại ta muốn khôi phục kiếm linh thân phận, cho nên ta không dùng tới ngủ.” Lăng Hàn nói.

“... Hảo đi.” Lý Hạc Thần nằm xuống kéo lên chăn che mình.

Khuya khoắt, Lý Hạc Thần bởi vì không nỡ ngủ mà tỉnh lại. Vừa vặn ban ngày ngủ quá nhiều Lý Toàn Hắc cũng không ngủ tử, bởi vì hân ngồi xuống mà bị thức tỉnh.

“Người làm gì a?” Đại Hắc Miêu ngáp một cái hỏi.

“Đi ngoài mà thôi.” Lý Hạc Thần mò tới lều vải bên trong tay chân giả, qua loa mặc vào, sau đó leo ra ngoài lều bật.

Kỳ quái là, Lăng Hàn lại cũng không có tại phía ngoài lều, hân đi nơi nào?

Lý Hạc Thần chống gậy đi mấy bước, bỗng nhiên, phong làm nền trời thượng hiển hiện đồ sộ màu xanh lam cực quang, thế nhưng nhìn kỹ, kia cực quang là từ đằng xa ao hãm khu vực phát ra!

Hân hướng về bên kia chậm rãi từng bước đi tới, rốt cục đi đến cái kia ao hãm mà lẽ sách, chỉ thấy Lăng Hàn liền đứng ở phía dưới, này đó mỹ lệ cực quang, dĩ nhiên là từ trong tay hân một cái toàn thân thấu triệt băng lam lưỡi kiếm thượng tản ra.

Lăng Hàn hết sức chăm chú nhìn thanh kiếm kia, tựa hồ căn bản không chú ý tới chung quanh tình cảnh, Lý Hạc Thần vì vậy chỗ mai phục thân thể, nằm trên mặt đất, nhìn Lăng Hàn đến cùng đang giở trò quỷ gì.

“Thân kiếm của ta, quả nhiên hoàn chôn trốn ở chỗ này.” Lăng Hàn giơ lên kiếm, tự nhủ, “Hiện tại lần nữa tiến vào chém giết hành trình thời khắc đến. Chủ nhân di mệnh cuối cùng rồi sẽ hoàn thành!”

Chương 89: Kiếm câu đố

Lăng Hàn nói là có ý gì?

Lý Hạc Thần nằm trên mặt đất, tưởng lẳng lặng quan sát giờ khắc này quỷ dị Lăng Hàn, không ngờ Lăng Hàn dĩ nhiên nói: “Sư huynh, ta biết người ở nơi đó, người không nên cử động, ta đi tìm người.”

Lý Hạc Thần thoáng lúng túng chi khởi thân thể, ngồi trên mặt đất. Lăng Hàn nhảy một cái đi đến trước mặt hân, trong tay cầm một cái trăn dây màu xanh lam hoa hoè trường kiếm, mà này đó lưu chuyển lam quang, thì lại đến từ chính cán kiếm cùng lưỡi kiếm chi gian khảm nạm mỹ lệ màu xanh lam tinh thạch.

“Đây là?” Lý Hạc Thần ngạc nhiên nói.

“Đây chính là ta thân kiếm, Lang Hiên bội kiếm, năm đó thanh kiếm này bị rơi rớt ở hoang mạc, bởi vì ẩn chứa Lang Hiên thần thánh sức mạnh mà không có ma vật có thể tới gần, Thái Hoang chỉ chủ chết rồi, cái khác ma vật lần lượt suy nhược mà chết, nơi này thành chân chính hoang mạc, kiếm cũng là bị vùi lấp.” Lăng Hàn đạo, “Bây giờ là đem kiếm giao cho nó chân chính chủ nhân thời khắc —— sư huynh, đây chính là kiếm của ngươi.”

Dứt lời, Lăng Hàn hai tay dâng kiếm, một chân quỳ xuống nâng đến Lý Hạc Thần trước mặt.

Lý Hạc Thần vươn ngón tay, chỉ là nhẹ nhàng đụng chạm một chút thân kiếm, kiếm kia liền bỗng nhiên hóa thành vạn ngàn ánh huỳnh quang, trong phút chốc tiêu tán!

“Kiếm biến mất rồi!” Lý Hạc Thần nói.

“Không, là kiếm về tới ‘Võ kiếm’ bên trong, sư huynh, người chính là kiếm ‘Võ kiếm’. Thanh kiếm này vốn là Lang Hiên sức mạnh qua đời hình thành đồ vật, có thể trở thành pháp trượng cũng có thể trở thành kiếm, cũng không có cố định hình thái.” Lăng Hàn nói.

Lý Hạc Thần đưa tay phải ra, chỉ thấy mình lòng bàn tay có một đạo màu xanh nhạt quang ẩn chột lóe lên.

Hắn lần thứ hai lúc ngẩng đầu lên, chỉ thấy tình hình chung quanh dĩ nhiên biến thành một đồng thấp bé phòng ốc cùng đồng cỏ khô, tựa hồ là tại một cái trong thôn, Lăng Hàn dĩ nhiên chẳng biết đi đâu.

Đây là kiếm tụ hợp vào thân thể mình sau đưa tới ảo ảnh ? Lý Hạc Thần tĩnh táo nghĩ ngợi.

“Ta không chịu nổi! Ta muốn rời khỏi nơi này!” Một tên cô gái trẻ tại Lý Hạc Thần sau lưng trong sân phát ra tiếng kêu.

Lý Hạc Thần đứng lên, đi hướng cái kia xem ra cực kỳ rách nát gian nhà, chỉ thấy vừa mới kia nói chuyện nữ tử xuyên đơn sơ, tựa hồ là cái bình dân, thế nhưng đáng chấp cực kỳ xinh xắn.

“Phi Hà, người không muốn nhâm tính, bên ngoài bây giờ binh hoang mã loạn, chỉ có thôn này coi như an bình, chúng ta không ở lại chỗ này có thể đi nơi nào?” Bên cạnh một cái bạn gái nói.

“Nhưng là thôn này cũng quá tà môn, người không thấy sao? Trong thôn chỉ còn dư lại người lớn tuổi cùng mấy người trẻ tuổi rồi! Rõ ràng chúng ta tới đây cái làng thời điểm, trong thôn hoàn có rất nhiều người! Người xem! Ta cố ý đem ngày hôm qua ta sổ người trong thôn sổ dùng nhựa thông hôi viết ở trên cánh tay của ta, kết quả ngày hôm nay tựu ít đi nhiều người như vậy! Tối hôm qua xảy ra chuyện gì chúng ta một điểm ký ức cũng không có! Còn tiếp tục như vậy sớm muộn chúng ta cũng sẽ biến mất!” Tên là Phi Hà nữ tử hoảng sợ nói.

“Trong thôn này rất nhiều người đều bị chinh phạt đi đánh giặc, ít người cũng là chuyện đương nhiên a, hơn nữa, trong thôn cái kia khỏe mạnh nhất uy vũ Triệu hùng nhanh chóng hướng ta cầu hôn, ta đã không dự định rời đi nơi này —— hiện đang khắp nơi đều đang đánh giặc, có thể có một nơi an thân, ta đã rất thoả mãn, Phi Hà, ta xem cái kia gọi Triệu bầy rất vừa ý người, không bằng người cũng gả tới trong thôn này, cùng ta ở cùng nhau xuống đây đi! Chúng ta đều là nữ nhân, liền không nên nghĩ đi chạy loạn khắp nơi rồi!” Bạn gái nói.

“Không! Ta cảm thấy được thôn này rất tà môn! Ta nhất định phải hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.” Phi Hà nói, “Người lẽ nào không phát hiện sao? Chúng ta tới đây cái làng lâu như vậy rồi, làm sao mỗi một ngày đều không có trời sáng lên quá?”

“Đó là bởi vì nơi này vị trí đất trũng, bốn phía có núi ngăn cản, sắc trời mù mịt mà thôi lạp.”

“Không! Không đúng! Không phải như vậy...”

Kia hai cô gái dường như hoàn toàn không có phát hiện Lý Hạc Thần. Lý Hạc Thần nghe xong hai người đối thoại, muốn nhìn nhìn xung quanh, kết quả dĩ nhiên phát hiện chính mình không có cách nào đi ra cửa viện!

Mà khi tên kia gọi là Phi Hà nữ tử nâng chận xuất môn giặt quần áo thời điểm, Lý Hạc Thần phát hiện chính mình có thể đi ra đại môn!

Hắn dĩ nhiên chỉ có thể ở cái kia Phi Hà đích xác chu vi hoạt động! Quả thực giống như là phụ thân linh!

Theo Phi Hà tiêu sái động, Lý Hạc Thần cũng cùng nàng vừa đi vừa quan sát thôn này, thôn này xem bề ngoài rất là bình thường, thế nhưng cửa ngõ ba rất nhiều, con đường chật hẹp, như là cái phong bế trang viên đường như. Đường Phi Hà đi đến thôn khẩu một cái thủy cừ nơi, liền ngồi chồm hổm xuống giặt quần áo.

Lý Hạc Thần ngửa đầu nhìn trời, phát hiện bầu trời tối tăm, chỉ có một chút ánh sáng lộ ra, giống như hoàng hôn mặt trời lặn trước cuối cùng một tia sáng còn sót lại thời điểm quang cảnh, mà bốn phía nhân gia đều là lặng lẽ, lớn như vậy làng chỉ có Phi Hà ào ào giặt quần áo âm thanh, dĩ nhiên đều không có cái khác tiếng vang, liền gà gáy chó sủa âm thanh đều không có.

Phi Hà cầm lấy gỗ quần áo bồng gỗ gỗ mấy lần quần áo, bỗng nhiên nàng ngừng lại, nhìn quanh một cái bốn phía, liền bỏ lại giặt hồ quần áo, lặng yên đi hướng một cái hẹp ngõ hẻm.

Khi nàng đi đến một cái cũ nát cửa viện trước, liền gõ cửa một cái nói: “Trương bà, ta quá tối giúp người giặt quần áo ? Người có ở hay không?”

Từ thần sắc của nàng xem ra, nàng cũng không phải là chân tâm lại đây giúp người giặt quần áo, ngược lại là như dò hỏi chút gì.

Gõ một hồi môn sau, Phi Hà nhìn thấy bên trong cửa không có động tĩnh, liền lớn mật đẩy cửa ra, đi vào nhà.

Kia trong phòng cũng cực kỳ cùng khổ rách nát, phổ thông trên giường gỗ che kín một ra giường, chặn hạ lộ ra chút tóc bạc, tựa hồ chính là cái kia trương bà.

Phi Hà kêu nàng một tiếng, thấy không phản ứng, liền đi lên phía trước, đột nhiên vén chăn lên ——

Phía dưới chăn dĩ nhiên là một tấm ăn mặc chỉnh tề khô lão khô quắt da người! !

“A...” Phi Hà sợ đến lùi về sau vài bước, thế nhưng nàng che miệng lại, khiến được bản thân rít gào nuốt xuống, lúc này nàng cấp tốc lấy ra trong lòng ngực của mình cất giấu than bồng, xóc lên tay áo của chính mình, tại đã tìm lít nha lít nhít hắc tuyến trên cánh tay liền tìm một đạo hắc tuyến! Đáng bởi: LenNiNi

## 44. Chương 74: 90-94

Chương 90: Kiểm câu đố

“Sư huynh sư huynh! Người vẫn tốt chứ!” Lăng Hàn âm thanh đột nhiên đem Lý Hạc Thần kéo về thực tế bên trong, Lý Hạc Thần nhìn bàn tay của chính mình, có chút mờ mịt.

“Thân kiểm của ta là Lang Hiên chế ra, tất nhiên mang theo Lang Hiên ký ức, sư huynh người không muốn lạc lối ở trong đó.” Lăng Hàn đỡ hắc đứng lên, Lý Hạc Thần mới vừa vừa đứng lên đến liền bởi vì ngồi xổm thời gian quá dài mà cụt hứng ngã oặt, bị Lăng Hàn giá trụ, khuyên hắc để cho mình công lấy đi.

Vì vậy Lý Hạc Thần nằm nhoài Lăng Hàn trên lưng của, theo hắc hướng lều bạt phương hướng đi đến, lúc này vẫn luôn bao phủ tại ban đêm phong làm nền trời ráng hồng dần dần tản đi, lớn như vậy phong làm nền trời thượng dĩ nhiên xuất hiện vô số ma vật ảo ảnh, lớn nhất ảo ảnh là một chỉ có vô số con rồng đầu quái long, đó là Thái Hoang chi chủ đáng đáp, mà cái khác quái vật hình thái khác nhau, không thể miêu tả.

“Đây là này đó chết đi ma vật lưu lại trong hoang mạc tàn tượng, tuy rằng ma vật đã chết, thế nhưng tàn tượng lại ngàn năm không tiêu tan, còn giống như u linh nhìn chăm chú vào vùng đất này, người phạm nhìn thường thường liền bị hù chết.” Lăng Hàn giải thích.

“Có thể ở trên trời hình chiếu, chắc chắn đều là cực kỳ cường lực ma vật.” Lý Hạc Thần đạo, “Lăng Hàn, người là kiểm linh, người có biết hay không tại sao ta sẽ tại tiếp thu Lang Hiên bội kiểm sau, nhìn thấy một cái cùng Lang Hiên hoàn toàn không liên hệ ảo giác?”

“Sư huynh người gặp được cái gì ảo giác?” Lăng Hàn đột nhiên dừng bước.

“Ta gặp được một người tên là Phi Hà nữ tử, mà ta góc nhìn chỉ có thể theo nàng đi tới. Nàng là ai?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Phi Hà phải.. Lang Hiên mẫu thân.” Lăng Hàn nói.

“Cái gì!” Lý Hạc Thần kinh hãi.

“Kia Lang Hiên phụ thân, lẽ nào chính là cái kia người trong thôn?” Lý Hạc Thần nói.

“Lang Hiên không có phụ thân.” Lăng Hàn đạo, “Sư huynh, người quả nhiên là Lang Hiên tuyền chọn người thừa kế, liền những ký ức này hẳn đều giao cho người, đã như vậy, người hay là đi nhìn rõ ràng hơn một ít đi.”

Lý Hạc Thần còn muốn nói điều gì, thân thể đột nhiên bị Lăng Hàn bỏ qua, thế nhưng hẳn không có rơi xuống sa địa thượng, mà là rơi vào lạnh như băng phiến đá trên đất —— hẳn lại trở về cái kia bốn phía phong bế, tối tăm đè nén tiểu trong thôn trang rồi!

“Dĩ nhiên như vậy...” Phi Hà âm thanh từ trước mặt trong phòng nhỏ phát ra, Lý Hạc Thần từ che dậy cửa phòng hướng bên trong xem, chỉ thấy Phi Hà ngồi dựa vào tại rơm rạ pho mà góc tường nơi, nhìn cánh tay của chính mình hét lên kinh ngạc thanh.

Cánh tay nàng thượng hắc tuyến so với lúc trước thấy phải nhiều hơn nhiều, cơ hồ không có thừa địa phương còn lại.

“Ta đến tốt cùng tại trong thôn này đã đã bao lâu? Tại sao làm sao đều đi không ra thôn này? !” Phi Hà hoảng sợ ôm đầu.

Cánh tay nàng thượng một đạo tuyến, biểu thị có một người biến thành một tấm da người, nói như vậy đến, rốt cuộc là kia người trong thôn nguyên bản chính là ma vật phủ thêm da người giả trang, vẫn là nói, những người kia vốn là người, lại không biết nguyên nhân gì chỉ còn dư lại một tấm da người lưu lại?

Lúc này, chỗ cửa lớn truyền đến tiếng gõ cửa.

“Phi Hà, mở cửa một chút, ta là Triệu hùng, ta và tiểu Ngọc đêm nay sẽ làm tiệc rượu kết hôn, quá tới cho người đưa thiệp mời đến.” Một nam nhân ở ngoài cửa nói.

Phi Hà vội vã thả xuống ống tay áo của chính mình, bò lên đi cửa trước mở cửa.

Lý Hạc Thần cũng đi theo phía sau lưng nàng, chỉ thấy Phi Hà mở cửa, ngoài cửa đứng thẳng một bóng người, sắc trời như trước tối tăm không rõ, cần muốn tới gần mới có thể thấy rõ người tới, khi hẳn tới gần sau, sợ hết hồn —— nguyên lai ngoài cửa đứng ở đâu là người, dĩ nhiên là một tấm phiêu vô cùng nam nhân da người, sau lưng hoàn chống đỡ mộc côn, cứ như vậy đối Phi Hà nói chuyện.

Không sai, âm thanh đúng là từ da người thượng phát ra!

Đây cũng là một loại nào đó pháp thuật, thao túng da người nói chuyện, hiệu quả lại kinh tởm cực kỳ.

Phi Hà sợ đến sắc mặt trắng bệch, nhưng là vẫn trấn định nói: “Ta biết rồi... Ta buổi tối liền đi qua.”

“Ha ha, vậy người không nên tới chậm nha.” Da người nhiều nếp nhăn trên mặt hoàn nặn ra một cái nụ cười. Kia tấm da người dứt lời, liền giật giật ly khai, bởi vì chống đỡ lấy chính tấm da người đều là sau lưng nó mộc côn mà thôi.

Phi Hà chờ kia tấm da người rời đi sau khi nhanh chóng đóng cửa lại, sau đó cụt hứng dựa lưng vào tường ngồi ngã xuống đất.

“Trời ạ... Loại này dần vặt đến cùng phải tới lúc nào... Toàn bộ làng đều biến thành địa ngục...” Phi Hà bùm mặt khóc rống.

Lý Hạc Thần tới gần nàng, hẳn giờ phút này như một cái huyền ảnh không có thực thể, thế nhưng khi hẳn đụng chạm đến Phi Hà cái trán thời điểm, Phi Hà đột nhiên ngẩng đầu lên, mở mắt nhìn phía trước, dường như có thể cảm ứng được Lý Hạc Thần tồn tại.

Mà này trong chớp mắt đụng chạm, Lý Hạc Thần lại có thể nhìn thấy Phi Hà ký ức ——

Phi Hà là một cái sinh sống ở phồn hoa trong thành trì phổ thông cô nương, lúc này tựa hồ vẫn là thời kỳ thượng cổ Chiến quốc thời đại, thế nhưng giữa các nước đã duy trì tương đối và vững vàng định bách năm thời gian.

Không may, đại chiến loạn từ Phi Hà thế hệ này người vị trí thời đại bắt đầu phát sinh, liền tại trước đây không lâu, chiến hỏa đốt tới quê hương của nàng, thành trì bị hủy, cha mẹ tại trong chiến loạn bị giết, nàng chỉ có thể cùng nhà hàng xóm nữ hài tiểu Ngọc theo dân chạy nạn đồng thời lưu lạc mất, chung quanh đều có bắt người làm nô binh phỉ, bọn họ một nhóm dân chạy nạn chết tử, bị bắt bị tóm, cuối cùng chỉ có nàng và tiểu Ngọc, cùng với mấy người trẻ tuổi trốn vào thâm sơn, tránh thoát truy sát.

Nhưng mà sơn mạch này coi như là chim muông cũng không dám tới gần, đen như mực chưa bao giờ thấy trời quang ngày bọn họ thuận sơn đạo một đường đi, không biết đi bao lâu, gặp một cái hảo tâm thôn dân chỉ điểm, rốt cục đi tới một cái lúc đó cảm thấy được là thế ngoại đào nguyên giống như bình tĩnh thôn trang nhỏ.

Cũng chính là hiện tại sở tại thôn này.

Vừa bắt đầu, trong thôn này tươi tốt, thôn dân đều rất nhiệt tình hiền lành thu lưu bọn họ, bọn họ cũng dự định ở đây an cư lạc nghiệp, tránh né chiến loạn. Thế nhưng Phi Hà lại mỗi ngày đều nhìn phía cổ hương phương hướng, tưởng niệm ngày xưa phồn hoa quê hương cùng chết ở trong chiến loạn người nhà nhóm.

Nàng cũng không cảm thấy thôn này là phải trụ cả đời địa phương, không biết tại sao, này một cái tổng là không thấy ánh mặt trời, suốt ngày bị mây đen bao phủ thung lũng thôn xóm, làm cho nàng cảm thấy tự đáy lòng không thoải mái.

Lý Hạc Thần kinh ngạc vu phi hà trong ký ức, người phạm cũng không có sinh sống ở Thái cổ cái đoạn kia thời đại hắc ám bên trong, cứ việc có chiến loạn, nhưng không có sau đó Lăng Hàn nói loại kia yêu ma hoành hành tình huống!

Chương 91: Kiểm câu đổ

Hiện tại, Phi Hà phát hiện mình đã hoàn toàn không có cách nào rời đi thôn này. Coi như đi tới làng phần cuối, vẫn như cũ có thể nhìn thấy tân giao lộ, không tìm được chân chính rời đi tồn tại con đường. Tiến vào này đó lộ khẩu lời nói, liền sẽ vòng tới trong thôn đến.

Thôn này hiện tại liền giống như mê hồn trận giống nhau, khiến người không có đầu mối chút nào, không tìm được phương hướng, cũng không biết nên làm sao rời đi. Cứ việc Phi Hà suy nghĩ rất nhiều biện pháp, thế nhưng đều đi không ra thôn này, mà trí nhớ của nàng thì lại bắt đầu càng ngày càng lẫn lộn, dần dần bắt đầu quên mình đã từng thấy, rõ ràng khắc sâu ấn tượng khủng bố sự kiện, cùng nàng cùng đi đến thôn này người trẻ tuổi cái này tiếp theo cái kia biến mất, cuối cùng nàng chỉ có thể dùng than bống ở trên cánh tay phác họa biện pháp nhắc tới tính chính mình, đến cùng có bao nhiêu cá nhân tại trong thôn bị giết.

Kỳ quái là, rõ ràng chết rồi nhiều người như vậy, nàng tái quay đầu lại nghĩ, cũng không nhớ ra được thứ gì, ký ức mơ hồ mà hỗn loạn.

Hiện tại toàn bộ làng trở nên đáng sợ hơn, như là vừa mới Triệu hùng người như vậy da ở trong thôn du đãng, thế nhưng nàng vẫn không thể biểu hiện ra kinh ngạc bộ dáng, bởi vì nàng nhớ tới gần nhất phát sinh lý kỳ sự kiện — -- bắt đầu từ cũng không tin thôn này có gì đó quái lạ tiểu Ngọc, nhìn thấy du đãng da người sau đột nhiên biến mất.

Hiện tại, những người kia da chủ động tìm tới môn, gọi nàng tham gia buổi tối lễ cưới.

Nếu như lời cự tuyệt, phỏng chừng kết cục sẽ cùng cái kia mất tích tiểu Ngọc giống nhau, vĩnh viễn bị nhốt ở trong thôn này đi.

Phi Hà ôm đầu gối ngồi ở góc tường, suy tư rất lâu, bỗng nhiên đặt lễ đính hôn cái gì quyết tâm.

“Chuyện này nên có cái chấm dứt!” Nàng đi vào trong phòng, lấy ra chính mình chạy ra chiến loạn thành trì thời điểm mang theo một cái tổ truyền dao găm, lặng yên giấu đến y phục của chính mình bên trong.

Sắc trời càng tối tăm một chút thời điểm, toàn bộ trong thôn đột nhiên bắt đầu treo đèn kết hoa.

Rất nhiều bị cành cây chi lên da người tại trong thôn lác, Phi Hà mặc chỉnh tề, lặng yên lẩn vào này đó khùng bố da người bên trong, đi tới toàn bộ trong thôn xem như là rộng rãi nhất giàu có Triệu gia trong đại viện, tham gia Triệu hùng cùng tiểu Ngọc lễ cưới.

Vô số tấm da người chen ở trong sân, giống như là thật sự làm việc vui như vậy náo nhiệt, thậm chí có thể nghe đến chúng nó phát ra các loại huyền não thanh.

“Chúc mừng chúc mừng! Hỉ kết liên sửa sang!” Chỉ còn một tấm da người trưởng thôn dựa vào phía sau cành cây chống đỡ nhảy lên mấy lần, nhảy nhót nói.

“Đa tạ đại gia đến uống rượu mừng!” Da người Triệu hùng phát ra tiếng cười hắc hắc.

“Mau gọi cô dâu ra tới xem một chút đi!” Một người khác da thôn dân nói.

Triệu hùng với là hướng về phía trong phòng kêu lên: “Tiểu Ngọc mau ra đây, gấp gở tên to xác!”

Lúc này, chỉ nghe phía sau bọn họ cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra, hai người đi ra!

Phi Hà che miệng lại mới không còn để cho mình hét lên kinh ngạc thanh, nguyên lai ra tới hai người kỳ thực là một người! — -- -- cái là xuyên hỉ phục tiểu Ngọc da người! Đồng dạng bị một côn chống đỡ lấy, như là da ảnh dường như nhảy ra đi ra, một cái khác nhưng là bị vài Trương lão thái bà da người vây quanh máu thịt be bét, bị lột da tiểu Ngọc!

“Phi Hà đi mau! Nơi này đều là ác ma!” Bị lột da tiểu Ngọc phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nàng chỉ gọi một tiếng, lại đột nhiên bị người da nhóm dùng dao bổ củi chặt bỏ đầu! Không có da đầu lâu ừng ục lặn xuống trên đất —— da người Triệu hùng nói: “Ngày hôm nay ta làm việc vui, cố ý làm thịt một đầu sống heo cấp đại gia trợ giúp hưng!”

Rõ ràng, da người Triệu hùng nói “Sống heo” chính là bị lột da sau chặt đầu tiểu Ngọc!

Phi Hà da đầu tê dại liên tiếp lui về phía sau, nhưng mà một đám người da đột nhiên dừng lại huyền não thanh, đều đồng loạt xoay người nhìn nàng!

“Phi Hà, đầu thôn vương đại vẫn còn độc thân hán, thiếu cái lão bà, không bằng người lưu lại gả cho vương đại đi!” Một cái lão thái bà da người chiến nguy nguy nói.

“Là a! Gả tới thôn chúng ta đi! Gả tới thôn chúng ta đi! Hòa nhạc liền an khang! Nhiều tử lại nhiều phúc!” Một đám người da thất chủ bất thiết nói.

“Các người hết hy vọng đi!” Phi Hà đột nhiên đổ nàng bên cạnh chậu than ném về những người kia da! Nguyên lai tha phương mới liền bắt đầu cố ý hướng bên này đến gần rồi.

Bị điểm da người phát ra quái dị tiếng kêu thảm thiết, đốt cháy khét da người thượng toát ra hình thù kỳ quái khói đen!

Phi Hà nhân cơ hội trốn bán sống bán chết, trốn ra ngoài cửa lớn, tại trong thôn mê trận trên đường nhỏ phát tức lao nhanh, mà phía sau nàng, một đám người da cầm trong tay các loại hung khí đang truy đuổi.

Theo nàng chạy trốn, toàn bộ làng từ từ rơi vào đưa tay không thấy được năm ngón hắc ám, trên vách tường hiện lên vô số to nhỏ không đều đôi mắt.

Đây là một cái quỷ thôn!

Vì thoát thân, Phi Hà chạy trốn chết, thậm chí không biết mình đến cùng chạy bao lâu hoặc là chạy tới nơi nào.

Khi nàng rút cục rốt cuộc không chạy nổi thời điểm, nàng nắm chắc chủy thủ của chính mình.

Mà phía sau nàng tựa hồ không có ai da truy đuổi, nàng đi tới trước từ có tới hay không quá một chỗ —— trong thôn từ đường!

Nàng trụ tại trong thôn này lâu như vậy, mỗi ngày đều đang tìm kiếm lối ra, có thể nói đem toàn bộ làng đều đi khắp, nhưng căn bản không phát hiện có như thế cái cổ lão từ đường.

Không có đường lui nàng chiến chiến căng căng tiến vào trong từ đường.

Từ đường trên đại sảnh cung phụng năm cái bài vị, hàng ngũ như nhất chính trong một cái bài vị, hàng thứ hai ba cái, hàng thứ ba một cái, như là cái thập tự giống nhau sắp xếp bố.

Bài vị thượng viết quanh co khúc khuỷu xem không hiểu văn tự.

Mà ở bài vị cái giá mặt sau, thờ phụng một cái quan tài lớn!

Đột nhiên xuất hiện động đất vào lúc này đột nhiên phát sinh!

Đất rung núi chuyển!

Phi Hà hoảng sợ ôm lấy một cái cây cột, mặc dù lớn mà chấn động kịch liệt, thế nhưng trong từ đường liền một khối ngồi đều không có rơi xuống, chỉ có kia năm cái bài vị đột nhiên xuất hiện vết rách mà đập vỡ tan, quan tài cũng bởi vì động đất mà bị chấn bể, âm âm đổ nát!

Nội bộ đồ vật trong nháy mắt bại lộ ở bên ngoài —— dĩ nhiên là mấy ngàn con con chuột đuôi quăn quanh ở chung với nhau chuột vương thây khô! ! Kia chuột vương còn không biết tập hợp nhiều ít sinh vật, cư nhiên còn có cái khác động vật thây khô!

Đang Phi Hà tiếng kinh hô bên trong, tất cả con chuột thây khô đột nhiên thức tỉnh, cũng mở miệng ngóng, phát ra điên cuồng tiếng kêu!

Hắc khí nhất thời từ chuột vương trên thân thể bốc lên, vừa mới động đất cũng không có chuyện gì từ đường nóc nhà theo hắc khí dâng lên âm âm sụp đổ, lốc xoáy giống nhau hắc khí phóng lên trời, thẳng vào phong làm nền trời!

Tại đây kịch liệt cụ trong gió, Phi Hà thân thể bị cường đại xung lượng thổi bay, nàng rớt cục mất đi tri giác.

liên quan với chuột vương, đại gia có thể tự mình baidu hạ liền biết, chuột vương cũng không phải một cái cụ đại con chuột, mà là con chuột tập hợp thể, con chuột tập tính dẫn đến rất nhiều con chuột đuôi dây dưa sau không thể buông ra, càng tụ càng nhiều, cuối cùng chúng nó liền tạo thành một cái cộng sinh thể, cộng đồng hành động.

Chương 92: Kiểm câu đổ

Phi Hà tỉnh lại lần nữa thời điểm, đã nằm ở một mảnh hoang trong sân cỏ, nàng giãy dựa ngồi xuống, bốn phía nhìn thấy là một mảnh tối om om cánh rừng, cái kia vịnh viễn đi không đi ra ngoài làng liền tại nàng cách đó không xa, bất quá giờ khắc này đã trở thành ngôi võ tường đổ.

Tối tăm không rõ phong làm nền trời thượng xuất hiện một cái cụ đại vòng xoáy màu đen, đang xoay tròn không thôi.

“Chuột vương hắc dịch khí bị thả ra ngoài, đem trời cũng đốt thủng cái động.” Một người mặc trường bào màu xanh nam tử từ trong rừng cây đi ra, trên mặt của hắn mang theo nửa tấm mặt nạ, không nhìn ra diện mạo thật.

“Người là ai?” Phi Hà hỏi.

“Ta là ở cách nơi này cách đó không xa sơn mạch tu hành sơn thần, nơi này phong ấn phá hết ta mới có thể tiến vào.” Nam tử nói.

“Tất cả những thứ này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? !” Quân áo lam lữ Phi Hà hỏi.

“Nhìn tới... Người là mệnh định chi nhân, đi theo ta.” Sơn thần nói rằng.

Sơn thần mang theo lão đạo nghiêng ngã Phi Hà xuyên qua rừng cây, đi tới phụ cận ngọn núi đỉnh. Phi Hà rớt cục thấy đến thế giới bên ngoài, khi nàng ngược mắt viễn vọng, chấn kinh đến không ngấm mồm vào được ngóng.

Chỉ thấy từ trên trời không ngừng rớt xuống hỏa cầu thật lớn, đem xa xa thành trì từng cái phá hủy, có quả cầu lửa sau khi hạ xuống lập tức khơi ra mắt trần có thể thấy cường đại sóng chấn động hoa văn, thành trì trong nháy mắt không gặp, chuyển hóa thành kỳ dị rừng cây hoặc là cánh đồng hoang vu.

“Thế gian hồng mất.” Sơn thần ngồi xếp bằng ở trên nhام thạch đạo, “Đây là mệnh định kiếp nạn.”

“Sơn thần đại nhân, mời ngài đem hết thấy đều nói cho ta! Cái thôn đó là chuyện gì xảy ra? ! Này đó tai nạn vậy là cái gì!” Phi Hà quỳ xuống tới hỏi.

Sơn đạo thần: “Rất nhiều năm trước, thế gian Cổ Đế vương tranh bá, không biết cái nào vương phát hiện to lớn chuột vương, bởi vì chuột vương là tai nạn tượng trưng, to lớn chuột vương bản thân có bôi kịch độc, là đáng sợ ma linh, vì vậy đế vương hạ lệnh đem to lớn chuột vương dùng độc chất lỏng giết chết sau phong ấn tại nơi này. Thế nhưng văn vận như vậy là không đủ để triệt để tiêu diệt chuột vương, cứ việc chuột vương bị phong ấn, nó ma khí chiêu mộ vô số ma vật, tại nó phong ấn chu vi tụ quần vờn quanh, dần dần bị chuột vương nuốt chửng.

Sau đó người phạm cũng bị mời chào lại đây, ở đây đắp thôn xóm, theo thay đổi triều đại, phong ấn sự tình dần dần bị người quên lãng, chuột vương thì lại không ngừng kéo dài hấp dẫn ma vật. Khi ta tới phụ cận thời điểm, cái thôn đó lý không rõ khí tức, khiến người ta súc đều không thể tới gần. Ta liền biết chuột vương xuất quan thời điểm sắp đến.

Cứ việc vì phòng ngừa chuột vương thức tỉnh, ta ở xung quanh làm hạ xuống trận pháp, như trước không có cách nào chống đối chuột vương ma lực, chuột vương bắt đầu có mục đích hấp dẫn một ít người phạm, nhưng người phạm nhiễm ma khí hậu tiến đi vào thế gian, tản bộ lời đồn cừu hận, thiên hạ bắt đầu đại loạn.

Thiên hạ chiến loạn bạo phát sau, địa khí cũng sẽ hỗn loạn, chuột vương trắng trợn hấp thụ địa mạch, đồng thời bắt đầu phá hoại trấn áp hấn phong ấn. Thế nhưng tất cả những thứ này cũng không phải ta cái này nho nhỏ sơn thần năng đủ ngăn cản đến sáng tỏ.

Chuột vương cuối cùng phong ấn loại bỏ cần thiết vô số người trẻ tuổi làm đồ cúng, các người tiến vào làng chính là nó có ý định dẫn dắt. Ta không biết trong thôn xảy ra chuyện gì, thế nhưng người nên thấy được sau đó phát sinh tất cả.

Duy nhất bất ngờ là người, người là cuối cùng nhìn thấy chuột vương chân thực tướng mạo người, cũng là tại chuột vương huyết tể thượng duy nhất sống sót người, người có lẽ là hóa giải trận này đại kiếp nạn duy nhất Chúa cứu thế. Hiện tại chuột vương ma lực đã hoàn toàn bạo phát, nó đem hóa thành vạn ngàn ma vật bao phủ thế gian, thậm chí xông phá phong làm nền trời, nhưng hắc ám trút xuống đến đại địa thượng, tối tăm nhất thời đại đến.”

“Vậy ta có thể làm thế nào? Ta... Chỉ là người bình thường...” Phi Hà chán nản nói.

“Người không phải người bình thường, người là thượng đế mẫu thân.” Sơn đạo thần.

“Thượng đế? !”

“Thượng đế là hết thấy người tu tiên bên trong công pháp thâm hậu nhất giả xưng hô, thế nhưng cũng không phải mỗi cái thời đại đều có thượng đế xuất hiện. Thượng đế thường thường giáng thế với tai nạn khổng lồ sau, làm vì thế gian này bản thân đối tai nạn 'Bổ cứu', người còn không có phát hiện? Tại người tiến vào cái thôn đó thời điểm, người cũng đã mang thai.” Sơn thần nói.

“Mang thai? !” Phi Hà kinh ngạc bưng kín bụng của mình.

“Con trai của người, chú định một đời đều phải thực hiện thượng đế chức trách. Trận này đại tai nạn hội từ hấn đến kết thúc, đến trung hoà tội lỗi của người. Đây là thượng đế cứu tất cả mọi người phương thức.” Sơn thần nói.

“Tội lỗi của ta? ! Là ta phóng ra chuột vương? !” Phi Hà hỏi.

“Không, người không có phóng thích chuột vương, chuột vương xuất quan là bởi vì nó đã đến xuất quan thời cơ. Tội lỗi của người là vô tình.” Sơn thần nói.

“Chuột vương, ban đầu là lưỡng con chuột đuôi quấn quýt lấy nhau, không có cách nào tách ra, sau gặp may đúng dịp, quấn quýt lấy nhau con chuột càng ngày càng nhiều.” Sơn thần dường như nhìn đứng ở một bên Lý Hạc Thần nói.

Chỉ thấy sơn thần lấy xuống mặt nạ, lộ ra Lăng Hàn khuôn mặt! ! !

Lý Hạc Thần kinh hãi đến lùi về sau vài bước, chỉ là này chớp mắt chấn động, bốn phía phong cảnh đột nhiên chuyển đổi, hóa thành một cái không có gì lạ núi nhỏ trại, chỉ có thể nói là sơn trại bởi vì này tựa hồ là càng xa xưa lúc trước thời đại, người phạm hoàn bao bọc da thú, chính là đốt rẫy gieo hạt thời đại!

Một cô bé ngồi xổm ở sơn trại bên trong góc chơi đùa, có lưỡng con chuột lớn bị nàng bắt được, nàng liền bưng bình đem này lưỡng con chuột đuôi quấn lấy ở cùng nhau, xem kia lưỡng con chuột bị chặt chẽ thắt ở lên, dù như thế nào cũng giãy dụa không thoát, phát ra chít chít tiếng kêu.

Lúc này bé gái cha mẹ ở phía xa kêu nàng một tiếng, nàng vì vậy nhảy nhót nhót rời đi, hoàn toàn quên chính mình đem lưỡng con chuột quấn lấy ở cùng nhau.

“Tiểu cô nương này chính là Phi Hà kiếp trước!” Lý Hạc Thần bưng tỉnh tỉnh ngộ.

Mà kia lưỡng con chuột, chính là chuột vương khởi nguyên!

“Vậy ta nên làm gì? Sau này phải làm sao?” Phi Hà âm thanh từ Lý Hạc Thần phía sau truyền đến.

Lý Hạc Thần quay đầu, liền lại trở về kia phía trên ngọn núi.

Sơn thần nói rằng: “Ta sẽ tùy tùng ngươi, bảo vệ ngươi sinh ra thượng đế, tận ta có khả năng giúp đỡ hẩn hóa giải vạ tai nạn này.”

“Kia con trai của ta đây! Hẩn có phải là chú định một đời đều phải chịu đựng vận mệnh bi thảm!”

“Đây là thiên cơ, ta liền có thể nào nhìn ra đâu?” Sơn thần nhìn xa xa nói.

Chương 93: Kiểm câu đố

“A!” Lý Hạc Thần phát ra kinh ngạc thốt lên, khi hẩn phát ra âm thanh thời điểm, thân thể đột nhiên rơi vào sa địa thượng — bốn phía tất cả khôi phục thành thực tế cảnh tượng, nguyên lai từ hẩn rơi xuống chầm đất, ở trong hiện thực bất quá là phút chốc thời gian, hẩn liền thấy ngàn năm lúc trước dài đằng dặc hồi ức.

“Sư huynh! Không té đi!” Lăng Hàn đem hẩn đỡ dậy.

“Ta ở cái này trong trí nhớ dĩ nhiên thấy được ngươi!” Lý Hạc Thần nói.

“Đây không phải là ta, là sơn thần.” Lăng Hàn đạo, “Sơn thần bảo vệ Phi Hà ly khai thung lũng kia sau, mãi đến tận Lang Hiên giáng sinh, hẩn liền phụ trách giáo dục Lang Hiên, kiểm linh luyện thành pháp thuật cũng là hẩn sáng tạo hơn nữa —

Kỳ thực, là hẩn dùng thân nhảy vào bếp lò, mới có bây giờ ta. Thế nhưng, hẩn liền tên đều không có để lại.”

“Ta thấy kia ảo ảnh bên trong, sơn thần nói, mỗi khi tai nạn phát sinh, thượng đế sẽ giáng thế.” Lý Hạc Thần nói.

“Ân, thế nhưng, Lang Hiên đối loại này vận mệnh cảm thấy tuyệt vọng, bởi vì hẩn nói, sơn thần đã từng nói với hẩn, thượng đế đã giáng thế quá ba lần, mỗi lần đều dùng dùng ngã xuống mệnh cứu thế vì chung kết.

Lang Hiên quyết định vĩnh viễn không bao giờ tái thế, cũng là bởi vì điểm này.”

“Chỉ là bởi vì e ngại cứu thế ? Vì sao hẩn hội hèn yếu như vậy? !” Lý Hạc Thần nói.

Lăng Hàn nhìn Lý Hạc Thần, đột nhiên nở nụ cười: “Sư huynh, Lang Hiên tuyệt đối không phải nhu nhược, mà là kiên quyết. Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi đã xem qua rất nhiều hẩn hồi ức, hẩn thật sự là cái e ngại cứu thế người ? Hẩn thậm chí có thể nhịn thụ tối rừng rực thống khổ. Hẩn quyết tâm vĩnh viễn không bao giờ tái thế, chỉ là bởi vì hẩn rất sớm liền phát hiện, mang đến tai nạn đúng là mình.

Người cho rằng Phi Hà một cái phổ thông nữ tử, làm sao có khả năng chỉ là đem chuột cái đuôi hệ cùng nhau liền vừa vận đưa đến chuột vương hình thành? Bởi vì đó bất quá là là trời để sinh ra chế tạo thời cơ thôi. Chỉ có bạo phát ác liệt nhất tai nạn, thượng đế mới có thể giáng sinh.

Lang Hiên nhiều lần kiểm tra đối chiếu sự thật, rốt cục phát hiện, thượng đế là một loại tại chưa sinh ra trước sẽ dẫn đến tai nạn đến, sau đó sau khi sinh trừ khử tai nạn đạt đến tự hủy mục đích điên đảo quái vật. Nếu như hắn tiếp tục tái thế, sớm muộn còn có thể vì thế gian mang đến tai họa. Vĩnh viễn không bao giờ tái thế, là tâm nguyện của hắn.”

“Làm sao sẽ như vậy?” Lý Hạc Thần nói.

“Đúng là như thế, Lang Hiên dốc cả một đời, nỗ lực chung kết loại này vận mệnh, đến tột cùng vì sao tạo thành loại này nhân quả, hắn chưa bao giờ nói với ta, mà lại đem tất cả phong nhập ma đồ bên trong, hi vọng hậu nhân có thể xuất hiện người thừa kế, mở ra Ma đồ. Thế nhưng nhất định muốn là bị người được chọn mới được mở ra, bằng không Ma đồ cũng chỉ có thể mang đến huyết họa.” Lăng Hàn đạo, “Lang Hiên cuối cùng không có tái thế, bởi vì sau đó hắn tự mình đạo diễn các loại tất cả, làm cho hắn mất đi tái thế cơ hội. Mà người, này đó tái thế giả, rốt cục cũng không phải hắn.

Ta cũng không phải sư huynh tại ảo ảnh bên trong thấy sơn thần, cảnh còn người mất, tất cả các loại, là cự đại bố cục, vẫn là ảo mộng một hồi, truy cứu cổ sự, có quá nhiều đồ vật đều không thể nói rõ. Chân tướng có lẽ từ lâu theo Lang Hiên mà tiêu diệt.”

Lăng Hàn dứt lời ngồi chồm hồm xuống, lần thứ hai trên lưng Lý Hạc Thần.

Lúc này phong làm nền trời thượng ảo ảnh dần dần tản đi, lại tiếp tục khôi phục thành bát ngát bầu trời đêm. Lý Hạc Thần nằm nhoài Lăng Hàn trên lưng của, bỗng nhiên nghĩ thâm, có phải là chỉ có từng trải này rất nhiều các loại dần vật, hắn và Lăng Hàn mới có thể gặp nhau lẫn nhau trông coi?

Có phải là chung quy muốn liên lụy tính mạng của vô số người cùng chấp niệm, trận này cự đại bố cục mới có thể kết thúc?

“Các người rốt cục đã về rồi! Trời bên ngoài mặc vừa mới trở nên thật là đáng sợ!” Lý Toàn Hắc từ trong lều lộ ra một cái đầu mèo nói, “Lý Hạc Thần, người không phải muốn đi tiểu sao! Tại sao lâu như thế!”

“Sư huynh không cần thận vậy một hồi.” Lăng Hàn nói.

“Vậy người chạy đi nơi nào?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Ta cũng đi đi tiểu.” Lăng Hàn tiến vào lều vải thả xuống Lý Hạc Thần nói.

“Gọt! Vậy ta cũng phải đi tiểu!” Lý Toàn Hắc vừa mới bởi vì không dám đi ra ngoài, vẫn luôn biệt nước tiểu.

“Sư huynh ta nhìn người một chút chân, người trước tiên nằm xuống đi.” Lăng Hàn ngồi ở Lý Hạc Thần bên cạnh nói.

Lý Hạc Thần theo lời che lên thảm nằm xuống, không lâu lắm liền ngủ say. Lăng Hàn nhìn hắn thùy nham, không nhịn được cho hắn lôi kéo chăn.

“Trôi qua lâu năm như thế, ta không còn là ta, người cũng không còn là người. Thế nhưng, chúng ta rốt cục tái tụ, không phải sao? Thiên hạ này cũng coi như muốn nghênh đón an bình, không phải sao?

Chỉ là, cho người chịu khổ.”

Hắn nhẹ tay điểm nhẹ tại Lý Hạc Thần trên trán, ngủ say thuật ẩn chột lóe lên, tối nay, hắn chỉ hy vọng Lý Hạc Thần có thể đủ tốt hảo làm cái mộng đẹp. Ngày mai, có lẽ chỉ có tàn khốc hơn chuyện đáng sợ cùng đợi hắn.

“Ta nghe được, người vừa nãy tại lải nhải cái gì, người đến cùng có bí mật gì?” Lý Toàn Hắc từ bên ngoài chui vào một cái đầu mèo hỏi.

“Người muốn biết bí mật của ta?” Lăng Hàn hỏi.

“Nếu như biết đến bí mật đánh đổi rất xui xẻo, vậy ta còn không phải biết hảo.” Lý Toàn Hắc nói.

“Không có gì đánh đổi, ta có thể nói cho người, vạn nhất tương lai dùng năng lực của ta, không thể làm bạn tại sư huynh bên người, vậy người liền nói dùm cho ta hấn chân tướng đi.” Lăng Hàn nói.

“Vậy ta muốn nghe!” Lý Toàn Hắc vội vã chui vào nói.

“Chỉ là một đoạn cảnh còn người mất cổ sự thôi.” Lăng Hàn nhìn Lý Hạc Thần gò má, lâm vào sâu sắc hồi ức, “Coi như là ta, cũng chỉ có thể thuật lại ra cổ xưa này cổ sự một ít đoạn ngắn nhánh cuối, thế nhưng cổ sự này bên trong ước định, xác thực tồn tại, hơn nữa vô số bởi vì chi bỏ ra sinh mệnh.”

#### Chương 94: Kiểm câu đồ

“Chúng ta đi ra ngoài giảng cổ sự này đi, miễn cho đánh thức sư huynh. Hấn phương mới vừa vặn trải qua một hồi Thái cổ ký ức dần vật, làm cho hấn nghỉ ngơi thật tốt đi.” Lăng Hàn mang theo Lý Toàn Hắc đi ra lều bạt, đi tới trước đồng lửa.

Lý Toàn Hắc điều đến một cái thảm len bao lấy chính mình, bắt đầu nghe Lăng Hàn giảng giải.

“Tại càng thêm cửu viễn thời đại, đại khái là thiên địa sơ khai vào lúc ấy.” Lăng Hàn khêu một cái đồng lửa, nhượng đã sắp tắt đồng lửa lần thứ hai bốc cháy lên, nhảy nhót ngọn lửa giống như Thái cổ ban đầu thời điểm người phạm nhen lửa thanh thứ nhất lửa trại, chiếu sáng mới vừa khai hóa phạm nhân đi tới con đường.

“Từ nguyên cổ khai thiên tích địa tạo thành vòng xoáy linh lực bên trong dẫn sinh ra các loại thần linh yêu ma quỷ quái, cùng người phạm cộng hưởng thế gian này. Đây đó thần linh xem như là sớm nhất tu tiên thủy tổ, uy lực của bọn họ cũng mạnh vượt quá tưởng tượng.

Đại khái tại thiên địa sơ khai sau một ngàn năm năm tháng bên trong, đây đó tu tiên thần linh tụ tập thiên đình khánh thành, tại không chu trên đỉnh ngọn núi thành lập Tiên cung, tam giới ban đầu phân, lại qua một ngàn năm, nhân giới, Ma giới, thiên giới khai chiến, Ma thần Xi Vưu bởi vì cùng thiên thần tình yêu mà dấy lên hùng hực ma hỏa, thiêu biến đại địa, đại chiến giằng co mấy trăm năm mới dùng dẹp loạn, rất nhiều ngày thần phản loạn, thiên giới suýt nữa lật tàu.

Để bảo đảm thiên giới an bình, thiên đình từ đây lập xuống nghiêm ngặt pháp quy, thiên giới bên trong, quyết không chấp nhận bàn lại chữ tình, bằng không vạn kiếp bất phục.

Thế nhưng có một vị thiên thần, lại lạng lẽ cùng một vị khác chường quản gió thu thần tướng yêu, vị thiên thần này pháp lực vô biên, lẽ ra là lần tiếp theo thượng đế ứng cử viên, nhưng bởi vì có người để lộ hấn cùng với thần yêu nhau tiếng gió, dẫn đến hấn trở thành thiên giới công địch.

Thiên đình đem hấn coi là thứ hai Xi Vưu, cho là hấn hội thu nhận lần thứ hai tam giới đại loạn, quyết định trấn áp hấn, dùng thiên điều trừng phạt hấn, róc đi hấn tiên cốt, giáng thành người phạm. Vì bảo vệ người yêu của chính mình, thiên thần lạng lẽ tiếp nhận hai người trừng phạt, từ thiên đình rơi nhân gian, chuyển thế làm người, đời đời kiếp kiếp tại trong luân hồi trầm luân, làm hao mòn thần hồn của hấn.

Thế nhưng hấn lưu ở thiên giới người yêu không đành lòng nhìn thấy hấn chịu khổ, vì vậy một mình hạ phạm, mỗi làm thiên thần tái thế, hấn liền làm bạn bên cạnh hấn, mãi đến tận hấn đời này cuối đời. Hấn vốn tưởng rằng, liền như vậy lẫn nhau trông coi xuống cũng hảo, ai biết thiên giới rất khoái phát hiện chuyện của bọn họ, thiên đình trên dưới tức giận, quyết tâm tăng thêm trừng phạt. Bọn họ ở trên trời thần linh hồn trước mắt : khắc xuống thiên phạt, làm cho thiên thần sẽ không lại có thêm đời sau, đời này kết thúc, liền lập tức hồn phi phách tán.

Gió thu thần không cam lòng người yêu liền như vậy dập tắt, bởi vậy một mình xúc phạm giới luật, đi đến Ma giới hướng Ma giới chỉ chủ thỉnh giáo. Ma giới chỉ chủ nói, hoặc là hi sinh mười triệu người tính mạng chế tác bếp lò đỉnh, đối kháng thiên phạt nguyên rửa; hoặc là giết chết đương nhiệm thượng đế, nhượng vị kia thiên thần thay vào đó, thay đổi chỉ có thượng đế mới có quyền sửa chữa thiên phạt nguyên rửa.

Gió thu thần không muốn hi sinh người vô tội, liền quyết định ám sát thượng đế.

Ai biết hấn trúng ma chủ quỷ kế, ma chủ giả ý toàn lực giúp đỡ gió thu thần bố cục, gió thu thần với vạn hoa thịnh hội thượng đế ám sát thành công, dùng ma nhận một đòn đâm nát tan thượng đế thần tâm, thiên điều tội hồng mất.

Dựa theo tuyên cổ thiên luật, vị kia tại thế gian bị phạt thần lẽ ra là thiên chọn hạ giới thượng đế, mệnh trời sức mạnh lớn lập tức khiến cho hắn thăng lên đi vào thiên đình trở thành tân thượng đế, nhưng mà tiền nhậm thượng đế vừa chết, thần phạt nguyên rửa lập tức phát tác, thêm vào thiên điều hồng mắt, ma nhận thượng ấn hàm ma chủ pháp lực, dẫn đến trong nháy mắt tân thượng đế quanh thân 'Thiên lý' hỗn loạn, làm cho hắn tuy rằng không đến nỗi hồn phi phách tán, lại thành tai nạn giống gốc —— phạm là hắn đặt chân chi địa, vốn nhờ vì thiên lý hỗn loạn mà sản sinh tai hoạ ngàn dặm. Liền ngay cả mưu toan cướp đoạt thiên giới ma chủ, cũng bởi vì này cổ dị biến sức mạnh mà bị hủy diệt!

Nhận ra được mình đã thành bất dung với tam giới quái vật, vị kia thiên thần lập tức tự sát, cùng sử dụng thần lực của mình phát thế, vĩnh viễn, tuyệt sẽ không tiếp tục cùng gió thu thần tướng gặp được gặp lại, đây là vì tránh khỏi gió thu thần chịu đến hắn tà lực tàn hại.

Cứ việc thiên thần tự sát mà chết, hồn phách của hắn lập tức bị hỗn loạn thiên lý mang cuốn vào luân hồi vực sâu, đã không cách nào biết được hắn đến cùng khi nào lại sẽ tái thế rơi xuống hạ giới.

Bởi vị kia thiên thần tự sát trước phát xuống ý nguyện vĩ đại, nếu như hắn tái thế mang đến tai hoạ, liền do hắn một người tới trừ khử tai hoạ. Cho nên, mỗi một lần hắn tái thế sau, đều phải liều mạng cứu thế. Gió thu thần như trước không cam lòng, liền thừa dịp loạn rơi xuống đi vào thế gian, tìm kiếm cùng trời thần lại sẽ thời cơ.

Thiên thần, cũng chính là về sau thượng đế, giáng thế ba lần, thế nhưng này ba lần khoảng cách thời gian, dài đến mấy chục ngàn năm, mà thượng đế mỗi lần tái thế, tuổi thọ thường thường cực kỳ ngắn ngủi. Tại rộng lớn thế gian du tẩu gió thu thần, có lúc thậm chí còn chưa kịp tìm được thượng đế, thượng đế cũng đã lần thứ hai tiến vào luân hồi bên trong biển sâu, không thấy ánh mặt trời.

Như vậy trải qua thương hải tang điền, gió thu thần thần lực dần dần hao tổn khoảng không, mà thiên giới các thần cũng đã già đi khó khăn, thiên đình chung quy tử vong tiêu, thiên điều cũng không có chút ý nghĩa nào. Gió thu thần không biết tại chính mình thần mệnh tiêu hao hết trước, có thể hay không nghênh đón thượng đế lần thứ bốn tái thế, kết quả, có lẽ là hỗn loạn thiên lý càng thêm hỗn loạn vô tự, lần này, hắn dĩ nhiên tìm được thượng đế tái thế, thế nhưng thượng đế tái thế mang tới tai nạn, so với dĩ vãng càng thêm lý kỳ quỷ quyết, thượng đế cũng chính là Lang Hiên, quyết tâm chung kết tất cả, hoàn toàn trừ khử hỗn loạn thiên lý nghịch chuyển, để cho mình vĩnh viễn không bao giờ tái thế, cũng vĩnh viễn không mang đến tai hoạ.

Vì vậy gió thu thần tự xưng sơn thần, đem chính mình sau cùng thần lực đều rót vào tại tầng cùng Lang Hiên thần kiếm thượng, dùng thân nhảy vào bếp lò, vĩnh viễn đoạn thần thức, hồn phách đều diệt, thế phải cùng Lang Hiên cùng ngủ. Thế nhưng, hắn nhảy vào bếp lò sau, thân là kiếm linh ta vừa ra đời.

Hắn trải qua một ít đoạn ngắn ký ức bị ta kế thừa, cũng giao cho ta vĩnh viễn phụ tá Lang Hiên trách nhiệm.

Ngay cả như vậy, ta cũng không có thể ngăn cản Lang Hiên chủ nhân vì để cho chính mình vĩnh viễn không bao giờ tái thế mà bày khổng lồ bố cục, ta chỉ có thể trở mắt nhìn hắn để cho mình gặp tàn khốc nhất dần vật đến chết đi, đánh vỡ linh hồn của chính mình, tu bổ phong làm nền trời.

Này đó mảnh vụn linh hồn, cùng phạm người linh hồn kết hợp, chuyển thế làm người, nhưng mà này đó tái thế giả cũng không phải Lang Hiên, bọn họ có sinh lão bệnh tử, tiêu ma mảnh vỡ hồn lực, rốt cục lâm vào hoàn toàn người phạm. Có bị thần lực mê hoặc mà nhập ma điên cuồng.

Thế nhưng, chỉ có sư huynh hắn... Cùng tất cả tái thế giả đều không giống nhau!”

“Bởi vì hắn thừa kế Lang Hiên tiếng nói ? Ta ký được các người trước nói qua, có cái bị giết tái thế giả thừa kế Lang Hiên dung mạo.” Lý Toàn Hắc nói.

Lăng Hàn chần chờ một chút, rồi cuộc nói: “Sư huynh kế thừa, là vị kia thiên thần ban đầu tương mạo, này thật bất khả tư nghị! Theo lý thuyết, vị kia thiên thần tái thế thành Lang Hiên chủ nhân, Lang Hiên kế hoạch của chủ nhân thực hành sau, hắn là sẽ không tái thế. Coi như tái thế cũng sẽ mang đến vô tận tai hoạ, thế nhưng... Càng bất khả tư nghị phải.. Sư huynh cũng không mang đến tai hoạ...”

Đây mới là ta tối nghĩ không hiểu địa phương! Sư huynh hắn đến tột cùng là Lang Hiên mảnh vụn linh hồn

người chủ, vẫn là hắc thật sự là ở trên trời sửa sang chảy loạn dưới, lại một vị... Thượng đế? ! Hoặc là nói, Ma đồ mới phải hắc mang đến tai hoạ khởi điểm? !

Bất kể nói thế nào, ta đều hội bởi sư huynh tiếp tục, coi như hắc là một cái đường như Lang Hiên giống nhau tùy hứng làm bữa chủ nhân. Ta vậy... Phải bởi hắc đi tới cuối cùng!” Đăng bởi: LenNiNi

## 45. Chương 75: 95-100

Chương 69: Luận kiếm

Chương 95: Ma đồ đam mê tung

“Hoàn toàn nghe hôn mê miêu.” Lý Toàn Hắc nói.

“Ta cũng nghe hôn mê.” Lý Hạc Thần từ trong lều thò đầu ra nói.

“Sư huynh! Người căn bản không ngủ!” Lăng Hàn kêu lên.

“Nghe nói có bí mật lớn nghe, ta liền tỉnh rồi.” Lý Hạc Thần đạo, “Tựa hồ nghe đến không được sự tình.”

“Nói cách khác, đây chính là một cái vì nói chuyện yêu đương hủy thiên diệt địa cố sự?” Lý Toàn Hắc nói.

“Xem ra đúng là như thế.” Lý Hạc Thần đạo, “Ngược lại chúng ta bây giờ đi được tới đâu hay tới đó, không muốn tính toán nhiều như vậy, mà nhìn Ma đồ sau khi mở ra sẽ xuất hiện tình huống thế nào.”

Ngày kế, ba người tiếp tục tiến lên.

Lăng Hàn từ hắc mang tới chuyên môn dùng để thả đồ vật pháp bảo —— mạ vàng bát bảo mật phần hộp bên trong lấy ra hắc trước đó chuẩn bị đạo cụ, một chiếc đơn giản xe ba gác. Cái này bát bảo hộp vẫn là hắc theo thấy tỷ nơi đó phải tới, chính là vì chứa đựng một ít trong ngày thường không chứa nổi tạp vật.

“Người dẫn theo xe ba gác là vì nhượng Lý Hạc Thần ngồi đi, thế nhưng, nơi này vừa không có súc vật kéo xe.” Lý Toàn Hắc nói.

“Người a.” Lý Hạc Thần ôm tay nhìn Lý Toàn Hắc liếc mắt một cái.

“Cái gì! ! !” Lý Toàn Hắc kêu to.

Kết quả không biết bọn họ là làm sao bàn bạc, nói chung xe bao đựng chụp vào đại mập Hắc Miêu trên lưng của kéo động.

Đừng xem Lý Toàn Hắc chính là một cái mèo mập, kỳ thực sức khỏe vẫn là rất lớn.

Vạn năng Lý Toàn Hắc. Lý Hạc Thần ngồi xếp bằng ngồi trên xe thời điểm không khỏi nghĩ nói.

Liền như vậy, đáp lên miêu kéo xe, ba người rốt cục đi đến hoang mạc nơi sâu xa nhất, một đám lớn thổ địa đều là màu đỏ linh vực.

Nơi này màu đất lại như bị huyết đỏ màu sắc, hơn nữa tổ khắp một luồng kỳ lạ tàn dư linh khí.

“Đây là địa phương nào?” Lý Hạc Thần từ miêu kéo trên xe xuống nói.

“Nơi này chính là lúc trước Lang Hiên bị Thái Hoang chi chủ tàn hại địa phương. Máu của hắc nhiễm đỏ khu vực này, làm cho nơi này thổ nhưỡng trải qua ngàn năm vẫn là huyết sắc.” Lăng Hàn đạo, “Chúng ta đến đạt mục đích.”

“Oa!” Lý Toàn Hắc lập tức thoát ra dây cương, lên đến Lý Hạc Thần sau lưng, bởi vì Lăng Hàn dĩ nhiên nâng cái kia chứa Lý Hạc Thần hai chân hộp, tiến nhập đất chết trung tâm, nơi đó còn có thể rõ ràng trên đất nhìn thấy một cái hình người khu vực, cùng những nơi khác đều không giống nhau, màu sắc càng thêm sền sệt, tựa hồ là năm đó Lang Hiên ngã xuống địa điểm.

Chỉ thấy Lăng Hàn đem hộp gỗ sau khi để xuống, liền đem tay của chính mình thâm nhập đến trong lòng chính mình bên trong, chậm rãi đem một bộ quyển sách mang ra ngoài —— nguyên lai hắc dĩ nhiên đem Ma đồ giấu ở trong thân thể của mình!

“Sư huynh, phía dưới liền giao cho ngươi, chỉ có ngươi mới có tư cách mở ra Ma đồ.” Lăng Hàn đem Ma đồ huyền phù ở giữa không trung, đối Lý Hạc Thần nói.

Lý Hạc Thần điều khiển gậy từng bước một tiếp cận Lăng Hàn, khi hắn tới gần Lăng Hàn thời điểm, Lăng Hàn một phát bắt được cánh tay của hắn: “Đừng lo lắng, ta sẽ vẫn luôn chống đỡ lấy ngươi.”

Lý Hạc Thần nghĩ đến trước nỗ lực mở ra Ma đồ những người kia không không gặp được kinh khủng dị thường kết quả bị thảm, cùng với cái kia cùng Ma đồ làm bạn bóng đen, còn có bị cuốn vào Ma đồ Bạch Vũ. Vạn ngàn tâm tư thoáng qua mà qua, hắn giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng gỡ bỏ Ma đồ quyền sách!

Tại Ma đồ mở ra chớp mắt! Cơ lốc bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng thổi tới, nhất thời cát bay đá chạy, làm cho không người nào có thể mở hai mắt ra.

Chỉ thấy màu đỏ thắm khu vực ở ngoài, hết thấy cát đất đều tạo thành kỳ dị cột cát thượng tiếp mây đen giăng kín phong làm nền trời, nồng mây lẫn lộn không thôi, cơ hồ muốn trụ rơi xuống mặt đất!

“Đây là một mảnh hoàn toàn Vô Sinh cơ thổ địa, chúng ta đứng địa phương là thánh nhân hi sinh chính mình trắng, Ma đồ mở ra chớp mắt phát động dị biến luyện ngục kết giới đối với nơi này không có hiệu dụng! Không nên rời đi mảnh này màu đỏ thổ những khu vực!”

Lăng Hàn kêu lên.

“Oa a a a!” Lý Toàn Hắc sợ đến ôm chặt Lý Hạc Thần cái đùi lớn.

“Lý Hạc Thần! Ngươi đều làm những gì! Ngươi tại sai lầm thời gian mở ra Ma đồ!” Trong tầng mây truyền ra sấm sét giống như âm thanh, bóng đen từ mây từng bên trong buông xuống, cự đại đến giống như ngọn núi, đảo rũ đuổi ra hai tay kêu khóc.

Đó chính là hắc vụ chi nhân, hắn tại Ma đồ mở ra trong nháy mắt cũng thức tỉnh rồi!

“Lý Hạc Thần, ta không phải gọi ngươi rời xa Ma đồ!” Bạch Vũ cũng đột nhiên xuất hiện ở màu đỏ thắm chi địa lẽ sách nơi, hắn toàn thân tản ra u quang, “Lang Hiên lưu lại tội nghiệt ngươi không thể tái thay hắn thừa nhận rồi!”

Chỉ thấy hắn từng bước tiến vào màu đỏ thắm bên trong khu vực, dường như căn bản không bị ảnh hưởng!

Lúc này hộp gỗ bên trong bị tử lạnh lên hai chân theo cũng đột nhiên đứng lên, dường như một người đứng ở nơi đó giống nhau, dần dần bắt đầu có thực thể! Kia là một cái đứa bé! Xác thực nói, là Lý Hạc Thần lúc đó đáng đáp!

Kia đứa bé vừa thành hình liền bắt đầu kêu thảm thiết, thân thể cũng bắt đầu phát sinh kịch liệt dị biến, mỗi cái bộ vị đều đang vận vẹo biến hình, bị kéo dài cánh tay thì bị cuốn vào mới vừa mở ra một cái khe Ma đồ bên trong, giống như bị thôn phệ dường như!

“Ngươi vì mở ra Ma đồ, rất sớm liền chặt rơi mất hai chân của chính mình hiển tế! Ngươi là bởi vì lúc này mới tàn phế sao!” Bạch Vũ mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, “Bây giờ rời đi nơi này vẫn tới kịp! Đi mau! Không cần để ý kia Ma đồ rồi!”

“Lý Hạc Thần! Đi chết đi! Ngươi hủy diệt rồi hết thấy! Ngươi phạm vào tội nặng!” Cự đại hắc vụ chi nhân đảo treo trên không trung, tay cúi xuống tiếp đất, dùng sức lay động, nhắc lên càng thêm mãnh liệt yêu phong!

“Chỉ có sư huynh mới có thể chung kết tất cả.” Lăng Hàn ngăn ở Lý Hạc Thần trước mặt, quay mắt về phía Bạch Vũ nói.

Chương 96: Ma đồ đam mê tung

“Lý Hạc Thần! ! Khoái rời đi nơi này!” Bạch Vũ kêu lên, hai mắt của hắn lúc này đỏ chót, cũng không ngừng chảy ra máu, bộ dáng càng ngày càng vận vẹo!

“Bên ngoài cái người kia hội cắn nuốt mất ngươi! Lang Hiên sau cùng mảnh vỡ cũng sẽ biến mất rồi!” Bạch Vũ cơ hồ là khàn cả giọng kêu thảm thiết: “Ta không muốn Lang Hiên biến mất! Lang Hiên không thể biến mất! Hắn là ta! Là ta!”

“Sư huynh, quyền quyết định giao cho người.” Lăng Hàn quay đầu nhìn Lý Hạc Thần, bóng người của hắn trong nháy mắt tiêu tan, hóa thành cảm ở màu đỏ thẫm thổ nhượng thượng một thanh kiếm.

Mà Bạch Vũ thật giống như bị cái gì lôi kéo dường như, động tác tại càng tới gần Lý Hạc Thần thời điểm càng ngày càng ngưng trệ, cuối cùng duỗi ra tay còn kém một chút xiu là có thể đến Lý Hạc Thần, lại đang đến gần hắn mấy may chỉ kém vị trí dừng lại.

Thân thể của hắn đang dần dần biến thành cục đá.

“Lý Hạc Thần, lợi dụng pháp thuật của ta công thức rời đi nơi này! Tại sao ngươi cũng bị kiểm của người tả hữu? Ngươi rõ ràng là kiếm chủ nhân.” Bạch Vũ há mồm ra, vô số phát sáng văn tự thoát ra, tạo thành phép thuật công thức vòng.

“Bạch Vũ!” Lý Hạc Thần rút lên kiếm.

“Tất cả quá đã muộn, Lý Hạc Thần, ta tùy tùng sai lầm tái thế giả... Lang Hiên muốn triệt để từ cõi đời này biến mất... Hưởng ta bảo đảm... Người không thể biến mất... Bên ngoài quái vật kia... Đã không phải là Lang Hiên... Hắn chỉ là quái vật mà thôi... Hắn hấp thu sức mạnh của ta, a, ta chỉ là phép thuật công thức kết quả, ta phải biến mất.” Bạch Vũ đạo, hoá đá vị trí đã bao trùm đến cổ của hắn.

“Ta sẽ không biến mất.” Lý Hạc Thần nhìn đất chết ở ngoài càng ngày càng tứ ngược hắc ám cự vật, hiện tại thiên địa tối tăm, chỉ có lưỡi kiếm phát ra yếu ớt lam quang, mơ hồ chiếu sáng bọn họ cảnh vật chung quanh.

“Vậy chúng ta làm sao bây giờ? !” Lý Toàn Hắc ôm Lý Hạc Thần chân kêu lên.

Hiện tại Bạch Vũ đã triệt để thành tượng đá.

“Người không muốn kéo chân của ta! Trùng chết rồi!” Lý Hạc Thần bỏ qua Lý Toàn Hắc, chống kiếm tới gần mới vừa mở ra một cái khe Ma đồ.

Phía ngoài ma vật tựa hồ không có cách nào tiến vào mảnh này màu đỏ thổ nhượng bao trùm khu vực, mà theo Bạch Vũ hoá đá, hắn phun ra phép thuật công thức cũng từ từ bắt đầu tan rã.

“Lý Toàn Hắc, nếu như ngươi có thể còn sống đi ra ngoài, liền đi vương phủ! Nói cho bọn họ biết! Ta đã kết hôn rồi!” Lý Hạc Thần một tay tóm lấy Lý Toàn Hắc gáy, đột nhiên không kịp chuẩn bị đem Lý Toàn Hắc ném vào truyền tống dùng phép thuật công thức —— Lý Toàn Hắc trong nháy mắt theo công thức một đạo biến mất rồi!

Không biết Lý Toàn Hắc bị truyền đưa tới nơi nào.

“Người phá hủy quy tắc! Lý Hạc Thần! Người làm hỏng tất cả!” Hắc vụ ma vật không ngừng rêu rao lên.

“Nếu người hấp thu cái khác tái thế giả mảnh vụn linh hồn, vì sao người trái lại chính mình không có cách nào tiến vào mảnh này bị Lang Hiên máu tươi đổ thổ địa?” Lý Hạc Thần đạo, “Người căn bản là bị Lang Hiên bản thân hủy bỏ đi!”

“Không! Ta mới phải Lang Hiên! Ta mới thật sự là Lang Hiên! Chỉ cần nuốt chửng người, ta chính là hoàn chỉnh Lang Hiên rồi!” Ma vật kêu lên.

“Không đúng, Lang Hiên căn bản là hoàn toàn biến mất, người cùng ta cũng không phải Lang Hiên. Người là chuột vương, là Thái Hoang chi chủ. Là này đó ma vật còn sót lại ý chí không cam lòng bám vào Lang Hiên mảnh vụn linh hồn thượng, cho nên người tiến vào không tới nơi này!” Lý Hạc Thần đạo, “Ta hiện tại chuyện cần làm, nhưng là người vẫn luôn khát vọng, người không phải hi vọng ta mở ra Ma đồ ?

Vẫn là nói, người căn bản là e ngại Ma đồ mở ra, chỉ có điều lợi dụng Ma đồ đến mê hoặc này đó vô tội tái thế giả nhóm bị người nuốt chửng? !”

“Dừng tay! ! Dừng tay! ! ! Dừng tay! ! ! Lý Hạc Thần! ! ! Ma đồ bên trong bí mật căn bản không khả năng bị nhìn kỹ! ! ! ! Người hội hủy diệt tất cả! ! !” Ma đồ đột nhiên kịch liệt vô cùng gào thét.

“Lang Hiên đem cự đại bí mật viết nhập ma đồ, thật không? Bí mật này quá mức đáng sợ, cho nên liền ngay cả biết được cũng sẽ hủy diệt rơi bản thân người ?” Lý Hạc Thần nói.

“Dừng tay! ! Đó là vượt qua thế gian lý lẽ bí mật! Là không thể bị biết đến bí mật! Người hội hủy diệt hết thảy! Mau dừng tay!” Ma vật kêu lên, “Chính người cũng sẽ bị hủy diệt!”

“Đã như vậy khùng bố, vì sao phải cố ý chế tác Ma đồ?” Lý Hạc Thần tay nắm lấy Ma đồ quyền sách đấy, sau đó hung hăng kéo xuống.

Tại Ma đồ mở ra chớp mắt, tất cả hắc vụ trong nháy mắt tiêu tan, thiên địa vì đó một thanh.

Màu đỏ thổ nung khôi phục nguyên bản nên có màu sắc, Lang Hiên huyết cũng khô cạn, mà một cái cũng không có da dễ nam tử, nằm trên mặt cát, vụn vụn rên rỉ lên.

“Ma đồ mở ra... Lý Hạc Thần... Người phạm vào tội nặng...” Không da nam tử hai mắt đã bốc hơi lên, chỉ còn dư lại hắc ám hốc mắt.

Rất nhanh, hắc cả người đều như đốt cháy giống nhau, cấp tốc quá trình đốt cháy, rốt cục thành một đoàn cuộn mình xương khô.

Ma đồ mở ra, nó bên trong bao hàm bí mật quá mức kinh người, cho nên không có cách nào bị nhìn kỹ.

Ma đồ là Lang Hiên chế luyện pháp bảo, thế nhưng nội dung bên trong nhưng không cách nào bị nhìn kỹ, vậy rốt cuộc là cái gì nội dung?

Lý Hạc Thần đưa lưng về phía rộng mở Ma đồ, khi hắc chậm rãi xoay người xem kia Ma đồ thời điểm, hắc phát hiện.

.

.

Trong hình vẽ, là một bức bản đồ.

Chỉ là một bức bản đồ? Mà thôi?

Chỉ là này bức bản đồ, liền để vô số người mới thôi thành ma, hi sinh tính mạng?

Nhìn qua cũng không phải quá phức tạp bản đồ, tựa hồ là một cái nào đó thành trì đường phố.

Đương Lý Hạc Thần tay chạm được bản đồ thời điểm, kia bản đồ đột nhiên chảy xuôi đến hình ảnh ở ngoài, tạo thành lập thể đường nét.

“Ta người thừa kế.” Lang Hiên âm thanh theo bản đồ biểu diễn mà ra hiện, “Ta chờ người quá lâu, người mới xuất hiện.”

Lang Hiên bản nhân huyền ảnh cũng tự đồ họa bên trong đi ra, tựa hồ là vì nói rõ bây giờ tình hình.

“Đương người thấy này đó thời điểm, ta bản thân khả năng đã triệt để tan thành mây khói, chính như ta hy vọng như vậy. Thế nhưng, ta nghĩ, thời đại thượng cổ hai cái kia thần chỉ yêu nhau mang tới nguyên rủa, cần phải còn chưa kết thúc. Ta bội kiếm cần phải kể cho người một cái dài dằng dặc mà phức tạp cổ sự, “Lang Hiên ôm cánh tay đạo, “Kỳ thực, ta cho rằng điều này cùng tình cảm không quan hệ, thế nhưng dù sao ta bội kiếm phi thường xử trí theo cảm tính, hơn nữa tổng là đem sự tình nghĩ đến quá tươi đẹp.

Ta cho là tại thời kỳ thượng cổ, vị kia ta trước trước kiếp trước, vị kia thượng đế bệ hạ, hắc bản thân chỉ là tại tiến hành một loại nào đó bốc đồng thí nghiệm mà thôi. Hắc muốn tăng lên chính mình đến tu tiên cảnh giới chung cực, nhưng mà cảnh giới nâng lên cần thiết lớn hơn kiếp nạn chống đỡ, hắc liền vì chính mình làm riêng một loạt hủy thiên diệt địa kiếp nạn.

Đến ta đời này, ta vận tính toán một chốc hắc cuối cùng có khả năng đạt tới cảnh giới chung cực tình hình. Phát hiện kia chính là cực độ hỗn loạn bất kham chung cực địa ngục, không sai, tu tiên chung cực bất quá là hỗn loạn. Đây là thế gian này tối chung cực bí mật, cũng là tu tiên cuối cùng tử lộ, cho nên ta hiện tại biểu diễn Ma đồ nội dung, không có cách nào bị thế nhân nhìn thẳng.

Mà ta, mặc dù là hắc tái thế, ta cũng không muốn hủy diệt thế gian này, đạt đến loại cảnh giới đó. Ta cảm thấy được liền như vậy dừng lại, chính là tối viên mãn kết cục. Nếu ta không biến mất, như vậy loại này

tái thế, hoàn sẽ kéo dài mấy chục ngàn năm thậm chí càng lâu, mãi đến tận đạt đến lúc trước vị kia thần chỉ dự định mục tiêu mới thôi.

Ta là biến số, mà có phải là ngưng hẳn, sau khi ta chết, linh hồn của ta mảnh vỡ còn có thể tái thế, thế nhưng sức mạnh đã yếu đi rất nhiều, lợi dụng Ma đồ, có thể để cho bị ô nhiễm mảnh vỡ người nắm giữ lẫn nhau tàn sát làm hao mòn. Mà ta này đó dùng để tu bổ phong làm nền trời hắc động mảnh vụn linh hồn, cuối cùng cũng có một mảnh hội đột phá thiên ngoại thiên cảnh giới, kiến thức đến chúng ta thế giới ở ngoài hư vô cảnh giới tái trở về nơi này, đó cũng là duy nhất sẽ không chịu đến ô nhiễm mảnh vỡ, cũng chính là người.

Người nên từng trải qua càng thêm tráng lệ đẹp lạ thường cảnh tượng, so với tu tiên tử cục to lớn hơn mỹ lệ cảnh tượng, cho nên người có thể nhìn thẳng thế gian này chung cực bí mật, bởi vì kia cảnh tượng quá mức hùng vĩ, e rằng người căn bản là không có cách chịu đựng loại kia ký ức, thế nhưng ít nhất, người đã có thể đối với cái này thế khủng bố bí mật không thêm liếc một cái.

Người cũng là cuối cùng nhượng thượng đế rõ ràng, hẳn cái gọi là hùng tâm tráng chí, hoàn toàn là sai lầm người.

Người là ta sau cùng người thừa kế, người từ trên trời trở về, cũng mang ý nghĩa chúng ta số mệnh chiếm được giải phóng, không cần tái làm người thế mang đến tai nạn, không cần tái để cho mình vượt kiếp, vậy ta có thể yên tâm đem ta trách nhiệm cuối cùng một gậy, giao phó cho người.

Ma đồ, chân chính hàm nghĩa là ————

Một bức hội theo thời đại mà thực thời điểm biến hóa bản đồ.

Nó nhưng thật ra là quản chế một cái nào đó ma vật trang bị. Thập tự đại biểu cấp thế gian mang đến tai họa năm cái ma vật, phương bắc chính là Thái Hoang chi chủ, Đông Phương chính là tuyết, phương tây chính là ma mẫu, phía nam, là ta chính mình. Đây bốn con ma vật, tại người mở ra Ma đồ thời điểm, cũng đã hết mức đến tội.

Mà ở vào trung gian, là này tám Ma đồ luôn luôn tại giám thị —— tử ma. Duy nhất không chết ma.

Thú vị là, ta tuy rằng có thể đặt bẫy tru diệt cái khác tử ma, lại không có cách nào đối phó cái này ma vật, bởi vì nó thật sự là tại chuột vương ma khí rơi vào đại địa sau, sinh thành quái dị nhất ma vật. Hẳn không chết bất diệt, thậm chí nhượng thể nhân không thể nào phát hiện, xem qua nó người sẽ lập tức quên sự tồn tại của nó, nó tất cả xung quanh sinh linh đều sẽ không tự chủ được tránh khỏi hấn sở tại khu vực.

Ta cuối cùng tính hao phí suốt đời cao nhất trí tuệ, cũng bất quá có thể làm ra lần theo hấn vị trí chỗ ở Ma đồ mà thôi.

Cho nên, ta thiết trí cái này thập tự trận cuộc. Tử ma đền tội sau, trải qua Ma đồ dẫn dắt, này đó ma lực bộ phận chủ yếu hội cuộn cuộn không ngừng hội tụ đến chết ma bên người, tại hấn sở tại chi địa, này đó khổng lồ ma lực hội ngưng kết thành một đóa kỳ lạ hoa —— đầy nguyên hoa.

Có thể thực hiện trên đời tất cả nguyện vọng chung cực pháp bảo, cho dù là sửa chữa thế gian lẽ thường quy tắc cũng có thể pháp bảo. Bản thân nó có mỹ lệ sắc đẹp, hội nhượng tất cả nhân hòa ma đều không thể dời đi hai mắt.

Tử ma liền bị đóa hoa này hấp dẫn, vẫn luôn chờ đợi đóa hoa tỏa ra thời khắc. Đương Ma đồ mở ra sau, đây nguyên hoa sẽ dần dần bắt đầu tỏa ra, tại Ma đồ mở ra sau ngày thứ bảy hoàn toàn tỏa ra, đó chính là thực hiện nguyện vọng thời khắc. Cũng là người duy nhất có thể bắt lấy tử ma thời cơ —— tất cả sinh linh tiếp cận tử ma đều sẽ khó khăn tử vong, thế nhưng đây nguyên hoa tỏa ra mang tới ánh sáng, có thể hơi hơi hòa tan này dày đặc sức mạnh tử vong, đó cũng là người chém giết nó tốt nhất thời cơ.

Một khi bỏ lỡ cơ hội này, đây nguyên hoa thì sẽ héo tàn, như vậy, không ai có thể ngăn lại tử ma thức tỉnh hành động, mà vượt kiếp thượng đế cũng sẽ không tới cứu thế. Đại địa thật sự muốn rơi vào chung cực tai nạn.”

Chương 97: Ma đồ đam mê tung

“Vậy ta hơi nhỏ sức mạnh, liền có thể nào chém giết tử ma? Tử ma không phải không chết ma vật?” Lý Hạc Thần hỏi.

Lang Hiên ảo ảnh thật giống đã sớm dự liệu được Lý Hạc Thần sẽ như vậy hỏi giống nhau, nói tiếp: “Tử ma là không thể bị nhìn thấy, cũng không thể bị nhớ ma vật, thế nhưng người không giống nhau, người nếu như có thể nhìn thấy dáng dấp của ta bây giờ, có thể mở ra Ma đồ, nói như vậy người có tư cách tiếp cận tử ma.

Tiếp cận hần, liền mang ý nghĩa có thể chém giết hần. Bởi vì này tranh vẽ bên trong ẩn chứa ma lực, cùng tử ma có tương tự địa phương, chỉ có cùng tử ma tương khắc chỉ nhân, mới có thể mở ra này đồ. Người nên là từ trên trời trở về ta mảnh vụn linh hồn tái thể, này cũng nói, người là khắc tinh của hần, ta sẽ chờ sự xuất hiện của người mà thôi.

Hiện tại người đã không có từ chối ta đường sống, vô luận người có nguyện ý hay không, nếu như người không hành động thực thi, thế gian này sau bảy ngày sẽ diệt vong.”

“Thực sự là đem người làm cho chút nào không có đường lui!” Lý Hạc Thần nói xong, Lang Hiên ảo ảnh dần dần tiêu tan, chỉ thấy Lang Hiên ngón tay hơi điểm nhẹ, này đó chảy ra hình ảnh đường nét trở về đồ bên trong, cũng nói: “Ta nói cũng ngừng ở đây, hiện tại Ma đồ bí mật đã phá, ma lực tản tán, nó cũng chỉ là một bức phổ thông đồ họa thôi, thế nhưng người như trước có thể căn cứ phía trên hình ảnh, tìm tới cái kia tử ma vị trí.

Nhớ kỹ, không thể đem ta cho người biết bí mật nói cho người thứ hai, bởi vì bọn họ đều không đủ để chịu đựng này cực đoan bí mật, một khi bọn họ biết được, kết cục liền cùng này đó mưu toan mở ra Ma đồ mà không đủ tư cách người kết quả giống nhau. Bí mật bản thân liền là cự đại ma chú.”

Lang Hiên rốt cục hoàn toàn biến mất, Ma đồ cũng rơi trên mặt đất, đại khái là bởi vẫn luôn bồi hồi tại cánh đồng hoang vu ma vật lưu lại đều bị Ma đồ hấp thu, lúc này cánh đồng hoang vu phong làm nền trời dĩ nhiên trong vắt như tấy, hiện ra đặc biệt trong suốt.

Lý Hạc Thần kiểm trong tay cũng chuyển hóa thành Lăng Hàn thân hình, Lăng Hàn kinh ngạc nói: “Sư huynh, người thật sự mở ra Ma đồ! Lang Hiên chủ nhân từng căn dặn ta, không thể tiến vào Ma đồ thế giới, cũng không có thể lắng nghe Ma đồ bí mật, cho nên ta chỉ có thể tạm thời ngủ say, không nghĩ tới! Người thật sự là bị người được chọn!”

“Ừm... Thế nhưng Lang Hiên cho ta một cái càn gian khổ nhiệm vụ, ta hiện tại phải tìm được cái này đồ thượng địa điểm.” Lý Hạc Thần nhặt lên bức tranh, mở ra cấp Lăng Hàn xem, “Hiện tại Ma đồ đã mất đi tất cả ma lực rồi!”

“Oa. Này thật sự quá tốt rồi, kia Lang Hiên gọi người làm cái gì?”

“Đi trăm yêu trừ ma.” Lý Hạc Thần đạo, “Tựa hồ là chỉ có ta mới có thể thấy ma vật. Thế nhưng đầu tiên, muốn tìm ra này bức bản đồ thượng vị trí đến cùng ở nơi nào.”

“Này thật giống vẽ là một toà rất lớn thành trì một cái nào đó đường phố. Chúng ta trở lại lại nghĩ pháp điều tra nơi này vị trí đi, rốt cục có thể đi về! Lý Toàn Hắc đâu?” Lăng Hàn hỏi.

“Bị ta ném vào truyền tống phép thuật bên trong, không biết đi nơi nào.” Lý Hạc Thần nói.

“Chúng ta triệu hoán Kỳ Lân trước tiên hồi vô lâm minh đi, mấy ngày nay cũng nên đến luận kiếm đại hội chung kết thời khắc.” Lăng Hàn nói.

“Cảm giác như qua đến mấy năm dường như.” Lý Hạc Thần nói.

“Trở về sau cần phải còn có thể tới kịp ăn lẩu.” Lăng Hàn đạo, “Ta muốn cùng sư huynh đồng thời trăm yêu trừ ma, ngắm lại cũng rất kích động!”

---

“Không nghĩ tới các người có thể như thế bình an trở về, kết quả chỉ hao tổn một con mèo?” Kỳ Lân đem hai người đuổi về vô lâm minh thời điểm nói.

“Lý Toàn Hắc không chết, chỉ là bị truyền đưa đi mà thôi, nó nhất định sẽ trở lại.” Lý Hạc Thần ôm cánh tay đạo, “Dù sao có thể giống ta như vậy dùng quý báu nguyên liệu nấu ăn cho mèo ăn chủ nhân khắp thiên hạ không nhiều lắm.”

Đương Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần trở lại khách sạn sau, phát hiện Lý Toàn Hắc dĩ nhiên ngồi xổm ở trên bàn cùng Độc Cô Dận bọn họ cùng nhau chơi đùa mặt chược rồi!

“Lý Hạc Thần người quá chậm!” Lý Toàn Hắc đạo, “May mà người đem ta ném vào truyền tống vòng, ta mới có thể nhanh như vậy trở về, xem các người mặt mày xám xịt, chắc chắn chịu không ít khổ đầu đi!”

“Trở về so với ta tưởng tượng mau hơn.” Lý Hạc Thần ba kỷ nằm ở trên giường nói.

“Chúng ta buổi tối ăn lẩu chúc mừng, các người đều chuẩn bị. Ta hiện tại muốn đi tham gia luận kiếm đại hội.” Lăng Hàn nói rằng.

“Chúc mừng cái gì?” Mọi người hỏi. Nguyên lai bọn họ cũng không biết Lý Hạc Thần mấy ngày nay đi làm cái gì, bọn họ còn tưởng rằng Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn đi du sơn ngoạn thủy.

“Khánh Chúc sư huynh một cái cạm kiệ chuyện không bình thường.” Lăng Hàn nói.

“Lý Hạc Thần, người đến cùng đã làm gì?” Yên Phù Quang ngoẹo cổ hỏi, “Có phải là cùng cái kia có liên quan?”

“Ngược lại là không thể nói cho chuyện của các người, Mặc Nguyệt, Đàm Ảnh, khoái chuẩn bị bồn tắm, ta muốn tắm rửa!” Lý Hạc Thần nằm ở trên giường kêu lên.

“Gọt.” Yên Phù Quang tiếp tục xoa mặt chược.

“Ta và rồi!” Lý Toàn Hắc miêu tả đẩy một cái nói.

Lý Hạc Thần từ đầu đến chân tắm một cái ngo, thần thanh khí爽 xuyên quần áo mới ngồi ghé lẩn đi ra thời điểm, mấy người kia còn tại tha ma.

“Mặc Nguyệt, đi đem Lý Toàn Hắc cũng tẩy một chút, nhìn hắc mao đều xám xịt, chờ sau đó làm cho ta một giường hôi, lần này cho hắc thêm hương thơm của hoa mai.” Lý Hạc Thần hạ lệnh.

“Miêu ha? ! Lão tử chính tại tha ma thời khắc máu chốt! ! !” Lý Toàn Hắc một mặt ép mộng.

Thế nhưng không nói lời gì, mập miêu Lý Toàn Hắc liền bị kiếm linh cương ép tha đi.

Lý Hạc Thần sắp tới liền thực hành cao áp chính sách, làm rối loạn mọi người hoạt động giải trí.

“Cũng không muốn xoa mặt chược, các người đều lại đây.” Lý Hạc Thần tiếp đem ghé lẩn chuyển qua trước bàn, đem tất cả mặt chược gẩy đẩy qua một bên, cũng đem một bức quyền sách mở ra, nói: “Đều lại đây nhận thức nhận thức, đây là địa phương nào đường phố?”

“Đây là cái gì đồ?” Yên Phù Quang trong lòng khả nghi nói.

“Một tờ bản đồ mà thôi.” Lý Hạc Thần nói.

Thực sự là một tờ bản đồ ? Yên Phù Quang hoài nghi không thôi.

Mọi người quan sát tấm bản đồ kia, trên bản đồ chỉ vẽ một cái đường phố, Độc Cô Dận nhìn một hồi nói: “Trên bản đồ này đường phố, ta ngược lại thật ra có chút quen biết, người xem kia xa xa phong cảnh, đây không phải là hoàng thành phật mây tháp ! Đây là kinh thành đi!” Độc Cô Dận kinh ngạc thốt lên.

“Kinh thành? ! ! Cư nhiên ở kinh thành? !” Lý Hạc Thần bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

“Làm sao vậy?” Độc Cô Dận nhìn hắc hỏi, Lý Hạc Thần sắc mặt rất nghiêm nghị.

“Ta muốn đi kinh thành. Buổi tối sẽ lên đường.” Lý Hạc Thần đạo, “Sự tình rất gấp.”

“Này, biểu huynh, người làm sao vậy? Người không nhiều đợi mấy ngày, nơi này chơi rất vui, ta còn không chơi đủ đây.” Độc Cô Dận đạo, “A, thôi, nếu người phải đi, cầm ta cái này kim bài đi, ra vào kinh thành thuận tiện điểm.”

Độc Cô Dận cúi xuống chính mình trên eo một cái phổi sức cấp Lý Hạc Thần.

Lăng Hàn đã tiến vào chung kết, đêm nay chính là cuối cùng một hồi được chú ý nhất tỷ thí. Lý Hạc Thần lưu ở trong khách sạn chờ đợi, nếu như hắn nhớ không lầm, đêm nay cùng Lăng Hàn tỷ thí chính là tình cung thiếu cung chủ Liễu Tinh Vân, Liễu Tinh Vân đã từng không phải là đối thủ của chính mình, hiện tại tự nhiên không thể nào là Lăng Hàn đối thủ.

Mà Độc Cô Dận chờ người thì lại đi vào vây xem, thuận tiện đi mua món lẩu liêu.

“Tại sao cho ta mang xấu như vậy nơ con bướm lục lạc!” Lý Toàn Hắc nằm úp sấp ở trước mặt hắn trên bàn bất mãn nói.

“Gia miêu liền muốn có gia mèo bộ dáng, không có vòng cổ mèo hoang nhưng là sẽ bị kinh thành tuần thú phát hiện sau xử lý xong.” Lý Hạc Thần uống trà nói.

“Ta mới không cần đi theo người kinh thành, nếu Ma đồ nguyên rửa phá trừ, ta muốn một lần nữa leo lên ta Ma tôn vị trí.” Lý Toàn Hắc hừ lạnh.

“Nếu như ta đi kinh thành kế hoạch thất bại, người Ma tôn cũng nên không thành, tất cả mọi người đến chết. Hơn nữa, đương Ma tôn thức ăn có ta chỗ này được chứ?” Lý Hạc Thần nói.

“... Đi có thể, vậy ta muốn ăn một lần hoàng đế ăn tốt nhất ngự thiện yến hội!” Lý Toàn Hắc rầm rì nói.

“Đương nhiên có thể. Ta chính là Vương gia, ra vào hoàng cung, trở thành hoàng đế khách quý cũng cũng không phải gì đó việc khó.” Lý Hạc Thần lấy ra quý tộc khí thế nói.

“Hi vọng lần này người không sẽ chọc cho thượng Ma đồ kinh khủng như vậy phiền phức.” Lý Toàn Hắc thở dài nói, “Nếu như lúc trước ta không đi Vân tông ẩn núp là tốt rồi.”

“Người không có tới Vân tông nói, còn là một cùng khổ Ma tôn, cũng không có cơ hội ăn được nhiều như vậy đồ ăn ngon a. Huống hồ ta trả lại cho người cung cấp phong phú lương bổng. Người hoàn thuận tiện trẻ mười tuổi.” Lý Hạc Thần nói.

“Tuy rằng người nói như vậy, tại sao ta một điểm cao hứng cảm giác cũng không có chứ?” Lý Toàn Hắc híp mắt liếc xéo Lý Hạc Thần.

Hai người vì chờ buổi tối món lẩu, buổi trưa liền không ăn cơm, liền tại Lý Hạc Thần cùng Lý Toàn Hắc hai cái bụng thay phiên ục ục gọi thời điểm, Lăng Hàn dẫn một đám người đẩy cửa mà vào, mặt sau có Độc Cô Dận cùng kiếm linh, đều là hỗ trợ xách nguyên liệu nấu ăn, thế nhưng hoàn nhiều hơn một người.

“Liễu Tinh Vân! !” Lý Hạc Thần liếc mắt một cái liền nhận ra cái kia nâng mười mấy khoai tây bạch y công tử.

Người này làm sao đến? !

“Ngài là Lăng Hàn sư huynh Lý Hạc Thần Lý tiên trưởng đi!” Liễu Tinh Vân vừa nhìn thấy Lý Hạc Thần, tiêu sái nở nụ cười, nhất thời đầy phòng tỏa ánh sáng dường như, phong hoa tuyết đại phải nhường trong lồng ngực của hắn khoai tây cũng giống như hoàn toàn không tồn tại.

“Tiên trưởng, ta tuy rằng bại vào Lăng Hàn tay, thế nhưng đối Lăng công tử kiếm pháp cực kỳ kính phục, tưởng phải tiếp tục lĩnh giáo, liền mạo muội đến nhà bái phỏng.” Liễu Tinh Vân dứt lời, hàm tình mạch mạch nhìn Lăng Hàn liếc mắt một cái.

“Ta đây có mị lực, cho người vừa thấy liền thích nam nhân ?” Lăng Hàn đem cái làn đựng đồ ăn buông ra nói.

“Ta chưa từng gặp Lăng công tử như thế khiến người không dời mắt nổi phi phạm chi nhân, ta tin tưởng bất luận nam nữ, đều sẽ bị Lăng công tử sâu sắc hấp dẫn.” Liễu Tinh Vân nói.

Lý Hạc Thần nghĩ tới, trong trí nhớ mình cuối cùng tỷ thí vốn là mình và Liễu Tinh Vân quyết đấu, nhưng đã đến hiện tại, bởi vì các loại biến số, thành Liễu Tinh Vân cùng Lăng Hàn tỷ thí, Liễu Tinh Vân quỷ thần xui khiến liền thích Lăng Hàn, thế nhưng này cũng quá nhanh đi! ! Làm sao sẽ xem nam nhân khác liếc mắt một cái liền cuồng nhiệt truy tới nhà người khác bên trong đến!

Lăng Hàn làm sơ đại kiếm linh cũng có số đào hoa ? !

“Liễu công tử, ta nghĩ người khả năng có chút hiểu lầm, chúng ta có thể làm kiếm thuật cùng tu tiên thượng luận bàn giao lưu, thế nhưng ta bản thân cũng không có gì hay cùng người thâm giao.” Lăng Hàn nói.

“Đó là bởi vì người cũng không biết ta, cho ta một cơ hội, cho người hiểu ta, được không?” Liễu Tinh Vân mỉm cười nói.

“Ta vì sao phải cho người cơ hội? Ta đúng rồi giải người không có hứng thú a.” Lăng Hàn bĩu môi.

Chương 98: Ma đồ đam mê tung

“Đó là bởi vì người cùng ta thời gian chung đụng không đủ, chúng ta chẳng qua là tỷ thí một hồi kiếm pháp mà thôi, nếu như người lại cho ta một chút thời gian, ta tin tưởng, người hội sống mãi đều đối với ta khắc sâu ấn tượng.” Liễu Tinh Vân dứt bỏ khoai tây, hàm tình mạch mạch mở ra chính mình quạt xếp nói.

“Ta nghĩ, hay là chờ lần sau lại cho các hạ thời gian đi!” Lăng Hàn phái nói.

“Cải lương không bằng bạo lực. Ta xem liền ngày hôm nay đi!” Liễu Tinh Vân đồ thừa không đi.

“... Liễu công tử, ta xem như vậy không ổn đâu. Hơn nữa ta còn muốn chuẩn bị cơm tối.” Lăng Hàn nói.

Liễu Tinh Vân cười nói: “Không vội không vội, ta có thể các loại.”

Chờ? Người nếu yêu thích hẳn không phải giúp hẳn làm việc mà là tại một bên chờ? Quả thực quá lười! Lý Hạc Thần không khỏi ôm lấy cánh tay, nói: “Liễu công tử, thực không dám giấu giếm, sư đệ ta đã có hôn ước.”

“Hôn ước bất quá là cha mẹ lời mai mối, không thể đại biểu chân ái, ta đối với người là chân ái, chỉ cần có chân ái, là có thể khắc phục trên đời tất cả gian nan —— hôn ước cũng có thể sửa chữa, ta là tình cung thiếu chủ, trên đời không có ta không có được trân bảo, cũng không ai có thể vượt qua ta quyền thế, ta tin tưởng, xuất thân của ta cùng thực lực, có thể thay đổi tất cả hôn ước!” Liễu Tinh Vân tự tin nói.

Lăng Hàn nói: “Nếu người như thế yêu thích ta, có thể hay không vì ta làm một việc?”

“Chuyện gì? A, đúng rồi, ta tuy rằng yêu thích người, mà cũng không có nghĩa là ta yêu là mù quáng tự đứng, người nếu là làm hỏng việc, ta nhất định sẽ ngay thẳng vạch ra, cho nên, không muốn xin nhờ ta loại kia sai lầm sự tình.” Liễu Tinh Vân mỉm cười nói, “Người tuy rằng rất đẹp, thế nhưng người xuyên thật sự là quá tục khí cùng cấp thấp, người nên học tập giống ta như vậy mặc quần áo phong cách. Ta tin tưởng, tại ta điều khắc hạ, người hội dường như bị cân nhắc mỹ ngọc, càng ngày càng tỏa ra hào quang rực rỡ!”

“Người ghét bỏ ta mặc quần áo quá thấp kém, vậy người chịu cho ta tiền đi mua tân ?” Lăng Hàn phát hiện nhiều cùng người này nói vài câu, hẳn dĩ nhiên đã tự mình đem quan hệ của bọn họ nhận định rất thân mật.

Thế nhưng rất rõ ràng, cái này Liễu Tinh Vân không chỉ có ích kỷ hơn nữa rất lười.

“Ai nha, người thân là Vân tông đệ tử, lẽ nào liền đưa thay quần áo tiền đều không có ? Còn muốn thân thủ hỏi ta muốn, tập quán này cũng không tốt, đại nam nhân cần phải tự lập môn hộ, tự cấp tự túc, ta tuy rằng có quyền thế, thế nhưng ta rất không thích không làm mà hưởng bạn lữ. Người loại này thói xấu, thật tốt hảo sửa lại một chút rồi!” Liễu Tinh Vân bắt đầu huấn thị nói.

“Vị công tử này, phiền phức mượn một bước nói chuyện.” Lý Hạc Thần đỡ ghế lần tay vịn chậm rãi đứng lên. Mặc Nguyệt vội vã lại đây muốn nâng hẳn, bị hẳn ra hiệu không cần.

“Lý tiên trưởng, lẽ nào ta và Lăng Hàn đối thoại, cho người cảm thấy không thoải mái ? Người có phải là cũng nên đi tìm người bạn lữ ?” Liễu Tinh Vân nhìn hẳn nói, nghĩ thầm Lý Hạc Thần thật đáng thương, nếu như hẳn không phải người què, nói không chắc chính mình là hơn một cái đối thủ cạnh tranh.

“Lần.” Lý Hạc Thần nói xong cái chữ này, đột nhiên trong tay hóa ra Mặc Nguyệt kiếm, mọi người hoàn không thấy rõ đến cùng chuyện gì xảy ra, kiếm khí hình thành kịch liệt xung kích liền đem Liễu Tinh Vân húc bay rồi!

Liền cửa sổ đều xô ra một cái lỗ thủng to!

“Oa! ! ! Cái người kia nhưng là tinh cung thiếu chủ! Sư huynh người nhà phiền toái lớn lắm!” Lăng Hàn kêu lên.

Hắn vừa này vẫn luôn không có trở mặt chính là bởi vì Liễu Tinh Vân thiếu chủ thân phận, phải biết tinh cung nhưng là tu tiên giới thực lực mạnh mẽ môn phái, đặc tội tinh cung kết cục thường thường sẽ đưa tới cả nhà diệt môn! Vài cửa phái cũng bởi vì không cẩn thận chọc phải tinh cung mà bị không giải thích được tiêu diệt!

Có thể tưởng tượng được, lần này tinh cung tất nhiên tìm Vân tông phiền toái.

“Có bản lĩnh trùng ta tới.” Lý Hạc Thần vung tay lên thu hồi Mặc Nguyệt nói.

“A, thôi, chúng ta đi làm món lẩu đi.” Lăng Hàn đạo, “Cần cứ suy đoán của ta, tinh cung thủ hạ sẽ ở một phút sau đến nơi này tìm chúng ta trả thù, chúng ta chuyển sang nơi khác ăn lẩu.”

“Người cũng thật là trấn định a!” Lý Toàn Hắc nói.

“Tuy rằng ta không muốn gây chuyện, thế nhưng sự tình đã xảy ra ta cũng sẽ không sợ phiền phức.” Lăng Hàn bình tĩnh nói.

Vì vậy đoàn người dồn dập bắt đầu vận chuyển vật, không tới một phút liền chuyển đến phố đối diện khách sạn tiếp tục làm món lẩu —— cũng may võ lâm minh ngành du lịch phát đạt, khách sạn đầy đường.

Hơn nữa bây giờ gian phòng chỗ tốt là, vừa vặn có thể nhìn thấy tinh cung thủ hạ vọt vào phố đối diện bọn họ nguyên lai trụ khách sạn soát người, kết quả không thu hoạch được gì.

Mà Lý Hạc Thần này một đám người thì tại nhàn nhã xuyến món lẩu.

“Sư huynh, nghe nói người vội vã muốn suốt đêm đi kinh thành? Người bọn ba nhiều ngày như vậy, không ngủ không ngớt, thân thể chịu nổi?” Lăng Hàn một bên cấp Lý Hạc Thần đĩa rau một vừa quan tâm nói.

“Không sao.” Lý Hạc Thần đạo, “Đem ta tay chân giả gỡ rồi hạ, ta muốn một đôi có thể thời gian dài hành động hai chân.”

“Các người làm cái quỷ gì?” Độc Cô Dận đạo, “Cảm giác giống như là muốn đi làm ám sát đường như! Có muốn hay không mang tới ta?”

“Người không muốn thêm phiền. Ta có chút cá nhân việc tư thôi.” Lý Hạc Thần nói.

“Chủ nhân, lần này người vẫn là muốn vứt bỏ chúng ta? Lẽ nào chúng ta không thể đi chung với người?” Mặc Nguyệt tội nghiệp hỏi.

“Cần người nhóm thời điểm, ta tự nhiên sẽ triệu hoán các người.” Lý Hạc Thần lo lắng Mặc Nguyệt cùng Đàm Ảnh như vậy chính mình làm ra kiếm linh, khả năng không đủ để ngăn chặn tử ma uy lực.

Dù sao Mặc Nguyệt tại mở ra Ma đồ thời điểm, dễ dàng liền bị bẻ gãy, điều này nói rõ chính mình rèn đúc kiếm linh thực lực kém xa tít tắp Lang Hiên.

Mà Lăng Hàn hóa thân cổ kiếm, thì lại có thể tiến vào ma đồ kết giới, thậm chí tại Ma đồ mở ra sau như trước hoàn hảo không chút tổn hại, điều này nói rõ này thanh cổ kiếm có đủ để giết thần uy lực.

Chỉ là, Ma đồ mở ra sau, Lăng Hàn linh thức liền tạm thời phong bế, xem ra kiếm linh cũng không thể chịu đựng Ma đồ cấp bậc ma lực, thân kiếm nhưng là không ngại.

“Người cũng không để cho kiếm linh cùng người, lại nhất định phải ta cùng người! Người này là cố ý dẫn dắt ta!” Lý Toàn Hắc một bên đĩa rau một bên bất mãn nói, vì ăn lẩu, hắn biến trở về người hình thái, nhưng mà Lý Hạc Thần một tấm bùa chú lại kẻ sát ở hắn cái trán, làm cho hắn trong nháy mắt liền biến thành đại Hắc Miêu.

“Ta cảm thấy được người nên có chút tác dụng, bởi vì người khác tại mở ra Ma đồ trong nháy mắt liền bị giết trong nháy mắt, mà người tựa hồ còn không có sự. Ta nghĩ người cần phải còn có một số sức mạnh thần bí.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta nào có cái gì sức mạnh thần bí! A, thôi, ngược lại kinh thành có rất nhiều ăn ngon.” Lý Toàn Hắc cũng nghĩ thông suốt rồi. Dù sao cùng Lý Hạc Thần sau, tựa hồ mỗi ngày đều tại ăn ngon uống say, hẳn đời này gộp lại ăn qua đồ ăn ngon còn không có mấy tháng này nhiều.

Dù sao Ma tộc sinh hoạt rất nghèo khó, hơn nữa hẳn cũng không phải có tiền Ma tộc...

“Quả nhiên là cùng Ma đồ có liên quan.” Yên Phù Quang ánh mắt lấp loé nói.

Chương 99: Ma đồ đam mê tung

Tinh cung, tu tiên giới cường thế thế lực, nghe đâu nắm giữ chiêm tinh cùng Tinh Thần chi lực, liền chiếm cứ Tinh Thần chi lực thịnh vượng nhất xem sao cao nguyên, vì vậy được gọi tên.

Mà xem sao cao nguyên, vốn là thuộc địa phương dân bản địa, là tinh cung đời thứ nhất tổ tiên xưa đuổi những nơi người, độc bá nhất phương. Tinh cung có thể trở thành luận kiếm trong đại hội tiến vào cuối cùng chung kết môn phái, không chỉ là bởi vì Liễu Tinh Vân công lực rất mạnh, càng nhiều hơn chính là bởi vì, Liễu Tinh Vân thế lực sau lưng khổng lồ, tu tiên giới người người làm cho bọn họ mấy phần, chính vì như thế, Liễu Tinh Vân mới có thể bộc lộ tài năng.

Lý Hạc Thần đem Liễu Tinh Vân một đạo kiếm khí quét bay, làm cho hắn quăng ngã chó gặm nhấm, cái này tức giận liễu đại thiếu sao lại khoan dung? ! Với là toàn bộ tinh cung đi đến vô lâm minh nhân thủ toàn bộ điều động, sưu tra Lý Hạc Thần chờ hai người.

Lý Hạc Thần chờ người chính tại ăn lẩu thời điểm, tinh cung người vừa vặn tiến vào khách sạn này điều tra người, thiếu chủ ý là điều tra cái lộn chống vó lên trời, không thể bỏ qua bất kỳ góc ngách nào, thế nhưng Lý Hạc Thần pháp thuật cao cường, đã sớm ẩn tàng khí tức, bởi vậy chỉ có thể từng nhà sưu tra.

Khi này chòm sao cung thủ hạ hỏi thăm chủ quán sau, biết được vừa vặn một đám người mới vừa định rồi phòng khách ngách, hơn nữa trong đó có một cái ngồi ghế lắn người, kia nhất định là Lý Hạc Thần không lầm, cho nên bọn họ lập tức lên lầu, đá một cái bay ra ngoài Lý Hạc Thần núp ở gian phòng đại môn, thế nhưng, trong phòng dĩ nhiên chỉ có bốc lên nhiệt khí món lẩu, mà không thấy bất luận người nào hình bóng.

Chẳng lẽ là liền chạy? ! Truy tra người hai mặt nhìn nhau, đành phải rời đi.

Thế nhưng không chờ bọn hắn xuống lầu xuống tới một nửa, vừa mới không có một bóng người trong phòng bỗng nhiên truyền ra ăn uống huyền ảo tiếng người, quay đầu nhìn lại, vừa mới đập mở cửa cũng thần bí đóng lại, cửa sổ cách thượng mơ hồ chiếu ra bên trong ăn uống linh đình bóng người.

Những người này vì vậy lần thứ hai đá tung cửa, bên trong như trước người nào đều không có, chỉ có bày đầy các loại thức ăn bàn, nhìn qua rất nhiều người ở đây ăn cơm quá, dưa ngang dọc tứ tung.

“Thấy quý rồi! Những người kia đây!” Tinh cung thủ hạ một cước đá ngã lắn bàn, vậy mà lúc này không ngờ phát hiện mình đá bất quá là ngoài cửa cầu thang, gian phòng kia dĩ nhiên liền tại bọn họ phía sau!

“Quý đánh tường! ?” Mọi người kinh ngạc thốt lên.

Trong phòng lần thứ hai truyền đến mọi người liên hoan tiếng vang, lần này, cửa sổ cách thượng chậm rãi chiếu ra một cái cự đại quái thú đầu lâu cái bóng, cái bóng kia chiếm cứ gian phòng hết thấy cửa sổ cách giấy dán cửa sổ, mở ra tràn đầy răng nanh miệng rộng, tựa hồ tại cười gằn — -- -- trận gió đi ra, khách sạn dĩ nhiên tất cả hành lang đèn đều hết mức tắt, chỉ có kia một gian phòng đèn sáng, bên trong tổ chức tiệc rượu, thế nhưng giấy dán cửa sổ thượng tỏa ra quái vật to lớn mặt.

“Oa a a a!” Đây đó tinh cung lâu la cũng không dám nữa lực soát, dĩ nhiên mỗi một người đều sợ đến chạy đi xuống thang lầu.

Mà ở bên trong phòng, Lý Hạc Thần thì lại ôm đại Hắc Miêu tới gần cây nến, tạo nên dọa người quang hiệu.

“Lý Toàn Hắc là vạn năng.” Lăng Hàn nói. Tuy rằng vừa mới khiến cho cái phép che mắt, mà là chân chính dọa chạy những người đó là Lý Toàn Hắc cái bóng!

“Miêu ha? !” Lý Toàn Hắc một mặt ép miệng.

Ăn qua món lẩu sau, Lăng Hàn trên lưng bao khóa, cùng Lý Hạc Thần tại bên cửa sổ triệu hoán Kỳ Lân, chuẩn bị vào kinh.

Thế nhưng lần này không biết tại sao, nửa ngày Kỳ Lân đều không có trả lời.

“Nói không chắc là trong môn phái xảy ra chuyện gì, dẫn đến Kỳ Lân trì hoãn, chúng ta thời gian rất gấp, không chờ nó, nghĩ một chút biện pháp có thể hay không dùng hắc phương pháp cấp tốc đi kinh thành?”

“Không trung du thuyền, tu tiên giới các quý tộc mới dùng đến lên ngoạn ý nhi, võ lâm minh tựa hồ có một chiếc, là chuyên môn dùng để nhường nhường môn cười, thế nhưng đêm nay chẳng hề phát thuyền, nếu là lợi dụng cái kia cỡ lớn pháp bảo du thuyền, sáng sớm ngày mai chúng ta liền có thể đến kinh thành.” Lăng Hàn nói.

“Vậy chúng ta liền đi kiếp thuyền hảo.” Lý Hạc Thần nói.

“Sư huynh quyết định của người đều hảo cuồng dã, thế nhưng ta yêu thích!” Lăng Hàn vỗ tay nói.

“Chủ nhân! Người muốn làm gì? !” Mặc Nguyệt kêu lên, nhưng mà Lý Hạc Thần bỗng nhiên thả người nhảy vào ngoài cửa sổ bầu trời đêm, trong nháy mắt liền không thấy bóng dáng, Lăng Hàn cũng theo sát hắc mà đi.

Hai người thần bí hành tung gọi kiếm linh cũng không ứng phó kịp.

“Bọn họ nói muốn đi kiếp thuyền?” Đàm Ảnh kinh nghi nói.

Không trung du thuyền, một chủng loại tựa với đại thuyền xa hoa pháp bảo, là lợi dụng vật liệu quý hiếm phi hành thạch tạo thành động lực trang bị mà tu thành không trung phi hành khí, thế nhưng loại này du thuyền cũng ít khi thấy, đều là tu tiên gia tộc lớn dùng để khoe khoang thực lực sử dụng, tu đắc đều là cực điểm xa hoa. Võ lâm minh có một chiếc chuyên cung cấp minh chủ chuyên dụng phi thuyền, vẫn luôn dừng sát ở minh chủ trang viên phía trên.

Hiện tại minh chủ võ lâm chính tại bầu lại, trước Nhâm minh chủ mất tích, hạ Nhâm minh chủ không thể chờ đợi được nữa thượng vị, võ lâm minh bên trong loạn tung tung phèo, lén vào trong đó cũng không phải việc khó, Lý Hạc Thần chờ người leo lên kia chiếc từ lâu đình trệ nhiều năm trên phi thuyền thời điểm, vật bên trong đều bị kín một tầng dày đặc tro bụi.

May là Lăng Hàn tinh thông cơ quan pháp thuật, rất khoái liền tìm đến thao tác pháp môn, vì vậy ở phía dưới một đám thủ vệ tiếng kinh hô bên trong, phi thuyền chậm rãi tránh thoát cổng kênh xích sắt, hướng về không trung bỗng bồng bềnh bay đi.

“Chúng ta đi tắt bay về phía kinh thành phương hướng, ngày mai sáng sớm đại khái có thể đến.” Lăng Hàn đối trên boong thuyền Lý Hạc Thần nói.

“Các người không thể nhanh như vậy đến.” Nằm nhòai trên lan can Lý Toàn Hắc nói, “Ta nhớ tới vào lúc này, một đám Tán Ma đã khống chế các người phải đi ngang qua sơn âm khu vực, đám kia ma đều là nhạn quá nhỏ lông già hỏa, hơn nữa thực lực bọn hắc hoàn không yếu, ma giáo đã từng nỗ lực sáp nhập những người này, kết quả thương vong nặng nề.”

“Người nói là quần ma sơn trại, một đám chiếm đất làm vua Ma tộc, xác thực, bọn họ chiếm giữ tại chúng ta muốn thẳng tắp đi tới kinh thành phương hướng, thế nhưng có người liền không cần lo lắng, người không là Ma tôn ? Người lực uy hiếp cần phải đầy đủ nhường đám kia Ma tộc thổ phỉ nghe tiếng đã sợ mất mật.” Lý Hạc Thần nói.

“Ta lúc này vẫn không có chính thức lên làm Ma tôn a! Bây giờ Ma tôn trên lý thuyết vẫn là Yên Phù Quang a meo!” Lý Toàn Hắc gào gào kêu, đột nhiên bị Lý Hạc Thần giơ lên, ở đầu thuyền đón gió nói: “Hiện tại ta sắc phong người đương tân nhậm Ma tôn, Lý Toàn Hắc! Từ giờ trở đi người chính là vạn ma chi ma, Ma tộc đứng đầu!”

“Sư huynh thực sự là càng ngày càng có ngày để phong độ rồi!” Lăng Hàn reo hò khen hay nói.

“Hai người các người người điên! Mau buông ta xuống! miêu gào gào gào gào!” Lý Toàn Hắc giãy giụa nói.

“Kia muốn như thế nào mới có thể làm cho này đó ma vật thừa nhận ngươi là Ma tôn?” Lý Hạc Thần giờ Lý Toàn Hắc đạo, “Ngươi nếu nói đám kia thổ phỉ rất lợi hại, như vậy chỉ cần đánh bại bọn họ, những người này sẽ tán thành ngươi Ma tôn địa vị đi?”

“Muốn chiếm được Ma tôn đích thực chính bảo tọa, cần muốn khiêu chiến chín đại thế lực Ma tộc lão đại, nhưng mà mười năm trước ta còn chưa bắt đầu đối phó kia chín cái đại lão! Hơn nữa, kia chín cái đại lão, cuối cùng có bốn người bởi vì phá sản mà chủ động bỏ qua cùng ta quyết đấu, nói là tâm tình phiền muộn... Ma tộc tại tám năm sau có một lần đại quy mô khủng hoảng tài chính, rất nhiều đầu tư thế lực Ma tộc đều phá sản... Ta chính là vào lúc đó nhân cơ hội làm tới Ma tôn...” Lý Toàn Hắc tang thương nói.

“Khủng hoảng tài chính? Đó là cái gì?” Lăng Hàn tò mò hỏi.

“Ma giới địa bàn bị một đám mưu toan xưng bá thiên hạ ma vật điên cuồng kiến thiết nổi lên các loại kiến trúc lầu các, đại gia cuối cùng bắt đầu đầu cơ đất, xào quen mất vốn là muốn thống nhất thiên hạ, tiêu diệt tu tiên giới mục tiêu, đều bận rộn kiếm tiền kết quả bị giảo hoạt Ma tộc đại thương nhân thao túng, cuối cùng lâu thị băng, rất nhiều ma phá sản, pháp bảo đều bị bán thành tiền, rất nhiều thế lực bởi vậy suy sụp.

Đều là đám kia ma vật bị tiền tài mê mất!” Lý Toàn Hắc hận hận nói, “Cho nên ta vẫn luôn coi tiền tài như cặn bã!”

Còn không là ngươi nghèo a cho nên không có tiền đầu cơ đất mà. Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn liếc mắt nhìn nhau.

Tại cổ xưa phi thuyền trong khoang thuyền, Lăng Hàn cấp Lý Hạc Thần chuẩn bị chăn đệm nằm dưới đất, tuy rằng thuyền này vẻ ngoài rất hoa lệ, nội bộ thì lại từ lâu thiếu tu sửa, rách nát bất kham, miễn cưỡng có thể tìm tới một chỗ bằng phẳng địa phương.

“Sư huynh ngươi ở nơi này nghỉ ngơi, ta đi thao túng phi thuyền.” Lăng Hàn xem Lý Hạc Thần tiến vào trong chăn nói.

“Ngươi thật giống như vẫn luôn không ngủ không ngớt.” Lý Hạc Thần luôn cảm thấy bây giờ Lăng Hàn nhiều hơn mấy phần thần bí cùng xa lạ.

“Ta đã khôi phục kiếm linh thân, ta uy lực không phải ngươi có thể tưởng tượng, cho nên không cần lo lắng cho ta có hay không cần nghỉ ngơi.” Lăng Hàn đạo, “Chờ chút ngươi đại có thể dùng thân kiếm của ta thử một lần.”

Thử cái gì? ! Lý Hạc Thần hơi kinh ngạc. Mà Lăng Hàn chỉ là cười cười.

Dạng gì uy lực có thể vượt quá tưởng tượng? Lý Hạc Thần càng ngày càng buồn bực.

“Ta sẽ nói cho ngươi biết ta chính xác phương pháp sử dụng, sư huynh nghỉ ngơi trước đi.” Lăng Hàn cho hắn đắp kín mền nói.

“Phương pháp sử dụng? !”

“Kiếm linh còn có cái gì phương pháp sử dụng, không phải là tay chân?” Lý Toàn Hắc nằm nhoài Lý Hạc Thần chán thưng nói.

“Ngươi xuống! Ngươi quá béo.” Lý Hạc Thần run lên chấn, thế nhưng đại mập Hắc Miêu vị nhưng bất động.

“Đương nhiên, ta phương pháp sử dụng cùng giống nhau kiếm không giống nhau.” Lăng Hàn làm như có thật nói.

“Là nói có thể cùng kiếm chủ nhân song tu?” Lý Toàn Hắc liếc hắn một cái nói.

“Ngươi xuống dưới! ! ! Lăn ổ mèo ngủ đi! !” Lăng Hàn một tay tóm lấy mập Hắc Miêu, thế nhưng Hắc Miêu móng vuốt vững vàng cầm lấy chân, chết cũng không muốn tòng móng vuốt: “Ta không nên rời đi ổ chân! Ta muốn nằm nhoài Lý Hạc Thần trên bụng! Đây là bản tôn ngự toà!”

“Không nghe lời đến kinh thành cũng không cho ngươi ăn bát bảo hiệp đáp món lẩu.” Lý Hạc Thần nâng Lý Toàn Hắc mập mập mặt nói.

Ba kỷ. Vuốt mèo đột nhiên liền thả lỏng.

“Cho hấn cắt móng tay!” Lý Hạc Thần vội vã vươn mình đè lại Lý Toàn Hắc.

“Không muốn cắt móng tay! Không được! Không được! miêu! ! !” Lý Toàn Hắc kêu thảm thiết ở trên không vang vọng.

Chương 100: Ma đồ đam mê tung

“Đưa ta móng tay!” Bị cắt móng tay Lý Toàn Hắc nhìn móng vuốt của mình kêu rên.

Thế nhưng Lý Hạc Thần đã nằm xuống.

Lý Toàn Hắc nổi trận lôi đình, nó ngồi xổm ở Lý Hạc Thần bên một bên nhìn đối phương thùy nham, một cái ác độc kế hoạch tự nhiên mà sinh ra. Chỉ thấy nó lặng yên đi đến Lý Hạc Thần trước mặt, đột nhiên một nằm úp sấp, đem chính mình cái bụng toàn bộ bày ra tại Lý Hạc Thần trên mặt rồi!

Lý Hạc Thần nhất thời cảm thấy hô hấp không khoái, hấn dùng tay một màn, mò tới nhuyển vô cùng bàn tử miêu!

“Bản tôn giết chết người! Ngu xuẩn người què hạc.” Lý Toàn Hắc ác độc hừ hừ.

Lý Hạc Thần một cái liền đem nó kéo lên, cả giận nói: “Lý Toàn Hắc, người có phải là tưởng muốn tạo phản?”

“Người có thể đem ta tính sao? !” Lý Toàn Hắc thấy chết không sờn đạo, “Bản tôn móng tay là bảo vật vô giá! Bản tôn muốn vì móng tay báo thù!”

Lý Hạc Thần cười lạnh, nói: “Người biết hút miêu sao?”

“Doạ? !” Lý Toàn Hắc mặt lộ vẻ sợ hãi, nó xưa nay chưa từng nghe nói cái từ này, có vẻ như không tốt lắm cảm giác?

“Hút miêu là cái gì? !”

“Cho người cảm thụ một chút.” Lý Hạc Thần đột nhiên đem Lý Toàn Hắc vút tại gối thượng, sau đó cả khuôn mặt đều vùi vào miêu trên bụng!

“Oa miêu miêu miêu meo! ! Biến thái!” Lý Toàn Hắc kêu to.

Hút miêu, nuôi mèo người thông thường thích xiếc, tức đem đầu chôn sâu ở mèo trên bụng, cảm thụ không gì sánh được mềm mại cùng mập cái bụng.

Sau đó Lý Toàn Hắc cũng không dám nữa che lại Lý Hạc Thần mặt. Nó đầy đủ ý thức được, Lý Hạc Thần chính là cái đại biến trạng thái!

kỳ thực miêu nô đều như vậy.

Phi thuyền ở trong trời đêm chạy, đám mây dẹt thành vô tận biển mây, minh nguyệt hiện ra đặc biệt tiếp cận, Lăng Hàn dựa vào bánh lái một bên ôm cánh tay xem cảnh đêm, không nghĩ thuyền bất quá hành sử nửa đêm, cũng đã đi tới âm sơn sơn giới bên trong —— cao tới ngàn trượng Ma tộc kết giới ở trên không như ẩn như hiện, coi như là bay cao đến đâu, chỉ sợ cũng khó có thể vượt qua kết giới phạm vi. Xem ra xúc phạm này đạo kết giới là không thể tránh được.

Quả nhiên, mũi tàu tiến vào kết giới trong nháy mắt, chính trương kết giới liền bắt đầu lấp loé, truyền dẫn đặc biệt rất cái còi tiếng vang —— kết giới càng lớn, sức mạnh càng yếu, loại này cự đại kết giới đưa đến duy nhất tả hữu, đại khái chính là báo cảnh sát hiệu quả.

Lăng Hàn liền vội vàng đứng lên quan sát phía dưới, không tới một phút, từ hắc ám sơn giới phía dưới ngay lập tức bay tới một đoàn tối om om đồ vật, chờ này đó cao tốc phi hành vật thể tới gần chút, có thể nhìn ra được dĩ nhiên là vô số Ma tộc thổ phỉ, mỗi người đều cười một loại có thể cung cấp phi hành đại ma chuẩn chuẩn, một bên bay một bên phát ra kêu quái dị, còn rất có khí thế.

“Sơn âm Ma tộc thổ phỉ điều động?” Lý Hạc Thần tóc rối bù từ trong khoang thuyền đi ra nói.

“Hấn là lúc đầu thám tử.” Lăng Hàn nói.

“Nhượng Lý Toàn Hắc đi gọi hàng, kinh sợ bọn họ.” Lý Hạc Thần giờ lên Lý Toàn Hắc nói.

“Nằm mơ đi! Ta còn không là Ma tôn hiện tại.” Lý Toàn Hắc mặt ủ mảy chau ngáp nói. Vốn là muốn báo thù Lý Hạc Thần nó một chui vào chần liên không tự chủ được vậy được không mở mắt nổi, mới vừa ngủ liền bị Lý Hạc Thần kéo dậy.

“Nói người là người chính là, người chính là của chúng ta lúc đầu thám tử, đi thôi! Lý Toàn Hắc!” Lý Hạc Thần dứt lời chuyển hướng Lăng Hàn đạo, “Ta trước tiên đem Lý Toàn Hắc ném đi, nhìn đám này Ma tộc thực lực làm sao.”

Dứt lời hắn dĩ nhiên thật sự đem Lý Toàn Hắc quăng rồi!

Lý Toàn Hắc oa miêu kêu to một tiếng, liền ở giữa không trung biến về người hình dáng, cuối cùng văng vàng rơi vào trên boong thuyền, sinh khí nói: “Người dĩ nhiên lấy bản tôn đương đạn pháo khiến? !”

Chỉ thấy Lý Toàn Hắc thân xuyên kim hồng thêu hắc y, mới nhìn còn rất có một cái Ma tôn khí thế, kỳ thực y phục kia là Lý Hạc Thần tại võ lâm minh thời điểm giúp hắn đổi thành xa hoa diện liêu chuyên môn làm riêng lưu hành kiểu —— hắn đứng ở đầu thuyền trên lan can, nhìn càng ngày càng gần đông đảo Ma tộc lâu la, rốt cục lấy ra một lần hào mại Ma tôn khí thế, vận dụng hết ma hơi thở kêu lên: “Các người này đó rác rưởi! Cũng dám lại đây quấy rầy ma Tôn đại nhân! Nói cho các người chủ nhân! Ma giới tân nam Ma tôn Đông Phương rõ ràng vũ đến đây chiêu binh mãi mã, thức thời liền hết tay đến bái bái bản tọa!”

“Nguyên lai Lý Toàn Hắc gọi Đông Phương rõ ràng vũ không phải gọi Toàn Hắc a...” Lăng Hàn ngơ ngác nói, vẫn luôn nghe sư huynh gọi Toàn Hắc Toàn Hắc cho là Lý Toàn Hắc thật sự liền gọi Toàn Hắc.

Nguyên lai Lý Toàn Hắc chỉ là cái bí danh.

“Bản tôn đương nhiên không gọi Lý Toàn Hắc ngu xuẩn như vậy tên! !” Lý Toàn Hắc phi một cái nói.

“Đông Phương rõ ràng vũ

ha ha ha ha

~ từ đâu tới vô danh tiểu ma lại dám tự xưng Ma tôn! Ha ha ha ha

” này đó thổ phỉ lâu la nghe vậy cười ha ha, tiện đà tiếng mắng không dứt.

“Thật là một đám không sợ chết đồ vật! Cũng hảo! Liền để cho các người kiến thức hạ bản tôn uy lực!” Lý Toàn Hắc bao hàm hóa ma lực, trong bàn tay hắc náo nhiệt điểm đan dẹt, tạo thành một cái quả cầu lửa, liền tại hắn chuẩn bị phát đại chiêu thời điểm, Lý Hạc Thần dĩ nhiên ánh chừng ống tay áo, vân đạm phong khinh nói: “Tại hạ là Vân tông đệ tử Lý Hạc Thần, hy vọng có thể mượn đường từ sơn âm địa giới trải qua, không biết chư vị có thể không thả chúng ta quá khứ?”

“Là Vân tông đại đệ tử! Tu tiên tiên nhân!” Bọn lâu la đồn dập bắt đầu nghị luận.

Cái gì! Dĩ nhiên không biết mình cái này đường hoàng ra dáng Ma tôn trái lại nhận thức Lý Hạc Thần? !

Lý Toàn Hắc nhất thời không phục.

“Không cần biết người là cái gì Vân tông đại đệ tử! Ngược lại trải qua địa bàn của chúng ta, liền muốn giao qua đường phí!” Thổ phỉ hét lớn, “Lấy đến từng ra lộ phí mới có thể để người qua, không phải, hừ hừ hừ hừ

“

“Các người muốn bao nhiêu?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Nhìn người khí độ bất phàm, cũng không nên bị này con số dọa nằm sấp xuống, nếu là không bỏ ra nổi đến, vậy không thể làm gì khác hơn là để cho các người lưu lại cấp các gia gia đương đồ nhắm rượu rồi!” Cầm đầu thổ phỉ đạo, “Nghe rõ ràng rồi! ! Cho chúng ta tam trăm lạng bạc ròng mới có thể trải qua nơi đây!”

“Ba trăm lạng! ! !” Lăng Hàn kinh ngạc, vốn cho là còn muốn có một tràng ác chiến, còn muốn chỉ đạo sư huynh sử dụng Thái cổ thần kiếm cách dùng, không nghĩ tới... ? !

“Ân, trên người ta chỉ có năm trăm lạng một tấm ngân phiếu, như vậy đi, cho các người năm trăm lạng ngân phiếu, chính các người lấy hai trăm lạng tiền bo, còn dư lại ba trăm lạng giao cho trong sơn trại làm sao?” Lý Hạc Thần nói.

“... Nghe tới không sai!” Nhiều lâu la đồn dập gật đầu.

“Hai trăm lạng mấy người chúng ta phân nói, mỗi người có thể phân đến ba hai nhiều, là hai chúng ta nguyệt tiền tháng đây!” Có lâu la tiếng bàn luận dĩ nhiên rõ ràng có thể nghe.

“Các người trại tiền tháng thật nhiều! Chúng ta trại gần nhất thu nhập rất kém cỏi, hai tháng cũng chưa tới hai lạng đây!”

Ma tộc quả nhiên rất nghèo khổ a!

“Nếu không người tái cho ta nhiều nhóm một trăm lạng, chúng ta có thể giúp một tay đẩy thuyền, để cho các người cấp tốc trải qua nơi đây.” Lâu la lão đại quyết tâm nói.

“Hảo a.” Lý Hạc Thần đạo, “Thế nhưng ta nói, ta chỉ có năm trăm lạng một tấm ngân phiếu, nếu không ta cho các người một ngàn lạng đi!”

“Lý tiên trưởng! Người muốn đi phương hướng nào!” Lâu la thái độ đột nhiên trở nên siêu cấp hảo!

Lý Toàn Hắc ( — ) đột nhiên cảm nhận được tuyệt vọng.

Trên đời này còn có tiền không mua được đồ vật ?

E sợ không có.

Ghê tởm nhất chính là, Lý Hạc Thần chính là cái đại tài chủ.

“Chúng ta muốn đi kinh thành khu vực.” Lăng Hàn đạo, bỏ lỡ cấp sư huynh dạy học cơ hội làm cho hắn cảm thấy được thoáng thất vọng.

“Đại gia mau tới đẩy thuyền!” Bọn lâu la lập tức bay đến đuôi tàu, quả nhiên bắt đầu đẩy thuyền, nguyên bản ngược gió mà đi phi thuyền, lúc này tốc độ cũng đột nhiên tăng nhanh.

“Có tiền có thể khiến ma đẩy thuyền a.” Lý Hạc Thần lấy ra lưỡng tấm ngân phiếu cấp Lăng Hàn, gọi hắn chờ bọn lâu la làm xong việc sau giao tiền.

---

Liên như vậy, Lý Hạc Thần trái lại so với kế hoạch dự định càng tới sớm kinh thành.

Đi đến kinh thành sau, hai người đem phi thuyền ném tới vùng hoang dã, sau thuê xe ngựa vào thành môn, lớn như vậy kinh thành có tới phổ thông thành trì mười mấy lần đại, nếu muốn ở trong vòng một ngày tìm tới kia Ma đồ vẽ đường phố, bằng vào hai người bọn họ người ngoại địa tự nhiên là không thể.

Vì vậy Lăng Hàn trước tiên dùng tiền mượn sạch sành sanh nhà nhỏ viện làm vì bọn họ lâm thời căn cứ, sau đó nghĩ cách tìm được mấy cái địa phương thông đi tìm đường phố, mà Lý Hạc Thần thì lại thông qua Độc Cô Dận cho kim bài tiến vào hoàng cung thư viện, tìm kiếm các loại bản đồ cùng kinh thành bao năm qua sửa chữa và chế tạo tương quan sách sử đến nghiên cứu.

Lý Toàn Hắc thì lại phụ trách cầm Lý Hạc Thần cho tiền, mỗi ngày các loại tiêu sái đi dạo phố, đầu tiên là biến thành người đi mua đồ ăn ngon, sau đó biến thành miêu đi tìm kinh thành miêu khoác lác bức. Trên thực tế, khi nó tại Vân tông đương miêu thời điểm, liền chấn nhiếp Vân tông bên trong này đó sủng vật miêu, bị sủng vật miêu xưng là Miêu lão đại, bởi vì hắn chủ nhân là Lý Hạc Thần, cái khác tu tiên đệ tử miêu đều rất kính ngưỡng Toàn Hắc, bất kể là đương Ma tôn vẫn là đương miêu, bị sủng bái cảm giác tóm lại là quá tốt rồi.

Cho nên đến trong này sau, Lý Toàn Hắc làm sao có thể không đi tìm địa phương miêu thổi so với biểu hiện cảm giác về sự tồn tại của chính mình đâu?

Tại Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn không ngày không đêm truy tra bản đồ thời điểm, Lý Toàn Hắc liền đi tham gia những nơi đường phố miêu tinh nhân hằng ngày buổi tối tụ hội, đây là mỗi ba ngày triệu mở một lần thịnh hội, là miêu tinh nhân nói thiên kéo mà trao đổi tin tức thời điểm.

Lần này tụ hội địa điểm là một cái khách sạn nóc nhà, các loại sắc hoa miêu tinh nhân tại mặt trăng trắng lên sau khi đứng lên lục tục đến, Lý Toàn Hắc thì lại chiếm cứ vị trí tốt nhất.

“Oa! Đây chỉ mới tới bàn tử miêu hảo mập!” Nhiều miêu xì xào bàn tán nói.

“Đây! Mới tới hắc lợn béo! Vị trí này có thể là ta chuyên toà! Người cút ngay!” Bản địa hiểu chiến nhất mèo hoang vết sẹo mặt nhảy một cái đến nóc nhà, đã nhìn thấy Lý Toàn Hắc chiếm đoạt nó bảo tọa.

Lý Toàn Hắc ánh chừng móng vuốt ngồi xổm ở kia, lạnh lùng nói: “Bắt đầu từ hôm nay, nơi này Miêu lão đại chính là ta.”

“Miêu oa a a a ! Vô cùng rồi! Hôm nay là đá tràng tử tụ hội!” Nhiều miêu nhất thời hưng phấn kêu to lên.

Không biết vì sao miêu tinh nhân liền hưng phấn.

Sau khi kêu xong, liền từng người thật giống mất trí nhớ giống nhau bắt đầu liếm mao.

“Bắt nạt miêu quá mức!” Vết sẹo mặt hướng về Lý Toàn Hắc phát khởi mãnh liệt miêu trào tiến công!

Lý Toàn Hắc đột nhiên liền biến thành người một phát bắt được cái đuôi của nó!

“Miêu a a a a ! Đây chỉ hắc lợn béo tu thành hình người rồi!” Nhiều miêu liền  $\Sigma(^{\circ} \ ^{\circ}|||)$  tiếp tục liếm mao.   
Đăng bởi: LenNiNi

## 46. Chương 76: 101-111

Chương 101: Ma đồ đam mê tung

Cuối cùng, mặt theo miêu không địch lại biến thành người Lý Toàn Hắc, thua trận, Lý Toàn Hắc liền phù phù một tiếng biến trở về đại Hắc Miêu, tuyên bố chính mình là nơi này tân nhiệm Miêu lão đại, thế nhưng miêu nhóm căn bản không quan tâm cái này.

Miêu tinh nhân tụ hội hiện tại mới coi như chân chính bắt đầu, dựa theo truyền thống, mỗi lần tụ hội đề tài đều là Miêu lão đại đến xác định, hôm nay tụ hội nội dung đề tài, tự nhiên là tân một đời Miêu lão đại —— Lý Toàn Hắc quyết định. Kỳ thực, Miêu lão đại duy nhất đặc quyền chính là xác định đề tài, cho dù có cái khác lớn hơn trời đặc quyền, miêu tinh nhân loại sinh vật này cũng sẽ không nghe nó.

“Đêm nay chúng ta tán gẫu cái gì, lợn béo Miêu lão đại?” Một cái hoa miêu hỏi.

“Không được kêu ta lợn béo! ! Gọi ta tôn chủ!” Lý Toàn Hắc gào gào nói.

“Phải! Lợn béo lão đại!” Cái khác miêu rồi rít nói.

Súc sinh chính là súc sinh, trí lực rất thấp, thôi, không cùng loại này năng lực kém súc vật giống nhau tính toán. Lý Toàn Hắc nghĩ như vậy, vì vậy nói: “Đêm nay các người nói một chút, có thấy qua hay chưa như vậy một cái đường phố, như vậy như vậy như vậy...”

Lý Toàn Hắc đem Lý Hạc Thần phương muốn tìm nói một lần.

Thế nhưng tất cả miêu đều một mặt ép mộng, tựa hồ căn bản nghe không hiểu cái gì ý tứ.

“Lợn béo lão đại, không bằng đêm nay chúng ta tới nói mấy ngày nay gặp quá tối quái lạ chuyện thú vị thể nào? ! Ta đã thấy lợi hại nhất sự tình là, có một con đường dĩ nhiên đều không người trụ thể nhưng chỉ có một kỳ quái gia hỏa thỉnh thoảng đi tới đi lui! Cái kia phổ phụ cận con chuột đuôi đều là quần lấy ở chung với nhau, năm, sáu con chuột lớn quần lấy đồng thời, siêu cấp màu mỡ, nhượng ta ăn no nhất đốn.” Một cái trắng đen miêu nói.

“Miêu gào gào, ta cũng nghĩ tới! Ta biết cái kia phổ! Cái kia phổ phụ cận con chuột thường thường đuôi quần lấy cùng nhau, nhiều đến quá mức, ta còn tưởng rằng chỉ có ta biết, là bí mật của ta nhà ăn đây!” Một con khác miêu nói.

“Người như vậy nói chuyện, kỳ thực ta cũng đi vào trong đó phụ cận ăn qua con chuột, ta còn tưởng rằng là bí mật của ta đi sẵn mà đây!” Liền có một con miêu nói.

“Các người nói đều thật thần kỳ! Như vậy các người tại chỗ kia từng thấy cái gì kỳ quái người?” Lý Toàn Hắc cảm thấy được có điểm không đúng, có vẻ như nơi này miêu đều đi qua một cái kỳ quái quảng trường, cái kia quảng trường bên trong không ai trụ, thế nhưng phụ cận con chuột đuôi đều sẽ quần lấy cùng nhau.

“Bên trong đều không có người trụ cũng sẽ không có ăn ngon, xưa nay không nghĩ tới đi vào, hơn nữa ngoại vi con chuột liền đủ ăn.” Miêu tinh nhân nói.

“Xem ra các người biết đến còn thật không ít.” Lý Toàn Hắc nói.

“Người làm Miêu lão đại, muốn nói ra so với chúng ta biết đến càng chuyện thú vị mới được, không phải không thể đương miêu lão đại!” Lúc này cái khác miêu kháng nghị nói.

“Hừ! Ta chính là Vương gia gia miêu!” Lý Toàn Hắc suy nghĩ một chút, có vẻ như chỉ có điểm này xem như là lợi hại tư bản.

“Vương gia miêu! Uầy! Dĩ nhiên là Vương gia miêu! Những người có tiền kia gia miêu đều đặc biệt ngu!”

“Là a hoàn mập cùng heo đường như!”

“Còn không nhận thức lộ!”

“Còn không nhận thức!”

“Khuyết thiếu rèn luyện!”

Một đám miêu bắt đầu mồm năm miệng mười, trong nháy mắt không miêu sửa sang Lý Toàn Hắc.

Lý Toàn Hắc ( ^ ) muốn từ miêu loại này vô căn cứ sinh vật trên người tìm độ tồn tại thật sự là quá khó khăn.

Vì vậy buồn bực ngán ngẩm trở về hiện tại trụ trong sân, thế nhưng đợi một đêm Lý Hạc Thần còn chưa có trở lại.

Như vậy qua một đêm, ngày thứ hai, có cái trong cung tới thái giám chuyên môn đến cho Lý Toàn Hắc đưa cơm, có vẻ như Lý Hạc Thần ở trong cung điều tra tư liệu tra được say mê, liền cho mèo ăn đều là gọi người tới dứt, mà Lăng Hàn cũng ngựa không ngừng vó hỏi thăm, trước sau không rảnh hỏi trong sân đến.

Lý Toàn Hắc liền như vậy, ban ngày ngủ, ăn cơm, buổi tối đi tể nhạ tẩn bộ, cùng miêu tụ hội, vượt qua chính chính năm ngày.

Đột nhiên có một chút hoài niệm Lý Hạc Thần tại nhật tử, Lý Hạc Thần tại thời điểm, hội làm một ít địa phương đặc sản đến ăn, mà thái giám đưa cơm đều là trong cung cơm thừa, không tốt đẹp gì ăn.

“Đáng ghét... Nhiều như vậy trong điển tịch căn bản không có bất kỳ manh mối!” Lý Hạc Thần tại hoàng cung kho sách lật chính chính năm ngày, liền ngủ đều là ngã ra đất nghỉ ngủ ở kho sách bên trong, lại từ đầu đến cuối không có phát hiện bất kỳ cùng tử ma tương quan manh mối.

Hơn nữa kinh thành đường phố đều là một cái bộ dáng, quang từ đồ căn bản không đoán ra được rốt cuộc là cái con nào phổ. Bởi tử ma có đặc dị năng lực, người phạm căn bản không nhớ ra được có liên quan hẳn bất kỳ tin tức, Lăng Hàn chạy khắp cơ hồ nửa cái kinh thành, đồng dạng không thu được gì.

Mất thấy còn có lương ngày, Lý Hạc Thần ủ rũ quay trở về chính mình được, chuẩn bị tắm, từ bỏ thôi.

Lăng Hàn cũng tay chuẩn bị làm sao mang sư huynh đào mạng, coi như sư huynh nói cái gì bảy ngày đại tai nạn bạo phát, thế gian đều sẽ có địa phương để cho hai người an thân đi?

Vì vậy hai người trở về thời điểm, đều là thần sắc ủ rũ phong trần mệt mỏi.

“Các người rốt cục đã về rồi! !” Tại trong ổ chăn nằm úp sấp Lý Toàn Hắc vội vã xông tới: “Khoái cấp bản tôn chuẩn bị kỹ càng ăn! Bản tôn ăn đồ ăn thừa cơm thừa ăn được rồi! Các người gọi cái gì thái giám quá kém! Cấp bản tôn đưa cái gì lạn ngoạn ý nhi! Bản tôn cũng không phải gia miếu!”

Hưng phấn Lý Toàn Hắc vây quanh Lý Hạc Thần vòng tới vòng lui kỷ kỷ méo mó.

“Thế giới muốn tiêu diệt vong lập, Lý Toàn Hắc.” Lý Hạc Thần nắm lên mặt mèo mun nói, “Không bằng chúng ta cuối cùng ăn một bữa miếu thịt món lẩu kỷ niệm này sắp biến mất thế gian đi!”

“Sư huynh chúng ta đang chuẩn bị chạy trốn đi!” Lăng Hàn thì lại bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Chương 102: Ma đồ đam mê tung

“Rầm rì, đến cùng có muốn ăn hay không đón hảo a?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Ngược lại thoát thân còn không biết trốn tới chỗ nào, đêm nay chúng ta đi kinh thành tốt nhất tiệm ăn ăn một bữa đi.” Lý Hạc Thần đạo, “Ta muốn trước tiên rửa ráy, năm ngày không tắm cảm giác mình tóc đều có mùi vị. Lý Toàn Hắc cũng phải tẩy!”

“Hảo đi, ngược lại vô luận sư huynh muốn đi nơi nào, ta đều đi theo là được rồi, ta đây liền đi nấu nước.” Lăng Hàn nói.

“Hừ hừ, này là được rồi mà.” Tuy rằng Lý Toàn Hắc không thích rửa ráy, thế nhưng có ăn ngon đồ ăn sức mê hoặc khá lớn.

Liền như vậy, Lý Hạc Thần hảo hảo rửa mặt một phen, Lý Toàn Hắc cũng bị trang phục đổi mới hoàn toàn, Lăng Hàn cấp Lý Hạc Thần đổi quần áo mới, tìm ra Lý Hạc Thần ghế lắn, đẩy hắn đi đi dạo tiệm ăn.

Nói là đi tốt nhất tiệm ăn kỳ thực hai người cuộc sống không quen, cũng không biết nơi nào cơm nước ăn ngon, liền chọn một nhà thoát nhìn hoa lệ nhất từ lâu.

Từ lâu này sinh ý nóng nảy, phòng riêng cũng bị mất, chỉ còn dư lại lầu hai phòng lớn bàn, Lý Hạc Thần vì vậy tìm một tấm tới gần cửa sổ bàn, hầu bàn đưa lên thực đơn thời điểm, hắn nói: “Đem các người trong cửa hàng được hoan nghênh nhất quý nhất mấy món ăn đều bưng lên là tốt rồi.”

Hầu bàn mặt mày hơn hớn nói: “Vâng vâng vâng!”

“Ta muốn cá kho cùng tỏi bạo cá cùng cháo cá!” Biến thành người Lý Toàn Hắc nói.

“Cho hắn lại thêm này vài loại.” Lý Hạc Thần nói.

Có tiền thật tốt. Lý Toàn Hắc ghen tỵ nhìn Lý Hạc Thần.

“Nếu như nhân thế gian vừa giống như một ngàn năm trước như vậy hủy diệt sạch, yêu ma quấy phá, tiền kia cũng vô dụng, chẳng bằng chuẩn bị thêm một ít vật tư, ta ngày mai sẽ đi mua vật tư ẩn đi làm sao?” Lăng Hàn đạo, “Sau đó mua một ít thực vật rau dưa hạt giống, ta và sư huynh tương lai liên tị thế mà cư, trồng rau mà sống... A đúng rồi, còn muốn mua rất nhiều muối dự trữ...”

Thật là một cái toàn năng kiếm linh, quả thực là sinh tồn chuẩn bị. Lý Hạc Thần nâng quai hàm nghĩ đến.

Bất quá quả thật có chút không cam lòng, thật vất vả tới mức độ này, dĩ nhiên bởi vì không tìm được cái kia đường phố mà kiếm củi ba năm thiêu một giờ ——

“Ta nghĩ đêm nay trở về Vân tông, thông báo trong môn phái người tị nạn.” Lý Hạc Thần nhìn phía ngoài bầu trời đêm nói.

“Vô dụng, một khi ngàn năm trước đại tai nạn phát sinh, người cũng sẽ dị biến thành yêu ma, khó lòng phòng bị, chỉ có tự vệ mới phải đường ngay.” Lăng Hàn đạo, “Coi như là sư tôn, ta cũng không cách nào bảo đảm hắn có thể hay không dị biến, loại kia dị biến là tùy cơ, cùng công lực hoàn toàn không có quan hệ, Lý Toàn Hắc ba ngày sau nói không chắc liền sẽ biến thành đại quái vật.”

“Cái gì? ! Các người đến cùng đang nói cái gì a!” Lý Toàn Hắc kinh ngạc nói.

“Kinh thành một cái nào đó đường phố có sức mạnh thần bí, có thể ngăn cách phạm nhân nhận thức, khiến cho chúng ta hoàn toàn không tìm được cái kia phố, cái kia giữa đường ẩn giấu đi một cái ngủ say ngàn

năm ác ma, hậu thiên sẽ thức tỉnh, đến lúc đó, nhân giới sẽ hủy diệt. Tất cả Tiên Ma người đều sẽ dị biến, trở thành ăn uống quá độ khát máu quái vật.” Lý Hạc Thần nói.

“Đường phố? ! Nói đến, ta mấy ngày trước đi tham gia miêu mẽ tụ hội, nghe này đó mèo hoang nhóm nói đến một cái kỳ quái đường phố, sẽ không phải là các người nói cái kia đường phố đi?” Lý Toàn Hắc nói.

“Cái gì? ! Chúng ta đều không tra được địa phương, này đó mèo hoang làm sao có khả năng biết đến? !” Lý Hạc Thần đạo, “Sẽ không phải là bán cá một con đường loại kia đi?”

“Sư huynh, ngược lại đều không có hy vọng gì, không như nghe nghe Lý Toàn Hắc lời giải thích.” Lăng Hàn nói.

“Ta muốn ăn trước cá sẽ nói cho các người biết! Lão tử muốn ăn chân chính mỹ vị cá tươi bữa tiệc lớn!” Lý Toàn Hắc bưng lên cái giá.

Mắt thấy trong đại sảnh nhiều khách như vậy, chờ món ăn của bọn họ tới không biết phải đợi bao lâu, vì vậy —————

“Người nói ra chỗ đó, số tiền này đều là người.” Lý Hạc Thần ba kỷ đem đánh ngân phiếu vỗ vào Lý Toàn Hắc trước mặt.

Lý Toàn Hắc nhìn những ngân phiếu kia, hừ một tiếng, rốt cuộc nói: “Hảo đi!”

Có tiền có thể khiến miêu nói chuyện! Lăng Hàn sùng bái nhìn Lý Hạc Thần nghĩ thầm.

Vì vậy, Lý Toàn Hắc đem mấy ngày trước nghe được cùng Lý Hạc Thần nói.

Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn vừa nghe đều kinh hô thành tiếng.

“Người là nói, cái kia phố phụ cận có thật nhiều con chuột đều đuôi thắt, quần lấy ở cùng một chỗ? !”

“Đương nhiên, này đó mèo hoang hoàn ăn xong nhiều, nói nơi đó là bọn họ bí mật nhà ăn đây!” Lý Toàn Hắc nói.

“Sư huynh! Điều này nói rõ cái kia phố phụ cận luôn luôn tại hình thành tân chuột vương! Đây thật là đáng sợ! Một đầu chuột vương liền gây thành ngàn năm trước tai nạn, huống hồ là nhiều như vậy! Thế nhưng thật kỳ quái, vì sao cái kia phố rõ ràng có nhượng vô số chuột vương hình thành ma lực, thế nhưng một ngàn năm qua đều rất ổn định đâu?” Lăng Hàn nói.

“Lý Toàn Hắc không phải đã nói rồi sao, bởi vì bị miêu ăn a! Miêu là con chuột khắc tinh!” Lý Hạc Thần đạo, “Quá kỳ diệu, miêu không chỉ có tiêu diệt chuột vương, còn có thể tiếp cận cái kia phố! Quả thực như hữu thần trợ giúp a!”

“Nói cách khác, chính là bởi vì kinh thành miêu mẽ một ngàn năm đến đều đem nơi đó coi như bí mật nhà ăn, cho nên dẫn đến tân chuột vương vẫn luôn không có chân chính đúng mẫu? ! Miêu loại này phổ thông gia súc tại sao lại có loại này thần kỳ năng lực! Đây là liên đỉnh cấp người tu tiên đều không làm được! Liền ngay cả Lang Hiên cũng đẩy không tính được tới! !” Lăng Hàn khiếp sợ nói.

Lý Hạc Thần trầm tư một chút, nói: “Ta nghĩ, miêu có lẽ là được đến chân chính trời cao ý chí ưu ái chủng tộc. Là cứu vớt thế giới máu chốt!”

bởi vì miêu tinh nhân chiếm được hỗn độn thần đặc xá, nắm giữ thăng tử chi ma nhãn a “Lý Toàn Hắc, nhanh đi tìm này đó mèo hoang, nhượng chúng nó mang chúng ta đi kia con phố!” Lý Hạc Thần vội vàng nói.

“Chờ cơm nước xong lại đi a! Ta hiếm thấy chờ đến nhất đồn ra đáng cơm!” Lý Toàn Hắc oan ức hề hề nói.

“Không kịp đợi! Chỉ còn dư lại hai ngày rồi!” Lý Hạc Thần nắm lấy Lý Toàn Hắc sau cổ áo, dĩ nhiên từ ghế lần đứng lên, vèo liền từ cửa sổ bay ra ngoài!

Chương 103: Ma đồ đam mê tung

Lăng Hàn tùy tùng Lý Hạc Thần một đạo phi thân mà ra, hai người cuối cùng sót tại một cái trên nóc nhà, Lý Hạc Thần đem Lý Toàn Hắc đặt tại mái ngói thượng nói: “Khoái triệu tập mèo hoang!”

“Người ẩn lại ta cũng vô dụng thôi! Mèo hoang là tự phát tự hội! Trừ phi các người biến thành miêu cùng đi với ta tham gia tự hội, không phải bị hoảng sợ miêu sẽ không nói cho người bất luận là đồ vật gì!” Lý Toàn Hắc kêu lên.

Lý Hạc Thần nghe vậy buông lỏng tay, nói: “Biến thành miêu? Loại biến hóa này thuật ta có thể chưa từng thử.”

“Vậy ta đến đây đi, sư huynh có thể ở phía xa quan sát.” Lăng Hàn đạo, chỉ thấy hai tay hắn kết liễu pháp ấn, phù phù một tiếng liền biến thành một cái quất sắc miêu.

Lý Toàn Hắc oa một tiếng.

“Người oa cái gì?” Quất miêu Lăng Hàn đạo, “Ta biến thành như vậy là vì càng tốt hơn dung nhập miêu quần.”

“Nghe nói một cái Quất miêu hội ăn nghèo một cái gia.” Lý Toàn Hắc đạo, “Người mới thật sự là miêu heo!”

“Phi” Lăng Hàn khịt mũi coi thường.

“Nói chung hai người các người mau chóng tới đi!” Lý Hạc Thần thúc giục, chỉ thấy thân hình hắn phát ra bạch quang, dĩ nhiên huyễn biến thành một cái ngân túc tiên hạc.

“Sư huynh người làm gì biến tiên hạc? Đây không phải là nguyên thần của người hình thái?” Quất miêu hỏi.

“Biến thành động vật tương đối dễ dàng nghe hiểu này đó mèo ngôn ngữ.” Tiên hạc nói.

“Cho nên nói người chỉ có thể biến tiên hạc sao? Hảo ngu! Ta còn hội thật nhiều loại động vật hoá hình chú pháp!” Lý Toàn Hắc rốt cục tóm đến cười nhạo Lý Hạc Thần cơ hội.

“Nói vậy! Sư huynh chỉ là thuật nghiệp có chuyên tấn công mà thôi! Sư huynh lợi hại nhất là kiếm pháp!” Lăng Hàn lập tức giữ gìn Lý Hạc Thần danh dự.

“Nếu người biến thành điều, liền nhượng chúng ta đạp cái xe tiện lợi đi!” Lý Toàn Hắc nói.

Vì vậy, rất nhanh, một cái tiên hạc ngậm một bao quần áo từ trên nóc nhà cất cánh, trong bao quần áo ngồi một hoàng tử sầm hai con đại mèo mập.

Dựa theo Lý Toàn Hắc chỉ thị, tiên hạc hướng về một cái nào đó miêu mẽ tự hội nóc nhà bay đi, Lý Toàn Hắc đột nhiên tại trong bao quần áo cảm khái: “Cấp Lý Toàn Hắc làm nhiều ngày như vậy cu li, rốt cục có hồi bản cơ hội, cảm động

“

“Ba kỷ!” Quất miêu cấp Lý Toàn Hắc đến một móng vuốt, “Sư huynh mới không phải cu li!”

“Không nên đánh ta chết quất mập!” Lý Toàn Hắc cùng Lăng Hàn nhất thời tại trong bao quần áo xoay đánh nhau. Lý Hạc Thần rất nghĩ ra thanh quất lớn này hai gốc miêu, thế nhưng hắn một cái miệng hai mèo mập sẽ ngã xuống, vì vậy chỉ có thể mang theo == biểu tình bay về phía trước.

Rốt cục, tiên hạc đem hai con mèo mập dẫn tới miêu mẽ tự hội địa điểm, Lý Toàn Hắc vừa rơi xuống đến nóc nhà liền đắc sắc kêu lên: “Miêu lão đại giá lâm, còn không mau tới nghênh đón giá!”

Thế nhưng này đó miêu tinh nhân như trước lười biếng ngồi xổm ở nơi đó, không có một con miêu để ý tới nó.

Mà tiên hạc thì lại trốn ở so với so sánh địa phương xa lộ ra một cái đầu, quý quý túy túy nhìn lên miêu tinh nhân tự hội.

“Xem! Bên kia có một con ngỗng!” Một cái không có kiến thức miêu tinh nhân nói.

“Đó là tiên hạc! Ngu xuẩn!” Lăng Hàn miêu một móng vuốt đem con mèo kia phiến gục xuống.

“Đây là nơi nào tới quất mập! Hảo hung ác!” Con mèo kia bưng đầu gào gào kêu lên.

“Này! Các người ngày đó nói cái kia con chuột đuôi quần lấy cùng nhau rất nhiều rất béo tốt quảng trường là nơi nào? Khoái mang chúng ta đi xem xem!” Lý Toàn Hắc đối nhiều miêu nói.

“Đi mới có lợi sao?” Một con mèo hỏi.

“Cá tươi năm mươi kg tùy các người ăn!” Lăng Hàn miêu tài đại khí thô nói.

“Oa ồ ồ ồ! Người có phải là hoàng đế miêu a! Sao lại như vậy lợi hại a!” Nhiều miêu đều kinh hãi.

“Ta là môn phái tu tiên Vân tông miêu! Là tiên miêu!” Lăng Hàn miêu đắc ý nói, “Sư huynh của ta so với ta còn lợi hại hơn!”

“Oa! Sư huynh người nhất định là ba mươi cân đại mèo mập!” Nhiều miêu hâm mộ nói.

Lăng Hàn miêu: “...”

Miêu tinh nhân biểu thị than thở phương pháp khác với tất cả mọi người.

Vì vậy, Lý Toàn Hắc chọn lựa một cái thoát nhìn rất khôn khéo lưng đen bạch cái bụng miêu, nhượng nó cấp dẫn đường.

Lần này, tiên hạc ngậm bao quần áo da bên trong liền thêm một con miêu, thế nhưng bay đến nửa đường cái kia bạch cái bụng miêu cũng bởi vì xưa nay không bay qua mà sợ vãi tè rồi, bất đắc dĩ liền chọn cái góc lớn mật miêu.

Đương sắp đến cái kia đường phố, đã xa xa nhìn thấy cái kia phố cảnh xa thời điểm, Lăng Hàn kinh ngạc nói: “Ai nha! Con đường này khu cách chúng ta trụ quảng trường rất gần mà! Vì sao ta vẫn luôn không có phát hiện nơi này không ai trụ!”

“Chính là chỗ đó meo! Tại quảng trường phụ cận đầu hẻm bên trong có thể tìm được rất nhiều con chuột ồ, nơi đó con chuột đều là đuôi quần lấy ở chung với nhau mập con chuột!” Góc lớn mật nói.

“Cuối cùng đã tới...” Lý Hạc Thần đáp xuống nóc nhà, trong nháy mắt liền biến thành hình người. Mà Lăng Hàn nỗ lực biến trở về đến, lại phát hiện chính mình dĩ nhiên không có cách nào biến thân rồi!

“Sư huynh! Ta dĩ nhiên biến không trở lại! Xem tới nơi này quả nhiên có ức chế phép thuật ma lực!” Lăng Hàn miêu nói.

“Chúng ta trước tiên đi xuống xem một chút.” Lý Hạc Thần đạo, hắc tuy rằng hóa thành hình người, lại một đầu tóc bạc, cả người đều hiển hiện ra tiên thuật tu luyện tới cực hạn sau tướng mạo, bởi vì Lang Hiến một mảnh mảnh vỡ tái thể mà thành, hắc và hết thấy tái thể giả giống nhau, trời sinh liền cụ sẽ vượt qua người bình thường gấp trăm lần tu tiên thiên tư, cho nên ngắn ngủi mười mấy năm là có thể đạt đến người khác tu luyện sổ giáp công lực.

Hai con miêu đi theo Lý Hạc Thần nhảy xuống nóc nhà, nguyên lai liền ở đây, phi hành phép thuật đều mất hiệu lực, hiển nhiên không thể bay thẳng đi vào kia quảng trường bên trong.

Quảng trường vòng ngoài sân căn bản không ai cư trú, xem ngoại vi đường phố bị bỏ hoang thời gian cũng không lâu, còn có chút đương thời bằng hiệu, nói rõ tử ma ma lực phạm vi tại từng năm một chút mở rộng.

Tam người đi tới vòng ngoài hẻm nhỏ bên trong thời điểm, trong hẻm nhỏ dĩ nhiên thật sự có thể nhìn thấy nghênh ngang rêu rao khắp nơi tiểu chuột vương —— năm, sáu con đuôi quần lấy ở chung với nhau mập con chuột!

Những con chuột này đoàn cơ hồ đi vài bước có thể nhìn thấy một đoàn, băng vào kinh thành miêu xem ra đã ăn không hết nơi này chuột vương.

Khi bọn họ nỗ lực trực tiếp thông qua hẻm nhỏ tiến vào chân chính ẩn giấu tử ma nơi sâu xa quảng trường thời điểm, phát hiện đầu hẻm chung điểm lối ra lại bị lít nha lít nhít còn sống con chuột ngăn chặn!

Này đó con chuột lẫn nhau gặm nhấm, mới tới con chuột không ngừng tạo thành “Hòn đá tảng”, hiện ra dọa người cực kỳ!

“Oa! Đường bị con chuột ngăn chặn!” Lý Toàn Hắc kêu to.

“Đáng sợ chuột tường, này đạo chuột tường e sợ đã tồn tại có một ngàn năm đi!” Lăng Hàn đạo, “Đi về tử ma phổ thông đạo, khả năng đều bị loại này chuột tường chặn lại rồi! Lang Hiên lúc đó lo lắng chính là cái này ma vật đi! Này ma vật năng lực quả nhiên ngự trị ở cái khác ma vật bên trên!”

Chương 104: Ma đồ đam mê tung

Chỉ nghe âm âm một tiếng, Lý Hạc Thần liền vung kiếm lấy kiếm khí bổ ra một đạo chuột tường —— tuy rằng Lăng Hàn biến thành Quất miêu, thể nhưng có vẻ như Lăng Hàn bản thể thánh kiếm còn có thể gọi ra.

Chỉ là chờ bọn hắn thông qua chuột tường sau, rất nhiều con chuột liền cấp tốc đem chuột tường đè bẹp lên.

“Này đó chuột tường là tử ma ma lực hình thành, chỉ cần tiêu diệt tử ma, này đó hiện tượng quái dị nên bị phá rớt.” Quất miêu nói.

Đương ba người rốt cục đứng ở đó điều thần bí khó lường trên đường phố thời điểm, phát hiện đường phố này tướng mạo dĩ nhiên cùng bây giờ kiến trúc kết cấu rất khác nhau.

“Đây là ngàn năm trước lối kiến trúc, phòng ốc đều là đỉnh bằng, hơn nữa thấp bé dày đặc. Người xem, con đường này thoát nhìn rất tân, nói rõ tử ma động lại thời gian.” Lăng Hàn nói.

“Ta thật giống lại bị quán vào không được sự tình, ai, ta khi nào mới có thể quá bình thường Ma tôn sinh hoạt đây!” Lý Toàn Hắc có chút sợ hãi nói.

Cả con đường đều tràn ngập một luồng không nói được ngọt ngào khí tức, Lý Hạc Thần thuận đường phố hướng phía trước thâm nhập, đi không bao xa, liền thấy một cái lão thái bà dư gù lưng thân thể ngồi ở ven đường trên băng ghế, thể nhưng khi bọn họ đến gần vừa nhìn, lão thái bà kia dĩ nhiên tả nửa người là người, bên phải nửa người nhưng là bạch cốt, không nhúc nhích, động lại tại kia.

Tình hình như thế, cùng Ma đồ mới vừa mở ra thời điểm hình thành địa ngục kết giới liền là biết bao tương tự!

Quả nhiên Ma đồ chế tác tham chiếu này tử ma ma lực. Lý Hạc Thần nghĩ thầm.

Càng đi về phía trước, thậm chí còn có thể nhìn thấy vẫn duy trì hành tẩu tư thế người đi đường, người qua đường kia cũng cực kỳ quái dị —— nửa người trên là người, thân xuyên phổ thông áo vải áo lót, nửa người dưới nhưng là con chuột thân thể, nhìn kỹ, phát hiện là bị con chuột cắn nuốt nửa người dưới, mà hắn và con chuột cùng nhau động lại quá lâu, dĩ nhiên đều lẫn nhau dung hợp lại cùng nhau.

Càng đi chỗ sâu xa đi, càng có thể nhìn thấy các loại khủng bố quái dị thảm tuyệt nhân hoàn động lại hình người thậm chí chuột quái, mà là trừ nhân hòa con chuột, không nhìn thấy cái khác “Dung hợp tư liệu sống”, chẳng lẽ nói, kỳ thực ngàn năm trước siêu cấp chuột vương lấy ra khỏi lồng hấp sau chân chính chuyển kiếp ma vật, nhưng thật ra là thần bí này tử ma ?

“Cảm giác cực kỳ khủng bố...” Lý Toàn Hắc dọa đến theo thật sát Lý Hạc Thần phía sau.

Nhưng mà, sau một khắc, Lý Toàn Hắc bỗng nhiên phát hiện mình và Lý Hạc Thần khoảng cách kéo xa! Không hiểu ra sao liền kéo xa! Lý Hạc Thần tốc độ cùng tốc độ của chính mình xem ra cũng không đổi hóa a!

“Phổ chỉ cực kỳ cảm thấy cảm giác” Lý Toàn Hắc bỗng nhiên không tự chủ được nói.

“Ai?” Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn miêu đều dừng bước lại, nhìn Lý Toàn Hắc.

Lăng Hàn miêu muốn nói chuyện, kết quả lời nói nói ra khỏi miệng dĩ nhiên biến thành:

“Chuyển nghịch bên trong này ở chính giữa thời điểm huynh sư “

Lý Toàn Hắc kêu to: “ ! ! ! Cái sinh sôi oa “

Lúc này, nguyên bản xem ra không phải rất dài đường phố, làm thế nào cũng không cách nào đến cuối con đường kia phiến thường thường không có gì lạ tấm gỗ môn, nghiên cứu nguyên nhân, dĩ nhiên là ba người bước chân càng đi về phía trước trái lại càng lùi về sau!

Thời gian tại trong phạm vi nhỏ chảy ngược rồi!

Cho nên mãi mãi cũng không có cách nào tiếp cận kia phiên cuối cửa gỗ à!

Vì vậy Lý Hạc Thần chờ người đành phải lùi về sau, khi bọn họ lùi tới khoảng cách nhất định thời điểm, thời gian chảy ngược hiện tượng mới biến mất.

“Rốt cục có thể nói chuyện bình thường rồi!” Lý Toàn Hắc nói.

“Đây chính là một vấn đề khó khăn, chúng ta mãi mãi cũng không có cách nào tiếp cận cánh cửa kia a!” Quất miêu Lăng Hàn lắc đầu nói.

“Ừm...” Lý Hạc Thần nâng cằm suy nghĩ, “Có biện pháp gì có thể khắc chế loại kia kỳ lạ phép thuật?”

“Ta chưa bao giờ biết có phép thuật có thể đối kháng thời gian.” Lăng Hàn nói.

“Ta cũng chưa từng nghe nói. Ma tộc cũng không có bậc này quỷ quyết phép thuật.” Lý Toàn Hắc nói.

“Chúng ta làm cái thí nghiệm đi.” Lý Hạc Thần bắt đầu đi trở về, hai con miêu không thể làm gì khác hơn là cùng hần, không biết hần phải làm gì.

Chỉ thấy Lý Hạc Thần dĩ nhiên trở về bọn họ tiến vào chuột mặt tường trước, lúc này chuột trên tường động đã bị mới tới con chuột bù đắp.

“Tử ma chi giữa đường tất cả vật còn sống đều đọng lại, chỉ có những con chuột này làm phòng thủ cơ chế mà có thể bảo trì động vật hoạt tính, tại chuột trên tường ăn uống ngủ nghỉ giao phối sinh sản thậm chí bị giết.” Lý Hạc Thần dứt lời, dĩ nhiên lấy kiếm khí lần thứ hai bổ về phía chuột tường —— hoàn toàn dựa vào kinh khí hình thành gió kiếm đảo qua, làm cho chuột tường bị nổ ra lại một cái lỗ thủng, mấy cái nanh sắc nhọn hung hãn mập đại lão thử bị nổ lặn xuống trên đất sau còn sống, chúng nó muốn lập tức chạy về chuột tường, trong đó một cái lại bị Lý Hạc Thần một cước đạp lên đuôi ——

Kia con chuột quay đầu lại liền cắn Lý Hạc Thần chân, ai biết hàm răng lại bị đứt đoạn!

“Ngu xuẩn! Ta dùng cứng rắn nhất cùng nhẹ nhàng long vân từng mộc làm tay chân giả, loại này gỗ thậm chí có thể chế tác thần binh bảo kiếm, làm sao sẽ bị người cắn đứt!” Quất miêu nói.

Lý Hạc Thần từ chính mình bên người mang tới trong túi đeo lưng lấy làm ra một bộ Lăng Hàn trước đó chuẩn bị xong găng tay mang theo nắm to lớn chuột, này đôi xem ra thuần trắng găng tay chỉ dùng đặc chế sợi tơ dệt thành, có thể phòng độc phòng hỏa, thậm chí đao kiếm không phá, cũng coi như là Văn tông một cái bảo vật, đều bị Lăng Hàn cùng nhau cướp đoạt mà tới.

“Này con chuột phỏng chừng không có độc đi? Này đó miêu ăn rồi chưa độc chết.” Lý Toàn Hắc nói.

“Ta cảm thấy được bản mà thôi.” Lý Hạc Thần nhàn nhạt nói.

“.....” Lý Toàn Hắc dĩ nhiên không có gì để nói, “Hảo đi, người muốn làm gì thí nghiệm?”

“Chờ chút người sẽ biết.” Lý Hạc Thần cầm lấy con chuột nói.

Vì vậy hai con miêu cùng Lý Hạc Thần lại tới gần kia phiên thời gian chảy ngược cửa nhỏ xa xa, Lý Hạc Thần nói: “Vừa nãy chúng ta là chậm rãi tới gần cánh cửa kia, kết quả chúng ta liền bị ‘Chảy ngược’ đến càng ngày càng xa địa phương. Như vậy, nếu như ta đem này con chuột dùng tốc độ nhanh nhất ném qua sẽ như thế nào? Tốc độ cùng thời gian chảy ngược chi gian hội tồn tại tỉ lệ quan hệ?”

Dứt lời, chỉ thấy Lý Hạc Thần cánh tay vung lên, kia con chuột tựa như cùng tên rơi cung giống nhau hướng về phần cuối cửa gỗ bay nhanh, hơn nữa chỉ là trong nháy mắt, kia con chuột liền bị dùng đồng dạng tốc độ “Đàn hồi” về tới Lý Hạc Thần trong tay, nhượng ba người kinh hãi là, này chỉ khổng lồ con chuột bắn ngược trở về thời điểm, dĩ nhiên biến thành màu hồng một cái sơ sinh chuột nhỏ!

Nhưng mà không tới chốc lát, đại lão thử lại bắt đầu nhanh chóng tăng trưởng, chỉ là nó nửa người sinh ra dị hoá, rất khoái trở nên một bên héo rút còn nhỏ một bên nhưng là to lớn chuột hình thái, đồng thời động lại, tựa như cùng giữa đường này đó dị hoá đám người.

“Cường ép vượt ải liền sẽ biến thành quái vật bị đọng lại!” Lý Toàn Hắc nói.

Chương 105: Ma đồ đam mê tung

“Ta đại khái hiểu sư huynh phải làm gì rồi!” Lăng Hàn miêu đạo, “Sư huynh thật là không nổi! Dĩ nhiên nghĩ tới cái điểm này tử!”

“Người không muốn luôn nói khoác sư huynh sư huynh sư huynh lạp! Rốt cuộc muốn làm gì!” Lý Toàn Hắc một móng vuốt quạt Quất miêu một đầu, nó đã đối Lăng Hàn miêu người sư huynh này thực lực thối không chịu nổi!

“Sư huynh trong túi đeo lưng hữu cơ quất tổ hợp cung.” Lăng Hàn đạo, “Kia trương đã mất đi ma lực Ma đồ cũng ở bên trong.”

Lý Hạc Thần mở ra ba lô, đem mấy cái thoát nhìn cực kỳ nhẹ linh kiện tổ hợp lại với nhau sau lôi kéo, dĩ nhiên tạo thành một cây cung. Lý Hạc Thần đem Ma đồ mở ra, Ma đồ quyển sách dây đeo thắt ở trên đầu tên, như vậy vừa vặn có thể mang họa quay mặt về phía kia phiến cửa gỗ bắn ra.

“Đây là muốn làm gì?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Nếu tiếp cận môn tốc độ càng nhanh, thời gian chảy ngược hiện tượng càng rõ rệt, như vậy bản vẽ này tại cao tốc tiếp cận cửa gỗ thời điểm, hội tạm thời chảy ngược hồi lúc trước hoàn sung doanh ma lực thời khắc, nói không chắc hội sản sinh không tưởng tượng nổi biến hóa.” Lý Hạc Thần nói.

“A? ! ! Tại sao ta luôn cảm giác không tốt lắm! Đây chẳng phải là mang ý nghĩa Ma đồ kết giới lần thứ hai mở ra à! Người muốn làm sự tình à!” Lý Toàn Hắc kêu lên.

“Sư huynh là đệ nhất thiên hạ làm chuyện lớn vương!” Lăng Hàn miêu lại bắt đầu.

Lý Toàn Hắc lười phùng tào cái tên mập mạp này Quất miêu, vội vã rúc vào Lý Toàn Hắc phía sau, ôm chặt lấy Lý Toàn Hắc cẳng chân —— “Người muốn đồ bảo hộ ta! Ta không muốn biến quái vật!”

Lý Hạc Thần cài tên dẫn cung, không đợi Lý Toàn Hắc chuẩn bị kỹ càng, liền vèo bắn ra có chứa Ma đồ tiền —— chỉ thấy Ma đồ đang đến gần cánh cửa còn kém một chút xíu vị trí đột nhiên dừng lại, chính trương đồ theo một tiếng sấm rền giống như nổ vang bắt đầu tỏa ra nồng nặc tím đen khí tức, này đó ma khí cấp tốc mở rộng, tạo thành căng phòng gió bão, Lý Hạc Thần vội vã bỏ lại cung tên, một tay một cái nắm lấy hai con mèo mập thật nhanh trở về chạy —— ở phía sau hắn, ma khí cùng tử ma phép thuật đan xen vào nhau, dĩ nhiên tạo thành từng cái từng cái không ngừng khoách tán hắc vòng, giống như gợn sóng khuếch tán, đến chỗ tất cả cản đường vật thể đều bị hóa thành than tro!

Coi như Lý Hạc Thần một đường lao nhanh đến chuột tường nơi đó, chuột tường cũng lập tức bị chủng ma này lực khuếch tán nát tan! Trong chốc lát, một đám lớn quảng trường không còn sót lại chút gì!

Cũng may này chủng ma này lực rung động chung quy chỉ kéo dài đến Ma đồ bắn ngược trở về kia trong chốc lát, đương Ma đồ bị bắn ngược về sau, ma lực khuấy động cũng thuận theo dẹp loạn, Ma đồ thì lại bởi vì nguồn sức mạnh này mà bị xé bỏ, hóa thành mảnh vỡ đọng lại ở giữa không trung.

Lý Hạc Thần khắp khênh lần thứ hai trở về nơi này thời điểm, sau lưng đường phố đã san thành bình địa, vừa mới lao nhanh cũng làm cho hai chân của hắn bị thương không nhẹ, cho nên đi tới một nửa liền ngã quỵ ở mặt đất.

“Sư huynh!” Quất miêu đột nhiên biến thành Lăng Hàn hình người, “Nơi này ma lực cảm cố biến mất ? !”

“Chẳng lẽ là phụ phụ đến chính? !” Lý Toàn Hắc mao vừa mới đều sợ đến nổ, bây giờ còn chưa có rút về, toàn bộ miêu thoát nhìn mập một vòng.

“Tựa hồ tạo nên tác dụng.” Lý Hạc Thần nói.

Bất quá không dám ba người lấy hơi, bốn phía phong cảnh dĩ nhiên dường như cát bụi giống nhau lần thứ hai tụ tập lại, vừa mới bị phá hủy đất đai hình dáng chợt bắt đầu đúc lại rồi!

“Gay go! Nhanh đi cửa gỗ nơi đó! Tử ma phép thuật đang khôi phục nơi này tất cả!” Lý Hạc Thần kêu lên.

Lăng Hàn vội vã ôm hắn lên, hướng về cửa gỗ địa phương chạy đi!

Lý Toàn Hắc thì lại ra sức bắt được Lăng Hàn thắt lưng treo ở phía sau lưng hắn thượng.

Tại phía sau bọn họ cảnh vật khôi phục cuối cùng phút chốc, Lăng Hàn đứng lúc vọt tới cửa gỗ trước chàng tiến vào —— nhưng mà, tại ba người đồng thời va vào trong môn phái thời điểm, Lý Hạc Thần cảm thấy mình tầng tầng té xuống đất, bởi vì Lăng Hàn thân thể tại vào cửa sau trong nháy mắt biến thành một thanh kiếm rơi trên mặt đất, phát ra cheng song tiếng vang.

Rất hiển nhiên, tình huống này lại như Ma đồ sau khi mở ra giống nhau, kiếm linh Lăng Hàn lập tức mất đi linh thức, biến trở về thánh kiếm.

Ngược lại là Lý Toàn Hắc trực tiếp nằm nhoài Lý Hạc Thần trên bụng, ngạc nhiên nói: “Đây là nơi nào?”

Lý Hạc Thần nằm trên đất vừa nhìn, nguyên lai cửa gỗ bên trong dĩ nhiên là cái không nhỏ hoa viên, hẳn nằm địa phương là tròn hình dáng phiến đá xếp thành đường nhỏ, hai bên đường đều là xanh um tươi tốt bụi cây.

Chống kiếm miễn cưỡng đứng lên Lý Hạc Thần đánh giá vườn xa xa, chỉ thấy đường nhỏ dẫn tới tận cùng bên trong vườn hoa, cách vài đạo luống hoa cùng bụi cây, tận cùng bên trong vườn hoa phía trước tựa hồ ngồi một cái người còng lưng người.

Mà vườn hoa nương tựa tường đá bên ngoài, dĩ nhiên là từng sàn xưa nay chưa từng thấy mấy tầng cao vuông vức chỉnh tề chí cực kiến trúc, xem ra tựa hồ là dân cư, còn có thể nhìn thấy phơi nắng chăn và vân vân, thế nhưng, loại kia lối kiến trúc rốt cuộc là nơi nào khi nào ? Còn có, vì sao những kiến trúc kia phương phương chánh chánh trước cửa sổ đều là dùng một loại tựa hồ là màu xanh lam thủy tinh chất liệu phong bế ?

“Chúng ta qua xem một chút.” Lý Hạc Thần đạo, nói không chắc cái kia ngồi ở vườn hoa trước nam nhân chính là tử ma!

“Ta còn là không qua đi, ở chỗ này chờ người.” Lý Toàn Hắc nói.

Hắn cầm kiếm tới gần vườn hoa trước người, người kia người mặc sâu đậm mũ che màu xám ngồi ở ghế đá bên trên, đương Lý Hạc Thần lấy kiếm vung hướng người kia sau...

Lý Hạc Thần quay mắt về phía vậy xem ra rất cổ xưa tường đá, lấy tay xoa cằm suy nghĩ, chính mình tại sao hội đứng ở chỗ này? Không phải mới vừa muốn khảm cái kia hư hư thực thực tử ma gia hỏa ?

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút phía ngoài tường rào kia kỳ quái kiến trúc ban công, chỉ thấy một cái tóc ngắn nam nhân xuyên chưa từng thấy kiểu dáng quần áo đi ra, tay cầm một cái hộp nhỏ tại lăm bắm cái gì.

“Kia không phải chúng ta thế giới sở tại phương diện! Là một cái khác phương diện! Không! Là khác một thời đại!” Lý Hạc Thần đột nhiên tỉnh ngộ nói.

Lúc này, nam nhân kia bỗng nhiên hướng bên này liếc mắt nhìn, ngay sau đó dường như bị cái gì kinh hãi bắt đầu kêu to, nhưng mà hắn đầu cấp tốc rút xuống, thật giống như bị vô hình lợi khí cắt chém, viên kia rơi xuống đầu tại rơi xuống trong quá trình cấp tốc sản sinh dị biến, rơi xuống thời điểm đã biến thành cự đại tượng đá đầu lâu, vắt ngang tại bên ngoài tường rào, lộ ra một cái ngạc nhiên đôi mắt.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ hét lên âm ỉ.

Lý Hạc Thần cảm thấy có cái gì tiếp cận chính mình, sau đó quay đầu lại...

Ai? ! Lý Hạc Thần phát hiện mình đứng ở đó cái không lớn tiểu tiểu trong vườn hoa, vườn hoa phiến đến lưng ta lưng tung, kiếm trong tay của chính mình thượng cũng đều là bùn đất, thế nhưng không thấy cái gì kỳ hoa.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ hét lên âm ỉ.

Có thứ gì muốn đến gần!

Lý Hạc Thần đột nhiên quay đầu lại!

Tại sao chính mình hội nằm nhoài trên đầu tường! Giống như là muốn bò tường bộ dáng! Lý Hạc Thần cảm thấy như vậy đột xuất hồi rất không bình thường! Nhất định xảy ra chuyện gì!

Chính mình giống như là muốn tại tránh né và vân vân bộ dáng!

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ.

.....

Tại sao? Lý Toàn Hắc tiếng la nghe tới thật giống chán ngán như vậy, giống như là nghe mấy vạn lần đường như?

Như vậy, chính mình vì sao là từ ngoài tường hướng trong tường mặt phiên tư thế a? !

“Lý Hạc Thần chạy mau!” Lý Toàn Hắc tại cách đó không xa trên đường nhỏ thét lên âm ỉ. Nhưng là tiếng la của nó nhưng là tại trong tường mặt.

Lý Hạc Thần quay đầu lại liếc mắt nhìn tường phía ngoài cái kia không thuộc về hắn ở thế giới thời đại, phát hiện một mảnh kia mảnh tương đồng kiểu dáng khối phương kiến trúc dĩ nhiên cùng lúc trước nhìn thấy cảm giác hoàn toàn khác nhau, toàn bộ rách nát bất kham, thật giống như bị chiến hỏa cướp sạch giống nhau, liền ngay cả mình dưới chân đồ lót chuồng cái kia cự đại hoá đá đầu người, cũng che kín cắt chém vết tích, tựa hồ như là chính mình tạo thành vết kiếm? !

Lẽ nào? ! !

Chính mình tại không ngừng cùng tử ma giao phong trải qua sao? !

Chẳng lẽ mình đã cùng tử ma giao phong vô số lần, lại vô số lần quên mất giao phong trải qua ? !

Chương 106: Ma đồ đam mê tung

Lý Hạc Thần tại leo tường trong nháy mắt suy nghĩ một chút đã phát sinh sự tình ——

Trước Lang Hiền nói qua, tử ma có thể làm cho bất kỳ nhìn thấy hắn người quên hắn tồn tại, như vậy mình nhất định cũng trúng chiêu. Từ chính mình hoàn có ký ức cùng với hoàn cảnh chung quanh đến xem, mình và tử ma đã tạo ngộ nhiều lần, hơn nữa tựa hồ luôn luôn tại cùng cái gì tác chiến.

Lý Toàn Hắc vị trí tới gần cửa gỗ, hắn là thời gian chạy trở về phép thuật nổi lên hiệu quả, làm cho Lý Toàn Hắc có thể vô số lần nhắc nhở chính mình, mặc dù mình dường như mới phải lần đầu tiên nghe được nó gọi như vậy, nhưng là từ cảm giác tới nói, Lý Toàn Hắc đã bị cố định ở chỗ đó thời gian điểm.

Chính mình tựa hồ từ tường viện bên trong lật qua, hiện tại liền phiên trở về, có vẻ như phải hiểu rõ quyết tử ma phương pháp!

Hắn nghĩ như vậy thời điểm, một cái khổng lồ liêm đao đột nhiên từ bên trong tường lượn vòng mà đến! Lý Hạc Thần nhanh nhẹn lấy tay chống đất, nhảy lên một cái!

Thật giống như đã tránh thoát khỏi vô số lần!

Đương Lý Hạc Thần phiên đi vào bên trong tường, kia liêm đao cũng trở về toàn đến nó nguyên bản trong tay của chủ nhân, nhưng mà Lý Hạc Thần chỉ là liếc mắt nhìn, liền nhất thời sững sờ rồi!

.....

Nằm trên mặt đất Lý Hạc Thần cảm thấy mình còn sống, đã không biết mình lại qua bao lâu vừa mới đến nơi này —— hắn cảm thấy cả người vết thương đầy rẫy, nhưng là kiếm còn tại trong tay mình. Hắn hai cái chân cảm giác đau đến tê dại, hắn là tay chân giả đã nát tan hoặc là bóc ra.

Mặc dù như thế, hắn vẫn là tận lực bò hướng Lý Toàn Hắc.

Chỉ thiếu một chút điểm...

Hắn nghe đến tiếng bước chân dần dần tiếp cận chính mình, mang theo liềm đao tại phiến đá thượng kéo lấy mà phải đi ra tiếng vang.

Nếu như trên đời thật sự còn có kỳ tích...

Lý Hạc Thần dùng tràn đầy vết thương tay kéo thân thể giãy dụa bò sát, kèm theo hắn ồ ồ tiếng thở dốc.

Hắn dĩ nhiên đều quên, chính mình dĩ nhiên là phần khởi chiến đấu đến trình độ nào, mới biến thành này tằm chán nản không chịu nổi đáng dấp.

Đối với hắn mà nói, hắn mãi mãi cũng ở vào cùng tử ma lần đầu giao phong trạng thái không rõ vì sao.

Thế nhưng

Cõi đời này chung quy vẫn là có kỳ tích

Kia kỳ tích chính là!

Lý Toàn Hắc! !

Lý Hạc Thần một tay tóm lấy bị thời gian phép thuật đọng lại tại kia Lý Toàn Hắc, đem hắn uỷ thác nhấc lên, xuyên thấu qua Lý Toàn Hắc đôi mắt hình chiếu, hắn có thể nhìn thấy cái kia giường lên liềm đao tiếp cận bóng người của chính mình!

Kia là một cái nội tạng cùng cốt cách trường ở bên ngoài cơ nhục cùng da để lại bị quấn ở khung xương bên trong quái dị hình người!

Tử ma!

Hỗn loạn hình thành ma vật!

Chỉ có miêu có thể thấy quái vật!

Vô địch rồi lại yếu ớt ma vật, nhượng thời gian hỗn loạn, nhượng không gian hỗn loạn, thế nhưng trái tim của hắn lại treo ở ngực lồng ngực khung xương ở ngoài mà nhúc nhích!

Đúng rồi! Chính mình khổ cực chạy lâu như vậy! Tìm lâu như vậy! Chính là vì trở về Lý Toàn Hắc bên người, dùng Lý Toàn Hắc đôi mắt đến xem quái vật kia!

Liềm đao sắp tới!

Lý Hạc Thần trở tay xuất kiếm, ở giữa viên kia bị huyết thống giết trái tim!

Đương kiếm bị rút ra thời điểm, quái vật cũng thuận theo ngã xuống đất.

Lý Toàn Hắc gào gào nói: “Lý Hạc Thần! ! Người giết hắn!”

Trong chớp mắt, bên ngoài tường rào này đó dị độ thời không cảnh tượng đột nhiên biến mất, Lý Hạc Thần quỳ trên mặt đất há mồm thở dốc.

“Ư huynh! !” Rơi xuống đất trên thân kiếm huyền hóa ra Lăng Hàn tướng mạo, Lăng Hàn ý thức vẫn luôn bị tử ma ma khí áp chế không có cách nào tỉnh lại, khi hắn rốt cục có thể hóa ra hình người thời điểm, mới phát giác Lý Hạc Thần cả người đầm máu, lưỡng cái bắp chân phần còn lại của chân tay đã bị cắt vết thương đầy rẫy vô cùng thâm, hắn một chút liền che lại.

“Cuối cùng kết thúc à!” Lý Toàn Hắc cũng co quắp ngồi ở mà.

“Tựa hồ là.” Lý Hạc Thần vượt qua thân đến, Lăng Hàn vội vã lại đây ôm lấy hắn, “Ư huynh! Ta vì ngươi chữa thương!”

“Chúng ta tựa hồ có thể nhìn thẳng tử ma.” Lý Hạc Thần nhìn kia một đoàn thịt rữa giống nhau thân thể đạo, “Thế nhưng, đầy nguyệt hoa ở nơi nào?”

Ba người hết nhìn đông tới nhìn tây, cũng không có tại đây bên trong vườn thấy cái gì đóa hoa.

“Nhìn bầu trời thượng!” Lý Toàn Hắc ngẩng đầu kêu lên.

Chỉ thấy đường phố này vùng trời phong làm nền trời, dĩ nhiên giống như ảo mộng giống nhau xuất hiện một đóa đường như tràn ngập toàn bộ bầu trời nộ hoa, kia nộ hoa sắc thái không có cách nào dùng lời nói miêu tả, lại làm cho người cảm thấy mỹ triệt nội tâm, ba người ngẩng đầu lên sau dĩ nhiên đều không nỡ lòng bỏ tái dời ánh mắt.

“Đây chính là hấp dẫn tử ma đầy nguyệt hoa ? Chỉ có ở đây mới có thể nhìn thấy?” Lý Hạc Thần nói.

Nhưng mà Lăng Hàn cùng Lý Toàn Hắc lại đều si ngốc không nói lời nào, dường như cương thi giống nhau, trực câu câu nhìn bầu trời đóa hoa.

“Các người làm sao vậy? !” Lý Hạc Thần đẩy một cái bọn họ, bọn họ như trước vẫn không nhúc nhích, xem ra là bị đóa hoa hấp dẫn! Giống như là tử ma giống nhau!

Này đóa hoa sức hấp dẫn cũng là trí mạng!

“Lý Toàn Hắc! Người có thể nhìn thấy tử ma, lại chung quy cũng không ngăn nổi kia đóa hoa mị lực !” Lý Hạc Thần kêu lên, có thể Lý Toàn Hắc như trước không nhúc nhích.

Lần này có thể nguy rồi! Hai người kia chẳng lẽ muốn vĩnh viễn ở lại chỗ này hay sao? Như vậy vì sao chính mình rồi lại không bị đóa hoa mê hoặc đâu? !

Lý Hạc Thần chính hết đường xoay sở thời khắc, chỉ thấy kia đóa hoa dĩ nhiên chậm rãi bắt đầu tỏa ra rồi!

“Đẹp quá...” Lăng Hàn cùng Lý Toàn Hắc không hẹn mà cùng nói. Bọn họ bỏ lại Lý Hạc Thần, đều trực câu câu đứng ở đó giữa đầu nhìn bầu trời.

“Các người đến cùng làm sao vậy! Không nên bị đóa hoa kia mê hoặc a!” Lý Hạc Thần quỳ tại phía sau bọn họ kêu to, nhưng cũng là phí công.

Suy tư chốc lát, Lý Hạc Thần đột nhiên cách không vung chưởng, phách bất tỉnh Lý Toàn Hắc cùng Lăng Hàn.

Lúc này, phong làm nền trời bên trong đóa hoa kia chậm rãi tỏa ra, đột nhiên, tất cả sắc đẹp hết mức khó khăn, phong làm nền trời bên trong đóa hoa biến thành năm cái nổi liền cùng nhau hình thành hình cái vòng cự đại đầu lâu tướng mạo, không ngừng xoay tròn —— lại chính là Lang Hiên nhắc tới kia năm cái ma vật!

Mà nằm trên đất tử ma, thân thể cũng bị kia năm cái đầu lâu hấp thu, hóa thành một thành viên trong đó!

“Ngũ linh trở về vị trí cũ, luyện kiếp đã thành, ta rốt cục có thể đột phá cảnh giới, tiến vào hư không.” Năm cái đầu lâu phát ra chính tề âm thanh, “Người chờ trợ giúp ta luyện kiếp, công lớn lao nào, chúng ta có thể vì người chờ thỏa mãn một cái tâm nguyện.”

“Vật này chính là thượng đế? ! Thượng đế vượt kiếp tâm nguyện hoàn thành? !” Lý Hạc Thần trong lòng cả kinh nói.

“Ta hi vọng Yên Phù Quang người yêu có thể trở lại bình thường, nhượng Yên Phù Quang được đèn bù mong muốn đi, thỏa mãn hẳn một khối tình si.” Lý Hạc Thần vì vậy nói.

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha... Yêu cũng hận cũng tình cũng tất cả uống công...”

“Tất cả uống công... Thế nhân ngu muội không nhìn thấu...” Năm cái đầu lâu bắt đầu cười ha ha, phát ra cười nhạo dường như ngôn ngữ.

“Là ta si uống, thỉnh thỏa mãn tâm nguyện của ta, trợ giúp cái kia kẻ đáng thương cùng người yêu của hắn đi. Làm cho bọn họ có thể dùng phổ thông người thân phận cùng thân thể, lẫn nhau trông coi cùng nhau.” Lý Hạc Thần nói.

“Người không có gì ích kỷ nguyện vọng, Lý Hạc Thần, người là vô tư người, thế nhưng người như trước không nhìn thấu cõi đời này chung cực bí ẩn, chung cực chân lý, người vốn là có thể cùng chúng ta cùng nhau, tìm kiếm đại trí tuệ chân lý, nhưng đáng tiếc, người hoàn chấp nhất này đó tẻ nhạt vô vị tình cảm.” Lang Hiên chỉ đầu nói.

“Ta xác thực không có cách nào bỏ qua tình cảm...” Lý Hạc Thần nói.

“Vậy ta thỏa mãn tâm nguyện của người, đây nguyện hội hoa xuân nhượng người đáng thương kia khôi phục, Lý Hạc Thần, người là duy nhất biết được thế gian này chung cực bí mật người, chỉ cần người chăm chỉ tu luyện, đi tới con đường của ta, cuối cùng sẽ có một ngày, chúng ta hội ở trên hư không tạm biệt.” Tuyết đầu lâu nói.

Dứt lời, năm cái đầu lâu xoay tròn đến càng lúc càng nhanh, rốt cục hóa thành sao băng giống nhau tốc độ đột phá chân trời, trong nháy mắt không nhìn thấy rồi!

“Đi tới con đường của các người? Ha, hư không kỳ danh vi hỗn độn hải, ta đã từng gặp qua, không cần thiết đi tới các người loại kia dằn vặt thể nhân nhằm chán nói lộ.” Lý Hạc Thần ngẩng đầu lên đạo, “Chân chính vô tri si uổng, là các người! Là các người hao tốn nhiều thời giờ như vậy, giết hại nhiều người như vậy, cuối cùng cầu tới, bất quá là đi một nơi khác, khi thật sự giun dế! Ta! Sẽ không bỏ qua cõi đời này! Ta đối cái gọi là tu tiên chung cực không có hứng thú! Ta nhớ ra rồi, ta làm mảnh vỡ, tại trong biển hỗn độn phiêu lưu, ta gặp quá nhiều quá nhiều sinh vật, cùng các người giống nhau! Từ vô số cái tầng chót thế giới lao ra! Hủy diệt nhiều như vậy thế giới! Sau đó lại bị hỗn độn hải cá lớn một cái nuốt vào!

Giả như các người chân chính có trí tuệ, liền phải biết kia hỗn độn hải chung cực pháp tắc! Đại hòa tiểu, bên trong cùng ở ngoài căn bản không có khác nhau! Đây đó trong biển hỗn độn cường đại nhất thần linh, bọn họ cũng du tẩu tại các người bỏ qua tầng chót bên trong thế giới! Mà các người tại kia trong hư không, thậm chí tồn sống không tới phút chốc! Hết thấy đều đã thành hết rồi!

Đây là các người tàn hại sinh linh nên được! Cuối cùng tuyệt vọng!”

Chương 107: Vương phủ phong vân

Lý Hạc Thần tỉnh lại thời điểm, phát hiện cả người như tán giá nhất dạng, thật giống chính mình nằm rất nhiều ngày.

“Người rốt cục tỉnh rồi?” Ngồi xổm tại trong ổ chăn một bên mèo mập Lý Toàn Hắc nói.

“Ta... Ở nơi nào?” Lý Hạc Thần nói.

“Người bởi vì ở cái này con chuột phổ hao phí quá nhiều pháp lực, đã ngủ mê man toàn bộ một tháng. May mà Lăng Hàn cách mấy ngày một lần cùng người song tu một lần, người mới có thể nhanh như vậy tỉnh lại, không phải còn muốn ngủ cái ba năm năm năm.” Lý Toàn Hắc nói.

“Song tu? !” Lý Hạc Thần sợ ngây người.

“Là a, người không phát hiện người là ngủ trần truồng sao?” Lý Toàn Hắc đạo, “Nơi này là người ở kinh thành vương phủ, cái kia tiểu hoàng đế đã trở về, hoàn ban cho người một toà vương phủ, toà này vương phủ nguyên lai là một cái làm phản Vương gia, hiện tại hẳn bị đầy đi biên quan, trong vương phủ tất cả bao quát người hầu liên do người thừa kế. A đúng rồi, tiểu hoàng đế hoàn che Lăng Hàn đương Vương phi, chiếu thư hoàn đặt tại trong thư phòng của người đây!”

“Cái gì? !” Sự tình phát sinh quá nhanh, Lý Hạc Thần cảm thấy được khó có thể tưởng tượng.

“Còn có đặc sắc hơn sự tình đây, người còn nhớ cái kia tình cung thiếu chủ sao?” Lý Toàn Hắc lại nói.

“Nhớ tới, hẳn gọi Liễu Tinh Vân, làm sao vậy?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Liễu Tinh Vân dẫn người tấn công Vân tông, kết quả sư phụ người xuất quan, bị Vân tông đánh cho tơi bời hoa lá, hiện tại Vân tông cùng tình cung kết mối thù, Liễu Tinh Vân dĩ nhiên phát điên, đem tiểu hoàng đế bắt cóc, yêu cầu triều đình bắt người đi đổi hẳn. Vốn là tu tiên giới cùng Ma giới cũng sẽ không thể nào làm thiệp nhân gian chính trị, tình cung lần này xem như là phá tu tiên giới điều cấm.” Lý Toàn Hắc nói.

“Đây đều là chuyện khi nào? !” Lý Hạc Thần đạo, “Ta làm sao ngủ thời điểm đã xảy ra nhiều như vậy lung ta lung tung sự?”

“Có lẽ bởi vì người thiên phú dị bẩm đi, tiểu hoàng đế nhị bút bắt đi là tối hôm qua phát sinh, Lăng Hàn hiện tại đi cứu tiểu hoàng đế, thuận tiện đem kiếm linh của người nhóm cũng mang đi trợ uy, ta cảm thấy được Liễu Tinh Vân cần phải không phải là đối thủ của hắc. Ta là phụ trách phòng ngừa người đại tiểu tiện không khống chế giúp người gọi người hầu xử lý.” Lý Toàn Hắc nói.

“Đây chẳng phải là không có ta chuyện gì sao? !” Lý Hạc Thần nói.

“Hình như là như vậy, người vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, có thể cùng người có cái gì tương quan? A đúng rồi, Lăng Hàn nói người lần này cẳng chân mài thương tổn nghiêm trọng, trong vòng nửa năm không nên dùng tay chân giả.” Lý Toàn Hắc nói bổ sung, “Còn có, Yên Phù Quang gọi ta thay hắc đối với người nói một tiếng cảm ơn, nói hắc nợ một món nợ ân tình của người.”

“Hắc ly khai?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Đúng, hắc nói nếu như người sau đó có yêu cầu địa phương của hắc, hắc hội hồi tới giúp người. Hắc nói hắc muốn tạm thời thoái ẩn.” Lý Toàn Hắc đạo, “Hắc hoàn đem đại biểu Ma tôn tín vật giao cho ta! Ta bây giờ là chính tông ma tôn! ! Có thể vòng qua khiêu chiến cái khác Ma giới tông chủ phân đoạn trực tiếp lên ngôi!”

“Vậy thì thật là chúc mừng Ma tôn người. Vì sao người hoàn lại ở chỗ này của ta?” Lý Hạc Thần hỏi.

“Bản tôn không phải người vong ân phụ nghĩa, nếu người giúp bản tôn lấy được Ma tôn vị trí, bản tôn đương nhiên phải báo đáp người một chút lại đi a.” Lý Toàn Hắc nói.

Rõ ràng là vì ăn!

Lý Hạc Thần lười phùng tào hắc, hắc ngồi xuống bò đến bên giường ghé lẩn bên trong, ngủ lâu như vậy cảm giác xương cốt đều phải yếu mềm, hắc muốn hoạt động một chút.

Đại khái là Lăng Hàn đã sớm chuẩn bị, trong phòng của hắc không có ghế ghé tựa cùng ngưỡng cửa, ghé lẩn thông suốt không trở ngại, liền ngay cả ngoài cửa bậc thang cũng có chuyên môn đất lở cùng tay vịn.

Hắc vừa đến ngoài cửa, phía ngoài thị nữ tùy tùng liền cùng nhau hướng hắc hành lễ.

Lý Hạc Thần nói: “Ta không có gì dặn dò, các người tản đi đi, ta yêu thích thanh tĩnh, có chuyện gì ta sẽ rung chuông gọi các người.” Hắc vừa mới liền chú ý tới trong phòng ngủ có một căn cúi xuống tua rua sợi vàng dây thừng, chắc là dùng để hô hoán người làm.

Vì vậy phần lớn người hầu đều lui ra, chỉ có mấy cái nha hoàn lưu lại, mấy người này tự xưng là trước đây vương phủ bên người người hầu, là phải đặc biệt trực đêm nghe lệnh, nói đây là vương phủ quy củ, không dám phá hoại.

“Không cần, sau đó điều quy củ này sửa lại, ta có Vương phi chăm sóc, các người có thể tiết kiệm sự không ít.” Lý Hạc Thần rất không thích chính mình lúc ngủ bị mấy người nhìn. Thế nhưng hắc quên rồi chính là, mỗi ngày hắc lúc ngủ, đều là bị Lý Toàn Hắc nhìn chăm chăm ngủ.

“Nhưng là... Vương gia người mới vừa tỉnh lại, thân thể liền hành động bất tiện, vẫn là chúng ta ở một bên trong coi tương đối tốt, người nếu là chê chúng ta phiền, chúng ta liền tại đứng ở cửa là tốt rồi.” Một tên trong đó nha hoàn điềm điềm đáng yêu nói.

Lý Hạc Thần quan sát một chút mấy cái này nha hoàn, chỉ thấy các nàng hoàn toàn ăn mặc trang điểm lộng lẫ, liền móng tay đều tỉ mỉ tô hoa, vừa nhìn chính là quen sống trong nhung lụa từ không môn thủ công, chỉ sợ không phải phổ thông hạ nhân đơn giản như vậy, ngược lại hắc trước đây tại vương phủ thời điểm biết đến, chỉ có tới có quyền lực người hầu mới có tư cách lưu lại Vương gia bên người theo hầu, điều này nói rõ mấy cái này nha hoàn tại trong vương phủ chắc chắn có nắm thực quyền a.

“Không cần, các người lui ra đi, ta nói rồi ta có việc thì sẽ gọi các người.” Lý Hạc Thần đạo, “Không để cho ta lại nói lần thứ ba.”

Lý Hạc Thần tuy rằng ngồi ghế lắn, nói chuyện lại cực có trọng lượng, mắt sáng như đuốc, khí thế kinh người, kia mấy nha hoàn thấy thế hai mặt nhìn nhau —— vốn tưởng rằng này vị tuổi trẻ liền tàn tật ốm yếu Vương gia rất tốt đem không chế, không nghĩ tới vừa tỉnh lại nhưng là như thế cái bèn nhọn chủ nhân, các nàng mỗi người đều là nhân tinh, vì vậy vội vã khúm núm theo tiếng, dồn dập lui ra.

“Lý Toàn Hắc, trừ người ra vừa này nói cho ta biết những chuyện kia, liền không có chuyện gì khác?” Lý Hạc Thần tại nha hoàn rời đi sau hỏi.

“Có cái tên gì Vương phi nương nương nữ muốn tới tìm người, bảo ngày mai liền đến. Ta nghĩ đến người muốn nằm ở trên giường lừa đảo được đây.” Lý Toàn Hắc đạo, “Đó là người mẹ kế đi?”

“Nàng dĩ nhiên cũng tới kinh thành. Rất tốt. Lý Toàn Hắc, ta muốn đứng người làm Tiểu vương gia!” Lý Hạc Thần chỉ vào Lý Toàn Hắc đạo, “Gọi phụ vương ta.”

“Miêu ha?!” Lý Toàn Hắc ( \_ )

Chương 108: Vương phủ phong vân

Lăng Hàn rất dễ dàng liền cứu lại tiểu hoàng đế, thế nhưng lần này tình cung cùng Vân tông mỗi thù sâu hơn.

Thế nhưng, càng làm cho Lý Hạc Thần để ý là hán cái kia siêu cấp vô địch tìm việc tình mẹ kế, hán quyết định là thời điểm phản kích cái này muốn làm gì thì làm lão bà.

Vì vậy Lăng Hàn trở về sau, Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn lập tức bắt đầu tính toán nổi lên một cái kế hoạch.

Lý Toàn Hắc nghe được sững sốt một chút, không rõ cảm thấy oai lẹ.

Bởi vì hai người mưu đồ bí mật, Lý Toàn Hắc chiếm được một cái tân ổ mèo —— siêu cấp sang trọng giường trẻ nít, hoàn mặc vào miêu mẽ chuyên dụng hoa lệ tiểu y phục.

“Các người hảo tử nhạ.” Lý Toàn Hắc xuyên quần áo mới ngồi xổm ở trên bàn nói.

“Cho người mang chuỗi ngọc, mặt trên có truyền lại đời sau ngọc bội, lần này càng giống như Tiểu vương gia.” Lý Hạc Thần đem một cái xem ra giá trị liền thành chuỗi ngọc vòng cổ chụp vào Lý Toàn Hắc miêu trên cổ.

“Lộn xộn cái gì, này đó thật sự đều là cho ta sao? Ta có thể cầm bán đi chấn hưng ma giáo sao?” Lý Toàn Hắc hỏi.

“Sau khi chuyện thành công đều là người.” Lý Hạc Thần hào phóng nói.

“Oa nha.” Lý Toàn Hắc dùng vuốt mèo gầy dầy trước ngực mình đình đương vang lên ngọc bội, có chút hưng phấn.

Ngày thứ hai, Vương phi rốt cực giá lâm, toàn bộ vương phủ trên dưới đều dốc hết toàn lực nghênh tiếp này vị cao quý mà cái giá so với hoàng hậu hoàn đánh Vương phi. Tuy nói vị Vương phi này năm đó cũng là dựa vào đại nha hoàn thân phận thiên tân vạn khổ bò đến tái giá vị trí, thế nhưng nàng làm Vương phi sau phô trương không có chút nào thất thái hậu kém, phải biết Sâm vương là có tiền, nàng liền tại trời cao hoàng đế địa phương xa, thế nào đi quá giới hạn cũng không đáng kể.

Nàng vừa đến vương phủ, liền đối với cái này đã từng là tội vương trụ vương phủ khịt mũi coi thường, tại trong lòng của nàng, Sâm vương ở kinh thành vương phủ hẳn là hoa lệ nhất thịnh đại một trảng, bởi vì Sâm vương có nắm khắp thiên hạ lớn nhất mỏ vàng cùng tài phú, lẽ ra nên chịu đến hoàng đế coi trọng nhất địa vị.

Thế nhưng cái này đã từng là phản loạn Vương gia trụ vương phủ thưởng cho Sâm vương là chuyện gì xảy ra? ! Ý là ám chỉ Sâm vương cũng muốn tạo phản à! Nhất định là bởi vì Sâm vương còn chưa cưới vợ sinh con duyên cớ! Cho nên chiếm được hoàng đế nghi kỵ!

Wang phi nhất thời liền đem hết thấy đều vu oan liên tưởng đến Lý Hạc Thần việc kết hôn thượng.



“Người đã làm chuyện xấu người nên nhớ tới, trên tay người mạng người cũng không chỉ một điều đi.” Lý Hạc Thần đạo, “Vì tranh sủng, người hại chết quá mấy tên nha hoàn? Sau đó thậm chí phát điên, độc chết Vương phi, chính mình thượng vị, hoàn đã từng tưởng xuống tay với ta, nhưng đáng tiếc người không có dòng dõi, không phải chỉ sợ người con trai ruột, hiện tại đã sớm là bị người đầu độc đến tạo phản kết cục bị giết rồi!”

“Người! Người ngậm máu phun người! Người là như thế này cùng mẫu phi người nói chuyện !” Vương phi trên đất run rẩy chỉ vào Lý Hạc Thần kêu lên.

“Ta vốn là một lòng tu tiên, không muốn cùng người tính toán loại này thế gian ân oán, thế nhưng nếu ta hiện tại làm trở về Vương gia, vậy có chút trưởng, liền phải hảo hảo tính thôi.” Lý Hạc Thần nói.

“Người! Người dám! Đừng quên trong vương phủ ở ngoài đều là của ta người! Lý thần! Người tưởng gây sóng gió! Hoàn quá non rồi!” Vương phi sớm chỉ lo lắng có một ngày như thế, xem ra nàng vẫn làm đầy đủ chuẩn bị.

#### Chương 109: Vương phủ phong vân

Wương phi mười mấy năm qua chuyện lo lắng nhất đã xảy ra, nàng vẫn luôn lo lắng Lý Hạc Thần tương lai hội phản chính mình.

Năm đó Vương gia để lại khẩu tin, gọi Lý Hạc Thần đi tu tiên, hiển nhiên là tại bệnh nặng hấp hối thời điểm phát hiện Vương phi âm mưu, thế nhưng đã bị Vương phi khống chế, không thể cứu vãn, chỉ có thể đem Lý Hạc Thần đưa đi. Vương phi lợi dụng cơ hội này, tại Lý Hạc Thần không có ở đây trong mười mấy năm này trắng trợn thay đổi người trong vương phủ tay, bồi dưỡng thân tín, có thể nói hiện tại Vương phi bên người cùng đều là nàng một tay bồi dưỡng lên gia nô nhân thủ, trong đó càng là không thiếu cao thủ.

Mà hiện tại Lý Hạc Thần, thoát nhìn rất phong quang, dĩ nhiên vào kinh được ban thưởng vương phủ, thế nhưng này vương phủ qui cách hiển nhiên rất thấp, nói rõ hoàng đế cũng không phải rất coi trọng hắn, huống chi, hắn vẫn là cái đứt đoạn mất hai chân tàn phế. Chỉ là hắn không biết từ nơi nào lấy được cái kia yêu miêu trên đầu chính mình!

Wương phi ổn định tâm, tại thị nữ nâng đỡ bò lên nói: “Lý thần, người thực sự là cánh cứng rồi! Cái gì lời vô lý cũng dám nói rồi! Bất quá người đừng quên, ta bây giờ còn là Vương phi! Ta vẫn là của người mẫu thân! Người đối với ta thái độ như thế, chính là đại nghịch bất đạo! Người đâu! Đem này con bất hiếu bắt lại cho ta!”

Một đồng cầm đao kiếm gia đình đột nhiên liền tràn vào gian phòng, đem Lý Hạc Thần hoàn toàn vây quanh.

“Các người điên rồi ! Lẽ nào các người không biết đời kế tiếp Vân tông chưởng môn thực lực !” Lăng Hàn ôm lấy cánh tay nói.

“Ai, ta còn không thoái vị, đồ nhi người liền muốn nhượng sư huynh người đỉnh ta vị.” Một cái vân đạm phong khinh tiếng nói bỗng nhiên từ ngoài phòng bay tới, Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn đều thất kinh.

“Sư phụ! !” Hai người không hẹn mà cùng nói.

“Đời kế tiếp Vân tông chưởng môn thực lực xác thực không thể khinh thường, bất quá này Nhâm chưởng môn thực lực cũng không kém a.” Chỉ thấy một người mặc áo bào trắng tóc bạc tiên giả cầm trong tay phát trần bông bành tiến vào phòng, mà ngoài cửa nhiều người như vậy, dĩ nhiên không có ai chú ý tới hắn đến!

Này vị bạch y tiên nhân lời nói dường như mặt trời mới mọc gió xuân, khiến người cực kỳ thoải mái, mà khi hắn xuất hiện ở trước mặt mọi người, tất cả mọi người không có cách nào từ trên mặt hắn dời ánh mắt, bởi vì này vị tiên nhân trưởng đến thực sự quá đẹp dễ rồi! !

Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn sư phụ —— Sơ Trần chân nhân, là tu tiên giới đệ nhất mỹ nhân, không phải mỹ nam tử, mà là đệ nhất mỹ nhân, nói đúng là liền nữ tiên tử cũng không có ai sánh được dung mạo của hắn.

Sơ Trần chân nhân hướng về phía hai cái ái đồ cười cười, nhất thời trong phòng ngoại trừ Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn, mỗi người đều sợ ngây người!

Phải biết Sơ Trần chân nhân nụ cười, năm đó nhưng là tu tiên giới thập đại kỳ cảnh chi nhất!

Lúc trước trước đi cầu chân nhân song tu người, đều cơ hồ đập phá Vân tông ngưỡng cửa.

“Lớn mật vô lễ! Người là ai! Dĩ nhiên tự tiện xông vào vương phủ!” Vương phi cả giận nói, “Khoái đem người này cho ta nắm lấy!”

Sơ Trần chân nhân dương một chút phát trần, tất cả gia đình dĩ nhiên trong nháy mắt biến thành từng con từng con con ếch!

“Yêu nhân! ! Yêu nhân! !” Vương phi rít gào, bất quá không chờ nàng gọi ra câu nói thứ ba, đột nhiên liền biến mất ở trong không khí.

“Sư tôn! Vương phi đây!” Lăng Hàn hỏi.

“Những gia đình kia quá ba ngày sẽ khôi phục. Còn Vương phi, chỉ cần nàng bất động ác niệm, tự nhiên sẽ khôi phục.” Sơ Trần chân nhân nói.

“Vương phi biến thành cái gì?” Lăng Hàn hỏi.

Vừa dứt lời, chỉ thấy một cái so với bình thường con muỗi đại mười mấy lần muỗi to ở trong phòng vang lên tiếng ong ong, cái kia con muỗi dĩ nhiên còn xuyên súc tiểu hoa phục, kéo thật dài vạt áo, tựa hồ tại thị uy, liên tục ong ong thét lên, mà là căn bản nghe không rõ này chỉ muỗi to đang kêu gào cái gì.

“Đây là Vương phi ?” Lý Toàn Hắc hỏi, muỗi to đột nhiên cực kỳ nó bay đến, Lý Toàn Hắc vội vã bắt đầu chạy, nó cũng không muốn bị này muỗi to hấp huyết.

“Con muỗi cũng có hướng thiện chi tâm, chỉ cần nàng chuyên tâm hướng thiện, thì sẽ khôi phục.” Sơ Trần chân nhân mỉm cười nói.

Vừa dứt lời, một cái gia đình con ếch đột nhiên bắn ra một đồng lưỡi dài, đem muỗi to quần lấy ăn hết.

Có vẻ như là bản năng.

“Sư tôn...” Lăng Hàn cùng Lý Hạc Thần thấy sự phụ.

“Oa! Ta quên mất con ếch là con muỗi thiên địch!” Sư phụ gật đầu một cái nói.

Người chính là cố ý đi!

Xử lý vương phủ vì vương phi đến loạn hướng sau, Sơ Trần chân nhân cùng hai cái đồ đệ rốt cục có thể ngồi cùng một chỗ uống trà.

“Không hổ là ta đồ đệ, như thế phiền phức ngập trời đều bị các người giải quyết.” Sơ Trần chân nhân khích lệ lưỡng vị cao đồ.

“Sư tôn người dĩ nhiên sớm xuất quan. Xích Tùng trưởng lão nói đúng người gây huyết chú, chúng ta hoàn đang suy nghĩ giúp người giải nguyên rửa phương pháp.” Lý Hạc Thần nói.

“Loại kia chú thuật nếu như có thể thương tổn đến ta, ta sẽ không xứng gọi Sơ Trần chân nhân, so với cái này, kỳ thực ta là có chuyện quan trọng hơn muốn tìm Hạc Thần thương lượng.” Sơ Trần chân nhân đạo, “Kỳ thực, ta đối thân phận của người từ lâu biết rõ.”

“Ta đã đoán được.” Lý Hạc Thần nói.

“Nói cho ta liên quan với Lang Hiên Ma đồ bí mật, không là người khác, chính là chính người. Hạc Thần, năm đó người hoàn là mảnh vụn linh hồn thời điểm, tự thiên ngoại trở về nhân thế, đã từng cố ý dành cho ta gợi ý, bất quá này đó người khả năng đều theo chuyển thể làm người mà nhớ không rõ.” Chân nhân nói, “Lúc đó, ta liền biết người sẽ trở thành tu tiên giới từ trước tới nay, trọng yếu nhất người.

Hiện tại, nếu Ma đồ quỷ cuộc đã bị người phá giải, ta nghĩ thời khắc kia sắp đến.”

“Sư tôn, là như thế nào thời khắc?” Lăng Hàn hỏi.

“Thiên giới, theo chúng thần biến mất từ lâu hoang phế, tu tiên giới cũng khuyết thiếu luật pháp quy tắc, dẫn đến môn phái tu tiên đường như thế gian giống nhau lúc đó có hỗn chiến phát sinh, Hạc Thần là Lang

Hiên tái thế, cho nên, là một đời mới thượng đế thăng lên đi vào thiên giới, chủ trì luật pháp thời đại đến.” Sơ Trần chân nhân chậm rãi nói, “Ta hi vọng Hạc Thần tiếp nhận một đời mới thượng đế, mà cái kế hoạch này, đã chiếm được ngũ đại môn phái cao nhất lãnh tụ bí mật tán thành.”

“Sư huynh... Thượng đế! Oa!” Lăng Hàn kích động nói, “Ta liền biết sư huynh sẽ không chỉ làm cái nhàn tản Vương gia cùng một môn phái chưởng môn!”

“Nghe tới người thật giống như rất xem thường ta đại Vân tông?” Chân nhân bĩu môi nói. Tiểu đồ đệ nơi nào đều hảo, chính là cái địa đạo sư huynh thổi so với người yêu thích. Kỳ thực bàn về tu vi, thân là thánh kiếm kiếm linh Lăng Hàn cần phải so với Lý Hạc Thần lợi hại không biết bao nhiêu lần mới phải.

“Không phải! Sư tôn! Ta chỉ là quá kích động!” Lăng Hàn nói.

“Lý Hạc Thần phải làm thượng đế rồi! ?” Lý Toàn Hắc một đầu ép mộng.

“Về phần người, ma Tôn đại nhân, tương lai thiên giới trùng kiến, người là có hay không muốn cùng thiên giới ký kết vạn năm sửa tốt điều ước đâu?” Sơ Trần chân nhân đạo, “Chúng ta hi vọng trùng kiến tam giới trật tự, một lần nữa xác lập lục đạo, nếu như ngài có thể đáp ứng chúng ta thỉnh cầu, như vậy tam giới thành lập sau, minh giới khái niệm thành lập, ngài đem chấp chưởng minh thổ, chưởng khống luân hồi chi.”

“A? ! Ta không hiểu ý của người?” Lý Toàn Hắc ngoạ cổ nói.

“Ý là người có thể thành thần.” Lý Hạc Thần nói.

“Oa a a a a a! Ta có thể thành thần à! Ta không cần suất lĩnh một đám cục đất Ma tộc ăn đất kinh doanh à!” Lý Toàn Hắc rung động nói.

Rốt cục nói ra bản thân đối Ma tộc chân thực cảm thụ. Lý Hạc Thần cùng Lăng Hàn nghĩ thâm.

“Chỉ cần đồng ý tuân thủ thiên địa hiệp ước, không làm xằng làm bậy Ma tộc, đều sẽ phải chịu thừa nhận, thụ phong Ma thần.” Chân nhân nói.

Chương 110: Vương phủ phong vân

“Kia Lý Hạc Thần cái gì thời điểm đi tiền nhiệm cùng ngày để a?” Lý Toàn Hắc có chút sung sướng dê mê nói, nghĩ đến chính mình phải bị phong Ma thần, hẳn luôn cảm giác đến một loại không hiện thực mộng ảo cảm giác.

Sơ Trần chân nhân nói: “Chờ hẳn ở nhân gian trách nhiệm tận sau, là có thể theo ta tiến vào thiên giới nhập khẩu, từ mà thành lập tân thiên đình, ở trước đó, ta còn cần cùng rất nhiều tu tiên giới nguyên lão, hảo hảo kế hoạch chuyện sau đó.” Sơ Trần chân nhân nói, “Nguyên bản thiên giới bởi vì thượng đế biến cố, mà dẫn đến thiên giới linh mạch đều bị đánh cắp, thiên giới các thần cũng vì vậy mà dồn dập khó khăn, hiện trải qua nhiều năm như vậy, thiên giới linh mạch cũng đã khôi phục.

Thế nhưng muốn ổn định tam giới thiên điều giới luật, cần thiết tứ phương thần thú trấn thủ, hiện tại thần thú chưa giáng thế, chỉ có nhiều linh trở về vị trí cũ, mới có thể đạt đến chân chính an khang.”

“Cái gì là tứ phương thần thú?” Lăng Hàn hỏi.

“Ta vật cưỡi Kỳ Lân Thương Thanh, là ngày xưa thiên đình trấn thủ phương bắc Kỳ Lân thần nhất mạch hậu duệ, cũng là trên đời còn sống thiên thần thú hậu duệ, chỉ có Kỳ Lân giáng thế, mới có thể ổn định trên đời một phương yên ổn, chỉ cần tứ phương Kỳ Lân hết mức giáng thế, cũng là mang ý nghĩa thiên địa kết giới chân chính đạt thành, từ thượng đế điên cuồng tạo thành thế gian hỗn loạn, cũng sẽ triệt để ngưng hẳn.” Sơ Trần chân nhân đạo, “Nói cách khác, Thương Thanh muốn sinh ra cái khác Kỳ Lân mới được? Thế nhưng Thương Thanh là nam tính, làm sao có thể sinh con trai? Huống hồ trên đời hẳn là con duy nhất Kỳ Lân rồi!” Lý Hạc Thần nói.

“Kỳ Lân đều là nam tính a, từ xưa tới nay đều là như thế này. Kỳ Lân mỗi cái thiên đình kỷ luật chỉ có thể sinh hạ bốn con, đến trấn thủ tứ phương.” Chân nhân nói, “Thương Thanh là sớm giáng thế Kỳ Lân, tổ rõ tân thượng đế cùng phần vinh sắp tới.”

“Nhưng là Thương Thanh rốt cuộc muốn thế nào sinh con à?” Lý Toàn Hắc nói.

“Kỳ Lân không phải dựa vào chúng ta lý giải phổ thông ý nghĩa sinh sản, mà là thiên địa linh khí bao hàm hóa, tại Kỳ Lân trong thiên cung ngưng khí hoá hình, có thể giáng sinh, tứ phương linh mạch sẽ ở thái bình thịnh thế đến thời điểm từng cái bao hàm hóa, Kỳ Lân cũng sẽ lục tục giáng lâm.” Chân nhân nói, “Liên tại ngày hôm qua, con thứ hai Kỳ Lân giáng sinh. Ta và Thương Thanh là chuyên môn đi cấp Kỳ Lân đồ để mà tới.”

“Oa! ! ! Kỳ Lân giáng sinh rồi!” Lý Toàn Hắc kinh ngạc thốt lên.

“Ta hi vọng con thứ hai Kỳ Lân có thể làm cho Hạc Thần đến dưỡng dục, như vậy hắc sau khi lớn lên sẽ nhận thức Hạc Thần vi chủ. Ta đã cho hắc đặt tên vi thanh miện.” Sơ Trần chân nhân nói.

“Không nghĩ tới ta thật sự phải có con trai ? !” Lý Hạc Thần có chút giật mình nói.

“Hắc sau khi lớn lên sẽ trở thành trấn thủ phía nam Kỳ Lân linh quân, xem như là Thương Thanh đệ đệ.” Sơ Trần chân nhân dứt lời, hóa thành hình người Thương Thanh ôm một cái tã lót đi vào phòng, nói: “Chủ nhân, ta đem Nhị đệ của ta mang đến.”

Sơ Trần chân nhân gật gật đầu, ra hiệu Thương Thanh đem tã lót ôm cấp Lý Hạc Thần, Lý Hạc Thần tiếp nhận tã lót, chỉ thấy bên trong càng nằm một đầu cả người đều là hỏa hồng lông tơ hỏa kỳ lân ấu tử, mở to hai mắt thật to, đưa hai con móng vuốt nhỏ, đối Lý Hạc Thần kêu một tiếng: “Nha oa!”

“Oa ha ha ha! Kỳ Lân dung mạo thật là giống cấp ba cầu a!” Lý Toàn Hắc cười ha hả.

“Người này yêu miêu! Không cho nói như vậy đệ đệ ta!” Thương Thanh không vui nói.

“Bởi vì Thương Thanh so với cái khác Kỳ Lân đều lớn tuổi, sau này Kỳ Lân giáng thế, cũng sẽ là thanh chủ lót. Ta nghĩ lão tam liền gọi thanh hiên, lão tứ liền gọi thanh duyên hảo!” Sơ Trần chân nhân nói.

“Oa nha! ! Oa nha! !” Hỏa kỳ lân ấu tử tựa hồ cực kỳ táo bạo, bị Lý Toàn Hắc nói như cấp ba cầu sau liền bắt đầu đuổi chân, hoàn phun ra nho nhỏ tia lửa đến.

“Hoàn thật đáng yêu! Sư huynh chúng ta nuôi nó đi!” Lăng Hàn tiếp nhận tiểu Kỳ Lân nói.

Cũng không phải nuôi mèo nuôi chó, Lý Hạc Thần ngẫm thử dài, bất quá nhà mình chuyên môn nuôi các loại thần kỳ sủng vật, thêm một cái cũng không coi là nhiều.

Liên như vậy, hỏa kỳ lân nhãi con liền lưu tại trong vương phủ, mà là bởi vì mới vừa giáng sinh không bao lâu, ấu tử hoàn sẽ không biến thành nhân, cũng sẽ không nói tiếng người, sẽ nha oa oa gọi, hình thể cùng mập vô cùng Lý Toàn Hắc cũng gần như nhiều ít, Lý Toàn Hắc liền đem này chỉ Kỳ Lân xem là thủ hạ của chính mình tiểu đệ. Kia hỏa kỳ lân rất có linh tính, Lý Hạc Thần đem hỏa kỳ lân hạ phóng cho Lý Toàn Hắc mang sau, hỏa kỳ lân liền rất khoái học theo răm rắp.

Không quá ba ngày, hỏa kỳ lân tiếng kêu liền từ nãi thanh nãi khí “Oa nha” biến thành “Miêu nha ~ “

---

Trong chớp mắt, Lý Hạc Thần đã làm mười năm Vương gia.

Rất khoái lại đến hắc năm đó thời gian nghịch lưu niên kỷ. Thế nhưng, Ma đồ mằm họa đã giải trừ, bây giờ Vân tông tuy rằng trải qua mấy lần các trưởng lão khác âm mưu đoạt quyền phản loạn, nhưng cũng đều bị Lăng Hàn từng cái trấn áp, Vân tông cũng càng ngày càng vững vàng lớn mạnh.

Lăng Hàn rốt cục làm tới Vân tông tông chủ, Sơ Trần chân nhân từ nhậm, chuyên môn đến tìm cách thiên giới trùng kiến một chuyện.

Mà Lý Hạc Thần thì tại mười năm này bên trong, trợ giúp Độc Cô Dận bình định rồi man tộc xâm lấn cùng hướng tây bắc mấy lần phản loạn, tuy rằng hắc trên người chịu tàn tật, thế nhưng uy danh của hắc hiển hách, từ lâu không phải năm đó nhân tân Vương gia, mà là có nắm quyền cao, chưởng quản đế quốc mạnh nhất binh lực Thiết kỵ vương.

Đồ đệ của hắc Trịnh Phi Vũ, cũng đã trở thành một đại danh tướng, cũng là hắc dưới trướng đệ nhất dũng tướng.

Nhưng mà, thể nhân chú mục chính là Sâm vương mười năm qua đều không có cưới vợ sinh con, nghe đồn hần và nam tử mến nhau, thể nhưng trước sau không người biết hần vị kia bí mật nam Vương phi rất cuộc là ai.

Ma giáo cũng ở đây mười năm bên trong phát triển lớn mạnh, nghe đâu dựa cả vào một cái đột nhiên bộc lộ tài năng, rực rỡ hào quang tuổi trẻ Ma tôn. Thế nhưng này vị Ma tôn thống nhất tán loạn Ma tộc, leo lên chí tôn Ma tôn bảo tọa sau, hàng năm cũng phải có ba phần tư thời gian mất tích bí ẩn bên trong.

Mà ở này ba phần tư thời gian trong, trên thực tế hần sẽ ở Sâm vương trong phủ nghỉ phép, hưởng thụ Lý Toàn Hắc chuyên dụng các loại đặc quyền, xuyên ổ chắn ăn mỹ thực, chỉ là duy nhất để cho hần buồn bực là, hần tùy từng tiểu đệ hỏa kỳ lân tại mười năm bên trong đột nhiên dung mạo so với hần biến thành miêu còn muốn lớn hơn mười mấy lần! Hiện tại đã cùng một đầu sư tử không chênh lệch nhiều rồi!

Bất quá, biến thành người hỏa kỳ lân còn là một thằng nhóc, nãi thanh nãi khí đi theo Lý Hạc Thần phía sau gọi chủ nhân. Bởi vì bị toàn năng Lý Toàn Hắc nuôi lớn, này chỉ tiểu Kỳ Lân bây giờ còn vẫn duy trì rất nhiều miêu tinh nhân thói quen, tỷ như yêu thích phiến cái bụng cho người mò, còn có Lý Toàn Hắc các loại miêu tinh nhân kĩ xảo đặc biệt hần đều sẽ.

Nhưng mà, xem ra tứ hải dần dần yên ổn, thiên hạ xu hướng thái bình thời điểm, trong kinh thành lại truyền đến một cái tin dữ, đó chính là chiến công hiển hách Sâm vương Lý Hạc Thần, bởi vì quanh năm lao lực lâu ngày thành tật, nằm trên giường sau mấy tháng rốt cục tráng niên mất sớm, hưởng thọ chỉ có hai mươi tám tuổi.

Bởi Lý Hạc Thần cũng không có dòng dõi, Sâm vương nhất mạch huyết thống, cũng coi như là tuyệt hậu, hết thầy vương phủ tài sản đều thu về quốc khố hết thầy.

Mà ở này cùng một ngày, làm mười năm tông chủ Vân tông tông chủ Lăng Hàn, bởi vì tưởng niệm sư huynh quá độ, dĩ nhiên đi theo sư huynh tuần tình, Vân tông cũng nhất thời lâm vào hỗn loạn tương bưng.

Mà ngày đó, đúng lúc là năm đó Lý Hạc Thần xuyên qua hồi mười năm trước nhật tử.

Hậu thế trên sử sách vì Lý Hạc Thần để lại một trang nổi bật, chỉ là từ cổ chí kim, hoàn toàn tiếc hận Lý Hạc Thần sớm chết.

Mà Lăng Hàn thì lại chỉ ở Vân tông trong lịch sử, để lại một cái trẻ tuổi nhất tông chủ danh hào, liên rốt cuộc không còn cái khác ghi chép.

Đấu chuyển tinh di, trên đời thời gian cực nhanh, hai người này cổ sự cũng chung quy hóa thành muối bỏ biển, dần dần bị mọi người quên lãng.

Chương 111: Đại kết cục

Cực kỳ lâu rất lâu sau đó —————

Ngựa xe như nước lỏi đi bộ, một tên tuấn mỹ thanh niên đẩy ghế lăn bên trong một vị tướng mạo bất phàm nam tử, tại lỏi đi bộ chờ đèn xanh đèn đỏ, mà nơi bọn họ cần đến là lộ đối diện Hỏa oa thành. Xe lăn nam tử thân mặc âu phục, khí chất phi thường tao nhã cao quý, chỉ là hai cái chân ống quần khô quắt buông xuống ghế lăn bàn đạp thượng, biểu hiện hần cũng không có hai chân.

“Sư huynh, cái thời không này văn minh cùng thế giới của chúng ta hoàn toàn khác nhau ai! Người nói quả nhiên là đối! Trong hư không còn có vô số cái thế giới!” Đẩy ghế lăn thanh niên nói.

“Ta cũng là nhận được phượng múa đại thần lời mời, mới đi tới nơi này. Không nghĩ tới hần tại trải qua thế giới của chúng ta thời điểm, không cần thận đem thiên địa linh khí một mạch linh khí mang tới đây, làm cho tứ phương Kỳ Lân cuối cùng một cái giáng sinh ở đây, chúng ta nhiệm vụ hôm nay chính là tìm tới Kỳ Lân, đem hần mang về.” Xe lăn nam tử nói.

“Nhưng là tìm tới Kỳ Lân cùng đến Hỏa oa thành có quan hệ gì đâu? Nói chuyện không khí nơi này hảo hảo a! Thiên đều là hôi mông mông.” Thanh niên nói.

“Đại khái bởi vì bọn họ văn minh quá phát đạt duyên cớ đi. Bất quá thế giới này ghế lăn làm được rất khéo léo, có thể mang mấy chiếc trở lại.” Nam tử nói.

Khi bọn họ đến Hỏa oa thành cửa, chỉ thấy ba cái thân xuyên đại chúng vũ nhưng phục thanh niên đã chờ đợi bọn họ đã lâu, một cái trong đó người dung mạo tuy rằng trải qua nguy trang, thế nhưng xe lẫn nam tử liếc mắt là đã nhìn ra người này chính là mình đã từng thấy phượng múa đại thần.

“Thượng đế Hạc Thần, Lăng Hàn tiên quân, các người rốt cục tới rồi!” Phượng múa đại thần nhiệt tình nói, “Đây là đồng bạn của ta tiêu kỳ cùng Lãnh Tịnh, bọn họ không muốn đi qua đồng thời cạo món lẩu.”

“Không sao, vừa vặn mọi người cùng nhau ăn tương đối náo nhiệt.” Thanh niên chính là sớm đã lên thiên giới Lăng Hàn, mà ghé lẫn bên trong đang ngồi chính là hắc sùng bá nhất sư huynh Lý Hạc Thần.

Từ khi gạt sau khi chết, bọn họ đã cộng đồng chương quản thiên giới có ngàn năm.

Tại hỏa kỳ lân giáng sinh sau ba trăm năm, con thứ ba trấn thủ Kỳ Lân liền ra đời, nhưng mà con thứ bốn Kỳ Lân nhưng vẫn chậm chạp chưa từng xuất hiện, dẫn đến đông phương Vương triều thay đổi nhiều lần, chiến loạn lúc đó có phát sinh. Bây giờ thật vất vả tân triều thành lập, mà Lý Hạc Thần lại chiếm được phượng múa tin tức —— con thứ bốn trấn thủ Kỳ Lân thanh duyên, dĩ nhiên ở thế giới khác ra đời!

Mọi người tiến vào nhà hàng lẩu sau khi ngồi xuống, Lý Hạc Thần hào phóng giao cho nhân viên phục vụ không ít tiền bo, cũng ra hiệu chính mình cuối cùng tính tiền. Ở tại bọn họ đi đến thế giới này sau, Lăng Hàn liền nghĩ biện pháp đem bọn họ mang tới hoàng kim hối đoái thành những nơi tiền, hơn nữa, liền tính qua một ngàn năm, Độc Cô vương hướng năm đó đồng ý đem mỏ vàng vĩnh cửu đưa cho Lý Hạc Thần nắm giữ đất đai khế vẫn còn, chỉ cần Lý Hạc Thần đưa ra khế đất, sâm châu cửa hàng vẫn là hội đem hoàng kim được lấy từ này vị thần bí địa chủ.

“Xin hỏi, con thứ bốn trấn thủ Kỳ Lân ở nơi nào?” Lăng Hàn tại món lẩu bưng lên thời điểm hỏi.

Lãnh Tịnh nói: “Phượng múa chỉ là dự đoán Kỳ Lân hội theo hắc linh khí mà tiến vào thế giới này giáng sinh, thế nhưng trước mắt Kỳ Lân vẫn không có chân chính sinh ra, bất quá, chỉ muốn các người nắm giữ tìm linh châu các loại bảo vật, thì có thể tìm tới vị trí của nó, phượng múa vị trí chính là Tường Thụy chi địa, cho nên nó nhất định sẽ tại cái thành phố này sinh ra. Người có thể mang bảo vật giao cho ta, ta đi tìm, các người ở đây ăn lẩu chờ là tốt rồi.”

“Lãnh Tịnh có toàn bộ hỗn độn hải tốc độ nhanh nhất, giao cho hắn tìm kiếm Kỳ Lân không thành vấn đề.” Tiêu kỳ đạo, “Tuy rằng ta cũng là Kỳ Lân, mà là các người thế giới Kỳ Lân ra đời phương thức có vẻ như cùng ta biết không giống nhau.”

“Vậy thì kính nhờ.” Lăng Hàn đem mang tới tìm linh la bàn giao cho Lãnh Tịnh sau, Lãnh Tịnh vèo một cái đã không thấy tăm hơi.

---

Nói chuyện, tại thành phố một cái nào đó vùng ngoại ô cỡ lớn chuyển phát nhanh trung chuyển trạm bên trong, thân là sinh viên lại bị trường học cưỡng ép phải tới “Thực tập”, trên thực tế là làm miễn phí sức lao động Kỳ gia, đang cố gắng lộ hàng chuyển phát nhanh, sau đó hắn còn muốn đi phải đưa.

Hôm nay là nguyên đán, thật nhiều đồng sự giữa trưa đều xuất môn đi ăn cơm, chỉ có Kỳ gia bị ủy dụng trọng trách, một người phải hoàn thành bốn năm người việc. Tuy rằng hắn cũng biết mình là bị bóc lột, thế nhưng bất lương trường học nói, nếu như không hoàn thành thực tập, sẽ không cho hắn phát bằng tốt nghiệp, vì có thể thuận lợi tốt nghiệp, hắn chỉ có thể yên lặng cắn răng nhịn một chút. Ngược lại hắn còn trẻ, có khi là khí lực.

Mà liền tại hắn bận lộ hàng hóa thời điểm, trong kho hàng một cái rương lớn đột nhiên đã xảy ra kỳ quái dị biến, chỉ thấy đủ mọi màu sắc ánh sáng chằng biết vì sao từ valy trong khe hở không ngừng bốc lên, valy cũng phát ra chấn động âm thanh, như có cái gì vật còn sống ở bên trong.

“Oa nha! Oa nha! Oa nha!” Tiếng kêu bắt đầu từ trong rương truyền tới.

“Đây là? ! Động vật nhỏ à! Có người dùng chuyển phát nhanh gửi súng vật! Đây cũng quá bất lương đi! !” Kỳ gia không để ý tới rất nhiều, vội vã cầm kéo lên mở ra kia cái rương lớn, bên trong dĩ nhiên nhớ lại một cái màu bạc trắng kỳ quái chó con!

Nói là chó con liền không giống như là hấn gấp quá chó xồm, bởi vì này con chó nhỏ ngoại trừ sống trên lưng có mao nhưng trắng như tuyết lông tơ ở ngoài, trên người cư nhiên còn có ngân lờ lờ kỳ lạ vậy, hai mắt thật to chớp chớp chớp mắt hoàn thật đáng yêu, trên đầu còn có hai cái nho nhỏ sừng!

Đây là cái gì sùng vật? ! Chẳng lẽ là cơ khí cầu? !

“Oa nha oa nha!” Kỳ quái “Chó con” bắt đầu hướng về phía Kỳ gia kêu to.

Kỳ gia tuy rằng không hiểu nổi đây là một cái quái gì động vật, thế nhưng nhìn ra được cái tên này đặc biệt còn nhỏ, tựa hồ là đối bụng.

Hắn vì vậy lấy ra bản thân mang tới bữa trưa —— mì đưa cho “Chó con”, con vật nhỏ này dĩ nhiên mấy cái liền đem mặt bánh ăn sạch hết, hoàn liếm liếm môi.

Đồng Phương trấn thủ Kỳ Lâm thanh duyên, sau khi sinh ăn cái thứ nhất cơm dĩ nhiên là ——

Mì ăn liền bánh.

Ăn no Kỳ Lâm ấu tử phi thường dụ ngoạn người thân, vòng quanh Kỳ gia chân một bên chuyển, Kỳ gia ôm hấn lên, hỏi: “Người là cái thứ gì a? Bất quá thoát nhìn thật đáng yêu, không ai muốn người ta liền nuôi người đi! Thoạt nhìn người cũng không kén ăn khả khả!”

Ấu tử nháy mắt mấy cái, trên đầu sừng bỗng nhiên phát ra đùng đùng điện quang, chỉ thấy Kỳ gia còn không có lộ hàng xong hàng hóa đột nhiên đều bay lên không, ở giữa không trung bay tới bay lui, trong nháy mắt liền hoàn thành năm người phân loại công tác!

“Nha oa! ! !” Lần này đến phiên Kỳ gia hét to, “Ta hiểu được! ! Người là Trường Giang số bảy! ! Thật lợi hại! ! Ta nhất định muốn nuôi người!”

Tiểu Kỳ Lâm đặc ý lắc đuôi.

Nhưng mà ——

“Người không thể nuôi hấn, hấn là Kỳ Lâm, là muốn trấn thủ nhất phương thần thú.” Lãnh Tịnh âm thanh bất thành linh từ chỗ cửa lớn truyền đến, “Không nghĩ tới cuối cùng một cái Kỳ Lâm dĩ nhiên sinh ra ở đảo bảo chuyển phát nhanh trong kho hàng, nơi này chẳng lẽ có một loại nào đó thần thánh sức mạnh?”

“Ta tại sao không thể nuôi hấn! Người là ai?” Kỳ gia còn chưa nói hết, tiểu Kỳ Lâm cùng cái người kia đều trong nháy mắt không thấy.

Thật giống như cái gì đều không phát sinh, vừa mới chỉ là một giấc mộng giống nhau.

Nhưng mà, hấn hoàn không biết là, mình và thanh duyên duyên phận chỉ là mới vừa bắt đầu mà thôi.

---

“Oa! Con thứ bốn Kỳ Lâm dĩ nhiên là màu bạc Kỳ Lâm! Thật là đẹp!” Lăng Hàn nhận lấy Lãnh Tịnh đưa tới tiểu Kỳ Lâm vui vẻ nói, “Này chỉ Kỳ Lâm sao lại như vậy ngoạn a! Ai cũng có thể mò cùng ôm! So với hấn trước mấy người ca ca dụ ngoạn nhiều hơn!”

“Đại khái là Kỳ Lâm lý Samoyed đi.” Lãnh Tịnh nói.

“Huynh trưởng của hấn phi thường bức thiết hi vọng thanh duyên có thể tức khắc đảm đương lên chức trách của hấn, xem ra này chỉ tiểu Kỳ Lâm tuổi ấu thơ muốn trải qua rất gian khổ.” Lý Hạc Thần nói.

“Bất quá đứa nhỏ này hảo ngoạn a! Người xem cào hấn cái bụng đều tùy ý, như hấn như thế không gây chuyện tiểu bằng hữu hấn là sẽ không nhạ cái gì phiền toái lớn đi?” Lăng Hàn nói.

“Chỉ hy vọng như thế.” Lý Hạc Thần thở dài một hơi, tùy tiện nói: “Đa tạ các vị đại thần giúp đỡ, chúng ta muốn lập tức trở về quay về thiên giới, dù sao ta làm thượng đế, không thể tùy tiện không hề nguyên do chơi mất tích, đây là ta cùng Lăng Hàn hối đoái đích đáng mà tiền tài, chúng ta rời đi sau khi, số tiền này liền giao cho các người dùng đi.”

Dứt lời Lý Hạc Thần lấy ra một tấm thẻ ngân hàng giao cho phương múa.

“Người quá khách khí, chỉ là dễ như ăn cháo mà thôi. Nói chuyện, phía trên này bao nhiêu tiền a?” Lãnh Tịnh hỏi một câu.

“Có chừng một ngàn vạn đi? Ta không hiểu lắm nơi này giá cả, cho nên càng nhiều càng tốt mà!” Lăng Hàn dứt lời hướng bọn họ chấp chấp tay, sau đó đẩy ôm tiểu Kỳ Lâm Lý Hạc Thần ly khai.

“Một ngàn vạn...” Hồn độn nhà quê nhìn tấm chi phiếu kia thê xuất thần.

“Lần này hồn độn sự vụ tiền điện rất cục có thể giao!” Phương múa ( v )

“May mà lúc trước phương múa nghe theo đề nghị của ta, đem địa phương linh mạch dẫn đến trong này, nhượng tiểu Kỳ Lâm ở đây giảng sinh, quả nhiên nơi đó thượng đế rất hào phóng a.” Tiêu kỳ cuối cùng mở miệng.

“Cho nên tất cả là các người vì giao tiền điện đặt ra bấy à! !” Lãnh Tịnh đạo, “Loại này bẽ lũ xu nịnh việc, ta cũng không tiết được!”

“Nói chung tiền tới tay, chúng ta bình quân phân đi, ta bốn trăm vạn, người và phương múa một người ba triệu.” Tiêu kỳ nói.

“Người không hề làm gì cả, dựa vào cái gì lấy nhiều như vậy!” Lãnh Tịnh không phục nói.

“Ngược lại ta là để Kỳ Lâm! Tấm thẻ này ta đến toàn quyền bảo quản!” Tiêu kỳ nói vận dụng pháp lực của chính mình!

“Đừng hòng! !” Lãnh Tịnh nói chuyện trong nháy mắt, bên ngoài toàn bộ phòng làm nền trời đều che kín lối vào!

“Chỉ là một tấm thẻ mà thôi! Không muốn cấp thế giới này mang đến rung động a!” Phương múa kêu to thời điểm, thời không cũng bắt đầu phát sinh vặn vẹo!

Vì vậy ——

Một đạo sét đánh đột nhiên ngẫu nhiên bổ trúng vùng ngoại ô cái kia đào bảo chuyển phát nhanh kho, ngồi ở trong kho hàng gần người Kỳ gia liên quan kho đồng thời, đều trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, lạc lối ở thời không trường trong sông.

Muốn biết chuyện tiếp theo làm sao, kính xin mong đợi tuần này sáu bắt đầu đổi mới ly miêu phần mới cười vang đàm mỹ chi ——

( ta là người tiểu thiên sứ )!

Tại ta chuyên mục liền có thể tìm được thiên văn này rồi! Cầu thu gom!

—— toàn văn xong ——

Tiểu thuyết thư hương môn đệ bbs. txtnovel. com

Bản tác phẩm đến từ lẫn nhau network, bản thân không làm bất kỳ phụ trách nội dung bản quyền về tác giả hết thảy.

-----oOo-----& Đăng bởi: LenNiNi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cao-lanh-su-huynh-chiu-kho-ky>